

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

Mat
784.4

Book No.

2963

N. L. 38.

V.2

MGIPC—SI—19 LNL/62—27-3-63—100,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

22 OCT 1955

151

11 FEB 1973

216
25 APR 1973

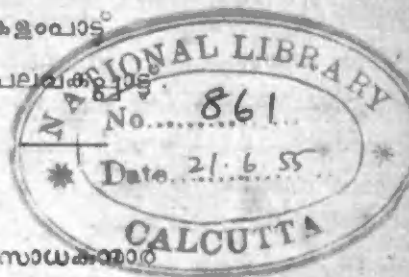
N. L. 44.

MGIPC—83—18 LNL/54—5-1-55—20,000.

പാട്ടുകൾ

II

1. വഞ്ചിപ്പാട്ട്
2. പാറപ്പാട്ട്
3. കളമ്പാട്ട്
4. പലവകപ്പാട്ട്

പ്രസാധകൻ

അംഗക്ഷേമം കമ്പനി ക്ലിപ്തം
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Copyright.

1108 — 1927.

Printed at
The Mangalodaya Press,
Trichur.

Price 3 0 0

Manila
R 5/4 (2004)

Mal
784.4
P 963
V. 2

1734

SHELF LISTED

പ്രസ്താവന.

ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ ചെട്ട കിടക്കുന്നതും പണ്ഡിതപാരമ്പര്യം ഒരുപോലെ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ പാടിപ്പിച്ചിപ്പാനും വായിച്ചുറസിപ്പാനുമായി പ്രസിദ്ധനാകും സരസ്വതാഭമായ പല കവികളും നിമ്മിച്ചതും ആയ പഴയ പാട്ടുകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തിൽ പണ്ടുകാലം മുതലുപ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ പല മട്ടിലും ഭട്ടയികമുണ്ട്. സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന പാട്ടുകളെന്നും പുരുഷന്മാർ പാടുന്ന പാട്ടുകളെന്നും പാട്ടുകളെ രണ്ടു തരമാക്കി തിരിച്ച് ഒന്നാംപാട്ടുത്തിൽ സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന പാട്ടുകളും രണ്ടാംപാട്ടുത്തിൽ പുരുഷന്മാർ പാടുന്ന പാട്ടുകളുമാണു ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ തള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം പാട്ടുകളും അതിനു യോജിച്ച വിവരങ്ങളും നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാണക്കാലത്തെ കൈകൊട്ടിക്കളിയും തിരുവാതിരക്കാലത്തെ ഉഴിഞ്ഞാൽപ്പാട്ടും വെള്ളം തുടിയും മറ്റും സാധാരണയായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ മുർല്ലമായിപ്പോയിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. കറച്ച കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങൾ നോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെ ചില വിവരങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതാണു പ്രത്യേകം ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കാൻ കാരണമായത്.

ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഈ പുസ്തകത്തിന്നു വശ്യമായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചതന്ന ആർട്ടിസ്റ്റ് മിസ്റ്റർ ജി. കൃഷ്ണവാരിയുടെ മനോധർമ്മത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ചിത്രമെഴുത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയ മിസ്റ്റർ വാമിയർ പുസ്തകങ്ങൾ “ഇല്ലസ്റ്ററേറ്റഡ്” ചെയ്താനും പ്രാപ്തനാണെന്നും മലയാള അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെത്ര പ്രാവശ്യമാണെന്നും പുസ്തകം വായിക്കുന്നവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

മംഗളോദയം പ്രസ്സുകാർ തുടങ്ങിവെച്ച പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ വാല്യമാണ് ഇത്. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിന്നു യോജിച്ചവിധം ഈ ഗ്രന്ഥാവലിയിൽ പല പുസ്തകങ്ങളും പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവരുന്നുമുണ്ട്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ }
 15-5-'08. } മംഗളോദയം പ്രവർത്തകന്മാർ.

അനുക്രമണിക. പാട്ടുകൾ II.

I. വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

1. നളചരിതം /	1— 10
2. വ്യാസോല്പത്തി	11— 18
3. കചലവൃത്തം	19— 47
4. കിരാതം /	50— 60
5. നൃഗമോക്ഷം /	61— 68

II. പാനപ്പാട്ടുകൾ.

6. ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തി	69— 90
7. സന്താനഗോപാലം	91—110
8. ജ്ഞാനപ്പാന	141—154

III. കളംപാട്ടുകൾ.

9. കല്യാണസൗഗന്ധികം /	155—180
10. ബാലിവിജയം /	181—204
11. ഗരുഡരാമായണം	205—224
12. ലക്ഷണാസ്വയംവരം	225—288
13. വേദയുദ്ധം	289—254

IV. പലവക പാട്ടുകൾ.

14. ശീലാവതി /	255—286
15. കചലവൃത്തം	287—298

16. മൂഷികമാണ്ണാരയുദ്ധം	299—302
17. സീതാഭാഷം	308—322
18. വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രമഹിമ	328—352
19. സന്താനഗോപാലം	358—370
20. പാഞ്ചാലീസംഭവം	371—388
21. വള്ളോടവി	389—404
22. ഭീമൻകഥ	405—426
23. കൂരിയാറപ്പാട്ട്	427—444
24. ഐവർനാടകം	445—496
25. നാളൻകഥ	497—514
26. ബൃഹസ്പതിവാക്യം	515—528

ചിത്രങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്.

- (1) വഞ്ചിപ്പാട്ട്.
 - (2) കിളിപ്പാട്ട്.
 - (8) പാറപ്പാട്ട്.
 - (4) കൂലമ്പാട്ട്.
-

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

നളചരിതം.

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്.)

ദന്തദീപ്യപുരന്തനിൽ സന്തതം വാണയരുന്ന
ദന്തിരാജാനന്ദൻ ദേവൻ തുണച്ചിടേണം
ഭാരതിയും ഗുരുഭൂതന്മാരുമെന്റെ പാദദൈവം
വാരിജാക്ഷൻ ഭഗവാൻ വരം നാമകേണം
നൈഷധന്റെ കഥയിന്നു ഭാഷയായ്ഞാൻ ചമക്കേണം
ദോഷവേദി ജ്ഞാക്കും സഹായിക്കേണം
വീരസേനാത്മജനായ വീരസേനൻ നാളൻ പണ്ടു
പാരിടവും പരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലം
വീരജാക്ഷി ഭൈരവിതന്റെ ചാരുരൂപഗുണമെല്ലാം
നാരദൻ ചെന്ന് മലനോടരിയിച്ചപ്പോൾ
പുഷ്പബാണപ്രതാപത്താൽ കെൽപ്പകെട്ടു നൂപാപ്പോൾ
പുഷ്പവാടിക്കും പുക്കു വസിച്ചു ഗുഹ
പൊൻവിരലായൊരു ഹംസം സന്നിധിയിൽവന്നുകൂടി
മന്ദമന്ദം പിടികൂടി മന്നവാപ്പോൾ
ശോകമുൾക്കൊണ്ടുരയന്നമാകലമാൽ മുറയിട്ടു
പാകവൈരിസമനായ നൈഷധൻമുമ്പിൽ
അന്തരിക്ഷ ചരിക്കും ഞാനൊതു ചെല്ലേനപരാധം
എന്തിനായോ മഹീപാല! വധിക്കുന്നേനേ

വണ്ണഭേദമിതുകണ്ടു സ്വണ്ണമെന്റെ ചിറകെന്നു
 നിണ്ണയിച്ചു ഭോഗെങ്കിലബദ്ധംതന്നെ
 പച്ചമരംസം ഭൂമിപ്പാറാങ്ങിച്ചുണ്ടെങ്കിലെൻമാംസം
 തുച്ഛമാമിനതുകൊണ്ടും സാധ്യമില്ലല്ലോ
 കുട്ടികളുമൊറികില്ല വെട്ടുപോയെൻ കലാശം
 പുഷ്പശാകം വില്പവിച്ചാൽ ഫലമില്ലല്ലോ
 സ്രഷ്ടുവാമൻ മൊഴികേട്ടു തൃഷ്ടിപൂണ്ടു വിട്ടുളവൻ
 തൃഷ്ണയോടങ്ങുചെയ്തു ക്ലിഷ്ടതപോവാൻ
 ഹംസരാജ! ഹിംസചെയ്യാനല്ല റിന്നെപ്പിടിപെട്ടു
 സത്യമായും നിന്നിലുള്ള കൊതുകും കൊണ്ടു
 എന്നടൻ ദൈവയാക്യങ്ങൾ കേട്ടുനന്ദികലർന്നവൻ
 മന്നവന്റെ മുന്നിൽനിന്നു പറഞ്ഞു ഹംസം
 എങ്കിലോ കേട്ടുകൊണ്ടാലും വീരമൊലേ! മഹാരാജ!
 പക്ഷജാക്കി ദൈവന്തിയെന്നൊരു കന്യാ.
 അതുതമാമവളുടെ രൂപകാന്തി ഗുണമോത്താൽ
 അസ്സരസ്രീ ജനങ്ങളുമൊപ്പമല്ലേതും
 നാൽമുഖനാത്തരുണിയെ നാവിലാക്കാതിരുന്നതും
 നന്മയേറും തവ ഭാഗ്യമെന്നതേ വേണ്ടു
 പല്ലവാംഗീയവർക്കിപ്പോൾ ബാല്യകാലം തരകെട്ടു
 നല്ല താമസവും വന്നങ്ങിണങ്ങിടുന്നു.
 മന്മഥൻ ചെന്നവർക്കോരോ തന്മയതപം വരുത്തുന്നു
 കൺമുറഞ്ഞെല്ലിനുമൊട്ടു നന്മകൂടുന്നു
 മന്ദഹാസവിലാസങ്ങൾ സുന്ദരതപം തടവുന്നു
 ചന്ദ്രികയുമതു കണ്ടു നട്ടങ്ങിടുന്നു
 മന്ദമന്ദമുരോജങ്ങളെന്നമിച്ചു തുടങ്ങുന്നു

കൂട്ടുകൾ വിവാഹത്തിൽ കാലവും വന്നു
 ഭാഗ്യവാദാനിധേ! നിന്റെ ഭാര്യയാവാവുകക്കേറാം
 യോഗ്യതയുണ്ടതിനേതും സംശയം വേണ്ട
 ധന്യശീലൻ ഭവാൻ ചെന്നാക്കുകയെ വരികേണം
 മന്നവേന്ദ്ര! നിനക്കെന്നേ മതിയായുള്ള
 ഏവമുണ്ടോ ഭവാറിങ്ങു ഭാവമെന്നാലൊരിക്കലുപോൾ
 ഈവഴിയേ ഗമിക്കേണം കണ്ഡിനന്തത്തിൽ
 നിന്മഹിമ വിശേഷങ്ങൾ നന്നൊഴിക്കൊണ്ടുതീക്കേണം
 പെണ്മണിത്തന്നാമൊന്നു മയക്കീടേണം
 ഭൂമിപാലമണേ! നിങ്കൽ പ്രേമമങ്ങുമാറേണം
 യാമി ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടാഗമിക്കുന്നേൻ
 വിപ്രവരവചാങ്ങുളിപ്രകാരം ശ്രവിച്ചപ്പോൾ
 സപ്രമോദം നാളൻതാനുമരുളിച്ചെയ്തു
 കണ്ണിനാദാനമാൽ നിന്നേ കണ്ടുനോമമെറിക്കുന്നു
 കണ്ണസൗഖ്യമേതും വന്നു നിന്മൊഴിയാലെ
 സന്തതേ! നിൻക്രിയകൊണ്ടിട്ടെന്മനവും തെളിയേണം
 സമ്മതം നിന്യെറിക്കുള്ളിൽ വരുത്തിടേണം
 ഭീമരാജാജനതനിൽ പ്രേമമുള്ളിലുടിക്കയാൽ
 കാമമാൽകൊണ്ടഴുന്നു ഞാൻ മരുവുന്നേരം,
 പത്രിവീര! ഭവാന്റെ മിത്രമാണുണ്ടാകയാൽ
 സിദ്ധമായെന്നുവോരാജ്യമെന്നറയുന്നേൻ
 ആയതുകൊണ്ടവളേയെൻ പ്രേയസിയാക്കുതതുവാൻ
 ആയവണ്ണം പ്രയത്നം നീ തുടങ്ങീടേണം
 ഇത്ഥമുള്ള വചനം കേട്ടുകൃതനായരയന്നം
 സതപരം പോയിടത്തേറ്റുവത്താനും പുക

വൃത്രവൈരിവിപിനത്തോടൊത്ത കേളീവനം കണ്ടു
 തത്ര ചെന്നങ്ങൊരുദിക്കിൽ വസിക്കുന്നേരം
 ബന്ധുരാംഗി വരുന്നോരു ചന്തവുമങ്ങുടൻ കണ്ടു
 അന്തരംഗമതിലേവം ചിന്തയും പൂണ്ടു
 ആരുവാറീ വരുന്നോരു നാരിമെലിയിവളുടെ
 ചാരുരൂപഗുണം കണ്ടാൽ വിസ്മയംതന്നെ
 ശ്രാമമൂഴി കലന്നോരു ശൈവലമങ്ങൊരുദിക്കിൽ
 വേശലയാസ്തിലസീടുന്നുണ്ടു കാണുന്നു
 തീരവാസികളെയെല്ലാം ചാരവേ ചെന്നടിക്കുന്ന
 ചാരുലോലത്തിരമാലയുണ്ടു കാണുന്നു
 ചഞ്ചളീകത്തരുണന്മാർ ഞാഞ്ചലിപ്പാൻ റിമാമുളളാ-
 രഞ്ചിതമാമരവിനമുണ്ടുകാണുന്നു
 മത്തമസ്തിയൊരു ദിക്കിൽ മഞ്ജനം ചെറുത്തൻ മനം
 മസ്തകമങ്ങുയത്തുന്നതുണ്ടു കാണുന്നു
 അംബാരത്തിൽ പ്രതിബിംബം കണ്ടിടുന്നുണ്ടൊരുദിക്കിൽ
 നിർമ്മലമാം പുളിനവുമുണ്ടു കാണുന്നു
 കല്ലവങ്ങളൊരു ദിക്കിൽ മെച്ചമോടെ കളിക്കുന്നു,
 സ്വപ്നമോരാവലികളുമുണ്ടു കാണുന്നു
 മറുമോരോ വിശേഷങ്ങൾക്കൊരമില്ല നിരൂപിച്ചാൽ
 ഉറവണ്ണം പുകൾത്തൊന്നൊട്ടൊച്ചുണ്ടില്ലാ.
 പേരൂതു റേരൂതു ഗുണമോരോന്നോത്തുകണ്ടാലിവർതന്നെ
 പാർത്ഥിവേന്ദ്രമകളെന്നും തീർച്ചയും വന്നു.
 കയ്ത്തലത്തിലിറിക്കാർച്ചമിത്തമോത്തവാല്ലും
 ആ സ്ഥലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു സ്വസ്ഥതയാടെ.
 ചേടിമാരുമൊരുമിച്ചുകൂടി മനം കളിയാടി

നളചരിതം

പേടമാൻകണ്ണിയും പുഷ്പവാടിയിൽ വന്നു
 സ്വപ്നകാന്തിതടവുനോരണ്ഡജ്ഞേയവർ കണ്ടു
 പൂണ്ണമോദം പിടിപ്പാനാത്തുനിഞ്ഞുകൂടി
 മന്ദമനമടക്കുമ്പോളൊന്നു ചാടുമവൻ മെല്ലെ
 ചെന്നു ചെന്നങ്ങുത്തീടും പിന്നെയും പിമ്പെ.
 ബന്ധുരാംഗി നടന്നേവം ബുദ്ധിമുട്ടി മേയന്തി
 സാധ്യമില്ലെന്നൊരു ഭാവമവൾക്കും വന്നു.
 ദാസിമാരോടകന്നൊട്ടു ഭൂമയായി തന്നാംഗി
 ഹാസപൂർവ്വമുചെയ്തു ഹംസമന്നോരം.
 ബന്ധുരാംഗിയിനി നിയ്ക്കിങ്ങെന്നു ഭാവിച്ചുടക്കുന്നു
 ഹന്ത! നിന്റെ മതിമോഹം ഫലിച്ചീടുമൊ.
 ദേവമാർഗ്ഗം ചരിക്കുന്ന ദിവ്യമായ വിഹംഗത്തെ
 കേവലം റീ പിടിപ്പാനോ തുടങ്ങീടുന്നു.
 അമ്പിളിയെപ്പിടിച്ചൊരു പമ്പരമാൽ ചമപ്പാനും
 ഇമ്പമോടെ തൂറിയും റീ ശങ്കയില്ലേതും.
 കൊങ്കകളിങ്ങുരസിവന്നുരുിച്ചതറിയാതെ
 പങ്കജാക്ഷി കളിക്കുന്നു വൈതാലപ്പോലേ.
 കൊണ്ടൽവേണി കളിയല്ലിക്കണ്ടതല്ലാ കളഹംസം
 ഉണ്ടനോകം മഹത്വങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടാലും.
 പുണ്യരീകാസന്തന്റെ പുണ്യവാഹമമമെന്നു
 പൂണ്ണചന്ദ്രാനന്ദ! ബാല! ധരിച്ചുകൊൾക.
 മാന്യനായ നളൻതന്റെ മന്ദിരേ ഞാൻ മരുവുന്നു
 നന്ദിയേറും വിശിഷ്ടന്റെ റിയോഗത്താലേ.
 തൽപുരസ്ത്രീകളെയെല്ലാമൽഭുതമാം ഗതിശാസ്ത്രം
 അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു തത്ര ഞാനിപ്പോൾ

സത്യചോകസ്ഥിതിയോത്താലിത്ര സൌഖ്യം വരുന്നില്ല
 സത്യമെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗവാസം വളരെയൊഴെ
 ഉന്മർക്കാനും മടിക്കാതെ കമ്പിടുന്നു നാളൻമുമ്പിൽ
 വമ്പരയ മഹീശനാരെന്തയോ പിന്നെ
 മന്നിലോരോ തരുണിമാർ മന്നവനൊക്കൊതിക്കുന്നു
 മന്മമാത്തി പിടിപെട്ടു കഴങ്ങിടുന്നു.

അക്കമാറികളിലൊന്നും ലക്ഷ്യമില്ലാ നുവനിപ്പോൾ
 ദുഃഖമൊരു വിനയം പരമാവധി (ൻ)
 വൈരസേവി താറിക്കൊത്ത നാദീരത്നം തെരഞ്ഞീ ഞാ
 പാരിലൊല്ലാം ചരിച്ചിങ്ങു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഉത്തമസ്ത്രീമണ്ഡലം! നിന്റെ മിത്രമേയ്ക്കു ജനമെന്ന -
 ഞ്ഞുത്തളിരിൽ വിനയച്ചെന്ന വിശ്വസിപ്പിച്ചാലും
 സത്യമെന്നോടൊപ്പമൊന്നുവെച്ചാലും മടിക്കേണ്ട
 പാത്രം കാലം കളയുന്നതെന്തിനു പാഴിൽ
 പക്ഷിവിരണിവൻ നിന്റെ പക്ഷമായങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
 പക്ഷമൊക്കെ വിനയച്ചാലും ഭദ്രമേയ്ക്കു.

ഏവമോരോ വചനങ്ങളാവിരാജൻ തകർത്തപ്പോൾ
 സാവധാനമൊഴെക്കുട്ടിയെ മിമി.

എങ്ങിനെ കന്യക ഞ്ഞാറിന്നിംഗിതങ്ങളൊക്കുന്നു
 മംഗിയല്ലാ വിരൂപിച്ചാലെന്നിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടനാളായ് വളരുന്നു കേട്ടു ചേർന്നു കൊതിച്ചു ഞാൻ
 മട്ടലർ സായകച്ചൂടും തട്ടി വാഴുന്നു

ഇപ്പോഴുണ്ടാകുന്നതൊന്നും പാട്ടിലില്ലാത്തതൊന്നും ഞാൻ
 കഷ്ടകാലമൊഴിഞ്ഞു യിന്നെന്നു തോന്നുന്നു.

ബാഹുള്യം മകളേവമിതിതെക്കൊടുത്തപ്പോൾ

വ്യാമുഖിപ്പാനൊരുവെട്ടു വിരംഗാധിശൻ
 പുളിമാൻകണ്ണിയാളേ! വിന്നുള്ളിലുള്ളോരഭിലാഷം
 കളമെല്ലാം കളഞ്ഞോ റീ കഥിച്ചിടുന്നു
 ഇന്ദുവംശമണിതന്നിൽച്ചേന്നു റിന്റെ റോമെങ്കിൽ
 വന്നടുത്തു ശുകോലമെന്നു കല്പിക്കാം
 കാന്തികൾകൊണ്ടവനോടു കാമനേതും ശരിയല്ലാ
 കാന്തനാവാൻ നളൻതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടാ
 ഇന്ദുവിന്ദ്രാണിക്കു ചേർമ്മിപ്പിറക്കച്ചുതൻ ചേരും
 ഇന്ദുമുഖൻ ഭഗവാൻമുഖമേന്മ ചേരും
 യാമിനിക്കു ശശിചേരമാവഗക്കുംബുധി ചേരും
 കോമളാംഗി! വിനക്കോത്താൽ ഹൈന്ദവൻ ചേരും
 താമ്രവാണി! പരൻ.വിന്റെ വല്ലഭാസ്തന്നാകിൽ
 താമ്രമുഖമരയന്നപ്പിടക്കും ചേരും
 ഏന്നു വേണ്ടാ പിതാവായ മനവന്റെ റിയോഗത്താൽ
 അഗ്രഭൂപാലകൻ റിനോ വരിച്ചെന്നാകിൽ
 ഒന്നുകൊണ്ടും റിനക്കപ്പോളു പ്രമാതാപം വരുത്തുണ്ടോ
 വന്നതായി തന്നെന്നൊക്കും റിയും
 ഇപ്പറഞ്ഞ മൊഴിയെല്ലാം റിപ്പലമൊക്കുമപ്പോൾ
 ഇപ്പരിഷ്കാരം പാരമിളപ്പും വന്നു
 ഇരപ്പലന്തേ പതിയേടുകൂടി നന്നായ് മരിച്ചിടാം
 ദോഷമെന്തു റിനക്കൊന്നു ഭവിപ്പനുള്ളു
 വൈരസേനിക്കുമങ്ങനൊം വൈരമെങ്കൽ വരുമെന്നാൽ
 സൈപരവും പോയ് മമ രാജസേവയും പൊങ്ങി
 ദോഷനെന്നു ജാമെല്ലാം ചോഷമങ്ങു തുടങ്ങിടും

ശേഷമെന്നൊന്നരിയാട്ടനോഷ ഞാനിപ്പോൾ
 ഇപ്രകാരമായതും വന്നുൽഭവിക്കുമിവയെല്ലാം
 ഉല്പലാക്ഷി നിനച്ചല്ലോ മടിക്കുന്നു ഞാൻ
 കണ്ടു കണ്ടങ്ങിരിക്കുന്ന കണ്ടിലങ്ങു വൃഥാ ചെന്നു
 കണ്ടിവാർകേശി! ചാടീടുന്നെന്നിനയ്യോ ഞാൻ
 അന്ധജ്ഞിൻ മൊഴിയൊന്നിവണ്ണമാകണ്ണനും ചെയ്തു
 ഗണ്യഭാവം വെടിഞ്ഞൊന്നു പാഞ്ഞാളല്ലോ
 ചിത്തതാരിലുറപ്പെത്തുമാത്രമുണ്ടെന്നറിവാറൊ
 ലണ്ണവണ്ണ! ഭവാനോരോന്നും ചെയ്യുന്നു
 ചഞ്ചലമില്ലിനിയെന്റെ ഞെങ്കുമൊന്നിളകിടാൻ
 പഞ്ചബാണൻ നിനച്ചാലും പ്രയാസംതന്നെ
 കിന്തു ബന്ധുജനമെല്ലാമന്തരായിഭവിച്ചാലും
 അന്തരംഗമതിലിന്നു കൂസലുമില്ല
 മൽഭുജംകൊണ്ടൊരു മാല്യമപ്പണം ചെയ്യണമെന്നാൽ
 മൽപ്രിയനാം നളൻതന്റെ ഗളത്തിലുള്ള
 ഇത്ഥമോരോ വിഷാദങ്ങളോത്തു റിലുറുടൻ ചെന്നീ-
 വത്തമാനം നൃപൻ തന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കു നീ
 കാഷ്ടധീശമുഖി തന്റെ ഭാഷിതങ്ങളിവയെല്ലാം
 തോഷമാടെ കേട്ടുകൊണ്ടു തിരിച്ചു ഹംസം
 പാത്തലാധീശനൊക്കണ്ടു വാത്തയെല്ലാമറിയിച്ചു
 യാത്രയുമങ്ങുണങ്ങിയിച്ചു തിരിച്ചു മെല്ലെ
 താമരപ്പൂ മകുന്തളി കാമുനീന്ദ്രനതു കാലം
 കാമചാരി പുറപ്പെട്ടു ശക്തനൊക്കൊണ്ടാൻ
 പശ്ചത്തമൊരുമിച്ചു പശ്ചത്താഗ്രേ പുരേ ചെന്നു
 പൂർവ്വമോരോ വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടി
 ഇന്ദുബിംബമുഖിഭീഷണിനിതൻ കഥയാകും

നന്മയുമാമൃതമെന്തൊടുത്തു പിന്നെ
 വിണ്ണവർ നായകൻ തന്റെ കണ്ണമെഡ്റാണമതികൾ
 പൂണ്ണമാമ്മാറടൻ കോർച്ചൊരിഞ്ഞു പോന്നു.
 കാതരാഷ്ട്രികഥ കേട്ടു കൊരിക്കൻ താനതുപോരം
 ചുരുങ്ങാണക്കണയേറ്റു ചുണയും കെട്ടു
 അത്തരങ്ങീമണിതന്നിൽ ചിത്തമാഗമവേനാത്തു
 നേത്തു ദേവാംഗാമാരിലാസ്ഥയുചേറ്റാൻ
 കൃഷ്ണജനാവെത്രപ്പാ നായ് തൃഷ്ണിയോടങ്ങുത്തപ്പോൾ
 കൃഷ്ണവർത്ഥാവിനമുള്ളിൽ ഉഷ്ണയാത്മിനും.
 അനന്തകന്താനതാറിക്കുറുപ്പുനാരിമാൽക്കടൽക്കുള്ളിൽ
 നീന്തി നീന്തിത്തുടിച്ചോറാം താനിയും വന്നു
 അപ്പതിക്കു മലർബാണത്തിപ്പിടിപെട്ടതൻപ്പോൾ
 ചൊല്ലൊം ബാധവമൊട്ടു പിടിപ്പാറായി
 ദിക്പതികളിലൊല്ലാം ദുഷ്ടകൾ നായോഗത്താൽ
 അപ്പൊഴേ താൻ പുറപ്പെട്ടു മൈമിനേ വേർപ്പാൻ
 വട്ടമൊത്ത പരിചയിലെട്ടിരട്ടി മിഴി രണ്ടും
 ഇട്ടരുട്ടിയവനൊന്നു വട്ടമിട്ടപ്പോൾ
 അഷ്ടദിക്കുകളിൽച്ചെന്നു വട്ടാം ചെട്ടു മറ്റുള്ളൊ-
 മട്ടമറസങ്ങളും തൂകിക്കയത്തുകൂടി
 രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നോറിങ്ങൽ നാൽക്കും പരിചത്തെ
 കണ്ടതില്ലേ പണയത്തിലുള്ളൊരു മൂവനാ
 പാക്കൊട്ടാ നീ ദുരാത്ഥാവേ! വാക്കിനേതും യേമില്ല
 തികടലിലുടനാപ്പൊളാക്കുവൻ പിന്നെ
 ഉൽക്കടവിക്രമാന്മാരാം മൽക്കടന്മാരുടത്തെന്നാൽ
 ദുഗ്ദ്ധമേതുമില്ലെന്നോ വിചാരിക്കുന്നു (ഒരു
 തന്റെ പാരം ചൊരുത്തൊരു കൊണ്ടൽപോർവേണിയെക്ക-
 രണ്ടു നാഴികക്കുള്ളിൽ വന്നുകൊണ്ടാറും

ആശതന്റെ പതിയാകും പാശപാണിയതുപോലും
 ആശു കോവിച്ചരചനോടടുത്തുചെല്ലൂ
 കീഴെപ്പോലേ! വിശേഷിച്ചു മോശമെന്തു വരാനുള്ള
 ചേലാംഗിയേയും കണ്ടുപോന്നുവെന്നാകിൽ
 ദുർമ്മത! നിൻ തൊഴിലൊന്നും വിമലനായുരവീടും
 അമ്മഹായായകനോടു കൂടുകയില്ല
 കോപമായിട്ടീയ്ക്കന്റെ ചാപാറിനുകാ.മാം നല്ല
 ശാപബാണം തട്ടത്താലും ഭവാനിക്കാലം
 ഇത്തരം ദേവകളെല്ലാം നേർത്തട്ടു കടുത്തപ്പോൾ
 പാർവ്വിയേറ്റൻ വിയത്തേറും ചമഞ്ഞാണല്ലോ.
 ക്ഷോണിതനിൽ വഴിപോലെ വീണ താണങ്ങുടൻ വള -
 പാണി തന്നോടിവണ്ണമക്ഷോണിപൻ ചൊന്നാൻ
 കല്പായെങ്ങിനെയെന്നാലപ്രകാരം നടത്തിടാം
 അല്ലനാം ഞാൻ മഹാമാരിൽ തൽപരനല്ലോ
 ദീപ്തികൾക്കകതാരിവപ്രിയം വേണ്ടൊരു ലേശം
 ഇപ്പോഴേ പോയ്ക്കൊന്നോടാമതെ ചെന്താലും
 മന്നവൻ ചൊന്നതു കേട്ടു മന്ദമാസം പൂണ്ടു മന്ദം
 ഒന്നിവണ്ണമുചെയ്തു മഹേന്ദ്രൻ മോദാൽ
 വീരസോരുമേ വീര നീരസം വേണ്ടൊരു തെല്ലും
 ധീരനാം നിന്നെ ഞാനിന്നു വിശ്വസിക്കുന്നേൻ (ഒന്നു
 കൊണ്ടൽവേണീമണിയാകും ദേവിയല്ലാതൊരാൾ നി
 കണ്ടറിയില്ലതുകൊണ്ടു കണ്ഠിതം വേണ്ടാ
 തികൾവശായിവന്നെന്നു ശങ്കയുണ്ടാകയുമില്ലാ
 തികൾബിംബാദാനുകരണമെന്തിനുകൊൾക.

വ്യാസോൽപത്തി.

അമ്പിളിത്തെല്ലണിയുന്ന തമ്പുരാന്റെ മകനൊരാ -
ക്കൊമ്പനുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ! കമ്പിടന്നു ഞാൻ -
ഇമ്പമേമ്പാടയത്തേണം കമ്പമെല്ലാമൊഴിച്ചെന്റെ
മുമ്പിൽ വന്നു വിളങ്ങേണം കവിതപം പൊല്ലാൻ.
നല്ല മിൻകണ്ണിയോ വാണി! നല്ലപോലെ തുണയ്ക്കേണം
നല്ലതും വല്ലതായിടം റീ തുണയ്ക്കാത്താൽ
വ്യാസനും ഗുരുക്കന്മാരുമീശ്വരമീശ്വരിയോടെ -
നാശയത്തിലഴുകാടെ വാസം ചെയ്യേണം.
ചൊല്ലൊക്കും തിച്ചുരമതം മുറ്റാറിന്നുടയോരൊ! അ -
യ്യല്ലാ റിൻ കഴലിണ ഞാന്റെപ്പോഴം വന്ദേ
കാറുമോളം പെരുത്തുള്ള കായലിൽ തമ്പുരാക്കന്മാ -
രൂറായായോരോടിവെച്ചു കളിക്കുന്നേരം
രണ്ടു നാലല്ല നവധി തണ്ടുവെച്ചു വലിക്കുമ്പോൾ
മിണ്ടാതെ വലിക്കുന്നേരം വലച്ചപ്പോൾ
പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടു വലിച്ചെങ്കിലോ വലച്ചപ്പിന്നു
കോട്ടമുണ്ടാമതിന്നൊരു പാട്ടു പാട്ടുനേൻ.
കേട്ടുകൊൾവിനൊകിലെന്റെ കൂറുകാരെല്ലാമും നിങ്ങളും -
കേറ്റു പാടിക്കൊൾവിൻ താളം കോട്ടം കൂടാതെ
പണ്ടു പരിചരായോരോചന്റെ മകളായി -
ട്ടുണ്ടായിപോവാതെ. മുകോൻമാതിരിയിൽ, കവു
ഉപ്പുലീ മേനകായെന്നല്ല പുറസ്ഥിവിളങ്ങും

സമുത്തരവളെക്കൊണ്ട് നാണിപ്പെട്ടാളിടം
 കാരാക്കും തലമുടിയും പൂവെപ്പാക്കും മറിയും നല്ല
 മാറൊക്കും മലയം കണ്ടാൽ നല്ലൊരു പെണ്ണ്
 കാളിയെന്നു പേരുമിട്ടു വളർത്തു മക്കോണവളെ
 കാളിന്ദിയിൽ വെച്ചി കടത്തിടുവാനാക്കി
 കാളമുഖമൊഴക്കമുള്ള കാളിന്ദിയിൽ കടത്തുവാൻ
 കാളിയാമവർക്കു ചൊറ്റും പേടിയുമില്ല.
 മന്ത്രിഗന്ധമവർക്കേറുമുണ്ടതു കാരണം പിന്നെ
 മന്ത്രിഗന്ധിയെന്നു പേരും പ്രസിദ്ധമായി.
 മാരൊക്കും മലയാൾ വിളയാടി കാളിന്ദിപ്പഴയിൽ
 പോടവൂ കടത്തി വഴിപോക്കുമെന്തെല്ലാം
 അങ്ങിനെ മാഴുന്ന കാലം മാറ്റി പരാശരൻ -
 മങ്ങഴുന്നെള്ളിനാൻ വഴിപോക്കുനായിട്ട്
 പേടാൻകണ്ണിയെ മിന്നൽക്കൊടിപോലെ കണ്ടാരുമേ
 താടിക്കാരായ്ക്കാ! തല കുണക്കിപ്പോയി.
 എന്തിനിന്നു മൂലമെന്നതന്തരംഗംകൊണ്ടമ്മുവി
 ചിന്തചെയ്തപ്പോളറിഞ്ഞു കാരണമെല്ലാം
 മനവനു പരിചരന്തരുടെ മകളാണിവർ
 ഇന്നു മുകോൻജാതിയിലായെന്നതേയുള്ളു
 പാലാഴിയിൽ പള്ളികൊള്ളും പത്മനാഭവിവളിലി -
 കാലമവതാരം ചെയ്യാൻ ഭാവാച്ചീടുന്നു
 എന്തെട തന്മയമായിട്ടെന്നതറിഞ്ഞമ്മുവിനേ -
 നന്നതമലയാളോടു ചോദിച്ചു മെല്ലെ
 ആരെടിയിന്നിക്കടവിൽ തോണി കടത്തുന്നതെന്നു
 പാലാതെ കേട്ടവർ ചൊന്നാ 'ഉടിയ' എന്നും

നോവം സാധ്യതയ്ക്കു വാമിയുതു കൊള്ളുവാൻ
 നോം വിഷം വരും വെക്ക കടത്തിടേണം
 വെള്ളത്തിലേറുന്ന പേടിയുള്ളവാരെന്നു ഞാനും
 പുളിമാൻകണ്ണാളെ നീയും ഞാനോ കേരവു
 എന്നതു കേട്ടവർ മുറിതന്നെയെന്നാണിയിലോറി
 സന്ദർശിച്ചു നീക്കിത്തുഴയുന്നേരം
 തിങ്ങിപ്പൊങ്ങി മാറ്റിടത്തിൽ വിങ്ങുന്ന മുലകൾ രണ്ടും
 പെണ്ണിത്താഴുന്നതും കണ്ടു മയങ്ങിപ്പോയി.
 ചാതവാം കുണ്ണിണ, മധുകോതിച്ചൊരിയുമധരം,
 മാതന്റെ വില്ലിനെ വെല്ലും ചില്ലികൾ രണ്ടും
 അംഗത്തിൻ സൗന്ദര്യം കണ്ടിട്ടംഗജാസ്രമേദു മാറി
 പുറവനവളോടെവമളിച്ചെഴു
 വാലോലും മൊഴിയാളേ ഹി ചാരത്തു വന്നാലുമെന്റെ
 മാലേറുന്ന മനേന്റെ ബാണമേല്പുയാൽ
 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കുടങ്ങൾ വന്നാം ചെയ്യുന്ന മുല
 മേന്നുകുളണമെന്നു പുണമേണമിപ്പോൾ
 എന്നതു കേട്ടവർ പേടിച്ചൊന്നു വിറച്ചുഴറോടെ
 വന്നാൽ ചെയ്യുന്നതിച്ചാളുമുറിയോടാൽ;
 തിണ്ടലുള്ള ജാതി ഞാന്റെ തമ്പുരാൻ നിങ്ങളോട്
 മിണ്ടുവാൻപോലും സഹതിയില്ലല്ലോ; ഞാനും
 കൃപയാണീ ഞാനെന്റെ, കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 എന്നുതന്നെയല്ല മത്സ്യഗന്ധവുമുണ്ടു
 രണ്ടു കരയിലും വന്നു കണ്ടു പലരും റിപ്പൂണു
 കൊണ്ടു ചെൽവൻ വൈകും തോണി സന്ധ്യയും വന്നു
 കഴുകും കണ്ടേറുള്ള മഴയാണിയിൽ തോണി

തുഴയാതിരുന്നാൽ വഞ്ചിയൊലിച്ചുപോകും
 അങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കെ റിങ്ങുളിരുളോരാളി-
 നിങ്ങിനെയതളിച്ചെഴുതലങ്ങിനെ വേണ്ട?
 എന്നു പല തടവുകൾ ചൊന്നതു കേട്ടൊരു മുറി
 പിന്നെയും പെൺകൊടിയാളോടതളിച്ചെഴു
 തയ്യലേ! റീ പേടിക്കേണ്ട പൊയ്യല്ലിന്നായതിനൊല്ലാം
 മെയ്യവേ കഴിവുണ്ടാക്കും മെയ്യണച്ചാലും
 എന്നതൾചെയ്തിരിക്കവേ വന്നുപൊങ്ങി മണലപ്പോൾ
 വൻപരിനടുവിൽ വഞ്ചിയൊലിച്ചുപോയി
 ഉററമായ മഞ്ഞും വന്നങ്ങാറിന്നിരുകരെ വന്നു-
 ങ്ങോരും റില്ലുന്നവർ കാണാതെയായി
 മത്സ്യഗന്ധമെല്ലാം പോയിക്കുസ്തുരിഗന്ധവുമായി
 തൽസുന്ദരിക്കുതു കണ്ടിട്ടുള്ളതമായി
 പെണ്ണണിയോളോടന്നേരമമ്മുറീന്ദ്രൻ ചൊന്നാനെന്റെ
 കണ്മണിയേ! റിനക്കൊരു പന്ദാനുണ്ടാം.
 മുന്നെപ്പാലെ കവ്യകയാണുളും പിന്നെ നീയും
 മന്ദമെന്തേ വന്നാലും റീ സുന്ദരിയാളേ
 ആശ്ചര്യമോരോന്നേവം കണ്ടൊരു പെൺകൊടിയാളേ
 വാച്ചുകൊതുക്കത്തോടനുകൂലിച്ചാളപ്പോൾ
 മാമുറീന്ദ്രാവളുമായ്ക്കാമകളി ചെമ്പു നാരം
 കോമളാംഗിക്കുമോ! ഗർഭമുളവായ്ക്കുന്നു
 ഗർഭവും തിരുത്തപ്പോഴെയുള്ളതാംഗി പ്രസവിച്ചി-
 ട്ടുകൊന്നാളുവായി, ദിവ്യനായിട്ട്
 കണ്ണനും, താമരപ്പവില്ലണി, മുക്കുണനായിരം
 കണ്ണനാദികളായുള്ള വില്ലവന്മാരും

ഗൌതമൻ പുലസ്തനുമഗസ്തനും നാരദൻ പിന്നെ
 ഗൌരവമുള്ള മുനികൾ പലരും വന്നു
 ജാതകമും മുതലായ ഷോഡശക്രിയകളെല്ലാം-
 മാദരേണ ചെയ്യാതപറയുന്നതോളം
 ദീപത്തിൽനിന്നുതളവിച്ചു കാരണം ജാലനം നാമം
 ദൈവായനനെന്നവരുമരുളിച്ചെയ്തു
 ബദ്ധായണമാതമ്മ പ്രസവിച്ചതു കൊണ്ടല്ലേ
 ബദ്ധായണനെന്നതും പ്രസിദ്ധമായി?
 ചന്ദ്രധന്വനരവിനുമന്ദിരൻ ഗോവിന്ദനിന്ദ-
 നെന്നിവരെല്ലാം പോയി മാമുനിക്കാരും
 മഞ്ഞുമില്ലാതായി മണൽക്കുന്നമെല്ലാമലിഞ്ഞുപോയ്
 മഞ്ജുളാംഗി മുന്നെപ്പോലെ കന്യകയുമായ്
 കാരിയമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു തോണിയൊലിച്ചും തുടങ്ങി
 കാളിക്കും തുഴയെടുത്തു തുഴയാറായി
 കാണികൾക്കു മഞ്ഞുപോയിക്കൊന്നൊന്നായപ്പോളവളും
 തോണിയും തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരിപ്പതും കണ്ടു
 അരവന്മാർ മുതലായിട്ടിരുകായിലുള്ളവർ
 പരമാത്മമറിയാതെ പറഞ്ഞു താമിൽ
 ഇരുട്ടുപോലെ വന്നോരു പെരുത്ത തണുപ്പുകൊണ്ടു
 മരിച്ചുപോമെല്ലാരുമെന്നൊച്ചു ഞാനും
 കണ്ടുകണ്ടിരിക്കെ തോണി കാണാതെയൊപ്പിന്നെ പിന്നെ
 കണ്ടുകൂടാതായടക്കുലുള്ളൊരെന്നെ (പ്രോൾ
 തോണിയും തോണിയിലുള്ളൊരാണും പെണ്ണും കൂടി
 താണുപോയോ കടലിലേക്കൊലിച്ചുപോയോ?
 എന്നു നിന്ദിച്ചു ഞാനതൊന്നും വന്നില്ലെന്നു ദൈവം

തന്നെ രക്ഷിച്ചിതവൊസ്സന്ദേശമില്ല
 ഒന്നൊരു മാമുനിയന്തിൽ കന്യകപ്പെണ്ണാണെന്നേവം
 വന്നുപോയാലയ്യോ ലോകം മുടിഞ്ഞുപോയോ! (ത
 മൂന്നുപേരുണ്ടോ ചങ്ങാതി മുമ്പേക്കുണ്ടപ്പോൾ തോണിയി
 മുന്നില്ല രണ്ടല്ലേ താനും കണ്ടുള്ള മുഖം?
 അക്കരയിൽനിന്നു തോണി നീക്കുമ്പോൾ രണ്ടാളെയുള്ള
 ഇക്കരക്കടുക്കുമുമ്പാക്കുവന്നിരിക്കുന്നു
 തോണി തുഴയുന്നവൾക്കു ഗർഭമുണ്ടായിരുന്നാലും
 കാണിനേരം കൊണ്ടു ബാലാപ്ലാതേയാകോ?
 അങ്ങട്ടെ കാളിപ്പെണ്ണല്ലേ ചങ്ങാതി തുഴയുന്നവ-
 ലെങ്ങിനെ വെറും കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 കാലത്തിൻപകച്ചുകൊണ്ടുതോണിയെന്നു വെറുവെ
 ചാലെയൊലിച്ചുവന്നതിൽ കേറിയതെന്നോ? (നോ)
 എന്തൊരാശ്ചര്യമീയമിതു ചിന്തിച്ചുപോക്കുമ്പോൾ നല്ല
 വന്തിയല്ല കളവുണ്ടെന്നെന്നുളെ വക്കു
 നിണ്ണയം മുറിയും കാളിപ്പെണ്ണും കൂടിട്ടാളോന്നേറും-
 വണ്ണം ചില വിദ്യയെടുത്തെന്നു തോന്നുന്നു
 അരവന്മാരുടെ പെണ്ണിതൊരിക്കലും നമുക്കുട-
 കരുതെന്നു താടിക്കരമാറിത്തുള്ളോടേ?
 കന്യകപ്പെണ്ണിനെച്ചില വികൃതി കാണിച്ചുവെന്നു
 വന്നാലിരുവക്കും ജാതിക്കുറവായില്ലേ?
 എന്തും ചെയ്യാം മഹത്തുക്കൾക്കെന്നു പഴയൊല്ലുണ്ടോ
 ചന്തം പോരാത്തതും കാട്ടും മാമുനിയെ (ട്ടം
 താടിയും മീശയും വിട്ടിട്ടു നടക്കും മുറികൾ ചില
 ചോടിവിദ്യയെടുത്താലതറിഞ്ഞുകൂടാ

ഞാടുവിരൽക്കൊത്ത മുനി കടലിലെ വെള്ളമെല്ലാം
 കടിച്ചിട്ടെന്നല്ലാചമിച്ചൊടുക്കി പണ്ടു്
 കടലിൽ മീനും പിടിച്ചു കടികൾ പുലർത്തുന്നവ-
 ക്കടികൊണ്ടതതിൻമീതെ പറവാനുണ്ടോ?
 പലരും റിലുസ്സോളിരുപേരും താനേ വന്നതെന്നോ
 കളവാണെന്നപ്പോൾത്തന്നെ കരുതി ഞാനും
 പരക്കെപ്പലരുമേവം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 പരന്ന പുഴയുടെ കരയ്ക്കടുത്തു തോണി
 അപ്പനും മകനും കൂടിപ്പോഴെ താഴത്തിറങ്ങി-
 ട്ടിപ്പോഴോടമ്മയെത്താണതൊഴുതു ബാലൻ
 എന്തെന്നാണെന്നെന്നമ്മക്കെന്നു തോന്നുന്നു മനസ്സി-
 ലെന്നരും വന്നിടുവൻ ഞാൻ സന്ദേശമില്ല
 അപ്പനേയും റാമസ്സരിച്ചിപ്പോഴോടെ യാത്ര ചൊല്ലി
 സൽചരിത്രാക്കാരൻ മറഞ്ഞു മെല്ലെ
 മാമുനി പരാശരണമാമോദമോടെഴുന്നള്ളി
 കോമളാംഗി കാളിപ്പെണ്ണു തിരിച്ചു തോണി
 ഭവനാം ദൈവായനനും ദിവ്യനായി വന്നു പിന്നെ
 ദിവ്യരായുള്ളവരായും പൂജിതനായി
 വേദം റാലു ഭാഗമായി പ്രസിദ്ധിച്ചു മൂലമായി
 വേദവ്യാസനെന്ന പേരും പ്രസിദ്ധമായി
 അങ്ങിനെയുള്ളൊരു മുനിപുംഗവൻ വേദവ്യാസനും
 മറ്റൊരു വരം തരേണം; കൈവണങ്ങുന്നേൻ.

പ്രാസോല്പത്തി വഞ്ചിപ്പാട്ട്

സമാപ്തം.

കുമാരവർത്തനം.

വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

കല്ലോടെല്ലാജനങ്ങൾക്കും കേട്ട തീർത്തുവെണ്ണം
എപ്പോഴെന്നദാനവും ചെയ്തു ചെയ്തുമേ
മുപ്പാരുമടക്കിവാഴും വയ്ക്കുതു പെരുന്തികോവി-
ലപ്പ ഗേവാറേ പോറ്റി മററില്ലാശ്രയം
നിന്തിരുവടിയുടേ നിത്യന്നദാനമില്ലെങ്കിലും
ചെന്തിരുവാദിം പണിയും വഞ്ചിവാസവൻ
സന്തതവും ധർമ്മം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലുമാകും കലി
സന്താപം കൊണ്ടിപ്പോഴെരിപൊരി കുതും
മുത്തിമുന്നം മുപ്പത്തുമുക്കോടിദേവന്മാരുമൊക്ക
മുത്തിയായി മുപ്പാരിന്നു വിളക്കുമായി
മാന്താണുവാഴ്ചയായിരിക്കും പ്രത്യക്ഷദേവതയുടെ
മാഹാത്മ്യമോത്തിട്ട മാസ്സലിഞ്ഞീടുന്നു
സ്വദേവതകളും പ്രസാദിച്ചിട്ടനുഗ്രഹിക്കും
സന്തതമെന്നുള്ളിലുള്ള വികാരമോപ്പ്
ഗുഹിയായ ഭക്തി വേണ്ടുന്നതൊരുമോടത്തുമു
ഗുരുവിന്റെ കടാക്ഷംകൊണ്ടിന്നു തോന്നുന്നു
വഞ്ചനാമനുജനായിട്ടവതരിച്ചിരിക്കുന്ന
വഞ്ചിപലവൈരിയുടെ കൂവക്കിരിപ്പാൻ
വഞ്ചിതയായ്ക്കുന്നവു ഞാനെന്നിച്ഛിച്ചു വാഴും കാലം

വഞ്ചിപ്പാട്ടുണ്ടാക്കേണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു
 വേദശാസ്ത്രപുരാണേതിമാസകാവ്യനാടകാദി
 വേദികളായിരിക്കുന്ന കവികളുടെ
 മേദരങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെ ശ്രവിക്കുന്ന
 മേദിനീന്ദ്രനജ്ഞാനോടാജ്ഞാപിച്ചതോപ്പു
 വാനാവകു നിറവോളമുതമപ്പിച്ചശേ
 വാനു കചേലകചിവിടമെന്നോണം
 വാണീഗുണകൊണ്ടാമേയും പ്രീണിപ്പിക്കും വഞ്ചിവള-
 വാണിക്കെൻപാട്ടിവമാവാടിതൊഴുന്നേൻ
 ബന്ധംവന്ന കചേലോദനത്തെത്തന്നെപാട്ടായിട്ടു
 ബന്ധിപ്പാനതിന്നിനിയും സംഗതിവരും
 ബന്ധുരതിരുവനന്തപുരത്തേയും ഭക്തജന-
 ബന്ധുവായ പത്മനാഭനേയും തൊഴുന്നേൻ
 യാനന്തരത്തുംകലെളുതല്ലാഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും മ2-
 സ്ത്രാനന്ദരത്തിങ്കലോളം ചെന്നിട്ടുവാനും
 ആനന്ദരൂപിയാ മനന്തശായിയെ ദർശിപ്പാനും-
 മാനന്ദഗോപകുമാരൻ കൃപ ചെയ്യണം
 കഷ്ടമായ കലിയുഗകാലവും കലികളായ
 ദിഷ്ടരും മുഴക്കമുലമനന്തപുരം
 പ്ലവഷമായിപ്പോകകൊണ്ടും പുണ്യശീലന്മാരായുള്ള
 ശിഷ്യന്മാരും പുലച്ചയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും
 നവമകതാരമെന്നുള്ള വേണ്ടിവന്നു നൂറും
 നരകാരികമ്പത്തിനാണിന്നിപ്പറത്തു
 നവമായിട്ടോരോകൂട്ടമത്യാശയ്ക്കും നാളത്തോറും
 നരലോകേ കണ്ടും കേട്ടും വരുന്നിലയോ

Mal 784.4
 963
 V.2

സ്വാമിദ്രാഹികളുടെ വംശവിദ്യയും വരുത്തിയതും
 സ്വാമിദ്രാഹിമാന്മാരെ ദ്രവിപ്പിച്ചതും
 ഭൂമിയികലാതം സാധിക്കാത്ത കാര്യം പലകൂട്ടം
 ഭൂമാവുകൊണ്ടു സാധിച്ചു സമർപ്പിച്ചതും
 കോട്ടപ്പടി പലതുമൊപ്പിച്ചുനാനായോരോടത്തും
 കോട്ടംകൂടാതെകണ്ടുതാഹരിച്ചു ചെഞ്ചമ്പേ
 നാട്ടിനെ നാനാക്കിയതുമാത്താലെയും ജയസ്സംഭം
 നാട്ടുമിന്നവാവതാമമെന്നു തോന്നുന്നു
 കാത്തവിയ്ക്കൻ കഴിച്ചോണം ഭൂമിപ്രതിഷ്ഠയും
 കാശിരാമസ്വാമി പ്രതിഷ്ഠയും കഴിച്ചു
 മാത്താണ്ഡമഹീപതിന്ദ്രൻ വെറുതെയോ ജയിക്കുന്നു
 മാലോകമെന്നൊരായാലിവണ്ണം വേണ്ട
 അന്നവസ്രാഭംണാതിവർമ്മകളിലിന്നും
 മന്നാരിലാരാഹോവം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ
 അന്യായം ചെയ്യുന്നവരെ ദണ്ഡമനുഭവിക്കേണ്ട -
 മര്യേ മനോഭോഷം മഹാരാട്ടിനില്ലാട്ടം
 ചൊൽക്കൊണ്ടവണിപ്രകാരം ചൊല്ലുകേളുതല്ലാതാലു -
 മിക്കണ്ടപാരിലീവണ്ണമല്ലിപ്പാഴെങ്ങും
 ഉൾക്കണ്ണമാമുടാനാത്തവർ ശിക്ഷയുംകേട്ടു
 ഉൽക്കണ്ണയും കാണാത്തതുകൊണ്ട് കരളിലാക്കും
 കറക്കല്ലിങ്ങോടിവന്നു മുഖമണ്ഡപം ഭവിച്ചു
 മറ്റൊന്നിതിൽപ്പരം മനക്കാജ്ഞാകൊണ്ടാമോ
 കറാമറാതിരുക്കാപ്പമകത്തേ മുറവും തിരു -
 മുറത്തുള്ള മണ്ഡപവുമണ്ഡപം നാലും
 ചുറ്റിനകത്തും പുറത്തും ബലിശിലകളും വെണ്മ -

പൊറ വേദികയും പൊന്നിൻ കൊടിമരവും
 അററത്തികലന്തരികും പൊക്കിക്കൂട്ടത്തൊരുവിം
 പറ്റിയോരു പക്കിരാജപരിഷ്കാരവും
 ഇന്ദ്രനീലശിലയായിത്തീർത്താൻ ശിവെലിപ്പന്തൽ
 ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കാനന്ദമാരംകണങ്ങളും
 ചന്ദ്രശാലാഗതങ്ങളും ചാരുതരഹർമ്മ്യങ്ങളും
 ചന്ദ്രികാ ചർച്ചിതങ്ങളാം പ്രാസാദങ്ങളും
 ശോഭനമാലും വളർന്നു വാമാന്റെ വട്ടമേറും
 നൂപരംപോലെ വിളങ്ങും പൊൻപ്രാകാരവും
 ദീപിക്കുന്നു ദിവ്യരത്നമയം ചൊല്ലപ്പെട്ടതെല്ലാം
 പാവിട്ടുകൾക്കേ കല്പം മരവുമാവു
 ഭൂവിഭവിച്ചിട്ടാത്തതല്ല ശയിക്കുമാന -
 രൂപിയാം പത്മനാഭന്റെ പുരിസമസ്തം
 രൂപികളെക്കൊണ്ടാകാശം തൂളുന്ന ഭാസാവിശ്വം
 വ്യാപിക്കുന്ന വിശാലത പുകഴ്ത്തിയോ
 പടകളുമെല്ലാന്നാളും വസന്തശ്രീ വിളയാടും
 പാടികളും വണ്ടേറും പൂങ്കാവുകളുടെ
 വാടകളും വാപീകൂപതടാകാദികളും ചുറ്റും
 വീടുകളും മന്ദിരങ്ങളും വിളങ്ങീടുന്നു
 അത്രയല്ലരികത്തമരാവതിയെക്കാട്ടിലതി -
 ചിത്രമമായ വഞ്ചിരാജരാജധാരിയും
 പത്രിവാഹനന്റെ പുരി പെറ്റിട്ടു പിറന്നുണ്ടായ
 പത്രിയെന്നപോലെ പരിലസിച്ച്ീടുന്നു
 ഭൂലോകവൈകുണ്ഡശോകഭൂതാനന്ദപുരത്തും
 കലാലോകപ്പെട്ടമഖിലാഭങ്ങളുടെ

മൂലകന്ദത്തിന്റെ ജന്മകർമ്മങ്ങൾക്കിപ്പുണ്യം ജന്മ -
 ജാലങ്ങളിനുകൊണ്ടു കർമ്മവും ചൊല്ലാം
 ഏകിലെല്ലാവരും കേട്ടുകൊള്ളു തിരുമൊഴിനും
 ഏകലുള്ള പരമാത്മം പാട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാം
 പങ്കുജാറാവമാരമ്പത്തിലുമാധികൃതരും
 പങ്കുഹർന്നായ കൃഷ്ണനെന്തിനാലും
 മത്സ്യകുലപാദികളിലെഴും വ്യാജം ബലിയോടും
 മത്സരിച്ചു വട്ടതുലോം വലുതുപോലും
 മത്സ്യമാരിരാമപുരത്തു ഭഗവാൻ ഗോവിന്ദനും
 ചിത്വപത്രപം പരബ്രഹ്മം മുഴുവൻതന്നെ
 മായാമോഹമേറും മൂന്നു രാമന്മാർക്കും കൃഷ്ണസമന്ത -
 മായ മുഴുബ്രഹ്മത്തിനും മറുതൃത്തിക്കും
 ആയതൊട്ടമല്ലമൂലം മൂത്തിയിലും ഗൌരിക്കുറ -
 മായത വിശ്വാധികൃതാം പുത്രനെന്നോണം
 ബ്രഹ്മാദികളുമ്മിച്ചിട്ടു പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കും
 ബ്രഹ്മം മുഴുവൻ ദേവകിയുടെ ജാരം
 ജന്മഭൂമിയാക്കീട്ടുവാടിയിലെട്ടമ്പതു വർഷം
 നന്മയോടെ നാളത്തോറും വളർന്നിലയോ
 ദേവകിയുടെ വയറിൽ പിറന്ന പിള്ള നന്ദന്റെ
 ജീവനാഥയാകുമെശ്ശോദിക്കു മാതമാനം
 പാവനാംഗം പത്തുമാസം ചുമന്നു ഞാൻ പെററുണ്ടായ
 ഗോപാലനെന്ന്റപ്പിച്ചു പുതുമയോപ്പ്
 രണ്ടമ്മയും രണ്ടച്ഛനുമൊരുത്തനായിട്ടുണ്ടോ
 പണ്ടങ്ങാനുമീശ്വരന്റെ കളിയാശ്ചര്യം
 ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുമാരേയും ചതിയ്ക്കുയില്ലാ ദിനമ്പു

കൊണ്ടുചിലേടത്തു വേണ്ടിവരും കൈതവം
 പിള്ളയായിട്ടു പിറന്ന വിണപ്പൊഴേ തുടങ്ങിയ
 കള്ളവിദ്യശംബരന്റെ ശരമേൽപ്പോളം
 ഉള്ളയന്നഭരണിയോടു ചിന്തിപ്പോരെ കാത്തുകൊള്ളും
 ഉള്ളതു ചെയ്യുന്നേരം പുഞ്ചിരിതുകും
 വീരദരോതവും വല്ല നേരം നടിക്കുന്നേരവും
 ശ്രീരാമന്റെ കൂട്ടിക്കുറന്നൊരു കാഴ്ചയും
 തീരുന്ന കാലമല്ലിപ്പോഴെന്നായിട്ടിരിക്കും കണ്ണൻ
 തീരറ കാപട്ടംകൊണ്ടു കളിച്ചതെല്ലാം
 മണ്ണുതിന്നു മകനെന്നു കേട്ടിട്ടമ്മ കോപിച്ചപ്പോൾ
 ഉണ്ണി കണ്ണൻ വാപൊളിച്ചിട്ടുലകീഴേ
 കണ്ണിൽകാട്ടി മായകൊണ്ടു മോഹിപ്പിച്ചു നേരംതന്നെ
 കണ്ണൻ കെട്ടിക്കേറിക്കൊണ്ടു മുലകുടിച്ചു
 വെണ്ണകുട്ടിന്നും വേശ്വരാക്കു കൂലിവേലചെയ്യും
 വിണ്ണൊടൊക്കും വ്രജവിട്ടതോറും നടന്നും
 തണ്ണുകുറുപ്പുംകൊണ്ടു നാൽമുഖനെ കരയിച്ചു
 വണ്ണിപ്പാറിന്നതില്ലരമുണ്ടോ വൈഭവം
 കന്നൊടുത്തു കടയാക്കീട്ടുമോമാത്രം മുഴുവനും
 നിന്നു കണ്ടെങ്കൂണ്ണൻ പിന്നെ പശുചേരവാൻ
 ഒന്നൊഴിയാതെ പാലിച്ചു കല്പാതമേഘങ്ങളിനാൻ
 ചൊന്നവണ്ണം വെച്ചിവരൊതുങ്ങി വാങ്ങി
 എന്നെക്കുമെൻ ഗർവ്വവച്ചു വട്ടംവഴിക്കൊല്ലാ കണ്ണ
 കൊന്നെണ്ണൊല്ല ഗേവാറേ ഭജേ ഭവന്തം
 എന്നീവണ്ണമാവലായി പറവുതും ചെയ്യു വളി
 വന്നുവണങ്ങീട്ടു വീണ്ടു നാമുൾച്ചു

കണ്ടാലൊര്യും നന്നായിട്ടെണ്ണമറിട്ടുവാടിയി-
 ലുണ്ടായിരുന്നൊരു ഗോപിമാരിലുണ്ണിയാം
 തണ്ടാരമ്പൻ പിതാവിനെ തെണ്ടിച്ചെന്നു പുണാരതെ
 രണ്ടോ നാലോ നാനിമാരുണ്ടായിരിക്കിലാം
 പാട്ടിലിന്നിക്കഥയൊട്ടും വായാതെ കണ്ടൊഴിച്ചാൽ
 പാവവും ഗോവസ്ത്രികളുടെ ശാപവുമുണ്ടാം
 പാട്ടിലുള്ള കുലവിട്ടുകൊണ്ടു പരമാത്മാവിന്റെ
 പദം പ്രാപിച്ചു കൂട്ടത്തെ മറന്നൊന്നാമൊ
 ത്രിവിക്രമൻ മഥുരയ്ക്കു ചെല്ലുന്നൊരുമഗതിയാം
 ത്രിവിക്രമയെക്കണ്ടു കൂറാം വിച്ചുതു വേഗാൽ
 അവകൃയാക്കിയെന്നല്ല മറൊത്ത മകയെക്കാളും
 അവരക്ഷയ്ക്കേററി വെച്ചതെന്തെന്നിരിപ്പു
 കംസനെ മഞ്ചത്തിന്നുന്തി കാതം വഴി ഭൂരത്തിട്ടു
 ഹിംസിച്ച്മിട്ടും വൈരമൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടൊടുക്കും
 ഫംസത്തിങ്കലിട്ടിഴച്ചു സമുസാക്ഷിയായിരിക്കും
 പുസാം ഭക്തി ചെയ്തലില്ല കൃപയ്ക്കും മറ്റും
 മരുതലനൊക്കൊന്നവന്റെ താതനെ നാടുവാഴിച്ചു
 മാതാപിതാക്കന്മാരെയുമഴിച്ചുവിട്ടു
 മായവരംഗ്രസേനന്റെ ഭൂതൃണെന്ന ഭാവം ഭക്ത-
 ബാസവന്നതമാവനെ മറപ്പാൻ മൂലം
 അനയകൊ ജയിച്ചിട്ടു ചത്ത പുത്രനെ കൊണ്ടെന്നു
 സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടു സാദീപാദിക്കു ചെമ്മെ
 ചെന്താമരക്കണ്ണൻ ഗുരുഭക്തിനെ ചെയ്തതാക്കാറാം
 ചിന്തിക്കാകുന്ന കാൽമൊ വിരൂപിച്ചാലും
 ചതിനെട്ടു വട്ടം ജരസന്ധനോടു ചടവെട്ടി.

പ്ലടിഞ്ഞാറെ ജലധിയിൽ പാളയം കെട്ടി
 പതിനാറായിരത്തെട്ടു പതിവൃതമാരെ വിട്ടു
 പരവിതൊക്കയും പാരിൽ പരക്കെ കേട്ടു
 ബാണരത്തുകൽ കൃഷ്ണൻ പ്രമഥനാരെയും പുഷ്പ-
 ബാണപുരാന്തകാകം ഭഗവാനേയും
 ബാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജയിച്ചതും ബാല്യ കഴിഞ്ഞൊരു
 പാണിജാധീജയത്തെക്കാളുതകിടം
 ധർമ്മപുത്രന്റെ കാഷ്ടകാരൊന്നു കാമണമത്തുൻ
 ധർമ്മദേവനെ കൃതനൊന്നൊന്നിങ്ങില്ലാ
 സന്തതിയാമജ്ഞാന്റെ സമിയൊ സുതനൊ പര-
 ചിന്തയൻ ഗുരുഭൃതനൊന്നൊന്നിങ്ങില്ലാ
 സുരാസുരാരന്മാരെ ജയിച്ച സുവ്യാസാചിയെ
 ജരാനരജിതനായ നദീതനയൻ
 ശരപരവശനാക്കി പോരിലപ്പോഴപ്പോളൊരു
 ചരാചരപ്രപഞ്ചാനാം പതികോവിച്ചു
 കമ്മട്ടമല്ലിവൃദ്ധന്റെ കളിയെന്നിട്ടു കയറും
 ചമ്മട്ടിയും വെച്ചിട്ടനായുധതപം സത്രം
 കമ്പിട്ടും കളഞ്ഞു ചക്രമെടുപ്പതും ചെമ്പു രാജ-
 കൺവട്ടത്തിറങ്ങി ദേവവൃതന്റെ നാമെ
 വില്ലംവെച്ചു തുക്കെ വിളയാടിവേണമടിയനെ
 കൊല്ലുവാനെന്നമ്മിച്ചിട്ടഞ്ചലിയും ചെമ്പു
 വല്ലഭനാം ഭീഷ്മരരികത്തു വന്നു വാസുദേവൻ
 വല്ലാതെയായിട്ടു ചാങ്ങി പലവട്ടവും
 ദ്രോണരണെ ഭേദത്തനായച്ചു നാരായണാസ്രം
 ചാണ്ടാരാരി തേരിൽനിന്നു ചാടിച്ചെന്നോ

കാണപ്പെട്ടമാവിലതു മാലയാട്ടെല്ലാരാലും
 പ്രാണമാറി വരാതെ ജിണ്ണവും ജീവിച്ചു
 അഞ്ചാറുവാഴികപ്പകലുള്ളപ്പോഴാദിത്യനിംബം
 മഞ്ചാതെ തൃച്ചകുംകോണ്ടു മാച്ചു കൃഷ്ണൻ
 വഞ്ചിച്ചു ജയദ്രഥനെ വധിപ്പിക്കുകൊണ്ടു നാൻ
 വഞ്ചനയിൽ ചാടി ചാമ്പലാകാഞ്ഞുവോലും
 ഗണ്ഡീവശരകൂടം തീർത്തിറുന്റെ വഷം തട്ടത്തു
 വാണവത്തെക്കൊണ്ടുനീക്കു വിശപ്പു തീർത്തു
 പാണ്ഡവപ്രിയന്റെ തൃക്കണ്ണവും കൊല്ലുമൊ
 പാർത്ഥനാഗ്രിപ്രവേശം പ്രതിജ്ഞചെയ്തിച്ചതും പാർത്തു
 തീർത്ഥവാസാക്ഷിരസ്സാരം ചെയ്തതും
 ചീർത്തപുത്രഗേഹിയെ വിവാശാത്തികൊണ്ടുതിമ
 വാർത്തയോത്തിട്ടല്ലാന്നൊണ്ടിനീക്കു മോന്നുന്നു
 കണ്ണന്റെ നാഗാസ്യമജ്ജനന്റെ മഹാകീരീടത്തെ
 മണ്ണിലാക്കിക്കഴുത്തുവെത്തില്ല സുതാം
 കണ്ണനുഴിതാഴുകകൊണ്ടിവണ്ണമെന്തെല്ലാം കൂടും
 കണ്ണപാർത്ഥനാക്ഷവേണ്ടിട്ടച്ചുതൻ ചെയ്തു
 എളിയ പീഠത്തെ നില്പു കൃഷ്ണനെല്ലാവരൊക്കൊണ്ടും
 തെളിയുന്ന ജനങ്ങളെ തെരിപ്പാൻ കൂടും
 കളിയല്ല കണ്ണന്റെയും ദുഷ്ടോധനന്റെയും വധം
 മെളുതാമൊ പാണ്ഡവക്കു ബന്ധുവില്ലെങ്കിൽ
 ദീനദീനാകകൊണ്ടും ഹിനാദാകകൊണ്ടുമേറും
 മത്താമില്ലാഴികകൊണ്ടുമിറിക്കീഴപരൻ
 താനെ കൂടെത്തന്നെചെയ്തുകൊണ്ടിവണ്ണം ഗാനം ചെയ്തു
 ഞാനല്ലാതെ മതിയകെയില്ലെന്നു നൂറു

ഏതായും കേരവാത്സല്യമേറിയ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണ -
 നരപാരിലവതാരകാൽ മിക്കതും
 സ്വത്രികാതെ സാധിച്ചിട്ടു സർവ്വമഹാചിന്താരോടും
 തത്രവെത്രാദികളുടെ സാക്ഷ്യത്തോടും
 വിത്രാദികളോടും പ്രീതനായ ബലഭദ്രനോടും -
 മത്ര മിഥുനങ്ങളോടും മന്ത്രികളോടും
 അത്രസമുദമധ്യസ്ഥമഹാജ്ഞാധിപതികൾ
 സുത്രാമവിനൊക്കെടിലും സുഖിച്ചിരുന്നു
 അക്കാലത്തെത്തിച്ചു ഗുരുവർദ്ധനും ചെല്ലമുഖം
 ചിത്തകാതൽക്ക സതീയ്യനായിരുന്ന വിപ്രൻ
 ചൊൽക്കൊണ്ടു കചേലൻ കേരുകൊണ്ടു ഓരിശ്വരവെവും
 കണ്ണാളൊതെകണ്ടിലുത്തു ഭജിച്ചിരുന്നു
 ഭക്തിയരും ഭഗവാൻകലെങ്കിലുമവന്റെ ഭാഷ്യ
 ഭക്താവോളം വിരഹനയായില്ല ഭക്തിച്ചെച്ച
 ശക്തിയൊള്ളു ശുശ്രൂഷിപ്പാണെന്നാകിട്ടേകദോ സതി
 സകരിയോടും കൂടപ്പതിയോട പാഞ്ഞു
 ചല്ലിനാമാനസാവതെ ചിന്തനാനായ പുമാൻ
 ചില്ലി ചളിച്ചെന്നു കടാക്ഷിപ്പാനോക്കണം
 ഇല്ല ഓരിശ്വരത്തിയോളം വലുതായിട്ടൊരാത്തിയും
 ഇല്ലം വീണു കത്തുമനായതും കണ്ടാലും
 വല്ലഭ കേട്ടാലും പാമാത്മമനനാകിയ ഭവാൻ
 വല്ലഭന്റെ വിശപ്പമറിഞ്ഞില്ല
 സർവ്വവദാപ്രപാണജ്ഞൻ ഭവാൻ ബ്രഹ്മചര്യ -
 ശബ്ദവ്യായാസ ശൈലി തപഃ വയസ്സൻ
 വിവാണനായ ലക്ഷ്മീപതിയെച്ചെന്നു കണ്ടാലീ

ദിവാമദാരിപ്രദാഖൊഴിയും നൂറാം
 ഗുരുഗുഹത്തിങ്കൽനിന്നു വിവിഞ്ഞതിൽവിന്നെ ജഗൽ -
 ഗുരുവിനെ ഉണ്ടോ കണ്ടു വെറുതെ ഗുണം
 വരികയില്ലാക്കും ഭഗവാൻകൊണ്ടാൻ കാലത്തെ
 വിരിയെ യാത്രയാകണമെന്നു തോന്നാൻ
 പറഞ്ഞതങ്ങിനെതന്നെ പാതിരാവായല്ലോ പത്നി
 കുറഞ്ഞൊന്നുറങ്ങട്ടെ ഞാനുലകീഴേഴും
 നിറഞ്ഞ കൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടാൻ പുലർകാലേ പുറപ്പെടാം
 അറിഞ്ഞുതില്ലതും കൂടെത്തന്നെയുണ്ടാം
 ത്രിഭുവാനുടക്കിവാണിരുന്നതല്ല ന മഹാ -
 പ്രഭുവിനെക്കൊണ്ടാൻ കയ്യുലേയും കൂടാതെ
 സ്വപ്നവാനുതൽനിന്നു ഗമിച്ചുതാനും കയ്യു -
 ലിഖ്യമാമിലയുമാം കസുമയുമാം
 അവലയുമാം മലയുമാം ഫലയുമാമെഥാശക്തി
 മലർകുന്നമണവാളിയൊക്കെയുമാകും
 മലങ്കള മനസ്സിലിന്നെത്തുവേണുന്നറിയാഞ്ഞു
 മലയുണ്ടാ ചൊന്നതിലൊന്നുണ്ടാക്കിയാലും
 ഇപ്രകാരം ഭത്താവിന്റെ വാക്കുകേട്ടിട്ടുനന്തരം
 വിപ്രമാമിനി യാചിച്ചു കൊണ്ടുന ധാത്രിം
 ക്ഷിപ്രമിട്ടുത്തിടിക്കുകൊണ്ടു കല്പം പൊല്ലമോ -
 മച്ചുകും പൊതിഞ്ഞൊരു തുണിയിൽ കെട്ടി
 കാലത്തെഴുന്നോറു കളിച്ചുതുവന്ന പതിയുടെ
 കാലടി വന്ദിച്ചു പൊതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു
 കൂലംകുറു കയ്യുകലം കടയുമെടുത്തിട്ടു -
 കൂലയാരു പത്നിയോടു യാത്രയും ചൊല്ലി

ബാലാഭിത്രവെട്ടം തുടങ്ങിനോരം കൃഷ്ണനാമ -
 ജാലങ്ങളെ ജപർപ്പുതും ചെയ്തു കചേലൻ
 ചാലേ വലത്തോട്ടെഴിഞ്ഞ ചങ്കോരാദി പക്ഷികടെ
 കോലാഹലം കേട്ടുകൊണ്ടു വിനിശ്ശമിച്ചു
 നാഴികത്തോറും വളർത്തും ഭക്തിനരകമാനന്ദമാ -
 മാഴിയുകലുടനടൻ മുഴുകുകയും
 താഴുകയുമെഴുകയും ചെയ്തു കോലാഹലം പോലും
 പാഴാക്കാതെ പോയി വിപ്രൻ വിവിധങ്ങളാം
 ഗ്രാമം നഗരാദികളെ കടന്നിട്ടു സഞ്ചനാശം
 ഗ്രാമണി ഗമിക്കുന്നേരമഗണ്യമേറും
 രാമാനുജന്റെ ഹൃദയമറിവാണേലായെന്നിട്ടു
 രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞീവണ്ണം വിചിന്ത ചെയ്തു
 നാളെ നാളെയെന്നായിട്ടു ഭഗവാന്റെ കാണാനിത്ര -
 നാളും പാർപ്പെടുത്ത ഞാനിന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ
 നാളികായാനൊത്തു തോന്നുന്നൊ ഇന്നു നമ്മോടു -
 നാളികം കരിമ്പനമേലെയ്തു പെശാകം
 ദേശിക ദക്ഷിണ കഴിഞ്ഞതിൽവിന്നൊക്കാനാഞ്ഞ
 ഞാൻ ദേവദേവനാത്മിക്കുപെട്ടമെങ്കിലും
 ദാശാഹന്റെ ദാരിദ്ര്യമൊഴിച്ചുയപ്പാൻ ബന്ധം വേണ്ട
 ദാസ്യസഖ്യാദികളു വിത്രനാക്കുണ്ടാമോ
 താണുപണ്ടുണ്ടായ സപ്താപദിനം തന്നു പാഞ്ഞു
 കാണുമ്പോളുഖിലേശനൊടിരിപ്പവനിവൻ
 ദ്രോണൻ ദൂപദയാലെന്നപോലേ നിറിക്കപ്പെടുക
 വേണമെന്നില്ലാദ്യനല്ല പ്രഭുവല്ലല്ലോ
 മാറിയാൽത്തന്നെ നോളം വരിപ്പമില്ലെങ്കിലും

കൂനിയായ കബ്ജയെക്കാലിളപ്പുകൊണ്ടും
 മാന്വീയതപം വലിപ്പംകൊണ്ടുമിനിക്കേറും നൂറാം
 ഭീനബാധവൻ ബ്രാഹ്മണഭവോല്പതോ
 അന്തണരിലേകണന്നാൽ കഴിഞ്ഞു കൃഷ്ണനായനും
 ജന്തുവായ ജടനെയും പ്രസാദിപ്പിക്കും
 എന്തായാലും ചെന്താമരക്കണ്ണനെക്കാരണമേരും
 സന്തോഷിക്കും സൽക്കരിച്ചയക്കുകയും
 ഈവണ്ണമാക്കേവസമാധാനങ്ങളെച്ചെയ്തു ചിത്തം
 കാവണ്ണകലുറപ്പിച്ചു ചെമ്പമേലി ചെല്ലും
 ഭൂവിണ്ണോരിലഗ്രഗണ്യനായ കുചേലനാലത്രേ
 സൗഖ്യവണ്ണതാം ദാമാകാപുരി ഭരിക്കപ്പെട്ട
 ഇപ്പാരിലിന്നില്ലിവണ്ണമൊരു മരമാജധാനി
 മുപ്പാരിലുമില്ലാ മന്ത്രേ മുകുന്ദവദം
 അല്പവുരില്ലാഞ്ഞതുവിധികൾ മോയി വസുദേവൻ
 ചിൽപുരുഷനോടുള്ളി പരമവദം
 പശ്ചിമപതോധിയുടെ നടവിന്നാരണമാം
 കശ്ചനപൊന്നത്തുരുത്തുമതിന്റെ മീതെ
 ദൃഢവന്നഗരിയെ നാണിപ്പിച്ചു രത്നപുരി
 വിശ്വലയായിട്ടു നിന്ന നിലയുമോർപ്പു
 ഭോഗവതിയായ പുരി പൊക്കംകൊണ്ടും നമസ്സിന്റെ
 ഭോഗത്തെയുമതികൂരിച്ചുറോകം കാലം
 ഭോഗവതിപുരിയുടെ തലയിലിരുന്നപോലും
 ഭോഗശായിയോടുകൂടിപ്പോകയും ചെയ്തു
 ചുറ്റുമണ്ഡലം ചുണ്ണിക്കും പൊന്നും പിറക്കൊട്ടുക്കുക -
 തെന്താറ രത്നകൽത്തളം ചെയ്തിരിക്കുമുലം

മുറമെല്ലാം മിനിയിട്ടു തെറ്റു തെളുത്തു മിന്നും
 മുറമെറിടെയുമാക്കും കണ്ണാടി കാണാം
 മകളിലാകാശം മുട്ടുകമതിലു കടയും
 മകപ്പു കടെയുടേണ്ണം ഗണിച്ചുട്ടുടാ
 മകന്മുൻ പാദമുൻമുൻ മനോമയമായിരിക്കും
 മകരത്തിൽ കണ്ടുപോലെ പറഞ്ഞുകൂട്ട
 സാലത്തോറുംനാലും ഗോപുരങ്ങളുണ്ടത്രയല്ലാ
 സാലം കാരപുരദിപാരങ്ങളുടെ ഹാര
 വാലു ദിക്കിലൊട്ടുമോരോ മഹാ മാറ്റങ്ങളുണ്ടതി-
 ന്നാലിന്റെ പാശ്ചാത്യലാപണങ്ങളും
 അങ്ങാടികളിലൊക്കെയുമാലയങ്ങളിലൊക്കെയും
 മങ്ങിടാതെ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ കടാക്ഷം
 മങ്ങിടുകൊണ്ടു ധന്യാധ്വാനികൾക്കിടംപോരാ
 പൊങ്ങിടുന്ന വാവാമണിമോമാദികൾക്കും
 ഇന്ദിരാമണിസ്നാനിരത്തട്ടായിട്ടിരുന്നതും
 മന്ദിരങ്ങളുടേയുമുണ്ടെന്നു വൈദ്യ
 നന്ദഗോപപുത്രപുത്രപുത്രാഭിഗ്രഹഗണനാ
 ദാനതേക്കുശനമെല്ലാ നിണ്ണയം
 പ്രയോതനകോടിപ്രകാശനായി വിളങ്ങിടും
 പ്രദ്യുതാനുജ്വാലി സതതങ്ങളും നാദം
 മദ്യമത്തായ മാധവാഗ്രജന്റെ മന്ദിരവും
 വിദ്യാവൃദ്ധനാമുദ്ധവരുടെ ഹൃദയം
 സാത്യകി കൃതവർമ്മാദി മഹാരഥന്മാരുടേയും
 സതപസംഘത്തിന്റെയും കുടികൊടികൾ
 സാലസംഘാടികളെല്ലാം സമസ്താനന്ദസ്രവം

സാമപസത്തെ ഗമിച്ചിട്ടു മടങ്ങി വാങ്ങും
 ചിന്തയൻറെ പൂരിക്കുള്ളിൽ ഗുഹമില്ലാത്തിടമില്ലാ
 പൊന്തുമല്ലാതെയില്ല ഗുഹത്തിലെങ്ങും
 റിന്മലമായ പൂങ്കാവും പൊയ്ക്കയും വേണ്ടുന്നതെല്ലാം
 നാമാലയത്തോറും വെച്ചേരെയുണ്ടല്ലാക്കും
 ജ്യേഷ്ഠനാ മുമ്പിട്ടു ചെല്ലും പ്രപഞ്ചപ്പെരുമാളുടെ
 കോട്ടയ്ക്കുകത്തകപ്പെട്ട പൂർണ്ണമാക്കും
 കേട്ടാലും പുരസ്സീകൾക്കും കരിതൂരഗാദികൾക്കും
 വാട്ടം വിനാ വസിപ്പാറിപ്പാരിടം പോരാ
 പട്ടിണികൊണ്ടു മെലിഞ്ഞ പണ്ഡിതനാ കൾസമലി
 പട്ടണം കണ്ടപ്പൊഴേ വിശപ്പും ദാഹവും
 പെട്ടെന്നകന്നുവെന്നല്ലാ ഭക്തികൊണ്ടെന്നിയേ പണി-
 പ്പെട്ടാലും മൊഴിയാത്ത ഭവത്തിയും തീന്നു
 രാമാനുജാഞ്ചാതരാജധാരിസൽക്കരിച്ചേകിയ
 രോമാഞ്ചകുപ്പായമീറായി ചെഞ്ചമ്മേ
 സീമാതിതാനന്ദശ്രവിൽ കളിക്കുകൊണ്ടു കുചേല,
 ചോമാതിരിക്കുതു ചുമടായിച്ചമഞ്ഞു
 ഭക്തിയായ കാറ്റുകൈകണക്കലേറു പെരുകിയ
 ഭാഗ്യപാദാവാമഭാഗപരമ്പരയാ
 ശകുനിയോടുകൂടി വന്നു മാറിമാറിയെടുത്തിട്ടു
 ശാർങ്ങിയുടെ പുരദോരം പൂകിക്കുപ്പെട്ടു
 കല്ലാത്തകാലത്തൊന്നിക്കും കടലുകളുടെ ഓലാം
 അല്ലമാക്കും പുതച്ചാരപൂരങ്ങളുടെ
 ചൊൽപ്പൊങ്ങുമിരപ്പുകേട്ടും പൂരിചില്ലം കണ്ടുചെല്ലും
 ചിപുംകുസൻ മഹാമാർഗ്ഗമലകരിച്ചു

ആഴികളുമൊരുമിച്ചൊരു കട്ടിനേലന്നോ -
 മേശാമ്മാളികമുകളിലിരുന്നതും
 ഏഴരണ്ടലകവാഴിയായ തമ്പുരാന്റെയും
 താഴെ തന്റെ വയസ്സൊ ഭൂതത്തു കണ്ടു
 കണ്ടാലെത്ര കഷ്ടമെത്രയും മുഷിഞ്ഞ ജിണ്ണവസ്ത്രം
 കൊണ്ടു തറുത്തുതിട്ടുത്തരിയവുമിട്ടു
 മുണ്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ ചൊതിയും മുഖ്യമായ വസ്ത്രവും
 രണ്ടുംകൂടെ കക്കുത്തികലടക്കിക്കൊണ്ടു
 ഭദ്രമായ ഭസ്മവും ധരിച്ചു നാമസ്കാരകിണ -
 മുദ്രയും മുഖരമായ പൊളിക്കേടയും
 തദ്രാക്ഷമാലയുമേന്തി നാമകീർത്തനവും ചെയ്തു
 ചിത്ര പത്തികൾക്കു ചെഞ്ചമ്മെ ചെല്ലും
 അന്തണൊക്കണ്ടിട്ടുസന്തോഷംകൊണ്ടോ തമ്പുരൈപ്പും
 ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളിലുണ്ടായ സന്താപംകൊണ്ടോ
 എന്തുകൊണ്ടോ കണ്ണുനീരണിഞ്ഞു ശൗരിധീരനായ
 ചെന്തുമരക്കണ്ണനാണ്ടോ കരഞ്ഞിട്ടുള്ളു
 പള്ളിമഞ്ചത്തിന്നു വെക്കുമുന്മാറംചെയ്തിട്ടു വക്കു -
 ലുള്ള പരിജ്ഞാത്തൊടും കൂടി മകന്ദൻ
 ഉള്ളഴിഞ്ഞു താഴത്തെഴുന്നള്ളി പൊരവരന്മാരും
 വെള്ളംപോലെ ചുറ്റും വന്നു വന്ദിച്ചുനിന്നു
 പാദവാമകല്പപരിവാരത്തൊടുകൂടി തദാ
 പാരായണനായ നാരായണനാശ്വര്യം
 പാരാതെ ചെന്നെതിരേറ്റു കചേലൊ ഭീനതയാ -
 പാരവശ്യമേവം മറെറാരിശപരനാണ്ടോ?
 മാറത്തെ വിയപ്പുവെള്ളംകൊണ്ടു നാറും സതീയ്യൊ

മാന്തുഞ്ചയോട ചേർത്തു ഗാഢം പുണൻ
 കുറുമുലം തൃക്കൈകൊണ്ടു കൈ വിടിച്ചുകൊണ്ടുപരി-
 കേറിക്കൊണ്ടു ലക്ഷ്മിതൽപത്തിന്മേലിരുത്തി
 വള്ളിപ്പാണികളെക്കൊണ്ടു പാദം കഴുകിച്ചു പരൻ
 ഭെളുമാഴിഞ്ഞു ഭഗവതി വെള്ളമൊഴിച്ചു
 തുളിയും പാരിൽ പോകാതെ പാത്രങ്ങളിലാറു തീർത്തു-
 മുളിതുകൊണ്ടു താറിക്കുമാക്കും തളിച്ചു
 റാന്നും വസുദേവക്കും യശോദയ്ക്കും ദേവകിക്കും
 റാന്നാറാ മുക്കുന്തൻ ഭക്തനൊത്തൊറൊ
 ചന്ദനവും പൂയിപ്പിച്ചു പൂജിച്ചുപോലിത്തം ഹരി-
 ചന്ദനകസുമയപരിപാടി ഭക്ത്യാ
 ഭർത്താവമറിഞ്ഞിട്ടു ലക്ഷ്മീഭഗവതിതാനും
 ഭദ്രമായ താലപുന്തമെടുത്തു ചെമ്മേ
 ഭക്തനാമതിമിഷുപശ്രമം തളുത്തുവാൻ വാസു
 ഭദ്രനോടുകൂടി റിന്നു വീശിത്തുടങ്ങി
 ദക്ഷിണദിഗീശനെ ജയിച്ചുണ്ണിയെ വീണ്ടുഗുരു-
 ദക്ഷിണ കഴിച്ചു ദേവൻ ഗുണാധിപനും
 അക്ഷോണീസുരനൊന്നിച്ചിരുന്നതളിട്ടാനന്തരം
 അക്ഷിണതാമാംവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു
 ഐത്രയാളുണ്ടു ഞാൻ കാണാഞ്ഞിട്ടു ചിത്തേതുകൊതിക്കുന്നതു
 അത്രതന്നെ പോന്നുവന്നതസ്മാകം ഭാഗ്യം
 ചിത്രം ചിത്രമങ്ങോട്ടു ചെന്നാടേണ്ടുന്ന മഹാതീർത്ഥം
 മിത്രോളമിങ്ങാഗമിക്കുകൊണ്ടു റാന്നായി
 പാരദാരാതപവും വീരഹൃദ്യമഹവഞ്ചനാദി
 പാപങ്ങളെക്കൊന്നുമിന്നു നമുക്കൊഴിഞ്ഞു

പാമിരേഴിനേയും പൂതമാക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ
 പാദതീർത്ഥമാകുന്ന കുമ്പോഴൊഴുതുമോ
 സാന്നിധിഗുഹയെ പണ്ടു സാഹസാൽ കഴിഞ്ഞതും ഞാൻ
 സാദരം വേദശാസ്ത്രങ്ങളെഴുതിച്ചതും
 സാമ്പ്രസൗഹൃദസംബന്ധം നമ്മിലുണ്ടായതും സത്യം
 സാരാകം വോദനാനം മറന്നില്ലല്ലി?
 ഗുരുവതീനിയോഗന കദാചാ നാമെല്ലാരു -
 മൊരുമിച്ചു വിരകില്ലാഞ്ഞിട്ടു പോയതും
 വെരുംകാട്ടിൽ പൂക്കിടുന്നമൊടിച്ച് കെട്ടിവെച്ചതും
 അരുണനസ്മരിച്ചതും മറന്നില്ലല്ലി?
 കൂരിരുട്ടമാകുന്നിടമൊരു മഹാമഴയും
 കൂടിവന്ന കൊടുങ്കാറ്റും കൂടീട്ടുസ്മാകും
 കൂരിരുട്ട കൊടുത്തതുമുഷപ്പോളം തകർത്തതും
 ഉഴരിച്ചുടുത്തു നാമെല്ലാരുമൊരുമിച്ചതും
 പാത്തിരയാതെ പറന്നുപോമിക്കാറാഞ്ഞെന്നുറക്കാംവി -
 ലോഞ്ഞൊരു തുറപ്പിനുളളിലൊളിച്ചുന്യോന്യം
 കയ്യുംകോർത്തു വിടിച്ചതും പിന്നെ നാടെന്നൊരുവണ്ണം
 മാത്താണുനമുദിച്ചതും മറന്നില്ലല്ലി?
 താപസാനന്ദിന നമ്മെക്കൊന്നാഞ്ഞിട്ടു പതിയോടു
 കോവിച്ചതും പുലരുകാലേ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടാൻ
 താപംപൂണ്ടു താനേ പുറപ്പെട്ടുനോരും കളുന്ന് നാം
 വേടിച്ച് വിരകും കൊണ്ടരികിൽ ചെന്നതും
 ചെന്നെവിടെ നമ്മുരിച്ചതും മഹാമുറിമോദാൽ
 നമ്മെയെല്ലാമനുഗ്രഹിച്ചതും തോന്നുന്നു?
 നന്നു നമുക്കുതേയുള്ളി ഗുരുക്കൾക്കും കൂടാതെ

ജനസാമൂഹ്യം വരുമോ ജനിച്ചാലാക്കും
 ദന്തിയുമാം പുഷ്പവുമാർടയിലെത്തുമാം ശുഭം -
 ദക്ഷിണതാദിക്കൊത്തവണ്ണം ചെയ്യേണമെന്നും
 അന്തകോടടുപ്പിയെ മേടിച്ചുകൊണ്ടുനേപ്പിച്ചു നാം
 അത്രമാത്രം ചെയ്തിട്ടിന്നും ഭക്തിചെയ്യുന്നു
 ആചാര്യ നിഷ്ഠയം ചെയ്തിട്ടാലയേഗമിച്ചശേഷം -
 മാശുസമാവത്തൊരുതീതമായില്ലെ
 വാചാ കിംബഹുനാ അവ വേളിയും കഴിഞ്ഞുപല്ലെ
 വാരിജാക്ഷി ഭവാനനുരൂപയല്ലയൊ
 വിശേഷങ്ങളിനിയും പാഞ്ഞുകൊള്ളാം ബന്ധം വിനാ
 വിശക്കുന്നു നമുക്കതു സമ്മിച്ചുകൂടാ
 വിശുദ്ധനായ ഭവാന്റെ വേപീധ തീർപ്പോമി -
 വശക്കേട ശമിക്കുമ്പോളതിനെത്തുള്ള
 ചൊതിയിന്നൊട്ടു തന്നാലും ലബ്ധിക്കേണ്ടാ ഗോപിമാരും
 കൊതിയൊന്നിങ്ങാഞ്ഞ പാപുന്ത്രായം
 ഇതി യദുപതി മുദാ സതതമിറൻ സതാം
 ഗതിയതുകൈക്കലാക്കിട്ടഴിച്ചുകൊണ്ടു
 കല്ലും റാല്ലുമെല്ലാമവലെന്നു വെച്ചിട്ടൊരു പിടി
 റാല്ലവണ്ണം വാരിവേഗം വയറിലാക്കി
 മല്ലരിപ്പു പിന്നെയും വരുവാറാഞ്ഞെന്നേരും വിശു
 വല്ലഭാ വന്ദിച്ചു തന്റെ കരം പിടിച്ചു
 മതിമതി പതിയോടു പാവതും ചെയ്തുകാണ
 മതി മതി കദാചാ മതിപര്യപ്തം
 മതിപ്പാനും കൊടുപ്പാനും തന്നെത്താനിന്നൊന്നുകൊണ്ടും
 മതിയാകയില്ലെന്നായി വന്നിരിക്കുന്ന

പിറന്നു തുടങ്ങിട്ടു പിരിയാതെ പാക്കുമെന്നെ
 മറന്നു തോന്നിടുന്നിതധുനാബന്ധം
 മറക്കച്ചീവിപ്രന്റെ പത്നിക്കു ദാസിയാക്കുവാൻ
 ഉറച്ചിതൊ തിരുമുസ്സിലിതെന്നയ്ക്കോ
 പരിഭ്രമിക്കേണ്ട പത്നീ പറഞ്ഞതു കൊള്ളാന്താനും
 പരമഭക്തന്മാരെക്കണ്ടിരിക്കുന്നോം
 പരവശനാം കൃപകൊണ്ടെന്നെയും മറന്നു പോം ഞാൻ
 പരിചയിച്ചീടും നീയതറിഞ്ഞിട്ടില്ലെ
 നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു നമുക്കൊരു മുഷ്ടിയാൽ നിന്നുടെ ഭാവ -
 മറിഞ്ഞുവതിനായി പൂജാദ്രോഹം
 കരഞ്ഞൊരു ചിവിടകം ശേഷിച്ചതിതാ ഭവതി
 പറഞ്ഞതും മറക്കാമോ ഭക്തയായ നീ
 വിവിധചരാചമാണാം പിതാക്കന്മാരേവം കാഴ്ചം
 സവിധകനും ദിജ്ഞെ ശ്രവിപ്പിക്കാതെ
 ചെവിയിലന്യോന്യമോതീട്ടമൃതമാക്കിയ ശേഷം
 അവലമകൊണ്ടുപോയിപ്പിന്നെയും വീശി
 റിഖിലാബ്ധകോടി റിഗമാലികളെക്കൊണ്ടും റിറ -
 യാത്ത കൃഷ്ണകുഞ്ചി ഭൂകുറിപ്പരിതമായി
 സഖിദത്തപുഥുകൈകമുഷ്ടിയാൽ റിറയ്ക്കപ്പെട്ട
 സചിന്ദകന്ദനാലേവം വരിക്കപ്പെട്ട
 പണ്ടൊരിക്കൽ പാഡവന്മാരഹ്വിയുടെ ശാകോദന
 മണ്ടനാമിനു ഭോഹൻ പൂഥുകം തിന്ന
 രണ്ടുകൊണ്ടുമുണ്ടായോണം സുഖവും തൃപ്തിയും കീഴി -
 ലുണ്ടായിട്ടില്ലൊരിക്കലുമിനിക്കു സുഖ
 കയ്ക്കുലാട്ടുമൊന്നുമില്ലാഞ്ഞെന്റെ ഭക്തന്മാരപ്പിച്ചാൽ

കണ്ഠം കാഞ്ഞിരക്കേവുമിറിക്കൂതം
 കേതിഹിനായായ ഭാഗ്യമാമൃതനന്നാലും
 തിരുതകാരസ്തപ്തപലമായിട്ടുതീരും
 ഗർവ്വഹീനായായ ഭവാദൃശമാമണമാത്രം
 ചർവ്വണമിന്നു വല്ലഭം കൊണ്ടുനന്തന്നാൽ
 പദ്മതത്തിലുമധികമിനിക്കെന്നു പറയാതെ
 സ്പൃതതപചിത്തെ ഭവാനറിയാമല്ലോ
 കായഭേദമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടല്ലാവാമുണ്ടോ ജീവൻ
 പോയാലുമിരിക്കുമ്പോഴുമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ശ്രീയും തവ സ്രീയുമെന്നും ഒന്നെന്നുപദം തന്നാനു -
 ണ്ണായയോടു പറഞ്ഞെന്തു മമ വചനം
 ഇത്തരം സല്ലാരവാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സമർപ്പിച്ചു
 ഉത്തമവൃത്തഗോളത്തിപ്പൊന്നോരും
 ഉത്തമമില്ലാത്തതിട്ടു വിചാരിച്ചിരുന്നു കചേലൻ
 ചിത്തരസം വരുമാറിവണ്ണം വചിച്ചു
 ഭൂകുതിമുക്തി ഭാതാവെ ഭവാനാഥാ ഭഗവാനേ
 ഭക്തി ഭക്തന്മാരും കൊണ്ടു നിന്നാലത്തൂതം
 ശക്തികൊണ്ടു ശക്തന്മാരും ജയിക്കപ്പെടുന്നു യുക്തരും
 രണ്ടജിതാഖ്യകന്തരം വേണ്ട കപ്പവും
 കൊണ്ടല്ലോ ലോകപാലകന്മാരുമെല്ലാഭാരം തോറു -
 മെപ്പോളെ വാസമെന്നു നോക്കിപ്പാക്കുന്നു
 കപ്പയിൽ കിടന്നവനെ പൂജിക്കുന്നു ഭവാൻ കീഴി -
 ലിപ്പതുമു കണ്ടിട്ടില്ലാ കെട്ടിട്ടുമില്ലാ
 ചെറുപ്പത്തിൽ പരിചയംകൊണ്ടു തവരൂപത്തെ ഞാൻ
 മനോഭൂപ്പണത്തിൽ കണ്ടു അവയെപ്പേരും

അപ്പോഴപ്പോൾ കേട്ടുവോനെ സുമിമിതനും ഞാനും -
 മിപ്പാഴിവിടേക്കു വന്നു കാണുകയും ചെയ്തു
 കല്ലാലംഘിപ്പാൻ മേലാങ്ങേഴാം മാളികമുകളിൽ
 അല്ലാറിവർ രാമുഴവനീശ്വരയുടെ
 തല്പത്തിനേലിരുന്നിട്ടു വിഷ്ണുവരും വാണവല്ലോ
 മല്ലരാം ധന്വനില്ലീമണിരേഴിലും
 ദിവ്യരത്നപ്രകാശം കൊണ്ടത്രരാത്രിയില്ലെങ്കിലും -
 നവ്യമാമരണാദയമടുത്തു നൂറും
 ഭവ്യതയാം ഭക്തിഭവിയ്ക്കേണം മമ പോകട്ടെ ഞാ -
 നവ്യയം മനോഹരമംഗി ചേരുവോളവും
 മാത്രംപോലും ധനാദീനായ വിപ്രൻ മകന്ദന
 മാനസംകൊണ്ടെടുത്തിട്ടു കൂടെകൊണ്ടുപോയി
 യാത്രചൊല്ലി നടന്നടനശ്ശുവണ്ണനേത്രമനു -
 യാതനായ മധവനെ പുണർന്നു വിത്തി
 മല്ലരിപുവിന്റെ മന്ദഹാസസൗന്ദര്യോതിശയ
 സല്ലാപാനുകമ്പമനുമാനസൽക്കാരം
 എല്ലാമുള്ളിലോത്തു തന്നെ വിസ്മയിച്ചു താനേചെന്നോ -
 റില്ലമടുപ്പാനായല്ലൊളവം ചിന്തിച്ചു
 ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യമിദമോത്തു കാണുന്നോറും വാരി
 ലാരിലുമുസാരനായ ഞാനെവിടത്തു
 ഈശ്വരേശ്വരനായുള്ള കൃഷ്ണനെവിടത്തു മൈത്ര -
 മീവണ്ണമാർമാരിലും കാക്കയില്ലെങ്ങും
 ത്രയത്രിംശൽകോടിത്രി ദിവേശമാർമല്ല മുന്തി
 ത്രയത്തിന്നു മത്രേല്ലി ത്രിഭുഗത്തിനും
 ത്രയിക്കും തമ്പുരാനായ പൂമാനെന്നെക്കണ്ടേനാരും

തെരിപ്പെന്നു താഴത്തു വന്നെങ്കിലേതും
 വിയർത്താലിട്ടു പുതിയനയമേറ്റു വിരൂപനെ
 വയസ്സൊന്നിട്ടു തത്ത്വത്തിലിതാവാം
 ശ്രീയംപതിമാനത്തു ചേർത്തതിനാലും വന്നെന്നും
 മയപ്പെട്ടിട്ടാരുമൊന്നും പറയാഞ്ഞതും
 അല്ലനമിവനെക്കുറി കൊണ്ടുപോയി പൊക്കമേറ്റു
 സപ്തമസേധസോപരി മതവർഷകേ
 തൃപ്തിവരുമാറിത്തു പൂജിച്ചതും ഭാര്യയെ മൊ
 സ്പിസുവരുപേക്ഷിച്ചു വിശിനിന്നതും
 ഹസ്തബ്രാഹ്മണനിലുപ്രാമണ നായകൻ ചെറു
 ദാസ്യത്തിനില്ലവസാനമെല്ലാംകൊണ്ടും
 ശാസ്ത്രമാരും കൃത്യന്മാർ മറക്കത്ത കപ്പുക
 മാസ്യത്തിലിട്ടുതാക്കിട്ടിറക്കിയതും (യ
 ഹത്താലൈൻറ് ദാമിത്രം തീർത്തയച്ചുനെ അമ്മിപ്പെക്കി
 ആത്മപാരിജാതകൊന്നയയത്തുപോയി
 പേർത്തപ്പോട്ടു ചെല്ലുകയും കഷ്ടംവഴി കണ്ണും തോത്തു
 കാത്തിരിക്കും പതിയോടെത്തും ചെറുപ്പേ
 ജനംവൃന്ദമൊക്കിപ്പതിവൃതയെ പട്ടിണിയിട്ട
 കന്യകാവാങ്ങുമാഗതി മുട്ടനായാലും
 ചിന്തയനാം കണ്ണൻചെറു സ്വപ്നമെരിയുവേണ്ടും
 മന്മതിമന്ദതദോഷം മായനം പഠി
 ഭാര്യയുടെ ഭാഷമോണ്ടിട്ടതിവിരൂപനായ നാൻ
 കാട്ടുമാന്യനോളം സന്ദർശനത്തും
 സൂര്യപ്രകാശനായതുമറിയാതെ പോയിച്ചെല്ലും
 ആയുനായ വിപ്രനാരുമിരിക്കാണ്ടു

കണ്ടാലച്ഛതന്റെ കണക്കായ കചേലനാരില്ല
 മുണ്ടായിരുന്ന ദേശവുമട്ടത്തടിക്കും
 മണ്ടാം ദ്വാരകപട്ടണമായിട്ടുഗ്രേ കാണപ്പെട്ട
 തണ്ടാറുമായിരീശന്റെ കാരുണ്യമാശ്ചര്യം
 പൊക്കംകൊണ്ടും ലക്ഷകൊണ്ടും പണികൊണ്ടും മ
 (ണിരേമ)

മുഷ്ടകൊണ്ടും ധനധാന്യസമൃദ്ധികൊണ്ടും
 മുഷ്ടാഴിഞ്ഞ നരകാരികരിതുമഗാദികടെ
 തിക്കൊണ്ടും തിമന്ത കോലാഹലംകൊണ്ടും
 എല്ലാംകൊണ്ടും കശലസ്ഥലീപട്ടണത്തൊടൊത്തിരിക്ക
 മെല്ലാം കണ്ടീശൻ വഴിവിഴച്ചുത്താനും
 മല്ലരിപ്പുവിന്റെ മഹാമഹാധാരിക പിന്നെയും
 ചെല്ലുകയൊ എന്നവിടെ നിന്നു കചേലൻ
 അപ്പൊളകത്തുന്നു ലക്ഷികളായ പതി വെക്ക
 മറ്റുരസികളോടൊത്ത സഖിമരോടും
 നൽപുരവാസികളോടും നാനാവാദ്യഘോഷത്തോടും
 കെല്ലോടപ്പമംഗല്യാദി സാകല്യത്തോടും
 കൂടിവന്നതിരോടും പുകിച്ചു പതിയെമിത്രം
 കോടിപ്രപഞ്ച പുത്തൻ പുരി കാണിച്ചു
 നാടകക്കൊട്ടിലും കമ്മിപ്രകാരഗോപുരങ്ങളും
 ഘോടകവംകരിയുമാനക്കൊട്ടിലുകളും
 പാടെ കാട്ടി പ്രസാദിപ്പിച്ചിട്ടു കേറിക്കൊണ്ടുപോയി
 പാടീരശ്രീതുംഗമഞ്ചത്തിന്മേലിരുത്തി
 വെക്കൊറ്റതവരും തഴ വെഞ്ചാമരം താലവൃന്ദം
 തങ്കക്കോളാമ്പി താങ്ങുലചവുണക്കൊപ്പം

മകമാരെടുത്തുകൊണ്ടു വേണ്ടെങ്കിലും ചുറ്റും കൂടി
 പങ്കുജാക്കിതവകൊണ്ടു മുട്ടി കചേലൻ
 അൻപതിനായിരത്താണ്ടു കഴിഞ്ഞാലും ലയമില്ല
 സമ്മതം മകന്മാരോടൊപ്പിച്ചു മന്ദിരേ
 സംഭവമെകുന്നു തല്ലത്തിന്നേലിരുന്നു കചേലൻ
 സപ്രസാദം പൂണ്ടു പതിയോട്ടു ചോദിച്ചു
 എന്തിവണ്ണമിപ്രാദേശേ മന്ദിരങ്ങൾ വിളങ്ങുവാൻ
 ബന്ധമെന്തെന്നുചെയ്തു മംഗലശിലേ
 വിപ്രവാക്യമേവം കേട്ടു പതിതാനുരൂപയ്ക്കാൾ
 സുപ്രസന്നനായ മഹീദേവനോടപ്പോൾ
 ചിത്രതരമിന്നലെയിങ്ങിത്രനേരമായിവിടെ
 ചിത്രദീപ്തി പൂണ്ടൊരുത്തി മിററത്തു വന്നു
 ഇന്ദിരയ്ക്കു നേരായുള്ള ചന്ദ്രബിംബമുവിതന്റെ
 സുന്ദരത്വം കണ്ടാൽ കണ്ണിനമൃതായുള്ളു
 പങ്കുജശോഭകമവൾ കരങ്ങളിലുണ്ടു മതം
 കൊങ്കകളിചിളകുന്നു മുത്തുമാലയും

കുന്ദമന്ദസ്മിതം തൂകീട്ടെന്നെന്നോക്കിയുരചെയ്തു
 സന്ദർശനസംഗതിക്കു മജ്ജുളവോണി
 ദാമകയിൽ നിന്നഹമിങ്ങാഗമിച്ചു നിൻകണവൻ
 ആമണൻ നല്ലിയ പ്രാഭുതമെന്തെന്നോപ്പു
 ശ്രീപുതി അവൻഉജിച്ചു കാരണം ഞാൻ വന്നിവിടെ
 ശ്രീസമ്പദം നിങ്ങൾക്കെന്നുമനുഭവിക്കാം
 നാളിൽനാളിൽ സുഖിച്ചുനമോദമോടു വസിച്ചാലും
 നാളികുലോചനൻ തന്റെ നാമമാഹാത്മ്യം
 ഇത്ഥമവൾ ഗിരം കേട്ടു സത്വരം ഞാൻ ചെല്ലുന്നേരം

സത്യം പരമേശ്വരൻ കർമ്മം ചെയ്തതോടുകൂടി
 ചെന്നു കേറുന്നതും കണ്ടു വിടണമുള്ള വിശ്വസ്തരും
 പന്നഗനാഥനും വാഴിക്കൂട് ചെയ്തതോടുകൂടി
 ഇപ്രകാരം പത്തിതന്റെ ശൈലവർണികൾ കേട്ടു
 വിപ്രനോറ്റം പ്രസാദിച്ചിട്ടിങ്ങിനെ ചെന്നാൻ
 കാമരൂപലോഭമോഹമോഹകാരാദേശം
 താമിസ്രമസ്തം വൈശ്ണവത്തിലത്തോറും
 സാധുക്കളെപ്പരിപാലിച്ചായികളഞ്ഞാകിലാൾ -
 മാധാരദ്രതാരം കൃഷ്ണനെണിഞ്ഞാലും
 ബോധവ്രതാമകൻതന്റെ പാദകുതികൊണ്ടു ഭൂമി -
 വാരിധിയെക്കടന്നു സമചിത്തനാർ
 വാമദേവവിശ്വഭദ്രിയാനന്ദൻ അംഗീവൃന്ദനാർ
 കാമദശ്രീകൃഷ്ണപദം അലിപ്പിരിപ്പു
 താമരപ്പവിൽ പിറന്ന കോമള പെണ്ണെണിയോരതൻ
 വാർമുലക്കാരകം പൂണ്ടു പുഷ്പോത്തമൻ
 ദേവ ദേവ ജഗന്നാഥൻ കേവലം ജ്യോതിസ്സപ്രസാദൻ
 ദേവകീപുത്രൻ ശ്രീവത്സദേവൻ മകനൻ
 ശ്രീമന്നൻ ശ്രീധരൻ ശ്രീനീലകണ്ഠപ്രിയൻ ശൈലി
 ക്ഷീരസലിലേ ഉജ്ജ്വലപ്രസാദം ശയിച്ചാൻ
 കേശവൻ ഗോവിന്ദൻ മധുസൂദന കൈഭക്തനൻ
 ക്ലേശഹരശ്ചിന്താശാൻ കേശമനാൻ
 അച്യുതാനന്താമൃതാനന്ദൻ വിദ്രാവിനാദൻ
 സച്ചിത്ത് ബ്രഹ്മാഞ്ജൻ സകലലോകൈകനാഥൻ
 നിശ്ചലൻ വിഷ്ണുജൻ നിത്യൻ നിവികല്പൻ ജനാർദ്ദനൻ
 സ്വാമ്നവരപ്രഭൻ നിഗമാഭിമുഖ്യൻ

അപേക്ഷാപത്രപ്രാദിമപ്രാണവിഹിതൻ
 വിദഗ്ദ്ധാചിന്താമയൻ വിധിജനകൻ
 എത്രയും കനിഞ്ഞനശ്ശരികു വിമിത്തം ശ്രീഭേവി
 ചിത്തസന്തോഷം പൂണ്ട ശ്രീസമ്പദ്ദേവപ്രാപ്തി
 കാണപ്രഭുവൻ മനോഹീനകർമ്മകോലമതി
 ഭൂമേശൻ നാമസിംഹവാമനമുത്തി
 ശ്രീകർമ്മം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേവദാസപ്രാണമൈകാന്ത
 ആരണയെ പാലിച്ച ശ്രീപരശുമാമൻ
 സൂര്യവംശതിലകനാം ഭൂപതിഭഗവതൻ
 ആതുപത്രനാമപ്രാണിത ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
 താപസരെ പീഡിപ്പിച്ച രാവണനെക്കൊന്നു രാമൻ
 പാപശാന്തി ജഗത്തിന്നു ഭൂപതി തീർത്തു
 സീരപാണിനായിട്ടുരഗ്രഗജലാജനാമാശി
 നാമദമനിയന്ത്രണമെല്ലാമാവതാരം
 മണ്ണരന്തായ ദേവനിവരത്തെ വിശ്വവിജ്ഞാൻ
 കല്പിവേഷം ധരിച്ചിടേ ജഗന്തിവാസൻ
 ദശവിധരൂപങ്ങളുമൊന്നായവതരിച്ചെന്നു
 ദശമത്തിലുപാഖ്യാനം കൃഷ്ണാവതാരം
 നാരായണൻതന്റെ തിരുനാമം അവിച്ഛിന്ദാമഹാദേവ
 പാദമേ പവി. പൂണ്ട നമ്മുടെ വസിഷ്ഠാ മൈതേ
 ഇന്ദ്രം കഥാലാകതി പതിവൃത്തനാക പതി കേട്ട
 സത്യസ്വരൂപപദം ഭജിച്ച സചിരം
 ചിത്രമണിഗേഹംതന്നിൽ പത്രമാത്രമുയ്യനം
 ചിത്താജ്യം കഥാലാകതി പതിയും വാണ
 അൻപതിനായിരം ജനം അൻപതാകാണിട്ടുണ്ടാവിപ്ര-

ദമ്പതിമാരെ ശുശ്രൂഷചെയ്യാനെപ്പോഴും
 അന്നതിനാലത്രം പുരസ്കീപുമാൻമാർക്കുവെന്നു സ-
 സ്ഥിതിച്ചതാരുടെ കടാക്ഷമെന്നോല്ല
 ജ്ഞാനവിദ്യണക്കിയ വിപ്രകവുഞ്ചിനി ചിത്ര-
 വരണവകുല്ലാം വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും
 വിരുന്നൂട്ടും വേണ്ടുന്നതൊക്കയും കഴിച്ചു തുടങ്ങി
 തരുന്നന്നിനംതോറുമതിരസവും
 നിർമ്മലകശസ്ഥലിപുരത്തുകയും കൃഷ്ണകൃപാ
 നിർമ്മിതമാം കചേലപട്ടണത്തുകയും
 ധർമ്മപുത്രരിരിക്കുന്ന ഹസ്തിനാപുരത്തിങ്കയും
 ധർമ്മരാജ പോലെയായി ദിവസന്തോറും
 വിപ്രപുരിയിലെപ്പോഴുമുള്ള വാദ്യഘോഷങ്ങളും
 അപ്രമേയസ്ത്രീപുരുഷസാരാവങ്ങളും
 ചൊല്ലൊങ്ങിയ ഹയരോഷശബ്ദങ്ങളുമത്രയല്ല
 കെല്ലേറിയ ഗജവർഗജിതങ്ങളും
 രാമകൃഷ്ണ ഗോവിന്ദ ഗോപാല ബാലഭദ്ര രാമ
 രാമാനുജ രമാപതേ പരശുരാമ
 വാമനശിവശങ്കര ശംഭോ മഹാദേവത്യാദി
 നാമകോലാഹലങ്ങളിലന്തർവിച്ചു
 കചേലനും പ്രേയസിക്കും സമ്പത്തൊണ്ടായതിൽ തത്ര
 കശേതയാലോചനം കർപ്പത്തിരട്ടിച്ചു
 കചേലതയായകേതി കൃഷ്ണകൈകും കൈത്താലും
 കശേതരതരമായിക്കടം ശേഷിച്ചു
 ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു ദമ്പതിമാരിരുവേത -
 മാനന്ദിച്ചിട്ടാലയത്തിലനേകം കാലം

പാദോത്തരതിരയോടുകൂടി വാണിദ്രവ -
 സാറാതുജൽ കൈവല്യം ലഭിക്കയും ചെയ്തു
 ഇന്നിക്കഥാചൊല്ലുന്നോടും ഭക്തിയോടെ കേൾക്കുന്നോ
 മദമെന്തേ ധനധാത്ര്യസന്തതിയുണ്ടാം (കും
 എന്നതു തന്നെയുമല്ലയിമ്മന്മത്തുതന്നെ വിഷ്ണു -
 തന്നുടെ സായുജ്യവും വന്നു കൂടിട്ടുമേ.

|| കലോപാസനം വർണ്ണിതം ||

സമാപ്തം .

ചി ര ത

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

വാസുദേവപുരംതണിയിൽ വരണത്തും ജഗന്നാഥൻ
വാസുദേവൻ കന്തിവോട-തുണച്ചിടേണം
വാരണഗ്രാമ്പറൻ ദേവൻ വാണിമാതും ഗൌരിതാനും
വാമദേവൻ ഭഗവാനും വരം നൽകേണം
വേദസാരം ഗ്രഹിച്ചുള്ള വേദിയന്മാർ തുണയ്ക്കേണം
മന്ത്രസാരം ഗ്രഹിച്ചുള്ള മാമുനിമാരും
ദേവരാജാധിപനായ ദേവനാരായണസ്വാമി
കേവലം കാത്തരുളേണം കരുണയോടെ
കീർത്തിയോടായിരത്തെട്ടു 'മുരുകികളും തുണയ്ക്കേണം
ചിത്തകേന്ദ്രാഭയാഴ്ചയ്ക്കൊൻ ചിത്ത ചൊല്ലുന്നോൻ
പുഷ്പമോദം കുടവാളർ മഠത്തിൽ കുടികൊള്ളും
വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൾ ഞാൻ കൈവണങ്ങുന്നേൻ
പച്ചമിന്നും തുകിൽകൊണ്ടു കച്ചകെട്ടി വാച്ചമിട്ടു
പച്ചവില്ലും ചുരികയും കുരത്തിലേന്തി
മെച്ചമേറും കതിരമേലിട്ടുയോടെയെഴുന്നള്ളി
വാച്ചമോദം കളിത്തന്നു കലദൈവമേ
ബാലശ്ശേരി കോട്ടതന്നെ മൂലമെന്നു പറയുന്നു
നാലുദിക്കും ചുറ്റും നോന്നു കരുമകൾ
കാലകാലൻ ഭഗവാന്റെ ലീലകൊണ്ടു ചമഞ്ഞൊരു
നീലവേണി ചാരുവേഷം കാത്തുകൊള്ളേണം

ശങ്കരന്റെ രൂപഭേദപ്രാപ്തിലിഹാചരിതം ഞാൻ
 എങ്കിലപ്പോളുമെന്തും കേട്ടുകൊണ്ടാലും—
 അജ്ഞനൻ പണ്ടൊരുകാലം ശങ്കരനെ തവം ചെയ്ത
 അതുതരമം പാശുപതം ലഭിപ്പാനായി
 മന്ദമോം പശുതത്തിൻ മൂലഭാഗേ ചെന്നുകൂടി
 സന്ദരാനം പാണ്ഡ്യപുത്രൻ വസിസ്തം കാലം
 ഉഗ്രമായ തപാകൊണ്ടു ലോകമെല്ലാം ഭയപ്പെട്ട
 വ്യഗ്രഭാഗങ്ങളെ പൂണ്ടു ദേവരാജവും
 അജ്ഞനന്റെ തപോവിഷ്ണു വരുത്തുവാനിന്നപ്പോൾ
 അപ്പോഴിരിക്കെപ്പോടെ യാത്രയുമാക്കി
 സന്ദരിമാരതുകാലം ചെന്നു പാണ്ഡ്യതനായന്റെ
 മുന്നിൽനിന്നു വിലാസങ്ങൾ പലതും ചെയ്തു
 പാട്ടുപാടിക്കളിക്കയും പാണിതാളം പിടിക്കയും
 മാട്ടമോരോവിധം കാട്ടി ഫലിപ്പിക്കയും
 ചന്ദനവും പാറിറീടും കോരിവാരിത്തളിക്കയും
 ചന്ദ്രബിംബമിളകുമ്പോളിനിശാപാടി
 ഏന്താവണ്ടു പലരോഷം സന്ദരിമാർ പ്രയോഗിച്ചു
 ഒന്നുകൊണ്ടുമിളകീല പാണ്ഡ്യവവീരൻ
 പാട്ടുകൊണ്ടും ഫലിച്ചില്ലാ കൂത്തുകൊണ്ടും ഫലിച്ചില്ലാ
 പാട്ടിലാക്കാനെടുത്തല്ലെന്നവർ തോന്നി
 നാരിമാരും കൂട്ടമെല്ലാം നാണവും കെട്ടങ്ങമറി
 നാണിത്തേടിനന്നതൊട്ടു കറവും വന്നു
 അജ്ഞനന്റെ തപോവീര്യംകൊണ്ടു പാരം ബലിമുട്ടി
 അപ്പോഴോധിപനാരുമാരും മാമുനിമാരും
 ദേവരാജൻ മുതലായ ദേവന്മാരും പുറപ്പെട്ടു

ദേവദേവൻതിരുമുന്ദിലാവലായിട്ടാൽ
 ദേവനായ ശംഭുതന്നോടാവലായി പ്രകാരത്തെ
 കേവലം ചെന്നുണർത്തിച്ചാൻ ദേവാഗമൻതാൻ
 അമ്പിളിത്തെല്ലുണിഞ്ഞൊന്നെ തുമ്പമുട്ടം ഭഗവാനോ
 തമ്പരാനേ ഇരുന്നതെ കാത്തുകൊള്ളേണം
 ഭക്തനായ പാണ്ഡവന്റെ ഭീമമായ തപംകൊണ്ടു
 സ്മയായി ലോകമെല്ലാമെന്നതേ വേണ്ടു
 എന്തിനിത്ര വലയ്ക്കുന്നു വിശ്വപാസിജനത്തെ നീ
 അന്നുകാരെ പാർത്ഥനീനു വരം നൽകേണം
 കാട്ടിൽ വന്നു പിടിപെട്ടു കാട്ടുതിയെന്നതുപോലെ
 കററുമേറു വലയ്ക്കുന്നു ദാഹമോഹത്താൽ
 എത്രനാളുണ്ടവൻ നിന്നെത്തത്രനിന്നു സേവിയ്ക്കുന്നു
 എത്ര കഷ്ടം വരം നൽകാത്തെന്നിതാ പോറ്റി
 ഇത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും ഫലിച്ചില്ല ദേവനോടു
 വൃത്രവൈരി ചെന്നു വീണ്ടു പാവുതി മുന്തിൽ
 ലോകതായേ ശൈലകന്ത്രേലോകതാപം ശമിപ്പിപ്പാൻ
 ലോകനാഥൻ പ്രസാദിപ്പാനരുളീടേണം
 ശങ്കരനോടടിയനങ്ങുണർത്തിച്ചാൽ ഫലമില്ലാ
 നിൻ കൃപയുണ്ടെങ്കിലെല്ലാം ഫലിയ്ക്കും താനും
 വാസവന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടനേരം കൃപയോടെ
 ഈശനോടങ്ങറിയിച്ചു പാവുതിദേവി
 പാദപത്മം വണങ്ങുന്ന പാണ്ഡവൻ മടിയതെ
 പാശുപതം കൊടുത്താലും മൽപ്രിയനാഥാ
 ദേവിതന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടനേരം ചന്ദ്രമുഖൻ
 ഏവമെന്നു നിരൂപിച്ചുണ്ടരുളിച്ചെയ്തു

ഇന്നവന്റെ കരത്തിന്റെ ബലമെന്നിങ്ങിരുന്നേ
 പിന്നെ തേണം പ്രസാദിച്ചു വരും നൽകുവാൻ
 വേദമുന്തി മഹാദേവൻ വേദരൂപം ധരിച്ചാളു
 വേലു ശുദ്ധം ചാപബാണം ധരിച്ചുനിന്നു
 താടിയും മീശയും നല്ല മോടിയും ചന്തവും കൂടി
 പ്രൗഢിയോടെ പുറപ്പെട്ടു പാർവ്വതീകന്തൻ
 വേദനായ ജഗവാനെക്കണ്ടനോര ശൈലപുത്രി
 വേദനാഭിവേഷമാളു ധരിച്ചാളപ്പോൾ
 ശംഖു കൊണ്ടു കടകങ്ങൾ ശംഖമാലാ ഗളംതന്നിൽ
 ശങ്കരൻതാനതു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ധിന്നാൻ
 കട്ടയുണ്ടു കരംതന്നിൽ കട്ടിക്കുന്തലിയുമുണ്ടു
 വട്ടമെല്ലാം ചിതമാക്കി പാർവ്വതീദേവി
 പട്ടിവേഷം ധരിച്ചാളു ഭൂതവൃന്ദം പുറപ്പെട്ടു
 കാട്ടുപന്നിത്തടിയനൊക്കടിച്ചുകൊൽവാൻ
 വേദരായിട്ടൊരുക്കൂട്ടം വിജയനാർ പുറപ്പെട്ടു
 വേണ്ടതെല്ലാം ഭൂതവൃന്ദമെന്നതേ വേണ്ടു
 കൊട്ടുവേഷം കഴൽ കൊമ്പു കൂടിയാട്ടമകമ്പടി
 കൂട്ടി മെല്ലെ കാട്ടു പുക്കുവേട്ടയാട്ടവോൾ
 പന്നി വന്നു കയക്കുന്നു കൊന്നു കൊന്നു മുടിഞ്ഞു
 പന്നി സിംഹങ്ങളെ കൂട്ടമൊടുങ്ങിടുന്നു
 കന്നിനാത്ത കലയറാത്തലവന്മാരെടുത്തു
 കന്നിന്മാരിൽ കണവൻതൻ കൂട്ടവും കൂട്ടി
 പാണ്ഡുപുത്രൻ തപം ചെയ്യും ദിക്കിലേയ്ക്കുണ്ടെന്നുള്ളി
 പാർവ്വതീനായകനായ വേദരാജാവും
 വേദനാഥൻ പടക്കൂട്ടം വേഗമോടെ ചെല്ലുമപ്പോൾ

മുക്കുന്നെന്നങ്ങൊരു ദൈത്യൻ പന്നിയാണു
ശത്രുവിന്റെ നിയോഗത്താലയ്യുവാനെക്കലചെയ്താൻ
പേടിയാതെങ്ങോടിവന്നു ചാടിനാൻ കോപ്പൻ
മുന്നിലാശു വരുന്നോരു പന്നിയെക്കണ്ടൊരു ഗോരം
ഇന്ദ്രപുത്രനോരു ബാണം തൊടുത്തു വിട്ടാൻ
പന്നിതന്റെ ശിരസ്സുകൽ ചെന്നുകൊണ്ടു പാതാബാ

മേൽക്കൊണ്ടു (ണം)

പിന്നിൽനിന്നു ഭഗവാനുമയച്ചു ബാണം
മണ്ടുപേരും പ്രയോഗിച്ചു മണ്ടു ബാണങ്ങളും ചെന്നു
കൊണ്ടനേരം പന്നി മണ്ടിക്കാലിന്റേ പുക്കു
ശങ്കമൻതാറൊഴു ബാണം പാണ്ടുവന്റെ കാല്പുൽ
(വിണ)

ശങ്ക കൂടാതെവൻ മെല്ലെണെടുത്താനപ്പോൾ
തനിസ്തുളു ബാണമെന്നു നിരൂപിച്ചു കുന്തിപ്പുത്രൻ
തനിച്ചു വേടുന്നേരം കയ്യാളു ചൊന്നാൻ
ആരേടം നീ നമുക്കുള്ള വേദമായ സായകത്തെ
ചോരണം ചെയ്തയോ കള്ളാ നല്ലതല്ലേതു
കടുതിന്മാൻ ചിതം നോക്കി കാട്ടിൽ വന്നു കിടന്നു
ദിവ്യബുദ്ധേ മടിയാതെ ശരം തന്നാലും
നോക്കേട്ട കാട്ടുവാറോ തപാചെയ്തു വസിസ്തുനും
വീരനെന്നു നാടിപ്പാകിൽ പോരു ചെയ്താലും
മാനമേറും നമുക്കുള്ള കാന്നാത്തിൽ കടക്കാമോ
ഹീനമായ മൃഗങ്ങളെ കലചെയ്താമോ
മാനന്ദം നീ ധരിച്ചാലും കരോദാങ്ങൾ നമുക്കുള്ള
ആന സിംഹം മനു പന്നി നമ്മുടെ കൂട്ടം

പച്ചമാംസങ്ങളെയെല്ലാം വെച്ചുതിന്നു തപം ചെയ്താൽ
 ഇപ്പയെല്ലാം വർത്തനം നീനച്ചു ഭോഷാ
 ഇത്തരങ്ങൾ വേടനാഥൻവാക്കു കേട്ടങ്ങനെയെന്നും
 ഉത്തരമൊന്നുവെച്ചു കോപവും പൂണ്ടു
 നില്ല നില്ല കിരാത്ത ഭീ നല്ലതല്ലം തുടങ്ങുന്നു
 കൊല്ലുവൻ ഞാൻ നിന്നെയിപ്പോൾ ശങ്കരൊന്നു
 കള്ളു എന്റെ പരമാത്മം ഉള്ളവണ്ണം ധരിച്ചാലും
 തള്ളലോടെ ചില വാക്കു പറഞ്ഞീടാതെ
 കാട്ടിലുള്ള മൃഗങ്ങളെ കൂട്ടമെല്ലാം കല ചെയ്താൽ
 കാട്ടുഭോഷ നിറക്കെന്തു ചോളമെന്നോട്
 നീചജാതിക്കുടക്കുന്ന വാക്കുകളെ പറയാവു
 നീചരക്കു പരമാത്മമറിഞ്ഞുകൂടാ
 പാതമോവം പറഞ്ഞപ്പോൾ പാവുതീശനരുൾചെയ്തു
 പാത്തുകണ്ടാലറിയും ഞാൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം
 അയ്യോ നീ കയക്കും ഞാനാദിപുത്തം പറയുമ്പോൾ
 ലയയുണ്ടാമുള്ളിലുള്ള തള്ളലും തീരും
 കവൃക്കയ്ക്കു പിറന്നുള്ള കണ്ടകന്റെ മക്കളല്ലോ
 നിന്നുടെ താതനും മറ്റും യുതരാഷ്ട്രം
 കുന്നിയല്ലോ നിങ്ങളുടെ പൊരമാതാവതും കൊള്ളാം
 ഹന്ത കഷ്ടമവർക്കുണ്ടു കവൃകാഭോഷം
 മറ്റുകണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു പിറന്നല്ലോ നിങ്ങളെയും
 കുറമെല്ലാം പാണ്ഡ്യപുത്രന്മാരിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 അഞ്ചുപേരുമൊരുമിച്ചുക്കൊടുക്കത്തിയെ വേട്ടകൊണ്ടു -
 തഞ്ചമിപ്പോളതു ചൊന്നാലന്തമില്ലാ
 ബ്രഹ്മത്തിയാമൊട്ടുകാലം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെക്കളത്രം
 പിന്നെയൊട്ടു കാലം ചെന്നാലന്തമിത്തീയാം

സേവചെയ്യാൻ നിനക്കൊരു ദേവനുമായതും കൊള്ളാം
 ആവതില്ലേ പിടിയാത്ത കൂട്ടമാണ്ണാൽ
 മുണ്ടുകൊൾവാൻ മുതലില്ലാഞ്ഞുടക്കുന്നു പുലിച്ചുമ്മം
 ഉണ്ടുകൊൾവാൻ അന്നമില്ലാഞ്ഞിരുന്നിടന്നു
 കാളതൻറ മുതുകേറി കാട്ടത്തോറും വാടക്കു
 കാളികുളിപ്പിരിപ്പയിൽ കേളിയാടുന്നു
 ചാമ്പലല്ലെ തുമ്പമാലാച്ചുമ്മെല്ലാമണിയുന്ന
 തമ്പുരാണൊസ്സേവചെയ്യാൻ റിറക്കോ തോന്നി
 എന്തിനൊൻറ പാണ്ടു പുത്രാ സന്തതം നീ സേവിക്കുന്നു
 എന്തു കിട്ടും റിറക്കീശൻ പ്രസാദിച്ചെന്നാൽ
 താറീരന്നു വാടക്കുൻ ദൈവമെന്തു തരുന്നിപ്പോൾ
 താൻ ഭജിക്കാത്തവനാണോ ധർമ്മം ചെയ്യുന്നു
 കണ്ണുനൂലവചനങ്ങൾ കേട്ടുനോരും സന്ദർശിയാഞ്ഞു
 കണ്ണു മണ്ടും ചവത്തിനിന്നുരത്താൻ പാമ്പൻ
 ശങ്കരനെ ദൃഷ്ടിയ്ക്കുന്ന റിൻ കരളു പിളർപ്പൻ ഞാൻ
 ശങ്കയില്ലാ വാമുക്കേതും മൃഗനായോനോ
 കണ്ട കള്ളപ്പറയന്മാർ കണ്ടതെല്ലാം പറയുമ്പോൾ
 കണ്ണാറാളം പരിച്ചുഗ്നി തന്നിലാക്കേണം
 റോമെ വന്നു കരോതെ മുമ്പേ റില്ലെടാ മൃഗാ
 പോരുമോരോ ദൃഷ്ടനങ്ങൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം
 ശങ്കരനെ തുണത്തോളം ശങ്കയില്ലാത്തൊരു നിന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ നിലപിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നിപ്പോൾ
 എങ്കിൽ വാട കിരാനം നീ നല്ലതല്ലാ തുടങ്ങുന്നു
 ചിന്തിയതെ ജളതപങ്ങൾ തുടങ്ങിടാതെ
 വീരനായ കലയാനത്തലവനെക്കല ചെയ്യാൻ
 ഭീരുവായ മൺകിടാവു തുടങ്ങുമ്പോലെ

ഗുഹധനം പരക്കേ കാകനും താൻ പരക്കേ
 ഇതവതം സമർത്ഥന വരുമൊണ്ടോ
 എലി വീട്ടിൽ കിടക്കുന്ന വുലി കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന
 വലിപ്പംകൊണ്ടിരുവടും സമർത്ഥനോ
 എലിപോലെ ഇതന്ന നീ പൂലിപോലെ പിണങ്ങുന്ന
 താലവാന്മാരോടു ചെന്നു പിണങ്ങിടാതെ
 അരവത്തക്കുലചെസ്താനെന്നയ്ക്കുണ്ടെടുതാമോ
 പുതപ്പമെന്നതുമെല്ലാം പുതപ്പാല്ലാ
 അടങ്ങിക്കൊൾക മോഷാ നീ തുടങ്ങേണ്ട ചില മോഷം
 പടവെട്ടി ജയിപ്പാൻ നീ സമർത്ഥല്ല
 ആയുധങ്ങളറിയാത്ത നീയിതൊന്നും തുടങ്ങേണ്ട
 കായൽ കാണാത്തവൻ വള്ളം കളിയ്ക്കുപോലേ
 അർദ്ധവൃക്കലാധരനിപ്രകാരമെങ്കിലൊ
 ഇരുപുത്രനായ കേട്ടൊന്നുമന്താനപ്പോൾ
 കാട്ടുകുളം വഴിപോലെ കേട്ടുകൊൾക വിജയന്റെ
 നാട്ടിലൊക്കെപ്പരന്നോരു ഭൂജിവികൾ
 അസ്രസസ്രം പ്രയാഗിപ്പണിത്രപോരാ മരൊരുത്തൻ
 ഇത്രനാളും റീയിതൊന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ലല്ലോ
 ആർക്കോത്താലെടുത്തല്ലെന്നാക്കിവെച്ചുണ്ടിങ്ങനോരു
 ലാഭം ലഭിച്ചിട്ടെങ്കിലും പാലപ്പുത്രൻ ഞാൻ
 മന്നിലുള്ള നരസന്മാർ മന്നിലായു തടുത്തപ്പോൾ
 ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്തവരെജയിച്ചല്ലേടൊൻ
 എന്നു വേണ്ടാ വിശേഷങ്ങളൊന്നുമെല്ലാറിത്താലും
 അന്നു നിന്റെ ചെവി മണ്ടുമെങ്ങോ-മൃഗാ
 അന്നെനിന്നു ചെവി കേൾക്കാത്തതെന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ല

നന്നു നന്നു പറഞ്ഞതു മതി ഭോഷാ നീ
 പാണ്ഡവന്മാർക്കുണ്ടുപോലും ഔവതിയെന്നൊരു രാജാ
 പാതി നാടും നഗരവുമുണ്ടുപോൽ പണ്ടേ
 കൂട്ടത്തിലങ്ങൊരു വീരനോടിവന്നു ഔവതിയെ
 താഡനാടും ചെയ്തുപോലും പലരും കാൺകേ
 വേശ്വരയാകുമവളുടെ കേശഭാരം പിടിപെട്ടു
 വേഗമോടപ്പടവയുമഴിച്ചുപോലും
 അന്നു നീയദ്രിക്ഷിലെന്നും ചെന്നില്ലെന്നു കേട്ടു ഞാനും
 അന്നു നിന്നെപ്പറ്റിയില്ലെന്നോ ചൊൽകെടാ ഭോഷാ
 പൊണ്ണനായ ഭീമസേനനണ്ണനായ ധർമ്മപുത്രൻ
 കണ്ണനുടെ സഖിയാകും നീയുമെന്നേരും
 കണ്ണനും തുറന്നോരോ മണ്ണുകോലങ്ങളെപ്പോലെ
 പെണ്ണിനെത്തല്ലുന്നതെല്ലാം കണ്ടു നിന്നില്ലെ
 നാടൊരുത്തൻ കസ്തൂലാക്ഷി ചീടൊരുത്തൻ കസ്തൂലാക്ഷി
 കാട്ടു നിങ്ങൾ കസ്തൂലാക്ഷി എന്നതും കേട്ടു
 ലാക്കു വണ്ഡിച്ചെറിഞ്ഞൊരു വാക്കുകൊണ്ടു ഫലമില്ല
 നാക്കു വണ്ഡിച്ചുപോമിപ്പോളുമെന്താൽ നീ
 ഇത്തരങ്ങളിരുപേരും ബദ്ധമോഷമുരചെയ്തു
 യുദ്ധമോഷമുരചെയ്താൻ ശേഷനും പോരാ
 വരുണാസ്യം വാരിജാസ്യം പാവകാസ്യം നാഗമസ്യം
 വാമിജാക്ഷാസ്യവും തമ്മിൽ പ്രയാഗിസ്തന്നു
 ഇരുപേരുമൊരുപോലെ ഇടഞ്ഞു പോർ പൊരുതാറെ
 ഇണങ്ങി ദേവിയും വന്നു പറഞ്ഞാൾ മെല്ലെ
 പോടാ ഫൽഗുന കേട്ടാലും കാട്ടാളനല്ലിവനിന്നു
 മട്ടലർബാണാരിയാകും പരമേശ്വരൻ

അതു കേട്ടങ്ങു നന്നും കുറച്ചില്ലങ്ങവയ്ക്കും
 അതു കണ്ടു പാപ്പതിയും ശപിച്ചാർ മെല്ലെ
 അത്ര വീര്യമുള്ള നിന്റെ അസ്രമെല്ലാമിന്നു തന്നെ
 എത്ര സൗമ്യമേറുന്ന സുനമാകട്ടെ
 എന്നനേരമെങ്ങു നന്തായപ്പോൾ ബാണമെല്ലാം
 നന്നു നന്നു സുനമായിപ്പോയതും കണ്ടു
 ആദിമൂലമെന്നതന്നെയറിഞ്ഞില്ലല്ലോ അന്നതു -
 കൊണ്ടുവൻ പിന്നെ നന്നായിക്കാണാതെയൊക്കി

* * * * *

എന്നനേരം വിചാരിച്ചു നിന്നു ദേവിയും
 എങ്കിലെന്റെ വാക്കു നീയും നീരസിച്ചു നിമിത്തമായ്
 സുനമൊന്നുമങ്ങുമെയില്ലാതെയൊക്കട്ടെ
 എന്നപോലെ ദേവിച്ചപ്പോളുള്ളി പാമ്പൻ കോപം
 നന്നായിത്താഡനം ചെയ്തു ധനുസ്സുകൊണ്ടു
 അതുകൊണ്ടു പാപ്പതിയുമനുഗ്രഹം നൽകി പിന്നെ
 ഇടികൊണ്ടങ്ങു നൻ താനെന്നറിഞ്ഞു ദേവീ
 ആറുമൂടും ഭഗവാനെ അങ്ങു നന്നെ വധിച്ചല്ലെ
 അവനൊരു വിഴയൊന്നും നിറച്ചില്ലല്ലോ
 പാണ്ഡുവുത്രന്റെ കയ്യിൽ പാശുപതം കൊടുത്താലും
 പാണ്ഡവന്മാർക്കുകൊണ്ടു ജയം വന്നാലും
 ഇത്തരങ്ങൾ ദേവിതന്റെ വാക്കുകേട്ടു ഭഗവാനു -
 മർച്ചപ്രകാശധരൻ കോപവും പൂണ്ടു
 മുഖ്യിയുദ്ധം ചെയ്തവനെ കെട്ടി നന്നായെറിഞ്ഞപ്പോൾ
 പെട്ടെന്നുടൻ വിണ്ടു പാമ്പൻ കേണിടുംനരം
 മണുകൊണ്ടു ശിവലിംഗം തീർത്തുവെച്ചു പാണ്ഡവനും

മാന്വപൂജ തുടങ്ങി മാനം തെളിയെ
 ഒട്ടനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തത്ത്വരൂപം ഭഗവാനും
 സ്പഷ്ടമായിക്കാട്ടിനിന്നു സന്തോഷത്തോടെ
 ചെമ്പുലിത്തോലണിഞ്ഞൊരു തമ്പുരാനും ദേവിതാനും
 മുമ്പിൽ വന്നു പ്രസാദിച്ചു വരും നാൽകവാൻ
 അജ്ഞാതാൻ പ്രസാദിച്ചെന്നതുതന്നിന്റെവീര്യത്താ-
 ലസ്രമിന്നു തരുവൻ ഞാൻ മടികൂടാതെ
 എന്നിവണ്ണമരുൾചെയ്തു മന്ദഹാസം പുണ്ടു ദേവൻ
 തന്നുടെ ബാണവും നാൽകി പാണ്ഡുപുത്രനായ്
 തികൾമൗലി ജഗന്നാഥൻ പങ്കജാക്ഷി പാവ്വതിയും
 കിങ്കരന്മാരോടുകൂടി മറഞ്ഞാരപ്പോൾ
 വേട്ടയാടിക്കളിഞ്ഞുന ശങ്കരന്റെ രൂപമല്ലോ
 വേട്ടയ്ക്കരുമകനേ ഞാൻ സ്മരിച്ചീടുന്നു
 നിൻ പാദങ്ങൾ വഴിപോലെ കമ്പിടുന്നോരടിയന്റെ
 കമ്പമെല്ലാം കളിഞ്ഞാശു കാത്തുകൊള്ളേണം.

കിരാതം വചിപ്പാട്ട് ൩ മാപ്പം.

സുഗമോക്ഷം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

കറത്തി.

ആറണിയും തമ്പുരാണൊരാനയായി വണ്ട
കാറണിവേണിയാം ഗൌരീ നല്ല പിടിയായി
വാട്ടമറു കാട്ടാനകൾ കൂട്ടമൊത്തു കൂടി
കാട്ടിനുള്ളിൽ ചെന്നു തമ്പുരാട്ടിയോടും കൂടി
യാമിദീശനഭിച്ഛാരു യാമിനിയും വന്നു
കാമനീശൻ തന്നന്തികസീമനീയും വന്നു
കാമവൈരിയനുനരം കാമബാണമേറു
കാമിനിയെപ്പണന്നടൻ കാമിതം സാധിച്ചു
അതുതാംഗിക്കുതറോം ഗർവ്വമുണ്ടായി
അതുതാകാരായുള്ളൊരുകാരണായി
കൊമ്പുരണ്ടും തുമ്പിക്കയ്യും കമ്പയും വിശേഷാൽ
ചെമ്പരത്തിപ്പൂവിൻ വിറം കമ്പിടം വിറവും
കണ്ഠാവദനായ കണ്ഠിനൊക്കണ്ടപ്പോൾ
കണ്ഠബാണാരികുമോദമഞ്ജസാ ഭവിച്ചു
വീലവേണി ഗൌരിതന്റെ ബാലനാ മടിയിൽ
ചാലവേ കിടത്തി മുലപ്പാലുമാത്ര നൽകി
കാലകാലൻ തമ്പുരാന്റെ ബാലകൻ ഗണേശൻ
മാലകറിയടിയൊപ്പാലാം ചെയ്യേണം.

വഞ്ചി.

പുരഹരഭഗവാനും ഗിരിവരമകൾ താനും
 കരിവരവദനാനും തുണച്ചീടേണം
 ഹരിതൊട്ടുള്ളകുരങ്ങുരിയിൽ പണ്ടെഴുതിച്ച
 ഗുരുവരനൊരുവരമരുളീടേണം
 ഹരിമിറത്തമരുന്ന ഹരനും മോഹനാലയേ
 മരുവും ഷണ്മുഖൻതാനും മുരവൈരിയും
 കാളകൂടാശനൻ ദേവൻ കാളകണ്ഠാനന്ദിമഹാ-
 കാളനും ഭദ്രകാളിയും തുണച്ചീടേണം
 പാമതിലൊക്കെയുമെന്റെ ഭാരതീ നടപ്പായിടാൻ
 ഭാരതി വാളെന്റെ ചിത്തതാരതിൽ നിത്യം
 സന്തോഷത്തോടടിയന്റെ സന്തതി ബ്രഹ്മസ്വമെല്ലാം
 സന്തതം കാത്തുടൻ മുയ്യമംഗലേ വാഴും
 ചിന്തിച്ചതേകവാറൊരു ചിന്താമണിക്കല്ലായിടും
 നിന്തിരുമേനിയെ നിത്യം ചിന്തിച്ചീടുന്നേൻ
 ഇന്ദിരാവല്ലഭൻ ലോകസുന്ദരൻ കക്കാട്ടെന്നുള്ള
 മന്ദിരേ വാണെഴും നന്ദാനന്ദനൻ താനും
 ചന്ദ്രമുഖൻ ഭഗവാനും ചന്ദ്രാഭിത്യന്മാരും രാമ-
 ചന്ദ്രനമിന്നടിയനു നന്ദി നാകേണം
 പൂണ്ണമോദമടിയനു പൂണ്ണവേദാലയേ വാഴും
 പൂണ്ണചന്ദ്രാനന്ദൻ ദേവൻ തുണച്ചീടേണം
 നാരായണൻതന്റെ കഥാ പാരായണം ചെയ്യുകൊണ്ടു
 പാരാതെ പറന്നുവരും ശാമികപ്പെണ്ണ
 സാരമാകും പഴം പഞ്ചസാരയും ഭൂഷിച്ചുകൊണ്ടു
 സാരസാക്ഷൻതന്റെ കഥാസാരം ചൊന്നാലും

ശാരികപ്രണതുകേട്ടുപോരത്തു സന്തോഷത്തോടെ
 പാരിടത്തിലിറങ്ങിവന്നുറച്ചിരുന്നു
 പാലും വഴങ്ങും ഭുജിച്ചാലസ്യങ്ങളെല്ലാം തിന്തു
 നീലാളിവണ്ണന്റെ നല്ല ലീലകൾ ചൊന്നാൻ
 ശ്രീമണാളൻ ദൃഷ്ടന്മാരാം ഭൂമിപാലന്മാരെക്കൊന്നു
 ഭൂമിഭരമെല്ലാം തിന്തു കാമപാലനും
 പതി നാരായിരത്തെട്ടു മതിമുഖിമാരുമൊത്തു
 മതിമാൻ ദ്വാരതകന്നിലതിമോദനേ
 പുത്രന്മാരും പൗത്രന്മാരും മിത്രവർഗ്ഗങ്ങളുമൊത്തു
 തത്ര വാണു വസുദേവപുത്രനാക്കാലം
 നന്ദനന്ദനൻതന്നുടെ നന്ദനന്മാരൊത്തുകൂടി
 നന്ദിയോടെ വനം പുഷ്പ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ
 കാന്തി ചിന്നിച്ചിതുന്ന കാന്താരത്തിനുള്ളിൽവെച്ചൊ-
 രോന്തിനൊക്കണ്ടിതു നല്ല ശാന്തചിത്തന്മാർ
 കണ്ടുകൂടും നിറഞ്ഞുള്ള കണ്ടിൽ വീണ്ടഴലുന്നതു
 കണ്ടനോരമവക്കുള്ളിലിണ്ടലുണ്ടായി
 വെള്ളമെങ്കിലതുമൊരു തുള്ളിപോലുമില്ല കണ്ടി-
 നുള്ളിലേറും വലയുന്നു മുളള കൊണ്ടിട്ടും
 എന്തുചെയ്തെന്നാലും നോക്കിത്തന്നുവിനേക്കേറീടേണ-
 മെന്നു ചിന്തിച്ചവരെല്ലാമൊന്നിച്ചുകൂടി
 താന്തനായിക്കിടക്കുന്നോരോന്തിനൊക്കരോറാൻ ലക്ഷ്മീ-
 കാന്തന്റെ പുത്രന്മാർ കതുകന്തം മറിഞ്ഞു
 പലനേരം പലർക്കൂടിത്തലക്കത്തി മറിഞ്ഞിട്ടും
 ഫലമില്ലെന്നുറച്ചവർ തിരിച്ചുപോന്നു
 ഇല്ലപോലെ വരാത്തവർക്കു നോടങ്ങിയിച്ചാ-

നച്ഛതന്നേരം വിരൂപിച്ചുനോക്കിനാൻ
 കോപമേറും വിപ്രൻതന്റെ ശാപംകൊണ്ടു നൃഗനോത്തു -
 രൂപമായിക്കിടക്കുന്നു കൂപത്തിനുള്ളിൽ
 എന്നറിഞ്ഞു ഭഗവാനും ചെന്നു കൂപത്തിനന്തികേ
 നിന്നുകൊണ്ടു കണ്ടിപ്പോയെന്നു നോക്കിനാൻ
 പണ്ടു നൃഗൻ ചെയ്ത ദാനംകൊണ്ടുള്ള പുണ്യങ്ങളെല്ലാം
 കൊണ്ടൽവണ്ണൻതന്റെകൂടെ മണ്ടിവന്നുപോൽ
 വാരിജാക്ഷൻതന്റെ കരതാളകൊണ്ടോന്തിനെത്തൊട്ടു
 നേരമൊരു ചന്ദ്രരൂപം പാദത്തെ കണ്ടു
 കാത്തുരൂപം വെടിഞ്ഞവൻ കാന്തിയേറുന്നൊരു മരീ -
 കാന്തന്റെ രൂപമായി ഹന്ത കാണായി
 വിപ്രശാപം തിൻ നൃഗനിപ്രകാരം വന്നതെല്ലാ -
 മപ്രമേയൻ ഭഗവാന്റെ നൽപ്രഭാവത്താൽ
 ഭാസ്യരംഗൻ നൃഗൻ പൂർവ്വാസനകൊണ്ടുതന്നേരം
 വാസുദേവനെ വന്ദിച്ചു വാസവതുല്യൻ
 കൊണ്ടൽവണ്ണൻതന്റെ രൂപം കണ്ടുകണ്ടാനാദ്യതം -
 കൊണ്ടുള്ള സാഗരെ മുങ്ങിക്കൊണ്ടാനേരം
 ശ്രോത്രാനന്ദം നാരായണസ്തോത്രംകൊണ്ടു ഗാനംചെയ്തു
 നേത്രം രണ്ടും മുകുന്ദന്റെ ഗാത്രത്തിൽ മുങ്ങി
 സർവ്വമുത്തീഭവാനെച്ചിത്തതാരിച്ചാപ്പിച്ചു
 തപഃബോധം വന്നു നൃഗനിത്തരം ചൊന്നാൻ
 ജന്മാന്തരങ്ങളിൽച്ചെയ്ത കർമ്മമെല്ലാമടിയറി -
 നോമ്മയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും നിർമ്മലമൂർത്തേ!
 നൃഗൊന്നാഖ്യയാ മുന്നം നൃപനായിരുന്നു ഞാനും
 നൃപതിമാരുടെ ധർമ്മവിധം ചെയ്തു

നിത്യകർമ്മങ്ങളൊക്കെയും കൃത്യമായി നടത്തി ഞാൻ
 സത്യം വിട്ടു നടക്കുന്ന മന്ത്രിയെന്നിട്ടു
 ധൂർത്തന്മാരെല്ലാം ശിക്ഷിച്ചുത്തന്മാരെ രക്ഷിച്ചു ഞാൻ
 പാർവ്വതീലൈലാലം ധനം വൃത്തിയാക്കി നാൻ
 ഭൂമിദേവന്മാരെല്ലാം സാമോദം സൽക്കരിച്ചു ഞാൻ
 ഭൂമിദാനങ്ങളും ചെയ്തു സീമകൂടാതെ
 കല്യാണാരാമം ഭൂദേവന്മാരിലും പണിതിട്ടു നാൻ
 പൊല്ലം പണങ്ങളും വേണ്ടതെല്ലാം നാൻ
 വൻകുടങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു പെങ്കൊടകൾ കഴിപ്പിച്ചു
 സങ്കടങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു വിൻകടാക്ഷത്താൽ
 സാദരം ഞാനതു കാലം ഭൂദേവന്മാർക്കായി നിത്യം
 ഗോദാനങ്ങൾ തുടങ്ങിനാൻ ഭേദംകൂടാതെ
 നിത്യവും പതിനായിരം പൃഥ്വിദേവന്മാർക്കു ദാനം
 മത്സ്യമോദനം ഞാൻ പ്രത്യേകം ചെയ്തു
 ആരണശാപത്തിനുള്ള കാരണവുമെന്നുള്ളതിൽ
 ധാരണയുണ്ടതും ചെയ്താൽ കാരണമുതേൽപ്പടുക തു
 ഒരു ഭൂമീസുരൻ ഞാൻ പരിചോടേകി പറ്റു
 തിരിയെ പോന്നടിയന്റെ പുരിയിൽ വന്നു
 അറിയാതെ ഞാനതിനെപ്പറന്നായിട്ടാനുചെയ്തു
 പരമാർത്ഥമെല്ലാം വോദിയാമല്ലോ
 ഉടമസ്ഥനാടനേ വന്നടിയന്റെ മുന്നിൽ വന്നു
 വിടകൊണ്ടുണത്തിയ്ക്കും മടി കൂടാതെ
 ഉന്നം കൂടാതാവയി ദാനം ചെയ്തും ഞാനെന്നൊരു
 മോറിയുണ്ടു നിനക്കതും ഞാനറിയുന്നു
 അതിനുള്ള കൈശംലങ്ങൾ മതികൊണ്ടു വിചാരിച്ചി-

ടിതുതന്നെ തരമെന്നു മുറച്ചു നീയും
 ഒരു ഗോവിന്ദനെക്കൊണ്ടു നീ കറയാതായിരും ഭാനം
 പരിചോടെ കഴിക്കുവാനൊരുങ്ങി നീയും
 ആരണനാരുടെ ധനം ചോരണം ചെയ്തെന്നാലതി-
 നാരുമില്ലാ ചോടിപ്പൊന്നൊരു നീയും
 എന്നിവണ്ണം കേട്ടുനോരും ചെന്നു മറ്റൊരു ദിവിജന്തന്റെ
 മുന്നിൽ നിന്നു വണങ്ങി ഞാനൊന്നു യാചിച്ചു
 അറിയാതെ ഞാൻ ചെയ്തുള്ളോരപരാധങ്ങളൊക്കെയും
 പരമാത്മമറിഞ്ഞു നീ പൊറുത്തീടേണം
 പരനായിദാനംചെയ്തു പശുവിനെപ്പോലോണം ഞാ-
 നറിയാതെ ഭാനംചെയ്തെന്നറിഞ്ഞീടേണം
 അതുതുലമെനിക്കിന്നീപ്പശുവിനൊത്തനീടേണം
 പതിനായിരം പശു പകരം താരം
 എന്നു കേട്ടു വിപ്രൻ ചൊന്നൊന്നൊന്നുമാത്രം മതി നാമു-
 കണ്യനായിക്കൊടുത്താലും പിന്നെയൊക്കെയും
 എന്നതു കേട്ടടിയനുമന്ത്രിനേയും വണങ്ങിനാ-
 നന്ത്രിനും സമ്മതിക്കാഞ്ഞു ചിന്നനായി ഞാൻ
 എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലുമന്തണനാകൊരു ദേവ-
 മന്തരംഗത്തിലില്ലതുമെന്നുടെ കർമ്മം
 താപത്തെക്കൊക്കൊണ്ടു ഞാനും കോപത്തെക്കൊക്കൊ-
 ശാപത്തെ നാറുകിനാനപ്പോഴാപത്തും വന്നു (ണ്ടുവിപ്രൻ
 താന്താൻ ചെയ്ത കർമ്മമെല്ലാം താന്താനുമവിഷേണം
 കാന്താരെ ഞാനൊരു കണ്ടിലോന്തായി വീണ്ടു
 ആരണശാപത്തിനുള്ള കാരണമിങ്ങിനെ നൃഗൻ
 കാരണമുന്തിയോടെല്ലാം പാരാതെ ചൊല്ലി

നന്ദാനന്ദനന്തനേയും നന്ദാനന്ദനേയും നഗരം
 വന്ദിച്ച യാത്രയും ചൊല്ലി മന്ദം ഗമിച്ച
 സുന്ദരാംഗൻ വാസുദേവനിന്ദിതാവല്ലഭൻ കൃഷ്ണൻ
 നന്ദാനന്ദരോടും തന്റെ മന്ദിരം പൂക്കു.
 തത്തയുമിത്തരം പൂക്കുചോത്തമചരിത്രമല്ലം
 സത്വരം വരഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്നപോയി
 അതുലശ്രീയേശ്വര മാടക്കിതിതന്നിൽ ഭരണിനാ-
 ഭൂതിമോദമവതരിച്ചൊരു ഭൂപാലൻ
 കരുണാവാരിധി ധീരൻ വരുന്നാവാസഗംഭീരൻ
 ധരണിപാലകനെന്നോടരുളിച്ചെയ്തു
 ബോട്ടിലെഴുന്നള്ളുന്നോരം പാട്ടുപാടീടുവാൻ വഞ്ചി-
 പ്പാട്ടുണ്ടാക്കേണമെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടാക്കി
 ഇതിനുള്ള കുറുമെല്ലാം മതിമാന്മാർ പൊറുക്കേണ-
 മതിനു ഞാനൊന്നു വേറെ വണങ്ങിട്ടുനേൻ.

നഗരമോക്ഷം സമാപ്തം.

· ၆၁၁၁၁၁၁၁

ശ്രീകൃഷ്ണമൃഗം

പാതപ്പാട്ട്

കന്നാം പാദം.

ശ്രീനാഥനും വാണിയും നമ്മുടെ
ശ്രീമന്ദിരം ജേയുന്ന കൃഷ്ണനും
പുരുഷനാണെന്നു തന്നിലമരുന്ന
പുരപ്പെരിയുമെൻ ഗണനാഥനും
ഗൗരവത്തോടെ ചേപ്പിൽ വിളങ്ങുന്ന
ഗൗരീദേവിയും ദക്ഷിണാമൂർത്തിയും
ഭാരതംകൊണ്ടു പാനയായ് ചൊല്ലുവാൻ
പാമിന്നു തുണച്ചുരുളേണമേ
ബന്ധുരാംഗൻ വസുദേവാനന്ദൻ
ബന്ധുമോചനൻ പണ്ടൊരു കാലത്തു
ബന്ധുവായ വിരാടന്റെ മന്ദിരം
ബന്ധുമെന്നിയെ വാഴും ദശാന്തരേ
അന്ധനായ ധൃതരാഷ്ട്രൻതന്നാടു
സന്ധിച്ചെഴു വരണമെന്നിങ്ങിനെ
കന്തിപുത്രനാമൊന്നിച്ചു കൃഷ്ണന്റെ
അന്തികേ ചെന്നുണർത്തിയ കാമണാൽ
ഒന്തിമന്ദിരം ചെന്നു നവേവ്രന്റെ
ചിന്തിതങ്ങളറിഞ്ഞിങ്ങു പോയവാൻ
ചെന്താർമാനിവീകാത്തൊരു ദിനം

സന്തോഷത്തോടെ യാത്രപറഞ്ഞുടൻ
 അന്തകാലാരം സാത്വകി തന്നോട് -
 മന്തണമോടും കൂടിപ്പൊപ്പട്ട പാട്ടി
 വിശ്വത്തിങ്കൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ളൊരു
 വിശ്വകർമ്മൻ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന
 വിശ്വമോഹനമായ മഹത്തനിൽ
 വിശ്വനാഥനെഴുന്നള്ളുന്നേരത്തു
 അശ്വപുരുഷങ്ങളാണപ്പടകളും
 അശ്വകുന്തങ്ങളായ മഹങ്ങളും
 വിശ്വപാസം പൂണ്ടു വൃഷ്ണിവരന്മാരും
 വിശ്വമെല്ലാം നിറഞ്ഞു പൂർപ്പെട്ടു
 സോമബിംബത്തോടൊത്ത കടകളും
 കോമളങ്ങളായുള്ള തഴകളും
 ചാമരങ്ങളുമാലവട്ടങ്ങളും
 സീമകൂടാതെ കാണായിതന്നേരം
 മോമപുഷ്പതന്മനിൽ വിളങ്ങുന്ന
 ശ്രാമളനായ രത്നം കണക്കിനെ
 കാമഗമായ തേരിൽ വിളങ്ങുന്ന
 കോമളാംഗനാം കൃഷ്ണനെക്കണ്ടപ്പോൾ
 മാമുനിമാരും ഭൃസുരവുന്മാരും
 സാമഗ്രാണുൾ ചെല്ല നമിയ്ക്കയും
 വാമലോചനമാരും വിരവോടെ
 വാമനൻതന്നെ കണ്ടു സുഖിക്കയും
 രാമ രാമ മുകുന്ദ ജനാർദ്ദന
 രാമസോദര കൃഷ്ണ ജയ ജയ

ആമോദംപൂണ്ടു ഭക്തന്മാരിവണ്ണം
 നാമകീർത്തനം ചെയ്യുന്ന വേഷവും
 നീരലേപനീപേലേ മുഴങ്ങുന്ന
 നീരജാക്ഷന്റെ ശംഖലേപനികളും
 വൈരിവൃന്ദങ്ങൾ ഞെട്ടമാറുള്ളൊരു
 ഭൈരവമായ ഭേരിനിറവും
 ധരണീതലമെല്ലാം പരന്നങ്ങ
 സുരലോകത്തു ചെന്നു മുഴങ്ങിനാർ
 കാരണാത്മാവു താനുമതുനേരം
 സ്വൈരമോടെ വൃകസ്ഥലം പ്രാപിച്ചു
 ധരണീസുരന്മാരുടെ സല്ലാരം
 അരവിന്ദനായാനും കയ്ക്കുണ്ടു
 ആരണാലയമെല്ലാം കടന്നങ്ങ
 വാരണപുരം ചെല്ലുന്ന നോരത്തു
 പുരുഷോത്തമന്റെ വർവതു
 പുരവാസികൾ ചെന്നങ്ങറിയിച്ചു
 നരവീരന്മാരായ കുരുക്കളും
 നരകാന്തകൻ വന്നതറിഞ്ഞുടൻ
 ഹരിചോടെയെതിരോറു മാനിച്ചു
 പരിതോഷേണ കൂടി നടകൊണ്ടു
 ധൃതിമാനായ കൃഷ്ണവരോടും
 ധൃതരാഷ്ട്രസഖീപം പ്രവേശിച്ചു
 അതുനേരം നൃപതിയെഴുനീറ്റു
 അതിമാനുഷമുത്തിയെ പൂജിച്ചു
 അതിമോഹനമായ മഹാസഭാ

മതിമോദമിരുത്തി വഴിവോലെ
 കൃതകൃത്യന്നെന്നോത്തു മഹീപതി
 കരുതുന്ന കശലങ്ങൾ ചോദിച്ചു
 അതുകേട്ടു തെളിഞ്ഞു ഭഗവാനും
 ധൃതരാഷ്ട്രനോടേവമരുൾ ചെയ്തു
 താതസോദരി തന്നെയും വന്ദിച്ചു
 പ്രീതനായിട്ടു നാളെ ഞാൻ വന്നിങ്ങു
 ജ്ഞാനിയാകുന്ന പാതമുൻ വാണരിതം
 വീതിയോടെ ഭവാനോടു ചൊല്ലിടാം
 എന്നിവണ്ണമരുൾചെയ്തു വേഗേന
 പന്നഗാസനാൻതാനുമെഴുന്നള്ളി
 വിന്നത പുണ്ടു വാഴുന്ന കുന്തിയെ
 വന്ദനം ചെയ്തു വിനോദനാനന്ദം
 സുന്ദരാകൃതി പുണ്ടു മുക്കുന്തൻ
 ചന്ദ്രബിംബത്തോടൊത്ത തിരുമുഖം
 നന്ദിയോടവൾ കണ്ടു സുഖം പുണ്ടു
 മന്ദഭാവേന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൾ
 ഇന്ദിരാപതേ നാഥ ഭവാനാൻ
 നന്ദനന്മാരെ മക്കിപ്പുകൊള്ളുക
 നിന്നുടെ കൃപയുണ്ടെന്നൊച്ച ഞാൻ
 വന്നതെല്ലാം സഫിച്ചു വസിക്കുന്നു
 ദുർന്നയംകൊണ്ടു പണ്ടു സുയോഗ്ധാൻ
 എന്നുടെ സുതന്മാരേയും വഞ്ചിച്ചു
 നിന്ദിച്ചുപോട്ടു കാട്ടിയെച്ചുതും
 സുന്ദരാകൃതേ വീരവീരന്മാരെല്ലാ

ധന്യരായ സുതന്മാരോടൊത്തു ഞാ-
നെന്നൊരു കാലം വാഴുന്നു ദൈവമേ
എന്നീവണ്ണം പറഞ്ഞു കരയുമ്പോ-
ളിസ്രസോദരനേവമരുൾചെയ്തു
ദൈവമാശു കളക മനോഹരം
മാധുര്യമായ സുതന്മാരെയൊക്കെടോ
ഇന്നു നമ്മുടെ ഫൽഗുനൻ കോവിച്ചാ-
ലിന്ദുശേഖരൻപോലും ഭയപ്പെടും
മന്നിടങ്ങളിലും ജയിപ്പതി-

നന്നതനായ കീമനും പോരുമേ
എന്നതുകൊണ്ടു ഗാഢാദീപുത്രരെ
കൊന്നൊടുക്കുവാണെന്നൊരു വൈഷ്യം
കന്നുകൊണ്ടും വിഷാദിക്കു വേണ്ട വി-
വസ്തൂകളും മനോഹരമാകവേ
നന്ദനന്ദനൻ ദുഃഖങ്ങളീവണ്ണം
നന്ദിയോടെ പറഞ്ഞു കളഞ്ഞുടൻ
പാർത്ഥവന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുള്ള
ധാർമ്മ്യം സമാധാനം പ്രാപിച്ചു
സത്തമനായ കൃഷ്ണനെ കണ്ടപ്പോ-
ളുത്ഥാനം ചെയ്തു കൈമവനന്ദനൻ
ഉത്തമാസാനം നൽകി വിശ്വവോടെ
സതപതം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതിനാൽ
ചിത്തമോദനം തങ്ങളിലോരോരോ
വൃത്താന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞുമാനന്ദനരും
മന്ത്രികുലം ധരിച്ചൊരു കൃഷ്ണനോ-

ടിരുമൊന്നു പറഞ്ഞു സുയോധനൻ
 സാമന്തന്മാരായിപ്പറയ വോദിന
 സാത്വകിയോടമനണന്നാരോടും
 അത്തലെല്ലാമൊഴിച്ചു വിരവോടെ
 അത്താഴം കഴിച്ചിങ്ങു വസിച്ചാലും
 ഇത്തരമുരചെയ്തു കേട്ടതി-
 രാത്തരമരൾചെയ്തു ജഗന്നാഥൻ
 പാർത്ഥനാരെന്റെ പ്രാണങ്ങളെന്നതും
 തീർത്തുചൊല്ലീടാമില്ലാത സംശയം
 ധാർത്തര്യം ജ്ഞി വഞ്ചിച്ചവരുടെ
 പാർത്ഥലത്തെയടക്കിയതോർക്കാമ്പാൾ
 ശത്രുവല്ലയോ നീയിന്നു നമ്മുടെ
 മിത്രമല്ലെന്നൊക്കുന്നു ഞാനുമോ
 ശത്രുവല്ലാത ഭോജനം തന്നാലും
 ചിത്രമല്ലെന്നു വിശ്വതമല്ലയോ
 ഇത്രമാത്രമല്ലാഭമല്ലെന്നും
 ക്ഷത്രിയാർജുനന്മാരെനിക്കയാൽ
 അത്ര നീന്നു ഗമിക്കുന്നു നമ്മുടെ
 മിത്രമായ വിദ്വരന്റെ മന്ദിരം
 പത്രവാഹനാനേവമരൾചെയ്തു
 തത്രനിന്നു ഗമിച്ചു തെളിവേർടെ
 ഗാത്രശോഭകൊണ്ടല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും
 ഹേത്രാനന്ദം വരുത്തി നടക്കേണ്ട
 സൈന്യാഭാരമോടെ വിദ്വരന്റെ സന്നിധൗ
 സാരസേക്കുണൻ ചെന്നോരാനന്തരം

തന്നോംബുസേനിക്കോയൊരു
 തിരുമോറിയെ കണ്ടു വിദൂരനും
 പരമാനന്ദം പൂണ്ടു വിധിപോലെ
 പരമാത്മവൃതനെയും പൂജിച്ചു
 പരിചോടെ കശലങ്ങൾ ചോദിച്ചു
 പരമാനന്ദം മോദന നൽകിനാൻ
 ആദരണ കൊടുത്തൊരു ഭോജനം
 ആദിനായകൻ കണ്ഠോണ്ടു രാത്രിയിൽ
 മേദിനിസുരന്മാരാടൊരുമിച്ചു
 മോദമോടെ ഉജ്ജ്വല നോമത്തു
 ബാദരായണപത്രൻ വിദൂരനും
 പാദസേവനം ചെയ്തിട്ടുണർത്തിച്ചു
 മേദിനീപതേ കൃഷ്ണ ഭവാനിന്നു
 സാദരമെഴുന്നള്ളുകകാരണാൽ
 വേദമെല്ലാമകന്നു വഴിപോലെ
 മോദമായു വളർന്നു മാനസ
 വേദമായതും വേദജ്ഞായതും
 വേദിതവ്യമായുള്ളൊരു വസ്തുവും
 യാദധേനു വേദനെന്നു നിത്യവും
 വേദവാദികൾ വേദവിദ്യ ചൊല്ലുന്നു
 അന്തകാന്തകനിന്ദൻ വിശിഷ്ടനും
 ചെന്താർമാനിനിതാനും ഭജിക്കുന്ന
 നിന്തിരുവടി തന്റെ പാദാംബുജം
 സന്തതം മമ ചിത്തേ വിളങ്ങേണം
 അന്ധതകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും

അന്തകേശ സമിച്ചതളേണമേ
 ബന്ധുവായ വിദാന്റെ രാഷിതം
 ബന്ധുശാശ്വതിനിന്നു കേട്ടപ്പോൾ
 സന്തോഷം പൂണ്ടു മറിച്ചവരോടും
 സന്തതം പല ധർമ്മം നിരൂപിച്ചു
 കന്തിപുത്രൻ രാജ്യം കൊടുപ്പിച്ചു
 സന്തപങ്ങളൊഴിപ്പാനുപായവും
 ചിന്തിച്ചോരോരോ മാർഗ്ഗമെല്ലാം
 ചന്തമോടെ ശയിച്ചോരനന്തരം
 ബന്ധുരമായ ശിതാംശുഭസലം
 സിന്ധുതന്നിൽ പതിച്ചൊരു പോരത്തു
 കാന്താർപ്പാത്ത നാരിജനംപോലെ
 കാന്തികൂടാതെ തീൻ കുമ്പിറി
 കാന്തമായുള്ള നക്ഷത്രശോഭയും
 ശാന്തമായ്ക്കുന്നു സൂര്യപ്രകാശവും
 സമാന്തമോദന പത്മസമൃദ്ധവും
 കാന്തിയോടെ വിരിഞ്ഞു തുടങ്ങിയാർ
 അന്തം കൂടാതെ മോദിച്ചു പക്ഷിക
 ഉന്തരിക്കും നിറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു
 അന്ധകാരം കുറഞ്ഞു വഴിപോലെ
 സന്ധ്യാവന്ദനാകാലവും വന്നതേ

അന്നം പാദം സമാപ്തം. അടുത്തു

—:—

മണ്ടാം പാദം.

ധാത്രിപാലകനായ ജ്ഞാതൃനാൻ

രാത്രിശേഷം കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞപ്പോൾ
 ശ്രോത്രിയന്മാരോടൊന്നിച്ചു തന്നുടെ
 ഗാത്രശുദ്ധി വരുത്തി വഴിപോലെ
 മിത്രദേവനെ വന്ദിച്ചുനന്ദം
 മിത്രമായ വിദഗ്ദ്ധനൊന്നിച്ചു
 ചിത്രമാനപ്രകാശമായുള്ളൊരു
 ചിത്രമായ കിരീടം ധരിച്ചുടൻ
 മന്ത്രചാരമുഷിതനായവൻ
 തത്രാറിനു പുറപ്പെട്ടു വൈകാതെ
 ശത്രുതാപനമായ മഹത്തന്നി-
 ലെരൂചിത്രമെഴുന്നള്ളി റിന്നപ്പോൾ
 തുംഗമായ കൊടിതന്നിലേററവും
 ഭംഗിപ്പുണ്ടു ഗരുഡനും വന്നുടൻ
 മംഗലമായ ഭാസ്കരബിംബത്തോ-
 ടംഗസംഗമം ചെയ്തു വിളങ്ങിനാൻ
 അംഗജനു സമാനൻ സുയോധനൻ
 അംഗരാജനോടൊന്നിച്ചുതുനരം
 ഭംഗമെന്നിങ്ങു കൃഷ്ണനെ കണ്ടു
 മംഗലമാടെ കൂടെ പൂർണ്ണിട്ടു
 ധീരധീരാം സാത്യാകിവിരം
 ശൂരരായ ഭടന്മാരുമൊന്നിച്ചു
 വൈരികൾക്കു ഭീതി ജാിപ്പിച്ചു
 സൈന്യമാടെ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നതേ
 ദാരുകനും തെളിഞ്ഞുടനാണരം
 തേരു നന്നാക്കുളിച്ചോരാനന്ദം

വാരിജേഷണൻ ശാപം വിളിച്ചു
 പാരിലെല്ലാം മുക്കി നിറഞ്ഞു
 പൗരവന്മാരോടൊന്നിച്ചു ചെന്നു
 കൗരവേന്ദ്രന്റെ മന്ദിരം പ്രാപിച്ചു
 ചാതുരശാ കലൻ സഭത്തിൽ
 കാതന്യാംബധി ചെല്ലുന്ന നേരത്തു
 കുതവുലനോടൊത്തു യുതരാജ്
 നരവേഗമെഴുതാൻ മോദനോ
 പരമാനന്ദമുത്തിയെ പൂജിച്ചു
 പരമസനം തന്നിലിരുത്തിയവൻ
 നാരദാഭിമുനികളുമൊന്നിച്ചു
 നീരജാക്കുറൊഴു വണങ്ങുവൻ
 പാരമ്യത്തിൽ കരുമാലം പൂണ്ടു
 വാരണപുരം പ്രാപിച്ചതുമേരം
 ഇന്ദുവംശശിഖരമണി ഭീഷ്മനും
 മന്ദിരത്തിൽ വന്ന മുനികളെ
 വന്ദിച്ചാശു വിധിപോലെ പൂജിച്ചു
 നന്ദിച്ചാസനാസക്തനും ചെല്ലതേ
 നന്ദനാനന്ദനായ മുകുന്ദന്റെ
 മന്ദമാസം കലൻ മുഖാംബുജം
 നന്ദിപൂണ്ടു കണ്ടുൻ മാമുനി-
 വൃന്ദമേരം തെളിഞ്ഞു വസിച്ചതേ
 തണ്ടാർമാറിനികാന്തരമന്ദേരം
 കൊണ്ടാടിട്ടു നൃപനോടുകൂടിച്ചു
 പണ്ടു പണ്ടു വോരട്ടെ വംശത്തി-

ലുണ്ടായെന്നു നൃപന്മാരശേഷവും
 കണ്ഠഭാവം വെടിഞ്ഞങ്ങു തങ്ങളിൽ
 ശബ്ദകൂടാതെ രാജ്യങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു
 രണ്ടെന്നുള്ളൊരു ഭാവമുപേക്ഷിച്ചു-
 കൊണ്ടുവാനതു വിശുതമല്ലയോ
 ദുർമ്മദംകൊണ്ടു നിന്റെ സുതാരിന്നു
 നിമ്മാണായ ധർമ്മമെന്നാണിച്ചു
 ധർമ്മമെന്നിയെ ചുറ്റു കളിക്കയാൽ
 ധർമ്മജൻ പരാജിതനായപ്പോൾ
 മമ്മദേവതയായുള്ള വാക്യങ്ങൾ
 ദുർമ്മദനും പറഞ്ഞതു കേട്ടാൻ
 കർമ്മപാകമിതെന്നു വിചാരിച്ചു
 നിർമ്മലാംഗനാം പാണ്ഡവപുംഗവൻ
 മാനിനീമണി പാഞ്ചാലീതന്നൊടും
 മാനമുള്ള സഹജമെന്നിച്ഛി
 ആനന്ദം മറച്ചാനന്ദമീനായാൽ
 കാനനതണിയിൽ ചെന്നങ്ങകംപുക
 സ്നാനതപ്പിന്നെ ചെല്ല വിധിപോലെ
 പാനഭോജനമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 ദീനബന്ധുവെന്നാകിലും ധർമ്മൻ
 ദീനനായിച്ചമൺതു നടകൊണ്ടു
 മാനസംതന്നിലീശനെല്ലൊന്നിച്ചു
 മൊന്നാമോടെ സമയം കഴിച്ചവൻ
 മനുവേദനും മാതൃനെ പ്രാപിച്ചു
 മാനമെന്നിയെ വാണതറിഞ്ഞല്ലോ

ഖിന്നായവൻ റിന്നെയും മാനിച്ചു
 ചെന്ന ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം സമീപിക്കുന്നു
 മന്നിലെല്ലാ ജ്ഞാങ്ങളിതുകൊണ്ടു
 റിന്നെക്കൂടി കറവു പറയുന്നു
 എന്നതുകൊണ്ടു താമസംകൂടാതെ
 മണവേഗനാമം ധർമ്മജനോ
 ഇന്നതന്നെ വരുത്തി റീ രാജ്യത്തി-
 ലൊന്നു പാതി കൊടുത്തവനൊന്നിച്ച്
 ഇക്കിതിതലമെല്ലാം വഴിപോലെ
 രക്ഷിച്ചിടുകവേണം മഹാമതേ
 പക്ഷിവാഹനൻ സാമങ്ങളിങ്ങിനെ
 പക്ഷുപാതങ്ങൾ കൂടാതെ ചൊന്നപ്പോൾ
 അക്കിതീശനായൻ സുയോധനൻ
 അക്കികളുമുളളി മിഴിച്ചുടൻ
 അക്കുമനായ കൃഷ്ണനോടായവ-
 നാക്കുണമുചെയ്തതുടങ്ങിനാൻ
 കൊണ്ടൽവണ്ണ വോറിനു ഞങ്ങളെ-
 കൊണ്ടു ഭൂഷണമെന്തിനു ചൊല്ലുന്നു
 പണ്ടു കന്തി വന്നത്തിൽ വസിയ്ക്കുമ്പോ-
 ളിണ്ടൽ പൂണ്ടൊരു പാണ്ഡുനൃപേന്ദ്രനെ
 ചെണ്ടകൊട്ടിച്ചു തെണ്ടി നടന്നവൾ
 കണ്ടവരോടൊത്തു മമിജ്ജയൻ
 ഉണ്ടൊന്ന സുതന്മാൻ രാജ്യത്തി-
 ലുണ്ടായിപ്പോ സംബന്ധപ്പെട്ടുപും
 വാട്ടമെന്നിയെ നമ്മുടെ രാജിതം

കേട്ടുകൊള്ളുക യാദവപുംഗവ
 നാട്ടിലിന്നൊരു സൂചിവഴുത ഞാൻ
 ചേട്ടകൾക്കു കൊടുക്കുന്നതില്ലമോ
 കൂട്ടത്തോടെ പുറപ്പെട്ട പാത്ഥന്മാർ
 കാട്ടിലങ്ങു നടന്നു കഴിയേണം
 നാട്ടിലെങ്ങാറും കണ്ടാലവക്കൊരു
 കോട്ടമിങ്ങു വരുത്തും സുയോധനൻ
 ഇത്തരം പല വാക്കു പറഞ്ഞവൻ
 ചിത്തകോപോ വാഴുന്ന നോരത്തു
 ഉത്തമനായ കൃഷ്ണനും കോപമോ -
 ടത്തരമകൾചെയ്തതുടങ്ങിനാൻ
 പാത്ഥനായ യുധിഷ്ഠിരാപ്ലാതെ
 പാത്ഥിവേന്ദ്രതമുണ്ടോ നിന്നിന്നു
 പാത്ഥന്മാരുടെ നിക്രമമൊക്കെയും
 പാത്തറിയാതേ നിന്ദിക്കു വേണ്ടടോ
 പല്ലവായരി പാഞ്ചാലിതന്നുടെ
 ചൊല്ലെഴുന്ന സ്വയംവരേ ഹർഗ്ഗനൻ
 വില്ലെടുത്തു കലച്ചു ലാക്കിൊ
 പല്ലവണ്ണം മുറിച്ചു പതിപ്പിച്ചു
 മല്ലലോചാനതന്നെയും കൈക്കൊണ്ടു
 മെല്ലെമെല്ലെ നടന്നോരു നോരത്തു
 കല്യ നായോരു നിന്നുടെ കണ്ണനും
 ശല്യരാദികളെല്ലാമൊരുമിച്ചു
 നില്ലുനില്ലെന്നു ചൊല്ലിയടുത്തപ്പോൾ
 ശല്യജാതം പ്രയോഗിച്ചു വൈകാതെ

അല്ലലേററം വരുത്തി ധാഞ്ചയ -
 നല്ലാസത്തോടെ പോയതു മോക്ഷോടോ
 ഖാഡവപ്രസംഗത്തിൽ വസിപ്പോ
 ഖാഡവദാമൻ വന്ന സുരേന്ദ്രനെ
 ഗാഡവീവകൊണ്ടു മണ്ടിച്ചയച്ചതും
 പാഡവവായ ഹൽഗുണപ്രയോ
 കഡലീധരൻ തന്നോടു പോർചെയ്തു
 ദണ്ഡമെന്നിയെ ഖാണം ലഭിച്ചതും
 വിണ്ണവർപുരേ വാഴുന്ന കാലത്തു
 ചണ്ഡരായുള്ള ദൈത്യരെക്കൊന്നതും
 ഘോഷയാത്രയിൽ ഗന്ധർവ്വരാജനും
 രോഷത്തോടെ ഭവാനെ പിടിച്ചു
 പേഷണമെഴുതി ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടവൻ
 ഘോഷത്തോടെ പുറപ്പെട്ട നാരത്തു
 ഏഷണി പറഞ്ഞീടുന്ന കണ്ണനും
 തോഷമെന്നിയെ മണ്ടിത്തിരിച്ചപ്പോൾ
 ഭീഷണനായ പാർത്ഥന്റെ വിക്രമം
 ഭോഷനായ ഭവാനും മറന്നിതോ
 ദുഷ്ടനാശമായിടുന്ന നിങ്ങളും
 അജ്ഞാനോടികൂടുകാലമാഹവേ
 നിർജിതരായി മാന്യന്റെ ഗോക്ഷമേ
 വർജിച്ചു ധാണയമോക്ഷോ
 അജ്ഞാനന്റെ പരാക്രമമോക്ഷപോൾ
 നിർജരേന്ദ്രനും ഭീതി ജനിച്ചിടും
 ദുഷ്ടയന്മാരും പാഡവന്മാരെ നീ

തന്മനഞ്ചെയ്യതെത്രയുമുള്ളതം
 കന്തിപുത്രനായിട്ടു നീമനം
 അന്തരമുടാതെ ചെല്ല പരാക്രമം
 ഏന്തിനിന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതൊക്കെയും
 ചിന്തിച്ചാലങ്ങു തോന്നിടം വൈകാതെ
 അന്തകാത്മജൻതന്നോടു സന്ധിച്ചു
 സന്തതം വസിച്ചിടക നല്ലതു
 സ്വപന്നരംഗത്തിൽ ബോധിച്ചതില്ലെങ്കി-
 ലന്ത്യകാലമടുത്തു സുന്ദരധന
 കന്തിപുത്രൻ ധനഞ്ജയൻ കോപിച്ചു
 ചന്തമോടങ്ങു നമ്മോടൊരുമിച്ചു
 അന്തികേ ചെന്നു കണ്ണൊക്കൊന്നുട-
 നന്തകണ്ഠ പരാക്രമം കാട്ടിടം
 നിരൂകൂടാതെ കോപിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന
 അഭ്യുപരാക്രമൻ ഭീമനം
 വിദ്യതം വന്നു സൈന്യം തകർത്തി-
 ക്കുറ്റനാശ യുദ്ധ ദുഷ്ടാസനോടും
 വിഗ്രഹം ചെല്ല മുട്ടിച്ചവരുടെ
 വിഗ്രഹം പിളർന്നാക്കു കരംകൊണ്ടു
 വിഗ്രഹമെന്നിയെ ചോരകുടിച്ചവ-
 നഗ്രരൂപം ധരിച്ചു ഗഭയുമാൻ
 അഗ്രേ വന്നു ഭവാനെയും വൈകാതെ
 നിഗ്രഹിച്ചിടമില്ലൊരു സംശയം
 അന്നു വന്ന നൃപന്മാരശേഷവും
 മൊന്നിച്ചാക്കു നശിച്ചിടം നിണ്ണയം

എന്നിവണ്ണമകൾചെയ്തു വാക്കുകൾ
 മനവേഗനും കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു
 ധന്യരായ മുനികളുമൊന്നിച്ചു
 കിന്നനായിട്ടു താനും പറഞ്ഞുതേ
 മന്യനായ മകനോടിന്നു നീ
 ചൊന്നവാക്കുകൾ നല്ലതല്ലതുമേ ^{കേൾക്ക}
 അലമാജം കൊടുപ്പാൻ മടിയെങ്കിൽ
 വലിച്ചീടും കലഹങ്ങളേററവും ^{കേൾക്ക}
 ശ്രദ്ധരായിട്ടു പാതമുൻ വന്നിങ്ങു
 യുദ്ധംചെയ്തു വിനാശം വരുത്തിടും
 സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളൊക്കെയും ^{കേൾക്ക}
 ബലികൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിഞ്ഞു നീ ^{കേൾക്ക}
 ശ്രദ്ധനാകുന്ന പാതമുൻ രാജ്യവും
 മലിച്ചുണ്ടുകൊടുത്തു വിരവോടെ ^{കേൾക്ക}
 പൂജനാരായണങ്ങളുമൊന്നിച്ചു
 പൂജിപ്പുണ്ടുള്ള രാജ്യങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു
 നിൽക്കുന്നാകു ഭാഗങ്ങൾ ചെയ്തിങ്ങു
 ബലമോദം വസിസ്തുക വേണമേ ^{കേൾക്ക}
 അതുകാമങ്ങളേററവും മോഹിച്ചു
 വൃന്തമാക്കിക്കളികൊല്ല ജീവിതം ^{കേൾക്ക}
 ഇന്തമല്ലാം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
 കൃതാനന്ദനായ കോപിച്ചു കൊരവൻ
 സതപതം നിജബന്ധുക്കളൊന്നിച്ചു
 പത്തനന്തനിൽ ചെന്നു വിചാരിച്ചു
 അത്തൽ പൂണ്ടു വസിസ്തന്നു നോക്കു

ചിത്തമോഹന മാതൃലൻ ചൊല്ലിനാൻ
 സന്ദിമോഹിച്ചവന്നോരുമാധവ -
 നന്ദനോയും പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു
 ബന്ധുവർത്തങ്ങളൊന്നിച്ചു നമ്മെയും
 ബന്ധിപ്പാനിങ്ങു വന്നിടം മനമേ
 ബന്ധുരാംഗനായിട്ടവനോയും
 ബന്ധിച്ചിടേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
 അന്ധരായിട്ടു ബോധിച്ചവരെല്ലാ -
 മന്തകേശന്റെ വിക്രമമോക്ഷാതെ
 പാശഹസ്തന്മാരായിട്ടു ചെല്ലമ്പോ -
 ളാശു കണ്ടങ്ങു സാത്വകി കോപിച്ചു
 കേശവന്റെ സമീപം പ്രവേശിച്ചു
 ക്രേശമെന്നിയെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻ
 പശുബുദ്ധികളായ കുരുക്കളും
 പശുപാലനെന്നോത്തു ഭവാനെയും
 പാശംകൊണ്ടു പിടിച്ചിങ്ങു ബന്ധിപ്പാ -
 നാശയോടെ വരുന്നുണ്ടു കേശവ
 സത്യകോപം ചൊന്നതു കേട്ടങ്ങു
 സത്യരൂപനും കോപിച്ചുനോമതു
 സത്യശീലന്മാരായ നൃപന്മാരും
 സതപതീനന്മാരായിച്ചമഞ്ഞുതേ
 സത്യസന്ധൻ വിദൂരനുമന്ധനും
 ചിത്തവിഭ്രമം പൂണ്ടു ജനാനിയും
 മത്തനായ സുയോധനൻതന്നോടു -
 മിത്തരം ചില വാക്കു പറഞ്ഞുതേ

കാലകാലന്റെ വികൃതമുള്ളൊരു
 നീലവണ്ണനെ ബന്ധിപ്പാത്തുള്ള
 ബാലതകൊണ്ടു നിങ്ങൾ മകന്റെ
 ചാലവേ ചെന്നു നിന്നാകിലന്നേരം
 ജപിച്ചിടുന്നോരഗിയിൽ ചെന്നുള്ള
 ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ നശിച്ചിടം
 പല വാക്കുകളേവം പറഞ്ഞിട്ടു
 ഫലമില്ലാതെ വന്നുവെച്ചുതേ .
 മനറായ സുയോധനൻ കോപിച്ചു
 മനമെന്നിയെ കണ്ണുനോടാനിച്ചു
 തന്നെത്താനും മറന്നു മകന്റെ
 സന്നിധിതന്നിൽ ചെന്നോരു ചോത്തു
 ഇന്ദുബിംബപ്രകാശനായിടുന്നോ
 മിത്രസോദരൻ കോപിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
 മനവാധമ കൌവാനാ
 നന്നു നന്നു നീ ഭാവിച്ചതൊക്കയും
 ഇന്നു ഞ്ഞൊരു ബന്ധുക്കൾ കൂടാതെ
 വന്നതെന്നു നിറയ്ക്കുക വേണ്ടടോ
 ഉന്നതരായ പാണ്ഡുസുതന്മാരും
 ധന്യരായുള്ള പൃഷ്ഠിവിരന്മാരും
 ഏന്നുവേണ്ട സുരന്മാരശേഷവും
 മണിച്ചിങ്ങു വസിയ്ക്കുന്നു കണ്ടാലും
 ഇന്ദിരാകാന്തഭാവമരുൾചെയ്തു
 മണിയിന്നിടൊന്നു ഹരിച്ചപ്പോൾ
 അന്നു കണ്ടൊരു വിസ്മയമൊക്കയും

പന്നഗേന്ദ്രനും ചൊല്ലാൻ പണിയത്രേ
 മിന്നൽക്കൂട്ടങ്ങൾപോലെ സുമന്ദാദൈ
 നന്ദിയോടടു കണ്ടുതുടങ്ങിയാൻ
 പങ്കജേക്ഷണൻതന്റെ വിടിലത്തിൽ
 പങ്കജാസനാനന്തനെയും കാണായി
 തൻകഴൽക്കു വണങ്ങുന്നവരുടെ
 സങ്കടങ്ങളൊഴിച്ചുതളിടുന്ന
 ശങ്കരനെയും ശോഭിച്ചു മാറ്റത്തു
 കിങ്കരന്മാരോടൊന്നിച്ചു കാണായി
 ശങ്ക നൽകുന്ന ശംഖചക്രങ്ങളും
 തങ്കശോഭ കലൻ ഗദകളും
 പങ്കജങ്ങളും ചാപസമൃദ്ധവും
 തിങ്കരപോലെ വിളങ്ങുമസിക്തം
 തങ്കരങ്ങളിലേറവും കോവിച്ചു
 ഹുകാരത്തോടെ തുള്ളുന്ന കാണായി
 ദിവ്യരൂപൻ വലകയ്യിൽനിന്നങ്ങ
 സവ്യസാചിയും വന്നതു കാണായി
 സവ്യമായ ഉജമതിൽനിന്നുട
 നവ്യനായ മാമനൈക്കാനായി
 ദേവദേവൻ തിരുമുഖത്തിങ്കന്നു
 പാവകനും ജപലിതുന്ന കാണായി
 ദേവസംഘവും വിദ്വാധരന്മാരും
 ദേവവൈരികളായുള്ള ദൈത്യരും
 ധീരനായ യുധിഷ്ഠിരൻ ഭീമനും
 വീരനായ യദുപ്രവരന്മാരും

കാണാത്തവൃതകൾ നിന്നോറവും
 ശുഭാവോ വന്നതു കാണായി
 വാരിജേക്കുണൻ കോപിച്ചു നോത്തു
 വാരിരാശി കലങ്ങി മറിഞ്ഞുതേ
 സുരവാദ്യങ്ങളോറവും ചോഷിച്ചു
 വിരോധാടെ കസുമങ്ങൾ വഷിച്ചു
 കരുമാജന്റെ ധൈര്യത്തോടൊന്നിച്ചു
 ധരണീതലമേറും കലങ്ങിനാൻ
 ദിവ്യമായ നൃപന്മാരശേഷവും
 ദൃഷ്ടികളുമടഞ്ഞുപോയന്നോ
 നഷ്ടിവന്നിടം ജീവനൊന്നോത്തവർ
 തൃഷ്ടികൂടാതെ പേടിച്ചുനിന്നുതേ
 ശിഷ്ടനായോരു സഞ്ജയൻ ദ്രോണനും
 ഇഷ്ടനായ വിദ്യനും കീഷ്കനും
 വിഷ്ണുപന്തന്നിലുള്ള മുനികളും
 തൃഷ്ടിയോടെ വണങ്ങി സ്തുതിചെയ്തു
 പാഹി പാഹി ഭയങ്കര പാഹിമാം
 പാഹി പാഹി കൃപാനിധേ പാഹിമാം
 മോഹനനായ നിന്നുടെ മായയാ
 മോഹിച്ചീടുന്നു വിശ്വമഖിലവും
 അഹമെന്നൊരാളിമാനും കൊണ്ടു നിൻ
 മഹിമാനമറിയാതെ ഞങ്ങളും
 ബഹു ദീപ കൃതം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും
 ബഹുരൂപാ സമിച്ചതല്ലേണമേ
 അഹിരൂപം ധരിച്ചു ജഗത്തിനെ

വരിച്ചീടുന്ന നാഥ ഭവാനിന്നു
 ദരിച്ചീടൊല്ല ലോകമിതുമുഖം
 സരിച്ചീടുക കേവലം നമോസ്തു തേ
 ഇത്ഥമെല്ലാം സ്മരിയ്ക്കുന്ന ഘോഷങ്ങൾ
 സതപമയ്ക്കു കേട്ടു യുതരാഷ്ട്രർ
 നിത്യമായ മകനനെ കാണതി-
 നാൽത്തളിരികൽ കാമിയ്ക്കുകാരണാൽ
 സത്തമനായ കൃഷ്ണൻ തെളിഞ്ഞുട-
 നത്തമമായ നേത്രം കൊടുത്തപ്പോൾ
 അത്തലെല്ലാമകന്നു ജനേഷപത്നർ
 ചിത്തമോദോ കണ്ടു സ്മരിച്ചുതേ നാലാണ്ടു
 ആദിനാഥ ജഗന്നാഥ പാലയ മുട്ടിച്ചിട്ടുട
 യാദവേന്ദ്രശിഖാമണേ പാലയ സമർപ്പിച്ചു
 ആദരം പൂണ്ടു ഞാനും ഭവാനുടെ
 പാദപത്മങ്ങൾ കണ്ടു കൃതാത്മനായ്
 ഭേദഭാവമകന്നുടനേതുമേ മറച്ചുവെക്കുക
 ഖേദമെന്നിയേ ഞാനൊന്നു ചൊല്ലുന്നു ദിനം
 വേദമുത്തേ ഭവാനെന്റെ നേത്രങ്ങൾ
 സാദരം മറച്ചീടുക വേണമേ കണ്ഠം മുട്ടിച്ചു
 ചിത്പ്രകാശത്തെ കണ്ടോരനികിതി-
 ലപ്രമോന്നമേ കാണുകവേണ്ടുമോ
 ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോ-
 ഉപ്രകാരം ഭവിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 സ്വർഗ്ഗഭാവങ്ങളെല്ലാമനുഗ്രഹം
 ക്ഷിപ്രമയ്ക്കു മാച്ചു വിരവോടെ

അപ്രമേയനും യാത്ര പരഞ്ഞുട -
 നാപ്രദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട
 കുന്നിമേടുകൾ നന്ദിനിയാകിയ
 കുന്നിമേടിലെ പിന്നെയും വന്ദിച്ചു
 ചന്തമോടെ പലതുമുറച്ചെഴു
 സന്താപം തീർത്തു പോകുന്ന നോരത്തു
 അന്തികുന്നത്തിൽവന്നോരു കണ്ണൊ
 തന്തിരുവടി സാദരം മാനിച്ചു
 ചിന്തിതങ്ങളുഖിലമരുൾചെയ്തു
 സന്തോഷത്തെ വരുത്തി നടക്കൊണ്ടു
 അന്തണേന്ദ്രനാമശപത്മാമാവോടും
 മന്ത്രിച്ചാരു നരദേവദേവനും
 അതിവേഗം പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു
 മതിമാനായ പാർവ്വതി കണ്ടുടൻ
 മതിമിന്നാമായ കരുക്കൾ
 മതമെല്ലാമരുൾചെയ്തു മധുവൻ
 നീതിമനനായ സാത്വികിതന്നോടും
 പ്രീതായുള്ള പാണ്ഡവനാമോടും
 വീരശാകം വിമാടപുരത്തിൽ
 ജാതാമാദമിരുന്നരുളീടിനാൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണർ പത്മപ്പാട്ടു നരദേവം.

പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം

പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം

പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം പദ്മപ്പാട്ടു നരദേവം

സന്താനശോപാലം

ചാ ന .

ശ്രീമഹാഗണനാമനം വാണിയും
ശ്രീമണാളനും വാഴ്ത്തീശനും
ശ്രീവീലകണ്ഠൈൻമുതലാമന്റെ
ശ്രീപാദങ്ങളും വാഴ്ത്തീശനെയും
മതിചേർന്നു കമാരമാണമാം
കർമ്മനിൽ മുഴുകിച്ചമകയാൽ
അതുകൊണ്ടിത വാഴ്ത്തി നൃപതിക്കുന്നൻ
അതിമോഹനമെന്ന പറയാവു
മതിയില്ല നമുക്കതിനെങ്കിലും
മതിയുണ്ടെന്നു വെട്ടു മഹാജനം
എങ്കിലോ പണ്ടു കൃഷ്ണൻ തിരുവടി
സങ്കടം തീർത്തു ധാത്രിയ്ക്കുനന്തരം
മകമാർ പതിനാറായിരത്തെട്ടും
സംഖ്യയില്ലാതോളം തനയന്മാരും
ജ്യേഷ്ഠനാകിയ ശ്രീബലഭദ്രനും
ഇഷ്ടനാൽ മരുവിടം കിരീടിയും
അറാമില്ലാത വൃഷ്ണിവരന്മാരും
മറ്റും നാനായകങ്ങളും താനാമാൻ
വാരിമാരി നടുവിൽ വിളങ്ങിടും
പോരകാവുരിതന്നിലനാകലം

അങ്ങിനെയൊരു ഭാവമില്ലാത്ത
 അന്നന്നിങ്ങിനെയുണ്ടായ് മരിച്ചു പോ
 യൊന്നുണ്ടല്ലയെട്ടു കമാരന്മാർ
 കമ്പതാമതൊരുങ്ങി വിറന്നപ്പാർ
 സംഭ്രമത്തോടെ ചെന്നു മരിസുരൻ
 അപ്പോഴത്തെയവസ്ഥ നിരൂപിച്ചാൽ
 കെൽപ്പു പോരാ നമുക്കുണ്ടെൻ ദൈവമേ
 വിപ്രൻ ചെന്നു കിടാവിനെ നോക്കുമ്പോൾ
 വല്ലഭാത്രയമില്ല കമാരൻ
 പാവമെന്തിനിരിയ്ക്കുന്നു ഞാനെന്നു
 വാവിട്ടൊന്നലർ മരിദേവനും
 ചോരയോടെയെടുത്തു തന്മാറത്തു
 കരംകൊണ്ടു തൊഴിച്ചു കരകയും
 അയ്യോ! ഞാലക!യെന്നു നീയിങ്ങിനെ
 കയ്യുംകാലുമിളക്കിക്കരയാത്തു
 അയ്യോ ഞാൻ ചെയ്തു പാവങ്ങളൊക്കെയും
 ഡൊയ്ക്കാതിട്ടോ വരുന്നുവാനീശപര
 കഷ്ടമെന്തിതു കൃഷ്ണൻ തിരുവടി -
 യ്ക്കൊടുചെന്നാൽ കരുണയുമില്ലയോ
 സന്തതം സുഖിച്ചിടുന്നിതെല്ലാം
 എന്തു ഞാനെന്നു വേറെ പിഴച്ചതു
 കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണയെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു
 മിത്രഭാവമറിയുന്നതില്ല ഞാൻ
 കഷ്ടമെന്നുടെ കുട്ടികിടാവിതാ
 ദുഷ്ടി നിന്തിക്കിടക്കുന്നു ദൈവമേ

മണ്ണി നിന്നെയെടുത്തു മടിയിൽ വെ-
ച്ചെണ്ണ കൂടാതെ ദാനങ്ങൾ ചെയ്തയും
ജാതകർമ്മം കഴിക്കുമെന്നോ

മോദംകൊണ്ടുള്ള കണ്ണീർ പൊഴിക്കുകയും
അങ്ങിനെ സുഖിച്ചിടേണ്ടും ഞാനിപ്പോ-
ളിങ്ങിനെ ദുഃഖിച്ചിടുന്നതീശമാ!

എന്നിവണ്ണം പ്രലാപിച്ചും മോഹിച്ചും
തിണ്ണം വാവിട്ടലറിയുമെന്നോ

ശ്രീമണാളാറിനെന്നുളീടുന്ന

ശ്രീമദപാരകാ തന്നിലകം പുക്കാൻ

അതുവേദം ദയാവിധി കാവുണ്ണൻ

മധുവാണികൾലിലാകലാവിധി

ചതുരനാന്നാദികൾക്കെല്ലാക്കും

മുതലായ പരബ്രഹ്മത്തി താൻ

കർമ്മാകർമ്മവികർമ്മപരായണൻ

ധർമ്മധർമ്മഹലപ്രദനീശപരൻ

വാജിമേധം സമാമംഭിച്ചങ്ങിനെ

ശാലതന്നിലകം പുക്കിരിയ്ക്കുന്നു

മറ്റും നാനാജ്ഞാജ്ഞാമോതരം

ചുറ്റും വന്നു ശ്രമിക്കുമെന്നോ

മറ്റൊത്തൊരു കിടാവിന്റെ ദേഹത്തെ

യൊട്ടേടം കൊണ്ടുകൊല്ലയാജ്ഞെ ചൂടൻ

വിശ്വവാസികളൊക്കെ നടുങ്ങവേ

വിശ്വസാക്ഷിയോടീവണ്ണം ചൊല്ലിയാൻ

ദുഷ്ടരായ മഹീപാലന്മാരുടെ

ഭയ്യതകൊണ്ടിവണ്ണമോരോതരം
 റിയ്യരമായ ബാലമരണങ്ങൾ
 കഷ്ടമായിട്ടനുഭവിച്ചീടുന്നു
 ശിഷ്യപാലനെന്നമ്പോടു ഭാവിച്ചു
 കൃഷ്ണനൊന്നിറിയുന്നു ഞെളിയുന്നു
 പതിനാറു സമസ്തം മടവാക്
 വിടപുത്തിയ്ക്കു നന്നിവശത്രയം
 അതികാമികളിൽ മുടിമെന്നൊ-
 ന്നതെയെന്നു പറയാവു പാക്കമ്പോൾ
 സ്വസ്ഥനായിട്ടിവണ്ണം മറൊരുള്ള-
 തത്തലൊന്നുമറിയുന്നോഡല്ലിവൻ
 മന്നുകൊണ്ടുമൊരിക്കലവനൊരു
 ഗുണമില്ല നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 മറൊരുത്തരെക്കൊണ്ടു തനിക്കൊരു
 സാധ്യമില്ലെന്നൊരുത്തനും വെക്കുമോ
 ലോകനാഥൻ താനെന്നു വരികിലും
 ലോകികത്തെക്കൂടുന്നു നടക്കുമോ
 ചിമ്ബരിയാളമെന്നിയെ മറൊരു
 ധർമ്മാധർമ്മമിവന്നു തിരിയുമോ
 ഖേദംകൊണ്ടു പറയുന്നു ഞാൻ പൂഥാ
 ഖേദവാക്കിന്നുമില്ലിവനാദരം
 ഇവൻതന്നെയുടയെന്നൊകിലോ
 ഇനി മേല്പോട്ടു നന്നു നമുക്കെല്ലാം
 എന്നെല്ലാം ചില വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ
 എന്നേകഷ്ടമിതെന്തെന്നോരോജനം

പുത്രഭൂമി പൊറാഞ്ഞൊരു ബ്രാഹ്മണൻ
 കൃഷ്ണനോടറിയിക്കയെന്നാർ ചിലർ
 പുത്രഭൂമിമുണ്ടെന്നാലുചീശ്വരോ -
 ടിത്രകോപിച്ചാലെന്തു ഫലമെടോ!
 ആത്തി നൽകിടുമീശ്വരനെങ്കിലും
 പ്രാർത്ഥിക്കേ നമുക്കുണ്ടാട്ടു ചെയ്യാവു
 ഇന്നതന്നെയല്ലിവണ്ണം കേൾക്കമാ -
 നന്നാണിതു വിത്യമെന്നാർ ചിലർ
 എന്നാലും കടൽവണ്ണനോടിങ്ങിനെ
 തോന്നുമോ പറയാനെന്നതു ചിലർ
 തോന്നുകില്ലയോ ബാലമരണങ്ങൾ
 ജ്ഞാനമുണ്ടല്ലിതൊമ്പതെന്നാർ ചിലർ
 കഷ്ടമല്ലാ തിരുമനാക്കാമ്പിങ്കൽ
 മറെറാന്നുണ്ടതു കാണാമെന്നാർ ചിലർ
 ദിവ്യമൊന്നു മൊട്ടങ്ങിലെന്നാർ ചിലർ
 ദിവ്യമില്ലിനിമേലിലെന്നാർ ചിലർ
 കഷ്ടവാക്കുകൾ നന്നല്ലെന്നാർ ചിലർ
 കുറമല്ല പറഞ്ഞതെന്നാൽ ചിലർ
 എന്നുവേണ്ട പലരും പലവിധം
 വിന്നു തങ്ങിച്ചിരിക്കിനെ ചൊല്ലുമ്പോൾ
 ദുഷ്ടരായ മഹാവനമൊക്കുവേ
 കത്തിക്കാക്കുന്ന കടുതീയജ്ഞനൻ
 ദുഷ്ടിവാർമനയൊന്നു കലുങ്ങവേ
 പുഷ്പരോഷമവിടുണൈഴ്നോറു
 ഗാണധീവത്തെയെടുത്തു വിരവോട്ടു

പൂതമിചകുവും കാത്തു ജഗല്പതി
 സ്വസ്ഥനായ് മരുവീടുന്ന കാലത്തു
 ആ മഹാപുരിതന്നിലൊരോടത്തു
 സമ്മതനായ ഭൂസുരൻതന്നുടെ
 ധർമ്മദാതാവ് പെറൊറാരു ബാലകൻ
 കർമ്മശ്രേമരിച്ചു വിധിവശാൽ
 വിന്നാഴ്ന്നി മഹീസുരൻപൊഴേ
 ചെന്നു വൃത്താന്തം കേൾപ്പിച്ചു നാഥനോ-
 ടിന്നിവിജ്ഞിതനും വരാഞ്ഞു
 ബന്ധമെന്തെൻ കരുണാജലവിധേ!
 ബന്ധമോക്കുണ്ടെന്തിവ ധർമ്മൻ
 റിന്തിരുവടിയില്ലെന്നു കേൾപ്പു ഞാൻ
 എന്നെ റീ പരിപാലിയ്ക്കുകൊണ്ടല്ലോ
 ദൈവഭാവം ധരിത്രയിരിപ്പാത്തു
 എന്നിരിയ്ക്കെയെറിഞ്ഞൊരു സങ്കടം
 എന്നതല്ലോ പാപമിങ്ങിനെ വന്നതും
 എന്നെല്ലാം വിലപിടയ്ക്കുന്ന വിപ്രനോ-
 ടേതുക്കൊന്നരുളീല മകിടവണ്ണൻ
 തന്തിരുമാന്യെന്തെന്നറിയാഞ്ഞി-
 ടേതുക്കൊന്നുമിളകീലൊരുത്തരും
 എന്താവു മമ കർമ്മമിതൊക്കെയും
 എന്നു വെച്ചിങ്ങു പോന്നിതു വിപ്രനും
 പിന്നെയും പ്രസവിച്ചിതു പത്തിതാ-
 റൊന്നുമിങ്ങു ലഭിച്ചീല ബാലന്മാർ
 അന്യായം ചെന്നുണർത്തിയുപൊഴേ

ചണ്ഡവേഗം ചെറുത്തൊന്നൊലിയിട്ടു
 ചുറ്റും ധിന്ന മഹാജനം കേൾക്കുമ്പോൾ
 റിതമൊന്നു പറഞ്ഞു കവിധൂപജൻ
 നാടുവാഴികളായിട്ടിരിപ്പുന്നു
 നാടുക്കുപ്പാറാല്ലയോ ഭൂതലേ
 നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ രക്ഷിപ്പാൻ
 ശക്തിപോരായിത്തന്നു വരികിലും
 വിപ്രജാതിയെ രക്ഷിക്കയെന്നതു
 ക്ഷത്രിയർക്കു കലധർമ്മമായതു
 ഭന്നിനും മതിപോരാതെയുള്ളവർ
 പെണ്ണങ്ങൾക്കു സമമെന്നറിഞ്ഞാലും
 എന്നിരിക്കെയീയാദവന്മാരിവ-
 മെണ്ണമില്ല നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 എന്നവരിലൊക്കത്തന്നു തോന്നുന്നി-
 ല്ലിന്നീവൃത്താന്തം കഷ്ടമെന്നുള്ളതും
 ഭംഗിക്കോപ്പും ചമയവും ചെഞ്ചയും
 നന്നു നന്നടനൊന്നു പറയാവു
 അതു നില്ക്കട്ടെയിന്നിതൊരുകൻ
 ഹിതമാടെ പിറന്നു വോവൊക്കിൽ
 സുനായകന്മാരാനന്തനാൻ
 പരിപാലിക്കുമെന്നതു നിണ്ണയം
 വിപ്രന്മാരതിപിന്നയാമായിട്ടു-
 ണ്ടിപ്രകാരം പറയുന്നു വാക്കുകൾ
 പൂർവ്വമെന്താ കലത്തിൽ പിറന്നൊരു
 ബാലകൻ സമീകയില്ലാത്തു

ഇന്നിതിന്നു സഹായമായെന്നുടെ
 ഗാഢധീവൻ എന്നു പോരുമറിഞ്ഞാലും
 ഉഗ്രനായ മഹേശ്വരൻതന്നുടെ
 രൂപാലാഭം ചരിക്കയില്ലേതുമേ
 ഇത്തരം കരുവീരൻ പറഞ്ഞതി-
 നത്തരമുരചെയ്തു മരീസുമാൻ
 ഭദ്രമിപ്പറയുന്നതു നീ ബലം
 ഭദ്രമില്ലെ മഹാമനനായിട്ടു
 പ്രത്യുദാദികളായവകാക്കുമേ
 സാധ്യമായിലയെന്നതു നീയിപ്പോൾ
 തീച്ചയാക്കിപ്പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു
 കാഴ്ചപോര നിനക്കെന്നുമു ഞാൻ
 ഈശ്വരനാക്കുമീശ്വരനാകിയ
 കൃഷ്ണനെക്കൊണ്ടുതുമിളകാഞ്ഞു
 എന്നതേതും നിരൂപണം കൂടാതെ
 എന്തു രോഷം പറയുന്നതിങ്ങിനെ
 കലയാനത്തലവനിരിക്കവേ
 കഴിയാന മരിക്കും കണക്കിനേ
 നിന്നുള്ളിലൊരു രാവമുണ്ടെങ്കിലും
 മെന്നുള്ളിലിതു ചേരുകയില്ലോ!
 രക്ഷിപ്പാനായി വന്നനീയില്ലൊഴേ
 രക്ഷിപ്പാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട ജളമതേ
 ബ്രാഹ്മണരോടു വല്ലതും ചൊല്ലിയാൽ
 സമ്മതിക്കുമെന്നോത്തു പറകയോ
 ഇത്തരം ചില വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ

ഏതായാലും പാരം കോവിച്ചു ഹൽഗുനൻ
 നാടേതാനൊരു നാളുമേ കേളാതെ
 കൊടുവാക്കുകൾ കേട്ടതിനുത്തരം
 നാടിച്ചൊന്നു പറഞ്ഞു വിജയനം
 കടപ്പം പറയായ നീ ഭൃസു!
 ജിഹ്വവെന്നെന്റെ നാമമതിനടെ
 അർത്ഥമെന്നെ ചിന്തിച്ചു ചൊൽക്കുവീ
 പൊട്ടുന്നെൻ വോന്നുള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ
 കേട്ടാലും മമ വിക്രമമോരോന്നേ
 മടുത്താർശരവൈമിപുരനടെ
 അടിത്താമിണ കൂപ്പുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ
 അടുത്തു വന്നു വേടനായെന്നുടെ
 പടുതപമറിവാൻ പരമേശ്വരൻ
 എടുത്തു കലവില്ലമായെത്തി ഞാൻ
 നാടിച്ചു തിരുമേനി മേലെയുപ്പോൾ
 മിടക്കുണ്ടെന്നു കണ്ടുടനപ്പൊഴേ
 കടക്കുന്നു തെളിഞ്ഞു പുരാന്തകൻ
 പരമാസ്രമെടുത്തിങ്ങു തന്നതിൻ
 പരമെന്തറിയാഞ്ഞു വോന്നയോ!
 വിരന്മാരുടെ വീര്യം പരീക്ഷിപ്പാൻ
 ചാലൈവെച്ചൊരു വില്ലുകലച്ചതും
 മധുറോർമൊഴി മാലയതോറവും
 പൂമിവിപതിമാരെ ജയിച്ചതും
 പെരുവെള്ളം കണക്കുപറ്റുന്നോരു
 കരുവംശത്തെയാക്കു മുടിച്ചതും

വിരതനുള്ള വിജയനെന്നുള്ളൊരു
 വിളികൊണ്ടതും കേട്ടിലയോ മോൻ
 ഇരിക്കട്ടെയതൊക്കെയുമിന്നിമേ -
 ലൊരു പാലകനുണ്ടായിതെങ്കിലോ
 പ്രേതാഗമനൊത്തെന്നയും വെന്നു ഞാ -
 നായുധത്താണു കാത്തു തരുന്നണ്ടു
 ഇമ്മമിനു പാഞ്ഞതു ചെയ്യാജ്ഞി -
 ലത്രയല്ല മഹീസുര കേട്ടാലും
 ശക്തിയേറുന്ന ഗാഢധീവത്തോടെ വി -
 ണ്ണിതനിൽ മരിയ്ക്കുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
 വിശ്വവീരവീരവണ്ണം പാഞ്ഞെപ്പോൾ
 വിശ്വസിച്ച് മഹീസുരനെത്രയും
 ചിത്തതാമഴിഞ്ഞാശീർപ്പാദങ്ങളും
 പത്തുനൂറു സഹസ്രം ചെയ്തീടിനാൻ
 ദുഃഖംകൊണ്ടു പറഞ്ഞീട്തമെന്നുടെ
 വാക്കിതൊന്നും മറസ്സിൽ വെച്ചിട്ടൊല്ല
 പത്നിതന്നുടെ ഗർഭം തികയുമ്പോൾ
 പാത്തുനിന്നെയും കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടു
 എന്നല്ലാം പാഞ്ഞെപ്പോട്ടു പോകുന്നെ -
 ന്നാനന്ദത്തോടു ഭൂദേവനുമനോ.

ഇതി പ്രമോദം നമാപൂർവ്വം.

ദ്രിതിയവാദം.

കണ്ണവൈരി ധാഞ്ജയനിങ്ങിനെ
 നിണ്ണയിച്ചു പറഞ്ഞോരനന്തരം
 പൃഥ്വിദേവനുമേൽ ചെന്നപ്പോഴേ
 പതിതനെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചു ന
 വെറു വരെ നില്ക്കുന്നതന്നെ കിട
 ന്നാരം കൂടാതെ കേണ മുറയിട്ട
 കറവാറകൾ ചുറ്റി മുഖത്തൊക്കെ
 പറമാറ ചളിയിലുരുങ്ങിട്ടും
 ഉലകൊന്നിലുമെന്നോളം പാറിയാൻ
 കലസിക്കളിയാങ്ങിപ്പിശാ
 ഏനിവണ്ണം പറഞ്ഞു പലവഴി
 കണ്ണമുടിത്തളസ്തം കിടക്കയും
 മദ്ധ്യ മദ്ധ്യയെഴുന്നേറ്റിരിയ്ക്കയും
 കച്ചയില്ലാത്തു മാറത്തു താഡിച്ചും
 കത്തിക്കാളുന്ന കാട്ടുതീയിൽ ചെന്നു
 ബലപ്പെട്ടൊരു മാവൈതലേപ്പോലെ
 വാട്ടം പോകുന്ന നാരത്തു ചെന്നിട്ടു
 ഞിപ്പുമരവണ്ണം ചൊന്നാൻ മരീസുരൻ
 സപ്തജനനരകത്തിലെപ്പോലെ
 പുത്രദുഃഖത്തിൽ വെറുതു മുഴുകേണ്ട
 ഇറിയുണ്ടാകമേകനോരുമേ
 ദണ്ഡമുണ്ടാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 ചിത്ത വില്ലാളിമാർമുടിത്തമാ

പാൽനീവണ്ണം കയ്യേറു വല്ലഭേ
 കണ്ണവൈരി പാഞ്ഞ വചനത്തി -
 നന്ദമാതപം വരികയില്ലേതുമേ
 എന്നതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ പതിവ്രതാ
 കണ്ണനീരും തുടച്ചതിദീനയാൽ
 കണ്ണവൈരി പാഞ്ഞവാരെങ്ങിനെ
 കണ്ണനോടു നിരൂപിച്ചിട്ടല്ലയോ
 ദീക്ഷശാലയകം പുകിരിയ്ക്കുന്നു
 സാക്ഷിയാം മുകിൽവണ്ണനതുമോ
 നാഥനാം ബലഭദ്രരിതു കേട്ടി - മുഖം നടുക്കുവെ
 ടേതുമാണരുളീലയോ മുഖം നടുക്കുവെ
 മരോരോണേ ശ്രമിച്ചു നടക്കയാൽ
 മുറുമൊണരുളീലെന്നതേ വേണ്ടു
 പ്രഭൃതാദികളെന്നിവരാരും
 ഫൽഗുനനു സഹായമാൽ വന്നിതോ
 പ്രഭൃതാദികളെന്നിവരാരെയും
 ഉദ്യോഗത്തോടെ കണ്ടതുമില്ല ഞാൻ
 ഭക്താവിങ്ങോട്ടു പോരുന്ന നോത്തു
 യാത്ര ചൊല്ലിയോ പോന്നു ഹരിയോടു
 അർജ്ജുനന്റെ വചനത്തെ കേൾക്കയാ -
 ലാശപസിച്ചങ്ങു പോന്നതെയുള്ള ഞാൻ
 എന്നതീവണ്ണമെങ്കിൽ ധനഞ്ജയൻ പാട്ടുകൾ
 ചൊന്ന വാക്കു ഫലിപ്പാൻ പണിയത്രേ
 ആഴിവണ്ണൻ തിരുമാക്കുവികൽ
 വൈഷള്യം ചൊടുങ്ങെന്നു നിണ്ണയം

ഭക്തവത്സലാല്പാശ്ശിലെന്നുമേ
 ഇത്തൊഴിൽക്കു ശ്രമിയ്ക്കുമോ ഭക്താവേ
 അതു കേട്ടു പറഞ്ഞു മഹീസുരൻ
 അതു ചിന്തിച്ചു ചേരിയായ്ക്കുമേ
 പരമാത്മം നിരൂപിയ്ക്കിൽ കൃഷ്ണനും
 ജിഹ്വവുമൊരു ഭേദമില്ലെന്നുമേ
 ഏതൊടിപ്പോൾ നീ ചൊന്ന വചനങ്ങൾ
 മൂന്നും തങ്ങളിൽതന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ
 കരുവീരൻ പരിവേഷിച്ചെന്നോട -
 ഞ്ഞൊരു വാക്കു പറഞ്ഞതു കേൾക്കു നീ
 അന്തകാന്തകൻ തൃക്കുഴലാണു ഞാൻ
 അന്തകനേയും വെന്നു കുമാരനെ
 രക്ഷിച്ചിടവനല്ലാശ്ശിലപ്പൊഴേ
 തീക്കുഴി തന്നിൽ വീണു മരിപ്പൻ ഞാൻ
 എന്നിവണ്ണം വിശേഷിച്ചു പിന്നെയും
 പിന്നെയുമുരച്ചൊരു വചനങ്ങൾ
 ഇങ്ങനും മറ്റൊരവകളെങ്കിലും
 അജ്ഞാനതു സാധിയ്ക്കും നിണ്ണയം
 ചേരിയ്ക്കേണ്ട നാമെന്നങ്ങിയവരും
 മോദമുൾക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന കാലത്തു
 വിപ്രപതിയ്ക്കു ഗർവ്വമുണ്ടായി
 വിപ്രനേരം പ്രസാദമുൾക്കാമ്പിൽ
 സത്യമാസ്തരുമെന്നങ്ങുറച്ചുടൻ
 നിത്യമോരോരോ രക്ഷ തുടങ്ങിനാൻ
 വിപ്ലവാജാനിനക്കിതാ ജപ്തനേൻ

വിഷ്ണു കൂടാതെ രക്ഷിയ്ക്കു ഗർഭത്തെ
 ആദിത്യദേവ നിന്റെ പ്രസാദത്താ-
 ലായസ്സുണ്ടായ്മേണം കിടാവിനു
 മദകാളി ജഗന്നായികേ തൊഴാം
 ധരിദ്രം കൂടാതെ രക്ഷിയ്ക്കു ഗർഭത്തെ
 ഈശ്വരമാർക്കിവണ്ണമോരോതരം
 നേർച്ചകൾ പല ജാതി കഴിയ്ക്കയും
 പുത്രനെ പരിപാലിയ്ക്കും കാലത്തെ
 സൗഖ്യമോരോ മനോരമം ചിന്തിച്ചും
 മദ്ധ്യേന്ദ്രോരോരപായം നിരൂപിച്ചി-
 ട്താർത്തലേഭം ഞാടുതായി വീക്ഷയും
 ഭക്തനായ വിജയന്റെ വാക്കിനെ
 കൃഷ്ണനുണ്ടോ പഴുതിലാക്കിടുന്നു
 എന്നെല്ലാമുറപ്പിയ്ക്കുമോരോ നേരം
 എന്തറിയാമെന്നപ്പോഴെ ചേദിച്ചും
 നല്ലതോരോന്നെ ചെയ്തിട്ടിരിക്കിനെ
 മെല്ലെ മെല്ലെ തികഞ്ഞിതു ഗർഭവും
 പൃഥ്വിദേവനുമങ്ങു ചെന്നപ്പോഴേ
 പാതമുറോടറിയിച്ചതു വാസുവം
 ചണ്ഡഭാനുവുദയമെഴുംപോലെ
 പാണ്ഡുനന്ദനൻ തേരിൽ കരേറിനാൻ
 ഭുവനൈകധനുർഭരനായി
 ഭവനത്തിലകം പൂക്കു വിപ്രനും
 തോഴിമാർ പലർക്കുടി നിരൂപിച്ചു
 സുതുകാശനും പൂക്കിതു പന്തിയും

മനം മന്ദമേ നൊന്തു വിളിക്കുന്ന -
 തഞ്ചസാ കൂടുകൂട്ടവേ കേൾക്കായി
 ജാതസംഭ്രമമങ്ങു ചെന്നപ്പോഴേ
 വാങ്ങുമ്പി വരുത്തി ധനഞ്ജയൻ
 വാണവരമന്ദിരത്തിൽ ലഭിച്ചോരു
 ഗാഢധീവം വില്ലമാശു കലയേറ്റി
 പാവകലഗവൻ കൊടുത്തിടീനോ -
 മാവനാഴികയും മുറുക്കീടിനാൻ
 സ്വപ്നപുഷ്പങ്ങളാം ചില ബാണങ്ങൾ
 ഉണ്ണോജാക്കൊല്ലാണിപ്പെടുത്തുടൻ
 ബാണമെയ്യെ വലംവെച്ച ഭൂമിയിൽ
 താണുകുപ്പിത്തൊഴുതു വിശേഷിച്ചും
 ബാണം മൃഗമെടുത്തു തൊടുത്തെയ്യെ
 ദ്രോണാചാര്യനേയും കരുതിടിനാൻ
 കരുവശശിവാമിണിയേറ്റവും
 പരമീശനെ വന്ദിച്ച പിന്നേയും
 ശരകൂടം ചമപ്പതിന്നാഞ്ഞോണ്ടു
 പരമാസ്രമെടുത്തഭിമന്തിച്ചു
 ഈറില്ലത്തിൻപുറമെ തെരുതൊ
 ചുറ്റുമെന്തെയ്യസംഖ്യം ശരങ്ങളാൽ
 കാണിനേരംകൊണ്ടുതുളതമയൊരു
 ബാണകൂടം ചമച്ചാനതുനേരം
 പൊയ്ക്കുറീടിനോരസ്മദുറപ്പിച്ചു
 കയ്യിൽ വല്ലൊരു ബാണവുമായുടൻ
 മന്ദിരത്തിൻ പുറത്തൊരു ഭാഗത്തു

സിന്ധുരേന്ദ്രനാപ്പോലെ റിന്നിടിനാൻ
 ഇററിലുത്തിരുൻ ചെന്നു മരീസൻ
 പെററിലുപ്പി കഡംബിനി നമ്മുടെ
 തഴക്കുള്ള നാരിമാരെ നിങ്ങൾ -

ജാഴിവണ്ണനെ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളവിൻ
 ബന്ധുക്കൾ പാഞ്ഞീടുവിൻ ഞാറിപ്പോ -
 ക്കെന്തു സൽക്രിയ ചെയ്യേണ്ടവെന്നതു
 സൗതാപംകൊണ്ടും ചിന്തകൊണ്ടും നമു -
 കെന്തെന്നോളം തിരിയുന്നില്ലാത്തതിൽ
 കത്തവണ്ണം പിറന്നിടിലപ്പോഴേ -
 ആക്കേണം റിങ്ങു ഭൂതജനങ്ങളേ -
 പാണ്ഡുനന്ദാവിനോടും മറ്റോ -
 ചാങ്ങനേയും മനക്കമ്പിൽ ധ്യാനിച്ചു
 കാണിനോമിളകാതെകണ്ടു നീ
 കാണക്കാരണ കരുതി റിലുത്തു
 പ്രാശ്നിക്കനാരെ റിങ്ങു വിരൂപിപ്പിൻ
 പ്രാണനോടെ പിറക്കുമോ ബാലകൻ
 ഇശ്വരമായിവി വൈകുണ്ഠത്തു
 കച്ച പാദം തളന്നിതാ കേൾക്കുന്നു
 ഉമ്മറത്തോളം ചെല്ലം തെരു തെരെ
 ചെന്നു വാങ്ങിയിരുന്നു വിമരിച്ചും
 വിപ്രനാർ പലർ കൂടിയൊരുമിച്ചു
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണായിതെന്നു ജപിയ്ക്കയും
 പാക്കത്തോറും മനസ്സികച്ചട്ടോൾ
 പൽഗുണം കുറഞ്ഞുവരികയും

കരുത്തൊക്കെപ്പിഴച്ചു വരികയും
 വിരുദ്ധമയംപശ്ചാതി കേൾക്കയും
 എന്നു കഷ്ടമിതെന്നൊരുമുതലായ്
 വെണ്ണങ്ങളൊക്കെയുള്ളിൽ നോക്കിയും
 എന്തു വാറിയെന്നൊത്തു മഹീസുരൻ
 അന്തസ്സാപം മുഴുത്തു പരകയും
 ഞങ്ങൾക്കാവതില്ലെന്നൊഴിച്ചുതൊക്കെ
 കണ്ണുനീരുമൊലിപ്പിച്ചു തോഴിമാർ
 അതുനോമകത്തിന്നു കേൾപ്പരോ -
 യതിദിനപ്രപഞ്ചങ്ങളിങ്ങിനെ
 മുന്നൊന്നുമേ കണ്ടിലിവണ്ണം തോ -
 ളൊന്ന വഞ്ചിച്ചു പോയാനീ സ്വാലകൻ
 പാണ്ഡുനാദനാണെന്റെ പോയാനയ്യോ
 റിനെയും കൂടെ വഞ്ചിച്ചിതീശപരൻ
 മോഹംകൊണ്ടു ഞാൻ നോക്കിയിരിയ്ക്കവേ
 ദേഹത്തോടെ മറഞ്ഞിതാ പോകുന്നു
 ആവതില്ല മരിച്ചുകൊൾവാണെന്നു
 ങ്ങിപ്പോന്നു റാടുങ്ങി ഭവനത്തോടെ
 കന്യകയുമിളമുളപോലെയ -
 ഞെട്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിതു വിപ്രനും
 സന്താപംകൊണ്ടു മുർമിതനായൊരു
 ഭ്രാന്തനോപ്പോലെ തീർന്നടനപ്പൊഴേ
 കറുത്തുതോടൊത്ത മിഴികളും
 കനക്കു മിഴിച്ചിപ്പൂവും പൊറാത്തിൽ
 നിറച്ചിടുന്ന മൃഗംവോടുംകൂടി

വിയത്തോടിയണഞ്ഞ വിജയനാഥം...
 ടയോ പാവമൊറിഞ്ഞു ചൊല്ലി തൽ...
 കരം രണ്ടുമയത്തിപ്പിടിച്ചുടൻ...
 അഗ്നിപോലെ ജ്വലിച്ചോരു കാന്തി പൂ-
 ണഗ്നിഹോത്രീ പരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 തിരുമിത ചെല്ല വിൻ ഗാണധീവരും നീയും
 മുഴുശ്ശിന്നു പാത്രമായജ്ഞാ
 ആവാപോലെ മദിച്ചു പരഞ്ഞു വി
 വാണം കെട്ടതു ഗോമെന്നു കല്പിച്ചു
 മാനിച്ചിങ്ങു സന്തോഷിച്ചിരുന്നോരു
 തോന്നത്രെ നല്ല ഭോജനാകുന്നതും
 തിരുമുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്നെന്നെല്ലാം
 ജളപ്രാവേം കാട്ടി നിത്യകയാൽ
 ജളതമയാഴിഞ്ഞു വിനാശിനോരു
 മലം മേലിൽ വരായെന്നു വിണ്ണയം
 കുരച്ചീടുന്ന പട്ടിയൊരുനാളും
 കടിച്ചിടുകയില്ലെന്നരികു നീ
 കാട്ടാളവേഷം പൂണ്ടു മരണാട
 കാട്ടിയോരു പരാക്രമവും പിന്നെ
 പെരുവെള്ളം കണക്കു പരന്നോരു
 കുരുവംശത്തെയൊക്കെ മുടിച്ചുപ്രാ
 വിരുത്തുള്ള വിജയനെന്നുള്ളോരു
 ശൗർയ്യമെന്തുപോലിന്നു കാണാത്തതും
 വമ്പനായ നീയില്ലൊഴിതെന്തിന്നു
 കമ്പ തപ്പി പരക്കേ നോക്കീടുന്ന

അൻപതു ഭോഷന്മാരിലെ മുഖ്യാം
 വമ്പനെന്നുള്ളവനൊന്നരികു നീ -
 ദൃഷ്ടനിഗ്രഹം ചെയ്തതിനായ്ക്കു
 പൃഥ്വിതന്നിൽ പിറന്ന ഗോവാന്റെ
 വീട്ടുങ്ങളെല്ലാം വീരനാമെന്നുടെ
 വീട്ടുമെന്നു നിനയ്ക്കാല്ല ഭോഷ നീ
 ഉത്തരം ചുവന്നീടുന്ന ഗൌളിയാൽ
 സാധ്യമെന്നതു ഭാവിസ്തയെന്നിയേ
 മൂക്കനാം നിന്റെ ഡംഭ കളവാന്നാൽ
 തേങ്ങത്തീന്നരുൾചെയ്തു വാക്കുകൾ
 കാഞ്ഞിന്റെ പാമെ പകന്നീട -
 മംഗ്യപോലെ തീന്നു നിനക്കും
 ഇപ്പാരിന്നു വിമിത്തമാത്രം ഭോഷ
 സമ്പ്രസാദിയെന്നല്ലോ അരുൾചെയ്തു
 പീലിക്കാർക്കുതൽ കെട്ടി വിരവോടെ
 ചാലവേ നല്ല ചമ്മട്ടി കൈക്കൊണ്ടു
 മറകൾക്കു പൊരുളായ മുത്തിത്തർ
 തടം തന്നിലിരുന്നിലെന്നാകിലോ
 ഇപ്രതിജ്ഞ കണക്കെതന്നെ തവ
 യുദ്ധഭൂമിയിലൊക്കു പാലിച്ചതും
 കൃഷ്ണനാട്ടു ചേർന്നതിപ്പറചാനും
 ചേച്ചയില്ലാതെ തീന്നു വിൻ വാക്കിനാൽ
 ഉത്തമപുരുഷാ വിന്നെ കൂപ്പുന്നേൻ
 ചെറു കാരുണ്യമെങ്കിൽ പുലസ്സുവാൻ
 ചിത്തേ തോന്നാത്തതിന്നൊരു കാരണമു

ബുദ്ധികൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിഞ്ഞു ഞാൻ
 പതിനാറു സഹസ്രം മടവാരിൽ
 പതുപ്പത്തു സുതന്മാരെ ലാളിച്ചാൽ
 സുഖമുണ്ടല്ലോ ഹിന്ദുക്കൾക്കായി -
 ലതുകൊണ്ടിതു കറമല്ലേതുമേ
 താൻ നേടാ പൊന്നിന്മാരരിയുന്നില
 നന്നം നന്നാൻ തെളിഞ്ഞു മനസ്സുകൾ
 പഴുതേതെന്ന നിന്നോടെത്തുളു ഞാൻ
 ദോഷമേതും നിനക്കില്ല ഫൽഗുന
 ബലവാനായ റിന്റെ പരാക്രമം
 ഫലിയാഞ്ഞതുമെന്നുടെ കർമ്മമേ -
 നലരി ധരണീതലത്തനിൽ വീ -
 ഞരുളുന്നതു കണ്ടു ധനഞ്ജയൻ
 തെന്താളുമേ താഹരിയാതൊരു
 പതന്മാക്കുകളീവണ്ണം കേട്ടിട്ടും
 വിജയാഞ്ജരിതരംഗം വിനച്ചിട്ടും
 അച്ചുതൻ തന്നെ വഞ്ചിച്ചതേത്തിട്ടും
 അളവില്ലാതെ കോപിച്ചു തന്നുടെ
 കലവില്ലുമെടുത്തുടനപ്പോഴേ
 ചെറു ഞാണൊലികൊണ്ടു ജഗത്രയം
 കലുങ്ങും പരിചതുരുതവിക്രമൻ
 അന്തണനോടുമുത്തരം ചൊല്ലുവാൻ
 അന്തരമെന്തേ സാധിച്ചിടാമെന്ന -
 ഞ്ഞതകുപ്പരി നോക്കി നടക്കൊണ്ടാ -
 നന്തരമാഗ്നിയുടെ ധനഞ്ജയൻ
 ചിന്തിച്ച പരം നമസ്കരം.

ശു തി യ പാ ദം .

വെഞ്ചതികലമൊലി ധനഞ്ജയൻ
 അംബരായണമകന്ന വിദ്യയാൽ
 കണിശിയ്ക്കുന്ന നേരംകൊണ്ടു സാ
 ധർമ്മജമൊപ്പരിയിൽ ചെന്നു
 ധർമ്മജാവേ കേളോരു ശ്രുതൻ
 ധർമ്മദാസൻ പെറ്റ കിടാവിപ്പോൾ
 നമ്മുടെ ശർക്കുതെക്കേഴിട്ടു
 നിർമ്മിയദംകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നതും
 കിങ്കരന്മാർക്കു തങ്ങളോ ചെല്ലതു
 നിന്തിരുവടിക്കുടിയിരിഞ്ഞിട്ടോ
 എന്നെയിന്നു നിരൂപിച്ചിലെങ്കിലും
 എന്റെ പൂർവ്വജനാകിയ ധർമ്മൻ
 തന്നെയോ നിന്ദിച്ചിട്ടൊന്നൊരൂയും
 ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിലേ പാർവ്വതാർ
 ധർമ്മജാവെന്നുള്ളൊരു നാമവും
 ധർമ്മ ക്ഷമവികകൊണ്ടല്ലയോ
 നന്നു നന്നിരിപ്പോളും വൈകാതെ
 തന്നാലും ധർമ്മീസമബാലനെ
 ജാതരോഷമീവണ്ണം പാഞ്ഞപ്പോൾ
 പ്രേതാദാമനമായി മുഴുത്തുടൻ
 എത്ര വിപ്രകുമാരെന്നുള്ളതും
 എത്രമേയറിഞ്ഞിലെന്റെ ഫൽഗുനാ
 എത്ര ബന്ധം നിന്നു പരിവേ

ഉണ്ടാവാനെന്നതെളമറിഞ്ഞീല
 എന്റെ കിങ്കരമാമി ബാലനാ
 കൊണ്ടുപോന്നീല നിണ്ണയം നിണ്ണയം
 ശങ്കയുണ്ട മനസ്സിലെന്നാകിലോ
 ശങ്കിയ്ക്കേണ്ട നരകങ്ങളൊക്കെയും
 നോക്കുകെന്ന് വിരൂപതി ചൊന്നപ്പോൾ
 ഉഗ്രമായ നരകകവാടങ്ങൾ
 താമിസ്രാദി നരകങ്ങളിൽ ചില
 പ്രേതങ്ങളുണ്ട കാകോളം തുളുന
 ഷിപ്രമൊക്കെത്തിരഞ്ഞതിലെങ്ങുമേ
 വിപ്രബാലനൊക്കണാഞ്ഞു പിന്നെയും
 ഉമ്പർകോൻ തിരുമുഖിൽ ചെന്നപ്പൊഴേ
 സംഭ്രമത്തോടെ ചോദിച്ച നോക്കൂ
 അമരധിപന്തന്റെ വചനം കേ -
 ടുമരാപുരി റീളേ തിരഞ്ഞിട്ടും
 അവാദീസുരബാലനൊ കണ്ടില
 രക്ഷോധായകനോട തിരഞ്ഞിട്ടും
 ഇഷ്ടിതിസുരബാലനൊക്കണ്ടീല
 അണ്ണാഥനോടോപിച്ചിട്ടുമി -
 ഴുണ്ണിയെങ്ങു പോയെന്നുമറിഞ്ഞീല
 പ്രാണനോട തിരഞ്ഞിട്ടുമുണ്ണീടേ
 പ്രാണൻ പോയതിൽ മൂലമറിഞ്ഞീല
 നാക്കുത്രാധിപനോട തിരഞ്ഞിട്ട
 നാഷ്ടമായക്കൊമനൊക്കണ്ടീല
 ഈശനോട തിരഞ്ഞിട്ടുമേശാത്തി -

ദാശ വിട്ടമരേന്ദ്രതന്മുഖം
 ഫണമായിരമുള്ള ഫണീന്ദ്രനോ-
 ടണത്തിപ്പതിനായി മുതിന്നപ്പോൾ
 ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു ചെന്നിടിനാ-
 നാമിപ്പുണ്ണമാം പാതാളലോകത്തു

പ്രണവാത്മകമായ പരബ്രഹ്മം
 ഫണരൂപമായ്തേയും കണക്കിനെ
 വിളങ്ങീടുന്ന സങ്കല്പണമുതൽ
 തിരുവുള്ളത്തിലേറിയ ചോർത്തീ
 പരിതാപമൊന്നരുളിച്ചെയ്തു
 പരമാത്മമറിഞ്ഞീല ഞാനെന്നും
 ദികപാലന്മാരിലെങ്ങുമേ ഇല്ലാത്തും
 ബുദ്ധിയുംകെട്ട പിന്നോക്കം പോന്നടൻ
 വകുത്രവും താഴ്ന്നിന്നു കുറഞ്ഞൊന്നു
 വൃത്രവൈരി തായനമെന്നും
 ദൃഷ്ടമെന്നൊച്ച ഞാറിത്തൊഴിൽ
 പുഷ്പരേക്ഷണൻ വഞ്ചിതൻ ചെയ്തതു
 മതിയെന്നാലിതജീവനില്ലാട്ടുമേ
 കൊതിയില്ലൊരു മാരമിരിപ്പാനും
 കീർത്തി വേർപെട്ടിരിക്കയിൽ നല്ലതു
 ക്ഷത്രിയൻ മരിയ്ക്കുന്നു നിണ്ണയം
 അഗ്നിതന്നിൽ പതിച്ചുടനിപ്പൊഴേ
 മുക്കി കൈവരത്തിടുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
 ചെന്നു ഞാൻ കടൽവണ്ണുവോടിപ്പൊഴേ
 അന്യായമുണർത്തിയോ വേണ്ടതു

അപ്പൊഴേയതളിച്ചെയ്യുകത്തൊഴിൽ
 ഏപ്പേരുമറിഞ്ഞിലെന്നു മാവാച്ചു
 മന്ദമാസവും ചെല്ലു പതുക്കേവ
 വന്നാലുമരികത്തന്റെ ഫൽഗുന
 ഇത്രനാളുമെവിടേയ്ക്കു പോകയാ -
 ലത്ര കാണാഞ്ഞു നിന്നെ പ്രിയസഖേ!
 ജാതവേദമീ വാത്കളൊക്കെയും
 നാഥനാടറിയില്ല ഞാനെന്നേരും
 അതളിച്ചെയ്യുമെന്തു നീയിപ്പും -
 മാതം മുമ്പൊന്നായാഞ്ഞു ഫൽഗുനാ
 വഞ്ചനാമൃത്തിവാക്കുകളിങ്ങിനെ
 പുഞ്ചിരിയോടെ കേൾക്കുന്ന നോരത്തു
 ആണല്ലാതെ വദനവും കമ്പിട്ടു
 നാണവും കെട്ടിരിയ്ക്കുന്നതില്ല ഞാൻ
 കാലമൊട്ടുനാൾ ചെല്ലുന്ന നോരത്തു
 മാലോകരറിയിച്ചീടും സ്വാമിയോ -
 ടയ്ക്കു നാൽത്തന്റെ സത്യം പിഴയ്ക്കയാ -
 ലഗ്നിയിൽ വീണു വെന്തുപോയെന്നതു
 കാലമേതും കളയാതെ ഞാനിനി
 കറുത്തുപരിയിൽ ചാടാമെന്നോ -
 ച്ചായിരം കോലയരത്തു കത്തുവാ -
 നായവണ്ണം ചമച്ചിതു കണ്ഡവും
 വിറകിട്ടു വിറച്ചതിനുള്ളൂടെ
 ജ്വലിപ്പിച്ചിതു പാവകദേവനെ
 അയ്ക്കു നന്റെ വിശേഷത്തെ വൈകാതെ

അപ്പനോടറിയില്ലെന്നമെന്നിട്ടു
 സ്വർഗ്ഗലോകത്തെത്തന്ന കണക്കിനെ
 നിശ്ചയിച്ചതെന്നതു ജാലകർ
 പ്രവൃത്തിയാമുദിപ്പുന്ന നോരത്തു
 കർമ്മവാസനാ വിഷ്ണു കണക്കിനെ
 അംബരത്തോടൊരുമിച്ചു കത്തുമ്പോൾ
 ധൂമമൊക്കയും നിന്നി ക്രമത്താലെ
 വിളങ്ങിടുന്നൊരഗ്നിഞ്ചു വന്ദിച്ചു
 വലവൈരിത്തരുജനമെന്നരം
 അഴകോടൊരു പൊയ്ക്കയിൽ ചെന്നടൻ
 മുഴകി പരിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ
 വിലസിടുന്ന പാണിതലങ്ങളിൽ
 തുളസീഭൂതകൊണ്ടു നിറച്ചതേ
 കലവില്ലാ ചുമലിലെടുത്തുടൻ
 നിർമ്മലമായ മാറുമുടുത്തുടൻ
 കിഴിഞ്ഞീടിന വാർകഴൽതന്നില-
 ഞൊഴുകീടുന്ന വാരികണങ്ങളും
 ഹരിഷാശ്രു വഴിഞ്ഞു നിറഞ്ഞൊരു
 വരി നീണ്ട വിപ്രോചാരംഗിയും
 കൃഷ്ണനാമം ജപിപ്പുന്ന നോരത്ത-
 ഞൊട്ടൊട്ടു കാണം ദന്തദ്വതികളും
 അതുനോരത്തെ വേഷം നിരൂപിച്ചാ-
 ലതിമോഹാമെന്നേ പറയാവൂ
 കരുണാകരമുത്തി മകന്ദൻ
 ലരണാംബുജമുള്ളിലുറപ്പിച്ചു

പരമാനന്ദത്തോടെയടുത്താന -
 ഞെരിഞ്ഞിടുന്നോരഗികണ്ഡത്തിങ്കൽ
 വലഭാഗം ചുഴന്ന ചുഴന്നോരം
 ജപിച്ചിടുന്നോരഗിഭഗവർനെ
 വലംവെച്ചു വണങ്ങി വിരവോട -
 ഞ്ഞലി പൂണ്ടിവണ്ണം കരുതിനാൻ
 വിശ്വനായക നിന്നുടെ ഭക്തൻ
 മജ്ജനനിതാ വഹിയിൽ ചാടുന്നു
 ചിത്തമോഹമശേഷമകന്നു ഞാൻ
 ചിത്പരരൂപത്തിൽ ചെന്നു ലയിക്കുന്നു
 ഞ്ഞാനമൃത്തിയോടീവണ്ണം പ്രാപ്തിച്ചു
 ധ്യാനശക്തിയുറച്ചിതു പിന്നെയും
 ഏഴു രണ്ടു ഭവനമശേഷവും
 ചുഴവേ നിറഞ്ഞിടിയാ മാത്രോടെ
 കള്ളമെന്നിയേ കാണണമെന്നിട്ട -
 ഞ്ഞളിലുമേവ ഭൂഷി തുറന്നടൻ
 അല്ലൽ തീൻ മനസ്സോടുകൂടവേ
 നല്ല ഭാഗ്യം ബിംബത്തിലാക്കിനാൻ
 വിഷയങ്ങളിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും
 ഉഴന്നിടുന്നോരിന്ദ്രിയമോമാണെ
 കാരണങ്ങളിൽ ചേർത്തു ലയിപ്പിച്ചു
 കാൽക്കാരണഭേദമറിയാതെ
 പരമാനന്ദവർഷൽതൻകരെ
 വെരുമാറിത്തുടങ്ങിയ പേരത്തു
 ഇക്കാനാകിയ വിശ്വമശേഷവും

ഉൾക്കരളിലുദിച്ചോരു തത്വവും
 അക്ഷീണമായ ഭാവസ്ഥയിലും
 അഗ്ര കാണുന്നോരപിഹേവാനും
 മൂർത്തി മൂന്നിനും മൂന്നായ വേദവും
 സത്യവാസിയാം ശ്രീഗുരുനാഥനും
 ഞാനുമേതുമേ ദേവിലല്ലെന്നൊരു
 ജ്ഞാനമുള്ളിലുറച്ചു വിജയനും
 ഇപ്രപഞ്ചഭ്രമങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും
 ദിക്കുവിഭ്രമംപോലെ തെളിഞ്ഞുടൻ
 ഉന്നിയുന്നിയുറപ്പിച്ചുനേരത്തു
 പന്നഗേന്ദ്രനുമൊന്നു കുറഞ്ഞുപോയ്
 അന്നേരം ജഗദാശ്രയനാം മുകിൽ -
 വണ്ണനും തിരുവുള്ളത്തിലേറി നാൻ
 വാജിമേധമരാമശാലയിൽ -
 നാശു ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റു നോരത്തു
 അയ്യയ്യോ കഷ്ടമെന്തെൻ ധാരണയൻ
 തീരയിലായിപ്പോളെന്നതൾ ചെങ്കുടൻ
 കടൽവണ്ണനും കണ്ണീർ നിറഞ്ഞുട -
 റിടനൊത്തു വിറച്ചു വിവശനായ്
 അമ്പിനോക്കാളധികമുഴന്നോടെ
 അംബജാക്ഷരാഴ്ചനുള്ളും നോരത്തു
 അമ്പിനോടു ജപലിമുറ്റമണിയെ
 അംബരത്തോടൊരുമിച്ചു കാണായി
 അഗ്നിജപാലകളൊട്ടൊട്ടു തട്ടമാ -
 റജ്ജുവന്റെ വില്പവാടം കാണായി

അന്തികേ ചെല്ലും മുമ്പേ ധ്യാനയൻ
 വെണ്ണുപോമെന്നിട്ടിമ്മമകൾചെയ്തു
 വസ്ത്ര വസ്ത്ര വിജയ സമേ സമേ!
 പാതം പാതം ധ്യാനയൻ ഫൽഗുന!
 അവിവേകം തുടങ്ങാല്ല നിന്നുടെ
 സമീപ്യയോ ഞാൻ പശുപാലകൻ
 ഉലകീരോഴം കീഴേൽ മറിപ്പാനും
 പണിയില്ല നിനക്കു ഹിതമെങ്കിൽ
 പിഴയേതാനും ചെയ്തുപോയെങ്കിലും
 കഴിവുണ്ടല്ലോ കൂടി നിരൂപിച്ചാൽ
 കരുവുള്ളെന്നു പോരളളവെന്നതു
 ധരിച്ചല്ലോയിരിക്കുന്നു ഹിതമോ!
 അധം കൂടാതെ നിന്റെ ഹിതത്തിനു
 ദൂതകർമ്മത്തെച്ചെയ്തും ഞാനല്ലോ
 തേങ്ങടത്തിൽ തളൻ വീ വീണപ്പോൾ
 ഉഷവെപ്പിച്ചുകൊണ്ടതും ഞാനല്ലോ
 പോക്കുളത്തിൽ ജയിപ്പിച്ചു നല്ലൊരു
 കീഴ്ത്തിയുണ്ടാക്കിത്തന്നതും ഞാനല്ലോ
 ഇത്ര വീഡിച്ചതൊക്കെ മറപ്പിതി-
 നിത്ര പാശ്ചാത്യമെന്തെന്റെ ഫൽഗുന!
 ഇപ്രതിജ്ഞ നിനക്കു ഫലിപ്പിപ്പാൻ
 കല്പിച്ചാലെന്തു ദണ്ഡം നമുക്കോ!
 മുടിഞ്ഞിടൊല്ല വല്ലാതെ ചെന്നു നീ-
 യടങ്ങീടെന്നുറയ്ക്കുന്നു മാധവൻ
 കൈകോപംകൊണ്ടങ്ങോട്ടു ചാടിയാ-

ലിതകോപംകൊണ്ടിങ്ങോട്ടു പോരാമോ?
 പരിപാലിച്ചുകൊൾക ഹി ദേവത്തെ
 പരിപാലിച്ചുകൊൾവൻ ഞാൻ കീർത്തിയെ
 പലജാതിയിവണ്ണം പരകയും
 വളകൾ തിർക്കുമ്പിൽ കിലുങ്ങിയും
 പീലിക്കാർ കൂന്തൽ കെട്ടുങ്ങികയും
 പട്ടു പുറത്തുകിലൊട്ടൊഴികയും
 ഭക്തനെച്ചൊല്ലി മണ്ടിക്കിതക്കയും
 പങ്കുജാക്കുൻ തിരുമനക്കാമ്പിൽ
 സകടങ്ങുളിതെന്നെ പറയാവു
 ഇവയൊക്കെ റാടിച്ചുകൊണ്ടൊരവും
 കപടസാമി ചെന്നങ്ങടക്കവേ
 റിവികല്പസമാധിസുഖത്തേയും
 റിവികല്പമനുഭവിച്ചങ്ങുറാൻ
 പരമാനന്ദവാരിധിതന്നിലെ
 തിരമാലയിലോളംകളിച്ചുടൻ
 ഏകമാക്കിയുറപ്പിച്ചു പൂമാല
 യാകാശത്തോളമാരാധിച്ചപ്പൊഴേ
 മായാമാനുഷമൃത്തിയെക്കാണാതെ
 ആയുധത്തോടെയൊന്നു കതിച്ചുടൻ
 തീക്ഷ്ണിതന്നിൽ ചാട്ടവാനുക്കമ്പോൾ
 തൂക്കുകൊണ്ടു പിടിച്ചൊരു വില്ലാട്ട
 കണ്ഡത്തിന്നുടെ പിന്നോക്കിൽ വീണതേ
 പാമ്പുനന്ദനൊന്നൊരു വിസ്മയം
 ജാതസംഭവമെല്ലൊഴേ കണ്ടിഴി-

ചാടിനാഥൻമുഖത്തു ഹോക്കീടിനാൻ
 ഇററുവീഴുമശ്രുക്കുളോടുമാൻ
 ചൊറു ചേദിച്ചിവണ്ണമുരചെയ്താൻ
 സമസ്തേശ്വര റിന്നുടെ മായയിൽ
 ഭരിപ്പിച്ചതലമലമിന്നു റി
 ദുഷ്ടിത്തിയ്ക്കൊരു പാത്രമാമെന്നുടെ
 ദുഷ്ടമേഖരമിപ്പൊഴേ വാനിയിൽ
 ഭരിപ്പിപ്പാനുഗ്രഹിയ്ക്കണമേ
 അതുവേണ്ടതെന്തിന്നിനി റിണ്ണയം
 തിരുവുള്ളമൊരുപൊഴുതൂണെങ്കിൽ
 ഇതുപോരുമെന്നിതു കൃപാരിയേ!
 ഫൽഗുനന്റെ പരിഭ്രമം കണ്ടിട്ടു
 ഫൽഗുവാംവണ്ണമേവമരുൾചെയ്തു
 അനലങ്കൽ പതിച്ചാൽ നിനക്കൊരു
 ഫലം മേലിൽ വരായെന്നു റിണ്ണയം
 ലോകവാസം മതിയായിട്ടെങ്കിലോ
 ലോകസിദ്ധി വരുത്തിക്കൊൾവെവകാതെ
 കിത്തിനാശം വരാത്തതിനെങ്കിലോ
 പാത്തുപായമുണ്ടിത്തൊഴിലെന്നിയെ
 നാണക്കേടു വലുതായിട്ടെങ്കിലോ
 ജ്ഞാനമില്ല നിനക്കു മഹാത്മവേ!
 വിപ്രബാലനെക്കൊന്നാഞ്ഞിട്ടെങ്കിലോ
 പത്തിനേയുമൊരിയ്ക്കലേ കാട്ടുവൻ
 മതിപോരായിതെന്നൊന്നാകിലോ
 പതിച്ചിടുക വാനിയിൽ വൈകാതെ

കൃഷ്ണഭാഷിതമീവണ്ണം കേട്ടപ്പോൾ
 ജിജ്ഞാസമുദയച്ചു മെല്ലവേ
 മിത്രമായരുളുന്നതിനൊക്കയും
 പാത്രമിന്നടിയൻ കരുണാംബുധേ!
 പിഴച്ചീടുന്നതൊക്കയും നിന്തിരു -
 വടിയിന്നു ക്ഷമിച്ചരുളേണമേ
 അഭിമാനം കളുവതിനെൻപോറ്റി
 അടിയത്തോടു കാട്ടിയതൊക്കയും
 മതിയില്ലഭിമാനം മുഴക്കുമ്പോൾ
 ഇതു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളുവിനേവരും
 പോക നാമിവിടുന്നതിട്ടുരത്തു
 ചൂടുതട്ടുന്ന പാദമന്ദലന്റെ
 പാതപാത്രം ചെവിക്കൊണ്ടു കാരണം
 മുത്തി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയന്നേരം
 പാക്കു നീയെന്നരുൾചെയ്തു മെല്ലവേ
 തൃക്കരത്തിൽ കരുതിയ നോരത്തു
 തേർ കതിരുകൾ സൈന്യങ്ങളും വന്നു
 മേഘപുഷ്പകവാഹകന്മാരെക്കൊ -
 ണ്ണിണചേർത്തു വിലാസമെഴുന്നൊരു
 മണിത്തേരംകൊണ്ടുംബരമാഗ്നമേ
 സംഭ്രമത്തോടെ ദാകനും തിരു -
 മുഖിലാമ്മാറു വീണു വണങ്ങിനാൻ
 പൊന്മാലമുകൾപ്പാട്ടിലമന്നീടും
 അംബുദത്തൊക്കണക്കു തെളിവിനോ -
 ടംബുദാക്ഷന്താനമ്മു നന്നോട്ടമാ -

യമ്മമ്മാരഥമേരി നിരാകലം
 അംബരാനന്ദം മുഴങ്ങുമാറതുതം
 കംബദാരം മുഴക്കി ജഗത്രയം
 കന്യാപഥനായി മരുവിടം
 ചിന്തയൻ പുരുഷോത്തമവ്യയൻ
 അംബരമാറ്റത്തുടേ പടിഞ്ഞാറോ-
 ട്ടഴറിയിഴുന്നെള്ളിത്തുടങ്ങിനാൻ.

തൃതീയപാദം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥ പാദം.

എങ്കിലോ പണ്ടു പാതംനും താനമാ-
 ള്ലുകുജേക്കുണൻ തേരിൽ കരേറിനാൻ
 ഭൂദേവന്റെ കിടാങ്ങളെയുപേക്ഷി-
 ച്ചാകാശമാറ്റത്തുടേ ഗമിജ്ജന്മാൾ
 വായുമാറ്റത്തിൽനിന്നു ധരിത്രിയെ
 മറുയിരുകാതം താഴത്തു കാണായി
 അണ്ണാനാഥനാരോഴം നിരക്കവേ
 വണ്ണമോരോന്നേ വെച്ചേറെ കാണായി
 പൊന്നിൻമാമല രത്നപ്രഭുപോലെ
 പിന്നിലായിട്ടു ഭൂരത്തു കാണായി
 ചന്ദ്രാഭിരൂന്മാർ ചുറ്റും നടപ്പതും
 അംബരമാറ്റത്തിങ്കന്നു കാണായി
 ലോകനാഥന്റെ തേക്കു പതുകാവേ
 ലോകാലോകം കടന്നു നടന്നതേ

ആരും മുന്നമേ കണ്ടറിയാതൊരു
 കൂരിരുട്ടിലകപ്പെട്ടിതന്നേരം
 തേർ കതിരകളാകലപ്പെട്ടുടൻ
 തേങ്ങടമൊന്നു ചക്രം തിരിഞ്ഞുതേ
 എന്തുവാറിതെന്നോത്തതിധീരനാം
 കന്തിപുത്രനുമൊന്നു ഭയപ്പെട്ടു
 തൃക്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു പതക്കുവേ
 ചക്രപാണിയരുൾചെയ്തിതന്നേരം
 കണ്ണുകാണാത്തുകൊണ്ടു മനസ്സികൾ
 ഭണ്ഡമേതാനുമുണ്ടോ ധനഞ്ജയ!
 കണ്ണാ! നിന്തിരുമേനി കാണാത്തയാൽ
 കണ്ണിനാനന്ദമില്ലതു സങ്കടം
 എത്ര ദിക്കിലകപ്പെട്ടു നാമെന്നു -
 തേരുമേയടിയത്തിനു തോന്നിലാ
 അന്ധകാരം നിരൂപിച്ചുകാണുമ്പോൾ
 അന്ധതാമിസ്രം നല്ല വെളിവത്രേ
 കേൾക്കു പാണ്ഡവ! നമ്മുടെ ദിക്കിൽനി -
 ന്നൊത്ര പോന്നു വഴിയെന്നു തോന്നുന്നു
 ഏകദേശമൊമ്പതിനായിരം
 യോജന വഴി പോന്നിതു നിണ്ണയം
 അമ്പതോ ശിവ! ലക്ഷവും കോടിയും
 അമ്പതൊട്ടും കഴിഞ്ഞു ധനഞ്ജയ!
 ലോകാലോകം കടന്നു പടിഞ്ഞാറേ
 ഭാഗത്തായി നാമെന്നതിത്തൊലും
 ലോകാലോകത്തെത്തയക്കുന്റെ തേജസ്സും

ലോകാലോകത്തിനാപ്പറമില്ലെടോ!
 ലോകം പാതിയലോകവുമാകയാൽ
 ലോകാലോകമിതെന്നു പറയുന്നു
 വിശ്വാസമനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പോൾ
 വിസ്മയപ്പെട്ടു വന്ദിച്ചു ഫൽഗുനൻ
 അജ്ഞാനന്റെ പരിഭ്രമം പോക്കുവാൻ
 രുചികൃതെ സ്മരിച്ചു ഭഗവാനും
 ഉച്ചനേരത്തെയാദിത്യമണ്ഡലം
 പതുതുറന്നു സമസ്രമൊരുമിച്ചു
 വിശ്വപ്രാപ്തമാക്കുന്ന കണക്കിനെ
 ഉച്ചത്തിൽ വന്നുദിച്ചിതു ചക്രവും
 അപ്രഭാവമശേഷമറിയാതെ -
 തംബരീഷചരിതത്തിലെന്നിയേ
 സമസ്രാരത്തെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു
 സമസ്രേക്ഷണപുത്രനുമനേരം
 ജാലമാലകൾ കണ്ണിൽ തറയ്ക്കുന്നു
 നാലുഭാഗത്തു നോക്കുന്നോരത്തു
 മിഴിച്ചാലുമടച്ചാലുമില്ലാതെ
 കഴിവെന്റെ ഭഗവാന്റെ! യെന്നിതു
 ഈവണ്ണം കരുവീരൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ഭാവം നോക്കിച്ചിരിച്ചു ജ്ഞാതൃനൻ
 ആയതു ചുരുക്കേണം പ്രഭയെന്നു
 ദേവദേവൻ കടാക്ഷമറിഞ്ഞപ്പോൾ
 ചണ്ഡവേഗം പൂർപ്പെട്ടു രശ്മികൾ
 മണ്ഡലത്തിങ്കലാക്കിയോരാദിത്യൻ

മണ്ഡലത്തികലുള്ള പ്രഭുകൊണ്ടു
 പാണ്ഡവനു പ്രകാശവുമുണ്ടാക്കി
 കാണമല്ലത്തുടേ തിരുമുമ്പിൽ
 ദൂരെ ദൂരെ നടന്നു സുദർശനം
 അന്നേരത്തൊരു നൂറുനൂറായിരം
 പൂണ്ണ ചന്ദ്രനാർ വന്നുദിഷ്ടംപോലെ
 ദൂരത്താമ്മാറു കാണായി തന്നുടെ
 കാണമൊയൊരാറാദത്തേജസ്സു
 പാതം! പാതം! വിജയ! സഖേ! സഖേ!
 പാത്തുകാൺക പൂരച്ചാതംവസ്തുവെ -
 ന്നാത്തമോദമരുചെയ്തു വേഗത്തിൽ
 തേത്തടത്തിന്നിറങ്ങി ജനാദ്യൻ
 എന്നതിൽപരമുള്ള വിശേഷങ്ങൾ
 എന്തു ഞാൻ പറയേണ്ടതു ദൈവമേ!
 വിശ്വസാക്ഷിയാൽ സത്യമായ് നിത്യമായ്
 സച്ചിദാനന്ദമായ പരബ്രഹ്മം
 കണ്ടുകണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കുവേ കൃഷ്ണനാർ
 കണ്ടു വൈകുണ്ഠലോകമതിൽതന്നെ
 പത്തുനൂറുസഹസ്രം കിരണനാർ
 ബലമോദമുദിഷ്ടം കണക്കിനെ
 വിളങ്ങീടും നിരക്കുവേ താഴിക
 കുടങ്ങുതി ദൂരത്തു കാണായി
 കറകക്കൊടി തന്റെ മുകൾപ്പാട്ടിൽ
 വഗ്ദാജാവിരിപ്പതും കാണായി
 കൊടിക്കുകൾചൊല്ലിയല്ല -

തിടക്കുടിപ്പലതരം കാണായി
 പ്രളയംബുധിനാദം കണക്കിനെ
 വലിപ്പത്തിലൊരാഘോഷം കേൾക്കായി
 ഇടക്കുടി വണങ്ങിയും വന്ദിച്ചും
 അടുത്തങ്ങു പോയ് ചെല്ലുന്ന നോരത്തു
 സ്മടികംകൊണ്ടും വിറ്റുമംകൊണ്ടുമ-
 ണ്ടിടചേർത്ത കിടങ്ങുകൾ കാണായി
 മതിണിംബത്തോടൊപ്പമിയലുന്ന
 മതിൽക്കൂട്ടങ്ങൾ വെച്ചേറെ കാണായി
 മതി പോരാഞ്ഞു നോക്കുന്നു പിന്നെയും
 മതിപോരാ നമുക്കിതു വാഴ്ത്തുവാൻ
 നിരക്കേ മണിഗോപുരവംകുതികൾ
 കരുപോലെ പ്രകാശിച്ചു കാണായി
 നിലവെച്ചേറെ മേല്പോട്ടു നോക്കിയാൽ
 നിലയില്ല മനസ്സിനും കണ്ണിനും
 വിസ്മയത്തിൽ ചമച്ചു കിടക്കുന്ന
 തെന്തോപാനമാറ്റങ്ങളിൽ ചില
 ഭക്തന്മാരുടനങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും
 ബലാനന്ദം നടപ്പതും കാണായി
 യോഗമാറ്റങ്ങൾ പോലേ ശിവ! ശിവ!
 രാജമാറ്റങ്ങളൊക്കെയും കാണായി
 ആളിപ്പുനം മുണ്ടു മുണ്ടുടൻ
 ഹരിഗാഥകൾ ചൊല്ലി നടക്കുന്നു
 ശംഖചക്രം ധരിച്ചു പുരുഷന്മാർ
 സംഖ്യയില്ല മഹാപുരിമുഴവും

സംഖ്യയില്ലാതെ കാമിവിമാരു-
 ണ്നരചില്ലാ പറഞ്ഞാലൊരോതരം
 മഞ്ജനസുഖമുണ്ടു ബഹുവിധം
 സന്താനാദയംപോലെ വെള്ളവും
 ഭക്തിപൂണ്ടുള്ള പക്ഷിമൃഗങ്ങളും
 ചിത്രമോഹനമുദ്രാനുഭൂതിയും
 സരസീരഹകന്യാകാന്തനുടെ
 ചരണങ്ങൾ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു
 വളർച്ചയിരിക്കുമ്പോഴൊന്നി-
 ച്ചിട്ടകാതെയിരിക്കുന്നു ഭക്തന്മാർ
 പച്ചക്കുരുക്കൊണ്ടു വിണ്ണുസ്വരൂപമാ-
 യ്ക്കാത്തിവെച്ചൊരു പാവകളെപ്പോലെ
 ആയിരക്കാൽമണിയമണ്ഡപം
 മുഴങ്ങി സ്തുതിപോഷമൊരോടത്തു
 ശ്രീപാദത്തിങ്കൽ വീണു നമിക്കയി-
 ലാവശ്യം മനതാരിൽ മുഴുകയാൽ
 ആരുതന്നെ കരുതി നടക്കൊണ്ടാർ
 നരനാരായണന്മാരിങ്കൽ
 സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തി മുകുന്ദൻ
 നിത്യസന്നിധിയുള്ള പ്രദേശത്തു
 കൃഷ്ണപാതംതാൻ ചെന്നൊരു നേരത്തു
 വിസ്മയങ്ങൾ പറയാൻ പണിപണി
 രത്തകോടിപ്രഭാവടലംകൊണ്ടു
 ചിത്രമായഴമാസ്ഥാനമണ്ഡപം

ഇന്ദ്രനീളമകലമെന്നുള്ളതും
 തിത്തുകൂടായി ദിവ്യനാക്കാർക്കുമേ
 മുക്തിയെന്നു പറയുന്നതെല്ലാം
 ഇത്ഥമൊന്നറിയാമതു പാക്കുന്വാർ
 അതുകണ്ടങ്ങിരിക്കുവേ പിന്നെയും
 അതിന്മേലൊരു വിസ്മയം കാണായി
 വെള്ളിമാമലമേലെയും മേലെയും
 മണ്ഡപാകൃതി പൂണ്ടുകിടക്കയോ
 പള്ളികൊള്ളുന്ന പാൽക്കുടൽ തന്നിലേ
 വെള്ളംതന്നെ പരന്നു കിടക്കയോ
 നിണ്ണയിച്ചു പറവാനുതതെന്റെ
 പന്നഗേശമര നിന്നെ വണങ്ങുന്നേൻ
 ദേവീം പരിചരമാക്കുന്ന
 സുപ്തരാജനെന്നീവണ്ണം കൂപ്പുന്നേൻ
 ഇണ്ടലെന്നിയേ പിന്നെയൊരതുതും
 കണ്ടവർക്കിതാ ഞാനൊന്നു കൂപ്പുന്നേൻ
 ഇന്ദ്രനീലനിറത്തിലൊരായിരം
 ചന്ദ്രമണ്ഡലമൊന്നിച്ചുകിടക്കയോ
 കാരുണ്യോമൃതവന്ദശവെയുന്ന
 കാളമേഘം നിറഞ്ഞങ്ങിരിക്കയോ
 ബ്രഹ്മാനന്ദമെന്നുള്ള പരമാത്മം
 ശ്രാമവണ്ണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകയോ
 നാലുഭാഗത്തും നോക്കുന്ന നേരത്തു
 നീലവണ്ണപ്രപഞ്ചവുമെന്നേരും
 വിശ്വാസംകൂടിയില്ലാതെ കൃഷ്ണന്മാർ

വിശ്വനാഥനാക്കുണ്ടു സുഖിച്ചുതേ
 വങ്കജാക്കുന്നു മിതയൊരായിരം
 വെണ്മകൊററക്കട തീത്താനാനന്ദനം
 മുഖരതങ്ങളൊക്കെ നിരക്കവേ
 മകുടത്തിനു ശോഭയായിടുന്നു
 നാവരതാക്കിരീടം നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
 നവസൂര്യൻ ലജ്ജ മുഴക്കുന്നു
 ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർതന്നെ തിരുമിഴി
 നിണ്ണയമതിന്നാധാരം കാണുന്നു
 മുക്തിയെക്കൂട ശ്രദ്ധയില്ലാതൊരു
 ഭക്തന്മാരിൽ കടാക്ഷം പതിയ്ക്കുമ്പോൾ
 ആത്മപത്മങ്ങൾ കൂപ്പുന്നിതല്ലൊഴേ
 ചിത്തപത്മങ്ങളൊക്കെ വിടരുന്നു
 ചന്തമേറുന്ന ഞാലാദിത്യകുന്നു
 വെണ്ണിലാവു പാക്കുന്നതുപോലെ
 ദന്തപംക്തിപ്രകാശവും മോഹനം
 മന്ദമാസവിലാസവും കാണുന്നു
 കൗകാദിയൊടൊത്തശിഖരത്തിൻ
 ശിഖരങ്ങളുടൻ കണക്കിറെ
 ഇരുഭാഗം ചുമലിലഴിഞ്ഞൊരു
 പൂങ്കുഴൽ കണ്ടു വീണു വണങ്ങിനാർ
 മണിത്തോളിനു തൂക്കെവിരൽ നഖം
 അടിയോളം പ്രകാശിച്ചു മേവിനാർ
 മാലാഗന്ധവും മേന്മലൈ കാണായി
 താരകന്തന്നെ മാലകളുകയോ

ഹാരമേ തിരുമാറിൽ കിടപ്പതു
 വിശ്വരൂപമാം നാഭിസരോജത്തെ
 നിത്യമായൊരുപോലെ വിടർത്തുവാൻ
 സത്യമായൊരു ഭാസ്കരബിംബത്തെ
 കൌസ്തുഭമെന്നു പേർ പറഞ്ഞീടുന്നു
 തിരുമാറിൽ ധരിത്രിയിൽ മുന്വുള്ള
 മറവും വലഭാഗത്തു കാണായി
 എട്ടു ദിക്കിലും കൈകൾ വിറഞ്ഞവ
 എട്ടുകൈകളെന്നേരത്തു കാണായി
 കടകാംഗുലീയങ്ങൾ വിറഞ്ഞതി-
 ലിടയിൽ ശ്വാമമേറെ ജപലിജ്ഞ
 ചതുഷ്പദവും ഘോഷിച്ച നാഭിയിൽ
 ചതുരാന്നന്ദൻ താങ്ങിരിപ്പതും
 പൊന്തയമായ കാഞ്ചികൾ ചുഴവും
 പത്മരാഗമാതകശോഭയും
 മിന്നൽപോലെയപ്പീതാംബരങ്ങളും
 പന്നഗേന്ദ്രന്റെ ധാവദ്യസിമയും
 ഇടക്കുടിത്തിരുമേനികാനിയും
 കൂടിയൊപ്പം പ്രകാശിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ
 പഞ്ചവണ്ണത്തിൽ ചെന്നുലയിച്ചൊരു
 പഞ്ചഭൂതങ്ങളോടേ വണങ്ങിനാർ
 ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തമലർതന്നി-
 ലഞ്ചനമണിസ്സുംഭം കണക്കിറെ
 ഭംഗിച്ചെന്നു കണങ്കഴൽ കാണായി
 തുളസീദളംകൊണ്ടു വിറഞ്ഞുടൻ

വിവസിടും പുറവടിനൂപുരം
 റിഷ്ടബ്രഹ്മവസ്തുസ്വരൂപമായ്
 മുത്തുപോലെ നാലമണിശോഭയും
 സകലത്തിന്നുമാധാരമായൊരു
 സങ്കളാകൃതി പൂണ്ട പുരുഷനെ
 ധൂമംവേർവെട്ടു പാവനാകണപ്പോലെ
 ശ്രീമൽകേശാദിവാദവും കാണായി
 സരസീതമുദകയും ഭൂമിയു -
 മിരുഭോഗമിരുന്നരുളീടുന്നു
 അരിർക്കുതന്നെ നാരദമാമുനി
 ഹരിഷാശു പൊഴിഞ്ഞു ശിവ! ശിവ!
 പരബ്രഹ്മംകൊണ്ടുഗ്രേ വിളങ്ങുന്ന
 പരബ്രഹ്മത്തെസ്സവിച്ഛിന്തിക്കുന്നു
 തിരുവായുധമുത്തികളൊക്കെയു -
 മിരുഭോഗമിരുന്നരുളീടുന്നു
 ശിരസ്സേറും വിമാനങ്ങളിൽച്ചെന്നു
 മേൽഭാഗത്തു നിറഞ്ഞു സൂര്യതികൾ
 പ്രകൃയംപോലെ വാരിപൊഴിയുന്ന
 തുളസീദളപുഷ്പവും കാണായി
 അതുനോരമൊരുതൂതം കണ്ടവ -
 രതിവിസ്മയമെന്നേ പറയാവൂ
 ഉരഗാധിപത്തെമേൽക്കാണായി
 ധരണീസുരബാലകന്മാരെയും
 അംബുജമകൾ തന്റെ മടിയിൽച്ചെ -
 ന്നമ്മയെന്നു വിളിക്കുന്നിതു ചിലർ

ഭൂമിഭേദിയെടുത്തൊരു ബാലനെ-
 യോമനിച്ചു മുല കൊടുത്തീടുന്നു
 സച്ചിദാനന്ദമുത്തിയെച്ചെന്നിട്ടു-
 ഞ്ചൊന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ ചിലർ
 തൃക്കൈകൊണ്ടു പതുക്കെയെടുക്കുമ്പോൾ
 ബാലാനന്ദമറഞ്ഞിതു ചിലർ
 നാരദമുനി ഭാവവിശേഷങ്ങൾ
 നോക്കി നോക്കിച്ചിരിക്കുന്നിതു ചിലർ
 അന്നേരം തന്നെ പോയൊരു ബാലനെ
 അനന്തൻമേൽ വിശേഷിച്ചു കാണായി
 ഇതു കാണുക ധനഞ്ജയ! നമ്മുടെ
 പൂർവ്വികന്മാരബാലകന്മാരെയും
 യദുവാമൻ പറഞ്ഞപ്പോളുള്ളൊരാൾ
 അതിഭേദമിതന്നു നിരൂപിച്ചാൻ
 ഇവിടം വിട്ടുപോവാണെന്നിക്കൊരു
 വഴിയായതിക്കുണ്ടതു ദൈവമേ!
 ബ്രഹ്മാനന്ദത്തെക്കാളു മധികമി-
 ക്കുമെന്നതു വന്നു ശിവ! ശിവ!
 ഏണിവണ്ണം നിരൂപിച്ചു മാനസേ
 കണ്ണനീരാൽ വഴിഞ്ഞങ്ങൊഴുകിയും
 ഹരിഗോവിന്ദ! ഗോവിന്ദ! ഗോവിന്ദ!
 പരിപാലയ പാലയ പാലയ
 പലജാതിവണ്ണം സൃതിയ്ക്കും
 പരമാനന്ദരൂപത്തെ നോക്കിയും
 മദ്ധ്യേമദ്ധ്യേ നമസ്കരിച്ചും പിന്നെ

ഭക്തിയോടെയെഴുനോറു കൂപ്പിയും
 വരവാരായണനാരികവരെ
 തൃക്കണ്ണാത്തരളി ജഗന്നാഥനും
 തന്നത്താൻ കണ്ടപോലെ മുകുന്ദനാ-
 രത്നോവ്വം തമ്മിൽ കണ്ടോരനോത്തു
 സ്വാമിഭൂതന്മാരെണ കണക്കിനെ
 പ്രേമവും ബഹുമാനവും ഭാവിച്ചു
 പാദപത്മത്തിൽ വീണു നമിച്ചപ്പോ-
 ഉതിമോഹനമെന്നേ പറയാവൂ
 തൻപാദം കൂപ്പി നില്ക്കുന്നവരോട്
 ഗാംഭീര്യംബുധിതാനന്ദമർദ്ദിച്ചു
 ഉണ്ണി കണ്ണ! ധനുഞ്ജയ! നിങ്ങൾക്കു
 ദണ്ഡംകൂടാതെ പല്ല സുഖമല്ലി
 അങ്ങു നമ്മുടെ നന്ദഗോപാദികൾ
 ചുമ്മലയും പരിപാലിച്ചിരിപ്പോരാ
 നിങ്ങളിപ്പോളിവിടെ വരമെന്നു
 മുന്നമിങ്ങിങ്ങെത്രയീരുന്നു നാം
 ബന്ധമോ പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ.
 ഹന്ത! കണ്ടാലും വിപ്രകരാതെ
 നിങ്ങളിങ്ങിരിക്കത്തു വരവാനും
 നിങ്ങളെ ധർമ്മബലിയനിവാനും
 ശുദ്ധനായൊരു വിപ്രന്റെ അംഗുലരെ
 പത്തിനോയുമിവിടെ വരുത്തി ഞാൻ
 ആമോദത്തോടു കാണുക കിടാങ്ങളെ
 ക്രമത്താലേ വയസ്സും വളർച്ചയും

നിങ്ങളെയെരികത്തിങ്ങു കാണുകയാൽ
 കണ്ണിനാദാനം വന്നു നമുക്കിപ്പോൾ
 ഇറിയൊട്ടുമേ കാലവും വൈകാതെ
 അങ്ങു പോയാലുമുണ്ണികളുമായി
 എന്നീവണ്ണം പറഞ്ഞു കിടാങ്ങളോ-
 ടങ്ങു നിങ്ങളെയപ്പുനമമ്മയും
 നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി ദുഃഖിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു
 ഇങ്ങിനവരുമാശ്ലോക നിങ്ങളും
 പെട്ടനീവണ്ണം കേട്ടോരു ബാലന്മാർ
 പൊട്ടിപ്പൊട്ടി കരഞ്ഞിതെല്ലാവരും
 ഞങ്ങൾക്കുപ്പുനമമ്മയുമുണ്ടല്ലോ
 ഞങ്ങൾ പോകയില്ലെന്നുമറിഞ്ഞാലും
 കണ്ണിമയാതെ ധാമൻ മുഖംതന്നെ
 നോക്കി നോക്കിക്കൊയും കിടാങ്ങളെ
 ആകലം തിന്തു മെല്ലെത്തഴുകിവാർ
 ലോകമാതാക്കന്മാരുമതുനോരും
 വിനയത്തോറും പിന്നെയും പിന്നെയും
 വിനയോരും തളന്നിതു ബാലന്മാർ
 പോവാവേതും കൊതിയില്ലവർക്കിന്നു
 ആവതില്ലെന്റെ കണ്ണു! നിരൂപിച്ചാൽ
 അരുളപ്പാട്ടു കേട്ടു മുകിൽവണ്ണം -
 നാരുപെയ്തു മനോഹരമാവണ്ണം
 ഭയപ്പാടേതുമില്ലടിയത്തിന്നു -
 ഞയച്ചാലവർ പോന്നീടും നിണ്ണയും
 കള്ളനേ കളവുള്ളതറിയാവു

ഉള്ളുകൊണ്ടു രസിച്ഛാരിരുവതും
 വിഷ്ണുരൂപത്തിലുള്ളൊരു മായയെ
 കൃഷ്ണരൂപത്തിലാക്കിയരുൾചെയ്തു
 പൊയ്ക്കാൾകൊണ്ടു കേട്ടു കമാരന്മാർ
 കൃഷ്ണൻ കയ്യിൽ മറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ
 ഞങ്ങൾക്കു മൂന്നുമമ്മയുമുണ്ടല്ലോ
 ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുപോയിടണം
 നന്നു നന്നിങ്ങു പോരിക്കെന്നും ചൊല്ലി
 തങ്ങളേ മണിത്തേരിൽ കരേറ്റിനാർ
 ആദിനാഥാരിരുവരേയും നന്നാ -
 യാശ്ശേഷിച്ചൊരു നോരത്തിരുവതും
 ഇങ്ങുതന്നെ വരികെന്നരുൾചെയ്തു
 അങ്ങിനോതന്നെയെന്നു തൊഴുതവർ
 വേഗത്തോടെ കടന്നു മഹാപുരി
 ഗോപുരത്തിങ്കൽനിന്നു ജഗൽപ്പതി
 ഉള്ളു ലോകങ്ങളൊക്കെ മുഴങ്ങവേ
 വെള്ളിശൃംഖലം വിളിപ്പിച്ചു തേർമേലെ
 പണ്ടേക്കാളുമധികമുഴരോടെ
 കൊണ്ടുപോന്നു ധരിത്രിയിലമ്പോട
 പൃഥ്വിദേവനോടൊത്തു വ -
 ന്നത്ര ചിത്രമിരങ്ങി മണിത്തേരം
 പാതം! നീയിനി വൈകാതെ ചെന്നടൻ
 പൃഥ്വിദേവനെയിങ്ങു വരുത്തുക
 കൃപയുണ്ടടിയത്തിലെന്നാകിലോ
 ഇതിന്നാളു ഞാൻല്ല ഗേവാറോ!

മുമ്പിൽ ചൊന്ന കൊടുങ്കുരുവാക്കുക -
 ജിന്നമുണ്ടെൻ ചെവിയിൽ കിടക്കുന്നു
 നിന്തിരുവടിയിങ്ങഴന്നെള്ളിയാൽ
 ഹന്ത പിന്നാലെ കൂടേ വിടകൊള്ളാം
 മുന്നം ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകളോക്കെടോ!
 പാഞ്ചനാദനാ! യെന്നരുചെയ്തപ്പോൾ
 ക്ഷമിയ്ക്കേണമെൻ തമ്പുരാണെയെന്ന -
 ഞമരേന്ദ്രതായനമോതിനാൻ
 അന്നേരം തന്നെ പതിയും താനുമാൽ
 ചിന്നത പൂണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന വിപ്രനും
 അജ്ഞാന്റെ വരവു കണ്ടപ്പോൾ
 ഉററം കൂടാതെ ദുഃഖിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ
 എന്തു പോന്നു ധനഞ്ജയ! ചൊല്ലു നി
 ഇറിയേതാനുമുണ്ടോ മാസ്തികൽ
 കപടത്തിന്നു മുമ്പു വിളിപ്പിച്ചു
 കൂപയില്ലാത്ത കൃഷ്ണനാവിടത്തു
 പത്തു ബാലമരണത്തെക്കേട്ടിട്ടും
 തൃപ്തിവാമാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചിരിയ്ക്കയോ
 അതു കേട്ടു പറഞ്ഞു വിജയനും
 അടുക്കത്തന്നെയുണ്ടു കൂപാംബുധി
 എഴുണ്ടു ഭുവനമുടയവൻ
 എഴുന്നള്ളി വിരചോടു നില്ക്കുന്നു
 ക്ഷമിയ്ക്കേൻ ഹൃദയാനാവിടത്തു
 ഭൂമകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഞാനജ്ഞാ!
 പിഴചാക്കുകൾ ചിത്തത്തിലോക്കൊല്ല

ഭഗവാഹോ! പരമ്പരയായെന്നു
 കേതികൊണ്ടു നടന്നു നടന്നുടൻ
 എത്തുന്നീല ധരണീസുരേന്ദ്രനും
 കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! നമസ്സയെന്നിങ്ങിനെ
 വതികൂടെപ്പൊഴെപ്പട്ട പിന്നാലെ
 മഴക്കൊണ്ടുതോർന്നു വെക്കണ്ടപ്പോൾ
 മഴ വെയ്ക്കുന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ടുവർഷിക്കുമ്പോൾ
 അരുളിച്ചെയ്താൻ ഭാവിസ്തംഭനത്തെ
 ഞ്ഞിടൊത്തു വിറയ്ക്കുന്നു അഥനം
 അകമൊക്കെയും കോൾമയിക്കൊള്ളുന്നു
 കണ്ടുവിലുപുന്ന ദിവ്യജനങ്ങൾക്കും
 അതുകൊണ്ടു ധനഞ്ജയപോതുമേ
 വശമല്ലാതെ നിന്നുപോയന്നേരം
 അനോമത്തവില്വേശപരയാകാലം
 തന്നെക്കാണ്ണാത്തൊരുണ്ണിക്കിടാവിനെ
 അജ്ഞാന്റെ കരത്തിൽ വെച്ചങ്ങോട്ടു
 അപ്പന്റെ കയ്യിൽ വിലക്കുന്നു ചൊല്ലിനാൻ
 തിണ്ണമുള്ളൊരു ഭക്തി മുഴക്കയാൽ
 കണ്ണുകാണാതെ വിലക്കുന്നു വിപ്രനും
 ഉണ്ണിയെക്കണ്ടിട്ടെന്തൊരു അലക്കുവാൻ
 നാങ്ങയുണ്ണിയെന്നുനേരം ഫൽഗുനൻ
 അയ്യയോ! കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! യെന്നിങ്ങിനെ
 കയ്യിൽ മേടിച്ചു മാറത്തണച്ചതേ
 പ്രാണനോടെയൊരുണ്ണിയെ ഞാനിപ്പോൾ
 മോദമോദേ തഴക്കുന്നു ഫൽഗുന!

അപ്പൊഴേ കൂടി മറ്റൊരു ബാലനെ
 ചിൽപുമാനെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു
 അതുകൊണ്ടതിസൗഖ്യമിതെന്നു
 പുത്രന്മാരിവിടയ്ക്കു മരിച്ചവർ
 പത്തു രൂക്കുലുണ്ടെന്നു ഹൽഗുപ്തൻ
 കൃഷ്ണൻ വെച്ചെന്നുഗ്രഹിച്ചാണെന്നു
 പത്നികയ്ക്കിൽ കൊടുത്തു കിടാവിനെ
 പേരൂർ പേരൂർ പുണൻ തഴുകിയും
 ബാലമോദം മുല കൊടുത്തിടുന്നു
 രൂക്കുലുണ്ടെന്നു ധനഞ്ജയൻ വാങ്ങിയു
 മക്കുലുണ്ടെന്നു മഹീസുരൻ വാങ്ങിയും
 വത്തി വാങ്ങി മുലകൊടുത്തും ചിലർ
 രൂപിവാമാഞ്ഞു ഭാഷിക്കുകയും
 പത്തു ദിക്കിലുമിത്ര സുകൃതികൾ
 പൃഥ്വിദേവപ്രാപ്താലെയിലാരുമേ
 പത്തു ബാലരെക്കൂടിയൊരുമിച്ചു
 കൈവത്സലൻ പാലിതതാക്കുളു?
 ഇശ്വര! യെന്നു പാലവവർത്തനയ്ക്കു
 അശ്വിപ്പാദങ്ങൾ ചെയ്തു മഹീസുരൻ
 പാലവണ്ണം വരിക ധനഞ്ജയ!
 ഇല്ല നിന്നോടു തുല്യമൊരുത്തനും
 വല്ലതും വീ തുടങ്ങുന്നതൊക്കെയും
 പാലതാമിട്ടു തീരും വിവരക്കടോ!
 വല്ലെടുത്തതിൽ മുഖനെന്നുള്ളൊരു

ചൊല്ലും വിശപ്പും മുടിവോളമുണ്ടു കേൾ
 പാഹി പാഹി പരമ്പുരുഷോത്തമ!
 ദേഹി ദേഹി ദയാലയമിന്നിയും
 ഘോരഘോരമാം സംസാരചക്രത്തിൽ
 മാഴ്ചി മാഴ്ചി മറുകൾ ഞാനിനി
 ജാന ജാനമരൂപമാം നിന്നുടെ
 പാദത്തോടണയേണമേ ദൈവമേ!
 ഏനീവണ്ണം സ്തുതിച്ചു പലവഴി
 പുണ്യവാരിധി വിപ്രനും പത്നിയും
 അന്നേരമരുൾചെയ്തു കടൽവണ്ണൻ
 മന്ദമെന്നിയകത്തങ്ങു പോയാലും
 നന്ദനന്മാരും കൂടിയൊരുമിച്ചു
 പുണ്യപുണ്യമനുഭവിച്ചിടുക
 ഏന്നനുജ്ഞയും വാങ്ങി വിരവോടെ
 തന്നുടെ സദാം തന്നിൽ മേവീനാൻ

സന്താനഗോപാലം ഗാന

൨൨൦൦൦.

ശ്രീഭാഗവതസാരകഥ

സാരം

ശ്രീഭാഗവതം

ശ്രീഭാഗവതം തുണ ചെയ്ത സന്തതം
തിരുനാമങ്ങൾ നാവിന്മേലേപ്പൊഴും
ചിരിയായെയിരിക്കണം നമ്മുടെ
പാരമ്പര്യം സർവ്വമാർക്കിടവേ
ഇന്നുലഭ്യമായുണ്ടെന്നറിഞ്ഞീലോ
ഇവിടെയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞീലോ
ഇന്നിന്നു തടിക്കു വിനാശം തുണ തിരുമുഖം
മിന്നുപോരെന്നെന്നുമറിഞ്ഞീലോ
കണ്ടുകണ്ടങ്ങിരിക്കും ജാതകളെ
കണ്ടില്ലെന്നു വരുന്നതും കാണുന്നു
രണ്ടുനാലു ദിനംകൊണ്ടൊരുതന്നെ
തണ്ടിലേറി നടത്തുന്നതും ഭവൻ
മാളികമുകളേറിയ മന്നന്റെ
തോളിൽ മാറാപ്പുണക്കുന്നതും ഭവൻ
കണ്ടാലൊട്ടറിയുന്നു ചിലരിൽ
കണ്ടാലും തിരിയോ ചിലർക്കുതോ
കണ്ടതൊന്നുമേ സത്യമല്ലെന്നതു
മുമ്പെ കണ്ടങ്ങിയെന്നിതു ചിലർ

മനുജാതിയിൽ തന്നെ പലവിധം
 പാസ്സിനു വിശേഷമുണ്ടാകുന്നു
 പലക്കുമറിയേണമെന്നിട്ടല്ലോ
 പലജാതി പറയുന്നു ശാസ്ത്രങ്ങൾ
 കർമ്മത്തിന്നധികാരിജനങ്ങൾക്കു
 കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പലവിധം
 സാംഖ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ യോഗങ്ങളെന്നിവ
 സംഖ്യയില്ലാത്ത നിഷ്കളെ സർവ്വവും
 ചൂഴ്ന്നിടുന്നു സംസാരചക്രത്തി-
 ലൂഴ്ന്നിടും നമുക്കറിഞ്ഞിടവാൻ
 അറിവുള്ള മഹത്തുക്കളുണ്ടൊരു-
 പരമാത്മജൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു
 എളുത്തായിട്ടു മുക്തി ലഭിപ്പാനായ്
 ചെയിതന്നിതു കേൾപ്പിനെല്ലാവരും
 നമ്മെയൊക്കെയും ബന്ധിച്ച സാധനം
 കർമ്മമെന്നറിയേണ്ടതു മുന്തിനാൽ
 മുന്നമിക്കുന്നു വിശ്വരക്ഷയ്ക്കും
 ഒന്നായുള്ളൊരു ജ്യോതിസ്സുപതുപമായ്
 ഒന്നും ചെന്നുണ്ടു താണാട പരമാത്മ
 ഒന്നിലും ചെന്നു താണു വലയാതെ
 ഒന്നൊന്നായി വിനയം ജ്ഞാക്കൾക്കു
 ഒന്നുകൊണ്ടറിവാകുന്നു വസ്തുവാത്
 ഒന്നിലുമുയ്ക്കാത്ത ജ്ഞാക്കൾക്കു
 ഒന്നുകൊണ്ടും തിരിയാത്ത വസ്തുവാത്
 ഒന്നുപോലെയാണില്ലാതെയുള്ളതി-

ഞാനായുള്ളൊരു ജീവസ്വരൂപമായ്
 നിന്നവൻ തന്നെ വിശ്വം ചമച്ചുപോൽ
 മൂന്നുമൊന്നിലടങ്ങുന്ന വിനെയും
 കുന്നമല്ലപോൽ വിശ്വമെന്നേത്തു
 കുന്നുകൊണ്ടു ചമച്ചൊരു വിശ്വത്തിൽ
 മൂന്നായിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും
 പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ പാപകർമ്മങ്ങളും
 പുണ്യപാപങ്ങൾ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 മൂന്നുജാതി നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 മൂന്നുകൊണ്ടും തളെക്കുന്ന ജീവനെ
 പൊന്നിൻ ചങ്ങലയൊന്നിപ്പറഞ്ഞതിൽ
 ഒന്നിരിമ്പുകൊണ്ടെന്നത്രേ ഭേദങ്ങൾ
 മണ്ടിറാലുമെടുത്തു പണിചെയ്തു
 ചങ്ങലയെല്ലോ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 ബ്രഹ്മാവാദിയായിച്ചയുറുമ്പോളും
 കർമ്മബലമുന്മാരെനാതിത്താലും
 ഭുവനങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കയെന്നതു
 ഭുവനാന്ത്യപ്രളയം കഴിവാളും
 കർമ്മപാശത്തെ ലഘൂകിയെന്നതു
 ബ്രഹ്മാവിനുമെളുതല്ല വിണ്ണയം
 ദികപാലനാരുമവണ്ണമോരോരോ
 ദിക്കുതോറും തളച്ചു കിടക്കുന്നു
 അല്ലകർമ്മികളാകിയ നാമെല്ലാം
 മല്ലകാലംകൊണ്ടോരോരോ ജന്തുക്കൾ

ഗർഭവാത്രത്തിൽ ചുക്കും പുറപ്പെട്ടും
 കർമ്മംകൊണ്ടു കളിക്കുന്നതിങ്ങിനെ
 ധാരകത്തിൽ കിടക്കുന്ന ജീവൻപോയ്
 ദുരിതങ്ങളൊട്ടങ്ങി മനസ്സിന്റെ
 പരിവാരവും വന്നു ക്രമത്താലെ
 നരജാതിയിൽ വന്നു പിറന്നിട്ടു
 സകൃതം ചെയ്തു മേല്പൊട്ടുപോയവർ
 സുഖിച്ചിടുന്നു സത്യലോകത്തോളം
 സപ്തമംകൊണ്ടു മേല്പൊട്ടു പോയവർ
 സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കലിരുന്നു സുഖിക്കുന്നു
 സകൃതങ്ങളുമൊക്കെയൊട്ടങ്ങുസ്വാർഥം
 പരിവാരമുള്ളൊളമില്ലവർ
 പരിചോടങ്ങിരുന്നിട്ടു ഭൂമിയിൽ
 ജാതരായ് ദുരിതം ചെയ്തു ചത്തവർ
 ധാരകങ്ങളിൽ വെച്ചുവെ വീഴുന്നു
 സുരലോകത്തിങ്കണൊരു ജീവൻ പോയ്
 ധാരലോകേ മറ്റിസുരന്മാരെന്നു
 ചണ്ഡലകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവർ ചാക്കുസ്വാർഥം
 ചണ്ഡലകർമ്മത്തിങ്കൽ പിറക്കുന്നു
 അസുഖന്മാർ സുഖന്മാരായിടുന്നു
 അമരന്മാർ മരങ്ങളായിടുന്നു
 അജം ചത്തു ഗർഭമാസ്തിറക്കുന്നു
 ഗർഭം ചത്തങ്ങുവുമായിടുന്നു
 നരി ചത്തു നരനാസ്തിറക്കുന്നു

നാരിചത്തുടനോരിയാശ്ശോകനു
 കൃപകൂടാതെ വീഡിപ്പിച്ചിടുന്ന
 നൃപൻ ചത്തു കുമിയാസ്തിറക്കുന്നു
 ഈച്ച ചത്തൊരു പൂച്ചയായിടുന്നു
 ഈശ്വരന്റെ വിലാസങ്ങളിങ്ങിനെ
 കീഴ്ചിങ്ങിനെ മണ്ടുന്ന ജീവന്മാർ
 ഭ്രമിയിന്നത്രേ നോടുന്നു കർമ്മങ്ങൾ
 സീമയില്ലാതോളം പലകർമ്മങ്ങൾ
 ഭ്രമിയിന്നത്രേ നോടുന്നു ജീവന്മാർ
 അങ്ങിനെ ചെയ്തു നേടിമരിച്ചുടൻ
 അന്ത്യലോകങ്ങളോരോന്നിലോരോന്നിൽ
 ചെന്നിരുന്നു ഭുജിക്കുന്നു ജീവന്മാർ
 കടുങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നൊരു ചെല്ലമ്പോൾ
 ഉടനെ വന്നു നോടുന്നു പിന്നെയും
 തന്റെ തന്റെ ഗുഹത്തിങ്കൽ നിന്നുടൻ
 കൊണ്ടുപോന്ന ധനംകൊണ്ടു നാമെല്ലാം
 മരണാണമൊരേതതിരുന്നിട്ടു
 വിറയുന്നെന്നു പറയും കണക്കിനെ
 കർമ്മങ്ങൾ വിളവായിട്ടുള്ളൊരു
 ജന്മദേശമീഭ്രമിയറിഞ്ഞാലും
 കർമ്മനാശം വരുത്തണമെങ്കിലും
 ചെമ്മ മരണവും സാധിയാ നിണ്ണയം
 ഭക്തന്മാർക്കും മുക്തജനങ്ങൾക്കും
 സകലരായ വിചിന്തനങ്ങൾക്കും

ഇച്ഛിച്ചീടുന്നതൊക്കെ കൊടുത്തീടും
 വിശ്വമാതാവു ഭൂമി ശിവ ശിവ
 വിശ്വനാഥന്റെ മൂലപ്രകൃതിതാൻ
 പ്രത്യക്ഷേണ വിളങ്ങുന്നു ഭൂമിയാൽ
 അവനീതലപാലനത്തിന്നല്ലോ
 അവതാരങ്ങളും പലതോക്കുമ്പോൾ
 അതുകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചും ഭൂലോകം
 പതിന്നാലിലുമുത്തമമെന്നല്ലോ
 വേദവാദികളായ മുനികളും
 വേദവും ബാഹുമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു
 ലവണാംബുധിമദ്ധ്യേ വിളങ്ങുന്ന
 ജംബൂദ്വീപൊരു യോജന പക്ഷവും
 സ്ഫുടിച്ചുകുളുണ്ടതിലെത്രയും
 ഉത്തമമെന്നു വാഴ്ത്തുന്നു പിന്നെയും
 ഭൂപരമത്തിന്നു കണ്ണികയായിട്ടു
 ഭൂധരേന്ദ്രനിതിലല്ലോ നില്ക്കുന്നു
 ഇതിലൊമ്പതു ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടല്ലോ
 അതിലുത്തമം ഭാരതഭൂതലം
 സമ്മതമായ മാമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ
 കർമ്മക്ഷേത്രമെന്നല്ലോ പറയുന്നു
 കർമ്മബീജമതിന്നു മുളകൊണ്ടു
 ബ്രാഹ്മലോകത്തിരിക്കുന്നവർക്കുടേം
 കർമ്മബീജം വാട്ടിക്കുളുണ്ടുടൻ
 ജന്മാനാശം വരുത്തേണമെങ്കിലും

ഭാരതമായ വണ്ഡമൊഴിഞ്ഞുള്ള
 വാരിലെങ്ങുമെഴുതല്ല നിണ്ണയം
 അത്ര മുഖ്യമായുള്ളൊരു ഭാരത-
 മിപ്രദേശമെന്നല്ലാതുമോക്കണം
 യുഗം നാലിലും നല്ല കലിയുഗം
 സുഖമേതെന്ന മുക്തി വരുത്തുവാൻ
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ മകന്ദ ജനാർദ്ദന
 കൃഷ്ണഗോവിന്ദ രാമയെന്നിങ്ങിനെ
 തിരുനാമസങ്കീർത്തനമെന്നിയേ
 മറേറുമില്ല യത്നമറിഞ്ഞാലും
 അതു ചിന്തിച്ചു മറുളള ലോകങ്ങൾ
 പതിമൂന്നിലുമുള്ള ജനങ്ങളും
 മറു ദീപകളാരിലുമുള്ളൊരും
 മറു വണ്ഡങ്ങളിലുമുള്ളൊരും
 മറു മൂന്നു യുഗങ്ങളിലുള്ളൊരും
 മുക്തി തങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലായ്കയാൽ
 കലികാലത്തെ ബ്ഭാരതവണ്ഡത്തെ
 കലിതാദരം കൈവണങ്ങീടുന്നു
 അതിൽ വന്നൊരു പുല്ലായിട്ടെങ്കിലും
 ഇതുകാലം ജനിച്ചുകൊണ്ടീടവാൻ
 ഭാഗ്യം പോരാതെ പോയല്ലോ ദൈവമേ
 ഭാരതവണ്ഡത്തിങ്കൽ പിറന്നൊരു
 മാനുഷക്കും കലിയും ധർമ്മാരം
 എന്നെല്ലാ പുകഴ്ത്തിടുന്നു മറുളളോർ
 എന്നതെന്തിനു നാം പറഞ്ഞിടുന്നു

കാലമിന്നു കലിയുഗമല്ലയോ
 ഭാരതമിപ്രദേശമല്ലയോ
 ചെമ്മെ നന്നാൽ നിരൂപിപ്പിനെല്ലാതും
 ഹരിനാമങ്ങളില്ലാതെ പോകയോ
 നാകങ്ങളിൽ പേടി കറകയോ
 നാവുകൂടാതെ ജനമതാകയോ
 നമുക്കിന്നു വിനാശമില്ലാത്തയോ
 കഷ്ടം കഷ്ടം നിരൂപണം കൂടാതെ
 ചുട്ടു തിന്നുന്നു ജനം പഴുതേ നാം
 എത്ര ജനം പ്രയാസപ്പെട്ടിപ്പോലും
 അത്ര വന്നു പിറന്നു സകൃതത്താൽ
 എത്ര ജനം മലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജനം ജലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജനങ്ങൾ മണ്ണിൽ കഴിഞ്ഞതും
 എത്ര ജനം മരങ്ങളാൽ നിന്നതും
 എത്ര ജനം മരിച്ചു നടന്നതും
 എത്ര ജനം മൃഗങ്ങൾ പശുക്കളാൽ
 മന്ത്രിജനത്തിൽ മുന്പേ കഴിച്ചു നാം
 എത്രയും പണിപ്പെട്ടങ്ങു മാതാവിൻ
 ഗർഭപാത്രത്തിൽ വാണതറിഞ്ഞാലും
 പത്തുമാസം വയററിൽ കഴിഞ്ഞുപോ-
 ള്ളതു പന്തിരാണ്ടുണ്ണിയായിട്ടും പോൽ
 തന്നെത്താനാഭിമാനിച്ചു പിന്നേടും
 തന്നെത്താനറിയാതെ കഴിയുന്നു
 ഇത്രകാലമിരിയ്ക്കുമിനിയെന്നും

സത്യമോ നമുക്കേതുമെന്നില്ലല്ലോ
 റീപ്പോളപോലെയുള്ളൊരു ദേഹത്തിൽ
 വീഴ്ചമാത്രമുണ്ടിങ്ങിനെ കാണുന്നു
 ഭരണിരിയാതെ പാടപെടുന്നേരം
 നോത്തുപോകമെന്നെ പറയാവൂ
 അത്രമാത്രമിരിക്കുന്ന നോത്തു
 കീർത്തിച്ചിടുന്നതില്ലാ തിരുന്നാമം
 സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കലരിച്ചും
 നാണം കെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 മദമാത്സര്യം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 മതി കെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 ചഞ്ചലാക്ഷിമാർ വീടുകളിൽ പുക്കു
 കഞ്ചിരാമനായാടുന്നിതു ചിലർ
 കോലകങ്ങളിൽ സേവകരായിട്ടു
 കോലം കെട്ടി ഞെളിയുന്നിതു ചിലർ
 ശാന്തി ചെയ്തു പുലർത്തുവാനായിട്ടു
 സന്ധ്യയോളം നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 കാൺക നമ്മുടെ സംസാരംകൊണ്ടത്രേ
 വിശ്വമീവണ്ണം നിൽപ്പവെന്നും ചിലർ
 ബ്രാഹ്മണ്യംകൊണ്ടു കന്തിച്ചു കന്തിച്ചു
 ബ്രഹ്മാവുമിനിക്കൊപ്പായെന്നും ചിലർ
 അത്മാശ്വ വിരതു വിളിപ്പിപ്പാൻ
 അഗ്നിഹോത്രാദി ചെയ്യുന്നിതു ചിലർ
 വിദ്യകൊണ്ടുറിയേണ്ടതറിയാതെ
 വിദഗ്ദ്ധനെന്നു നടക്കുന്നിതു ചിലർ

കർമ്മത്തിന്റെ വാസമറിയാതെ
 കർമ്മം ചമക്കുമ്പോലെ ഗർഭം
 കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ വിരൂപിച്ചുകാണുമ്പോൾ
 തൃഷ്ണകൊണ്ടു ഭരിക്കുന്നിതൊക്കയും
 എണ്ണിയെണ്ണിക്കരയുന്നിതായുസ്സും
 മണിമണിക്കരേറുന്നു മോഹവും
 വന്നുവോണം കഴിഞ്ഞു വിഷുവെന്നും
 വന്നില്ലല്ലോ തിരുവാതിരയെന്നും
 കുംഭമാസത്തിലാകുന്നു റാമുടെ
 ജന്മനക്ഷത്രമശ്വതിനാളെന്നും
 ശ്രാദ്ധമുണ്ടുമോ പൃശ്വികമാസത്തിൽ
 സദ്യയൊന്നുമെടുത്തല്ലിനിയെന്നും
 ഉണ്ണിയുണ്ടായി വേൾപ്പിച്ചതിലൊരു
 ഉണ്ണിയുണ്ടായിക്കൂണ്ടാപ്പു ഞാനെന്നും
 കോണിക്കൽതന്നെ വന്നു വില്പമിനി-
 കാണമെന്നന്നെടുപ്പിജ്ജ്ഞതെന്നും
 ഇത്ഥമാരോന്നു ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കുവേ
 ചത്തുപോകുന്നു പാപം ശിവ ശിവ
 എന്തിനിത്ര പാഞ്ഞു വിശേഷിച്ചും
 ചിന്തിച്ചീടുവിനാവോളമെല്ലാക്കും
 കർമ്മത്തിന്റെ വലിപ്പവുമോരോരോ
 ജന്മങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞെന്നതും
 കാലമിന്നു കലിയുഗമായതും
 ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ വലിപ്പവും
 അതിൽ വന്നു പിറന്നതുമിത്രനാൾ

പഴുതേതന്നെ പോയ പ്രകാരവും
 ആയുസ്സിന്റെ പ്രമാണമില്ലാത്തതു-
 മാതൃഗൃത്തോടിരിയ്ക്കുന്നവസ്ഥയും
 ഇന്നു സാമസങ്കീർത്തനംകൊണ്ടുടൻ
 വന്നുകൂടും പുരുഷാത്മമെന്നതും
 ഇറിയുള്ള നരകഭയങ്ങളി-
 ലിന്നു വേണ്ടും നിരൂപണമൊക്കെയും
 എന്തിനു പൂമാ കാലം കളയുന്ന
 വൈകുണ്ഠത്തിനു പൊയ്ക്കൊൾവിനെല്ലാതും
 കൂടിയല്ലാ പിറക്കുന്ന നേരത്തും
 കൂടിയല്ലാ മരിയ്ക്കുന്ന നേരത്തും
 മദ്ധ്യയിടെയിടെ കാണുന്നനേരത്തും
 മത്സരിക്കുന്നതെന്തിനു ധാരാ പൂമാ
 അത്മമോ പുരുഷാത്മമിരിക്കവേ
 അത്മത്തിന്നു കൊതിക്കുന്നതെന്തു ധാരാ
 മദ്ധ്യാഹ്നാക്ഷപ്രകാശമിരിക്കവേ
 ഖട്ടോതത്തെയോ മാനിച്ചുകൊള്ളേണ്ട
 ഉണ്ണികുണ്ഡൻ മനസ്സിൽ കളിക്കുമ്പോ-
 ളുണ്ണികൾ മറ്റു വേണമോ മക്കളാൽ
 മിത്രങ്ങൾ നമുക്കെത്ര ശിവശിവ!
 വിണ്ണുകേതന്മാരില്ലേ ഭവനത്തിൽ
 മായ കാട്ടും വിലാസങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
 ജായ കാട്ടും വിലാസങ്ങൾ ഗോഷ്ടികൾ
 ഭവനത്തിലേ ഭൂതികളൊക്കെയും
 ഭവനം നമുക്കായതിതുതന്നെ

വിശ്വാസമൻ പിതാവു നമുക്കെല്ലാം
 വിശ്വധാത്രിചരാചരമാതാവും
 അപ്പനും പുനരമ്മയുമുണ്ടല്ലോ
 രക്ഷിച്ചിടുവാനുള്ള നാളെക്കെയും
 ഭിക്ഷാനും നല്ലൊന്നവുമുണ്ടല്ലോ
 ഭക്ഷിച്ചിടുകതന്നെ പണിയുള്ള
 സകലിതുകാതെ നാമങ്ങളെപ്പൊഴും
 ഭക്തി പുണ്ടു ജപിക്കേണം നമ്മുടെ
 സിദ്ധികാലം കഴിവോളമിവണ്ണം
 കാണാകുന്ന ചരാചരജാതിയെ
 നാണം കൈവിട്ടു കൂറ്റി സ്തുതിക്കേണം
 ഹരിഷാശ്രുപരിപ്ലുതനായീടു
 പരമേശ്വരന്റെ കൈസ്സമീപമുൻ
 സജ്ജനങ്ങളെക്കാണെന്നനേരത്തു
 ലജ്ജ കൂടാതെ വീണ്ടു നമിക്കേണം
 ഭക്തിതന്നിൽ മുഴുകിച്ചമഞ്ഞുടൻ
 മത്തനൊപ്പോലെ നൃത്തം കാിക്കേണം
 പാരിലിങ്ങിനെ സഞ്ചരിച്ചിടുമ്പോൾ
 പ്രാമണ്യങ്ങളുശേഷമൊഴിഞ്ഞിടും
 വിധിച്ചിടുന്ന കർമ്മമൊട്ടുന്വേദം
 പതിച്ചിടുന്ന ദേവമൊരോടത്തു
 കൊതിച്ചിടുന്ന ബ്രഹ്മത്തെക്കണ്ടിട്ടു
 കരിച്ചിടുന്ന ജീവനമെപ്പൊഴേ
 സകലി വേറിട്ടു സഞ്ചരിച്ചിടുമ്പോൾ
 പാത്രമായില്ലെന്നതുകൊണ്ടേതും

പരിതാപം മനസ്സിൽ മുഴക്കേണ്ട
 തിരുനാമത്തിൻമാഹാത്മ്യം കേട്ടാലും
 ജാതി പാക്കിലൊരന്ത്രജനാകിലും
 വേദവാദിമഹീസുരനാകിലും
 നാവു കൂടാതെ ജാതന്മാരാകിയ
 മുകരയെങ്ങൊഴിച്ചുള്ള മാനുഷർ
 എണ്ണമറ്റ തിരുനാമമുള്ളതിൽ
 ഒന്നൊരമൊരീക്കലൊരു ദിനം
 സ്വസ്ഥനായിട്ടിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും
 സ്വപ്നത്തിൽ താനറിയാതെയെങ്കിലും
 മരൊന്നായിപ്പരിഹസിച്ചെങ്കിലും
 മരൊരുത്തക്കു വേണ്ടിയെന്നാകിലും
 ഏതു ദിക്കിലിരിക്കിലും തന്നുടെ
 നാവുകൊണ്ടിതു ചൊല്ലിയെന്നാകിലും
 അതുമല്ലൊരു നേരമൊരു ദിനം
 ചെവിക്കൊണ്ടിതു കേട്ടുവെന്നാകിലും
 ജന്മസാഫല്യമപ്പൊഴേ വന്നുപോയ്
 ബ്രഹ്മസായുജ്യം കിട്ടീടമെന്നല്ലോ
 ശ്രീധരാചാര്യർ താനും പറഞ്ഞിതു
 ബാദരായണിതാനുമരുൾചെയ്തു
 ഗീതയും പറഞ്ഞീടുന്നതിങ്ങിനെ
 വേദവും ബഹുമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു
 ആമോദം പൂണ്ടു ചൊല്ലുവിൻ നാമങ്ങൾ
 ആനന്ദം പൂണ്ടു ബ്രഹ്മത്തിൽ ചേരുവാൻ
 മതിയുണ്ടെങ്കിലൊക്കെ മതിയിതു

തിരുനാമത്തിന്റേമാന്യമാമിതു
 വിഴയാകിലും വിഴക്കേടെന്നാകിലും
 തിരുവുള്ളമരുൾ ഭഗവാനേ!

ശ്രീഭഗവത സരോജ മ അനുപ്രസംഗം

നമസ്കരം.

—

കളിപ്പാട്ട്.

കളുപാട്ടുകൾ.

കല്യാണസൗഗന്ധികം

ശ്രീവാമദേവനാം ദേവൻ പണ്ടു
ഹൈമാവതിയോടുകൂടി
ശ്രീമൽകരിമിഥുനരൂപം പൂണ്ടു
ശ്രീസുത ലീലയാടുമ്പോൾ
ഉത്ഭവനാം ഗണനാഥനെന്റെ
നിർമ്മളഃഖമൊഴിപ്പാൻ
തപൽപാദപങ്കജപന്ദമെന്റെ
ഛായാമലേ കരുതാനാൻ
ആയതാക്ഷീവാണിമാതാ
രസനായാന്നടനമാടേണം
ചില്ലീവിലാസങ്ങൾകൊണ്ടു ജഗ -
ത്തല്ലാമൊരുപോലെ നിത്യം
ഉൽപാദനസ്ഥിതികല്പങ്ങളെ
കെല്ലോടു ചെയ്തുവരുന്ന
വിശ്വരൂപം പരം വന്ദേ സദാ
വിശ്വരൂപാവരണേവം
മംഗലമിങ്ങു വർദ്ധിപ്പാൻ ഗുരു -
പുംഗവന്മാരെ തൊഴുന്നേൻ
സൂര്യാദി വേഷമാനാക്കും മമ
സൂരികളും തുണചെയ്തു

വാല് മികയാടി മുനീന്ദ്രനാരു
 മാറ്റായവേദികൾ മറ്റും
 കേരിയോടെ വണങ്ങുന്നേനെന്റെ
 ശക്തിധരാപാദപതം
 വേദവ്യസിതമുനീന്ദ്രം പരം
 മാദമേണ വണങ്ങുന്നേൻ
 ശേഷം മഹത്തമനമെല്ലാമെ -
 നിഷാശീസ്സുരുളീടവേണം
 നല്ല സഭയെ വണങ്ങീട്ടു ഞാൻ
 ചൊല്ലുന്നോരു കഥയിപ്പോൾ
 വല്ലവിഴിയിലുണ്ടെന്നാകി -
 ലെല്ലാവരും ക്ഷമിക്കേണം
 ചൊല്ലുള്ള ഭാരതം തന്നിൽനിന്നു
 കല്യാണസൗഗന്ധികാഖ്യം
 പുഷ്പമപഹരിച്ചോരു ഭീമ -
 വിക്രമം ചൊല്ലുന്നു ഞാനും
 ഏകിലോ പങ്കജാക്ഷന്റെ പാദ -
 പങ്കജസേവകന്മാരാം
 ധർമ്മജനാപുഷ്പജനാരു
 ധർമ്മദാരങ്ങളുമായി
 അദ്രിവനം സഞ്ചരിക്കുന്നേരം -
 മന്ത്രപതിയുരചെയ്തു
 കൽക്കാരപുഷ്പസൗഗന്ധാദോദ -
 മുല്ലാസമോദശംശുരൻ
 ആമോദമോടെ പുണരുന്നതു

ഭീമസേന ഭവാൻ കാൺക
 നല്ലവൃഷ്ടമിതുപോലെ മണി-
 ലില്ല സൗഗന്ധമൊന്നിന്നും
 ഭംഗികൾ സൗരഭ്യമോദ നല്ല
 സംഗീതമോടെ വരുന്നു
 കല്പദമകസുമാമോദത്തെ
 അല്പമാക്കുന്ന സൗരഭ്യം
 ഉത്തരാശാമുഖേ വന്നീടുന്നു
 സതപരമോത്തുകണ്ടാലും
 നല്ല കസുരം തിരഞ്ഞു മമ
 വല്ലഭ കൊണ്ടത്തരേണം
 ഉണ്ടു സാമന്ത്രിം ഭവാനൊന്നതു
 കൊണ്ടത്രേ ഞാൻ പറയുന്നു
 വല്ല വിരോധികളുണ്ടെന്നാകിൽ
 കൊല്ലുവാനും ശക്തിയുണ്ടു്
 ആയതുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നേൻ പ്രാണ-
 നായക ചിന്തിച്ചു ചെറു
 പൊൻമുഗത്തക്കുണ്ടു മോഹിച്ചുപോൽ
 താപംഗിയായ വൈദ്യേഹി
 സ്രീവാക്ഷ കേട്ടിട്ടാരുമ് പണ്ടു
 ശ്രീരാമനമകപ്പെട്ടു
 നാരിമാർ സാരസ്വതാസ്ത്രംകൊണ്ടു
 പൂജയന്നാരെ മയക്കും
 മുർല്ലഭവസ്തുവെ ചൊല്ലി തന്റെ
 വല്ലഭന്മാരെ വലക്കും

വാമാക്കിമാർ വാക്കു കേട്ടിട്ടൊന്നു
 ചെയ്യാനുമോർത്തിട്ടു വേണം
 വേണ്ടാത്തതെന്നു മനസ്സെങ്കിലോ
 വേണ്ടാ നമുക്കെന്റെ കാന്തം
 ഇത്ര സുഗന്ധമുള്ളൊരു സുമം
 കുത്രാപി നാസ്തി മൽകാന്ത
 ഇത്ഥം ദൃഢജാവാക്യം കേട്ടു
 സതപഥം ചൊല്ലിനാൻ ഭീമൻ
 എന്തിനീവണ്ണം പറയുന്നു നിൻ
 ചിന്തിതം സാധ്യമെന്നോക്കു
 പാഞ്ചാലനന്ദനേ ബാലേ നിന്റെ
 വാഞ്ചരിതമെന്നാൽ സഫലം
 വീരനാം മാരുതപുത്രനമ്മ -
 മാതേയം പേടിയുമില്ല
 ബന്ധുരാംഗീജനമായുള്ളൊരു
 സിന്ധുജന്റെ പ്രഭുക്കേററം
 അന്ധതാനൽകുന്ന ബാലേ നിന്റെ
 ചിന്തിതമെന്നാൽ സഫലം
 സ്വർഗ്ഗപാതാമൃതലോകേഷു ഞാൻ
 നിർദ്ദമിച്ചാശു തിരഞ്ഞു
 ഹേമപുഷ്പം ഹരികണ്ഠോദരം ഭീമ -
 സേനാനോടാരാനുമേറാൽ
 വഹ്നൗ ശലഭങ്ങൾ പോലെയവ -
 രനായ സന്നമായിടം
 ഇത്ഥമുചെയ്തു ഭീമൻകരേ

ധൃതപാ ഗദയതിവേഗാൽ
 ഉത്തരാശാമുവേ നോക്കിട്ടങ്ങ
 സ്തപരം യാത്ര തുടങ്ങി
 ദണ്ഡകാരണ്യം പ്രവേശിച്ചിതു
 പാണ്ഡവനുമതിവേഗാൽ
 വൃക്ഷങ്ങളോരോതരങ്ങൾ നൂറു
 ലക്ഷമല്ലോത്തുകാണുമ്പോൾ
 നക്ഷത്രവർഗ്ഗത്തിലെത്തിടുന്ന
 വൃക്ഷങ്ങളുതുകൾ കണ്ടാൽ
 മുല്ലമലയജനദാരവും
 മല്ലികാ നല്ലരയാലും
 ആമൃപനസഖജ്ജരങ്ങളു -
 മാമ്രാതകൌടുംബരങ്ങൾ
 പൂഗങ്ങൾ നാളികേരങ്ങൾ നല്ല
 മാകന്ദപുന്നാഗവൃന്ദം
 ആലുമെരിഞ്ഞി തമരം നല്ല
 മാലതി ജാതി വൃക്ഷങ്ങൾ
 ആലോലപല്ലവജാലങ്ങളും
 സാലങ്ങളുമുണ്ടനേകം
 മറ്റുമനേകമുണ്ടോരോതര -
 മറ്റുമില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ
 കോകിലകീചകനാദങ്ങളും
 കേകാവിലാസങ്ങൾ മറ്റും
 വല്ലിഗൃഹം വനദേവതമാ -
 തല്ലാസമോടെ പാടുന്നു

പുഷ്പമധു കടിച്ചുററം നല്ല
 ഷർപദങ്ങൾ മുരളി
 കണ്ടുകേട്ടാനന്ദമോടെ ഗദ -
 കൊണ്ടു വന്നങ്ങൾ തകർത്തും
 പൊട്ടി ഞെരിഞ്ഞു തകൻ മരം
 കൂട്ടമോടങ്ങു വീഴുന്നു
 കാട്ടാനകൾ കരടികൾ പുലി -
 കൂട്ടങ്ങൾ കാട്ടികൾ മറ്റും
 കൂട്ടമിട്ടോരോരോ ദിക്കുകളിൽ
 ചാട്ടം തുടങ്ങുന്നു ഭീത്രാ
 പല്ലമിളിച്ചു വിറച്ചു വീണു
 പല്ലകജാലങ്ങളെല്ലാം
 വായുസുതൻ തിരിക്കുന്ന ഗദാ -
 വായുക്കുളുറു മുഗങ്ങൾ
 വായുപിളിൻ പതിച്ചു ഫന്ത
 കായം വിറക്കുന്നു പാദം
 മാതപുത്രഗദാഗ്രം ചില
 ദാരുക്കളേല്ക്കുന്നപാദം
 പൊട്ടിയൊരു മരം മരോതിനു
 തട്ടിയതുമുടൻ പൊട്ടി
 വൃക്കങ്ങൾ വീഴുന്ന ഘോഷമിടി -
 വെട്ടിമുഴങ്ങുന്നപോലെ
 ഗംഭീരഹൃദയകാരനാദം കേട്ടു
 കംഭികളും വിറക്കുന്നു
 കണ്ഠീരവങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടങ്ങു

മഞ്ജുശൃംഗീപുരപ്പക്ഷ
 കല്പം മരവും ഗഭയക്കൊണ്ടു
 തല്പിപ്പൊടിച്ചുടൻ വേഗാൽ
 കന്തിസുതൻ നടന്നാശു ഗന്ധ -
 മാദനപവ്നം പുക
 കണ്ണിനാദാദപ്രദമായുള്ള
 പുണ്യസ്ഥലമതു കണ്ടാൽ
 കാനാദേവതമാരും വര -
 മാനന്ദമോടെ കളിച്ചു
 കാളിയും വേതാളപാളികളും
 മേളമോടെ കളിക്കുന്നു
 ഗന്ധവർകിണരന്മാരും പുന -
 രസ്യവാസി പിശാചുക്കൾ
 യക്ഷരും ചാരണന്മാരും നാമു -
 യക്ഷികൾ ക്ഷത്രിയശാസ്ത്രന്മാർ
 ദൈവവിഗ്രഹന്മാരായുള്ള
 ദൈവർ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സും
 കാലപിശാചും കവാലന്മാരും
 ശുലിനി മാലിനി താനും
 മുണ്ഡികളായവർ കേചിൽ ചില
 ദണ്ഡുധരിച്ചവർ വേറെ
 മന്ത്രിമകരന്മാരും കുടിച്ചിട്ടങ്ങു -
 വൃത്തമാടുന്നവർ കേചിൽ
 കുരൂചിൽ സ്ത്രീകളെ നാഡിക്കു
 ശുദ്ധകന്മാരങ്ങനേകം

പുത്രരെ തിന്നുന്നവരണ്ടരോ
 കുറുചിൽ മറെറായ ഭാഗേ
 വാരിമാരെ പിടിപെട്ടിട്ടു
 ചോരകടിക്കുന്നവരും
 ചോരകടിച്ചു മരിച്ചുപോയ-
 ചിട്ടന്ന രക്ഷാഗണങ്ങൾ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു ചിലരുണ്ടരോ
 മണ്ണു വാരി ഭുജിക്കുന്നു
 ഭൂതിധരിച്ചു സർപ്പാംഗം ചിലർ
 ഭൂതേശൊ സ്മൃതിചെയ്തു
 അഗ്നി കത്തിട്ടന്ന ദിക്കിൽ ചെന്നു
 വാഗ്ദാതൃ നൃത്തമാടുന്നു
 കണ്ടുംകഴിയുള്ള ദിക്കിൽചെന്നു
 കൊണ്ടാടി നൃത്തംധരിച്ചും
 പുഷ്പിതവൃക്ഷം കരേരിച്ചിലർ
 പുഷ്പങ്ങളുമറക്കുന്നു
 വല്ലഭാരു പൊയ്ക്കയിൽ ചെന്നു ചില-
 രല്ലാസമോടെ റിന്തുനൂ
 അഞ്ചിതഗാഢങ്ങൾ വേറെ വിപ-
 ജീകൃതനാഭോ സാകം
 നാടകമാടിയും കേചിൽ ചില-
 രോടക്കുഴൽ വിളിയോടും
 വാവാവിവോദയോനാകരം
 കാവനെ ഭീമസേനൻ താൻ
 സഞ്ചരിക്കുന്നോരു നേരം വല്ല

കഞ്ചുവത്തോരു വേടനാർ
 നായാട്ടുവാൻ വാനം വുകു വിജ -
 ജായമാരോടിടചേൻ
 പാണികളിൽ ചാവണാണങ്ങളും
 തുണീമവും ധരിച്ചാശു
 ഗുഞ്ജനാലമാലകളും ധരി -
 ചുഞ്ജനാപപ്പുതമ്പോലെ
 ചെമ്പിച്ച താടിയും മീശകളും
 ചെമ്പരത്തിപോലെ കണ്ണും
 ഏറെക്കുറേത്താമധരങ്ങളും
 കൂറകളുമതുപോലെ
 ഏത്രയും പാർമുണ്ടാകും മേഘം
 ഗാത്രങ്ങൾ കാണുന്ന നോരം
 ഭാരോ മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നിട്ടവർ
 പാരായണങ്ങളു ഭൂജിച്ചും
 അസ്പഷ്ടമേറു ചാകാതെ ചില
 പോത്രികൾപാഞ്ഞെങ്ങാളിച്ചും
 മത്സ്യഗജങ്ങൾ വരുമ്പോൾ പാഞ്ഞു
 പൃഥ്വിതലങ്ങൾ മറഞ്ഞു
 കേളിയാടുന്നതും കമ്പു കളവാണീ -
 പതി ഭീമസേനൻ
 വേഗം ചെന്നു കരേറി ഗന്ധ -
 മാദനാസ്വാധിത്യകാര്യം.

നോമ്പാദം നമഃപൂ.

അന്തകസുതാനുജൻ കാന്തിവാസനൻ ഭീമൻ
 അന്ധനാൻ വിന്നു കിഞ്ചിൽഗന്ധമാദനോപരി
 പാതംസോദരൻതാഴെ പാത്തുനോക്കുന്ന നോരം
 കാളാഞ്ചനാധിതന്നിലിളകും തിരപോലെ
 ഇളകുമൊരുപോലെ കദളീദളങ്ങളാൽ
 വിവിധമായ കദള്യദവികളു ഭീമൻ
 കുറുകുപ്പുണ്ടു നോക്കി മതിമാൻ വൃകോദരൻ
 വീലക്കൽകൊണ്ടുകോൽ മാലകൾക്കിടയിടെ
 അഴകേരിടും നല്ല പവിഴം ചേർത്തുനന്നാൻ
 വിരവിൽ വിതാനിച്ചു മന്ദവും പന്തൽപോലെ
 പെട്ടെന്നുമുടി നിലംപട്ടുകൊണ്ടെന്നപോലെ
 അഴകിൽ വാഴകൾക്കു ചുഴലുമൊരുപോലെ
 കലകൾ തമ്മിൽ തിങ്ങീടുലഞ്ഞു വീണപഴം
 പക്ഷികൾപോലുമൊന്നു ഭക്ഷിച്ചിടുമാറില്ല
 പേടിക്കൊണ്ടൊന്നും ഭുജിച്ചിടുമാറില്ലപഴം
 ആരിതു ഭക്ഷിക്കുന്നു വീരനെത്രയുമവൻ
 ശൂരതയുണ്ടെങ്കിലേ പാറാതെ യേപ്പെടും
 ഇത്തരം വിനച്ചരിസുതപരം വൃകോദരൻ
 തകർത്തുനടന്നിതു സമർത്ഥൻ പവനജൻ
 സതതം രാമരാമേത്രമിതജപത്തോടും
 മന്ദവും കവികലവരാനും മഹാവീരൻ
 തദനു വിരുവിച്ചു മനസി ഹനനാനും.

കന്തകലവരവിവരനന്റെ സമോദരം -
 നന്ദതാകരബലമുള്ളൊരു വീരൻ
 അരിവരാനികരമശേഷമൊട്ടക്കും

കരലാലശാലി സമീരണസ്വരം
 ചലരിശികലമണി പാശ്ചാലിക്കൊരു
 വിമലസുരസ്തിവൊരാശവളന്നു
 കിന്നാരസമരരണം ചെന്താ-
 നന്നതബലനിവയാശു തുനിഞ്ഞു
 കടുതരകോവിപ്രസ്തരകാനാപടലീ
 ത്വദതി തകരൂവരന്നു
 മമ ജാകാതജ്ഞാതിമാരഞ്ചനിവ-
 റിതി കരുതീടിന കവികലവീരൻ
 പദവിമുടക്കണമെന്നാൽ പവനജ
 പടുതകൾ കാണാമെന്നു വിനച്ച
 ത്രിഭുവാമൊക്കെ ജയിച്ചൊരു മാത-
 സുതനായുള്ളൊരു കവിപുംഗവനും
 സ്ഥവിരതപൂരണൊരു വാനരനായി
 ചെരുവഴിതന്നിൽ ചെന്നു ശയിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൦൦ : മോക്ഷം.

ശ്രീമാൻ ദശരഥപുത്രനായ
 ശ്രീരാമദാസനായിടം
 മാരുതിയും വഴിതന്നിൽ വൃദ്ധ
 വാനരനായിക്കിടന്നു
 കണ്ണമടച്ചു ശയിച്ചാനതി
 ദണ്ഡഭാവോ ഹനുമാൻ
 കാലുരവും കഴഞ്ഞങ്ങരോ
 വാനലും മെലിഞ്ഞതീയ്ക്കുണ്ടു

നേരുകിലാലമൊഴുകീടുന്ന
 ഗാത്രവുമേറെ മേലാഞ്ഞു
 അല്ലൽ മുഴുതു ശയിച്ചിടുന്ന
 ഭല്ലകരാജന്റെ മാറ്റേ
 വീരനാകം ഭീമസേനാനതി -
 പോരേണ ചെന്നങ്ങുതു
 ആരൊടോ മാറ്റേ കിടന്നീടുന്ന
 വാറാ മാറിട്ട വേഗാൽ
 മാറിക്കിടപ്പാനെഴുതല്ലിവി -
 കേരളയുണ്ടാത്തിയെന്നോക്കു
 ആമെന്നറിഞ്ഞു പാഞ്ഞീടുന്നു
 മൂരവേ മാറിട്ട വേഗാൽ
 പല്ല പ്രഭുക്കളെക്കണ്ടാലറി -
 വില്ലാത്ത വാറാക്കൂട്ടം
 വീരനാമെന്നെയറിയാത്തവ -
 രാജുള്ള ഭൂതലംതന്നിൽ?
 മാരുതിയെക്കേട്ടറിയാത്തവ -
 രാജുള്ള മൂന്നു ലോകത്തും?
 ധർമ്മിപ്പനാകിയോരെന്നെ ബഹു -
 സമ്മതമല്ലയോ ലോകേ?
 ഇത്ഥം ശ്രവിച്ചു ഹനുമാൻതാനും
 പാതമാഗ്രജനോടു ചൊന്നാൻ
 ആരാകിലും വഴി നീങ്ങീടുവാൻ
 പോരാ നമുക്കിന്നു ശങ്കരി
 മൂരെ തിമിഞ്ഞു പോയിടുന്നതും

പോരായ്മയെങ്കിലിദാനീം
 ലംഘിച്ചുതപാജ്ഞാശങ്ക നിയമിന്നു
 ശങ്കിക്കുവേണ്ടയല്ലാത്തിൽ
 വാ.നമദേഹം തൊടുന്നതിനും
 മാനസേ ശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ
 നല്ല ഗഭകൊണ്ടു പുറ്റുമയ്യ
 മെല്ലവേ നീക്കിഴമിക്കു
 ഇത്തരം കേട്ടൊരു നോരത്തതി -
 നത്തരം ഭീമനും ചൊന്നാൻ
 ധിക്കാരമേറ്റും വിനക്കുണ്ടെവി -
 ക്കുറക്കുവിലേറ്റുന കോപം
 വല്ലതും ചൊല്ലുന്ന വിനെ തച്ച
 കൊല്ലുവാനും മടിയുണ്ട്
 മൽ ഗുരു ശ്രീമാൻ ഹനുമാൻ രാമ -
 ഭക്തന്റെ വംശജനല്ലോ
 അല്ലാത്തിൽ മക്കട വിന്നെത്തച്ച
 കൊല്ലുവൻ മാരുതപുത്രൻ
 വൃദ്ധനായുള്ളൊരു വിന്നെയിന്നു
 ബലകോപോ വധിച്ചാൽ
 ചേരുകയില്ലതു കേട്ടാൽ മഹാ -
 വീരനാം ഞാറിതു ചെല്ലാൽ
 പോരും പാഞ്ഞതു ഭീമയെന്നു
 വാനമാധീശപരൻ ചൊന്നാൻ
 മക്കടയെന്നു ചൊല്ലിട്ടുണ്ടെന്നു
 ധിക്കരിക്കുന്നു വളരെ

വാ നാന്നാശിലുമുണ്ടാം ബാഹ്യ
 സാരവാന്മാരെന്നറിക്
 വീര്യവും ശൌര്യവും ചൊന്നതു ന
 പോരുമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 ഐവയ്ക്കമൊത്തൊരു ഭാര്യയതും
 ചൊവ്വല്ല നാലു ജാതിക്കും
 വാനരന്മാർക്കുമയോഗ്യമിതു
 പോരുമിനിയും ശ്രവിക്ക
 ചാഞ്ചല്യമെന്നിയേ ദുശ്ശാസനൻ
 പാഞ്ചലീതന്നുടെ വസ്ത്രം
 പാരാതെ ചെന്നഴിച്ചില്ലേ നിങ്ങൾ
 കൈവരും കണ്ടങ്ങിരിക്കെ
 കണ്ണും മിഴിച്ചങ്ങിരിക്കെ തന്റെ
 വെണ്ണിറൊച്ചെന്നു പിടിച്ചു
 മണ്ണിലിട്ടങ്ങിഴയുമ്പോൾ നിന്റെ
 തിണ്ണമെല്ലാമെവിടെപ്പോൻ
 ഗാസാരിപുത്രരോടേറു തോറു
 കാന്താരവാസിയാം നിന്റെ
 വീരത ചൊന്നതു കൊള്ളാം പോക
 വീര സമീരണസുനോ
 ഇതരം ശ്രവിച്ചുടൻ ഭീമൻ ചിത്തം
 കോപോ ചൊല്ലിനാനപ്പോൾ
 ഏറെറ്റുറഞ്ഞുപോകല്ല ഗദ
 ചാരിൽ പതിച്ചീടുമോക്ക

എന്തു ചെയ്യാകിലും കൊള്ളാമിന്നു
 പന്നമാവെഴുതിക്കൊണ്ട് മേലാ
 ഇതും കപിശപരവാക്യം കേട്ടു
 ബലകോപോ കൊന്തയ്ക്ക്
 നല്ല ഗദകൊണ്ടവന്റെ വാലു
 മെല്ലവേ വിടുന്നതോരം
 തെല്ലമിളക്കിപ്പൊങ്ങു മീനൻ
 പല്ലം കടിച്ചുങ്ങലറി
 രണ്ടു കൈകൊണ്ടും പിടിച്ചിട്ടവൻ
 വേണ്ടുന്ന സാഹസം ചെയ്തു
 പാദത്തെ പുല്ലേ കിടന്നിടുന്ന
 രോമവുമൊന്നിളകീല
 എന്നല്ലവന്റെ ഗദയും വാലു
 തന്നുടെ കിഴിത് പതിച്ചു
 മാറിനിന്നാശു പറഞ്ഞു മരം
 മേറുന്ന വാദമത്തായോ!
 ഇപ്രകാരം വിന്റെ മായകളും
 ദുഷ്ടയോഗങ്ങളും കൊള്ളാം
 അദ്വൈതമിച്ഛിക്കേണം വിന്റെ
 വിദ്യയും മായയുമെല്ലാം
 മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളുമെന്റെ ഗദാ
 തന്ത്രത്തിനൊക്കുമോ മൃഡ!
 ശ്രീമാമദാസനാമെന്റെ ഗുരു
 ശ്രീഹരനാമന്തന്റെ വാഗ്ദേവ
 ജാതാദം വിന്നെ വധിച്ചാൽ ബഹു-
 പാതകമുണ്ടെന്നറിക

വിരാം മാജതിക്കുള്ളിൽ ബഹു
 പോരായ്മയുടകപ്പെട്ട
 ആധിയം പുണ്ടു സമീപസുതൻ
 ക്രോധോ വില്പനനോരം
 വൃദ്ധവംഗശരീരം വെടി
 ഞ്ഞുത്തുംഗശൈലസുരായ്

കാലലരിയുമാറുള്ള നായാമതിഭീഷണം
 അതിധവളമാണുളഞ്ഞുള്ള ദംയുങ്ങളും
 പൂമുലനാവകൃഷ്ടതാങ്കിതഭീഷണം
 ഗന്ധവഹനാനുസ്ഥസ്യ കണ്ടാൽ
 അന്ധത കലനം പരിപാദികലമോടും
 പ്രസൂരസ്തംഭകേടുമറയുതഭീഷണം
 രാജസുശരക്കുതഗണൈരധികരൂഷം
 മാറിടവുമേറെയൊക്കുമിഹ കണ്ടാൽ
 വിരരിപ്പഭീതികരപോരവമോടും
 വായരകലാധിപതി വിനാതിഹ കണ്ടു
 മാജതി ക്രോധ വിരുവില്ല വിജചിത്തേ
 ആരിതു മഹാഗിരിവരോപശരീരൻ
 പാരിലൊരു വീരരുതല്ലവന തുല്യൻ
 കൃഷ്ണകലരാജന്റെ ലക്ഷണമതോത്താൽ
 ലക്ഷണഗുരുപ്രവരദംസാരിവനൊൻ
 പൂർവ്വജാഹോ കപികലേശവോട ഞ്ഞാറം
 പൂർവ്വമുചെയ്ത സമസ്തമവി കഷ്ടം
 ഇത്ഥമരു ഭീതിവിധയോ കുരുരാജൻ
 ചിത്തമതിലാത്തു കവിസത്തമപദാനേ
 ദൈധധരാനുസരോദനമപ്പോൾ

ദണ്ഡന്തി ചെമ്പിൻ പുകണ്ണു ഹനമാനോ
 രാമചരണാംബുജപരായണ നമസ്സേ
 വീരകരസാരജിതവൈരിജയരാശേ!
 ഖോരതരവാരിവിധിതാരണ നമസ്സേ
 മാരുതപുരാരിതായ ജയ മഹാത്മൻ!
 താതസൃഷ്ടദേ ജയ സമസ്തവിഭവോ
 സാകമസ്യശേഷസഭാം തപശ്ശി ഭാതാ
 രാമദയിതാമനാസി മോദപരിഭാതാ
 വീര ജയ രാമവദന്തപ്രവിനോധാ
 ഭീമസമവേദനതി കേട്ടു ഹനമാനം
 ദോദമൊട്ടു ഭൂപതികുമാരനെയെടുത്തു
 ചേർത്തു റിജവർണ്ണസി ചിരായ ഹനമാനം
 കീർത്തിയൊട്ടു മാഴ്ശു ശുഭേഷു തവ നിത്യം
 ദൃഷ്ടുരിപുഷ്പനമയി സോദര ഭവാനാൽ
 നഷ്ടമഖിലം വേതു തേ വിഖിലമിഷ്ടം
 മാറിനി കൊതിച്ചു സുമമുണ്ടു-ധ്വാനേൻ
 വാഹിനിയിലങ്ങതിൻ പാലനമനോകം
 ചെന്നു കസുമത്തോടണയുന്നൊരു ദശായാം
 വന്നു കലഹിച്ചുവരശേഷമവി തോല്പും
 അപ്പൊഴുതു വേണ്ട കസുമങ്ങളുമുത്തി-
 ടുത്തുതപരാക്രമ സുഖോ വരികാശു
 ഇത്ഥമുരചെയ്തു രാജസത്തമചരിത്രം
 ചിത്തവരിശുദ്ധി വരുമാമുരചെയ്തു
 ഇത്ഥമുരചെയ്തിൻ മറഞ്ഞു ഹനമാനം
 ചിത്തകരുക്കോ പവനാത്മജനമപ്പൊൾ
 ജാതി മൂന്നാം പാദം സമാപ്തം.

ചിത്തകൈതുകത്തോടങ്ങു ഭീമൻ
 വിത്താധീശന്റെ പുഷ്പം തിരഞ്ഞു
 കണ്ടു ഭീമനും താതനിയോഗം -
 കൊണ്ടു കൽക്കാരപുഷ്പനിവാസം
 മാനവൈരപ്രവേശ്യമായിട്ടും
 വാഹിനീതടം പ്രാപിച്ചു ഭീമൻ
 തത്ര കണ്ടുള്ള വിസ്മയം ചൊൽവാൻ
 സ്പാധീശപരന്റെ പ്രയാസം
 യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവ്വസികൾ
 ലക്കം കോടിയുമല്ല ഗുണികിൽ
 നല്ലൊരു സുഗന്ധങ്ങളുമേറി -
 ഒട്ടല്ലാ നാളും സുഖോ വാഴുന്നു
 സ്നാനം ചെയ്തല്ലാതെ സുമന്ദരം -
 കൂടാമെന്നും വരുത്തുമറില്ല
 പാലുപോലെ വെളുത്ത ശരീരം
 കാലും ചുണ്ടും ചുക്കുന്ന മംസങ്ങൾ
 സ്വർണ്ണദണ്ഡങ്ങൾ ചേർത്തു വിളങ്ങു -
 മണ്ണാമാജൻ തഴകളെപ്പോലെ
 എണ്ണമില്ല ഗുണിപ്പതിനിന്നീ -
 വണ്ണം മൂന്നു ലോകത്തിലുമില്ല
 ക്രൈസ്തവസാരങ്ങളുമനോകം
 കാഞ്ചനവത്രികളുമസംഖ്യം
 ചക്രവാകങ്ങൾ വിക്രമമുള്ള
 നാട്ടങ്ങളുമസംഖ്യമായുണ്ടു
 സ്വപ്നമായ ജലമതിലാർദ്ര -

കല്പമം വന്നു വെച്ചു തത്ര
 അഞ്ചു രാജാക്കൻ ഗഭവം
 തലമലയിൽ വന്നിറങ്ങുന്നു
 നാലു ഭാഗ കളിക്കുന്നു യക്ഷ -
 ബാലികമാരമിതമാദോ
 കണ്ടു മാന്യതാരിൽ കരക -
 മണ്ടാക്കുന്നിതു ഭീമനമപ്പോൾ
 ദൂരവേ നിന്നു മണ്ടി വന്നാതു
 വാരിതന്നിലാഞ്ഞാരു ചാടി
 തൽക്കണമെല്ലെങ്കിലും
 പ്രക്കോഭിച്ചു മിട്ടാൽ കരേറി
 ത്രാസുതയാടുകുടവേ വേഗാൽ
 പത്രികളും പാമ്പുലും
 മാതസുതവക്കണ്ണിലുള്ള
 രോമാമറു വിഭാരിതായ
 പാരം വേദം പൂണ്ടു മണ്ടുന്നു
 ഘോരമായ മകരനികരം
 തൽക്കണമൊരു പുഷ്പം പരിച്ചി -
 ട്തതമാംഗേ ധരിച്ചിതു ഭീമൻ
 നൂതനമാം സമങ്ങളെപ്പൊതു
 വാതപത്രൻ പരിക്കുന്ന നേരം
 പുഷ്പപാലകന്മാരു കണ്ടി -
 ട്തപ്പോഴങ്ങവർ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി
 മേ മേ കിന്നരധീശന്റെ പുഷ്പ -
 മാതമേ പരിച്ചിട്ടമാരില്ല

മഞ്ഞു നിന്റെ തൊഴിലിതു കണ്ടാൽ
 മൃത്യുകാലമടത്തിരിയ്ക്കുന്നു
 രാജരാജന്റെ രാജ്യത്തിൽ വന്നി-
 ട്താമിങ്ങിനെ ചെയ്തമാരില്ല
 രാജരാജന്റെ ഭായ്മാർ ചൂടും
 സാരസഞ്ചിഭവയെന്നരിക
 യക്ഷരാജന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കൽ
 പക്ഷമല്ല തന്മണികളോത്താൽ
 പക്ഷമേങ്ങും കൂടാതെ നൂറു
 പക്ഷം പുഷ്പങ്ങൾ വേണം കൊടുപ്പാൻ
 പുഷ്പവാലകനായ ഞങ്ങൾ
 കല്ലവും ഭയമോരേയുമില്ല
 എല്ലാവരും ഭയമുണ്ടു ഞങ്ങൾ
 കൽഹാരസം രക്ഷിക്കുകയും
 പ്രത്യേകം കൊടുക്കണം ശതാഭം
 പ്രത്യുഗ്രപ്രസൂനങ്ങൾ വെച്ചേറെ
 പൊയ്ക്കല്ലയ്ക്കു പുഷ്പങ്ങൾ വേണം
 ശയ്യകളിൽ വിരിപ്പാവുക
 കേശഭാരത്തിലിരണ്ടു പുഷ്പം
 സാധം കൈകളിലോരോന്നു വരെ
 പ്രാണനാഥനായെന്നു നേരം
 വേണം മാന്തിലൊരാളു പുഷ്പം
 പാടെയല്ല കചങ്ങൾക്കധികം
 കാരിയുമുണ്ടരികു നീ ഭോഷ
 അല്ലാതെ വേണമയ്യല്ല പുഷ്പം

ചൊല്ലാൻജീവർത്തിന്റെ ഞായം
 രാത്രിപോയൊരു ദുഃഖാവിതനെ
 തീർത്തുകൊൾവാൻ പ്രഭാതമാകുമ്പോൾ
 സ്നാനംചെയ്തു വന്നാൽ കൊടുക്കേണം
 മാനസം തെളിവോളം കൃഷ്ണം
 ആയ പുഷ്പമവഹരിപ്പാനായ്
 മായാവി വീ തുറിഞ്ഞതു ചിത്രം
 ദേഹത്തോടു കൂറ്റഭയേണിരിക്കിൽ
 വേഗം പോകുന്നു നല്ല മന്ത്രി

ഇത്ഥമോരോന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെ
 വിത്താധിപാമഭ്യന്തരം
 പോരിനു കോപ്പിട്ടു ചേരത്തങ്ങു
 മാരുതവ്യഗ്രനമപ്പോൾ
 നല്ല ഗദ്യമെടുത്തു തിരി -
 ചൊന്നു മെല്ലെയടിച്ചപ്പോൾ
 ചിത്തകോപം വളരാഞ്ഞിട്ടവ -
 മെത്തില മൃത്യുപുരത്തിൽ
 എല്ലാ ഞെരിഞ്ഞുപോയിട്ടും ചിലർ
 പല്ലു തകന്നുപോയിട്ടും
 കണ്ണും തിരിഞ്ഞു ചിലർ മുഖം
 മുണ്ടൊരു മറ്റൊരു ഭാഗം
 നാവു മുറിഞ്ഞു ചിലർ മുഖം
 മാനുഷകന്മപോയിട്ടും
 ദേഹം തളന്നു ചിലർക്കുണ്ടോ
 നാശമുൾ കാണമതിവില്ല

മടു മുറിഞ്ഞു വീണ്ട ചിലർ
 വട്ടം തിരിയുൻ പാദം
 ആധിയാതെ ചിലർ മണ്ടിച്ചെന്നു
 ക്രോധവശത്തോടു ചെന്നാർ
 വിത്തേൾ പുഷ്പങ്ങളെല്ലാമൊരു
 മന്ത്രിൻ ഹരിക്കുന്ന പാദം
 ഞങ്ങൾ ചെന്നങ്ങൊത്തുത്തപ്പോളവ -
 റിങ്ങിനെ ചെയ്തതു കർമ്മ
 എന്തിനു ചൊല്ലുന്നവന്റെ ബല -
 മന്തകൻ സമമത്രേ
 ഇത്തരം കേട്ടൊരു പാദം
 നന്മയായ കോപോ വേഗാൽ
 വാളിമെടുത്തു കരത്തിൽ കാള -
 രാത്രിയെപ്പോലെ നടന്നു
 ആശു ചെല്ലുന്നൊരു പാദത്തുട -
 പാശുഗന്മാനൻ താനും
 വാരിയിൽനിന്നു കരേറി പല്ല
 വാരിരുഹങ്ങളെയെല്ലാം
 ബാധാ കരേ വെച്ചു ഭീമൻ കരേ
 ധൃതപാശഭയതിവേഗാൽ
 ക്രോധവശത്തോടുകൂടിയോളതി -
 ക്രോധോ ഭീമസേനൻ താൻ
 താപനം ചെയ്തൊരു നേരം പ്രാണ -
 പീഡ സമിയാഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു
 വിത്തേൾപോടിയില്ലാത്തു

വൃത്താന്തമെല്ലാമവനും
 ധർമ്മസോദരൻ ഭീമൻ തവ
 നിമ്ബപുഷ്പങ്ങളെല്ലാം
 വീരനാപഹരിക്കുമ്പോൾ സുമ-
 പാലരും ചെന്നങ്ങുതു
 എല്ലാവരെയുമവനങ്ങൊരു
 തല്ലുകൊണ്ടാശു തകർത്തു
 എന്നതു കേട്ടാശു ഞാനും വായു-
 നന്ദനനോടെതുത്തപ്പോൾ
 വായുസുതാടിച്ചാശു തക-
 രുത്തിടിനാൻ കായമശേഷം
 ഇത്ര ബലമുള്ള വീരൻ പുന-
 റിത്രിലോകത്തിങ്കലില്ല
 ചിത്തകോപത്തോടു വേഗാലഞ്ച
 വിത്തേശനമതുനേരം
 യക്ഷരെ യുദ്ധത്തിനായിട്ടൊരു
 ലക്ഷമയച്ചവനാപ്പോൾ
 നില്പാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടവ-
 രല്ലാസമോടുകുമ്പോൾ
 മാരുതിതാഡനമേറിച്ചവ-
 രേവരും മണ്ടിനാരപ്പോൾ
 പുഷ്പമെടുത്തു നടന്നാനന്തി-
 കല്പനാകും ഭീമസേനൻ
 വീരനാകും ഹനുമാന്റെറ പാദ-
 താമിണ വന്ദിച്ചു വേഗാൽ

ധർമ്മജൻതൻ പദതാരിലവൻ
 നന്നായ് നമസ്കൃത്യ പിന്നെ
 ബാലകന്മാരെത്തഴുകി കാമ -
 ലാഭേന സന്തോഷമോടും
 പുഞ്ചിരി തൂകി നിന്നീടുനൊരു
 പാഞ്ചാലിതന്നുടെ കയ്യിൽ
 കല്യാണമേറുന്ന സൗഗന്ധിക -
 മുല്ലാസമോടെ കൊടുത്തു
 നിമ്ബപുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങിത്തൻ
 ധമ്മില്ലമങ്ങതിൽ ചേർത്തു
 സന്തോഷമോടൊന്നു പുൽകീടിനാ -
 ഉന്തമുദാ ഭീമസേനം
 കല്യാണസൗഗന്ധികാഖ്യമിതു
 കല്യാണകാരണമോരും
 ചൊല്ലി രസിച്ചങ്ങു കേൾക്കുന്നാകി -
 ലല്ലലെല്ലാമകന്നിടും
 പൂർണ്ണശാരിത കേട്ടു പര -
 മാദരേണ രസിച്ചീടിൽ
 വൈരികളേയും ജയിച്ചു നിജ -
 കായ്ക്കങ്ങളും ലഭിച്ചീടും
 നല്ലൊരു കീർത്തിയുമുണ്ടായ്ക്കും
 കല്യാണമാശു വലിക്കും
 രാമമകന്മാരുടെതന്നായ
 മാതൃഭീമകാരുണ്യാൽ
 ആമയമെല്ലാമകലും നല്ല

സായുജ്യവും ലഭിച്ചിടം
 പഞ്ചകന്യാജനംതന്നിലോര-
 മഞ്ചിതയായ പാഞ്ചാലി
 വാഞ്ചിതസാമ്യം ലഭിച്ച കഥാ
 ചഞ്ചലാക്ഷിജനം കേട്ടാൽ
 ഇഷ്ടമെല്ലാം ലഭിച്ചിടം ദേഹ-
 പുഷ്പിയും കാന്തിയുമുണ്ടാം
 ഭദ്രതസുകലാഭിലാഷങ്ങളും
 കർത്താ ഭവിക്കുമെന്നോക്കു
 ഭർത്തൃസൗഖ്യങ്ങളുമുണ്ടായ്തരം
 പുത്രസമ്പത്തുമുണ്ടാകും
 നാനാമയങ്ങളും തീൻ പര-
 മാദരേണ രസിച്ചിടം
 യക്ഷഗന്ധർവാഭിപിഡകളും
 തൽക്ഷണമൊക്കെ റീങ്ങിടം
 നാരായണായ നമസ്തേ ഹരി
 നാരായണായ നമസ്തേ

കല്യാണസൗഗന്ധികം കളയാട്ട് സമാപ്തം.

ബാലിവിജയം.

കുളമ്പാട്ട്.

കാലാതിശയം! നിയതം

വിശ്വാസനാശം

പാലം കൊല്ലം പാലം പാലം

ശിഷ്യ! സുഗന്ധി!

കാലം വന്നു കത്തിക്കു പാലം

പാലം നന്നാക്കുക

പാലം പാലം പാലം

ബാല! കുളമ്പാട്ട്.

ബാലപത്രകാലധാരായ

കാലാതിശയൻ ഗണേശൻ

കാലിണ വണങ്ങിടമെൻ വിഷ്ണു-

ജാലമെല്ലാമകറുക നിത്യം

ബാലേ ശ്രീകാതി മമ പാവിൽ

ലീലയാഴ് നൃത്തമാടീടവാറാഴ്

കാലേ കാലേ പാമുഖം ഭക്ത്യാ

ബാലേ വാഗീശ്വരി കാത്തുകൊൾക

വന്ദേ വാസുദേവം സദാ മോദാൽ

നന്നാസ്താണമേണമെന്നുള്ളിൽ

ഉള്ളിഴിഞ്ഞു വള്ളിക്കര മേവം

പള്ളിമാന്ദിഴിയായ ശ്രീഗൗമി

ഉള്ളിലുള്ള ശക്തിയെ വാൻ നിന്തിക -
 വുള്ളമെന്നിലകൾക്കു മാതാവേ
 ഉത്തമോത്തമനാം ഗുഹനെയെൻ
 ചിത്തതാപമുത്തമുതലേണാം
 ചൊല്ലാൻ നീടുന്ന ബാലിവിജയം
 നല്ലതെന്നു കേൾപ്പണ്ടാകകൊണ്ടു
 ആശയങ്ങളല്ലമിഷ്ടമ ചൊൽവാൻ
 ദേശികൻ തിരുവുള്ളമുണ്ടെങ്കിൽ
 ശേഷമെൻപുരാച്ചെന്നതിന്നാ -
 യാശീസ്സാശു നാൽകേണമാവോളം
 ഏകിലോ രാവണാശരൻ പണ്ടു
 ലങ്കായാമഹകാരസമേതം
 നാനാലോകവുമൊക്കെ ജയിച്ചു -
 ഞാനന്ദന വാണീടും ദശായാം
 അക്കാലത്തവൻ തന്നുടെ പുത്രൻ
 ശക്തനായൊരു മേഘനിനാദൻ
 ദേവലോകവുമൊക്കെ ജയിപ്പാൻ
 ദേവവൈരിയാം രാവണപുത്രൻ
 അങ്ങു ചെന്നു ദേവേന്ദ്രനോടേറു
 സംഗമം ജയിച്ചാശു ബന്ധിച്ചു
 കൊണ്ടുവന്നു കൊടിമരത്തോട -
 ഞങ്ങൾകൊന്നെ ബന്ധിച്ചിതു വേഗാൽ
 അക്ഷമയറിഞ്ഞു വിധാതാവു -
 മക്കരോരനാം രാവണൻമുമ്പിൽ

ആശു ചെന്നു പറഞ്ഞു വേധാവു -
 മാശരകലാധീശ ഭഗവദ്യ
 അണ്ടർകോനെയയ്ക്കു വൈകാതെ
 വേണ്ടുന്ന വരം നൽകവൻ ഞാനും
 ശക്തനെത്രയും തപസ്വനോത്താൽ
 ശക്തൻതന്നെ ജയിച്ചോരുമുലം
 ഇന്നതൊട്ടിനുജിത്തെന്നു ധാരം
 നിന്നുടെ സുതനോക ഭഗവദ്യ
 ഇമ്മം ധാതുവാക്യം സമാകണ്ഠ
 സതപരം ഭഗവദ്യസമേന്ദൻ
 ബന്ധനമതിൽനിന്നു മോചിച്ചു
 ചിന്തിച്ചാലത്തുമിതുകാളം
 ധാതാവിനുനോട്ടം ദേവ -
 ഘാതകനായ രാവണനോട്ടം
 യാത്രയുമയപ്പിച്ചുടൻ വേഗാൽ
 പാത്നീടാതെ ചെന്നാൻ സത്യലോകേ
 ഇന്ദ്രൻതാനും നിജപുരി പുകു
 വിന്നമനസനായവനേററം
 രാവണി ചെങ്ങുതോത്തോത്തു ദേവ -
 രാവകം തമസി വസിജ്ഞോധം
 മംഗലമാം ശമച്ചന്ദ്രബിംബം
 പൊങ്ങി നന്നാഴ്ന്നുതന്നുപോലെ
 മംഗലനായ ശ്രീനാമദിനെ
 ഭംഗ്യാ വന്നതു കണ്ടു മഹേന്ദ്രൻ
 ചൊല്ലൊണ്ടു മിന്നിശ്രേഷ്ഠനെ ഭക്ത്യാ

സൽക്കരിച്ചിരുത്തി സുരശ്രേഷ്ഠൻ
 ദുഃഖഭാവോ രാവണി ചെല്ല -
 തൊക്കെയും മുനിയോടുണർത്തിച്ചു
 ഇസ്രവാചകം കേട്ടു മുനീന്ദ്രൻ
 ചൊന്നാനാശു മഹേന്ദ്രനോടുപോൾ
 ഇന്നു രാവണപുത്രൻ ഭവാനെ
 നന്നായ് ബന്ധിച്ചു താവമകൽവാൻ
 കത്സിതായ രാവണൻതന്നെ
 തൽസുതനായ ബാലിയെക്കൊണ്ടു
 ബന്ധിപ്പിച്ചീടുവൻ ഞാനരിക
 സന്തുഷ്ടാത്മാനാ കേട്ടുകൊണ്ടുപും
 ദുഷ്ടൻതന്നെയൊരു വ്യാഴവട്ടം
 കെട്ടിയിട്ടുണ്ടുതട്ടം കവീന്ദ്രൻ
 ഇന്നോ നാളെയോ സംശയമില്ല
 വിന്നത ഭവിയ്ക്കും ദശാസ്ത്രന
 രണ്ടുനാളിലകത്തതു കേൾക്കാം
 കണ്ടു നന്നായ് രസിയ്ക്കാം നമുക്കു
 അണ്ടർകോനതു കേട്ടു തെളിഞ്ഞു -
 ങ്ങണ്ടായ പരിതാപം കുറഞ്ഞു
 ലങ്കാധീശനെ ബന്ധനം ചെമ്മിൽ
 സങ്കടം മമ തീരും മുനീന്ദ്ര
 ഏങ്കിൽ ഞാനതിന്നാജ്ഞാണ്ടു യാത്ര
 സങ്കടം കളഞ്ഞു വസിച്ചാലും
 ഇന്ദ്രം മാമുനിസത്തമൻ ചൊന്നു -
 ഞെത്തി കിഷ്കിന്ധയാം പുരിയിങ്കൽ

ബാലിയെക്കണ്ടു വൃത്താന്തമെല്ലാം
 കാലം വൈകാതുന്നത്തി മോദോ
 വങ്കജാക്ഷുസംകീർത്താം പാടി
 ലങ്കാഗോപുരപോരേ കടന്നു
 ചെന്നു രാവണരാക്ഷസൻ മേവും
 പൊന്മയമായ സൗധം കരേറി
 വീണാപാണിയെ വന്നതു കണ്ടു
 കൗണവാധിപായ ശാസ്യൻ
 താണു കമ്പിട്ടു കൂപ്പിയച്ചു -
 പാണിസേവകനായ മൂറിയെ
 പീഠംകൊടുത്തങ്ങിരുത്തിട്ടു
 പീഠേരി ശാസ്യനും ചൊന്നാൻ
 കുരൂറിനാഗതൻ ഭവാവിപ്ലോ -
 ജര വന്ന കാഷ്ഠം കഥിച്ചാലും
 സ്വസ്ഥനായിട്ടെഴുന്നള്ളുകയോ
 വൃത്താന്തം വിശേഷിച്ചെന്തു ലോകേ
 വൃത്രാരിയുടെ വൃത്താന്തമേതാൻ
 തരൂ റിന്നു പറഞ്ഞു കേൾപ്പണ്ടോ
 ശക്തനാം മേ പുത്രൻ സമർത്ഥൻ
 ശക്തൻതന്നെ ജയിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ
 ബന്ധിച്ചിങ്ങു കൊണ്ടെന്നവൻ തന്നെ
 സന്ധിപ്പിച്ചു കൊടിമരത്തോടു
 സ്രഷ്ടാവങ്ങതു കേട്ടെഴുന്നള്ളി
 പെട്ടെന്നെന്നുടെ ലങ്കാനാഗരേ

ഒന്നാട്ടു നോരമഭയം പരഞ്ഞു
 സൃഷ്ടികർത്താവു തൻ ഗിരം കേട്ടു
 വിട്ടേച്ചെൻ ഞാനുമിത്രനയോർ
 മാനശാലിയാമെന്നോടെതുപ്പാൻ
 വാനവരാജമില്ലെന്നു നൂറും
 ഭൂമിപാലകന്മാരുമിന്നെന്റെ
 നാമം കേട്ടാൽ യേപ്പെട്ടൊളിപ്പും
 മാനിഹീമാരുമെന്നേ കൊതിച്ചു
 ഭീനം പൂണ്ടുഴന്നീടുന്നു നിത്യം
 മണിലാരാന്നുമുണ്ടോ മുഹൂർത്തം
 എന്നെക്കൊണ്ടു ദുഷിച്ചു പറയുന്നു
 ഉണ്ടെന്നങ്ങിരിഞ്ഞാലുണ്ടവൻ
 രണ്ടാംജന്മമതിനില്ല ഭേദം

ഏവം രാവണഭാഷിതം കേട്ടു
 ദേവമാമുനി നാരദൻ ചൊന്നാൻ
 എത്രയും സമയം ഭവാനെ-
 ണ്ണിരിട്ടുവാനും തന്നിൽ പ്രസിദ്ധം
 അത്രയുമല്ല നിന്നുടെ പുത്രൻ
 പൂത്രാമിയെഴുതിച്ചോരു കീർത്തി
 പാരമേശ്വരം നിറഞ്ഞൊരു മരഞ്ഞു
 വീരനിന്ദിതെന്ന പ്രസിദ്ധം
 എങ്കിലിന്നൊരു കാഴ്ച പരയാം
 ലങ്കാധിപതേ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ശക്തനോടശക്തന്റെ നിന്ദ
 യുക്തമല്ലതു സമുദായങ്ങൾക്കു

ശക്തിയില്ലാത്തുലമിത്രത്തെ
 ശക്തനെന്നു കരുതുകവേണം
 എന്നാൽ ഞാനൊരു കാര്യം പറയാം
 നന്നായ്ക്കേട്ടുകൊണ്ടാലും ദശാസ്ത്ര
 അണ്ടർക്കോണടെ നന്ദനായി.
 ടൂണ്ടു ബാലിയെന്ന കവിശ്രേഷ്ഠൻ
 കണ്ടാൽ പ്രാശ്നകനായതുകൊണ്ടു.
 ഞങ്ങളവനാമോവമരിക
 ധിക്കാരി വോണെക്കൊണ്ടുനോക്കം
 ധിക്കാരം പറഞ്ഞുണ്ടു നടന്നു
 തൊണ്ടാമവനിന്നു വോണെറ
 രണ്ടടിയ്ക്കു പോരാ വിചാരിച്ചാൽ
 അച്ഛൻതന്നെ ബന്ധിച്ചവൻതന്റെ.
 യച്ഛനായാമം കണ്ടുവെന്നാകിൽ
 അച്ഛനോ ചെയ്തപോലെ ഞാൻ ചെയ്യും
 നിശ്ചയമതിനില്ലൊരു ഭേദം
 അത്രയുമല്ലവന്റെയരയിൽ
 സ്തംഭമൊരു വള്ളിയും ചേർത്തു
 നാട്ടിൽ നീളെ നടത്തുന്നതണ്ടു
 കേട്ടുകൊള്ളാം പലക്കുമതോക്കു
 ഏവം നാമഭജാപിതം കേട്ടു
 ദേവവൈരിയാതൊരു ദശാസ്ത്രൻ
 കോപിച്ചാശു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു
 ചാപം കൊണ്ടുവരിക ശരവും
 തേരു മുന്ധായവയും വരട്ടെ

പോരാളികളാം രാജസന്മാരും
 വാനരാധിപൻ നിന്ദകൾ കേട്ടു
 മൗനം പൂണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കയല്ലൊട്ടും
 വീരരായവർ പാരതെ ചെന്നു
 ചോരനോ പൊരുതു വിടിശ്ശേണം
 ദുഷ്ടനെക്കണ്ടു കിട്ടിയാലപ്പോൾ
 കെട്ടേണമതിനില്ലൊരു മേദം
 ഇത്ഥം ചൊന്നു തൻ വാളുമെടുത്തു -
 ഞ്ഞുമാറാം ചെയ്തോരം മുനിന്ദൻ
 ഭ്രാന്തുണ്ടോ ഭവാണെന്തിതിൽ കായ്ക്കും
 കാന്താരവാസിയായ കവിയെ
 വെല്ലുവാൻ ചാപബാണാദികളും
 നല്ല കാലാർപ്പടകളും വേണ്ട
 ഭല്ലകത്തെ ജയിപ്പതിനിപ്പോൾ
 നല്ല പാശമൊന്നാവശ്യമത്രേ
 എല്ലാരുമൊത്തൊരുമിച്ചു പോമ്പോൾ
 ഭല്ലകവരൻ പല്ലിളി കൂട്ടം
 നാലഞ്ചു ജാമൊന്നിച്ചു പോമ്പോൾ
 വാലും പൊങ്ങിച്ചവൻ മരമേറ്റം
 വിശ്വശൗർയാദികൾ വിചാരിച്ചാൽ
 ആരും വേണ്ട സഹായം ഭവാനു
 സാരമിയായി ഞാൻ വരാമല്ലോ
 പാരതെ പുറപ്പെട്ടിട്ടുമെങ്കിൽ
 സാരമേന്താത്തമാറാം മുനിന്ദന്റെ
 ചാതുർഗിരമിങ്ങിനെ കേട്ടു -

ബാലിവിജയം

കായ്ക്കുന്നൊരു ദേശകണ്ഠൻ
പാതാതെ ഗമിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടാൻ
തക്കത്തിൽ മുനി ചെന്ന യുക്തിയരേ
വാക്യാൽ ജളപ്രാപ്തനാൽ
തക്കൻ രാവണാക്ഷസന്റെ മനമൊ
ന്നോരം കലശലാണാൽ
മുതൽ ദേശകണ്ഠൻ യാർക്കു വ്യക്തൻ
പോകും കായിപ്രാപ്തനം
അക്കം നോക്കി രസിപ്പിക്കുന്നതോ
മുതൽ ദേശകണ്ഠൻ
മുതൽ നാരദകണ്ഠൻ വന്നു
മുതൽ പാതാതെ പുറപ്പെട്ടാൻ
മുതൽ പാതാതെ പുറപ്പെട്ടാൻ കായി
സ്തമ്യപാതാതെ മുതൽ
നാരദകണ്ഠൻ നാരദകണ്ഠൻ
അതരേ പാതാതെ
നാരദകണ്ഠൻ പാതാതെ
കിശാധിതം ബാലിനം
പ്രമാണമേ പാതാതെ

മുനിനായകൻ ഗിരം കായിവിൽ കേട്ടു പോവാൻ
മുതിൻ ദശാസ്യനുമേൻ രമോപരി
വിധിനാദാൻ താനുമധിപ്തഗ്രഥം
നടന്നു വാമാനധി കടന്നുവെർ വേഗാൽ
മക്കടേഴാൻ വാഴും കിഷ്കിന്ധാപുരപാതേ
ചെന്നുടാച്ചെമ്പുരം ചൊന്നാൻ രാവണനപ്പോൾ
സ്വർല്ലോകാധിപാരുജ ഭല്ലകപ്രഭോ വല
യാഹി യുദ്ധാർത്ഥം ചെൽ പാഹിതി വദ റൂതം

ഇതും രാവണാകതികൾ ശൂതപാ കിശൈവം ചൊ
(നാർ

സന്ധ്യാതപ്പണാത്തമാസ്തിസ്യാദിസമൻ ബാലി
പുക്കിതു സമുദത്തെ തെക്കേതെന്നറിഞ്ഞാലും
ഇത്തരം കീശോകതികൾ ശൂതപാ രാവണൻതാനും
അടവിചിലനാടും കൊടുതാം ഗിരികളും
കടന്നുചെന്നു തെക്കേ കടലിൻ തടാനിങ്കേ
കുറിനബലം പാരമുടയ ബാലി തന്നെ
കണ്ടു നാമദൻ ദശകണ്ഠനോടുകൂടിച്ചെല്ല
കണ്ടാലും ദശാനന്ദ കണ്ഠനാം കപീന്ദ്രനെ
സമയം നന്നു തന്ത്ര നിയമമായുള്ളൊരു
തപ്പണകാലമിവനിപ്പൊഴെന്നറിഞ്ഞാലും
വെക്കത്തിൽ ചെന്നീടേണം തക്കം നന്നിതു പാഞ്ചതാൽ
അണ്ടർകോൻ തായൊ കണ്ടാലുണ്ടാകും ഭയം
തുടിച്ചു വദനവും തടിച്ചു നിണ്ട വാലും
വളുന്ന് കാലും കരം വളഞ്ഞ ദംഷ്ട്രങ്ങളും
വലുതായുള്ള ദേഹം ബലമില്ലശേഷവും
ഭയപ്പാടേതും വേണ്ടാ ജയിക്കും കപീന്ദ്രനെ
അന്നേരം ദശാനന്ദൻ ചൊന്നാൻ നാദനോടു
ഭോജ്യ ചൊല്ലുന്നതെന്നോടോർക്കണം മുനിശ്രേഷ്ഠ
ഇക്കാണ്ഡം ഗിരിജാജ്ഞ തെക്കുഭാഗത്തോ ബാലി
അതു കേട്ടുടൻ മുനി കുതുകം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
ഗിരിയെന്നതു ഭവാനു കരുതുന്നതും ചിത്രം
ഗിരിയല്ലതു തവ വിപുവായുള്ള ബാലി
മുന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഉന്നതകായനെന്നു

സംഭവിച്ചതു കേട്ടു ജംഭാമി തനയനേ
 സമസ്താംഗവുമൊന്നു ക്രമത്താലാശു നോക്കി
 സമർപ്പിപ്പൊന്നൊന്നു മന്ത്രി വിപുലോത്തരൻ?
 തെറ്റൊന്നൊന്നു തന്നെ മൊറ്റ ബാലിയെക്കണ്ടാൽ
 നൊറി തന്നുടെ താഴത്തേറ്റവുമഗാധമായ്
 പാറിയ മിഴികളുമാറമില്ലാതെ താടി
 ചെമ്പിച്ച വീശകളും വമ്പിച്ച ദർശനങ്ങൾ
 തുടിച്ച കവിർത്തടേ സ്ഫുടിച്ച ദേഷ്ട്രി
 തടിച്ച മുഖമൊക്കെയടച്ച ശോഭിയ്ക്കുന്നു
 ഉരത്ത കരങ്ങളും പെരുത്ത ചരണങ്ങൾ
 വലിയ ശരീരവും വളർന്ന വാലും കോപ്പും
 കണ്ടു രാവണനോരമുണ്ടായി ഭയമുള്ളിൽ
 പാഞ്ഞു ദശാസ്ത്രം കറഞ്ഞൊന്നു ഷിയോടു
 ചിന്തിച്ചാൽ ബാലിതന്നെ ബന്ധിപ്പാൻ ഭയമില്ല
 തമിഴ്ലിപ്പോൾ കവിവരനോടെതിർവാൻ
 തപ്പണം കഴിയട്ടെ ഇപ്പോൾ ഞാനതുകൊണ്ടു
 സതപരമജ്ഞ ലങ്കാപത്തനേ ചെന്നു വേഗാൽ
 പുത്രന്മാർക്കെന്നെ കാണാഞ്ഞെത്തലും കളഞ്ഞു ഞാൻ
 സദ്യോന്നിവനെയുമെല്ലെവ ബന്ധിച്ചീടാം
 തച്ഛൂതാ ശ്രീനാദൻ തദുശാനാമുചേ
 പ്രഭുതമുള്ളോക്കിതു ജളതപമറിഞ്ഞാലും
 മടിച്ചീടേണ്ട വേഗാലടക്ക ബാലിയോടു
 വിടിച്ച ബന്ധിച്ചു നാടക്കു ലങ്കാപരേ
 കളിപ്പും ബാലന്മാർക്കും കളിപ്പാൻ യോഗ്യനിവൻ
 കളവല്ലേതും തവ ഇളയ സുതൻ കണ്ടാൽ
 കളിയും ചിരിയോരം വളരമറിഞ്ഞാലും

സംഭവം കൂടാതെ വൻ വിസ്ഫോടനം വേഗാൽ
 തൽക്ഷണം മനസ്സിലാക്കുന്ന പക്ഷത്തു ഗ്രാമീണരിൽ
 ഭയം തോന്നുന്നു. തൽക്ഷണം വലഞ്ഞിട്ടും
 കേവലം ഞാനുണ്ടത്രേ മേവെന്നെന്നറിഞ്ഞാലും
 നാമമുന്ദീനാന്റെ ചാരുതയെ കേട്ടു
 അടുത്തു കവിതയെപ്പിടിച്ചാൽ ദശാനന്ദൻ
 അതെന്നോത്തു യോഗകളെ വാങ്ങിപ്പിടിച്ചാൽ
 അടുത്തു കൂടുകയെ വിടിച്ചാൽ ഭാവിയിലും
 അല്ലാത്തവനെന്നുവെച്ചാൽ ദശാനന്ദൻ
 അറിഞ്ഞു മുറിയെ മറഞ്ഞു പോകുകയും
 വിടിച്ചിടുന്നു മുറി വിടിച്ചു ചൊല്ലുകയും
 ശക്തിയായിട്ടെന്നോരു മഹാമഹൻ തന്റെ
 തിട്ടു നീണ്ടു വാൽ വിടിച്ചു ദശാനന്ദൻ
 വിടിച്ചു ഭാവമേതും നടിക്കാതെ നാലി
 വിടിച്ചു കരമൊന്നു ചാച്ചു വാൽകൊണ്ടുപോൾ
 ചുറ്റത്തു ഞാനെന്നോത്തു മറഞ്ഞു പോകിപ്പിന്നെ
 പറഞ്ഞു ദശാനന്ദൻ കരഞ്ഞൊന്നു ചിയോടു
 മുഴുകുകയെന്നു പാശം കഴിഞ്ഞു മുറിയെ
 കഴിക്കു തീക്കും വേദമൊഴിയു ദശാനന്ദൻ!
 മറെറൊരു കരംകൊണ്ടു തെറ്റൊന്നു വിടിച്ചാലും
 അന്നോരും ദശാനന്ദൻ പിന്നെ മറെറാ കൈകൊണ്ടും
 ഉറക്കെ വിടിച്ചുപോൾ ചുറ്റത്തും ബാലി
 ഇനി ഞാനെന്നുവേണ്ടു മുറിയാകു ചൊൽക
 മസ്തിഷകം രണ്ടും മെമ്പസമല്ലാതെ വന്നു
 ഇതും കേട്ടുവെച്ചു സത്യവാനെ താനും

ശിഷ്യമുള്ളൊരു പതിനൊട്ടുകൈകൊണ്ടും ഭവനം
 അമർത്തു പിടിച്ചാശു വലിച്ചീടുകലവേ
 അന്നേരം ശോചനാഭാവമൊന്നുവെട്ടു ശീശ്രം
 ശോഷിച്ചു ശോചനൻ ശോഷിച്ചു കരംകൊണ്ടു
 ഉററമാണ്ണിടിച്ചപ്പോൾ ചുറ്റി സർവ്വംഗം ബാലി
 ഉറക്കു ചുറ്റാശു നടുക്കിറുകിവിട്ടിടിനാൻ
 അന്നേരം ശ്രീനാരദനൊന്നു പുഞ്ചിരി പൂണ്ടു
 ഹേ ഹേ രാവണ തവ സാഹസമിനി വൃഥാ
 അധികം വേദിസ്തേണ്ട വിധിയാക്കൊഴിഞ്ഞുവു
 ഏന്നടെ വാക്കാലിതു വന്നുവെന്നോത്തിടേണ്ട
 ഇന്ദ്രനെ വെന്ന തവ നന്ദനൻതന്നോടേവം
 ചെന്നു ഞാനറിയിക്കാം വന്നിടുമവൻ വേഗാൽ
 ആകലമേതും വേണ്ട പോകുന്നൊക്കിൽ ഞാനും
 ഇത്തരം പരിമാസം സതപതമരുചെട്ടു
 ചിത്തമോദോ മുനി തത്രാറിനൊഴുനെന്നുള്ളി
 ശകരാം ബാലി ദശവകുത്രൻതന്നെയും പിന്നെ
 ബന്ധനത്തോടുകൂടി സിന്ധുവിൽ പതിപ്പിച്ചു
 ഭട്ടനാഴിക ലവണാഞ്ചിയിലിട്ടിടിനാൻ
 ഭട്ടേരെയുപ്പവെള്ളം പെടുന്നു കുടിച്ചപ്പോൾ
 തളൻ വിപ്പുറ്റി വലഞ്ഞിടുമ്പോൾ ബാലി
 വലിച്ചുങ്ങിട്ടു മഹീചലിസ്തമോരു തീരെ
 അങ്ങിനെ കപിശ്രോഷ്ടനങ്ങു രാവണഭാരം
 പിന്നത വളരുംവണ്ണം ഭട്ടനാഴിക വെള്ളം
 തന്നിലും പിന്നെയെടുത്തിട്ടിടുമതിന്റെതീരെ
 ഭട്ടനാം ദശാസ്ത്രനും പൂജ്യവേദനാ പൂണ്ടു -

ഞൊട്ടേറെ വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഇഷ്ടഭേദമന്യരായ
മട്ടലർശരാരിയെ ഞ്ഞോറിനച്ചു ചേദാൽ
ശങ്കര! ശിവ! ശിവ! ശങ്കര! ശിവയെന്ന
ലങ്കേരൻ വിളിച്ചു കേണാൻ.

ഉതി ചിരിയ : രംഭം നമോർവ്വം.

ഇഷ്ടാന മദവചിതം രംഭം രംഭം നിവൃത്തനേസാ
കഷ്ടം വനോപപാദൻ ജലധിയിലിട്ടും ജല മുക്കിയും
ദൃഷ്ടനനകമനനരിയെ കവിയപ്പെട്ടുള്ള ഗർവ്വനലം
നഷ്ടം പൊയ്ക്കുവല്ല ശങ്കരശിവരും വം സ്തുതിച്ചാനവൻ.

ശങ്കര ശിവ ശങ്കര പാഹി

തികൾശേഖര മാം പരിപാഹി

പങ്കജശരഭരേ ഭവാനെൻ

സങ്കടകലകളുത്താലും

മുപ്പാന്തക ഞ്ഞോറിനിവിട്ടു -

നല്ലാവളം കടിയുമാറായി

തപൽകൃപകൊണ്ടു ഈ വാജന്തു

നാൾകൃപമാംപ്രതി ഭവിച്ചാലും

ഇത്ഥം രാവണൻ കേഴും ദശായാം

സതപരം കവിസത്തമൻ താനും

മരൊരു സമുദ്രക്കര നോക്കി

തെരന്നാങ്ങിവൻതന്നെയും തെറ്റി

ചെല്ലുന്ന വഴിയിൽ ചില കല്ലും

നല്ല സാലഗിരിയിവകൊണ്ടു

തല്ലിയങ്ങവന്തലയോത്താ -

ലല്ലാമങ്ങ ചത്തത്തു മരത്തു

ബാലിയിങ്ങിനെ നാലാഴിയിങ്കൽ

കാലതാമസം പൂണ്ട ദിയമം
 കാലവും കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞ -
 കാലമിറുജിത്തു പുരോത്തമൻ
 അച്ഛൻപോയി വന്നില്ലതിൻകാൽ
 റിശിയിച്ചൊന്നറിഞ്ഞതുമില്ല
 ഒട്ടനാളായി പോയിട്ടു താതൻ
 പെട്ടെന്നെത്തുകൊണ്ടിങ്ങു വരാഞ്ഞു
 നാരദൻ കൂടെയുണ്ടെന്നു കേട്ടു
 ചോരനാം മുറിയോത്തുകാണുമ്പോൾ
 ഏഷണിക്കാരനാം മുറി ചങ്ങ
 ദോഷമേ വിചാരിയ്ക്കും നമുക്കു
 പണ്ടിന്നാമൻ മേഘയവനായി
 ശബ്ദമിട്ടു ചെന്നു പൊട്ടിച്ചു
 ഇന്നുമെത്തുമ്പോലെ രവിച്ചോ
 ഏന്നു തോന്നുന്നു താമസം കണ്ടാൽ
 ഇത്തരം വിചാരിച്ചിറുജിത്തും
 സതപരമൊരു ദൂതനെ വിട്ടു
 തൽക്ഷണം ദൂതനാശ്ചിക്ഷിച്ചപ്പോൾ
 ദക്ഷിണാഴ്ന്നവന്തന്നുടെ തീരേ
 പ്രക്ഷരാജനാം ബാലിതൻ പൂശ്ക
 പൂച്ചകൊണ്ടു ചുറ്റിച്ചു ബന്ധിച്ചു
 രക്ഷോനായകൻതന്നെയും കണ്ടു
 തൽക്ഷണം ദൂതനാശ്ചിക്ഷിച്ചപ്പോൾ
 ചെന്നു രാവണപുത്താതെല്ലാം
 ചൊന്നാറിറുജിത്തോടനുനേരം
 ഇതി മൃതീയ പാദം സമുപേ.

സുകലവഞ്ചിതനായ ദശാധരം
 സുതാരിതി വാൽ ശ്രവിച്ച ശോധനം
 ഉത്തരകോപമിയന്നമ രാവണി
 വിരവിനൊടേഴുന്നീറ്റൊരു കമിച്ചു
 പരിവേധിതനായ വാണവരന്റെ
 കരബലമിന്നു ശമിപ്പിപ്പൻ ഞാൻ
 കൊടിയൊടു മണമിക്കവികലവരനൊടു
 തുടർതി തുടങ്ങുകവേണമിദാനിം
 കടിലാത്തായോരിവനുടലയ
 കൊടുത്തായുള്ളൊരു ശരണിം തുകി
 തിലസമശകലബൈവതിനോത്താൽ
 ചലലത നാരി നാരി മമ പാരോത്താൽ
 രക്ഷോകലവരനോവം ചൊന്ന -
 അഷ്ടമുതരതൈസ്യസമേതം
 കരിമമതുരഗവുമേറും കാമുക -
 ശരപരയായുധമായവ മറും
 ചട്ട കടുത്തില കട്ടാരം ചില
 യഷ്ടിബഹുവിധമായുധസമിതം
 വിമാതാകിയ ശതമഖരിപുതാൻ
 ഘോരതരേണ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
 അകുല കേടു മയാസമാവൊടു
 വെക്കം ചെന്നു തടുത്തുരചെയ്തു.
 എങ്കിലോ കേട്ടുകൊള്ളുന്നീ വോൻ
 സംക്രന്തനാത്മജനായ
 മകുടരാജനാം ബാലിതന്റെ

ഉത്ഭവമുള്ളതുമോത്താൽ
 പണ്ടു ദേവാംഗനാമാരെ കൂട്ടു
 കണ്ടുകൊൾവാന്തന്നെൻ
 വണ്ടാർകഴലിയാർവേഷം പൂണ്ടു
 ഞങ്ങൾക്കോൻ മന്ദിരം പൂക്കു
 ഇന്ദ്രനുഭവവർത്തനക്കണ്ടു
 കന്ദർപ്പമാൽ സമിയാഞ്ഞു
 നന്നായ്ക്കണന്നൊരുപോലും തത്ര
 നന്ദനാണൊരുവായി
 വൃന്ദാകാധിപൻ താനുമെന്നും
 വന്നായി രക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ
 ചേതസി ചിന്തിച്ചുഹൃദ്യായ
 ഗൗതമപതിയ്ക്കു നൽകി
 ബാലകൻതന്നെയഹല്യാതാനും
 ചാലൈ വന്നായ്ക്കൂട്ടുന്നാൾ
 മാമുനിതാനിൽ കുറഞ്ഞു കൂവ
 മേന്മേലഹൃദ്യയ്ക്കു നിത്യം
 എന്നതു കണ്ടു മുനിനായകം
 വിസ്മയാത്മജന ശപിച്ചു
 മാമുനിശാപം നിമിത്തം
 മവൻ വാനരനായതരിക
 ശക്തനാം ബാലിതൻ ബാഹുബലം
 മെത്രയും വിസ്മയമോത്താൽ
 പണ്ടു പാലാഴി കടഞ്ഞിടവാ
 ഞങ്ങൾക്കൊന്നാദിയായുള്ള

ദേവസമൃദ്ധവും ദൈത്യന്മാരും -
 മേവരുമൊത്തൊരുമിച്ചു
 ആദിനാരായണൻ ചൊല്ലാലവ -
 രാഴി കടയുവാനായി
 മന്ദരപർവ്വതം മന്താക്കിയ -
 പ്പന്നഗാജനായെരേ
 വാസുകിയെ പാശമാക്കിച്ചും -
 ചാഴു പിടിച്ചു വലിച്ചു
 ദൈത്യസുമന്ദാർ വലിച്ചങ്ങവ -
 രാജരാജൻ നിന്നൊരു ദോരം
 കണ്ടു ചിരിച്ചു പീറ്റൻ വന്നു
 രണ്ടുകരങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 രണ്ടര നാഴികകൊണ്ടു വലി -
 ച്ചിങ്ങലെന്നു തിരിച്ചപ്പോൾ
 ഘോരമാണ്ഡാണി കലങ്ങി
 ക്ഷീരവാരിധിയു മതുനോരം
 അശംഗജരതാമാലിയായി
 വിശപവിമോഹിനിയായ
 ലക്ഷ്മിമന്വായുള്ള നാരിമാരും
 തൽക്കണ്ണമങ്ങതിൽനിന്നു
 ഉണ്ടായി പിന്നെ സുധാകരവും
 കണ്ടതെളിഞ്ഞു മുമ്പാർ
 മകുടരാജനായ്ക്കൊണ്ടങ്ങവ -
 മകുടൽ തന്നിലുണ്ടായ
 വാരിജലോചനായുളോരു

താരതാം നാരിയെ നല്ലി
 അത്ര സമത്വമായൊരു കവി-
 സത്തമനോടിന്നെതുപ്പാൻ
 ശക്തി പോരാ വിണക്കേതും മമ
 ചിത്തത്തിലോത്ത കാണുമ്പോൾ
 ശക്തിനെ ബന്ധിച്ച വൈരമവൻ
 ചിത്തത്തിലുണ്ടറിഞ്ഞാലും
 വേദം കളഞ്ഞു വന്ദിച്ച് തവ
 താതൻ വരുമിനി വേഗാൽ
 ഇതും മയാസ്മൽതാനും തന്റെ
 പൗത്രരോടേവം പറഞ്ഞു
 എന്നതു കേട്ടങ്ങടങ്ങിടി നാ-
 നിവ്രജിത്തുമതുനോരം
 അക്കാലമക്ഷവിശ്രേഷ്ഠൻ
 സ്നാനാതപ്പണം മന്വായ കർമ്മം
 കൈസ്സമപ്പണം ചെന്തങ്ങവൻ
 കിഷ്കിന്ധയാം പുരി നോക്കി
 പെട്ടന്നു രാവണൻതന്നെ തന്റെ
 പുഷ്പേ ധരിച്ചു ഗമിച്ചു
 കിഷ്കിന്ധവാസികളായുള്ളൊരു
 മർദ്ദനാഭമനേരം
 നമ്മുടെ നാഥൻ വരുന്നതാ-
 നന്മയോടെന്നങ്ങൊരുത്തൻ
 എന്നതു കേട്ടവരെല്ലാമെല്ലാ-
 ളൊന്നോത്തു നോക്കിപ്പറഞ്ഞു

ദീർഘമായുള്ളൊരു വാലേനിത്ര
 ദീർഘം കുറഞ്ഞു കാണുന്നു
 നോക്കു നോക്കെത്രയുമല്ലലിന്നു
 വാല്യ കീഴിലുണ്ടെന്നു
 സിന്ധുതന്നിൽ സ്നാനകാലം ജല-
 ജന്തുക്കളെ താനുമിപ്പോൾ
 ഛന്ത വേദിയ്ക്കയോ ചെയ്തതതു
 ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലിനൊല്ലാതം
 എന്നതു കേട്ടൊരു കീഴനാശു
 ചൊന്നാദതല്ല വിവാച്ചാൽ
 കപ്പമായുള്ളൊരു വാലിന്നിന്നു
 വാല്യ വളന്നു വരുന്നു
 വാല്യല്ലതു കരുവെന്നും ചിലർ
 വാൽ പുറത്തുണ്ടാകകൊണ്ടു
 ചർമ്മത്തിൽനിന്നു ജ്വരിച്ചതല്ല
 മർമ്മസംബന്ധവുമുണ്ടു
 ചീത്തു കൂത്തങ്ങു വരുന്ന കരു-
 വോത്താൽ ശമിപ്പാൻ വിഷമം
 പത്തു മുഖം പാമത്രയല്ല
 പ്രത്യേകമീരണ്ടു കണ്ണും
 വീരനായുള്ളൊരിവൊയിന്നു
 രോഗം വലച്ചതരിക .
 ധീരനായുള്ളൊരു വൈദ്യൻതന്നെ-
 യാതൊരുവേണമിദാനീം
 ഇത്ഥം പറഞ്ഞവർ മേവുവിധൊ

സതപതം ബാലിയും വന്നു
 ചെന്നു തൻ പീഠമേന്താനോരം
 വന്ദിച്ചു നിന്നവരെല്ലാം
 അപ്പോളൊരുത്തനാടുതു ചെന്നു
 സതപതം നോക്കിപ്പറഞ്ഞു
 പാരം വളൻ കരുവല്ലിതു
 വീരനാം രാവണൻ തന്നെ
 ബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ സാമിയതു
 ചിന്തിക്കിലതുതമത്രേ
 കുട്ടിക്കവികലം ബാലിതന്റെ
 പുഷ്പഭാഗേ ചെന്നിരുന്നു
 കണ്ണു മിഴിച്ചു ചെരിഞ്ഞുനോക്കി
 ഉണ്ണികളായ കവികൾ
 വല്ലിച്ചിപ്പാശു ചൊരിഞ്ഞും ചിലർ
 കല്ലെടുത്തു കൊണ്ടെറിഞ്ഞും
 നുള്ളിപ്പറിച്ചും കുടിച്ചും മീശ
 നുള്ളിപ്പിടിച്ചു പൊരിച്ചും
 കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കുമ്പോളവർ
 മണ്ണുകൾ വാരിച്ചൊരിഞ്ഞും
 മൃഗയേറീടുന്ന കോൽകൊണ്ടവർ
 മൃക തുളച്ചും ചതച്ചും
 പല്ലുക ബാലകന്മാരങ്ങവ -
 പല്ലു വളർത്തും ദശായാം
 ദണ്ഡം സമീപിക്കുതാഞ്ഞിട്ടവൻ
 തിണ്ണം വിലപിച്ചു ശീശും

മോദനം കേട്ടൊരു നോം കവി-
 വീരൻ ദശാനന്തനെ
 ചുറ്റി മുറുക്കിയ വാലിൻ ചുറ്റ
 തെറ്റൊന്നഴിച്ചു സഭയിൽ
 നിത്തിയവനൊടു ബാലി ചില
 വൃത്താന്തമാത്ര ചോദിച്ചു
 ലങ്കയോ നിന്നുടെ രാജ്യം ചൊൽക
 ശങ്കിയ്ക്കുവേണ്ട നീ എന്നെ
 രാവണനൊന്നു വിണക്കോ നാമ-
 മായം വേണ്ടതു ചൊൽക
 മണ്ഡാദരിയൊ നിന്റെ ഭാര്യ തവ
 ഉണ്ണിയോ ഇത്രൊ മനം
 ബന്ധിച്ചതെന്നോടിദാനീം ഭോൻ
 ചിന്തിച്ചു ചൊൽക വൈകാതെ
 വാനവർക്കോന്നാദിയേയും മറ്റു
 മാമുനിമാരെയുമെല്ലാം
 ശാസിച്ചടക്കുന്ന വിന്നെയിന്നു
 താഡിയ്ക്കുവേണം നാനാച്ചാൽ
 എങ്കിൽ ഞാറിന്നിതു ചെയ്യുന്നില്ല
 ലങ്കാധിപതിനിമേലിൽ
 നിജ്ജരന്മാരെയുമെല്ലാം മറ്റു
 സജ്ജനതാവസരേയും
 സൽക്കരിച്ചീടുക വേണം ഭോൻ
 ധിക്കരിച്ചീടരുതെന്നും
 വാറന്മാരെയുമേറ്റം ബഹു-

മാറിക്കുവേണമെപ്പോഴും
 ഏവം മനസ്സിൽ വേണം ഭവാൻ
 പോയാലുമെങ്കിൽ വൈകാതെ
 ഇതും ശ്രവിച്ച ശാസ്ത്രൻ പുന-
 തത്തരമായുരചെയ്തു
 ചൊന്നതു പോലെ നടക്കുമെങ്കിൽ
 ലൊന്നുണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നു
 സ്നേഹിച്ചിരിക്കണമെന്നിൽ മമ
 മോഹമതു കൊണ്ടിദാനീം
 അശ്വോന്യമാക്കേപ്പിടിച്ചു നമ്മൾ
 നന്നാൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണം
 എന്നാലിനില്ല വിഷാദം
 തീരമെന്നതു കേട്ടുടൻ ബാലി
 അശ്വോന്യമാക്കേപ്പിടിച്ചു തമ്മിൽ
 നന്നാൽ പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തു
 യാത്രയും ചൊല്ലി ശാസ്ത്രൻ പുന-
 രാസ്ഥാനാമണ്ഡപം പൂക്കു
 പുത്രഭാരമാത്മഭൂതൈസ്സമം
 തത്ര സുഖോ വസിച്ചു
 മർക്കടരാജനാം ബാലിതാനും
 കിഷ്കിന്ധയാം പുരിയിങ്കൽ
 വാനമന്മാരുമായ്ക്കത്ര
 പരമാനന്ദമോടെ വസിച്ചു
 വൃത്രാരിയും പ്രസാദിച്ചുചൊല്ലി
 നിത്യമായിക്കഥ ഭംഗ്യം

ഗുരുധരചാര്യനും.

കുളമ്പാട്ട്.

കാലാരിപാദാരവിന്ദേ സദാ-
കാലവും വാഴുന്ന ബാലേ!
ബാലേ! കിളിപ്പെങ്കിടാവേ! നല്ല
ഫാലവിപോചാസേവ്യ!
വെള്ളിഗിരിയിങ്കൽനിന്നു സദാ
തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന ബാലേ!
ഉള്ളം തെളിഞ്ഞെന്നരികിൽ വന്നു
നല്ലൊരു സൽക്കഥ ചൊൽക
വാലും പഴം ഗുളം തേരും നല്ല
വീലക്കുറിമ്പിന്റെ ചാറും
പഞ്ചസാര നറു നെയ്യും ശുഭേ
പഞ്ചവണ്ണേ ഭൂജിച്ചാലും
വേണ്ടവോളം റുകണന്നോടിന്നു
കൊണ്ടൽവണ്ണൻകഥ ചൊൽക
ദാഹമുണ്ടെങ്കിലോ വേയം ബാഹു
സപാദകരമുണ്ടു ബാലേ!
പഞ്ചസാരജലംതന്നിൽ കൊഞ്ച-
മിഞ്ചിയൊടഞ്ചു നാരഞ്ചു
കിഞ്ചന നന്നായ്ത്തിരുങ്ങിയരി-
ച്ചഞ്ചാതെ പൊഞ്ചെപ്പുതന്നിൽ

കണ്ണാവധി പാനമമ്പോട്ട നീ
 കണ്ണതാ തീൻ ചെയ്ക്കാലും
 ഇതും ശ്രവിച്ചു ശുകപ്പെരുതലു -
 മുതമായ ഭോജ്യപേയങ്ങൾ
 നന്ദാൻ നരകൻ തുടങ്ങിടിനാൾ
 മന്ദത കൈവിട്ടു മോദാൽ
 വില്ലുമെല്ലാമകരോണം സദാ
 വില്ലേശപദാ വണങ്ങുന്നേൻ
 നീലാരവിനാക്ഷി വാണീ സദാ
 കാലവും നാവിൽ വാഴേണം
 കല്ലോലമാലകളെന്നപോലെ
 നല്ലവണ്ണം വിളങ്ങേണം
 പാരിൽ വീണാശു വണങ്ങീടുന്നു
 വാരിജാക്ഷി സദാകാലം
 പങ്കജാക്ഷികൊങ്കയിങ്കൽ സദാ
 തങ്കുന്ന കുങ്കുമവക്കൈ
 നന്നായലംകൃതവർണ്ണസദാ
 നന്ദജസുന്ദര പാശി
 ദേശികന്മാരുമാശീർപ്പിനു മേ
 ആശു നൽകേണമാനന്ദം
 ആശാപതികളിന്ദ്രാദികളെ -
 യാശു ഞാൻ വീണു നാമാമി.
 ശർപ്പാംശജാതനായിട്ടും മുനി
 ദുഷ്ടാസാവിനു തുണയ്ക്കു
 നാരദാദിമുനിമാരും മയി

പാതാതനഗ്രാഹിക്കേണം
 രാവണാമേ രഘുനാഥ സദാ
 ദേവ ദേവേശ മാം പാഹി
 നാരായണനും വിവിഞ്ചൻ ശിവൻ
 പാതാതെ മാം തുണക്കേണം
 ആഭിതേയന്മാരെയെല്ലാമഹ-
 മാദിരേണ വണങ്ങുന്നേൻ.
 ഭാഗ്യാവയംശേ പിറന്നുള്ളൊരു
 ഭാഗ്യം രാമം നമാമി
 സ്മൃതികളും നവവേദന്മാരും
 പാതാതനഗ്രാഹിക്കേണം
 നാനാഗുണങ്ങളുളളീടക
 സേനാപതിയാം ഗുഹനും
 ഏകിലോ കേട്ടുകൊണ്ടാലും പണ്ടു
 പങ്കജാഭനാം കൃഷ്ണൻ
 കാമകനായി വസിച്ച് ഗോപ-
 കാമിനീമാർക്കുമെല്ലാക്കും
 രണ്ടെന്ന ഭാവം വെടിഞ്ഞു വൈ-
 കണ്ഠൻ വസിച്ച് ഭൂലോകേ
 സീരി മുമ്പായുള്ളവരുമായി
 സ്വൈരമായ് ദ്വാപായതിയിൽ
 ലോകങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു
 ലോകേശനായ് സിങ്ങുന്നാൾ
 പാണിഗ്രഹം പതിനാറായിരം
 കാണി വൈകാതെയൊരേട്ടം
 കേശവൻ ചെന്തു വസിച്ച് പുരേ

സ്വൈരമങ്ങെന്നൊരു നാളിൽ
 വൈനതേയം വിളിച്ചു ചൊല്ലി-
 യാനന്ദവാരിധി കൃഷ്ണൻ
 അപ്പതിനിതെ ശതയോജന
 തപ്പാതെ ചാടിയിരുന്ന
 മായാമയപ്രിയനായുള്ളൊരു
 വായുസുതം വർത്തേണം
 കാലുഷ്യമൊന്നും കരുതാതെ നീ
 കാലം വൈകാതെ പോയാലും
 തണ്ടാർശരാരിപ്രിയന്റെ ഗീ.പ.
 മുണ്ടായ മോദോ കേട്ടു
 കഷയം വെച്ച ശിരസി തദാ
 വെക്കുമോടെ വൈനതേയൻ
 തുപ്പേരുകുടും നിറച്ചുണ്ടുട-
 നല്ലലനേത്രം വണങ്ങി
 തൊട്ടു താലാടി മുക്കുന്താനും-
 മിഷ്ടാന വൈനതേയനും
 ചിത്തമോദത്തോടരുണാനുജ-
 നത്തരാശാമുഖേ നോക്കി
 ചിത്തം കദളിവൃത്തിൽ ചേർത്തു
 സതപരം പക്ഷിശപരനും
 പരിവൃട്ടങ്ങളുടിച്ചിട്ടവൻ
 തൽക്ഷണം നന്നായ് പറന്നു
 വേഗേന ചെന്നു കദളിവനേ
 ഭോഗീകലാശനാനാനും
 മാരുതിയെക്കണ്ട നേരത്തവൻ

പാരാതിരങ്ങിനാൻ ഭൂമൗ
 വാവാധിശനനോത്തങ്ങു
 വൈനതേയം തമുവാച
 എന്തെടോ പക്ഷികലേശ ഭവാ -
 നെന്തിനായ്ക്കുന്നതു ചൊൽക
 വാതാത്മജന്റെ വചനം കേട്ടു
 ചാതുർമുഖ പക്ഷീശൻ
 വാനരേന്ദ്രോത്തമ കേൾക്കു ഭവാൻ -
 മാനിയാമെന്നുടെ വാക്യം
 പൂർണ്ണികലമണിയായിട്ടു
 കൃഷ്ണന്റെ വാക്കുലെ വന്നു
 കാണണമേപാലം ഭവാനെ ഓതം
 ബാണവൈരികിതുകാലം
 പാപമെല്ലാം നശിച്ചീടും റിന്റെ
 പാകാരിസോദരം കണ്ടാൽ
 മത്സപാമിയെക്കണ്ടവർ സുഖം
 വത്സരാസംഖ്യമറിക
 പുണ്യവാനായുള്ള നിയമിത
 പുണ്യജനാരിയെക്കാണുക
 വണ്ണിപ്പതെങ്ങിനെ ഞാനിന്നെടോ
 കണ്ണവൈരിസഖിവാത്സാലം
 ഇത്ഥമേണാനജന്റെ ഗിരം
 ശ്രുതപാ കപീശവൻ ചൊന്നാൻ
 എന്തെടോ റീ പറഞ്ഞിടുന്നതു
 ചിന്തിക്കിലത്തുതമരേ

പാപികളിൽ വെച്ചു മുന്തള വ-
 സ്വാപിയാം നിന്നുടെ സ്വാമി
 ബാലകാലം ചെയ്ത കള്ളത്തൊഴിൽ
 കാലമോ ചൊല്ലുവാൻ പോര
 മാതൃലന്തനെന്നും കൊന്നു പിന്നെ
 മാതാവെ വഞ്ചിച്ചതില്ലേ
 പാലൊട്ടു വെണ്ണയും മോരുമവൻ
 ചാലവേ കട്ടുകൊണ്ടിലേ
 ഗോപികമാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ
 പാപി കവന്നതുമില്ലേ
 എങ്ങിനെ ഞാനിതു ചൊല്ലീടുനി-
 തങ്ങവൻ ചെയ്തു ദുഷ്ടമ്ം
 ഭാനുവംശത്തിൽ ശിരോരത്നമാം
 മാന്വവേദോത്തമം മാമം
 മാരാരിസേവിതം നാരായണം
 സീതാസമേതം വിധായ
 ആരെയും സേവിക്കയില്ലിന്നു ഞാൻ
 വീര ക്ഷണേന റീ പോക
 അല്ലാത്തതിൽ നിന്നുടെ നാശമത്ര
 നല്ലവണ്ണം വരുത്തീടും
 ആരറിയാതെയിരിക്കുന്നിതു
 വീരനാമെന്റെ ചരിത്രം
 ശക്തി വെരുത്തൊരു നാകതഞ്ചര-
 മൊക്കയും മൽപ്രഹരത്താൽ
 ധർമ്മരാജാലയേ വാഴുന്നതു

ദർശനേ നീയറിഞ്ഞിലേ
 കാലാലയേ വസിപ്പാനായ്ത്തവ
 കാലവും വനിതരിക
 പൊയ്ക്കാലം നല്ലതു വെക്കും തവ
 ധിക്കാരമേറുന്ന ഭോഷ
 ഭല്ലകനാഥന്റെ വാക്യം കേട്ടു
 ചൊല്ലിനാൻ കോപോ താർക്ക്യൻ
 നാമായണപ്രിയ നായോരെന്റെ
 വേദാരമായുള്ള ബലത്തെ
 കൈയും കേട്ടുകൊണ്ടുപും വല
 മുഖ്യനായുള്ളൊരു നീയും
 സ്പാർബധികളും സ്പാർബലം
 സ്പാർബധികളുമെല്ലാം
 പക്ഷപാതിലെടുത്തു പുരാ
 ക്ഷിപ്രം പറന്ന പക്ഷിശൻ
 എന്നറിഞ്ഞീട നീയെന്നെ വല
 നന്നവായുള്ള നീയും
 ഇതും ശ്രവിച്ചു കവീന്ദ്രൻതാനും
 മുതലായ കോപോ ചൊന്നാൻ
 ശ്രദ്ധാ മതി നിന്നതായതെന്തായാലും
 കൃതാഭിമാനം സിന്ധുവുളളതും
 സുതാ രാജ്യത്തു പരോജ്യമാകാതെ
 നാൽക്കു കവീന്ദ്രൻതാനും ശക്തനാഥം
 ഗവേഷാലയം പ്രവേശനം സമാപ്തം.
 യദുകലവരന്റെ സചിവാ നിന്നുടെ
 മദമിഹ തീർത്തവായുനാ ഞാനും

കരബലമെന്നുടെ തൊട്ടരിയേണം
 കരിധരസോമേ സചിവനതാം നീ
 വരികരികെന്നുടെ മുന്തിലിദാനീം
 വിരവിൽ പങ്കിപ്പാധമ യൊദ്ധുഃ
 ഇതി ഗിരമാകർണ്യാഭണസമജ -
 നതികോപത്താലേഴുന്നീറുടനെ
 പക്ഷുപുടങ്ങൾ കലുക്കിയടിച്ചുട -
 നക്കിതിയിന്നഥ പക്ഷിശ്രേയസ്
 തൽക്കണമെന്ന വിഷണ്ണനതായിതു
 പക്ഷിശപരന്റെ പക്ഷമരുത്താൽ
 വാനരപുംഗവനാകിയ മാരുതി
 മാസി താർക്ക്യമടിച്ചൊരു സമയേ
 താഡനമേറൊരു ഗരുഡനുമ്പോ -
 ളാടലൊടവനിയിൽ വീണിതു മോഹാൽ
 പിന്നെയുണർന്നഥ നോക്കുന്നോ -
 ത്തുണതനാകിയ മാരുതി ചൊന്നാൻ
 കരബലമെന്നുടെ തൊരാൽ മരിയാ -
 തൊരുവരുപോലും ധരണിയിലില്ല
 വിഹഗകുലാധമ വിരുതൻ റിന്നുടെ
 ബഹുഭാഗ്യംകൊണ്ടിങ്ങിനെ വന്നു
 മാരുതക്കുക്കുക്കുക്കൊന്നൊരു
 ധീരതമാരുതിയോടിഥ കൂടാ
 എന്നതു കേട്ടൊരു കാശ്യപി സമജ -
 നൊന്നു കയർത്തിതു മാരുതിയോടു
 തുണ്ഡംപക്ഷപാലാദികളാലെ
 തിണ്ണം ചെയ്തുവനാഭവമപ്പോൾ
 എങ്ങിനെ ഞാനിതു ചൊല്ലിടുന്നവർ

തങ്ങളിലുള്ളതെ യുദ്ധവിശേഷം
 കാരകാദികളനായകനോട്താ-
 ലാകെ ചൊൽവതിനുണ്ടു പ്രയാസം
 അറിവരശായിപ്രിയനായുള്ളതെ
 മഹതിയരൻ ചില പാട്ടു തുടങ്ങി
 ദേവകളോടു ചിരിച്ചുപറഞ്ഞിതു
 ദേവപ്രിയനും നാരദമുനിയും
 ദിനകാകലരണി സചിപനൊടിപ്പോൾ
 വിനതാമ്മജനിമ തോറു ഗമിക്കും
 വീരനാകിയ ഗതംഗനൊടിപ്പോൾ
 വീരനാരുതി തോൽക്കുമതുക
 അഞ്ചരചാരികളിങ്ങിനെ ചൊന്നാർ
 നന്ന കലൻ പാസ്സാമപ്പോൾ
 ഇങ്ങിനെ റിതക്കണനേരതിങ്ക-
 ലങ്ങതി ഘോരമതായിതു രണവും
 ചോരയണിഞ്ഞിതു വീരനാഥമ
 പാർമ രണഭൂമി തമിഴ് പിന്നെ
 താഡനമേറു സമിക്കരുതാത്തമ
 ശ്രീഗതംഗനാനിശോകത്താൽ
 ദഹരകയായ മഹാപുരിയിൽ ചെ-
 ന്നാധിപതാടതിങ്ങ പി പക്ഷിശൃംഗം
 അണ്ണോളാക്കും കണ്ടു പറഞ്ഞു
 കണ്ണറീർ വാഴ്ത്തു വിശേഷമശേഷം

എന്നും വാനരനാഥനും ഗതംഗനും

പാർമ പാർമ ചെച്ചാർ

പാർമിൻ ചോര പാർമ പാർമ ഗതംഗൻ

പാർമയോദ്ധ്യയെക്കുറിച്ചു

പാദം വേണമെൻ ശകന്തവാനം

യുദ്ധപ്രകാരങ്ങളെ -

ശേഷം വീണ്ടു വണങ്ങി നാണമൊട്ടൻ

നരായണമുചിവാൻ

ചിന്തിച്ച പാദം സമാപ്തം.

നാമായണമരേ നാഥ ജയ

മാരാരിസേവിത ദേവ

കോമളശ്യാമളവണ്ണ

സദാ മാമാനുജ പരിപാഹി

നന്ദന നന്ദന ദേവവൃന്ദ -

വന്ദിത സുന്ദര വന്ദേ

മാരുതിയോടു ഞാൻ ചൊന്നതിനു

വീരനാതിവ കോപത്താൽ

ആഹവേ തോല്പിച്ചിതെന്നെയിന്നു

ഭോഗീശശായി മുകുന്ദ

പ്രാണങ്ങളെ കളഞ്ഞീടും ജഗൽ

പ്രാണജനൈനോത്തു ഞാനും

വിന്തിരുവുള്ളമുണ്ടായിട്ടു മേ

ത്താനവും വന്നീല ദേവ

മാരുതിയിന്നു ഭവാനെ പല

വാരം ദിവിച്ചു പാഞ്ഞു

സൂര്യകലമണി രാമം വിഭോ

കായ്മായുള്ള വിചാരം

മാരുതിക്കു സദാകാലം കൃപാ -

വാരിയേ നാഥ മുരാരേ

എന്നതു കേട്ടു പാഞ്ഞിടീനാ

നിന്ദിരാവല്ലഭൻ കൃഷ്ണൻ
 ദാദാസമിതനാം രാമനാഭ
 ദോമാവതിയിലെന്നങ്ങ
 മാരുതിയോടു പറഞ്ഞിന്നു നീ
 വിര ങ്ങണേന വരേണം
 ചക്രവാണിഗിരം കേട്ടു പങ്കി-
 വിക്രമനം നടകൊണ്ടാൻ
 ദേവകീദേവിതനയൻ ദേവൻ
 ദേവേശവന്ദിതൻ കൃഷ്ണൻ
 രുഗ്മിണിയെ വിളിച്ചിട്ടു ചൊല്ലി
 രുഗ്മിയായുള്ളോരു വാക്യം
 വല്ലഭേ ബാലേ സുശീലേ നല്ല
 മല്ലവിലോചനേ വേഗാൽ
 ജാനകീരൂപം ധരിച്ചു വരി-
 കേണാകമ്പിംബാനനേ നീ
 അണ്ണോജലോചനൻ വാക്കു കേട്ടു
 കണ്ണാടിയുമെടുത്തിട്ടു
 പുഷ്പതലേ ചെന്നിരുന്നു ക്ഷിപ്ര-
 മുല്ലലാങ്കീ രുഗ്മിണിയും
 ജാനകീതന്നെയും ധ്യാനിച്ചുവ-
 ഭാനനപത്മവും നോക്കി
 ജാനകീരൂപമാകാഞ്ഞിട്ടുവ-
 ഭാനനംതാഴ്ന്നു വസിച്ചു
 കണ്ണാറും കണ്ടു ചിരിച്ചു തിണ്ണ-
 മൊന്നു പറഞ്ഞിതു വേഗാൽ

ഉള്ളിലഹങ്കാരമുണ്ടാകയാ-
 ലല്ലയോ വന്നതീവണ്ണം
 കോമളരൂപേ വരിക മമ
 സോമാനന്ദേ സത്യഭാമേ
 ഏണവിലോചനേ റീയമിന്നു
 കാണിപ്പോലും വഴക്കത്തെ
 ആഭിതേയാബലവന്ദ്യേ ഭാമേ
 വൈദേഹിയായി റന്നാലും
 ചൊന്നതുപോലെയവളും വന്നു
 റിന്നിതു നന്ദജന്മനിൽ
 മാരിചജവൃന്ദവന്ദ്യൻ ദേവൻ
 മാരിചവൈരിരൂപത്തെ
 പൂണ്ടതോദ്ധ്യാപുരേ വാഴുമ്പോലെ
 കൊണ്ടുവണ്ണൻ സുഖം വാണാൻ
 പത്നാ സമം സുഖത്തോടെ വാണു
 രത്നസിംഹാസനേ രാമൻ
 രണ്ടാമതും ശക്തേശൻ ചെന്നു
 കണ്ടു ചൊന്നാൻ മനമന്തം
 വാഗ്ദായക രാമപ്രിയ
 ഭാനുസുതപ്രിയ കേരള
 ദാമസമേതനായിട്ടുണ്ടോ
 രാഘവൻ ദാമരവതിയിൽ
 ഇന്നു മയാ സമം ചോന്നീടുക
 മന്നാരം രാമനൊക്കണമാൻ
 പക്ഷിശവാക്കിനെ കേട്ടു ക്ഷിപ്ര-

മുതലായ മാരുതി ചൊന്നാൻ
 പക്ഷികളോത്തമ വിര സർവ്വ
 ചക്ഷുശ്രവണാശനാ, നിൻ
 വാക്കിനേ കേൾക്കയാലിന്നു മമ
 മുക്തിയും സിദ്ധിച്ചിതേറും
 കണ്ണപീഡുഷമാം വാക്യം കേട്ടു
 ഭണ്ഡജാലം നശിച്ചെന്റെ
 വന്നു ഞാൻ നാഥനെ കണ്ടിട്ടവ-
 നിന്നു ഗമിക്കട്ടോ നീയും
 എന്നു ഹനുമാന്റെ വാക്യം കേട്ടു
 നന്നാറ്റാനിതു താർക്ക്യൻ
 മാരുതി രാമനെ ചിന്തിച്ചിട്ടു
 പാരാതെ പാദകു ഖോക്കി
 പണ്ടു രത്നാകരം ചാടിട്ടവാ-
 നുണ്ടായ വേഷം കണക്കെ
 മേരുവിനോളം വളർന്നിട്ടവൻ
 പാരാതെയെന്നങ്ങലറി
 പാദകു ഖോക്കി കുതിച്ചിടിനാൻ
 മാരുതിയുമതിവേഗാൽ
 ഈര്യേ ലോകവുമ്പ്പോൾ വിറ-
 ച്ചാലിലപോലെയെന്നേരും
 എന്നൊരു ശബ്ദമിതെന്നു നിന-
 ച്ചന്ധനായിട്ടുഴന്നിന്ദ്രൻ
 മാരുതിയും രാജുവീരും കണ്ടു
 പാരാതെ പാദാരവിന്ദേ
 വീണു വണങ്ങി നമസ്കാരവും

കൌണപാരിപ്രിയൻ ചെത്താൻ
ജാനകീവാദേ നമിച്ചീടിനാൻ
വാനരേശന്താൻ തഥൈവ
പിന്നെ മുരന്തകം ദാശാരഥിം
നന്നായ് സ്മരിച്ചിതു മോദാൽ

പോരാച്ചാം പ്രാപ്ത കീഴപൻ താൻ
ശ്രീരാമപദങ്ങളിൽ വീണ പിന്നെ
സീതാംഗി വന്ദിച്ചു പുകഴ്ത്തി മോദാൽ
പാദാഭര ദാശാരഥി മാദാഭര.
ഗരുഡരാമായണം തൃതീയാധ്യായം നവമാദ്ധ്യായം.

ദാശാരഥേ രാജ്യ വിര മമ
ആശാ സഫലമാസ്തനു
സൃഷ്ടാനന്ദമണേ നാഥ ജയ
നാരായണ രാജാധിപ
പുണ്യവും വണിതനേകം മമ
പുണ്യജനായേ നമസ്തേ
ദേവദേവേശ്വര രാമ മൃഡ -
സേവിത നാഥ മുരാരേ!
സീതാപതേ ദശഗ്രീവാന്തക
വാതാശനോന്മുഖന!
പാഹി മാം ദേവദേവേശ സദാ
ബാഹുജനാഥ നമസ്തേ
ഇത്ഥം കപിന്ദ്രസ്തവങ്ങൾ കേട്ടു
സുതപരം ദാശാരഥിയും

വക്ഷസി ചേർത്തൊന്നു പുൽകിടിനാ -
 നൃക്ഷേശ്വരാ ഹനുമാനും
 വാനരേശനെമുവാച മുദാ
 മാനവേശൻ രഘുനാഥൻ
 പണ്ടു നീ ചെന്തൊരുപകാരവു -
 മുണ്ടെന്റെ മാനസംതന്നിൽ
 അന്നു ദശാനനൻ ചെന്തുളളതു -
 മുന്നതൻ നീ ചെന്തുളളതെല്ലാം
 ഒന്നും മറന്നല്ലിരിക്കുന്നിതു
 ഉന്നത വാതജ കേടാക്ക
 വല്ലഭമേറുന്ന ഭല്ലേശ്വര
 നല്ലതു മേന്മേൽ വരിക
 വിരഹം മാരുതിതാനും
 പിന്നെ പാരാതെ വീണ്ടു വണങ്ങി
 മാരുതിതന്നെയടുപ്പിച്ചുടൻ
 മാരിലണച്ചിതു ഗാഢം
 ജിണ്ണസഫ്ലജനാം ദേവൻ തദാ
 കൃഷ്ണരൂപത്തേയും കാട്ടി
 ദാരസഫിതനാം രാമൻതന്നെ
 മാരുതി കാണാത്തുകൊണ്ടു
 പാഥം ഭയപ്പെട്ടുകൃഷ്ണവദേ
 മാരുതി വിണ്ടു വണങ്ങി
 ഗോപികാവല്ലഭ നാഥ ജയ
 ഗോപനംചെയ്യണമെന്നെ
 വീണ്ടു സ്തുതിച്ചു നമസ്സാരേണ

കേണം വണങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ
 പാരതെ യാദവനാഥൻ കവി -
 വീരമണച്ചൊന്നു പുൽകി
 പിന്നെ കവീന്ദ്രനമപ്പോൾ നന്ദ -
 നന്ദനാം നന്നായ് സ്തുതിച്ചാൻ
 യാദവനാഥ മകന്ദ ജയ
 ദാമോദര സഭാ പാഹി
 രാവണം കൊല്ലുവാനായിട്ടു നീ
 ഭൂതലേ ദാശരഥിയായ്
 കംസാദികളെ വധിപ്പാൻ ദേവ -
 ഹിംസയാ കൃഷ്ണനായിട്ടു
 നന്ദഗോപാലയേ വന്നു ജനി -
 ച്ചിന്നു കലമണിയായി
 നിജരവന്ദിത ദേവ നിത്യ -
 മിജ്ജനാത്മേ തുണയ്ക്കേണം
 പാഹി മാം പാഹി മാം നിത്യ -
 മഹിഭൂഷണസേവ്യ മകന്ദ
 പക്ഷിഗണോടു പറഞ്ഞുള്ളതു
 പക്ഷിഗവാഹന ദേവ
 നന്നായ് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമിൻ -
 മെന്നെയനുഗ്രഹിക്കേണം
 ഇത്ഥം ശ്രവിച്ചു ശ്രീകൃഷ്ണൻതാനും
 സതപരം വാനരവാക്യം
 കൂറോടു മാരുതിതന്നെയൊന്നു
 മാരിലണച്ചിതു ഗാഢം

പിന്നെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാമവ -
 രോഗാഗ്രമങ്ങളു പാഞ്ഞു
 മൽക്കേതനായ് ഭവിച്ചാലും വോ -
 നത്തുളതവിക്രമ കേൾക്ക
 ഇന്നു കദളിവാത്തിൽ ചെന്നു
 നന്നായ് സുഖിച്ചു വസിക്ക
 ഞാൻ ദീനാർച്ചിതന്ന കാലമത്ര
 വാനരേന്ദ്ര വനിതേണം
 വാനരപുംഗവ ദീയങ്ങളു ചെ -
 ന്നാനന്ദമോടിതന്നാലും
 ഇതും ശ്രവിച്ചു കവീന്ദ്രൻ തദാ
 നതപാ മുക്തപാദാഭാജീജേ
 കുന്തിസുതപ്രിയം ചിന്തിച്ചവൻ
 ഗന്തു കദളിവാത്തിൽ
 യാത്രയുചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടിതു
 മിത്രശിഷ്യൻ ക്ഷിപ്രമുഖോരം
 കന്നടചരി കൃതിച്ചീടിനാ -
 നന്നതൻ കേസരിപുത്രൻ
 വീരനാം ദാമപാലനാരവർ
 മാരുതിയെ പ്രശംസിച്ചാർ
 വീരനാം മാരുതിതാനും പിന്നെ
 പാരാതെ പോകുന്നനേരം
 മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കണ്ടു പക്ഷിശനെ
 മാർഗ്ഗവീകാന്തവയസ്സൻ
 വീരനാം താർക്ക്യനെ കണ്ടുപൊഴേ

മാരുതിയുമരചയ്ക്ക
 ചിത്രമിതെന്നെടോ വർണ്ണശ്ലാഘ
 കത്ര വസിച്ചിത്രനോം
 വാനരപുംഗവൻ വാക്യം കേട്ടു
 വൈനതേയൻ ഹ്രിയാ സാകം
 മാരുതിതന്നോടു ചൊല്ലിടിനാൻ
 വീരനായുള്ളൊരു താർക്ക്യൻ
 നമ്മളിൽ സ്നേഹം വേിച്ചിടണം
 നമ്മളിവരുള്ളെന്നും
 നമ്മൾതമ്മിൽ ചൊന്നതെല്ലാമിന്നു
 നമ്മൾതമ്മിൽ ക്ഷമിക്കേണം
 ഏന്നിത്തരം കേട്ടു നേരത്തങ്ങു
 മന്ദേതരം ധനുമാനം
 തൊട്ടുതലോടി ശങ്കന്താധിപ -
 മൊട്ടുനേരം കവിവീരൻ
 അന്വോനുമങ്ങു പരഞ്ഞീടിനാർ
 പിന്നെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാം
 തങ്ങളിൽ സ്നേഹം വേിച്ചിട്ടവ -
 രങ്ങുമിങ്ങും നടകൊണ്ടാർ
 ഭോഗീകലാശനാന്താനും ബഹു -
 മാനിച്ചു മാരുതിതന്നെ
 പാരാതെ മാരുതിതാനും ചെന്നു
 വീരൻ കടളിവനത്തിൽ
 നന്നായ് സുഖിച്ചു വസിച്ചു നന്ദ -
 നന്ദനനേയും വിനച്ചു

വിരാനാം കാശ്രുവിതാനം വിന്നെ
 ദോരവുരേ ചെന്നു വേഗാൽ
 മാരുതി വന്നു പറഞ്ഞുള്ളതും
 രാമാനുജൻ ചെയ്തതെല്ലാം
 ശ്രുതപാ ശകന്തേശനപ്പേരും
 ചെന്നു നന്തപാ മുകുന്ദവാദാബ്ജേ
 ഉള്ളിലുള്ളോരഹങ്കാരം തൃജി-
 ചുള്ളവും കൃഷ്ണകലാക്ഷി
 നിൽക്കുന്ന നാഗാരിയെക്കണ്ടു -
 വൊക്കെയും ചൊന്നാൻ മുകുന്ദൻ
 വീരനായുള്ളോരരുണാനുജ
 മാരുതിയെ കുറു കണ്ടു
 പദ്ധതിമദ്ധ്യേ കവീന്ദ്രം കണ്ടു
 ബുദ്ധിയില്ലാതോരടിയൻ
 നാരായണ യദുവാമ ജയ
 സീരായുധാനുജ പാഹി
 ഏവം ഗരുഡോക്തി കേട്ടു ദേവ -
 ദേവാനാം ദേവകീപുത്രൻ
 വക്ഷസി ചേഞ്ഞാന്നു പുൽകീടിനാൻ
 പക്ഷിശപഥമഹികാലം
 നന്നാൽ സുഖിച്ചു വസിച്ചീടിനാൻ
 നന്ദജൻതന്നോടുകൂടി
 വൈദിദ്വിയം വിജഭാവം വെടി -
 ഞ്ഞാനുദമോടേ വസിച്ചു
 ഭാര്യമാരോടും സുഖേന വസി -

ചാഴുന്നോടും യദുനാഥൻ
 നാഗാരിരായണാഖ്യമിതിൽ
 നാഗപട്ടം മുന്നിൽനീക്കി
 വായുസുതബലം ചൊന്നൊരിതിൽ
 വായുപട്ടം വായോളം
 രണ്ടാമത്തക്കുരം നോക്കിക്കണ്ടാ-
 ലുണ്ടാകുവനെ ഗ്രഹിക്കാം
 കാട്ടുണ്ടിതിലെന്നിരിക്കിൽ വല്ല
 പാടവമുള്ളവർ തീർ
 ഇക്കുമാരിത്രവും ഭക്താ കേൾക്കിൽ
 മിക്കതും പാവം നശിക്കും
 മുക്തിയും സാധിക്കുമത്രയല്ല
 നിത്യസൗഖ്യങ്ങളുമുണ്ടാം
 ശ്രീരാമശ്രീകൃഷ്ണഭക്തരായ
 മാരുതി താർക്ക്യകാരുണ്യാൽ
 ഇത്ഥംപറഞ്ഞു കിളിപ്പെരുലു-
 മുത്ഥായ വേഗം പറന്നു.
 റിഞ്ജരാരിവുന്ദ വന്ദ്യമായ
 ധൂമ്രജിഹ്വയേ വസിച്ചാൾ
 വാരായണായ നമസ്തേ സദാ
 നാരായണായ നമസ്തേ.

ചതുർത്ഥപാദം സമാപ്തം.

ലക്ഷണം
സ്വയംവരം.
 കളിപ്പാട്ട്.

ശുകകലമണിസ്തഃഖശാരികരക്തപുഷ്പം നി
 അഗ്രജപതിപദംബ്ബജമോദാമാടയ്ക്കു വാഴും
 സകലകഥകളെയും ചൊല്ലി മുറുപ്പു തരുന്ന
 പായണമിനിയും നി ലക്ഷണാതരണം ഭ്രമം
 അഭിജ്ഞാസുതനായ ഗണേശൻ
 ഭദ്രം മേ സദാ നാൽകവാൻ വന്ദേ
 ഏണീലോചനോ വാണി സുശീലേ
 വാണിടെന്നുടെ നാവിൽ സദാ നീ
 ഗോപാലാലക ഗോപികാകാന്ത
 ഗോപിഭൂഷണമെന്നെ സദാകാലം
 നന്ദനന്ദന സുന്ദര പാഹി
 ഇന്ദുമുഖപ്രിയാരവിന്ദാക്ഷ
 നന്നായിന്നു ഗുരുവരന്മാരും
 മന്ദതതിത്തനുഗ്രഹിക്കേണം
 വന്ദേ രാവണാമേ സദാ ഞാനും
 മിന്നു നിൻ പാദപങ്കജരഥത്തെ
 വിട്ടു വന്നു ഭൂമെ ജനിച്ഛോരു
 കൃഷ്ണദൈവമായ്യാ തുണക്കേണം
 വൈശമ്പായനായ മുനിയും
 വൈഷമ്യത്തെ കളഞ്ഞു രക്ഷിക്ക
 നാരദാദികളായ മുനികൾ

പാരാതെ തുണച്ചിടുകവേണം
 എങ്കിൽ പങ്കുജാക്കുന്റെ കഥക -
 ഉക്കേ വന്നിങ്ങു ചൊല്ലിത്തരുവാൻ
 അഞ്ചാതെ പഞ്ചബാണാരി വാഴും
 മഞ്ചേ മേവുന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണ
 പുഞ്ചനെല്ലിന്നരിവെച്ച ചോറും
 പഞ്ചസാരമുളം മധു പാലും
 ഞാണിൽ തൃപ്തിയാവോളം ഭുജിച്ചി -
 ട്ടഞ്ചാതെ പാഞ്ഞീടുക ബാലേ
 എന്നു വാക്കുതേ കേട്ടു കിളിയും
 നന്നായ്ക്കുന്ദിച്ചു പോന്നിതു മന്ദം
 പണ്ടു യാദവാദാമകുന്ദൻ
 കൊണ്ടാടി ബലഭദ്രനുമായി
 ദാരപുത്രമിത്രാഭിയുമായി
 പാരാതെ ഭൃത്യസംഘോ സാകം
 നാരായണൻ സുഖോ വസിച്ചു
 പാരാതെ ദാമരകയം പുരത്തിൽ
 അക്കാലത്തങ്ങു നൂറുവന്മാരിൽ
 മുഖ്യനാകിയ നാഗലാപനന്താൻ
 പുത്രിതന്റെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ
 മിത്രങ്ങളെയെല്ലാമറിയിച്ചു
 മാളവർ നല്ല കേരളൻ ചോളൻ
 കേളിപ്പള്ളാരു മാധാധിപനും
 അംഗൻ വംഗൻ കലിംഗനും മാന്ധ്യൻ
 തുംഗൻ മാഗധൻ സൈന്ധവൻ അനും
 കോസലനവന്തീന്ദ്രവൻ ചൈത്രൻ

ഭൂസുരോത്തമനാരുമനോകം
 വംഗൻ കേകയൻ മേഘയൻ സാലപൻ
 കൊങ്കണൻ റാല്യ സൗരാജ്യഭൂപൻ
 പുണ്യവാരായ കാശിനൃപനും
 പാണ്ഡ്യനും ഭഗദത്തനും പിന്നെ
 മന്നിലുള്ളോരു ഭൂപാലവൃന്ദം
 മൊന്നൊഴിയതെ വന്നു നിറഞ്ഞു
 പന്നഗഭൂപജൻ ചേദീശജനം
 കന്യകയെ വിധിച്ചിതു മോദാൽ
 കന്യകാവിവാഹം കാണതിന്നാ-
 സ്തിന്നെയംബരാചാരികളായ
 നാരദാദികളായ മുനികൾ
 പാരാതാബരം വന്നു നിറഞ്ഞു
 ദേവവൃന്ദവുമൊക്കുവേ വേഗാൽ
 ദേവിമാരോടുകൂടെ നിറഞ്ഞു
 കല്യാണസമയമടുത്തപ്പോൾ
 മല്ലാരിസുതനാകിയ സാംബൻ
 തേരിൽ കേറി തിരിച്ചുടനപ്പോൾ
 വീരൻ ഹസ്തിനാ ചെന്നതിവേഗാൽ
 ആളിമാരുമാജ്ജ്യയകപ്പോൾ
 കാളിന്ദിയിൽ കുളിപ്പതിന്നായി
 ലക്ഷണോത്പന്നനേതു നോര-
 തക്കമനായ സാംബനാമനും
 ലക്ഷ്യമാജ്ജ്യം നോത്തവനും
 ക്ഷിപ്രം തോതിലേറി ഗമിച്ചു

എന്നതു കണ്ടു ഭൂപാലപുത്ര -
 മൊന്നൊഴിയാതെ ചെന്നു വളഞ്ഞു
 വീരരായവർ പാരാതെ യുദ്ധം
 ഘോരഘോരമായ് ചെയ്യുന്ന നേരം
 നാരദാദികൾ കണ്ടു രസിച്ചു
 പാരാതെ ദേവസംഘോ സാകം
 വീരനാം ശിശുപാലനുമ്പോൾ
 പാരാതുമുത്തിൽ ചൊല്ലിനാൻ കോപാൽ
 കള്ളൻതന്റെ സുതനായ കഞ്ഞി -
 കള്ളൻ ബാലികയെ കവന്നല്ലോ
 മല്ലാശാസ്യനുവെ കൊൽവാ -
 റെല്ലാ ഭൂപാലമടുക്കേണം
 എന്നു ചേദീശപരൻ പറഞ്ഞപ്പോ -
 കുന്നതായ സാംബരം കോപാൽ
 ബാണമാരി ചൊരിയുന്ന നേരം
 നാനാൽ കോണിലൊളിച്ചു ഭൂപാലന്മാർ
 സഞ്ജാങ്ങളെല്ലാമേ സ്മരിച്ചു
 സഞ്ജാപ്രിയപുത്രനെ മോദാൽ
 ഞാറുവായ നാഗദ്ധ്വജനും -
 മേരൂ ബന്ധിച്ചു സാംബരം കോപാൽ
 കാത്തവിട്ടുൻ ദശാനന്തനെ
 ചീത്ത കോപോ ബന്ധിച്ചുപോലെ
 ചെന്നു സാംബരം കാശാഗ്രഹത്തിൽ
 റന്നായ് ബന്ധിച്ചു വെച്ചിതു മന്നൻ
 വമ്പന്മാർ ചെന്നു ഹസ്തിനാത്തിൽ

വമ്പം ചൊല്ലി സിദ്ധതുടങ്ങി
 നന്നല്ലിത്തൊഴിലെന്നു പറഞ്ഞു
 പിന്നെ ഭീഷ്മകുപാദികളെല്ലാം
 കള്ളനാകിയ ഗോപാലനിപ്പേരും
 കള്ളകൊണ്ടിവിടെ വരുമല്ലോ
 എന്നു മാഗധൻ ചൊന്നതുമേരും
 നന്നാൻ വൃദ്ധമുറപ്പിച്ചു വേഗാൽ
 നാരദമുറി വീണയും വായി-
 ച്ചോരോ വൃത്താന്തമോത്തു തുടങ്ങി
 കട്ടനാളായി ഞാൻ രണം കാണാം-
 നിയ്യും വെച്ചിരിക്കുന്നതു പാരം
 ഇന്നതിന്നൊരു യോഗം ഭവിച്ചു
 എന്നു മാന്വതാരിൽ നിന്നു
 ദ്വാരകപുരം ചെന്നറിയിച്ചാൽ
 ഘോരമായുള്ള യുദ്ധമുണ്ടാം
 കണ്ടു നന്നാൻ രസിക്കാം നമുക്കു
 കൊണ്ടത് നോവ്വണ്ണൊച്ചെന്നു കാൺക
 എന്നു മാന്വതാരിൽ നിന്നു
 നന്നാൻ ദ്വാരകാ നോക്കി നടന്നു
 പാരാതെ ചെന്നു ദ്വാരകാ തന്നിൽ
 പാരായണപ്രിയനാം മുറിയും
 നന്ദാനന്ദൻ കണ്ടതു പാരം
 ചെന്നു തന്തിരുവാഭേ വണങ്ങി
 പുണ്ഡരീകപ്രഭോനാം മുറിയെ
 ദ്വാരകാൽ നമസ്കാരവും ചെയ്തു

ആഗതനായ മാമുനി തന്നെ
 വേഗാൽ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി
 അഞ്ചലിയും ശിരസി ധരിച്ചു
 കണ്ണലോചനൻ നാരദമുഖേ
 എന്തു കാര്യം വിചാരിച്ചു വന്നു
 ചെന്താമരോരുതവോരുതവ ചൊൽക
 വിഷ്ണുവേ പുതുവാത്തയുണ്ടെങ്കി-
 ലൊട്ടൊഴിയാതെ ചൊല്ലുക വേണം
 എവം നന്ദജന്റെ ശിരം കേട്ടു
 ദേവമാമുനിയും പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ഉണ്ടൊരു വാത്തയുണ്ടായിട്ടിപ്പോൾ
 കൊണ്ടത്വണ്ണ നീ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 നിന്നുടെ സുതാദാകിയ സാംബം
 മന്നവൻ നാഗധൂപജൻ പിടിച്ചിട്ടു
 ബന്ധിച്ചുണ്ടു കാരാഗൃഹേ വെച്ചു
 അന്ധകവൃഷ്ടിനാഥ മുരാരേ
 തൽസുത നിമിത്തേന ബന്ധിച്ചു
 തൽസുതനായ സാംബനെ മന്നൻ
 തൽസുതനായ ലക്ഷ്മണനെ
 തപസ്വിസുതൻ ബന്ധിച്ചു പണ്ടു്
 എന്നതുകൊണ്ടിവനും ഭവിച്ചു
 നന്ദാനന്ദന കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 നിന്നുടെ പ്രിയന്മാർ പാണ്ഡവന്മാ-
 രിന്നു കാറാ വാഴുന്നിതല്ലൊ
 മൃതിൽ തോല്പിച്ച പാണ്ഡവരേയും
 ചൈതന്യമുള്ള ധാർത്തരാഷ്ട്രന്മാർ

ധാത്തരാജൻ തുല്യനായിട്ടു
 ധാത്രിയിങ്കലൊത്തുനമിപ്പു
 നിന്നെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ ഭൂചിക -
 ജെന്നാൽ ചൊല്ലുവാനാവതുമല്ല
 നൂറുവരോടു തുല്യരോ റിങ്ങ -
 ജോറാൽ തോൽക്കുമറിക റീ കൂണ്ണ
 മാഗധാദികളാകിയ മനോർ
 ഭാഗമുണ്ടവന്നൊന്നതരിക
 സാംബനൊക്കൊണ്ടുപോരുവാനായി
 സാമ്യമായിട്ടൊത്തുതമ്മിപ്പു
 എന്തിനിന്നിവിടെ വസിക്കുന്നു
 ചെന്നാർമാറിനീകാണു മുരാരേ
 പുത്രനെ ശത്രു ബാധിച്ചിരിക്കെ
 അത്ര വാസമുചിതമോ കൂണ്ണ
 ഏവം നാരദന്റെ ഗിരം കേട്ടു
 ഗോവിന്ദൻ വളർന്നിതു കോപം
 കൂണ്ണ രണ്ടും ചുവന്നു മറിഞ്ഞു
 കണ്ണുവൈരിസമീകത്തന്നേരം
 ചക്രവർത്തനത്തു പിടിച്ചു
 വിക്രമശാലിയങ്ങൾകോപാൽ
 സംഖ്യയില്ലാത്ത സൈന്യവുമായി
 ശംഖമങ്ങു വിളിച്ചുതിവേഗാൽ
 ഘോഷമിതും ശ്രവിച്ചതുനോരം
 ശേഷംശോഭനവനോടിയവിടെ
 നാരദം ചൊന്ന വാക്യങ്ങളെല്ലാം

പാതാതെ കേട്ടോരത്തു രാമൻ
 കോപംകൊണ്ടു പാവശ്ശായി
 ഗോപിവല്ലഭനോടു പറഞ്ഞു
 തമ്മിൽ ശബ്ദപിണക്കവാനായി.
 ടിമ്മുനീന്ദ്രനെപ്പോലെയായുള്ള
 നാരദനെന്ന നാമം വിളിച്ചു
 പാതാതെ വിധിയെന്തിനെന്നോക്കു
 സീരിതന്റെ വചനം ശ്രവിച്ചു
 സാരനാം മുനിയുമരുൾ ചെയ്തു
 പോരും ചൊന്നതു കാമപാലനി
 വിര സാംബനെ ചെന്നു വീണ്ടാലും
 ശ്രുതപാ നാരദന്റെ വചനത്തെ
 സ്തപരം കാമപാലനും ചൊന്നാൻ
 അരുവത്തിനാഞ്ഞൊണ്ടു പോകേണ്ട
 ബാഹുജനാരോടിനു മുകൾ
 വേഗാൽ ഞാൻ ചെന്നു സാംബനെ കൂട്ടി.
 ടാഗമിക്കുവെന്നൊന്നി കൂട്ടി
 സീരി തന്റെ വചനം ശ്രവിച്ചു
 സിരിസോദരൻ ചാങ്ങ പുരത്തിൽ.

അകത്തു ശ്രീനാരായണപ്രഭുവേ
 രാമൻ വരേ സോഭനെന്നു വിചാരി
 പാതാതെ സീരം മുസലം ശ്രവീതപര
 കേടേണ പരക്കാരേജനം തിരിച്ചേൻ.

നല്ലൊരു കുരിയും മുസലവു.
 മുല്ലാസത്തൊടെ കയ്യിലെടുത്തു
 പണ്ടു ലക്ഷ്മണൻ കിഷ്കിന്ധയിൽ

കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു പോയപോലെ
 മല്ലാട്ടാഗ്രജൻ പോകുന്നാനര -
 തെല്ലാലോകവുമൊന്നു വിറച്ചു
 മല്ലാരിയൊടു യാത്രവഴി
 മെല്ലെ നാരദനും നടകൊണ്ടാൻ
 ചെന്നു ഹസ്തിനം പുകുകുകോവാൽ
 കന്ദമാരസന്നിഭൻ രാമൻ
 നന്ദനാഭാപ്യർപ്പം കണ്ടു
 ദന്ദശൂകദിജാദികളെല്ലാം
 ഒന്നും മാറിയാതെ നിന്നനേരം
 വന്നു കോപം നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു
 രാമനാഗതനായതു കണ്ടു
 ഭൂമിപാലകന്മാരതിഃകാവാൽ
 ഗോപാലാഗ്രജം മാറിപ്പതിന്നാൽ
 ഭൂപാലനാഷ്ട്രോഗ്രമരിക
 എന്നു നാഗദ്ധ്വജനൊടു ചൊന്നാൻ
 മന്നനാകിയ ചേദീശനപ്പോൾ
 വന്നു കോവാൽ കരിയുമെടുത്തു
 ദന്ദശൂകേശ്വരാംശജനപ്പോൾ
 ചെന്നു ഹസ്തിനത്തിന്നു കുളത്തി -
 ഞ്ഞു നന്നായ്ക്കലിച്ചതിരോഷാൽ

പ്രഥമഃ പാഠഃ നമോഃ.

കരുണാകരമണി ഗുരുവരമപ്പോൾ
 ചെങ്കുകിയ കരികൊണ്ടൊന്നു കലുക്കി
 ഞ്ഞു വിറച്ചു ഹസ്തിനപുരവും

പൊട്ടിഞ്ഞെരിഞ്ഞൊരു ഭാഗേ വീണ
 സുകലവരകരിഗാമിവിമാരം
 കരുക്കലതണിനികൾ കേണതുടങ്ങി
 ഗിരികളുമവരിയുടഞ്ഞിട്ടേഴു -
 മുരതമങ്ങു വിറച്ചു തുടങ്ങി
 ശ്രോത്രമടച്ചു ധാത്രിശന്മാർ
 ധാത്രിയിൽനിന്നു ധാത്രിയിൽ വീണ
 കരിവരാനികരം കൊണ്ടൊരു ഹരിതാ -
 നരതരകോപാൽ നിന്നതുപോലെ
 മുരരിപുപ്പുവുജനാകിയ രാമൻ
 കരിയുമെടുത്തുവിടിച്ചു നിന്നു
 ഉരതരകോപാൽ നിന്നതുപോലും
 കരയും നാരികളുരതരകേന്ദ്രം
 ദിതിസംഭവസുതനായാരുജനുടെ
 സുതരിപുപ്പുവുജനോപം തീപ്പാൻ
 വസുദകൾ തായാരുജനുടെ സുതനാട്ടു
 ചലമിഴിമാരമ ചെന്നു പറഞ്ഞു
 മതിമുഖി രേവതിവതി കോപത്തെ
 അതിവേഗം ശമിപ്പിക്കേണം
 യദുകലവരമണി തന്തിരുവാഭേ
 അതിവേഗം ഗമിച്ചാലും വി
 ലക്ഷണതന്നൊടുക്കൂടെ സാംബം
 ചക്ഷുശ്രവണാംശജന കൊടുക്ക
 കരുവരവംശമശേഷമൊട്ടും
 വിരതൻ മുരരിപുപ്പുവുജനിക

ലക്ഷണാസ്വയംവരം

21

പുള്ളിപ്പുറംപിന്നെ ചന്ദ്രവർണാഭം

ഉള്ളിൽ ശോകമിയന്നു വരഞ്ഞു.

തരുണീമണിമാരുടെ ശിരമുൾഗാത്രനാൻ
പെരുകിയൊരു ഭയമൊട്ടുനാകുണ്ഠ സതപരം
തരുണീമണി ലക്ഷണാതന്നോടു കൂടവേ
കരുകലറുചാധിപൻ ചെന്നു കാരുഗ്യമേ
ഉൾഗവരശായിതൻ പുത്രനാം സാംബനെ
പെരുകിയൊരു ബാധയാൽ വേർപിടുത്തപ്പെട്ടോഴേ
വിരവൊടു കളിപ്പിച്ചു ഗന്ധമാലാഭിയാൽ
പരിചിരൊടു കായസൗഖ്യം വരുത്തിത്തദാ
വിജതായതന്നോടും കൂടവേ സാംബനെ
ഭൂജഗകൊടി യദുവരൻ പാൽകിയാൻ തൽക്ഷണം
തദനു ഗുതാച്ഛിൻ യദുവരപദാന്തികേ
മാസിയതിശോകമോടങ്ങു വീണീടിനാൻ
അമരവരതനായ സഖി പൂർവ്വജന്തവദേ
കമതിവരപുൾവൻ വീണു കേഴും വിധൗ
അസൗകുലഗുരുകലജഗുരുസഖി വിപ്രപ്രിയ
സമജ്ജനകാഗ്രജപുത്രനെ നിന്തിനാൻ
അതുപൊഴുതു കരുവുചരണോളു വിവിതനാൻ
കരിധരപുരോളവി വിന്നു ചൊല്ലീടിനാൻ
മമ മതിവിമുഗ്ദ്ധതാസംഭവമൊക്കെയും
സുമതിവരവീര ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമേ
യദുവരനമോഷ്ട തേ പാഹി മാം സന്തതം
മുരമമനപൂർവ്വ കാണ്തുക്കൊള്ളേണമേ
കരുകലജ പാപിയാരുള്ളൊരടിയനി.

ലത്തരൂത വൈരം സഭാ പുണ്യവാരിയേ
 തവ കരുണയല്ലാതെ മരൊന്നുമില്ല മേ
 ഭവനജനപൂജ്യനായുള്ള ഗുണാംബുധ
 കരുവുഷഭവചനമഥ ശ്രുതപാ ഹലായുധൻ
 നരകരിപുപുവ്ജൻ ചൊല്ലി നാഗമുപജം
 അലമലമിതിന്നു നീ ചൊന്ന വാക്യമുമോ
 കലിഭവലേലേശ്വര കരുകലജ കേൾക്കു നീ
 തവ മനസി വാഴുന്ന ധിക്കാരമൊക്കെയും -
 മവനിവരിപാലക ത്രുകുതപാ വസിക്കു നീ
 യദുകലജ കരുകലജ സംഭാഷണേ വന്നു
 വിദിരകൃപഗാംഗേയ ശ്രോണരും മെല്ലവെ
 തരുണിമണി രേവതിവല്ലഭോമനൊ
 വിരവിലഥ മാനിച്ചു ശാന്താവാദികൾ
 കരുകലജ വൃഷഭനൊടു യാത്രയും ചൊല്ലീട്ടു
 നരകരിപുപുവ്ജൻ ലക്ഷണാതെന്നൊടു
 നിജസഹജതായൊടു കൂടവെ തൽക്കണ്ണം
 നിജപുരമതും നോക്കി മെല്ലെ നടന്നടൻ
 മുറിവരരിൽ മുഖനായുള്ള ശ്രീനാരദ -
 നതികതുകമോടീടും കണ്ടു സന്താപമൊഴ്
 തദനു സുമധുനമോടൊത്തു ശ്രീനാരദ -
 നദിതിസുതലാകം ഗമിച്ചു വാണീടിനാൻ
 മഗധശിശുവാലാദി മന്നവരെക്കയും
 സ്വഗൃഹസുഖമോടങ്ങു വാണിതു സർവ്വം
 ഹരിതനയനാകിയ സാംബാനാടുക്കൂടി
 ഹരിവരപാത്രമൻ ചെന്നു ദപാരപുരോ

നരകവിപു മാധവൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ
 കരിധാരമതികളുകുമോടങ്ങു സർവ്വം
 ശതമഖജസവിതനയനാതികളുകുമോടങ്ങു
 മതിമുഖിയതാകിയ ലക്ഷണതന്നോടും
 റിജപുരമതിൽ ചെന്നു വാണു സുഖിച്ചിതു
 ദനുജ്വിപുതനയനാതികളുകുമോടു മേവിനാൻ
 ഇത്തരം തത്തരം ലക്ഷണാകല്യാണം
 മോത്തു ചൊല്ലിത്തിന്തു മേരു ചുക്കിടിനാൻ.

ലക്ഷണാസ്വരൂപം പിരിയ 1930 നാലാം

വേദയുദ്ധം പാട്ട്.

ഗംഗാക്കരകണ്ഠൻ വാരണാശിഖൻ
 കണ്ഠാതനീനന്ദനൻ
 മത്സരിച്ചു തൂണുയിനുള്ള സതതം
 വിഷ്ണു കളഞ്ഞാടാൻ
 ചിങ്ങൻ നല്ല പാടം ഗുളം വെക്കേ.
 തേക്കും കര'വെന്നിവ
 മംഗ്ലാ നിൽ തിരുമുവിൽ വെച്ചുകിളിൽ
 വെക്കേ ചങ്ങലുണ്ടു ഞാൻ.
 വാണി വാരിജാലാലന ശ്രുതിക്കേ!
 വാണി വിജാപപ്രിയ!
 വാണിഭേണമിതെന്റെ നാവിലനിശം
 ഏകാക്ഷിയിമ്മനനേ!
 നാണിഭേണമെ കൈയ്ക്കു നിൽ പച്ചുഗം
 പരമാസന സതതം
 വാണിഭന സരപതി വിധിസുത!
 വാണ മന്ദോദാതി:
 മണ്ണിശ്ശികുണ്ഠനന്റെ മനകൽ വിളയാ
 ഭേണമെല്ലാമെല്ലാം ഞാൻ
 വാണിഭനൻ മുരളി മധുരിപുഷ്പവൻ!
 പൂർണ്ണകണ്ഠാഭാഭാ:
 കണ്ഠിപ്പാതിന്റെ കണ്ഠൻ ഗംഗാമനൻ
 ഗംഗയെ മുട്ടമിശൻ
 വാണിഭനൻ പാശാത! തവ പച്ചുഗമം
 നിത്യവും കൈകൊഴുത്തേൻ.

കണ്ഠാമുഖമുടയ വിപ്ലവാജനന്റെ
 വെഞ്ചകത്തു വാണിഭേണമെല്ലാന്നാളും
 കൊഞ്ചുകിളിമൊഴിയാകും വാണിഭേവി നിത്യം

പഞ്ചലമെന്നിയേ നാവിൽ വാണിടണം
 ഗോവിന്ദ! മുകുന്ദ! ശൈല! കാരുണ്യാഞ്ജേ കൃഷ്ണ!
 മാലിന്യമകറിടണമെല്ലാനാളും
 കഞ്ചവൈരി കാത്തുകൊൾക ഭോഷമെല്ലാം തീർത്തു
 റിഞ്ചാണപത്മ വീണ കവിടുന്നേൻ
 ദിഷ്ടകൃതങ്ങൾ പോക്കിടവാൻ മൽഗുരുവിൻ പാദം
 ഉൾക്കരണിൽ ധ്യാനിയ്ക്കുന്നേൻ നിത്യവും ഞാൻ
 ചൊല്ലെഴും ശ്രീനാമദനം വേദവ്യാസൻ താനും
 തെല്ലിങ്ങു കടാക്ഷിയ്ക്കേണം നല്ലവണ്ണം
 ഭൃസുരേന്ദ്രന്മാരും പിന്നെ നിജ്ജമേന്ദ്രന്മാരും
 ഭാസുരേന്ദ്രന്മാരും ഗന്ധർവ്വേശന്മാരും
 മറ്റുള്ള സന്മനസ്സർക്കാരമെല്ലാം തീർത്തു
 മറ്റുമിങ്ങുനഗ്രഹിക്ക മുൾമാവിങ്കൽ.

കന്തിപ്പുത്രന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠൻ ധർമ്മപുത്രൻ താനും
 തമ്പിമാരും കാവാനത്തിൽ വൃക്കശേഷം
 പാശുപതമന്ത്രം വേണമെന്നൊച്ച പാശം-
 നാശു ചെന്നു സേവചെയ്തു കാലകാലം
 പഞ്ചബാണവൈരിയുടെ നാമമാകും നല്ല
 പഞ്ചാക്ഷരകീർത്താങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു
 പഞ്ചാഗ്നിമദ്യസ്ഥനായി സർവ്വകാലം പിന്നെ
 സഞ്ചാരം മുടക്കി പാഞ്ചിൽ ധ്യാനം ചെയ്തു
 നേത്രങ്ങളടച്ചുകൊണ്ടു വാസുപുത്രൻ തന്റെ
 ഗാത്രവും മെലിഞ്ഞു പാരം നാളിൽ നാളിൽ
 ഏതയുമതികരോരമാകവണ്ണം ജിജ്ഞു
 തത്ര ശുലിസേവചെയ്തു വാഴംകാലം

അഞ്ചു പവിചര്യങ്ങളെല്ലാം കെട്ടിട്ടു
 നിൽക്കുമ്പോൾ ഉപദേശം ഭീതിയുണ്ടാൽ
 ഇപ്പൊഴിത്താഴിയിൽ ചെങ്കിടാക്കിൽ പിന്നെ
 മല്ലഭടക്കിവാഴ് പാലസവനാർ
 എന്നൊരു ദേവരാജൻ ദേവനാരിമാരാം
 സുന്ദരംഗിമാരെ വിളിച്ചേവം ചൊന്നാൻ
 വന്നാലും സുന്ദരി ബാലേ ഉദ്യമി! നീയിങ്ങ
 വന്നാലും മോക്ഷ! രാജ! വൈകിടാതെ
 നമ്മുടെ സുതൻ വിജയൻ സുന്ദരംഗനിപ്പോൾ
 മന്ത്രിമാരിസേവചെയ്തു വാഴുന്നു
 ചെന്നവൻ തപസ്സിൻവിഷ്ണു ചെങ്കിടാക്കിൽ പിന്നെ
 നമ്മുടെ പൗരന്മാരെല്ലാമില്ലെന്നാകും
 സുന്ദരംഗിമാരാം വിജയനാഥ വേണം വേഗാൽ
 ചെന്നവൻ തപസ്സിളക്കി വന്നിടേണം
 സംഗീതങ്ങൾ താളമേളം വന്നാറാദം നല്ല
 ഭംഗിയിൽ പ്രയോഗിക്കണം മങ്ങിടാതെ
 ശിഷ്യന്മാരെ സംഗീതങ്ങൾ കേൾക്കുന്നേരം തന്റെ
 അക്കിടകൾ മിഴിച്ചു നോക്കും സമൃദ്ധി
 അന്നേരം കായ്കങ്ങൾ ചൊല്ലാം സത്യമാകുമെന്ന്
 എന്നാൽ നിങ്ങൾ വേഗം പോയിൻ നാരിമാരേ
 ഇതും ദേവേന്ദ്രവാക്യം സൗതരണിജാം
 കേട്ടു സന്തോഷമോടെ
 തപ്പാലം വീണ്ടു വന്നിട്ടുഴകിപ്പൊടുന്നം
 അതൃപ്തരായിപ്പോകട്ടെ

തല്ലാലേ നാരിവുനും മനമതിലധികം
 മാഗസന്മാണ്മാരായ്
 ഗതാ കൈലാസശൈല ഹരിസുതനികടം
 പ്രാപ്യ ചൊന്നാരിവണ്ണം.

ഇഷ്ടശാസനാതുല്യാതാകിയ പാതർ കേരണി തൈതൈ
 ശിഷ്യയിൽ ഞങ്ങൾ ചൊല്ലും മൊഴിയിതു കേട്ടിടേണം
 സർവ്വസാരംഗനമാരതിൽവെച്ചു മോഹമിമാമാംഞങ്ങൾ
 ഉദ്യഗി മോഹ രണ്ടു തിലോത്തമമാരാകുന്നു
 പുളിമുഗാക്കികളാകുന്നസുന്ദരിമാരെക്കണ്ടാൽതൈതൈ
 നല്ലതു ചൊല്ലി വിളിച്ചു സമീപേ വെച്ചിടേണം
 കണ്ണമെടു വനത്തിൽനിന്നു തവസ്സുചെയ്തിട്ടിങ്ങിനെ
 കണ്ണനു സവിധായിടം നി ബഹു ദുഃഖിക്കേണ്ടാ
 സുന്ദരിമാരും ഞങ്ങൾമൊഴിയിതുകേട്ടിടേണം തൈതൈ
 ഞങ്ങളോടൊത്തു രസിപ്പു കളിച്ചു വസിച്ചിടേണം
 ശങ്കാസേവ തുടങ്ങിട്ടിതുകൊണ്ടെന്തൊരു കാഴ്ച പാതർ
 പങ്കജലോചനമാരുടെ സേവ തുടങ്ങിടേണം
 ചാമ്പനമൊന്നു ലഭിച്ചാൽ നിന്നുകൊണ്ടുവെല്ലാംതീരും
 മനമഹാമഹാദേവേവകളിവിയിതു മതിയാക്കേണം
 മതി മതി പാണ്ഡവ സാഹസമിങ്ങിനെ ചെയ്യരുതേ നി
 (ഇപ്പോൾ)
 മതിമുഖിമാരെടു മനസിജലിലകളാടിടേണം
 മധുരതവെരുകിന്ദ്ര സംഗീതാദികൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ തൈ
 (തൈ)
 ബധിരത വരുവാനെന്തവകാശം പാണ്ഡുകമാരി!
 തുഞ്ചനാരും കേട്ടാൽ കൊതുകുമില്ലയോ പാതർ! തൈ
 (തൈ)

മനുഗോസമിപ്താതെ വരുവാനൊത്തവകാശം
 പരിമളമേറിന കസുമസുഗന്ധമിതിയുന്നില്ലേ തൈതൈ
 പരിചേറിന മനോഹരം കാൺകയിലാഗ്രാഹമില്ലേ
 നല്ലൊരു രസികൻകൂറിയെന്നുള്ളതു കേൾപ്പുണ്ടല്ലോ തൈ
 നല്ലരിൽ മണിമാമല്ലയോ ഞങ്ങൾ കന്തികമാര (തൈ
 സാരസ്യാദിഗുണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നുണ്ടോതൈതൈ
 ആലസ്യംതവ വരികയോ സന്തതമുരചെയ്താലും
 പന്തണിമുലമോരുകിയ ഞങ്ങളെ ചന്തം കാണാൻ തൈ
 (തൈ
 സന്തതമിഹ തവ കണ്ണു മിഴിയ്ക്കുക വൈകിടാതെ
 എന്തെടോ വിജയ ഞങ്ങളോടിങ്ങിനെ ഭാവിസ്തന്നു തൈ
 (തൈ
 എന്തൊരു പരിഭവമുരചെയ്താലും മടികൂടാതെ (തൈ
 അയ്യോ ഞങ്ങൾ വലഞ്ഞിതുപാരംഇന്ദ്രസുതകേൾ തൈ
 പൊയ്ക്കല്ലജ്ജ്വല നിന്നുടെ ഹൃദയമിതെത്ര കരോരം.
 ഇങ്ങിനെ ദേവാംഗനമാർ സവ്യസാചിതന്റെ
 സന്നിധിയിൽ നിന്നുങ്ങാരോ ലീല ചെയ്തു
 കൺമങ്ങാറിഞ്ഞതില്ല ഹേമഗുഹൻ താൻ തൈ തൈ
 തന്നുടെ തപോധൈയ്ക്കുകൊണ്ടെന്ന നോരം
 ഇതജ്ഞാങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം വ്യർത്ഥമത്രെയെന്നു
 ലജ്ജ പുണ്ട ദേവസ്ത്രീകൾ പോയ ശേഷം
 അത്യാഗ്രതപസ്സുകൊണ്ടു താവസേനാനാക -
 ഐന്ദ്രഗിപിടിച്ചു വണ്ണം ചേദമുണ്ടാൽ
 ഇന്നു ചെന്നുണഞ്ഞിക്കേണം പാപ്പതിശൻ
 തന്നോടെന്നറച്ചു മാമുനീമാരെത്തുകൂടി

യാത്രയായി മാമിമാർ കൈവാരം ചെയ്ത
 നേത്രം മൂന്നുജീവനോടോതി നിന്നാർ
 ഉത്തരമിന്നു നാമെന്നൊരു കല്പിച്ചീല
 സതപരം മനികൾ ചെയ്ത ദേവീമന്ദിരം
 വൃത്താന്തമറിയിച്ചപ്പോൾ പാർവ്വതിയും ചെയ്ത
 ഭക്താവോട് മനമായിട്ടേവം ചൊന്നാർ
 കേൾക്കേണം ഭക്താവേ നാമ ചന്ദ്രമൗലേ ഏകൻ
 വാക്യമേവം നീലകണ്ഠ നല്ലൊണ്ണ
 ഇന്ദ്രമുഖ നിന്നെ സേവിച്ചൊരു നാളിങ്ങിപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രസുന്ദര സഖ്യസാമി വാണീടുന്നു
 നിന്നിരുവുള്ളത്തിലേറതെന്തൊന്നുള്ള ലോകേ
 ഏകിലുമുണർത്തിയെന്നേ വന്നുകൂട
 കൈവന്നാർ കാട്ടീടുന്നു കാലയുഷം തിപ്പാൻ
 പാർവ്വതീവന്നു ചാമര മാനസത്തിൽ
 ഉണർമില്ലാക്കുമില്ല കാണിപോലും നാമ
 പ്രാണൻപോലും വേണമെന്നുള്ളാശയില്ല
 ഇവൾ വൈകാതെ ചെയ്ത കണ്ണുവെരിക്കിപ്പോൾ
 പാശുപതമസ്ത്രം നൽകിപ്പോന്നീടേണം
 സന്ദർശിമാർ മൊഴി തന്റെ വാക്യമേവം കേട്ട
 സമ്മോദോ ഗംഗാകാന്തൻ ചൊന്നാലേവം
 സന്ദർശിമാർമൗലേ കാന്തേ കല്യാണാംഗി കേൾ നീ
 ഉന്നതി മൗസ്സിലേറമുണ്ടവന്നു
 നിന്മേന്ദ്രവുരവെന്നും ശൗര്യമുള്ളൊന്നെന്നും
 സമ്മാനപൂജിതവെന്നും ശക്തവെന്നും
 ലക്ഷ്മീശൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ സഖ്യമുള്ളൊന്നെന്നും

വർണ്ണവർണ്ണനാരിൽ മുഖ്യവാനും
 ശബ്ദാശ്വപ്രായാഗ്ദ്ധാക്ഷ മുഖവാനും
 പാതംപ്രായം വിക്രമവാനും ധീമാവാനും
 ഇത്തരമവൻ മനസ്സിലുള്ള ഗദ്യം പോവാം -
 റിത്തിരി വിഷമിച്ചെന്നു വന്നുകൂട
 യുദ്ധം ചെയ്തു തോറ്റിടമ്പോൾ ഗവുമെല്ലാം തീരും
 ബുദ്ധിയും വിവേകമുണ്ടായെന്നുകൂടും
 അല്ലാതെ വരവും വാങ്ങി പോയിടമ്പോ -
 കൂടിപ്പോലെ വെറും മേലിൽ ജീവനാഥം
 കാട്ടിത്തരുവാനിതവനുടെ അപരം വീര്യവുമെല്ലാം

(തെ തെ)

വേട്ടക്കായി നടന്നുവരികയാൽ സംഗതിയുണ്ടാം
 കാട്ടാളാകൃതി ഞാൻമെടുപ്പൻ ചാപ്പതിദേവി റീയും
 കാട്ടാളസ്മൃതിയുടെ വേഷമെടുത്തീടേണം
 ഭൂതഗണങ്ങൾ മറുജീവർകളുമിങ്ങിനെ തന്നെ
 കരോ വേഷമെടുത്തു വേട്ടയുമാടി നടന്നീടേണം
 ഏവമിതരുംചെയ്താലു ധൂഷിടി കാമവിവാശൻ ദേവൻ
 ഏവം വനചരവേഷം പൂണ്ടിതു ഭാഗത്തോടെ
 ജടകൊണ്ടുടനെ തലമുടിയായി പരിചൊടു കെട്ടിത്താ

(ശ്ലീ-)

വാടിപ്പട്ടത്തിൽ ചന്ദ്രകലയാൽ തൊടുകുറിയായി
 കരിയുടെ തോലുകുഞ്ഞൊരുവസ്യം പന്നഗജാലംതുടരാൻ
 പരിചിദ്രാടസ്വികൾ കടകം തോൾവളയായിത്തീർന്നു
 തന്നുടെ കാന്തൻ വനചരവേഷം പൂണ്ടിതു കണ്ടു ദേവി
 കുന്നിനകളും വനചരിയായിതു താമസിയാതെ

കുന്നിക്കര കല്ലാക്കരമാലകൾ വിചുട്ടുകൊണ്ടും പിന്നെ
കുന്നിനകമുളുടെ ഭ്രാന്തനെല്ലാമിങ്ങിനെയായി
ഒട്ടു കുറഞ്ഞൊരു പുടവയുടുത്തൊരു കൊട്ടയുമേന്തി കയ്യിൽ
ചട്ടം കണ്ടാൽ കൌതുകമെന്നേ ചൊൽവാനുള്ള
വനാചാരികളും ശപാക്കളുമായി ഭൂതഗണങ്ങൾമറ്റും
വനമതിലെല്ലാം വേട്ടയുമാടിനടന്നു തുടങ്ങി
തോക്കൊടുവില്ലും ശാവും പിന്നെ വെണ്ടുഴുത്തുലംവേലും
ആർക്കുതന്നെ കട്ടാൽ ചുരികകുടത്തിലൊളം
മറ്റും വലവിധിയാലയമൊക്കെയെടുത്തുംകൊണ്ടു വേടൻ
തെറ്റുന്നതു നടന്നിതു കാട്ടിൽ ശപാക്കളുമായി
ചൊക്കൻനായി പിടിച്ചിന്നലെയൊരു മാനിനെ വേ

(ഗാൽ തൈ തൈ

ഉഷാൻ പാണ്ടാ വിരതില്ലവനെ കൊണ്ടുവരേണ്ട
കാളനായക്കോപ്പയണച്ചു പിടിച്ചീടേണം തൈ തൈ
കാടൻനായവാത്തിൽ പോവാനെളുതല്ലേതും
വെള്ളിവിനിപ്പോൾ പണ്ടെപ്പോലൊരു ശാന്തിയുമില്ല

(തൈ തൈ

വള്ളിനിറച്ചും ചോറുകൊടുത്തേ പലമുണ്ടാക
ഇണകടിയന്മാരുണ്ടെന്നാകിലകറ്റിടേണം തൈ തൈ
ഗുണമില്ലാതെ ചമഞ്ഞീടും ബത നായാട്ടെല്ലാം
വലതുമതിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പരിചൊടു കാടകൾ തോറും

(തെങ്ങി

വലതം കൂടിപ്പലയുത്തുക്കളെ വധവും ചെയ്തു
കുടാലയെക്കണ്ടൊരുവൻചെന്നൊരു ഗുഹയിൽ പുകാന

(പ്പോൾ

കൊടുത്തുയ്ക്കേണ്ട കർമ്മ വിധി വ്യക്തമാക്കുന്നു
 കലയാകട്ടെ കർമ്മയുക്തമാകുമ്പോൾ വേഗം ചെന്നു
 വലിയൊരു വള്ളി വിടിച്ചു കരോപ്പോകുന്നോ
 വലിയൊരു വായനയെന്നു വിചാരിച്ചു മറ്റൊരു വേദൻ
 (ബ്രഹ്മം
 ബലമൊടുക്കിയതോടു ചെല്ലിച്ചു ഫലമില്ലാതെ
 കൊന്നുശ്ശിതയല്ലാം പരിചൊടു കെട്ടിയെടുത്തു
 (കൊണ്ടു

മനയെന്നിയെ പിന്നെയുമടികൾ തേടി നടന്നു
 അങ്ങിനെ ചെന്നു കിരീടിവസിക്കും കാരാദേശംതന്നിൽ
 നിന്നൊരുപോക്കിലെ വന്നൊരു തടിയൻപണി
 ദുഷ്ടാധനാശാസനായലുള്ള നന്ദിയാല ചെല്ലൊപ്പോൾ
 ചെന്നതായൊരു കിടിലവും പുണ്ടൊരു മുകൻതാനും
 കരുതലവിശിഖരമണിയാകിയ വിജയൻ തന്നെക്കൊ
 (താവൻ

പെരുകിന കോവേതോടുമെത്തൊരുസമയത്തിൽ
 (ഉടനെ വിപ്ലവം
 ശരവുമെടുത്തൊരു സായകമെല്ലാം മിഴി
 ഉടലിൽ കൊണ്ടുപോയ പമ്പിയെ വേദനമെല്ലാം
 അമ്പുകൾ രണ്ടും കൊണ്ടുവിളിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾപണി
 അന്തകലോകം പ്രാപിച്ചാതാമിഷംകൊണ്ടു
 വേദനയല്ലൊരു ബ്രഹ്മം പരിചൊടു പാതംസമീപം
 (അ ബ്രഹ്മം
 നമ്മുടെതന്നെ നിനച്ചതെടുത്തു കിരീടി
 അതുപോലത്തു കിരാതൻ ചെന്നു കിരീടിയെ വാക്കിച്ചൊ
 (ന്നാൻ

അതിരൂപ! നീ മോഷണമെന്നിന്നു ചെന്തിടുന്നു
 ബാണംമോഷ്ടിക്കുന്നതിനോളം നാണക്കേടില്ലൊന്നും
 ആണങ്ങൾക്കിതു യോഗ്യതയല്ല വിചാരിച്ചാലും
 അമ്പുകുളിപ്പെന്നാകിൽ നമ്മോടയാചിച്ചിടിൽത്താനൊ-
 രമ്പതുന്മുറ തരുന്നണ്ടതിന്നു സംശയമില്ല
 പൊണ്ണ! നീശരമോഷണമിങ്ങിനെ ചെന്തിടമ്പോൾ

(നിന്റെ

കണ്ണുകൾ കത്തിയമപ്പതിനീങ്ങൊരു മടിയില്ലേതും
 മുറുപ്പുലേ! നീ നമ്മുടെ ബാണംമോഷ്ടിപ്പാനൊക്കോണ്ടോ
 ഇറ്റിശിൽ വന്നിങ്ങിനെ നിന്നു തവം ചെയ്യുന്നു
 വേടൻ ഗിരമുടനിങ്ങിനെ കേട്ടൊരു സമയത്തിങ്കൽ

(തെ തെ

കോപം പൂണ്ടു വിജയനഗരവാടിങ്ങിനെചൊന്നാൻ
 എന്തെട വേടാ! നീയിങ്ങിനെയൊരു ഭയമില്ലാതെ

(തെ തെ

എന്തെങ്കിലുമുചെയ്യുന്നതു തവ നാശമടുത്തോ?
 തുമ്പില്ലാതെ പാഞ്ഞാൽ ഞാനും മടിക്കൂടാതെ നിന്റെ
 ദന്തങ്ങൾക്കു ചവിട്ടും തരമെന്നോത്തിടേണം
 വകതിരിവില്ലാതുള്ളൊരു രൂപ! വേടാ! വേഗാൽ തെ

(തെ

വനമതിലുള്ള കിഴങ്ങുകൾ തിന്നു നടന്നാലും നീ
 കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ തിന്നാൻ പല്ലാതെന്നറിയാമോ
 നിന്റെ കൂട്ടക്കാരും നീയും മറ്റിക്കെന്തിനുകൊള്ളാം
 ചണ്ടികൂട്ടം വന്നിഹശബ്ദമുടങ്ങിയതാത്താൽ തെതെ
 മോടില്ലേണം തല്ല കൊടുത്തിഹ മടിക്കൂടാതെ

ധർമ്മധർമ്മം ജാതിവിഭാഗതയെന്നിവയെല്ലാംതെ തെ
 കണമതങ്ങറിയാത്തവരല്ലയോ പണ്ടേ നിങ്ങൾ
 കാട്ടമൃഗങ്ങളെ സംസർഗ്ഗത്താൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള തെതെ
 നാട്ടനടപ്പുകളെങ്ങിനെ വിങ്ങലിത്തീടുന്നു
 ഇങ്ങിനെ ഹൽഗുനാവചാം കേട്ടു പെരുവേടൻതാൻ

(തെ തെ

തിങ്ങിനമോഷം പൂണ്ടതുപോലെ ഹന്തെ തുടങ്ങി
 നിന്നുടെ വംശവിശേഷം ചാർപ്പെരുമ്പതയെല്ലാം

(തെ തെ

ഇന്നു നമുക്കിഹ വിശ്വതമുണ്ടതു മതിയാവോളം
 മുകുപത്തർന്നിരുടെ മകനല്ലേ വേദവ്യാസൻ തെ തെ
 മൃത്തമൂൻ തവ ധാരണയുണ്ടു നമുക്കിങ്ങുള്ളിൽ
 അനുജന്മാരുടെ മാധിവിമാരേയവനും പുൽകി തെതെ
 അതിലങ്ങുണ്ടായവരല്ലേ തവ താതന്മാരും

പിന്നെ വിശേഷാൽ പൊണ്ണത്താകിയ നിന്നുടെ പാ
 പെണ്ണിനെ വേണ്ടാത്തുള്ളവനെന്നതുമാറിയാത്തു (സു
 പെണ്ണിനെ വേണ്ടാത്തവനും തന്നുടെ പെണ്മണിമാരും

(കൂടി-

ഒട്ടാനിച്ചടവികൾ തോറും നിളെ നടക്കും കാലം
 എന്തെല്ലാമുള്ളവർ ചിലർ ചെന്നുപെണ്മണിമാരെ

(പുൽകി

നിന്നൊട്ടകുടാരു നാലാഞ്ചാളുകളുണ്ടായ്തന്ന
 നാലാഞ്ചാളും കൂടിയൊരുത്തിയെ വേട്ടവിശേഷം കേട്ടാൽ
 ബാലകർപോലും പരിമൗസങ്ങൾ തുടങ്ങീടുന്നു
 ഇങ്ങിനെ നിങ്ങൾക്കുള്ള നടപ്പുകൾ ലോകത്തിങ്കൽ

(തെ തെ

എങ്ങാനും മറുണ്ടെന്നുള്ളതു കേൾപ്പാനില്ല
ചോരയുള്ളവരായം വിങ്ങു ചൊല്ലുകൊണ്ടും

(തെ തെ

കരുക്കലവിയൻ ഭൃത്യോധനാൻ വേടി കലനം
നാട്ടിലിരിപ്പാൻ പാടില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ വിങ്ങു വന്നു
കാട്ടിൽ പൂക്കു വസിച്ച്നിന്നിതു പട്ടികൾപോലെ
ഉണാനിരുകിട്ടാതെ കാട്ടിൽ നടന്നിട്ടുവോൾ തെ തെ
എങ്ങാനുണ്ടാരു മുറിയെക്കേൾ വണങ്ങിയോരും
പട്ടിണി പോവാണെന്നൊരു കഴിവെന്നുചൊല്ലുപോൾ

(മുറിയും

പൊട്ടശ്ശിവനെസ്സേവിയെന്നു പറഞ്ഞതുമൂലം
ഉടുത്തുണിയില്ലാത്തുള്ളൊരു ശിവനെ സേവനമർപ്പിച്ചോ
വിട്ടുപോയവീ എന്നിന്നു വെറുതേ മരിച്ചീടുന്നു
തിന്നാണൊരു വകയുണ്ടെന്നാകിലിരപ്പാൻ പോരോ

(ശിവനും

പിന്നയത്തെങ്ങിനെ വിങ്ങിയൊരു ബാല രക്ഷിക്കുന്നു
അരയിൽ വെപ്പാൻ തുണിയില്ലാതെ വലഞ്ഞതുമൂലം
ചെന്നു കുരിയെക്കൊന്നിട്ടതിന്റെ തോലു ധരിച്ചീടുന്നു
ഒന്നോത്തൊരു പുലിയുടെ തോലുമുടുത്തു നടക്കും

(ശിവനും

രൂപാ വേണം ഭസ്മമൊരിയ്ക്കൽ തേയ്ക്കുന്നമെങ്കിൽ
ചുട്ടൊരു ചുടലയിലവണക്കുന്നു പാതിരാനും

(ചെന്നാൽ

കൂട്ടത്തോടെ പിശാചന്മാരെയുമവിടെക്കുന്നു

ക്ഷൗരകാരന കാശുകൊടുപ്പാൻ വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടത്രേ
തലയിൽ ജടയും കെട്ടിക്കൊണ്ടു നടന്നിടുന്നു
ശൌചാദികളും തീണ്ടലുമില്ലാത്ത മൗഢമില്ലാത്തവനെ
പഴുതേറിനു ചെിയെന്നൊന്നിനു പോയാലും വീ

പൊറുത്തു കൂടാത്തുള്ളൊരു വാക്കുകൾ
ശ്രവിച്ചുനോരും കോപം മുഴുത്തു വേഗാലെടുത്തു
ബാണം തൊടുത്തു പാതമൻ
ക്ഷണത്തിലപ്പോളെടുത്തു

ബാണം തൊടുത്തു വേടനപ്പോൾ
കുടപ്പുമാടങ്ങുടത്തു യുദ്ധം തുടങ്ങി നോരെ

കടക്കുമില്ലാത്തുള്ള ശരങ്ങൾ തൊടുത്തയച്ചു പാതമൻ
തടുത്തുകൂടാ നമുക്കുമെന്നങ്ങുറച്ചു ശുദ്ധീ
കിരീടിതന്നുടെ ശരങ്ങളാൽ ശിവശരീരമെല്ലാം കീറി

ഗിരീശകന്യാക ശവിച്ചു ബാണമിതൊടുങ്ങുകെന്നു
ധനഞ്ജയൻ നിജശരങ്ങളെല്ലാമൊടുങ്ങിയപ്പോൾ

തന്റെ ധനുസ്സുകൊണ്ടൊന്നടിച്ചുവേടൻ ശിരസ്സുതറയിൽ
അടിച്ചുനോരും പിടിച്ചുചാപമിതൊളിച്ചുഗംഗയങ്ങു
കൊടുത്തു മുഷ്ടികൾ ചുരുട്ടി വിജയൻ കിരാതനെ താൻ
ഇടിയ്ക്കയും പുനരിടിയ്ക്കയും ബത പിടിച്ചു വീണും തമ്മിൽ
തടുക്കയും പുനരിടിക്കയും രണമതിവ ലോരും

ഹരന്റെ തല്ലും ചവിട്ടുമേറഥ തളസ്സുവീണ മെല്ലെ
കരംപിടിച്ചുടനെന്നിങ്ങു ഭ്രമെ പതിച്ചു പാതമൻ

ഏവം തങ്ങളിലുള്ളയുദ്ധസമയേ

കാട്ടാളരാജൻ ശിവൻ

ദേവേന്ദ്രാരുണനെയുഴറിയുടനേ

മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞീടിനാൻ

ഭ്രമം ചെന്നു പതിച്ചിതിന്ദ്രസുതനും

ക്കീണും കലനോരവും

ഭ്രമിശൻ ശിവനേ വിനാച്ച ഏതേ

കുപ്പിസ്തൂതിച്ചിടിനാൻ

ഗംഗാകാന്ത ചന്ദ്രമൗലേ പാപ്തീശ ഞാനും

അംഗജാമേ നിന്നെ സേവിച്ചിപ്രകാരം

കാട്ടാളന്റെ തല്ലും കത്തും കൊണ്ടു ഭ്രമം വിണ

കേട്ടാൽ പോരതായിവന്നു ലോകത്തിങ്കൽ

കാതണു മില്ലാതെ പോവാണെന്നുമൂലം ശംഭോ

ഞാനെന്നു പിഴകൾ ചെയ്തു ചാരുമുത്തേ!

ഗാന്ധർവ്വമിഷ്ടകീടവാൻ പാടില്ലാത്തെന്നു

നേത്രങ്ങൾ മിഴിപ്പാൻപോലും ശക്തിയില്ല

കുറമിങ്ങടിയൻ പക്ഷമുണ്ടെന്നാകിൽ നീ താൻ

ശിക്ഷിച്ചാലതിന്നു ദോഷമുണ്ടോ നാഥ

ആറുവന്മാർ കേട്ടീതെന്നു വന്നിടുമ്പോൾ പിന്നെ

നാനാമായിവന്നുകൂടും ലോകത്തിങ്കൽ

ഉത്തമുള്ള സവ്യസാചി വേടൻതന്നോടേറ

തോറുപോയെന്നതു നാട്ടിൽ കേളിയാകും

ഈശ്വരശ്രീദീപികളു പാലിങ്ങുണം നിത്യം

ആശ്രിതവത്സല ശംഭോ പാലിങ്ങുണം

തത്രചമച്ചിതുമുത്തികയാലൊരു ശിവലിംഗത്തെഭ്രമം

പത്രംതത്രകൊഴിഞ്ഞതെടുത്തവനച്ചെന്നചെയ്തു

അച്ചറുപത്രം കണ്ടിതു വേടൻ മുമ്പാവിങ്കൽ തൈ തൈ

ആശ്ചര്യം പൂണ്ടങ്ങു നന്നമ്പൊടു നോക്കുന്നേരം

ചന്ദ്രകലയും ചെങ്ങിടമുടിയും തുമ്പയുമെല്ലാം പാമ്പും

വെണ്മഴത്തലം നല്ലകടുത്തുടി ബ്രഹ്മകാലം
 ഗർഭവിരാജിതമാകിനഗർഭവും കരിയുടെ തോലും ഗംഗാ
 തിരുമാപ്പിടവും ശോഭിതമാകിന ശിവന്റെ രൂപം
 കണ്ടൊരുനേരം പാണ്ഡുതന്മൂലൻ മാനസതാമിൾ പാപം
 ഉണ്ടായൊരു കരുകത്താൽ ശിവനെ സ്തുതിയും ചെയ്തു
 വാസുകിഭൃഷണ കേതകിഭൃഷണ പാലിസ്തേണം നാഥ
 പാദസമോജമതല്ലാതടിയൻ ഗതിയില്ലേതും
 പാപവിനാശന കാമവിനാശന ഭൂതഗണേശ! അദ്ദ!
 താപമശേഷം തീർത്തതേണം പാവ്യാതികാത
 ഗംഗാകാമകാത്തതേണം വിത്യാവുമെന്ന തൈ തൈ
 മംഗലമിങ്ങരുളീടവതിന്നിത വന്ദിയ്ക്കുന്നേൻ
 തപല്ലാഭങ്ങളിൽ വീണ നമിപ്പാനുവരാനും കൂട
 കെല്ലില്ലാതെ ചമഞ്ഞിതു ഞാനും കാരുണ്യരഞ്ജ
 അറിയപ്പോകാതടിയൻ ചെയ്തൊരു ദോഷമിതെല്ലാം

(തൈ തൈ

ഹാരം കാരുണ്യത്താലഞ്ച സമീച്ചീടേണം
 ഭക്തികലനം വിജയൻ ശിവനെ സ്തുതിചെയ്തപ്പോൾ

(അദ്ദൻ

ഭക്തപ്രിയനാ വിജയസമീപേ ചെന്നു പതുക്കെ
 ബാഹുവിടിച്ചുടനെയ്തേല്ലിച്ചു വിജയനെ മെല്ലെ

(തൈ തൈ

വാസുകിഭൃഷണസാകിയ ഭഗവാൻ വാത്സല്യത്താൽ
 തൃക്കൈകൊണ്ടു വിജയൻതന്റെ ശരീരമശേഷം

(തൈ തൈ

തൊട്ടുതലോടി ചുഷ്ഠിവരുത്തിട്ടിദമേകൾ ചെയ്തു

തുംഗപരാക്രമാനാകിയ നിന്നെ കാണുതിനത്രെ

(തെ തെ

ഇങ്ങിനെ ഞാനുമനുഷ്ടിച്ചെന്നു ധരിച്ചിടേണം

പാതമാ നിന്റെ മനോഹരിതമായൊരു പാശുപതാസ്രം

(തെ തെ

പാത്തിടാതെ തരുന്നണ്ടിഹ റി വേദിക്കേണ്ട കരുവീര

ധനഞ്ജയ കേൾ മമ പാശുപതാസ്രം തെ തെ

മിപുകലമാകിന വിപിനത്തിന്നൊരു ദോനൻതന്നെ

പരമേശ്വരനിദ്രയിലിപ്പൊഴും വരവും നൽകി

(തെ തെ

വരിചൊടു പാവുതിയോടുംകൂടിമറിഞ്ഞിതുമെല്ലെ

വേദേഷു . പാട്ടു

സമരവൃ . .

പലവകപാട്ടുകൾ.

ശീലാവതി.

ശ്രീരാമ ഗോവിന്ദ നാരായണാനന്ദ
ശ്രീവാസുദേവ മകന്ദ ഹരേ
വിലപാചലംതന്നിൽ വാണരജീടന്ന
വില്ലാളിവിര ശ്രീരാമചന്ദ്ര
കല്യാണവാരിധ കാത്തരുളേണമേ
കാരുണ്യമുത്തേ ഞാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
വെള്ളിമലതന്നിൽ പള്ളികൊണ്ടീടന്ന
വേദസപരൂപമേ പാലയ മാം
കിള്ളിങ്ങിശ്ശി മഠാദേവനൊടെ
ഉള്ളിൽ വിളങ്ങേണമെല്ലാനാളും
തുളിക്കുളിയ്ക്കുമരവങ്ങളും നല്ല
പുളിമറിമാനം വെണ്മഴവും
അമ്പിളിത്തലുമങ്ങാകാശഗംഗയും
തുമ്പയും ചാവൽ പുലിത്തുകലും
ശുലം കവാലം കടുത്തുടി അപ്രാക്കം
ചാലേ ധരിയ്ക്കുമെൻ തമ്പരാനേ
ശ്രീശുകമന്ദിരവാസ ജഗന്നാഥ
ശ്രീശുലപാണേ വണങ്ങീടുന്നേൻ
ചിത്ത മഹേശ്വരൊച്ചിന്തിച്ച മേവുന്ന

തത്തേ വരിക നീ വൈകീടാതെ
 ശീലാവതിയുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയും
 ശീലഗുണങ്ങളും സൗന്ദര്യവും
 വാവനമാകും പതിവുതാഡ്മവും
 പാരാതെ ചൊൽക കിളിക്കിടാവേ
 എന്നതു കേട്ടു കിളിപ്പെരുതലമ്പോടു
 വന്ദനം ചെയ്തു പറഞ്ഞു മെല്ലേ
 ഉഗ്രതപസ്സനു പേരായ മാമുനി
 വൃഗ്രതകൂടാതെ പണ്ടൊരുനാൾ
 ശീലാവതിയെന്നു പേരായ കന്യയേ
 ചാലവേ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തു
 കാന്താരംതന്നിലൊരാശ്രമമുണ്ടാക്കി
 കാന്താസമേതം തപസ്സുചെയ്തു
 വൃദ്ധൻ മുനീന്ദ്രൻ വസിച്ചു മഹാശാൻ
 ശ്രദ്ധൻ കശീലൻ കുടിലാശയൻ
 കുറുക്കുഴൽമണിയാളായ ഭാര്യയെ
 കുറുമല്ലാതെ പറകയില്ല
 കഷ്ടം പിടിച്ചു വെളുത്തു ശരീരവും
 കഷ്ടം കൈകാലും തളന്നീടുന്നു
 ശീലക്കേടുള്ളൊരു ഭർത്താവിനെ ധീര്യം
 ശീലാവതിവേദി ഭക്തിയോടെ
 ഇഷ്ടമറിഞ്ഞവൾ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു
 ഒട്ടുമുപേക്ഷയുമില്ലവൾക്കു
 കാലത്തു നോരത്തഴനോറു വൈകാതെ
 ചോലയിൽ ചെന്നു കുളിച്ചു വന്നു

കേവലം തന്നുടെ അന്താവിനാദരത്
 രവേകായുത്തിന്റെ കോപ്പുകൂട്ടി
 വെള്ളവും കാച്ചിക്കളിപ്പിച്ചു കാന്തനെ
 വേദനകൂടാതെ മെല്ലെ മെല്ലെ
 ഈഞ്ചപ്പതകൊണ്ടു തേച്ചു വ്രണമെല്ലാം
 ഈടാൻ ശോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാർ
 മുങ്ങിക്കളിപ്പിച്ചു തോർത്തി വഴിപോലെ
 ഭംഗിവരുത്തി വണങ്ങിക്കൊണ്ടാർ
 ചന്ദനം പൂഷ്പം ജലവും നിവേദ്യവും -
 മൊന്നൊഴിയാതെ സമീപത്താക്കി
 നല്ലവരിനെല്ലു കുത്തിയരിയാക്കി
 മെല്ലവേ പാകത്തിൽ വെച്ചുണ്ടാക്കി
 ലന്തക്കുകൊണ്ടു കൂട്ടാനുമുണ്ടാക്കി
 ചന്തത്തിൽ വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂട്ടി
 അട്ടിന്റെ പാലു കറന്നു തിളപ്പിച്ചു
 കൂട്ടിക്കഴിച്ചുണ്ടു ചോറു നല്ലി
 ഇങ്ങിനെ നിത്യവും ശുശ്രൂഷ ചെയ്താലു -
 മങ്ങുളിലേതും പ്രസാദമില്ലാ
 ഉള്ളിൽ മുഴഞ്ഞാരു കോപേന മാമുറി
 കൊള്ളിവാക്കല്ലാതെ ചൊല്ലയില്ലാ
 കള്ളം പെരുത്തോരു നിന്റെ മുഖം കണ്ടാ -
 ലുള്ളതെളിവിനിക്കില്ല തെല്ലം
 വെള്ളം കുടിയതെ ചാവാനടുത്തു ഞാൻ
 വേഗ്രപ്പെണ്ണേ നിന്നെ വേർക്കുമുലം
 കാലത്തൊരുതുള്ളി കഞ്ഞിത്താൻ പോലും

ശീലാവതി നിറക്കുമ്പയില്ല
 ലക്കണമില്ലാത്ത നീ വെച്ചു കൊണ്ടെന്നാൽ
 ഭക്ഷണത്തിന്നു തടിയുമില്ല
 കൈപ്പുണ്യം തെല്ലും നിനക്കില്ല വല്ലഭേ
 കൈപ്പും പളിപ്പുമെരിപ്പുമില്ല
 വെപ്പിന്റെ കൌശലമില്ല കരി വായിൽ
 വെപ്പാൻമാകും നീ വെച്ചതൊന്നും
 ഉപ്പേരിയും നിന്റെ ചോറുമെടുത്തു
 കുപ്പയിലാക്കുവാനെന്നേ തോന്നൂ
 ആക്കാനും വേണ്ടിട്ടങ്ങാക്കാറില്ലാപാലെ
 ആക്കും കൂടാതെ നീ ചോറുതന്നാൽ
 ഭക്ഷിപ്പാനാഗ്രഹമുണ്ടാമോ നീയെന്നെ
 രക്ഷിപ്പാനാളല്ല ശീലാവതി
 പത്തുനൂറായി വയസ്സ് നമുക്കിപ്പോൾ
 പത്തിയ്ക്കു നല്ല ചെറുപ്പകാലം
 താടിനരച്ച പുത്തൻകൊണ്ടമ്പോ-
 ലോടിയൊളിച്ചിടുമംഗനമാർ
 താടിയും നമ്മുടെ മൂക്കുമായാന്നിച്ചു
 കൂടിശ്ശണദോഷമെന്നേ വേണ്ടു
 വായിലൊരുപല്ലമില്ലാത്ത പൂമുഖം
 സ്ഥായിയുണ്ടാകുമോ വെണ്ണത്തടക്കു
 പിന്നെ വിശേഷിച്ചു വ്രാധിയും വർദ്ധിച്ചു
 നിന്നെപ്പറയുന്നതെന്തിനിപ്പോൾ
 എന്നുടെ ജാതകദോഷമിതൊക്കെയും
 നിന്നുടെ കരാമിതല്ലതാനും

ചാവാനടുത്തവൻ വേളിയ്ക്കു മോഹിച്ചാ-
 ലീവണ്ണമെല്ലാമനുഭവിയ്ക്കും
 യൗവനമുള്ള പുരുഷനെ പ്രാപിപ്പാൻ
 ദൈവം റിനക്കു വിധിച്ചില്ലല്ലോ
 കണ്ണിനു കാഴ്ച കുറഞ്ഞു ചെവി കേളാ
 പുണ്ണം റിറഞ്ഞു ശരീരമെല്ലാം
 എങ്ങും നടപ്പാറൊട്ടുതല്ലെനിക്കിപ്പോ-
 ളെങ്ങിനേ വെച്ചു പൊറുപ്പിയ്ക്കേണ്ട
 വീട്ടിലിരിയ്ക്കുന്നോർണ്ണാറില്ലെങ്കിലോ
 ഉദ്ദിഷ്ടം നടന്നു ഭൂമിമുക്കൊള്ളാം
 കാട്ടിലിരിയ്ക്കും നമുക്കെന്തൊരാധാരം
 കൂട്ടിലിരിയ്ക്കും കിളിയേപ്പോലെ
 ആരാനും കൊണ്ടെന്നു തന്നെകിൽ ഭക്ഷിയ്ക്കാ-
 മല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണിയെന്നോവേണ്ട
 എന്നെപ്പലത്തുവാറാളല്ല റീയിപ്പോരും
 റിന്നെപ്പലത്തുവാൻ ഞാനും പോരാ
 വിപ്രസ്തീയാകും റിറക്കിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ
 ത്രിപ്രസ്ഥമോദനം പോരാ താനും
 ചാമയുമില്ല തിനയുമില്ലിക്കാട്ടിൽ
 മാമുറിമാർ തിന്നൊടുങ്ങിപ്പോയി
 വാരം കുറഞ്ഞു ഫലമൂലവും പിന്നെ
 ദൂരത്തു പോവാൻ നടന്നുകൂടാ
 ശീലാവതി റിന്റെ ശീലം താമല്ല
 ബാലസുഖം ശമിച്ചില്ലൊട്ടും
 നേരത്തു നാഴിയരി വെച്ചു നൽകുവാൻ

പോരാത്ത നിന്നെക്കൊണ്ടെന്തു ഫലം?
 ഈവണ്ണമോരോ ശകാരപ്രകാരങ്ങൾ
 കേവലം കേട്ട വിഷാദത്തോടെ
 ദുഃഖിച്ചു പാരം കരഞ്ഞു വിഷാദിച്ചു
 ചൊല്ലൊണ്ട താപസശ്രോഷൻതന്റെ
 ഇഷ്ടങ്ങളെല്ലാമനുസരിച്ചുണിനെ
 പെട്ടെന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടാർ
 രോഗം ശമിപ്പാനുള്ള ഔഷധമോരോന്നു
 വേഗം കൊണ്ടുനമിച്ചുണ്ടാക്കി
 ദുഷ്ടവൃണങ്ങളിൽ തേച്ചു പതുക്കേവേ
 കഷ്ടം ശമിപ്പിച്ചു ഭർത്താവിന്റെ
 ഭക്ഷണത്തിന്നു തുച്ഛമുണ്ടാക്കി
 ഭിക്ഷയ്ക്കു പോവാൻ നടന്നുകൂട
 ഉഗ്രതപോമുനിശ്രേഷ്ഠനെയക്കാലം
 അഗ്രഹാരമേ മേവും ഭൂസുരന്മാർ
 വന്നു ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങി ഭവാനിപ്പോ-
 ലെന്നുടയില്ലത്തഴുന്നള്ളണം
 ഭിക്ഷയ്ക്കു കോപ്പുകൾകൂട്ടിപ്പാത്തീടുന്നു
 ശിക്ഷയിൽ വന്നു ഉജിച്ചീടേണം
 ഇങ്ങിനെ വിപ്രന്മാർ വന്നു ക്ഷണിയ്ക്കുന്നു
 എങ്ങിനെ പോകേണ്ട ശീലാവതി?
 ഒട്ടം നടപ്പാനെളുതല്ലനിജ്ജിപ്പോ-
 ലുഷ്ടിയ്ക്കു മോഹമതുണ്ടു താനും
 ഇത്തരം ഭർത്താവു ചോദിച്ചതിനട-
 നത്തരം ചൊല്ലിനാർ ശീലാവതി

എന്റെ ചുമലിൽ കരേരിയിരുന്നാലു -
 മേതും മടിശ്ശേണ ജീവനാഥ
 ഇല്ലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വഴിപോലെ
 വല്ലഭ നിന്നെബിളുപ്പിപ്പിള്ളുന്നേൻ
 ഇതും പരഞ്ഞു മുനിനൃനൈക്കുഞ്ഞിൽ
 സ്വതപമങ്ങു വഹിച്ചുകൊണ്ടാർ
 വിപ്രഗുഹങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നാദരാൽ
 വിപ്രകുടുംബിനി ശിലാവതി
 ഉഗ്രതപസ്സിന്റെയുണ കഴിപ്പിച്ചു
 അഗ്രഹാരങ്ങളിൽ നിന്നുടനെ
 പോന്നിങ്ങു തന്നടയാശ്രമം പ്രാപിച്ചു
 അന്നത്തെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടി
 പിറന്നൊക്കും പുലർകാലേ പുറപ്പെട്ടു
 മരണാഭ വിപ്രന്റെ ഗേഹംതന്നിൽ
 തെറ്റന്നു കാന്തനൊക്കൊണ്ടു ചെന്നാദരാൽ
 കൈരറ്റം കഴിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോന്നു
 ഇങ്ങിനെ നിത്യവുമോരോ ഗുഹങ്ങളിൽ -
 ലിംഗിതംപാലെ ഭുജിപ്പിപ്പിള്ളിയും
 ഇങ്ങു ഗുഹംതന്നിൽ പോന്നു വസിയ്ക്കയും
 തിങ്ങിന മോദന വാഴംകാലം
 അന്തിയൊരു നാളിലാശ്രമം വാണിട -
 മന്തണശ്രേഷ്ഠനരുളിച്ചെയ്തു
 ശിലാവതി നീ താനെന്നെയും കൊണ്ടിങ്ങു
 ലീലാഖിലാസോ വോകുന്നേരം
 ഉന്നതമായൊരു മന്ദിരംതന്നെ

സന്നിധിതന്നിലണഞ്ഞ നോരം
 നല്ല വെരുവഴി തന്നിലൊരേത്തു
 വെള്ളമൊഴുകുന്ന കണ്ടുറോ
 നാട്ടുവെരുവഴി വിട്ടു വളച്ചിങ്ങു
 വെട്ടെന്തെ പോരുവാനൊരു മൂലം?
 അക്കുണ്ട മന്ദിരമാക്കുളള വല്ലഭേ
 പൊക്കത്തിൽ മാളിക ഭംഗിയോടെ
 കെട്ടുകൾ നാലും നടുമുറവും നല്ല
 കൊട്ടത്തളവും മണിക്കിണറും
 തെങ്ങും കവുങ്ങും കൊടികളും വാഴയും
 ഏങ്ങമൊരോടൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
 രാജഗൃഹമെന്നു തോന്നുമതു കണ്ടാൽ
 രാജീവലോചനേ ചൊല്ലേണോട്
 ഇത്തരം ഭക്താവു ചോദിച്ചതിനട
 നത്തരം ചൊല്ലിനാൻ ശിവാവതി
 വിശ്വപത്തിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായുള്ളൊരു
 വേശ്യാഗൃഹമതു ജീവനാഥ
 ഐശ്വര്യവും നല്ല സൗന്ദര്യവും പിന്നെ
 വശ്യപ്രയോഗവുമെന്നുവേണ്ട
 വിശ്വപം ജയിയ്ക്കുന്ന വൈഭവമുള്ളൊരു
 വേശ്യയുണ്ടത്ര വസിപ്പിടുന്നു
 വിത്തമുള്ളൊരു കളല്ലാമവളുടെ
 ഭൂതനാരാവാൻ കെറ്റിപ്പിടുന്നു
 കണ്മനത്തെല്ലമപ്പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലും
 വെണ്മ കലൻ വിലാസങ്ങളും

കണ്ട ഭൂമിച്ചു പുരുഷനാരത്നങ്ങൾ
 കൊണ്ടുചെന്നാശു കൊടുത്തിടനു
 ഇല്ലവും വസ്ത്രവും വിററുവെട്ടുടെ
 വല്ലഭനാവാൻ കൊതിച്ചിടനു
 മന്നവനാരെ വശത്താക്കി മെല്ലവേ
 പൊന്നും പണവും കരസ്ഥമാക്കി
 കൊന്നിട്ടു മീനനിരയിട്ടതു പോലെ
 പിന്നെയോ ഭോഷരെക്കൈവെടിയും
 ഭൂവുമുണ്ടാകിൽ സുഭഗന്മാരെല്ലാം
 ഭൂവുമില്ലെന്നാകിൽ ദുർഗന്മാർ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു വേശ്ശി വസിപ്പുന്ന
 തുറമുഖമാമണിമന്ദിരത്തിൽ
 അന്തികേ വന്നൊരു ദോരവെട്ടുടെ
 അന്തിയ്ക്കു മേല്ക്കുകുന്ന വെള്ളം
 മാറ്റത്തിൽ വന്നൊഴുകുന്നതു കണ്ടുടൻ
 മാറ്റം വെടിഞ്ഞു വളച്ചുപോന്നു
 മേല്ക്കുകീടുന്ന വെള്ളം ചവിട്ടിയാൽ
 മേല്ക്കുമേലുണ്ടാമശുഭമുദോഷം
 മംഗല്യമാറി വേിയ്ക്കും തപസ്സിനും
 മംഗം വരുമല്ലെലത്തൊത്തൊട്ടാൽ
 എന്നതുകൊണ്ടു വളച്ചിങ്ങു പോന്നു ഞാ-
 നെന്നു ധരിച്ചാലും ജീവനാഥ
 ശീലാവതിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ
 ശീലം പകർന്നിതു മാമുറിപ്പു
 ഇക്കുഴലാസനാവിരന്റെ ബാണങ്ങൾ

ഭിക്ഷുക്കുളേയും വലയ്ക്കുമല്ലോ
 വാരസ്രീയെന്നുള്ള നാമത്തെക്കേട്ടപ്പോൾ
 മാരാസ്രമേറു മയങ്ങിപ്പോയി
 അന്നത്തെ രാത്രിയിൽ നിദ്ര ഭവിച്ചില്ല
 അന്നത്തെ ബുക്കിപ്പാനാശയില്ല
 ഉണമുറക്കുമല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 വാണു മഹാമുനി നാലഞ്ചു നാൾ
 ഭീശബ്ദനിശ്വാസവുമായസ്യവും പൂണ്ടു
 തീക്കനൽപോലെ ശരീരമെല്ലാം
 വേഗ്രയെത്തന്നെ മനസി നിരൂപിച്ചു
 വൈശ്യാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിടുന്നു
 ഭർത്താവുതന്നുടെ പാരവശ്യം കണ്ടു
 ഭാര്യയും മെല്ലവേ ചോദ്യം ചെയ്തു
 എന്തൊരു കാരണമെന്നുടെ ഭർത്താവേ
 സന്തപിച്ചിടുന്നു നാഥ ഭവാൻ?
 എന്നോടരുൾചെയ്തുവേണം മടിയാതെ
 എന്നാലൊരു കഴിപ്പുണ്ടാക്കിടാം
 വ്യാധിവികാരമോ വല്ലാതെ വന്നതു -
 മായിവികാരമോ ചിത്തം തന്നിൽ
 നാലഞ്ചു നാളായി ഭക്ഷണമില്ലാതെ
 ആലസ്യം പാരമുറക്കുമില്ല
 എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിന്റാമെങ്കിൽ പരമാർത്ഥം -
 മെന്നോടരുൾചെയ്തു ജീവനാഥ
 എന്നതു കേട്ടരുൾചെയ്തു മഹാമുനി
 നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിന്റു വേണിവന്നു

വേശ്യാഗ്രഹമെന്നു കേട്ടതുകാരണം
 വേശ്യായിലാശ മുഴങ്ങീടുന്നു
 വാരാഹനാമണിമൊലിയെപ്പൽകവാൻ
 പാരമുണ്ടാഗ്രഹമന്തരംഗേ
 ധർമ്മല്ലെന്നു ഗ്രഹിതായ്ക്കുമല്ല
 കർമ്മാബദ്ധമൊഴിച്ചുകൂടാ
 ഏർന്നുഴങ്ങുന്നിലെടുത്തു പതക്കവേ
 ഇന്നത്തെ രാത്രി വരുന്ന നേരം
 വേശ്യാഗ്രഹം തന്നിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി നീ
 വേശ്യാവിനോടും ലഭിപ്പിന്റേണം
 ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വാക്കു നിരസിച്ചാൽ
 ഭാര്യമാക്കാവതു വന്നുകൂടും
 പല്ലതെന്നാകിലും തീയതെന്നാകിലും
 വല്ലഭൻ ചൊല്ലുന്നതാചരിതാം
 അല്ലാതെ താനോന്നിതപങ്ങൾ തുടങ്ങിയാൽ
 വല്ലാതെ വന്നു ഭവിയ്ക്കുമല്ലോ
 മംഗല്യസ്മിതർക്കു ഭർത്താക്കന്മാരല്ലോ
 ദൈവതമാകുന്നതെന്നരിക
 ദേഹമതായതും ജീവനായതും
 കേവലം നിങ്ങൾക്കു ഭർത്താവല്ലോ
 എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഞാൻ വല്ലഭേ
 എന്നുടെ മോഹത്തെസ്സാധിപ്പിയ്ക്കു
 ഇത്തരം ഭർത്താവുതന്റെ ഗിരം കേട്ടു
 ചിത്തരംഗത്തിൽ വിഷാദത്തോടെ
 എന്തു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടു മുഹൂർത്തിക്കിനെ

ചിന്തിച്ചു നാമനന്ദമിച്ഛയാൽ
 ആചാരമല്ലാത്ത വല്ലാത്ത മോഹങ്ങൾ -
 ഉപാധിയാകും തുടങ്ങിക്കൊണ്ടാൽ
 ആകുന്ന വണ്ണം പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യേണം
 ലോകാപവാദം വരാതിരിപ്പാൻ
 ഞ്ഞാൽ ഗുണമല്ലാത്ത വിധമെന്നു
 ഞ്ഞാൽവരുതെന്നും ബോധിപ്പിക്കാം
 കണ്ണു കാണാതെ കിണറ്റിൽ ചാടുന്നോരെ
 ചെന്നു പിടിപ്പാൻ മടിച്ചിടാമോ?
 വല്ലതെന്നാകിലും വല്ലതെന്നുടെ
 വല്ലാത്ത മോഹം വിരോധിയ്ക്കേണം
 ഇത്തരം ചിന്തിച്ചു ശീലാവതി തന്റെ
 ഞ്ഞാവിനോടു വണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ
 ജ്ഞി പ്രഥമമുത്തം മമമുതം.

അഥ ദ്വിതീയവൃത്തം.

ഗുണമേറും ഞ്ഞാലേ! മാമുദിനീ!
 ഗുണനാഥ! കേട്ടാലുമെന്റെ വാക്യം
 ഗണികമാരോടുള്ള കേളിമോഹം
 ഗുണമല്ല റിങ്ങുകൊന്നോത്തിടേണം
 പണിയാലെ വന്നൊരു വിപ്രജനം
 പഴുതിലാക്കിടൊല്ല ജീവനാഥ!
 കണികാഞ്ചനപോലും ഗുണമില്ലാത്ത
 ഗണികമാരെക്കണ്ടു മോഹിക്കുന്ന

പുരുഷന്റെ ജനം പഴുത്തതന്നെ
 ദുരിതമാം കൂവത്തിൽ ചെന്നു വീഴും
 കലടമാരോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്താൽ
 കലധർമ്മാചാരങ്ങളില്ലാതാകും
 മലമൂത്രാശ്വാശമാകുന്ന പാത്രം
 മലർബാണാധിനമാകുന്ന ശാത്രം
 പലമെന്ത്യ മോഹിയ്ക്കും മൃഗന്മാർക്കും
 പല ദോഷം വന്നു ഭവിക്കുമല്ലോ
 കലഹാസി വന്നിടം മുന്നേതന്നെ
 മലിനമായിടം മനുഷ്യജനം
 പരിതാപമോരോന്നേ വന്നുകൂടും
 പരിഹാസത്തിനുള്ള പാത്രമാകും
 പരിചോടെ കീർത്തി നശിച്ചുപോകും
 പരിണാമപാപങ്ങൾ സംഭവിക്കും
 ധനങ്ങൾക്കു നാശങ്ങൾ വന്നുകൂടും
 ജനങ്ങൾക്കു വൈരാഗ്യമുണ്ടായിടും
 കനക്കേട് ജാതിയ്ക്കു ഹിനഭാവം
 മിനക്കേട് വിചാാരോടുകൂടി
 കലഭായ്ക്കുമാരെ വെടിത്തൂകൊണ്ടു
 കലടമാരോടു മരിക്കുന്നൊരു
 കലശ്രേഷ്ഠനാമാകും ഭൂസുരന്മാർ
 കലിശത്തേക്കാളും കഠിനമാകും
 ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ളൊരു നാദീവേഷ്ട-
 മിതഭാഗം തീയിട്ടെരിച്ചു റന്നാൻ
 പഴുപ്പിച്ചു ചെൺകലത്തിന്റെ ദേഹം

തഴുകിപ്പണരേണമങ്ങു ചെന്നാൽ
 ഒരുനാളും വേശ്വാജനങ്ങളോടു
 ഒരുമിച്ചു കൂടിപ്പാൻ മോഹിയ്ക്കുംല്ലാ
 ഗുണഭോജനത്താമവർക്കില്ലാട്ടം
 പണമെന്നല്ലതൊരു ചിന്തയില്ല
 ധരണീസുരന്മാരും ബൈലന്മാരും
 തരുണിയാം വേശ്വര്യ ഭേദമില്ല
 കനകത്തെക്കയ്യിൽക്കൊടുക്കുന്നേരം
 കറിയെന്നു ഭാവിച്ചു കൈ പിടിക്കും
 ധനമെല്ലാമങ്ങു കരസ്ഥമായാൽ
 ഷനമില്ലാതുള്ളൊരു പത്തിപോലെ
 പറപ്പിക്കും ദൂരത്തു ദൃഷ്ടുക്കൂട്ടം
 ഉറപ്പിക്കും ദ്രവ്യമൊടുങ്ങുവോളം
 അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു ചാടും -
 അവകാശം വന്നാലവന്റെ ജനം
 വിരോധമായിട്ടമിതത്രയല്ലാ
 വികടമായുള്ള നരകംതന്നിൽ
 അനവധി കാലം വസിച്ചിടേണം
 അനുഭവമെന്തെല്ലാം വന്നിടാത്തു
 വെളിച്ചെണ്ണ വീഴ്ന്നിറച്ചു ചെമ്പിൽ
 തിളപ്പിച്ചു കാളുന്ന വഹ്നിതന്നിൽ
 പിടിച്ചു തള്ളി യമഭടന്മാ -
 രടിച്ചു നീന്തിക്കളിപ്പിച്ചിടും
 വടികൊണ്ടു മസ്കജാഗംതന്നിൽ
 അടികൊണ്ടു ദേഹം തളുന്ന് വീഴും

അമൃതകൊണ്ടുപൊഴ ജീവിപ്പിയ്ക്കു -
 മമൃതന്മാരായിട്ടും തിന്നുന്നതിൽ
 വരിവോടങ്ങോടിക്കുമെന്നുവേണ്ട
 ദുരിതങ്ങൾ ചൊന്നാലൊടുകൂമില്ല
 അതുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നെൻ ഭർത്താവേ ഞാൻ
 കൂതുകമീ വേശ്രയിലുണ്ടാകേണ്ടാ
 അറിയിക്കുവേണമോ ഞാറീവണ്ണം
 അറിയപ്പോകാതുള്ള ദേഹമോ റീ
 ചെറുപ്പംകൊണ്ടോരോന്നുരയ്ക്കുന്നു ഞാൻ
 വെറുപ്പുണ്ടായിടൊല്ല മാമുറീന!
 കൂമിയ്ക്കേണമിക്കാലം വേശ്രാഗേരേ
 ഗമിയ്ക്കേണമെന്നരുൾചെയ്തല്ലാം
 വചനങ്ങളിവണ്ണം കേട്ടനേരം
 വചനീയമല്ലെന്നു മാമുറീനൻ
 കറിയോടെ പിന്നെയും ഭാര്യയോട -
 ണ്ണനുതാപത്തോടെയരുളിച്ചെയ്തു.

യുധി ചെറിയപ്പുത്തം നമാം

അഥ തൃതീയപുത്തം.

എന്തിനായ്കോ വിരോധം പറയുന്നു
 ഭന്തിഗാമിനിയെഴുതിമണേ ശുഭം
 അന്തികേ വന്നു നിന്നാപ്പുമാദോ -
 ലന്തിനോരമണത്തു കൃശോദരി
 എന്തെന്നത്തോളിലെടുകു റീ വൈകാതെ

റിന്നെത്തന്നെ പാഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കാം
 പുളിമിറമിഴിയാളേ നമുക്കിപ്പോ...
 ഉള്ളിലുണ്ടായ തണ്ടാർശരാമയം
 തള്ളിനീക്കിക്കളവാനെകുതാമോ
 കൊള്ളിവാക്കല്ല ചൊല്ലുന്നു വല്ലഭേ!
 സ്ത്രീയെല്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾക്കൊക്കെയും
 പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും
 മോഹമുള്ളതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ
 ദേഹനാശം ഭവിതും നമുക്കെടോ
 സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ വേഗ്രാമണിയുടെ
 ഗേഹംതന്നിലങ്ങാക്കേണമെന്നെ റീ
 അംഗാമണിയാകുമവളുടെ
 സംഗമിനു ലഭിച്ചുവെന്നാകിലോ
 അംഗസൗഖ്യം ഭവിക്കും തപസ്സിനും
 ഭംഗമുണ്ടാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 സ്ത്രീയെ വിട്ടു നടക്കയില്ലെങ്കിലോ
 പ്രായശ്ചിത്തം വിധിസ്തേണമെന്നുണ്ടോ
 കൃഷ്ണചാന്ദ്രായണാദിക്രിയകൊണ്ടു
 സ്വപ്നഭാവവിശുദ്ധി വരുത്തിടാം
 മന്ത്രമേക്കോരംകൊണ്ടുള്ള വൈഷ്ണവം
 ധർമ്മചാരിജ്ഞാങ്ങൾക്കുണ്ടാകും
 വിശ്വമോഹിനി മോഹകയെപ്പണ്ട
 വിശ്വപാമിത്രാനുഭവിച്ചില്ലയോ?
 ചന്ദ്രനും ഗുരുഭാര്യയെ പ്രാപിച്ചു
 ചന്തമോട്ടു മരിച്ചിലയോ ശുഭേ!
 ഇന്ദ്രനും പണ്ടുവെഴുതെ പ്രാപിച്ചു

ഇന്ദ്രിയക്കോശോന്തി വരുത്തിപ്പേ?
 സപ്പുജ്ഞാനാദാം മിത്രവരുണനാ -
 തപ്പുശിയെപ്പരിഗ്രഹിച്ചിലയോ?
 ബ്രഹ്മശാസ്ത്രയായുള്ളോരു നാരിയെ
 പ്രാവിച്ചിലയോ കണ്ഠമരമാമുനി
 ബ്രഹ്മഭേവനതായ ഭഗവാനും
 തന്മകളെപ്പരിഗ്രഹിച്ചിലയോ?
 ഇപ്പറഞ്ഞ മരമാജനമൊക്കെയും
 തൽപ്രതിക്രിയകൊണ്ടു വിശുദ്ധരാൽ
 അപ്രകാരം നമുക്കു മിത്രോഷത്തെ
 ക്ഷിപ്രമഞ്ചു കളവാൻ തടവുണ്ടോ
 അഭംരാത്രിയ്ക്കു മുന്നമവളുടെ
 പത്തിനന്തന്നിലാക്കേണമെന്നു ഹീ
 വൃദ്ധനാകുന്നോരെന്റെ മനോരഥം
 വൃത്തമാക്കിച്ചമയ്ക്കായ് വല്ലഭേ!
 ഇത്തരം ഗുരുനാഥന്റെ വാക്കിന -
 ഞ്ഞുത്തരം പറയുന്നവരാരയോ
 അന്യ വല്ലഭമെന്നങ്ങവളുടെ
 ചിത്തം തന്നിലുറച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 അന്ധകാരം ഹാരഞ്ഞൊരു രാത്രിയിൽ
 അന്തണേശനെ മെല്ലെന്നടുത്തുടൻ
 കണ്ഠദേശത്തിലാക്കി നടകൊണ്ടു
 കുണ്ഠിതം വിട്ടു വേഗഗ്രാഹ്യം നോക്കി
 തൽപ്പദതളിർകൊണ്ടു മെല്ലവേ
 തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു നടന്നുടൻ

കല്ലും മുളമുക്കോടും മലകളും
 മെല്ലെമെല്ലെക്കടന്നു പണിപ്പെട്ട
 ചെല്ലുന്നോരമൊരാശോഹണം തന്നിൽ
 വല്ലഭന്റെ ശരീരം തടകയാൽ
 അശ്വമയും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിടാം
 തസ്കരന്മാരതിവിധ കാരണം
 തത്ര രാജ്യേ ചന്ദ്രിയം ഭൂവന്റെ
 പത്താത്തിലകം പൂക്കു കള്ളന്മാർ
 രാജഭണ്ഡാരം കട്ട തിരിച്ചപ്പോൾ
 രാജകീങ്കരന്മാരുമുണർന്നിതേ
 കള്ളന്മാരുടെ പിമ്പേ ഭടന്മാരും
 കൊള്ളിയും മിന്നിമിന്നിപ്പറപ്പെട്ട
 കാണാത്തതിൽ മാധവ്യമാമുനി
 ധ്യാനമോവിലോചനാകയാൽ
 നിശ്ചലനായിരിക്കും മുനിയോടു
 നിശ്ചയം വരുമാറങ്ങു ചോദിച്ചു
 താനങ്ങോ കണ്ടു തസ്കരന്റെതെ
 കാണാത്തതിലോടിവരുന്നത്?
 എന്നു ചോദിച്ചു കിങ്കരന്മാരോട്
 കനം മിണ്ടില മാമുനിശ്രേഷ്ഠനും
 ഉത്തരമറിയാത്തതെന്തെടോ!
 ഇത്തരമവർ ചിന്തിച്ചു പോയടുത്ത്
 കൊള്ളിയും മിന്നി നാലു ദിക്കിലും
 കള്ളന്മാരെത്തിരഞ്ഞു പിടികൂടി
 പട്ടപൊൻപണം പെട്ടകമെന്നിവ

കട്ടപോയതും കിട്ടി ബഹുവിധം
 തമ്പുരാണോടറിയിച്ചുനോക്കൂ
 തമ്പുരാനുമരുൾചെയ്തിതന്നോരം
 ചോരനാക്കെഴുതുന്നിലേറുവി-
 നാമെന്നാലും മടിശ്ശേണ്ട വിരമേ
 രാജശാസനം കേട്ട ഭടനാകം
 വ്യാജപുരുഷനാക്കെഴുവേറി
 കന്നം മിണ്ടാതിവിടമിത്താപസൻ
 ഇന്നു തസ്കരനാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
 മുമ്പായീ വരേണമെന്നിങ്ങിനെ
 വമ്പനാർവർ റിശ്വയിച്ചിടിനാർ
 വല്ലാതേകണ്ടു വഞ്ചനം ചെയ്യിച്ചാൽ
 കൊല്ലാതേ കഴുവേറാണമെന്നുണ്ടു
 മാമുറീനൊഴുലത്തിലേറുവാൻ
 സ്വാമിശ്ശമതുതന്നെയാൽ സമ്മതം
 ശുലപാണിസദശാദം മാണുവ്യൻ
 ശുലംതന്നിൽ മലന്നു കിടക്കുമ്പോൾ
 കാലിന്മേൽ തട്ടി വൃദ്ധമുറീനന്റെ
 മൗലിഭാഗമതുനോരം മാണുവ്യൻ
 പാരം വേദോയുണ്ടാകകാരണാൽ
 ആരെന്നുള്ളതു ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞുടൻ
 വാരനാരിയെക്കാമിച്ചു രാത്രിയിൽ
 ചോരനായിട്ടു പോകുന്ന വൃദ്ധനോ
 നാളെ സൂര്യനുദിക്കുന്ന നോക്കൂ
 നാശം വന്നു വേണ്ടുവിനക്കെടോ

എന്നിവണ്ണം ശവിച്ചതു കേട്ടുടൻ
 വിന്നമാസംഗ്രഹപോമുനി
 പിന്നോക്കം തന്നെ പോകുന്നതൾ ചെല്ല
 തന്നുടെ പണ്ണശാലയകംവുകു
 പ്രാണാശം വരുമെന്നു വേടിച്ചു
 കേൾ മേവുന്ന താപസശ്രേഷ്ഠന്റെ
 വാദപത്മം വണങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു
 വേദം കൂടാതെ ശിലാവതി സതീ
 എത്രം ശ്രേഷ്ഠരുതന്റെ ഭർത്താവേ!
 ഹേതു കൂടാതെ വന്നോരാനമത്തെ
 ധർമ്മചാരിത്രംകൊണ്ടെങ്ങാഴിയ്ക്കുന്നേൻ
 കർമ്മസാക്ഷി ദിവാകാപാലയോ
 എന്നിവണ്ണം പറഞ്ഞു കുളിച്ചുടൻ
 വന്നു നിന്നു ദിനേശനെ ധ്യാനിച്ചു
 മാതാപൈതൃപാമി ദേവ ഭവാനാന്റെ
 ഭർത്താവിന്റെ മരണമൊഴിയ്ക്കണം
 ഉന്നതമാമുദയാഗ്രിമസ്തുകേ
 വന്നുദിച്ചു ഭവാനെങ്കിലപ്പൊഴേ
 എന്നുടെ ജീവനാഥാപായവും
 വന്നുപോമെന്നു ശാപമകപ്പെട്ടു
 എന്നതുകൊണ്ടു മൽഭർത്തുജീവനെ
 തന്നു രക്ഷിയ്ക്കുവേണം ഭഗവാനേ!
 എന്നിവണ്ണം പറഞ്ഞു വൃതത്തോടെ
 നിന്നുകൊണ്ടു തപം ചെയ്തു താപസി

സൂര്യദേവഗേവാൻമനോരം
 തേരിലേറിയുദിപ്പാഞ്ഞൊരുവെട്ടു
 വന്നുനോമിപ്രാതസ്സേ കേൾക്കയാൽ
 നിന്നുപോയി മഹാഗിരിസന്നിധൗ
 ജ്ഞാതിദേവനദിസ്താകകൊണ്ടുമോ
 വേദിയനാക്കു കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും
 ഭംഗം വന്നപ്പോളുംബരവാസികൾ
 അങ്ങു പാരം പരവശനായി
 കാണമിതിനൊന്നെന്തെ വാസവൻ
 ചാരണനാഭം വിദ്യാധരനാഭം
 കിന്നരനാഭം കിഷ്കിന്ദ്രനാഭം
 വിന്നതപുണ്ടിരിയ്ക്കും ദശാന്തരം!
 നാരദൻ വന്നുതൻചെയ്ത ബോധിച്ചു
 സാരമൊക്കെയും സർവ്വസാരനാഭം
 പാദതകുണ്ടു പങ്കജവാസൻ
 ചാരത്തു ചെന്നുണർത്തിച്ചു പൃത്താന്തം
 പങ്കജവാസൻ താനും സാരനാഭം
 ശങ്കരാചലംതന്നിൽ പ്രവേശിച്ചു
 സങ്കടമറിയിച്ചോരാനന്തരം
 തിരുപാമുധനും മററുള്ള പൂന്തപും
 ക്ഷീരവാരിധിതീരത്തു ചെന്നടൻ
 വാരിജാക്ഷരൊ വാഴ്ന്നി സ്തുതിചെയ്തു
 സൂര്യദേവനദിക്കായ്ക്കൊണ്ടുള്ള
 കായ്മനാനികളെല്ലാമുണർത്തിച്ചു
 മനോരസവും പുണ്യങ്ങളെ ചെല്ലു

ഇന്ദിരാപതി ദേവൻ മരാനതകൻ
 അത്രിയെന്നുള്ള താപസശ്രേഷ്ഠന്റെ
 ആശ്രമം നോക്കിപ്പോന്നാലുമേവരും
 തത്ര ചെന്നാലുപായങ്ങളുണ്ടാകും
 മിത്രദേവനുദിപ്പാൻ കഴിവരും
 എല്ലാറ്റിന്നുമൊരു കഴിവുണ്ടാക്കും
 കല്യാണാംഗി കനിവുള്ള താപസി
 ലക്ഷ്മീനായകനിമമരുൾചെയ്തു
 പക്ഷിരാജന്റെ കണ്ഠേ കരേറിനാൻ
 അന്നത്തിന്റെ പുറമേറി ബ്രഹ്മാവും
 മുന്നിലാമ്മാറു വേഗം നടകൊണ്ടു
 കാളത്തണ്ട കണ്ഠേ വസിയ്ക്കുന്ന
 റീലകണ്ഠനും പിമ്പേയെഴുന്നള്ളി
 വൈരാഗ്യേന്റെ കണ്ഠേ വസിയ്ക്കുന്ന
 വൈകണ്ഠൻ താനും പിമ്പേയെഴുന്നള്ളി
 നാലു കൊമ്പുള്ള വെള്ളിഗ്നജന്ത്രമേൽ
 നാകനാഥൻ കരേറി വിളങ്ങിനാൻ
 വാനാമന്മാരും നാനാമുറികളും
 യാനം ചെയ്തു മഹായോഗമിങ്ങിനെ
 അത്രിതാപസശ്രേഷ്ഠൻ വസിയ്ക്കുന്നൊ-
 രാശ്രമം നോക്കിപ്പോന്നാലുമേവരും
 പൂത്രവൈരിയും ദേവകദംബവും
 അത്രിയെച്ചെന്നു വന്ദിച്ചനന്തരം
 വേറെച്ചെന്നങ്ങു നന്ദിയയോടെല്ലാം
 എന്തെങ്കിലും വിശേഷമറിയിച്ചു

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുഗിരീശന്മാർ മൂവരും
 ബ്രാഹ്മണി നിന്നെക്കാണാനെഴുന്നള്ളി
 താപസിയായ ശീലാവതിയുടെ
 താപം കൂടാതെ സൂര്യനുദിനം
 ആയതിന്നു പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യണം
 ആയവണ്ണം കഴിവുണ്ടാക്കീടണം.
 ഇതി തൃതീയവൃത്തം സമാപ്തം.

അഥ ചതുർത്ഥവൃത്തം.

അത്രിമഹാമുനി ഭാര്യാ പാ-
 രത്രിശന്മാരോടു ചൊല്ലി
 ശീലാവതിയുടെ പാതി-വൃത്യ
 ശീലഗുണാദി വിശേഷം
 എത്ര മനോഹരമോത്താ-ലതു
 മിത്രനും ലംഘിച്ചുകൂടാ
 വൈധവ്യം കൂടാതിരിപ്പാ-റൊത്തു
 വൈഷമ്യമിന്നു വിവാച്ചാൽ
 മൃത്തികൾ മൂവരും കൂടെ-വന്നു
 പാത്തിരിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ
 എങ്ങിനെ ഞാനങ്ങു ചെല്ലാ-തിനി-
 യിങ്ങു വസിച്ചീടവേണ്ട
 ഞ്ഞാവിനങ്ങനവാദി-മെകിൽ
 ഭക്ത്യാ ഞാൻ കൂടെ വരുന്നേൻ
 എന്നുള്ള വാക്കുകൾ-കേട്ടു

ശക്തൻ ചെന്നത്രിയോടരിയിച്ചു
 അത്രിയ്ക്കുനവാദമെന്നുള്ളതു
 പൂത്രാരി വന്നു പറഞ്ഞു
 ആയതു കേട്ടു നടന്നു - അന്ന -
 സൂര്യം വാസവൻതാനും
 മൂർത്തികൾ മൂവരും പിഞ്ചെ - ജഗ -
 ദാത്തി ശമിപ്പതിനായി
 ഉഗ്രതപസ്സിന്റെ ഗേഹം - തന്നി -
 ലഗ്രേ ഗമിച്ചു സൂര്യ
 ശിലാവതിയെ വിളിച്ചു - ശീല -
 മന്വോടിവണ്ണം പറഞ്ഞു
 സൂര്യനാദിത്താതെ പോയാൽ - ബഹു
 കാർഷ്വകയമുണ്ടു പാരിൽ
 ധർമ്മങ്ങളൊക്കെ മുടങ്ങി - വിപ്ര -
 കർമ്മങ്ങളും ബഹു മങ്ങി
 കൂരിരുൾ വന്നു നിറഞ്ഞു - ഭൂവി
 ഭൂരിശൂഭങ്ങൾ മറഞ്ഞു
 കള്ളന്മാരൊക്കെ മുതിന്നു - ദിക്കി -
 ലുള്ളതശേഷം കവൻ
 ദൈത്യന്മാർ പാപം കടുത്തു - സുര -
 മന്ത്യന്മാർ ചാവറാടുത്തു
 കൂട്ടം പലതും വളന്നു - വശു -
 കൂട്ടം വിശന്നു തളന്നു
 ഭൂസുരന്മാരുടെ സായ - ന്താ -
 മന്തരമരവാദനപായം

രാത്രിയൊടുങ്ങാതെ തന്നെ - കഷ്ടം
 ധാത്രിയിലിങ്ങിനെ മൂന്നും
 കണ്ടേറിയുന്നില്ല വാരം - ദോഷം -
 മൂങ്ങാമതിന്നില്ലായം
 ഏവമാസ്യ തന്റെ - മൊഴി
 കേവലം കേട്ടു മടങ്ങി
 ശീലാവതി ദേവി ചൊന്നാ - ഭൂതം -
 കൂലമെറിയുന്നസ്യയേ
 തേതാവിനാവതു കൂടാ - തിഷ്ണ
 മാത്താണുദേവനുദിപ്പാൻ
 സംഗതിയുണ്ടായ്തത്താ - മെങ്കി -
 ലിങ്ങനുവാദമെറിയും
 മംഗല്യം പോകാതിരിപ്പാ - നുള്ള
 മാർഗ്ഗം വിചാരിച്ചുകൊൾക
 അപ്പോളാസ്യയ ചൊന്നാൾ - ഞാലേ
 കെല്ലോട്ടു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ബ്രഹ്മരം വിണ്ണു ഗിരിശ - ന്നാതം
 ചെമ്മെയെഴുന്നള്ളി നിന്റെ
 വൈധവ്യം രക്ഷിപ്പാനിപ്പോ - ക്കെന്തു
 വൈഷമ്യമീശ - രന്മാക്കം
 ലോകത്തെ സൃഷ്ടിയ്ക്കും ദൈവം - നിന്റെ
 ശോകത്തെത്തിപ്പാൻ പോരാമോ?
 സാദരമർക്കുനുദിപ്പാ - ന്നം -
 വാദം കൊടുക്കു നി ഞാലേ
 അത്രിപ്രസംബിനി തന്റെ - മൊഴി
 സത്യമെന്നുള്ളിലുമ്മു

ശീലാവതി കഠിനവാടെ-ചെന്നു
 ബാലരവിയെ വണങ്ങി
 എങ്കിലുദിച്ചുകൊണ്ടാലു-മെന്നെ
 ശ്ലങ്കിക്കുവേണ്ട ദിനേശ
 എന്നു പറഞ്ഞൊരു നാമം-തന്നെ
 വന്നങ്ങുദിച്ച ദിനേശൻ
 മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു-സൂര്യൻ
 തന്നുടെ രശ്മി കൂടാതെ
 നാലാം ദിവസമുദിച്ചു-ദിശി
 വൈലും പരക്കെപ്പറന്നു
 വിപ്രനാരദൻ തുടങ്ങി-യിര-
 ഉളപ്പേരും വിവിധധർമ്മം
 താമരപ്പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞു-ഭൂവി
 താഴ്ന്നിരുന്നതെ വിളങ്ങി
 ഹോമങ്ങൾ വിളെ തുടങ്ങി-യപ്പോൾ
 പൂജങ്ങൾ പൊങ്ങിത്തുടങ്ങി
 എല്ലാതരം വാതിൽ തുറന്നു-മുഹൂ-
 രമല്ലാമടിച്ചു തളിച്ചു
 ദേവാലയങ്ങളിൽ പൂജാ-നാദി
 ശിവേലി ഛോഷം തുടങ്ങി
 സ്ത്രീകളുടേതെന്നിൽ ചെന്നു
 പാകാദികൾ തുടങ്ങി
 ചോരന്മാരോടിയൊളിച്ചു-നല്ല-
 ചോരന്മാർ ചാടിക്കളിച്ചു
 ഉഗ്രതപസ്സു മരിച്ചു-ഭൂവി

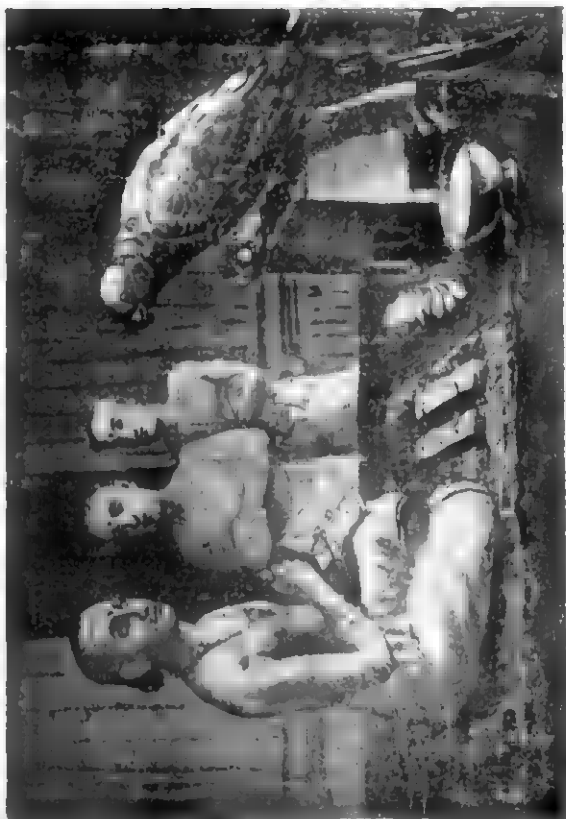
പുത്രന്മാർ പതിച്ചു
 തൽപതി മോരിച്ചു വീണ്ടു-പിന്നെ-
 തല്ലരിവാറങ്ങൾ കേണു
 ആയതു കണ്ടൊരു നോ-മാ-
 സുന്ദരമായി പിടിച്ചു
 വേഗം ചെന്നു വിരിച്ചു-പാപ്പാൾ
 വെള്ളമെടുത്തു തളിച്ചു
 അന്നേരം കണ്ണു തുറന്നു-ചത്തു
 വീണൊരു മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
 താനെയെഴുന്നേറ്റിരുന്നു-മുനി
 മോക്ഷംകണ്ണിയുണർന്നു
 മുത്തുകൾ മുവരും കൂടി-മുനി
 മുഖം തൊട്ടതൾ ചെല്ല
 കാമംകൊണ്ടും മനോഹരം-കൃതി
 മാമുനിശ്രേഷ്ഠനിദാനീം
 ദീർഘായുസ്സായിൻ-വേദം-നിന്നെ
 വല്ലഭൻ മാമുനി താനും
 എന്നതൾ ചെല്ല മറഞ്ഞ-മരി
 ചന്ദ്രമുഖൻ വിധി താനും
 വാസനാതം ഗമിച്ചു-ബഹു-
 മാനമിവർ ലഭിച്ചു
 അഗ്നിഹോമംനിന്നി താനും-പുന-
 രഗ്നിസമീപം ഗമിച്ചു
 ഉഗ്രതപോമുനി ശ്രേഷ്ഠൻ-സുഖ-
 മഗ്നനാമുതരുവൻ

ശീലാവതിയോടുകൂടെ - ബഹു -
 കാലമിതന്നു സുഖിച്ചു
 യോഗാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു - സുഖ
 യോഗാനുകൂലം വസിച്ചു
 ഉത്തമപുരുഷൻ വിണ്ണു - പന -
 രത്രിസുതനാസ്തിരന്നു
 ദത്തൊന്നുള്ളൊരു നാമം - പൂണ്ടു
 തത്പരനൊ വിളിച്ചു
 സർവ്വേശ്വരകം ശിവന്റെ - നാമം
 ദ്വ്യാസാവെന്നു പ്രസിദ്ധം
 പിന്നെ വിരിഞ്ഞ്ന്റെ രാഗാ - കൃതി
 തന്നെ ശരീരമതായി
 ചന്ദ്രൊന്നുള്ളൊരു നാമം - പൂണ്ടു
 സാമ്രാജ്യത്യാതിശീതൻ
 അത്രിമഹാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ - തന്റെ
 ദോത്രത്തിൽനിന്നു ജാിച്ചു
 ശ്രംഗാരകോമളരൂപൻ - ശശി
 ശ്രംഗാരയോദിത്യു നാസ്യ
 ഇങ്ങിനെ മൂർത്തികൾ മൂന്നു - പേരും
 മംഗലത്തോടേ വിളങ്ങി
 ചന്ദ്രികയെന്നുള്ള നാമ - മങ്ങു
 മൂർത്തികൾ മൂവരും പല്ലി
 ഉത്തമരാം ത്രിദശന്മാർ - നിജ
 പത്മനാഭമെത്തി വസിച്ചു
 ഉത്തമയാമാസ്യയ - മുനി -

സത്തമാമത്രീയോടും
 ശിലാവതി വരോടും ചേർന്നു
 ലീലാദികൾക്കും ചെയ്തു
 യാഗാദികൾക്കും ചെയ്തു - ബഹു
 ഭോഗാനുഭവം വസിച്ച്
 ഇക്കഥാ നിത്യവും കേൾക്കാ-ചൊല്ലു
 നോക്കുമതു കേൾക്കുന്നോക്കും
 സന്തതിയും പാടാംഗ-പ്രഭും
 സമ്പത്തുമേറാതെന്നും
 ഇത്ഥമനുഗ്രഹം ചെയ്തു - കിളി
 ചിത്തസുഖം വസിച്ച്.

ശിലാവതിപ്പട്ടം സമാപ്തം.

കിളിപ്പാട്ട്.

കുചേലവൃത്തം

ശാരികപ്പെരുതല ചാരുശിലേ മമ
ചാലേ വരിക നീ വൈകിടാതെ
പാലും മധുവും ഭുജിച്ച വിരവോടെ
ആലസ്യം തീർത്തുചെയ്തെന്നോടു
ഉത്തമനായ കുചേലന്റെ വൃത്താന്തം
സുതപരം കേൾപ്പതിന്നാശ പാരം
എന്നതു കേട്ടു കിളിമകൾ ചൊല്ലിനാ-
ളിന്നതു ചൊൽവാൻ പണിയുണ്ടെന്നും
എങ്കിലുമൊടു ചുരുക്കി ഞാൻ ചൊല്ലുവൻ
പങ്കമകലുന്ന വാർത്തയെല്ലാം
ഭൂമീസുരോത്തമനായ കുചേലൻ താൻ
ഭാമിനിയോടും തൻ പുത്രനോടും
കുനിച്ചു വാണിടും കാലമൊരുമിനും
മന്ദം പറഞ്ഞതുകൂടി ഭാര്യ
ഭർത്താവേ! റമുടെ ദാരിദ്ര്യസങ്കടം
കാത്താലിതെത്രയും കഷ്ടം കഷ്ടം
കുട്ടികളെല്ലാരും പട്ടിണിയിട്ടിട്ടു
ദുഷ്ടി മിഴിപ്പാൻ വശമില്ലിപ്പോൾ
എത്രയും പാരം വിശന്നു കരയുന്ന
പുത്രന്മാരെക്കണ്ടാലുണ്ടോ സൗഖ്യം
കാലത്തൊരുവിടിച്ചോറു കൊടുത്തിട്ടു

റാലഞ്ചു മാസങ്ങളായിത്തല്ലോ
 ഉച്ചയ്ക്കൊരുവിടിച്ചോറ കൊടുപ്പാനു -
 മിളിയിലേതു മുറയുമില്ലാ
 രാത്രിയിലത്താഴമെന്നുള്ളതും പിന്നെ
 എത്രനാളായി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലോ
 മറയ്ക്കയില്ലതെ ഉണ്ണിക്കളെല്ലാരു -
 മേററം പലരുമ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചിട്ടും
 ഭാണപ്പടകളുമോണവില്ലുമായി
 കാണപ്പെടുന്നല്ലീ ലീലയോടെ
 റാമായണന്റെ കളികളിതൊക്കെയു -
 മാറോടു മറു ഞാൻ ചൊല്ലിടേണ്ട
 കീറി മുഴിഞ്ഞു തുണിയേ നമുക്കുള്ള
 •മാറിയുടുപ്പാനുമില്ലയല്ലോ
 മുനീടം മാത്രം മറച്ചു നടന്നാകി -
 ലനാം തൊടാനാത്രം കിട്ടുമെന്നേ
 ഇപ്പോളൊരുവിടി ഹല്ലെങ്കിലും പിന്നെ
 ഉപ്പുപോലും കൂടിക്കിട്ടുന്നില
 നാളെപ്പൊറുതിയ്ക്കു കണ്ടു ഭജിയ്ക്കാവു
 വീളെ പ്രസിദ്ധമിതെന്നു ചെമ്പു
 നിത്യം ബലിക്കരിയില്ലാത്തവരുണ്ടോ
 നിത്യമായ്ച്ചാത്തമങ്ങുട്ടീടുന്നു
 റാഴിയരിപോലും വെപ്പാൻ വിറകില്ല
 പാഴായ നമ്മുടെയില്ലമില്ലോ
 മാരി ചൊരിയുവാനാൽ ചോരന്നു വിളവേ
 ചോരിയല്ലാത്തതു സങ്കടം താൻ

മച്ചിന്റെ തട്ടം തൂവാങ്ങും വാതിലു -
 മച്ചുതന്നാണു മറിഞ്ഞുവീണു
 ശപാക്കും ക്രോഷ്ഠവും മറു ജന്തുക്കളു -
 മൊക്കെയകത്തു കടന്നിടുന്നു
 പാനീയമുള്ള കലങ്ങളുമെന്നിവ
 പാനീയകുടവും നഷ്ടമാക്കി
 സ്ഥാനത്തോരടത്തു വെപ്പുതിനില്ലാഞ്ഞാൽ
 ഞാനൊന്നു ചെത്തേണ്ട ജീവനാഥാ?
 പാത്രങ്ങളില്ലാ നമുക്കുതുതകൊണ്ടു
 പാത്രങ്ങൾ മാത്രം തകരുന്നില്ല
 എല്ലാമതിൻവണ്ണമായതെന്നാകിലോ
 ഇല്ലാതെ വസ്തുവും ഭക്ഷിപ്പാനും
 താളം തകരയും ചീരയും തിന്നിട്ടു
 കോളല്ലയാതെ ചമഞ്ഞു നാഥാ!
 ആളല്ല നമ്മെപ്പലത്തുവാണെന്നാകിൽ
 വേളി കഴിച്ചതും കർമ്മഭോഷം
 ദാരിദ്ര്യസങ്കടം പാരം മുഴക്കയാൽ
 നേരിട്ടുനിന്നു കൃശാംഗിയപ്പോൾ
 ധർമ്മത്തെനാകിയ ഭത്താവുതന്നോടു
 ധർമ്മം വെടിഞ്ഞു പാഞ്ഞു ഭാര്യ
 ഭത്താവേ! നമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യസങ്കടം
 തീർത്തിട്ടല്ലോ മകിൽവണ്ണൻതാൻ
 പണ്ടു ഭവാനുമായൊന്നിച്ചിട്ടല്ലായം
 വേണ്ടുവ വിദ്യകൾ പാഠംചെയ്തു
 എന്നതുകൊണ്ടിട്ടകാരണമുണ്ടല്ലോ

റാന്നു ഭവാനു ചെന്നു കണ്ടതാകിൽ
 പീതാംബരൻ തന്നെക്കണ്ടവെന്നാകിലോ
 ഏതാനുമൊന്നു ലഭിച്ചുമല്ലോ
 ആയുധായുജ്ജ്വല ഭായുതാൻ ചൊന്നതു
 കായ്മമെന്നോത്തു കചേലൻ ചൊന്നാൻ
 ആയ്യേ! ശുഭേ! മമ ഭായ്യേ! മനോഹരേ!
 കായ്മം നീയെന്നോടു ചൊന്നതെല്ലാം
 എന്നതിനിടങ്ങാരു വൈഷമ്യമുണ്ടല്ലോ
 ഇന്നു ഞാനായതും ചൊല്ലാമിപ്പോൾ
 പ്രാവേദമുള്ളൊരൊ പ്രാകൃതർ കാണുമ്പോൾ
 പ്രാഭൃതം വേണമെന്നുണ്ടു ഞായം
 എന്നതിനിന്നൊന്നും കൊണ്ടുപോയാനില്ല
 റാന്നുതന്നെക്കുറു കാഴ്ചവെപ്പാൻ
 എന്നതു കേട്ടോരു ഭായ്യയുമെന്നേരം
 മനം റാടുന്നങ്ങു ചെന്നു പിന്നേ
 ഇല്ലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്നിട്ടവർക്കു
 നെല്ലൊരു മൃഗക്കു കിട്ടിയല്ലോ
 മെല്ലവേ പോന്നിങ്ങു വന്നു റോക്കീടുമ്പോൾ
 നെല്ലുതന്നെയല്ല കല്ലുമുണ്ടു
 മൃഗക്കു നെല്ലുതിലാഴക്കു വന്നീല
 ആഴക്കു മെല്ലവേ നെല്ലു പോരും
 ചൊരിഞ്ഞെരിഞ്ഞു വറുത്തങ്ങിടിച്ചിടി-
 ലോരം കുറയുമവിലെന്നോത്തു
 മെല്ലെ വറുത്തങ്ങിടിച്ചവിലാക്കിനാൾ
 മല്ലാരിക്കിഷ്ടത്തിൽ കാഴ്ചവെപ്പാൻ

കിരി മുഷിഞ്ഞൊരു മുണ്ടിന്റെ കണ്ടത്തിൽ
 കൂറോടെ നന്നാസ്സരിഞ്ഞുകെട്ടി
 ചെമ്മേ കഥേലന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിതു
 നന്നു വരുന്നാളിലെന്നു ഞായം
 യഷ്ടിയുമുന്നിയെഴുന്നേറ്റു വൈകാതെ
 ഇഷ്ടത്തിൽ തന്റെ കടയെടുത്തു
 കാലുമലകുമേയുള്ളു കടയ്ക്കിപ്പോ -
 കോല വിശേഷിച്ചുണിപ്പയല്ലോ
 അന്തർജനത്തോടു യാത്രയും ചൊല്ലിട്ടു -
 അന്തർജനത്തോടു കഥേലനപ്പോൾ
 ദ്വാരകാ നോക്കി നടന്നവനപ്പോടു
 നാരായണസ്വാമി തന്നെക്കൊണ്ടാൻ
 കട്ടു നടന്നുചെന്നു നടന്നിട്ടു
 മുട്ടു കടഞ്ഞുങ്ങിരിയ്ക്കും പിന്നെ
 മെല്ലെയെഴുന്നേറ്റും മെല്ലെ നടന്നിട്ടും
 മല്ലാരിയെക്കൊണ്ടാൻ മോഹിച്ചിട്ടും
 നാലഞ്ചു വാസരംകൊണ്ടു മഹീസുരൻ
 പാലാഴി മാതൃതൻ കാന്തൻതന്റെ
 ദ്വാരകാതന്നിലകംപുക്കു നോരത്തു
 ദ്വാരപാലനാതം കണ്ടു ചൊന്നാൻ
 കാലനുണ്ടിങ്ങോട്ടു പോന്നു വന്നിട്ടിപ്പോൾ
 കാലവിശേഷമോ മരൊന്നിപ്പോ
 അന്തികേ വന്നവൻ നോക്കുന്ന നോരത്തു
 അന്തകനല്ലിവാനന്തന്നാൻതാൻ
 ഏറ്റം കുറുത്തു മെലിഞ്ഞ ശരീരവും

മുറുമിതൊന്നേയങ്ങോത്തുകണ്ടാൽ
 എല്ലുകൊണ്ടിങ്ങിനെ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വല്ലഭമുള്ളവൻ കണ്ടാനല്ലോ
 നേത്രങ്ങൾ രണ്ടിതു നിർമ്മിച്ചതെങ്ങിനോ
 കൃത്രിമവൻകഴിയെന്നപോലെ
 അരംഭോജസംഭവൻ നിർമ്മിച്ച ബാഹുക്കൾ -
 ഉരംഭോജവല്ലഭമേൽ പുഷ്പംപോലെ
 ഭ്രമിയ്ക്കു തൂണായി നിർമ്മിച്ച പണ്ടു താൻ
 ഭ്രമീസുരോത്തമൻ പാദം രണ്ടും
 കണ്ടവരിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്ന ഹോമത്തു
 തണ്ടരിൽ മാതൃതാൻ കാന്തൻതന്റെ
 ചാരത്തു വന്നാടു നില്ക്കും കചോണെ -
 പ്പരിച്ച മോദോ കണ്ടു കൃഷ്ണൻ
 പെട്ടെന്നുഴന്നൊര കയ്യും പിടിച്ചിട്ടു
 യഷ്ടിയും കാല്ക്കുട വാങ്ങിവെച്ചു
 മയ്യുദപൂജകൾ ചെയ്തു വിരവോടെ
 ആയുനായുള്ളൊരു ഗോവിന്ദൻ താൻ
 ശയ്യയില്ലൊണ്ടങ്ങിരുത്തി വിരവോടെ
 മെയ്യോടു ചേർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 ഒട്ടനാളായി ഞാനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു
 ഇഷ്ടനായുള്ള ഭവാനെക്കാണാൻ
 കേട്ട വിശേഷങ്ങളെല്ലാം ഭവാനെനി -
 ണ്ണെട്ടു സുതന്മാരുണ്ടായെന്നു
 കേട്ടന്നേ കാണണമെന്നു നിറച്ചിട്ടു
 ദിഷ്ടവശാലിനു സാദ്ധ്യമായി

ഇന്നല്ലോ സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടിഹ
 നന്നായി വന്നീടുമിന്നിമേലിൽ
 ഒന്നും മറന്നില്ല മൂന്നും കഴിഞ്ഞവ
 ഇന്നെന്നു തോന്നുന്നു മാന്യസത്തിൽ
 പണ്ടു നാമൊന്നിച്ചു ദേശികമന്ദിരേ
 വേണ്ടുംപ്രകാരമിരുന്നുകൊണ്ടു
 വേദങ്ങൾ വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളും പിന്നെ
 ആദാനം ചെയ്തു വസിയ്ക്കും കാലം
 ഇന്ധനം വേണമെന്നുതന്നെ ചൊല്ലി -
 ടിസ്സനത്തിന്നു നാം പോയിതല്ലോ
 നല്ല വിറകുമാടിപ്പു നടന്നു നാം
 വല്ലാതെയുള്ളൊരു കാട്ടിലന്നു
 ഉറ്റുറത്തിൽ വന്നൊരു കാറ്റുമിടികളു -
 മൂറ്റാം മഴയും ചൊരിഞ്ഞു താനേ
 ദിക്കുമാറിയാതെ ദിനനാരായി നാ -
 മക്കാട്ടിൽ നിളെ നടക്കുന്നേറം
 മാത്താണ്ടുവേൻ മറഞ്ഞങ്ങു പോയപ്പോൾ -
 ഉറ്റുറത്തിൽ വേദന ചൊല്ലിച്ചുടാ
 കയ്യോടു കയ്യും പിടിച്ചു പതുക്കവേ
 മെയ്യോടു മെയ്യുമണച്ചുകൊണ്ടു
 വന്മരത്തന്നുടെ കിഴങ്ങു നില്ക്കുമ്പോൾ
 വന്മഴ പെയ്തതു ചൊല്ലാമോ താൻ
 ഉറ്റുറത്തിൽ വൻനരിയേങ്ങുന്നതു കേട്ടി -
 ടുറ്റാം കുറഞ്ഞിതു നിതാനല്ലോ
 കാട്ടാനതാ നാങ്ങുവന്നതു കേട്ടു

തെട്ടി വീണല്ലോ നാമപ്പൊഴുതേ
 കാട്ടികൾ കാട്ടുടെ പായുന്ന നോരത്തു
 ഗോഷ്ടികളോരവും കാട്ടി നീ താൻ
 ഏറിയോരുമുത്തിൽ വെട്ടുമിടികളാൽ
 വേറിട്ടുപോയല്ലോ തമ്മിലപ്പോൾ
 അപ്പൊഴുതുമായ മുഖങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ
 കെൽപ്പുള്ളൊരാൾമില്ലിപ്പാരതിൽ
 തങ്ങളിൽക്കൊന്നൊത്തു കേണങ്ങു വില്ക്കുമ്പോൾ
 തങ്ങളിൽക്കൊന്നായി മിന്നൽകൊണ്ടു
 പിന്നെയണഞ്ഞു നാമൊന്നിച്ചു മെച്ചോട
 മുന്നേതിലേറവും ചേർത്തുകൊണ്ടു
 വില്ക്കുന്ന നോരത്തു കേൾക്കായി മെല്ലവേ
 കൂടും കൂകുന്ന നാമമപ്പോൾ
 നോരം പുലർന്നുടങ്ങിയെന്നോത്തിട്ടു
 നാരായണേതി ജപിച്ചിതേററം
 കാട്ടിലെക്കോഴിയ്ക്കു നേരില്ലയല്ലോ താൻ
 വീട്ടിലെക്കോഴിയ്ക്കു സത്യമുള്ളു
 വീട്ടിലെക്കോഴികൾ കൂകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ
 പെട്ടെന്നു സൂര്യൻമിടുവന്നു
 കെട്ടി വിറകുമെടുത്തു നടന്നു നാ-
 മൊട്ടുവഴിയ്ക്കലേ ചെല്ലുന്നേരം
 ദേശികൻ പോന്നിങ്ങു വന്നാറാതുനോരം
 നാശം ഭവിച്ചല്ലിയെന്നുകൊണ്ടു
 കണ്ടൊരു നോരത്തു തന്നോരനുഗ്രഹം -
 മുണ്ടോ മററാകാനും സാധിയ്ക്കുന്നു?

നമ്മെയും ദേശികൾ കൊണ്ടു പോയിട്ടു
 ചെമ്മേ തന്മനിരം തന്നിലാക്കി
 അന്നു കഴിഞ്ഞതുമണിനെയല്ലോ താ-
 റിന്നു ഭവാനു സുഖമല്ലല്ലീ?
 കക്ഷത്തിലേതാനുമിന്നു ഭവാനിങ്ങു
 കാഴ്ചയാൽ നൽകവാൻ കൊണ്ടുപോന്നു
 എന്നതു കേട്ടു കുചേലനുമന്നേരം
 നന്നായ്ക്കൊച്ചിതു ലജ്ജകൊണ്ടു
 മല്ലാരി മെല്ലെപ്പിടിച്ചു തഴുകുമ്പോ-
 ലെല്ലെകൊണ്ടു തിണർത്തു മോറി
 മല്ലാരി മെല്ലെപ്പിടിച്ചു കുരംകൊണ്ടി-
 ടല്ലാസത്തോടു കുചേലൻതന്റെ
 കക്ഷത്തിൽ വെച്ചോരു കെട്ടങ്ങെടുത്തിട്ടു
 ശിക്ഷയിൽ കെട്ടുമഴിച്ചുവെച്ചു
 ഒട്ടനാളായി ഞാനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു
 ഇഷ്ടത്തിൽ പുത്തവിൽ തിന്മതിന്നാൽ
 ഇത്തരം ചൊല്ലി മകനൻ തിരുവടി
 സതപരം വാരിയങ്ങാഹരിച്ചു
 രണ്ടാമതും പിന്നെ വാരിയ നേരത്തു
 തണ്ടാരിൽമാതു താൻ കൈ പിടിച്ചു
 ആരണൻതന്നുടെ മുറമടിസ്സുവാൻ
 നാരായണ!യെന്നെയാക്കിക്കൊല്ലോ
 വാരിജലോചനാനെന്നു കേട്ടപ്പോൾ
 വാരിയവിലതും വെച്ചു പിന്നെ
 ഇഷ്ടമായുള്ള കുചേലനും കൃഷ്ണനും-

മഷി കഴിച്ചു ശയിച്ചുറങ്ങി
 ഒട്ടുപുലരുമ്പോൾ വെട്ടെന്തെഴുനോറു
 യഷ്ടിയും തന്റെ കടയെടുത്തു
 മല്ലാരിതന്നോടു യാത്രയും ചൊല്ലീട്ടു
 മെല്ലേ നടന്നു കചേലനപ്പോൾ
 മല്ലാരി നമ്മെ ചിളിഞ്ഞുമെന്നോത്തിട്ടു
 മെല്ലേ മടങ്ങിട്ടു ഹോക്കിനിന്നു
 ഇല്ലയെന്നുള്ളതു നിണ്ണയിച്ചപ്പൊഴേ
 മിണ്ടാതൊന്നു വിരവിച്ചിട്ടു
 ആശിച്ചതൊന്നുമേ യാചിച്ചിലല്ലോ ഞാൻ
 കേശവന്തന്നോടു പോരുന്നേരം
 ഉല്ലാസലോചനത്തന്നോടിരനിടി-
 ലല്ലമാജ്ഞപ്രഭം സാധിച്ചിടം
 മോദിച്ചു വല്ലഭം നൽകുമെന്നോത്തിട്ടു
 ചോദിച്ചിലല്ലോ ഞാൻ നാരായണ
 അച്ഛൻ താൻ വല്ലഭം കൊണ്ടുവരുമെന്നി-
 ടിച്ചിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു ബാലനാഭം
 സതപരം വന്നു കുടുംബിനി ചോദിച്ചാ-
 ലുത്തരം ചൊൽവു ഞാന്റെയുപിന്നെ
 എന്നു നിനച്ചു നടന്നങ്ങുതമ്പോൾ
 നന്നായിക്കൊണ്ടായി മന്ദിരവും
 മാടങ്ങൾ മാളിക ഗോപുരമെന്നിവ
 കാടിട്ടു പത്താമെട്ടു ചിത്രം
 നാടകശാല നടപ്പന്തലും പിന്നെ
 കേടകുന്നള്ള പടിപ്പുരയും

ആനയ്ക്കു പന്തി കുതിരയ്ക്കു ചാവടി
 സ്ഥാനത്തു നല്ല കളിപ്പരയ്ക്കും
 ആരുടെ മന്ദിരമെന്നുടനാളതു
 പാരറിവാണൊരുപായമില്ല
 വിത്തേശൻ വാഴമുകുപുരിതാനോ
 ചിത്തേ നിരൂപിച്ചാൽ തോന്നുന്നിലാ
 വൃഷ്ടഫലങ്ങളുമെന്നിവയൊക്കെയും
 ശിക്ഷയിൽ നാമുണ്ടായിക്കണ്ടു
 ആഴിമാതാവു വിളയാടീടനോരു
 ഉഴിയിതെന്നതു സംശയിച്ചു
 മനം കുചേലൻ നടന്നുണ്ടുക്കുമ്പോൾ
 നന്ദനന്മാരെയും കാണാഞ്ഞു
 അന്തണൻ വീട്ടിലുണ്ടല്ലായല്ലോ
 ബന്ധുവാനന്മാരും ബാലന്മാരും
 ഇത്തരം കണ്ടിട്ടു ചിന്തിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ
 ചിത്തകുതുകോ കണ്ടിതല്ലോ
 നാദീമണിയാലവളെ വരുന്നതു -
 മാരിവളെന്നതും സംശയിച്ചു
 ഉദ്യുതി മോകാ രംഭാ തിലോത്തമാ
 സ്വപ്നേശ്വരമാരിലങ്ങാറാനോ താൻ?
 എന്നു നിറച്ചുണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ സന്ദരി
 ചെന്നു കുചേലന്റെ കാൽ കഴുകി
 എങ്കിലോ ചോദിക്കുവേണമെന്നോത്തിട്ടു
 ശങ്കിച്ചു ചോദിച്ചു ഭയ്യയോടാത്
 ഇപ്പാവും നീയും പുത്രന്മാരെല്ലാമും

ഇപ്പാരിലാവതിനൊന്നെ ചൊൽവു
 എന്നതു കേട്ടു പാഞ്ഞിതു ഭാര്യയും -
 മന്നാൾ ഭവാനാടു പോയശേഷം
 സന്ദർശിപ്പിണിയാത്തോർ കയ്യുകാ
 വണിവിടെക്കൂട്ടിച്ചെല്ലുപോയി
 അപ്പൊഴുതേ കണ്ടിതിപ്രകാരമേ
 ചിൽപ്പന്തൻ കൂവയെന്നേമേണ്ട
 അന്നുതൂടങ്ങിക്കുചേലനും ഭാര്യയും
 നന്ദനാൽ സുഖിച്ചു ചാണാർ
 ഇക്കഥാ നിത്യവും പാടുന്നവർക്കു
 മുൾക്കുറിവോടു കേൾക്കുന്നാർക്കും
 ദാരിദ്ര്യസങ്കടം തീൻ സുഖത്തോടെ
 പാരിൽ ചെല്ലിക്കാമെന്നു നാനം
 ഏന്നു പാഞ്ഞു കിളിയും പാഞ്ഞുപാൻ
 മുന്നേ വാണൊരു ദേശം നാനാക്കി.

കഥാപാത്രങ്ങൾ: സമീപം.

മൃഷികമാഞ്ജാരാധ്യം.

കിളിപ്പാട്ട്.

കിളിക്കിടാവേയെന്നരികിൽ വന്നിരി
തെളിതേനും പാലും തവനാവോളം
ചെറുകുളി നൽ പഴവും വെല്ലവും
ഉടച്ചുമെല്ലവേ നറുനെയും പക -
ന്നിളക്കിപ്പാകത്തിൽ ചമച്ച പായസം
മതിവരുവോളം ഭുജിച്ചുകൊണ്ടാലും
മതി തെളിഞ്ഞു വന്നിരുന്നു ചൊല്ലുക
ഏലിയും പൂച്ചയും പൊരുത പോരുകൾ
വരക ശാരികാകലതിലകമേ—

അതു കേട്ടു കിളിമകളും സന്തോഷി -
ച്ചതികതുകേന വാഞ്ഞു മെല്ലവേ
ഏലിയും പൂച്ചയും പൊരുത പോരുകൾ
പറയാനൊര്യും പണിയുന്നതനും
അലസാതെ റിങ്ങിളിരുന്നു കേൾക്കിലോ
അരിഞ്ഞുടമെല്ലാം പറഞ്ഞിടാമിപ്പോൾ
ഏലിക്കലത്തിലേണ്ണുജമാനനായ
പെരിച്ചാഴിതന്റെ മരുമകനായോ -
രേലിക്കിടാവിനെപ്പിടിച്ചുതിനുപോ -
യരിമ്പുറനാട്ടിലുടയ മന്നന്റെ
മണിഘരത്തിങ്കൽ വളന്ന മാഞ്ജാരൻ
പതിനൊന്നുവിമൽ മികവാറാകിയ
കരിമ്പൻപൂച്ചയും പരിഷയും കൂടെ
അതു കേട്ടുനേന്നടിച്ചു നാട്ടിലു -
ള്ളിലിളളമെല്ലാമൊരുത്തിയിൽകൂടി

കറുത്ത കാട്ടെലി ഉരഞ്ഞ ചുണ്ടെലി
 തടിച്ച നാച്ചെലി ജയിച്ച കൂരെലി
 മടയിൽ മണ്ടെലി മുഖം വെളുത്തെലി
 വെളുത്ത പുല്ലെലി മടയിൽ കൂരെലി
 പുര തകർന്ന വികൃതി ചെമ്പനും
 ഫര ഫരയെന്നു പറയാവു കണ്ടാൽ
 അറുതി കൂടാത്തുള്ളലി കൂട്ടമെല്ലാം
 കരുത്തിയിൽ കൂടി റിഴലിലനേരം
 നടിച്ച നാച്ചെലിവെളിച്ചപ്പാടങ്ങും -
 സ്തരക്കു ലോകരേ അവസ്ഥ കേൾക്കണം
 ശിരസ്സ് പത്തുമണിതപതു കയ്യും
 ധരിച്ച രാജനായിരിയ്ക്കുന്ന വീരൻ
 മനുഷ്യരാജന്റെ കളിത്തൊക്കട്ട
 സമുദ്രവും കടന്നുടനോ ലങ്കയിൽ
 ഇരുന്ന വൻവടയുറച്ചു തങ്ങളിൽ
 പൊരുതനോരത്തു മുറിഞ്ഞു രാക്ഷസർ
 മരിച്ചിതക്കാലം മനുഷ്യർ കയ്യാലേ
 അതുപോലെ ജയം നമുക്കറിഞ്ഞാലും
 ഭരതാഗ്രം ജയം വരുമെന്നോക്കേണം
 വലത്തു വമ്പനാഥരച്ചു നില്ക്കുന്നു
 പെരുത്ത ധൂളികളുകൾ നില്ക്കുന്നു
 മുടക്കാലൊലി പടയ്ക്കു പോരോണ്ടാ
 പിടിച്ചുവീണിട്ടു മരിച്ചുപോകളു
 ഇവയെല്ലാമങ്ങു പറഞ്ഞ നാച്ചെലി
 വെളിച്ചപ്പാടമങ്ങടങ്ങി മെല്ലവേ
 അറിഞ്ഞു പൂച്ചകളടുത്തുകൂടുന്നു

കുറുത്ത കണ്ടപ്പൻ കരിമ്പൻ പാണ്ടനും
 കലഞ്ഞൊടൻ ചൊക്കി കരിഞ്ഞി നീലിയും
 നരകുടിയനും പതകുടിയനും
 ചെവിമുറിയനും മുറിഞ്ഞവാലനും
 ഉരിമ്മൽ ചാടുന്ന വിരതൻ കണ്ടപ്പൻ
 പതിഞ്ഞു ചാടുന്ന പരുത്ത കണ്ടനും
 ചിരിമുറിയനും വരിയൻപൂച്ചയും
 പലരോടുംകൂടി വരുന്നു മാങ്ങാരൻ
 അതുകേട്ടനോമരണയുമോത്തും
 നമുക്കും പൊയ്യല്ലേയുറച്ചുനില്ക്കുന്നും
 പറഞ്ഞിരുവരുമൊരുമിച്ചു ചെന്നു
 മണിഗുഹത്തിന്റെ സവിധേ നിന്നിതു
 അതിചതുരത കലൻ വൃത്താനതം
 വിരവോടു കേട്ടു പത്തുതും കാകനും
 മതിമോദത്തോടു പറന്നിരുവരും
 തെളിഞ്ഞു വൃക്ഷാഗ്രേ മരുവിനാരവർ
 അവരെക്കൊന്നാലുമിവരെക്കൊന്നാലും
 പറന്നു കൊത്തിട്ടു ശവങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാം
 ഇതിപചാങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുമ്പോൾ
 എലിക്കൂട്ടമെല്ലാമൊരുക്കിനാർ പട
 ചരക്കെയെല്ലാരുമൊപ്പമേറി
 തുടങ്ങേണം പട മടിക്കരുതേതും
 ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞവരവർ തമ്മിൽ
 പെരുത്ത വിളം തുടങ്ങിത്താരോന്നേ
 വിതച്ചു വിത്തെല്ലാം മണി പൊടുകിയും
 കലച്ചു തെങ്ങിന്റെ കല തകുകയും

മറകൾ വെട്ടികൾ വിചിത്രമെത്രയും
 ചെങ്കപ്പ തൊപ്പികൾ പുതപ്പ കപ്പായം
 അടിപ്പമെത്തയും വിരിപ്പ മേലേട്ടി
 ഇവയെല്ലാം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു ധൂളിച്ചു
 കളിച്ചുഹങ്കരിച്ചവർ നടക്കയും
 അറിഞ്ഞു പുച്ചുകുളുപ്പാമേരി
 കടിച്ചതൊക്കുവേ കടഞ്ഞു കൊണ്ണയും
 കുറുകറെത്തല കടിച്ചുടണ്ണയും
 കുടുകടച്ചോര കടിച്ചിറക്കയും
 വിറണ്ണുൻ മീശ തുറണ്ണുൻ കണ്ണും
 ചതിച്ചതാക്കൊടാ നശിച്ചുപോകട്ട-
 ഞ്ഞോളിച്ചുപോവാനും കഴിവുകണ്ടില
 പയററിടയിൽ ചെന്നൊളിണ്ണുന്നോരെലി
 അവിടെയും ചെന്നു പിടിണ്ണുൻ പൂച്ച
 പിടിണ്ണുന്മോളങ്ങു പിടണ്ണുന്നോരെലി
 പിടണ്ണുന്മോൾ കടി മുറുക്കുന്നു പൂച്ച
 പുറപ്പതിയിൽ ചെന്നൊളിണ്ണുന്നോരെലി
 അവിടെയും ചെന്നു പിടിക്കുന്നു പൂച്ച
 കുരുക്കൾ തന്നുടെ കുടുകുസഞ്ചിയിൽ
 ഇരിപത്തൊന്നെലി കടന്നൊളിക്കുന്നു
 പണിക്കർ തന്നുടെ പരുത്ത സഞ്ചിയിൽ
 ഉടറാ പത്തെലി കടന്നു കൂടിനാർ
 അതുപോലെ തന്നെ പല സ്ഥലത്തിലും
 കടന്നു കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു മെല്ലവെ
 ഇവയെല്ലാമങ്ങു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു
 കിളിക്കിടാവിതാ പറന്നുപോകുന്നു.

മു.സി. കർത്താവായും പ.കാവ്യം.

സീതാ ദുഃഖം.

കിളിപ്പാട്ട്

ചെച്ചോലകളിപ്പൊന്നോ ചെഞ്ചുമ്മ വരിക നീ
എന്തൊരു വിശേഷങ്ങൾ പറയാനുള്ള തന്ത്ത്!
എങ്കിലോ ചൊല്ലുന്നുണ്ടെന്നോരനന്തരം
അന്നേരം കിളി തന്റെ ആനന്ദം വരുത്തുവാൻ
അന്നദായം പാലും വെല്ലും പഞ്ചസാര
കുളിക്കുനികളും റിംഗ്വ ഭുജിച്ചു നീ
ആത്തിയെക്കുളഞ്ഞു നി പറക വിസ്തരിച്ചു
ആഴിപ്പെണ്ണായ സീതാ തനിയ്ക്കു മന്നൊരുപുൽ
പാരിൽ പെൺകൊടിമാരും കൂടിക്കാണുവരികത്തു
മാനിച്ചു പറയുന്നു മകളേ കേൾക്കു നീയും
ആനന്ദമൊരുപതു കരങ്ങളിലുപതു
രാവണനാണെന്നോരു കേട്ടുകേളിയേയുള്ളു
അവന്റെ നിറങ്ങളും ഗുണവും ഭംഗികളും
ഞങ്ങൾക്കു പലകമേൽ വരാച്ചുകാട്ടുവേണം
സ്നേഹിച്ചു പറയുന്നെൻ മകളേ മടിയാതെ
അമ്മമാർക്കുമൊത്തു പറഞ്ഞ നോത്തിങ്കൽ
എന്നാകുമിഴി സീതാ മനസ്സു വാടിച്ചൊന്നാൾ
ആപത്തിന്നത്രെയിതു ഹിങ്ങളെന്നോടു ചൊല്ലി
എന്തെത്താവരിയുമ്പോൾ രാജഭേഷ്യവുമുണ്ടോ
ഭേഷിപ്പാനൊരു മൂലമില്ലാതെയിരിയ്ക്കുന്നു
കാലക്കേടത്രെയിനിസ്സോരോന്നേ ചമഞ്ഞിതേ

രാവണൻ കട്ടുകൊണ്ടുപോയതു മൂലത്താലെ
ചാടിച്ചാനന്തിതനിൽ മുഴുകിപ്പോന്നു ഞാനും
വിന്നെയുമിറിക്കൊരു കൃഷ്ണത്തിന്നു നിങ്ങൾ
ഇന്നിവൻ രൂപം കാഞ്ചാൻ ചൊല്ലു വീയെന്നോടിപ്പോൾ
എറിയും ഞ്ഞാവിനും കിത്തിവന്നതുമൊക്കെ
അ നമ്മല്ലാതില്ലെന്നല്ലാതെ ധരിച്ചാലും
പള്ളിവെട്ടയുമാടിട്ടമ്പൊട്ട വരുന്നേരം'

രൂപത്തെക്കാണ്ണേരും മേടിയ്ക്കുമുടവാളാൽ
പാവത്തെച്ചെയ്തിടല്ലേ അമ്മമാർകളേ നിങ്ങൾ
അന്നേരം അമ്മമാർകൾ മൂവരുമൊരുമിച്ചു
അന്നേരമരുൾചെയ്തു കൌസല്യാദേവിയപ്പോൾ
എല്ലാതും പാമ്പാൽ ഞങ്ങൾ മകളെ കേൾക്കു നീയും
വെണ്ണയാലെല്ലാവരും കൈമേ മകളേ കേൾ
ഇന്ദിരാപതിയാണേ ശങ്കരൻ കഴലാണേ
ഈരോഴ ലോകത്താണേ മൂത്തുകൾ മൂവരാണേ
ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവാണേ അച്ഛന്റെ വൃക്കാലാണേ
വേട്ട ഞ്ഞാവിനാണേ ഞങ്ങളിൽ മൂവാണേ
അല്ലിത്താർശരണാണേ നിന്നാണെൻ മകളാണേ
കാമാ മകന്റെ ലക്ഷ്മണസുതനാണേ
മരതശത്രുക്കന്മാരിരുവർ പുത്രനാണേ
എന്നാണു നിന്നെ ചതിച്ചെഴുതില്ലൊരു നാളും
എന്നവരാണയിട്ടു വിശ്വാസം വരുമാറു
തൽക്കുണമെടുത്തുടൻ വച്ചിതു മണിപ്പിറും
വരുട്ടന്റും മഷിക്കറിയുമെടുത്തുടൻ
സുമിത്രാദേവി കൊണ്ടു കൊടുത്തു സീതകയ്യിൽ

അന്നേരം മുതിന്നപ്പോൾ സിതയും നിരൂപിച്ചു
 സത്യചാപ്പറയുമ്പോൾ ഞാൻ ബഹുമാനിയായൊരാൾ
 അമ്മമാക്കെന്നോടേററം ദേഷ്ടായുതമല്ലേ
 ആത്മരവിൽ ദേഷ്ടമില്ല ജനാകീതാനമപ്പോൾ
 ആത്മാവേ ക്ഷമകൊണ്ടു മെല്ലവേ നിരൂപിച്ചു
 ചഞ്ചലംകൊണ്ടു മെല്ലെ ചന്ദ്രസിൽ നിരൂപിച്ചു
 ഏങ്ങിനെയവൻ തന്റെ രൂപത്തെ വരയ്ക്കുന്നു
 ഭൂമിയുമാകാശവുമിനിൽ തുണചെയ്തു
 കടലും ഭൂമിമന്ദൻ ഇനിൽ തുണ ചെയ്തു
 പാലാഴിവണ്ണൻ പരമീശനും തുണചെയ്തു
 അക്കനം ചന്ദ്രൻ വണിങ്ങിനിൽ തുണചെയ്തു
 അശ്വിനീദേവകളുമിനിൽ തുണചെയ്തു
 നാണുവൻ പാരായണൻ വിഷ്ണുവും തുണചെയ്തു
 മുല്ലമെരിച്ചോരു മുല്ലബാണനും തുണചെയ്തു
 ശ്രീരാമസ്വാമിയെന്റെ ഭർത്താവും തുണചെയ്തു
 ദൈവമേ തുണയെന്നു വരച്ചു തല പത്തും
 മുഖത്തൊടിക്കളിൽ കവൻ കണ്ഡലവും
 വെളുത്ത വെള്ളകേരും വലിയ മുഖങ്ങളും
 ജനിച്ചു കണ്ണു തന്നിൽ അഗ്നികൾ ജ്വലിയ്ക്കയും
 പതിനെട്ടിലും നല്ല ദൈവത തോന്നിച്ചിടും
 വേദമന്ത്രത്തെ ജ്വലിച്ചിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 സംഗീതങ്ങളും പാടീട്ടിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 ആദിത്യന്റെ നേരെ ഇല്ലെന്നങ്ങൊരു മുഖം
 ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥാടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നങ്ങൊരു മുഖം
 ദേവകുടുംബം ദുഷ്ടിച്ചെയ്യുന്നങ്ങൊരു മുഖം

പടയ്ക്കു മൗതല തിരിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 സീതയെത്തന്നെ നിറച്ചിടുന്നതൊരു മുഖം
 മധുവും മാംസവും ഭക്ഷിയ്ക്കുന്നതൊരു മുഖം
 ഇന്ദ്രജിത്തിനെ വിളിച്ചിടുന്നതൊരു മുഖം
 വരും വെരുകീട്ടു വസിയ്ക്കുന്നൊരു മുഖം
 പാണികളിരുപതിൽ നിറച്ചു വളകളും
 മാർപതം ചവിടിവും കഴുത്തിൽ മാലകളും
 ഭംഗിയിൽ അടു പട്ടു ഞെറിഞ്ഞ ചാഞ്ഞി തൊഞ്ചൽ
 പൊന്നണി അരഞ്ഞാളും കൂടെത്താൻ പലതിട്ടു
 കാൽചിലമ്പോടു നല്ല പൊന്നുമേ കിരിടവും
 കയ്ക്കു മോതിരം നല്ല കവട പൊരിപ്പൊടും
 കവചവും പട്ടു ചക്രവും തെളിതാം
 വാക്കിനു ഭംഗിയേറും വാവുതൻ ഗുണങ്ങളും
 അറമൊരു ധങ്ങലും ആറു തേർ കുതിരയും
 കണ്ടപ്പോൾ അമ്മമാർക്കു സന്തോഷിച്ചുവളേയും
 കളിയോടൊന്നു ചൊല്ലി വാങ്ങിച്ചു സുമിത്രയും
 കൌതുകത്തോടു കണ്ടു മൂവരും തെളിഞ്ഞിട്ടു
 കാണാതെ മന്ദിരംകൊണ്ടൊളിച്ചു കൊണ്ടുവച്ചു
 കീഴിലുണ്ടായ മൊഴി അമ്മമാർ പറയുന്നു
 മൂവരുമൊരുമിച്ചു കലഹിച്ചുടൻ തമ്മിൽ
 വരുന്ന വഴി പിഴവിഴുകാതൂടൻ നോക്കി
 ഇരിയ്ക്കുന്നോരത്തിങ്കൽ വരുന്നു രാമദേവൻ
 പെരിയ പെരുമ്പടക്കൂട്ടവും താനുമായി
 അമരമാജനാതം ഇന്ദ്രനും ദേവകളും
 നിഴലും സ്വരൂപവും ഇളയ ബാലനാതം

വെരുത്ത ചെരുമ്പടക്കുട്ടവും താനുമായി
 വിശന്നു ചെങ്കിൽകൊണ്ടു വരുന്ന രാമദേവൻ
 അടുത്തു വന്നു നോരും കൊടുത്തോരാവണിയും
 ഇവിടെ മകനൊന്നു സന്തോഷിച്ചമ്മമാർകൾ
 സ്വർണ്ണമൊന്തയിൽ ജലം പകർന്നു കൊണ്ടുവെച്ചു
 കടകെ എടുത്തുടൻ തൃക്കാലും കഴുകിട്ടു
 മണിപ്പീഠത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു രാമദേവൻ
 മാസ്സിൽ സംഭ്രമംകൊണ്ടിളകി സിതാദേവി
 അടുച്ചു വാതൽ പിറകെ ഒളിച്ചു നോത്തിങ്കൽ
 ഇളകി മണിപ്പീഠം ഇതിനെന്തവകാശം
 എന്നു ശ്രീരാമദേവൻ എടുത്തു മണിപ്പീഠം
 മരിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ മരിച്ചു രാവണന്റെ
 കനത്ത രൂപത്തെയിന്നെഴുതിവെച്ചതാരാ?
 കയർത്തങ്ങമ്മമാരോടുകൂടിച്ചെയ്തു നോരും
 മകനെ ഞങ്ങളാകും മാസ്സാലറിഞ്ഞില്ലാ
 നിന്നുടെ ഭാര്യതന്റെ വിവോദമത്രെയിതു
 മകനെ സുഖത്തൊടു വരുത്തിവെച്ചാളിവൾ
 ഇനിയും ഇവൾ വിന്റെ ഭാര്യയാണെന്നെന്നെ
 നിന്നുടെ മാസ്സിന്നു ഞങ്ങൾക്കിന്നാവതുണ്ടോ
 എത്രയും ഗുണമുള്ള പാല്പൊരു ജനങ്ങളെ
 എത്രയും ദുഷ്ടന്മാർ ചെച്ചുവോളിവൾ മുഖിൽ
 എത്രമൊന്നറിയാതെ ഇരുന്നു മനുഷ്യരെ
 എത്രെല്ലാം ദോഷം വരുമാറിവൾ ചമച്ചല്ലോ
 മനവന്മാർക്കും പാശ്വാലകന്മാർക്കും ദോഷം
 പലതും ചെയ്തെല്ലാം മറന്നൊ മകനെ നീ

കളുവാമസാന്റെ വാക്കിനെക്കേട്ടിട്ടവൾ
 ലങ്കയിൽ പോയതെല്ലാം മറന്നിട്ടിവളേയും
 മന്ത്രികൾ പലരേയും നിയമമേൽക്കിപ്പൊന്നു
 യുദ്ധംചെയ്തവനേയും വിഗ്രഹിച്ചിവളേയും
 ചോലയിൽ കളിപ്പിച്ചു അഗ്നിയിൽ മുക്കിപ്പിച്ചു
 സത്യംചെയ്തു നിന്നെ നോക്കുവാനു വരുത്തിയെ
 ആയതെല്ലാം ദോഷം മകനെ മറന്നോ നീ
 ഇവളെ വേളിച്ചെല്ലു നാളത്തൊട്ടിന്നെയോളം
 നിനക്കുണ്ടാരു സുഖം വന്നു ഞാൻ കണ്ടില്ലെല്ലോ
 ഇവളുടെ നിന്ദയ്ക്കു നീ മറന്നിട്ടില്ലായെങ്കിൽ
 നിന്നുടെ ജീവനാത്തു വരുത്തും ഭേദമില്ലാ
 നിന്നുടെ മാനുഷിനും തെന്തിന്നു കഴിവില്ലെല്ലോ
 മകനെ മാനുഷത്തിൽ തെന്തിനായിത്തന്നില്ലാ
 നിന്നുടെ ഭാര്യ സീത ചെയ്തൊരു കളിയത്രെ
 എന്നതു കേട്ടു രാമഭേവനമരുൾചെയ്തു
 നന്നമേ ഭേദമില്ല ഇവിടെ തോന്നാലോ
 ഭാമനേയും സീതാ എങ്ങുപോയെന്നെന്തിനു
 മരിച്ചു അസുരന്റെ രൂപത്തെ എഴുതുവാൻ
 തോന്നിയതെന്തുബന്ധം സത്യം നീ പറയേണം
 വെള്ളിടിവെട്ടുവണ്ണം കരഞ്ഞു പറയുന്നു
 എത്രമേ പിഴച്ചില്ലേ ദൈവമേയിതിനു ഞാൻ
 അരുമേ തുണക്കുടാതാരന്റെ നാട്ടിൽ പൂക്കു
 ആയവക്കൊത്തവണ്ണം തന്നെയെന്നറിഞ്ഞാലും
 അല്ലാതെ കഴിവുണ്ടോ നന്നമേ വിരൂപിച്ചാൽ
 അയ്യയോ ഞ്ഞാലേ! ഞാൻ പറയും മൊഴിയില്ലാതെ

കല്യാണാലോചനയിന്നു മുതിന്നു മോതിരൻ
 ഭൂതിയിലുള്ള ജഗദാശയുക്താകരിച്ചു
 വിധിയോലി വിജ്ഞാപനം വന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 എന്തുമേ വിഴിച്ചില്ല ദൈവമേ ഇതിന്നു ഞാൻ
 എന്നിവർ പറയും വിജിയും കരയും
 അവളുടെ ദുഃഖം കണ്ടു മലകളിലയന്നു
 വാണിജാലങ്ങളൊക്കെ ചിറകടഞ്ഞാക്കുന്നു
 കസേരകളും മലർമൊട്ടേറെ ചൊരിയുന്നു
 വെള്ളത്തു വൃക്ഷങ്ങളും ഇലയൊന്നിളകാതെ
 നിലക്കുറിന്നു മരം അവളുടെ ദുഃഖംകണ്ടു
 വശവും പുലികളും കെട്ടിച്ചു മേവീടുന്നു
 അരവംമൃഷികനും കെട്ടിച്ചു മേവീടുന്നു
 മത്സ്യവും ചുഴലുന്നു നദിയെയങ്ങൊഴുകാതെ
 വാപമേയെന്നു നിന്നു കാലനും കരയുന്നു
 എന്നൊരു മഹാജനം പറയുന്നവരെല്ലാം
 അന്നോമതൾചെയ്തു ശ്രീരാമദേവൻതാനും
 അവളുടെ കോലാഹരലം ചുല്ലാതും കെട്ടുകൊൾവിൻ
 പിന്നെയുമതൾചെയ്തു ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 ആദിയെ സിതയെൻറെ കൈപിടിച്ചതിൽ ചിന്നെ
 അന്നുതൊട്ടിന്നാവോളം ഉണ്ടായില്ലൊരുസുഖം
 അരശ്ശതനൊന്നും പിഴകി പുറപ്പെട്ടു
 അമയോടൊക്കത്തന്നെയിരിഞ്ഞുനടൻചൊല്ലി
 ചൊല്ലുകൾ കേളാതെൻറെ ചിന്നാലെ കൂടല്ലോന്നു
 കേട്ടേറെ വഴിവന്നു ചിത്രകൂടത്തിൽപ്പുക്കു
 അപ്പൻതാൻ മരിച്ചൊരു തൻ ശിവാ അതുംചെയ്തു

അത്രയല്ലിതിന്നൊരു ദൃഷ്ടി പരവതൊ
 അന്തകൻ നോരെ വന്നു ചിന്തയിലെത്തുടൻ
 അംഗവും പൊട്ടിഭൂമി ദോഷം ചെല്ല പിന്നെ
 മെല്ലവേ ചെന്നു ഞങ്ങൾ മുഖം ഭേദകത്തിൽ
 തവിതാൻ കശൽകൊണ്ടു പണ്ണശാലയുകെട്ടി
 മെല്ലവേയിവർപോയി സൈപരമാസ്താഴംകാലം
 എന്തിവർ മാസ്സിലെ ചിന്തയെന്നറിഞ്ഞില്ലാ
 ഭർത്താവെന്നൊരു ചിന്തയില്ലല്ലോ കരിയ്ക്കലും
 വേഗമേ രാവണനാ കണ്ണൊണ്ടു മറിവാലെ
 റിതും വഴിപാട് പാത്രപാത്തിരിക്കയും
 പാതിരാസ്താമേലിവർക്കേക്കുമില്ലാതാനും
 പനിയും കടുവായും കണ്ടിട്ടെന്നോത്തു ഞാനും
 എന്നെയോ പലനാളും തല്ലിയോടിക്കുന്നില്ലാ
 നിനച്ചു മായയെന്നു തന്നത്താടങ്ങു
 കളിപ്പാനെന്നെക്കായിൽ മുതിൻ പോകുമുമ്പെ
 മലക്കാവിലെ പോയാൽ വൈകിയേ വരും താനും
 പുഷ്പസായകനോടു മരിച്ചു പറഞ്ഞിവർ
 ഒക്കവേ പരമാത്മം നിശ്ചയമറിഞ്ഞു ഞാൻ
 മതിയാകയില്ലായെന്നു മാസ്സിൽ നിരൂപിച്ചു
 പറഞ്ഞാളിവളോടു കശലുണ്ടിതിനിപ്പോൾ
 ഭർത്താവെ നിറക്കുള്ളൊരാശയാൽ പറഞ്ഞിവർ
 വന്നിതു കണ്ടോ എന്റെ കത്താവേ കെതുകത്താൽ
 കളിപ്പാൻ നമുക്കൊരു ഭാവമുണ്ടല്ലോ നാഥാ!
 ഇതത്തിൽ വരുത്തണം മാറിൊത്തെന്നയിപ്പോൾ
 അതിനൊക്കട്ടേനരം അരശനമരംചെല്ല

മാർചനായിപ്പോയി പൊന്നാമ്പൻചമഞ്ചെട്ട
 മായയാസ്സന്നാമ്പവർ ചന്ദ്രനെച്ചിപ്പാമ്പൻ
 അതിനെ കേട്ടുനോരും ചൊല്ലിനാൾ സിതാദേവി
 പരീക്ഷയുണ്ടുവിന്നെ തോന്നുന്നു മാനസത്തിൽ
 വിടിപ്പാൻ വിഷമമുണ്ടല്ലോ എൻജ്ഞാവേ കേൾ
 ഭംഗിയും രൂപം പൂണ്ടു കളിച്ചു മാർചനും
 ചാടിയും മറികയും ചാടിത്താൻ കളിക്കയും
 ആട്ടവും കുഴിച്ചിലും ഭംഗിയും വാക്കിക്കണ്ടു
 പൊൻപോലെ നിറമൊത്ത പുളളിമാൻ കിടായിനെ
 വിടിച്ച് തരണമെന്നെന്നോടു പറഞ്ഞിവിൻ
 ഭോഷനായതു പരമാർത്ഥമെന്നോത്തു ഞാനും
 പൊൻശരവില്ലും പലച്ചുട്ടത്തു വിടിപ്പാമ്പൻ
 അടുക്കുന്നോർത്താൻ അതിട്ടുമത്തു പോകും
 തൊടക്കുന്നോർചവൻ കളിപ്പും കാല്ക്കൽനിന്നു
 അതിട്ടുമത്തെപോകുന്നവനെ അയച്ചിവർ
 നാരിതൻമറിവിൻ വേറെയുണ്ടൊരു കുശൽ
 കണ്ണിഴികൊണ്ടിട്ടവർ വേറെയൊന്നറിയില്ലും
 മണ്ണിലും വിണ്ണിലുമേ കള്ളമാൻ ചമച്ചതും
 എങ്ങിനെ മദനാവിരാ തടന്നാടു പറയുന്നു
 ബന്ധമില്ലാതെ പറഞ്ഞൊടുക്കി കാരോതരം
 ചിന്തയിലാകാതെങ്കിൽ കൊല്ലേണം കളയാതെ
 നാന്നണിമുഖമാരെ അമ്മമാർകളെ നിങ്ങൾ
 ഇങ്ങിനെ ചമച്ചതും ദൈവമേ അറികെന്നു
 എന്നിവർ പറയും വിങ്ങിയും കരകയും
 എന്നതു കേട്ടുനോരും മാമദേവനുമപ്പാൾ

കള്ളത്തിൽ മറവുകൾ ഏറെ വിവരമേണ്ടാ
 വിന്നുടെ മായമറിവത്രയും അറിഞ്ഞുഞാൻ
 സാഗരമഴകുമി തന്നിലുമിത്രയുള്ള
 ഭംഗിയും മായമറിവുള്ളവർ ഇവർപോലെ
 മറിവെന്തെന്നൊരു മകമാരില്ല പാരിൽ
 മയ്ക്കുകെട്ടിടുന്ന ആശ്രയമില്ല പാരിൽ
 മണിയും കൊട്ടി മെല്ലെ ഉലകിൽ നടത്തണം
 എന്നിതു വരവരൻ അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ
 കളവാറുള്ളവഴി കൂട്ടിയോ ഭക്താവെന്നെ
 വല്ലാതെ എന്നെക്കൊണ്ടിട്ടിങ്ങൊ ചമച്ചതും
 എങ്ങിനെ മനതാപം ആരോടു പറയുന്നു
 മുത്തണി ചാലന്മാരെ അമ്മമാർകളെ വിങ്ങും
 ഇങ്ങിനെ വന്നുകൂടി എന്നുടെ കർമ്മഭോഷം
 ജനിച്ചവരാളിലുള്ള ഭോഷമിക്കാർച്ചിപ്പോൾ
 എന്തിനും മനംപൊട്ടി വിങ്ങിയും കരകയും
 അന്നോമരുടെ ചെല്ല ശ്രീരാമഭവൻതാനും
 ലക്ഷ്മണ ഇവളെക്കൊണ്ടുകൂടെ വാത്തിങ്കൽ
 ഇത്ര നല്ലതേ പൊറുത്തതിനായി വികൊന്ന
 വിശ്വരീതത്തെപ്പോലെ ചമഞ്ഞു വരവാരൻ
 ഭൂഷണ വിഷണു ബാലകന്ദിത്താലും
 വൈകാതെ ഇവളെക്കൊണ്ടുകൂടെ വാത്തിങ്കൽ
 അതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ വിടങ്ങുന്ന വയർചെല്ല
 ഗർഭമണിവർക്കുണ്ടുമാനവും തികഞ്ഞല്ലോ
 വെണ്മണവ ചെല്ലുന്നതു നമുക്കു വിധിയല്ലോ
 മുഹൂർത്തം പാറേഴിലും ചമയ്ക്കുമ്പോഴെന്ന

അടിയൻ കൊല്ലുന്നില്ലെന്നുള്ളി രാജവരൻ
 തൃക്കണ്ണു മിഴിച്ചുടൻ തമ്പിയോടന്തൻ ചെയ്തു
 ലക്ഷ്മണാ നിനക്കിനി ഭാര്യയായിത്തന്നുവൻ
 നിശ്ചയം നിനക്കുണ്ടു ഇപ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞീടാ
 കഷ്ടമെന്നതുനേരം പൊത്തിയാൻ ചെവിമണ്ടും
 കർക്കശം കേട്ടനേരമുറച്ചാറിളമന്നൻ
 കളിച്ചു വേട്ടവർഷം വേണ്ടായെന്നിരിക്കിലോ
 ഇനിതന്നുവേണമെന്നു മനസ്സിലാശയില്ല
 നടക്കു സിതയെന്നു എടുത്തു ഉടവാളും
 വിധിച്ചവിധിയെന്നു നടന്നു സീതാദേവി
 മനസ്സിൽ കൊടുംതീയുറവിടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 ഇളയ വെയിലത്തൊട്ടും നടപ്പാക്കത്തല്ലോ
 ഉഴവിൽ വൈതൽ വന്നു കലത്തിൽ മുത്തിയപ്പോൾ
 നെടുവീപ്പിട്ടു അതിനായിവർ കണ്ണുനീരായ്
 കണവൻ വിവിഞ്ഞെന്നു മരിക്കു വേണ്ടതുളളു
 എന്നിവർ പരകയും വിങ്ങിയും കരകയും
 മനസ്സിൽ ദുഃഖത്തോടെ മെല്ലവേ നടക്കൊണ്ടു
 അഴിഞ്ഞുപോയിട്ടു തിരുക്കി കെട്ടിയവർ
 തിരുക്കി കെട്ടിയവർ നിറുത്തിരച്ചുവരൻ
 നിന്നാണെന്നിനെക്കല ചെയ്യുന്നില്ലാരിക്കലും
 ഇരുവരോടിച്ചെന്നു ശ്രീമഹാലോകംപുക്കു
 മുനിതാൻ കോയിക്കലു മുടനേയകംപുക്കു
 അരശാവിരവീയെന്തിവിടെ വന്നതിപ്പോൾ
 ഇവളെത്തന്നെ എന്തേ ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നു
 ദൂതൻവന്നതു വന്നുചോയതില്ലെന്നുമാറി

അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞാറിച്ചയമന്നൻ
 പലകുതൻറമീതെ രാവണൻതൻറ വേഷം
 ചതിയാലിവളെക്കൊണ്ടമ്മമാർ വരപ്പിച്ചു
 ഇവളെ കളവാന്നങ്ങരളിരാജവരൻ
 ഇവിടെയിരുത്തേണ്ട മുനിതാനാധാരത്തിൽ
 വീണചണ്ഡാലൻതൻറ ദോഷമോ ഇവൾക്കെകിൽ
 കൊള്ളരുതിനിക്കെൻറ കോയിക്കലിരിപ്പാനായ്
 പറഞ്ഞു മുനിവരനെകിലുമൊരു കശൽ
 ചൊല്ലവെന്നുമുനി മുനിനാൽ മുഖമുള്ള
 പുലിയും കരടിയുമിനിവളണയത്തു
 ഇന്നിവളണയത്തു കൂടവേ എഴുന്നള്ളി
 കളിച്ചവരിക നീ വന്ദത്തിലുടൻചെന്നു
 പിഴച്ചുദേവിയെകിൽ പിടിച്ചു ഭക്ഷിച്ചീടും
 അവസ്ഥ കേട്ടുറോരം തിരിച്ചു സീതാദേവി
 തുടച്ചുദന്തപന്തികളിപ്പാൻ പൊയ്ക്കുതന്നിൽ
 ഇറങ്ങിക്കളിച്ചുണ്ടു തൊഴുതു കരേറിനാൾ
 എടുത്തു മാറ്റും പകന്നുടനെ നാടുകൊണ്ടു
 വന്ദത്തിലുള്ള നിങ്ങൾ തുണയ്ക്കു എല്ലാവരും
 മുനിനാൽ മുഖമുള്ള പുലിയും കരടിയും
 ഇന്നിവളണയത്തു കൂടവേയെഴുന്നള്ളി
 പിഴച്ചില്ലിവളെന്നു പറഞ്ഞു പുലികളും
 തെളിഞ്ഞവനെ ചെന്നു ഒന്നരൾചെയ്തുമുനി
 മുനിതൻകയ്യിൽവശമാക്കി നാനാചരണം
 തിരിച്ചു മുനിയോടു വിടയും ചൊല്ലിവാലൻ
 സമതാദിപ്പകളും മലരും പുഷ്പങ്ങളും

അടക്കം കർമ്മങ്ങളും വെറുക്കാതൊരുക്കുന്നു
 മാമുനികളിൽ ഭോമാക്കിയുമാചനം
 തിരിച്ചു മുന്നിയോടു വിടയും ചൊല്ലിപാലൻ
 കണ്ണുനീരോടുകൂടെ സീതയുമുരചെയ്തു
 എന്തുകൊണ്ട് വഴികൊണ്ടു പാലനെ അരികു നീ
 നീയല്ലാതിനിക്കൊരു ആധാരമാകുമില്ല
 മുഖവും വാടി തമ്പി വരുന്നവഴിയും
 കണ്ടിതുവെരമ്പാനും പണിയുമണലിയും
 ഉടമ്പുവെട്ടിമന്നൻവളരെ ചോരാനിണം
 അണിഞ്ഞു പള്ളിവാളാൽ വേഗത്തിൽനടന്നിട്ടു
 അണ്ണന്റെരതിരുമുമ്പിൽ തൃപ്തദീപം വാക്കിക്കൊണ്ടു
 വച്ചിതുപള്ളിവാളും തൊഴുതു വിവർണ്ണൻ
 അന്നേരം അമ്മമാർകൾ മൂപ്പരുംകൂടിക്കൊണ്ടു
 ഇളയബാലൻ പുത്രൻതന്നുടെയരികത്തു
 കൗസല്യാചെന്നു പള്ളിവാളുമെങ്ങെടുത്തുടൻ
 തിരിച്ചു മരിച്ചുവോക്കുന്നിതങ്ങമ്മമാർകൾ
 മകനെ മാവുകൾ ഞങ്ങളങ്ങുരിഞ്ഞീടാ
 മനുഷ്യർ ചോര ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 പടയും ഭണ്ഡാരവും കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 അകത്തുകേട്ടുപോരം ശ്രീരാമൻ വന്നുകണ്ടു
 അറിഞ്ഞിട്ടില്ലമന്നൻ തന്നുടെ വിഷേധങ്ങൾ
 ഇവനോടിതുമാത്രമെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ
 മനസ്സിലിവനൊരുകരിപമതുകൊണ്ടോ
 പടയും ഭണ്ഡാരവും കണ്ടിട്ടില്ലതുകൊണ്ടോ
 എന്തിനാ പറയുന്നു വിനോദചെറുവാക്കു

അതൊക്കെക്കേട്ടു പാരം ഇളയബാലൻചെന്നു
 എടുത്തുവള്ളിവാളും ഉഴറി നടകൊണ്ടു
 എങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ ചെന്നുചൊല്ലുന്നിതവളോടു
 എന്നെല്ലാം പിന്നെമന്നൻ നടന്നുവേഗം ചെന്നു
 മായിതാൻ കോയിക്കുലുമുടനായകംപൂക്കു
 അന്നേരം സീതാദേവിയരുളിച്ചെയ്തമെല്ലെ
 എന്നുതോ ഇളയമന്ന വിണ്ടുനിയെഴുന്നള്ളി
 അന്നേരം ഇളയമന്നൻ ചൊല്ലിനാൻ ഉളുവണ്ണം
 അമ്മമാരുടെ മറിയെങ്ങിനെ സാധിക്കുന്നു
 അവസ്ഥകേട്ടുപാരം സീതതാൻ നന്മെന്നു
 അറക്കു എന്റെ വിരൽ മടിയാതിളമന്നാ
 അറത്താണിവിരൽ തടിയംചോരവിന്നു
 അണിഞ്ഞുവള്ളിവാളെൽ അനരൊളങ്ങൾ പാരം
 തനിക്കുഴഞ്ഞപ്പോൾ വിശന്നുവെയിൽകൊണ്ടു
 തളന്നശരീരവും വേഗത്തിൽ നടന്നാഥ
 അണ്ണന്റെ മുമ്പിൽചെന്നു തുല്പാദം നോക്കികണ്ടു
 വച്ചിതുവള്ളിവാളും തൊഴുതുവിവരണം
 മുഖവും വാടിവിന്നാണേരമ്മമാർകൾ
 മൂവരും കൂടിക്കൊണ്ടുണ്ടുടനായകൻചെയ്തു
 ഇളയബാലൻപുത്രൻ തന്നടെയരികത്തു
 കൌസല്യചെന്നുവള്ളിവാളുമെങ്ങെടുത്തുടൻ
 തിരിച്ചുമരിച്ചുടൻ നോക്കുന്നിതമ്മമാർകൾ
 മകനൊമറിയുകൾ ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞീടാം
 ആണ്ചോ വെണ്ചോരയും കണ്ടിട്ടില്ലിതുകൊണ്ടോ
 അകത്തുകേട്ടു പാരം ലക്ഷ്മണനായകൻചെയ്തു

റിങ്ങളേദേഹിനിയാവരോഗമുക്കണം
 കണപോൽ റിറമെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാൻപറഞ്ഞിടാം
 മരിച്ച സീതയെന്നു അറിഞ്ഞു രഘുവരൻ
 തമ്പി നീയടികളുതു പോരികയെന്നു ചൊല്ലി
 എത്രയും ചതിയുള്ള റിങ്ങടെ മുമ്പിലിപ്പോൾ
 എങ്ങിനെ ഞങ്ങൾരണ്ടും വാഴുന്നുഭൂമിതനിൽ
 ഇരിയ്ക്കുന്നില്ലായിനി മരിയ്ക്കയത്രേയുള്ള
 തമ്പിയും താനുമായി പള്ളിപ്പെത്തമേൽവീണു
 ദുഃഖവും തുടങ്ങുന്നു അന്തിയും മയങ്ങുന്നു
 ഞാഞ്ചകം വൊടിയുന്നു ഓരോന്നു കാർന്നേരം
 അല്ലിത്താർതിരുമുടി ഭംഗികൾ മറപ്പതോ
 മഴക്കാരിരുളൊത്ത തലവീർപ്പറപ്പതോ
 മത്തുകുളണിഞ്ഞുപിടം തൂക്കുന്നു മറപ്പതോ
 കോവൽതാൻ കരുവൊത്ത പല്ലുകൾ മറപ്പതോ
 ആലിലസുമെൊത്ത ഭംഗികൾ മറപ്പതോ
 അന്നത്തിൻ വടയൊത്ത വടകൾ മറപ്പതോ
 കാട്ടിൽ കാൽ റിറമൊത്ത തൂക്കാലു മറപ്പതോ
 പോർമുലയിടയിടെ ഉദരം മറപ്പതോ
 കട്ടിൽകാൽ റിറമൊത്ത തൂക്കാലുമറപ്പതോ
 മല്ലാരിവില്ലമഞ്ചും വില്ലതൻ അഴകുകൾ
 ഇങ്ങിനെ ശ്രീരാമന്റെ ഭായ്യയാം സീതതന്റെ
 ഭംഗികളോരോതരം പറഞ്ഞു കരയുന്നു
 കുളിയും കരികളും മറ്റും ചിന്തയുമില്ലാ
 മരണമിരുവകും സുഖവുമെങ്കിലും
 ആധിയംപിടിച്ചവരിരിയ്ക്കുന്നവിടത്തിൽ

ആത്മാവായിരുന്നുടൻ ഭംഗികളോത്താലെന്റെ
 ഉള്ളുകൊക്കെയറുത്തങ്ങിനെയിരിയ്ക്കുന്നു
 അങ്ങിനെചെല്ലുന്നഞ്ചുമാസവും തികഞ്ഞിതു
 പത്തുമാസവുംമുററി ഗർഭവും മുഴുത്തുടൻ
 അവളെക്കണ്ടുമറി അരുളിച്ചെയ്യാനപ്പോൾ
 കാർകഴൽദേവിയാളെ കേട്ടുകൊൾ മകളേ കേൾ
 നിനക്കുപത്തുമാസം തികഞ്ഞതിപ്പൊഴല്ലേ
 ഈസ്ഥലത്തിരുന്നതും പെററിട്ടില്ലല്ലോ മുമ്പിൽ
 എന്നുടെ കോയിലിന്റെ കിഴക്കേവശത്തൊരു
 ഇലവിൻമരമുണ്ടു വസിപ്പാൻ സുഖമുണ്ടു
 അതിന്റെവേരയാലു ദിക്കിലും പോയിട്ടുണ്ടു
 നിനക്കു വേണ്ടെന്നൊരു ധാരിചാരങ്ങളുമുണ്ടു
 നിനക്കുവേണ്ടുന്നതെല്ലാമങ്ങവിടെയുണ്ടു
 പൊന്നിത്തറപോലെ നിനക്കുങ്ങിരിയ്ക്കാമേ
 അരുളിച്ചെയ്തോരും അങ്ങിനെ എന്നുസിതാ
 പലതും ആശീർവാദം കൊടുത്തുമുനിശ്ചരൻ
 അടങ്ങി കേട്ടുകൊൾക മകളെയിപ്പോൾ നീയും
 നിനക്കു പത്തു മാസം തികഞ്ഞതിപ്പൊഴല്ലോ
 ദോഷങ്ങളേതും വന്നുവേറിപ്പാറിയതില്ലാ
 ആശ്രയശേഷമെല്ലാം കൊടുത്തു മുനിശ്ചരൻ
 അന്നതു കേട്ടു താപം ടേറ്റൊ മറച്ചുടൻ
 അടങ്ങി താപം സിതാ നടന്നു മെല്ലെച്ചെന്നു
 ഇരുന്നു ഇലവിന്റെ തണലിൽ സിതാദേവി
 എളിയ ബോദ്ധ്യ വന്നു തളന്നു ശരീരവും
 കണവൻ പിരിഞ്ഞെന്നെ മരിയ്ക്കേ വേണ്ടതിപ്പോൾ

അങ്ങിനെ ഇരുന്നപ്പോൾ പലരും കൂടിവന്നു
കടുത്ത റോവു വന്നു പിറന്നു കഴവിയും
പലരും തോഴിമാർകൾ പലരും ചെയ്തു പിന്നെ
അശുദ്ധി തീർത്തു നല്ല അകത്തു കൊണ്ടാല്ലോ
ദൂഷി കർമ്മാദികളും മടിയാതൂടൻ ചെന്നു
അന്നദാനവും കൊടുത്തമ്പോടെ വളർത്തുന്നു
മുച്ചാണ്ടിൽ പാപങ്ങളും അച്ചാണ്ടിൽ കാതു കത്തു
വേശോസ്രാദികളും പാപംചെയ്തപ്പിച്ചു
മുനിയ്ക്കു വേണ്ടെന്നൊരു കർമ്മങ്ങൾ വിഴയാതെ
സീത താൻ കൊടുത്തിട്ടു മംഗലാൽ വാഴുന്നല്ലോ
ഒരു നാൾ സീത പുഷ്പം പരിപ്പാൻ പോയ നേരം
ഇനിയ്ക്കു ജലം വിഴ്ത്താൻ ഗമിയ്ക്കു വേണമല്ലോ
അതിനെ കേട്ടു മുനി മകനോടുകൂടെ
ഇവിടെ നിന്നു മൂത്രം വീഴ്ത്തേണ്ട എന്നു മുനി
അങ്ങിനെ കേട്ടു മുനി മകനോടുകൂടെ
എങ്കിലോ എന്റെ കയ്യിലൊഴിഞ്ഞു തരികെന്നു
പറഞ്ഞു മുനീശ്വരൻ കഴിഞ്ഞു കൊടുത്തല്ലോ
മണിയും പൊത്തി മെല്ലെ കളിച്ചു നടന്നവൻ
മാതാവിൻറെകത്തു ചെന്നുനിന്നുകൂടെ
പറഞ്ഞു മാതാവോടു ഇശ്വരൻ പോയവഴി
പറഞ്ഞു മാതാവോടു അതിനെ കേട്ടു സീതാ
കടകെ ഇറുത്തിട്ടു പുഷ്പവും തികച്ചുടൻ
എടുത്തു മകനോടും എളിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടു
വേഗത്തിൽ വരുമ്പോൾ മകനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
മകനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു മുനിയും നിരൂപിച്ചു

സീതയങ്ങവിടത്തിൽ വരുന്ന നേരത്തിങ്കൽ
 മകനെ കാണാഞ്ഞവൾ മരിയ്ക്കുമെന്റെ മുമ്പിൽ
 എടുത്തു ദിളകൊടു കെട്ടിനാൻ മകനേയും
 വളയും തളകളും മണിയും മോതിരവും
 ഇശലനെന്നപോലെ മറ്റൊരു പുരുഷനെ
 കണ്ടൊരു ഘോരം സീതാ മുഖവും വാടി റിന്നാർ
 പിന്നെയും സീതാദേവി റിരൂപിച്ചെത്തു വേണ്ട
 കിടക്കെ ഫലമെന്നങ്ങൊരു സീതാദേവി
 മകൾക്കുണ്ടോരും അരുളി മുറിവരൻ
 മകളേ നിന്റെ മകൻ ഇതാ എന്നു ചൊല്ലി
 അതിനെ കേട്ടു സീതാ മുറിയോടുകൾചെയ്തു
 എന്നുടെ മകൾന്റെ പിന്നാലെ കൂടെപ്പോന്നു
 കളിച്ചുപോയ കള്ളുറിവെന്നെന്റെ മുറി
 എങ്കിലോ ഇവരെ മുറി ഒന്നുപോൽ വളർത്തണം
 അതിനെ കേട്ടു മുറി ഒന്നുപോൽ വളർത്തുന്നു
 മുട്ടമ്പു മുളവില്ലമവർ കയ്യിലുണ്ടു
 ചാട്ടുകൾ കൊത്തിപ്പല ബാലരെ തോല്പിടിയും
 അന്നോരം പറഞ്ഞവർ ബാലരെല്ലാവരും
 അപ്പുറില്ലാതെ മക്കൾ തന്നുടെ ശിഖരങ്ങൾ
 അതൊക്കെ കേട്ടുപോരും നടന്നങ്ങിരുവരും
 വേഗത്തിലവർ ചെന്നു ചോദിച്ചാരമ്മയോടു
 ചൊല്ലുക മടിയാതെ ഞങ്ങളെ അപ്പുറമാരെ
 അന്നോരം സീതാദേവി ചൊല്ലിനാളുള്ള വണ്ണം
 റിങ്ങുകൾ അപ്പുറമാരുമില്ലെന്നു ചൊല്ലിടിനാൻ
 കട്ടമ മടിയാതെ അപ്പുറ ചൊല്ലിടാഞ്ഞാൽ

നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ മരിയ്ക്കുമത്രേയുള്ളൂ
 മർത്യാവില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പൊരാതെന്നേ
 ഇങ്ങിനെ ഓരോ തരം കേട്ടൊരു നേരം സീത
 മംഗലം വരുമല്ലോ കേൾക്കു നീ ആളുമെങ്കിൽ
 എന്നുമെ നിങ്ങളെന്നെ ചൊല്ലാതെ ഇരിയ്ക്കിലോ
 മക്കളെ നിങ്ങളുടെ അച്ഛനെ ചൊല്ലിത്തരാം
 അന്നേരം സീതാദേവി ചൊല്ലിനാളുള്ളവണ്ണം
 ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ നിങ്ങളെ അച്ഛനല്ലോ
 അതിനെ കേട്ടനേരം നടന്നാങ്ങിയവരും
 വനത്തിൽ ചെന്നുവന്നു കളിയ്ക്കുന്നതുവേരും
 വരുന്നു പാലും പഴംകൊണ്ടവർ വന്നുവായ്ക്ക
 അന്നേരം അവരോടു ചോദിച്ചു കമാരരും
 ആകെത്ത പാലും പഴംകൊണ്ടു പോകുന്നതിപ്പോൾ
 ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർക്കെന്നിതങ്ങവർ ചൊല്ലി
 അന്നേരമവർ ചെന്നു തൊകലുമൊടിച്ചിട്ടു
 തലയിൽ പിടിച്ചുവരണയുമിട്ടാവാല്ലോ
 പിടിച്ചുപറിച്ചവൻ ഭജിച്ചു തുടങ്ങുന്നു
 അങ്ങിനെയവർ ചെന്നു ചൊല്ലിനാൻ വേഗംതന്നെ
 രണ്ടു ബാലകന്മാർ വാത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു
 നിങ്ങളെയെന്നയിട്ടു പാൽപഴം തടുക്കുന്നു
 പിടിച്ചുപറിച്ചവർ നടപ്പാൻ വരിയായല്ലോ
 അതൊക്കെ കേട്ടനേരം ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പറക അനുജൻ നീ
 അന്നേരം ഇളയ മന്നൻ അണ്ണനോടറിയിച്ചു
 പോകണം നമുക്കിന്നു വനത്തിലെന്നു മന്നൻ

അവസ്ഥ കേട്ടുനോം നടന്നങ്ങിരുവരും
 വനത്തിൽ ചെന്ന നോം വരണം ബാലകന്മാർ
 അപ്പുനാമേയം കണ്ടു വീണ്ടെൻ തൊഴുതിട്ടു
 മക്കളെ കരംകൊണ്ടു തടവി അണ്യൂടൻ
 നിറുത്തി രാജുവരൻ മക്കളെ നിങ്ങളുടെ
 മക്കളെ നിങ്ങളുടെ അമ്മയെങ്ങെന്നു ചൊല്ലി
 അന്നോം കുമാരന്മാർ കൂട്ടിയുകൊണ്ടുപോയി
 മാതാപു നില്ക്കുന്നോരു വനത്തിൽ ചെന്നു മെല്ലെ
 ഇതു താൻ നില്ക്കുന്നെന്നു കൈകൊണ്ടു ചൂണ്ടി ചൊല്ലി
 അടുത്തു രാജുപതി ഭായ്യയെക്കണ്ടനോം
 ചഞ്ചലമൊഴിഞ്ഞിട്ടു സീതയും കണ്ടു മെല്ലെ
 അതൊക്കെ കണ്ടു നോം ശ്രീരാമദേവൻ താനും
 അവസ്ഥയുള്ളതെല്ലാം പറക ഇളയമന്ന
 അടുത്തു രാജുപതി ഭായ്യയെക്കണ്ടനോം
 കടകെ ഓടി മന്നൻ അടുക്കുന്നതു നോം
 വിടിയ്ക്കുമെന്നെയെന്നു വിനയ്യ സുഖത്തോടു
 അന്നോം സീതാദേവി ഭൂമിയോടിറങ്ങുപ്പാൻ
 ഭൂമിയങ്ങിടവിട്ടു പിളന്നു സീത തന്റെ
 തലനാർ രാമൻകയ്യിൽ പാലാഴി തന്നിൽചെന്നു
 പാലാഴിതന്നിൽ ചെന്നു വാസുകിയുടെ വാൽമേൽ
 അമ്പോടു തന്റെ പുറത്തുടറെ ശയനവും
 അരികെ ചെന്നു രാമൻ ഉടറെ തഴുകിയും
 തമ്പിയും പുത്രരുമായുടറെ വാടു വാണാൻ
 സുഖിച്ചങ്ങല്ലാവരും വസിച്ചിതക്കാലമേ.

സീതാദേവം സമാപ്തം

വടക്കുന്നാഥനോട്

മഹാമഹാസാമന്തൻ
കിളിപ്പാട്ട്.

ശങ്കര ശിവ ശിവ ശങ്കര ശിവ ശിവ
ശങ്കര ശങ്കര ജയ ശങ്കര ശങ്കര ജയ
പങ്കജസനസ്പൃ പങ്കജബാണാഭരത
പങ്കനാശാ പരമേശ്വര ഭക്തപ്രിയ
തങ്കഴൽ തൊഴും ഭക്തസങ്കടങ്ങളെപ്പോക്കും
തിങ്കൾ ശേഖര മലമങ്കതൻ മണവാള
പങ്കജനോരൂ നോരൂ പങ്കജരാധിതാംബു
പങ്കജഭവയേ സങ്കടഹരേത്യേവം
ശങ്കരനാമം പാടി സഞ്ചരിച്ചിടം നല്ല
പൈങ്കിളിപ്പെരുപ്പേ വീ വന്നാലും മടിയാതെ
പഞ്ചതാര്യം പാലും പഴവും ഉജിച്ചു നിൻ
സഞ്ചാരവേദംതിട്ടു സഞ്ചിതാമോദമിപ്പോൾ
പുരുഷാത്മങ്ങൾ നാലും സാധിപ്പാൻ ഉപ്പമാ-
യിരിക്കും മാർഗ്ഗമേതെന്നുചെയ്യണം ശുഭ
സത്തമോദിതമേവംകേട്ടു തത്തയും വിജ
ചിത്തേ തന്മാത്രവിതൃഗുരു പാദാബ്ജങ്ങളെ-
ശ്യാനിച്ച് ഗണേശാഭി ദൈവതങ്ങളെ കൂപ്പി-
സ്സാനം ശ്രീവടക്കുന്നാഥനെ വിശേഷിച്ചും
സ്മരിച്ചു പരമനാഥാമൃതാഞ്ജിയിൽ മുങ്ങി-
ത്തിരിച്ചു സൗ.സമാധിത്തമമുചെയ്തു

പണ്ടിയത്ത്ത്തെത്തന്നെ ധീമാനാം സുതനോട്
 കൊണ്ടാടിക്കരുക്കേത്രത്തിങ്കൽ നിന്നു ഷിജനം
 ചോദ്യം ചെയ്തതു മതിശ്രാവ്യമാമുത്തരവും
 സാദരം ചൊൽവൻ കേട്ടുകൊള്ളുവിനെല്ലാവരും
 കരുക്കേത്രത്തിൽ വസിച്ചീടിനോരു ഷിജനം -
 മൊരിക്കൽ സുതനോട് ചൊല്ലിനാരിപ്രകാരം
 ശ്രീമഹാവിഷ്ണു മൂന്നും വിസ്തരിച്ചുരചെയ്ത
 ശ്രീമത്താമൃതഭാഷ്യ ക്ഷേത്രമദ്ധ്യത്തിൽ പരം
 ജ്യോതിർല്ലിംഗമാർദ്ദേവദേവനാം മഹാദേവൻ
 ജ്യോതിച്ചീടുന്നുവെന്നു നീ ചൊല്ലിക്കേട്ടവെല്ലൊ
 ദൃഷ്ടക്കേത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം വിസ്തരിച്ചു
 വൃഷവാരിയെ കേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ
 ഏതൊരു പുണ്യാത്മാവിങ്കേത്രമുണ്ടാക്കി മൂന്നു -
 മേതൊരു സുകൃതിയാൽ വർദ്ധിതമതു പിന്നെ
 ഏതെല്ലാം പ്രഭാവമുണ്ടതിന്നെന്നതും പാരി -
 ലെത്തു ലക്ഷണമതിന്നെവടെയിരിപ്പെന്നും
 ഏതൊരു കാരണത്താലു ഷഭമെന്ന നാമം
 ജാതമായെന്നതെന്നു മിത്രാദി സമസ്തവും
 വിസ്തരിച്ചുരചെയ്ത ഞങ്ങളോടീനു ഭവാൻ
 വിസ്തൃതബലേ സുത പ്രാസമാമനിശിഷ്യ
 മുന്നിമാരുടെ ചോദ്യമീവണ്ണം കേട്ടുപാരം
 ജനിതാനന്ദം സുതനിത്തരമുരചെയ്തു
 ഹിരണ്യഗർഭനായ ബ്രഹ്മാവു പണ്ടീയത്ത്
 ഹരിയാം വിഷ്ണുവോട് ചോദിച്ചുനേരം നാഥൻ
 വേധാവിനോട് ചൊന്നതിവിടെച്ചൊല്ലാമഹം

ബോധിച്ചിട്ടവിനതു മാമുനിവർണ്ണരെ
 ജഗൽസൃഷ്ടാവാം വിധിയൊക്കുന്നാളീയത്ത്ത്തെ
 ജഗന്നാഥനാം വിഷ്ണുതന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 പഗവാഹനൻ ഭക്തപ്രിയനാം മഹാവിഷ്ണു
 ഭഗവാനാണുമേവമളിച്ചെയ്തു മന്നം
 അല്പയോ വിധാതാവെ കേട്ടാലുമെന്നംശമാൽ
 ചൊല്ലേഴും ഭൂമകലേ രാമനെന്നാഖ്യയോടും
 ഉണ്ടായാനൊരു മുനിപുംഗവനാവന്തനി-
 ക്കണ്ടായി വന്നിതൊരു കാരണാൽ ക്ഷത്രഭേഷം
 ഇരിപത്തൊന്നുവട്ടം ക്ഷത്രിയന്മാരേയവ...
 നമുതിവരുത്തിനാൻ വെണ്മഴകൊണ്ടു തന്നെ
 കർമ്മക്ഷേത്രത്തിലഞ്ചു കയങ്ങളൊരുപോലെ
 നിറച്ചു ക്ഷത്രിയന്മാർ തങ്ങളെ രക്തങ്ങളാൽ
 രക്തപൂരിതങ്ങളാമവരിൽ കളിച്ചു
 രക്തത്താൽ തന്നെ പിതൃക്രിയയും ചെയ്തു ധീരൻ
 ഉഗ്രമാം ശപഥത്തെസ്സാധിച്ചു കൃതാർത്ഥനാ-
 യുഗ്രശിഷ്യനാമവൻ ക്ഷത്രിയഹത്യാമൂലം
 സംഭവിച്ചൊരു പാപപരിഹാരാർത്ഥം ഭൂമി
 സംഭവനാശമേധയാഗം ചെയ്തിതു പിന്നെ
 യോഗാവസാനെ മഹാഭാഗനാം ഭൂമിപ്രേമൻ
 യോഗിവയ്ക്കനായിട്ടും കാശ്യപനായിക്കൊണ്ടു
 സർവ്വഭൂതലത്തേയും ദക്ഷിണാർത്ഥമാൽത്തന്നെ
 സർവ്വജ്ഞശിഷ്യൻ ദാനംചെയ്തിതു സസന്തോഷം
 സർവ്വസദക്ഷിണമാം വിശ്വജിത്തെന്ന യോഗം
 സർവ്വവന്ദ്യനാം രാമൻ ചെയ്തിതു മുന്നൊപ്പാലെ

പിന്നെപ്പോയ് ഹിമവാന്റെ പാർപ്പത്തെ പ്രാപിച്ചുട -
 നന്നതമായ തപംചെയ്തിരു ചിരകാലം
 സൂര്യബിംബത്തിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചിളകാതെ
 ധൈര്യമോടുകാശ്ശമുനിനിന്നവനിയിൽ
 ധ്യാനിച്ച മഹാത്മാവാം തദ്രന്ധരകുമാരിൽ
 മാനിച്ച മഹായോഗീ വർത്തിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ
 സപ്തസ്വദാനം രാമൻ ചെയ്തുന്നിതെന്നു കേട്ടു
 സപ്തമാ ധനം കിട്ടുമെന്നുള്ളൊരാശയോടും
 ദുർവിധനാരാജ്യം വിധിപോൽ യാഗം ചെയ്തും
 സർവ്വമാന്യരായുള്ളൊരുവീദേവന്മാർ ചിലർ
 സപ്തസ്വദാനം ചെയ്തു നിർബ്ബാനായിസ്സഭാ
 നിവൃത്തികളായൊരുതപസാ വാണീടുന്ന
 രാമനോടാവധി ധനത്തെ യാചിച്ചിരു
 ഭൂമീദേവന്മാരതുരോമമ്മുനിവരൻ
 ചിന്തിച്ചാറത്ഥികളാമനണരിവരുടെ
 ചിന്തിതം നല്കീടാതെ പിന്തിരിച്ചയക്കുകിൽ
 ഹന്ത മെ ജനം പൃഥ്വീലലമാമത്രയല്ല
 കിന്തു മെ തപസ്സിനും ചൈവമല്യം വരുന്മാം
 ആകയാലവാനിതന്നേകഭാഗത്തിൽനിന്നി -
 ന്നാകലംവിന്നാ ദുരേനീക്കി ഞാൻ സമുദ്രത്തെ
 അന്തണന്നാക്കാഞ്ഞൊണ്ടാ ഭാഗത്തെ ദാനം ചെയ്തേ -
 നന്തരമേതുമില്ല പിന്നെ യെന്നകുമാരിൽ
 നിശ്ചയിച്ചത്ഥികളാം ബ്രാഹ്മണരോടുംകൂടി
 പത്മിദാംബുധിതീരം പ്രാപിച്ച മഹാധീരൻ
 വരുന്നതന്നെ വിളിച്ചുധികം നയത്തോട

കരുണാശാലീ രാമനിത്തരമേവമെല്ല
 വരണ വരിക നീയരികേ മഹാഭാഗ
 കരുണാവാഹനിയെ ശരണംപ്രാപിക്കുന്നേൻ
 അരുതേ വിളംബമെന്നരുളപ്പാട്ടു കേട്ടു
 വരണൻ വിവിതനായത്തരസാ വന്നീടിനാൻ
 യാദസാംപതിയായ വരണൻ തന്നെക്കണ്ടു
 മേദിരഗുണനായ ഭാഗ്യവൻ സന്തോഷിച്ചു
 താണമിനിക്കൊരു ഭൂഭാഗം പ്രണയമോ...
 ടിമനീട്ടുന്നോഹമെന്നു രാമനും ചൊന്നാൻ
 വരണാനുഭൂത ശാപഭീതനായകം
 വിരച്ചുവിരച്ചവൻ ഭാഗ്യവനോടു ചൊന്നാൻ
 വിപ്രേന്ദ്രതപനിയോഗമയ്യകനെന്നാകിലും
 ക്ഷിപ്രം ഞാനനുഷ്ടിപ്പാറില്ല സംശയമേതും
 ധർമ്മജനനായ നിറക്കോക്കിലിന്നിതു ചെറും
 ധർമ്മല്ല മയ്യോടും മയ്യോടാവൃതികൂടും
 ഇതു ഞാവശ്യമായ്ചെയ്യേണമെന്നു ഭവാനു
 ക്ഷിതിദേവോത്തംസമേ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
 ഞാനിതാ തന്നിടുന്നോടുകയജ്ഞായുധത്താൽ
 മാനിയാം ഭവാനേകം ഭൂഭാഗമുണ്ടാക്കുക
 അങ്ങിനെ തന്നെയെന്നു ഭാഗ്യവരാമന്താനും
 തിങ്ങിനമോടും യജ്ഞായുധം ഏല്പത്തേയും
 ഇംഗിതജ്ഞായീടും വരണനോടു വാങ്ങി
 സംഗതം മമാഭീഷ്ടമെന്നു താഴെങ്ങിപ്പിന്നെ
 മുനിനായകൻ ഏല്പുകൊണ്ടു താൻ സമുദ്രതീർത്ത്
 ഘോരമായൊരു ദീപിച്ചുലിപ്പിച്ചിതു ജലം

അന്നേരം സമുദ്രത്തിൽ റാവാരശ്ശുകാമോൽ
 മിന്നിടും ജ്യോതിസ്സൊന്നു കണ്ടിതു ഭൂഗുപ്തന്
 തൽക്ഷണമതു തത്ര കാണാതേ മറഞ്ഞിതു
 സൽക്ഷമാനിജ്ജരണം വിസ്മയം തേടിടിറാൻ
 ജ്യോതിസ്സുൽഭൂതമായ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു പിന്നെ
 ജ്യോതിർപ്പുളിയാം രാമൻ ശുപ്തംകൊണ്ടുവിളംബം
 അരംഭോരാശിയെ വീക്ഷി ഭൂഭോഗമുണ്ടാക്കിനാ-
 നംസോസമം യാദഃപതിയും പിൻവാങ്ങിറാൻ
 തപ്താലം ഭൂമീതലം സ്പഷ്ടമായ് നാലുപാട്-
 മുഖ്യംശാലീരാമൻ കണ്ടു വിസ്മയംപൂണ്ടാൻ
 പിന്ധായും ഭൂഭോഗത്തെ വിമ്മിഷ്ഠനുള്ള രാമൻ
 തന്നുടെ യുദ്ധോഗത്തെയറിഞ്ഞു വരണനും
 മുന്നേ താൻ കൊടുത്തോരു ശുപ്തത്തെ നാശിപ്പിപ്പാൻ
 ധന്വനാമവനാപ്തോൾ വിമ്മിഷ്ട ചിതലിനെ
 ക്ഷുഭപ്രാണിയാം ചിതൽ തന്നോടു വരണനും
 ഭദ്രമാംശുപ്തം തിന്നുകളുവാൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ
 ഉടറെ വരണനോടത്ഥിച്ചു ഞങ്ങളുടെ
 കടിയാൽ മുത്യവിചിത്രേണമെന്നവരും
 തരണമെന്നോരും വരുമങ്ങിടെയെന്ന്
 വരണൻ ചിതലിനു വരവുകൊടുത്തിതു
 ചെന്നഥ യജ്ഞായുധമായുള്ള ശുപ്തത്തിനെ
 ത്തിന്നിതു വിശ്ലേഷമായ്ക്ഷുഭജന്തുവാം ചിതൽ
 മണ്ണൊടിയായി ഭവിച്ചിടിനാ ശുപ്തംകണ്ടു
 ജ്വംഭിച്ചുകോവത്തോടും ഭാഗ്വമമാമുനി
 അല്പജന്തുക്കമായ ചിതൽ തിന്നോടുകവാ-

നല്ലൊഴെ കടന്തമാമെറുമ്പിൻകൂട്ടത്തേയും
 നിർമ്മിച്ചു. പ്രീതിപൂർവ്വമവനൊക്കെകൊണ്ടുടൻ
 നിർമ്മമൻ തലോടിനാനപ്രമേയാത്മാ രാമൻ
 പിന്നെയപ്പതിതന്നെയനുജ്ഞാപനം ചെയ്തി-
 ടുന്നതനാപ്രദേശമത്രികളായിടുന്ന
 മണിടദേവന്മാർക്കായ്ദാനവും ചെയ്തു പുന-
 രന്നവാഹനമഹാനായ ഭാഗ്ഗവതാമൻ
 ഗോകണ്ഠം മുതൽ തെക്കും ശ്രീകൃഷ്ണാകമാരിയോ
 ശ്രീകരഭൂവിൽനിന്നു വടക്കും സമുദ്രാദിയിൽ
 നിന്നുമോ പടിഞ്ഞാറുമുള്ളോരു ഭൂമിഭാഗ-
 മിന്നുമോ ബ്രഹ്മൻ കൊങ്കണാബ്രമെന്നെല്ലോ ചൊല്ല
 മലയപർവ്വതത്തിൽനിന്നുടൻ മരുഭൂധാ
 മഹിയെ പ്രാപിപ്പതും വിശുതാവിളാനദീ
 സരിതാം വരാമഹാപാവനീപ്രവാഹത്തെ-
 പ്രരിചോടെല്ലാപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പതും
 ഏലതാംബുലപൂഗനാരികെളങ്ങൂര-
 യാലുകളനവധി ഖജ്ജുരപുനാഗങ്ങൾ
 പനസരസാലാഭി വൃക്ഷങ്ങൾ നിരന്തരം
 ഘനകൂടായങ്ങളായും ഫലപൂണ്ണങ്ങളായും
 കളമാദികളായ ധാന്യരാശികൾ കൊണ്ടു
 വിളങ്ങുംക്ഷേത്രങ്ങളും ധാന്യാദിവൃദ്ധികൊണ്ടു
 വളരെപ്പഷ്ടിയോടുവർത്തിക്കും കൃഷീവല-
 രളവില്ലാതമഹാക്ഷേത്രങ്ങളിവകളും
 ബ്രഹ്മക്ഷത്രിയ വൈശ്യശൂദ്രാദിവണ്ണങ്ങളും-
 മുണ്ഡയിലവരവടങ്ങളോരു ധർമ്മങ്ങളെ

നിവൃത്തമനുഷ്ടിച്ചു ദുഷ്ടനഭീതിയെന്തേ
 നിവൃത്തം സദാചാരതത്ത്വസിപ്പതും
 സർവ്വമംഗളം മഹാപാവനം മന്നിവാസ -
 മുപ്പിയിൽ വിലപാചലക്ഷേത്രമല്ലസിപ്പതും
 എന്തൊരുപ്രദേശത്തിലതുതാൻ മുഖൊന്നോരു
 ഭൂതലഭോഗമെന്നു ധരിക്കു വിധാതാവെ
 ദാനംചെയ്തന്നതരം ജ്ഞാനിയാം ജാമദഗ്ന്യൻ
 ഭീനമെന്നിയെ ചെന്നു ഹിമവൽ പാശപത്തികൽ
 അഷ്ടമുത്തിയാം മഹാദേവനെ ഭക്തിപൂർവ്വം
 സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചിത്ഥമേന്മിച്ച രാമൻ
 ഭക്തവത്സല പരമേശ്വര ഭയാനിയെ
 മുക്തിദായക മുകുന്ദാഭിസന്നതപദ
 സമുദ്രമഹറി ഞാൻ നിർമ്മിച്ച ഭൂഭോഗത്തി -
 ലുമയാസഹ ഭവാൻ വസിച്ചിടുകവേണം
 പരശുരാമന്തന്റെ കാർമ്മിതം സാധിപ്പിപ്പാൻ
 ഗിരിശൻ ഭക്തപരാധിനനാം മഹാദേവൻ
 ദേവിയാമുദയോടും വൃഷഭാരുഢനായി -
 ദേവമാമുഹികളാൽ സംസ്തതാപദാനനാൽ
 കൈലാസത്തിങ്കൽനിന്നു ദക്ഷിണഭിരുന്നോക്കി
 നീലകണ്ഠനാംദേവനെഴുന്നള്ളിനാൻ മുദാ
 പ്രഥമഭൂതഗണമീശനെപ്പിന്തുടൻ
 സമന്താൽ നടന്നിതു പരമേശ്വരസുകൃതോടും
 തദാണീരുന്മാരെ വഹിച്ച യഥാസ്വഭവ -
 മദ്രിതുല്യനാം വൃഷം ചരിച്ചു മന്ദം മന്ദം
 കൊങ്കണാശ്വമാംദേശംപ്രാപിച്ചു മുന്നം ഞ്ഞതി -

സ്തവരീച്ചോരു ഭാഗേ വന്നപ്പോൾ വൃദ്ധവും
 അവിടെ വസിപ്പതിന്നാശയോടഭിലേശ -
 ശിവമാരുടെ മുഖം നോക്കിനിന്നിതു തത്ര
 സപ്പുഷ്ണനായ ദേവദേവനാം മഹാദേവൻ
 ശർവാണിമുഖം നോക്കി സാക്ഷതം വൃഷേന്ദ്രന്റെ
 ഹിതവുമറിഞ്ഞഹിഭൂഷണൻ മഹേശ്വരൻ
 സുതഭായ്യാദി പരിവാരങ്ങളോടും കൂടി
 അവിടെത്തന്നെ ചിരം വസിച്ചു യോഗപരൻ
 ഭുവനേശ്വരൻ പത്മസംഭവ ധരിക്കെടൊ
 ഇങ്ങിനെ ബഹുകാലമവിടെത്തന്നെ വാസം
 തിങ്ങിന മോദമോടും ചെയ്യുന്ന മഹേശ്വരനെ
 കണ്ടു ഞാൻ തദപിരോഗം സമിച്ചുകൂടാത്തതാൽ
 കൊണ്ടാടിത്തത്ര ചെന്നു വസിച്ഛേനറിഞ്ഞാലും
 മുന്നമേ ഞാൻ ചൊന്ന വിളാസഭിയിൽനിന്നു പരം
 മൂന്നു യോജന ദൂരെ തെക്കുകുന്നിപ്രദേശം
 പ്രാപ്തം തന്നാൽ ദൃഷ്ടമായതു വിമിത്തമാ -
 യുഷമെന്ന നാമം ചൊല്ലുന്നു മഹാജനം
 കാരണാന്തരംകൊണ്ടു കാട്ടിൽവന്നുകപ്പെട്ടു
 നാശിതമാം മാതാ തന്നിൽനിന്നുതരവിച്ചു
 കേരളമെന്ന രാജാ ശത്രുവുനത്തെയുമായി -
 ചൂരണപ്രിയനായി കൊങ്കണം പാലിച്ചിതു
 കേരളൻ പാലിക്കയാൽ കൊങ്കണദേശത്തിന്നു
 കേരളമെന്നനാമം വന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 വിനയമോയ്ക്കുണപൂണ്ണം കോളാഖ്യൻ
 സനയം തഥാവിധി രക്ഷിച്ചാണെല്ലാരേയും

വാൽകൃമടത്തപ്പൊളി, ഭഗമാം രാജ്യത്തേയും
 ബുദ്ധിമാനപേക്കിച്ചു തവസെ പുറപ്പെട്ടു
 നിർമ്മലമനസ്സോടമീശപരനാമങ്ങളേ
 നിർമ്മൽ ജപിച്ചുകൊണ്ടു ചരക്കേത്രം ചെന്നു
 ശരണാഗതജനമെന്നവൃതത്തോടും
 ധരണീസുരവരാഭ്യനായ്സ്സദാകാലം
 ശങ്കരനാരായണരാഖവരൂപങ്ങളെ -
 സ്സങ്കലിതപ്രമോദം ധരിച്ചു ദിധാസ്വിതം
 മാമേവശരണമായ് പ്രാപിച്ചു കൊങ്കണേശൻ
 നാമസങ്കീർത്തനത്താൽ ഭജിച്ചു തത്ര വാണാൻ
 ചൊല്ലെളും മഹാമനസ്സാകിയ കൊങ്കണേശ -
 നക്കാലം നാനാവിധഗോപുരങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 വപ്രങ്ങൾ ഹൈമങ്ങളും ചതുശ്ശാലങ്ങൾ പുന -
 മപ്രതിമങ്ങളായ വിചിത്രമണ്ഡപങ്ങൾ
 'സാരസക്രമഞ്ജലകൾ ചക്രാംഗാദി
 സാരപക്ഷികളുടെ ശബ്ദമിശ്രിതങ്ങളും
 വാപികൾ തടാകങ്ങൾ നൽസ്സരസ്സുകൾ നല്ല
 കൂപങ്ങൾ നക്രമത്സ്യപുണ്ണങ്ങളായിട്ടുള്ള
 നദിങ്ങളോടും നല്ല താമരപ്പക്ഷികളോടും
 മധികം വിളങ്ങുന്ന സരസിനീകരങ്ങൾ
 അരയാലുകളുംവൃന്ദാങ്ങൾ പാസങ്ങൾ
 നിരയായുള്ള താളമിന്നാളാദികൾ മറ്റും
 പ്രിയംഗുവാസന്തികാപാടലീപുണാഗങ്ങൾ
 പ്രിയംഭാവുകങ്ങളും കേതകീചമ്പകങ്ങൾ
 ബകളാശോകദ്രാക്ഷാ കദളീനാരികേള -

നികരമാതുളംഗധാഡിമീനികരങ്ങൾ
 ഇത്യാദികൊണ്ടും കിളി ഹാരിതം നൽകോകിലം
 ഭാത്യം മയിൽ ചെമ്പോഞ്ഞെന്നിവയാദിയായ
 പക്ഷികളുടെ മനോഹരമാം റാഭംകൊണ്ടു -
 മക്കീണം വിളങ്ങുന്ന വളരെപ്പുനോട്ടങ്ങൾ
 ഇവകളെല്ലാംകൊണ്ടും തൽസ്ഥാനം വിശേഷമാ -
 യവനീനാഥനാലങ്കരിപ്പിച്ചിട്ടുവിധേ
 ശ്രോത്രിയവരനവനെത്രയും നിഷ്ഠയോടു -
 നിത്യവും ബഹുവിധമത്ഥിച്ച മഹേശ്വര
 ചിത്തവുരൂപിച്ച കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫല -
 സകരിയെന്നിയേ ചെറു ബുദ്ധിമാൻ നിരന്തരം
 ശുദ്ധാന്തഃകരണനായ് യോഗിയാൽ നിവ്വികല്പം
 ശുദ്ധമദ്വയഹീനം ജ്ഞാനത്തെ പ്രാപിച്ചുടൻ
 യോഗി ദർശ്യമായ മല്ലഭം പാശ്ര്വം -
 യോഗത്താൽ പ്രാപിച്ചിതു കൊങ്കണമഹീനാഥൻ
 ഭുഷഭക്ഷേത്രം നിത്യം സ്മരിക്കുന്നവർകൾക്കും
 വൃഷപ്രാപകമതു ദർശിക്കുന്നവർകൾക്കും
 ശങ്കരനാരായണരൂപിയാമെന്നെസ്സഭാ
 പങ്കനാശനാത്തിനായച്ചിരിക്കുന്നവർകൾക്കും
 സർവ്വപാപവും നീക്കി ശുഭത്തെ നൽകീടുവൻ
 സർവ്വതോ ഭദ്രം പത്മസംഭവ കേട്ടാലും നീ
 യാതൊരു പുമാൻ മഹാദേവമൃത്തിയാമെന്നെ
 സ്തംഭീതഭക്തികം തത്ര പൂജിച്ചീടുന്നു സഭാ
 പാപഹീനനാസ്തരിശുദ്ധനാമവനു ഞാൻ
 താപനാശനം മഹാ ജ്ഞാനത്തെ നൽകീടുവൻ

അവിടെ കദളിപ്പഴം തിന്നുകയും
 ഭവനം തന്നിലേയ്ക്ക് സുരപ്പിപ്പിക്കുകയും
 യോഗിയായവൻ ഞാൻ സംസാരമേഖല തിരിഞ്ഞ്
 യോഗലഭ്യമാം ജ്ഞാനമന്ത്രത്തിൽ നൽകിപ്പറയുവാൻ
 രോഗാർത്ഥനായ പുരുഷൻ ശിവമുത്തിയാണെന്നെ
 വേഗമോടവിടവെന്നാദരാൽ ഭജിച്ചിട്ടിട്ട്
 രോഗപീഡകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുതൻ മഹാ-
 ഭോഗവും നൽകിപ്പറയുന്നില്ല സംശയമേതും
 ദുഷ്ടദൈവങ്ങളാൽ ബാധിതനായുള്ളവർ
 പുഷ്പപുണ്ഡ്രമായുള്ളോരീക്കുരും പ്രാപിക്കുകിൽ
 പെട്ടെന്നു നഷ്ടമാകും സകല ബാധകളും
 കഷ്ടങ്ങളെല്ലാം തീരും ദുഷ്ടമാത്രത്താൽ തന്നെ
 മഹത്താമിക്ഷേത്രത്തിലുള്ളോരു ജലാശയെ
 മഹിയിലേയ്ക്ക് സ്നാനം ചെയ്യുന്ന വിധിപോലെ
 അന്യതീർത്ഥാദിസ്നാനജന്യമാം ഫലത്തെക്കാ-
 ലത്തുനും ശതാധികഫലത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടും
 അവിടെവെച്ചു ചെയ്യും ദാനവുമതുപോലെ
 യവധിയില്ലാതൊരു ഫലത്തെ നൽകിപ്പറയെ
 കാരോരോ മഹാക്ഷേത്രം ചെയ്യുന്ന കർമ്മഫലം
 പാരായണിക്ഷേത്രത്തിലാകിലൊ ശതാധികം
 ഒരു വത്സരമത്ര തപസാ വാഴും പുരാ-
 നജ്ഞാ ദീർഘായുഷാനായിട്ട് ഭവിച്ചിട്ടും
 വിദ്യാത്മിയായവൻ വിദ്യയുണ്ടുണ്ടാ-
 മത്സരത്മിയെന്നായിടിലത്സവമതുപോലെ
 ധർമ്മാത്മിയാകിൽ ധർമ്മം മോക്ഷാത്മിയാകിൽ മോക്ഷം

നിമ്ബലമതേ സഖം സാധിക്കുമറിഞ്ഞാലും
 ധർമ്മാത്മകാമമോക്ഷമെന്നിവ നാലും സഭാ
 ധർമ്മബുദ്ധിയായുജ്ജ്വലഭാവനാം സാമ്യം നൂനം
 അന്നോരം വിധാതാവും നാമനെ നോക്കിത്തെളി-
 ത്തൊന്നു നാദരമേവം ചോദിച്ചു വഴിപോലെ
 മരണം വരും നിങ്ങൾ കടിച്ചാലെന്ന് വര-
 മരുളിച്ചെയ്തു ചിതൽ തന്നാടു വരുണനും
 കടിച്ചാലുടനാവ മരിച്ചിടുന്നു പാരിൽ
 നോടികൊണ്ടതിങ്ങിനെ വരുവാണെന്നു നാമ
 കേൾക്കട്ടോ വിധാതാവെ ക്ഷുദ്രപ്രാണിയാം ചിത-
 ലുല്ലാഷമേറും പാശി തന്നോടു ചൊന്ന വാക്യം
 തങ്ങളെ ദംശനത്താൽ മൃത്യു സംഭവിക്കേണ-
 മങ്ങിനെതന്നെയെന്നു വരുണൻ താനും ചൊന്നാൻ
 പരന്മാർപ്പദ്രവം ചെന്തേണമെന്നുള്ളവ-
 ക്കറിവാനൊരു പാഠമായിതെന്നറിഞ്ഞാലും
 ഭൂഷക്കേന്ദ്രമഹാമാഹാത്മ്യം പരിപോഷം
 വഴിപോലതു ഹിതും കേൾക്കുന്ന ജനത്തിനും
 നരകഭയമൊരുനാളുമേയുണ്ടാസ്തരാ
 നരശ്രേഷ്ഠനാമവൻ സജ്ജനമാന്യൻതന്നെ
 മഹത്താമിക്കേന്ദ്രത്തിൽ വസിച്ചു നിരന്തരം
 മഹത്വമേറീടുന്ന ശ്രീമഹാദേവന്തന്നെ
 ഭജിച്ചു തന്മുത്തിയാമെന്നെയും മനതാരിൽ
 തൃജിച്ചു കാമാദിഷഡ്ഗുണങ്ങളെ വഴിപോലെ
 ജപിച്ചു നാമങ്ങളെ വസിക്കും മമ പ്രിയൻ
 തപിഷ്ഠിപ്പു വേദഃഖമാമഗ്നിതന്നാൽ

നാകദിഗ്വൈതം പാപാൻമുഖം പിന്നെ
 വിരിഞ്ഞ് മഹാപുണ്യമുഷ്ണേത്രവാസം
 ചൊല്ലിനേനമം നാമസിംഹമാം പൂരാണത്തിൽ
 ചൊല്ലുജ്ജ്വലത്തിനാലാമതദ്ധ്യായത്തിൽ
 ചൊല്ലിയപോലെയിന്നു കേരളഭാഷയായി -
 ചൊല്ലാജ്ജ്വലേഷ്ടാപ്യക്ഷേത്രത്തിൻ മാഹാത്മ്യത്തെ
 തെല്ലതൊരിതിൽ ബലിമാന്ത്രികാൽ ഭവിക്കിലും
 നല്ലവരായജനം ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണമെ
 വല്ലവണ്ണമെന്നാലും മുല്ലബാണാരികൾ
 ചൊല്ലിയപോലെമല്ലലല്ലാമെന്തെന്ന്
 കല്യാണപ്രദമായ സൗഖ്യത്തെക്കൊടുത്തിട്ട് -
 മില്ല സംശയമെന്നു ചൊല്ലുന്നു മഹാജനം
 മടക്കമില്ലാതൊരു സംസാരമുറ്റത്തെ -
 കടപ്പാണൊരുപോതം വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രം
 തടക്കം നരകാദിദിഗ്വൈതശേഷവും
 കൊടുക്കും ചതുർവിധ പുരുഷാത്മവും നൂണാം
 മടിക്കാതെല്ലാവരും മിടക്കുജ്ജ്വലകാലം
 വടക്കുന്നാഥൻതന്നെസ്സവിപ്പിൻ ജനങ്ങളെ
 നിത്യവും പ്രാതഃകാലം കളിച്ചു സജലമാം
 ശുദ്ധസ്മൃതെ വിധിപോലെ ചേപനം ചെയ്തു
 ഭൂതിധാരണപ്രകാരത്തെയും ചൊല്ലിടവൻ
 കൈതവമെന്തേ കേട്ടു ധരിപ്പിനെല്ലാവരും
 കുമിറിക്കാതി ദുഷ്ടമല്ലാത്ത ഗോമയത്തെ
 വിമലഭൂമിലിട്ടു ചുട്ടതി നീർലമാം
 സ്മൃതെ ജലം ചേർത്തു കഴിച്ചു മനക്കമ്പിൽ

ഭൂമിയിലുള്ളതായ മരണ ബാധിതനായും
 സൂരിയ ശിരസ്സിലും നാരിയെ കഴിയില്ല -
 മുരസ്സിൽ നാരിയിൽ രണ്ടു പാശ്ചാത്യർ ഉൾ
 രണ്ടിലും ഉൾമദ്ധ്യം രണ്ടിലും കാസസ്സി -
 രണ്ടിലും പുഷ്പത്തിലും വികഴിയില്ലമവം
 സ്ഥാനങ്ങൾ പതിനഞ്ചിൽ വിലങ്ങാൽ ത്രിരേകമാൽ
 ജ്ഞാനിയാമേവൻ ഭൂമിയാണെന്ന് ചെങ്കീടുന്നു
 അതൊരു വന്ദിച്ചിട്ടും ഭൂമിയിൽ ദേവന്മാർ -
 മവൻ ദുർദ്ദേവതാബാധയുമുണ്ടായാ
 എത്രകാലത്തുമേറ്റിക്കിട്ടുമെല്ലാവർക്കും
 ഭൂമിയാണെന്ന് മൂന്നു ചൊന്നുപാൽ കത്തവ്യമാം
 ജ്ഞാൽ പാപാശം സൂരണാൽ ശുഭപ്രാപ്തി
 ഭവിച്ചിട്ടകുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെന്നോളനതും
 ഭൂമിയാണെന്ന് മറ്റൊ പാവനം ദുർദ്ദേവതാ
 ഭൂതദോഷാപ്തം ഭൂമിദായകമെല്ലാവർക്കും
 ശ്രീമൂലസ്ഥാനവാസിയാകിയ സദാശിവം
 ശ്രീമൂലം രണ്ടു പ്രദക്ഷിണത്തെച്ചെയ്തു കൂപ്പി
 ശ്രീമൂലനാഥ കൃപാവാരിയെ സദാശിവ
 മാമകദിതത്തെ വേരറ്റത്തവിളംബം
 ശ്രീമൂലമായ മോക്ഷമഞ്ചിടേണം ദേവ
 കാമനാശനമുത്തേ ശങ്കര നമോസ്തുതേ
 ഇതിനേ കൂപ്പിസ്തുതിച്ചുടനേ തെക്കുള്ളോര
 മംഗളാത്മകമായോരശാസ്ത്രം സേവിക്കേണം
 മൂലമല്ലാഗ്രങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മവിഷ്ണുവിശ്വരൂപ -
 മാലംബിച്ചിരിക്കുന്നിതശാസ്ത്രമഹാവൃക്ഷം

ഭക്തിയോടേഴുവട്ടമാൽ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തും
 മന്ത്രന സിദ്ധമാകും ഭൂപ്രദക്ഷിണഫലം
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശരൂപയാകിയോരഗ്ഗത്തെ
 നിമലഭക്തിയോടുന്നമിക്കും പുരയ്ക്കുന്നു
 മൂർത്തികൾ മൂന്നിനേയും നാമിച്ചാലുള്ള ഫലം
 തീർത്തു ചൊല്ലിടാം വരുമില്ല സംശയമേതും
 പുലൻ പന്തിരണ്ടു നാഴികക്കകം വേണം
 വലംവെക്കുവാൻ പ്രതിദിവസമിശ്വരതന്ത്രത്തെ
 ഫലമില്ലെന്നാകിൽ പാപമുണ്ടായ്തരം
 വിലക്കിടേണമതും ശുക്തവാദങ്ങളിൽ
 രാത്രിയിലൊരിക്കലുമശ്വരം സേവിക്കരു -
 താൻതിടമെന്നാലതു സകല ജനങ്ങൾക്കും
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപിശരൂപ നാമസ്തു വൃക്കരാജ -
 കന്മയ്ക്കു പരിപാഹി മാമയെന്താവാൻ
 ഏവമർത്ഥിച്ച ഭക്ത്യാ തൊഴുതു ചെന്നു പിന്നെ
 ക്ഷേവലം മതില്ലകത്താദരഭക്തിപൂർവ്വം
 ഗീതയെപ്പാർത്തന്നായി ബോധിപ്പിച്ചോരു നന്ദ -
 പൈതലാം ഗോശാലേശനാകിയ ശ്രീകൃഷ്ണനെ
 വന്ദിച്ചു വൃന്ദാരകവൃന്ദവന്ദിതപാദ -
 നന്ദനന്ദന പാർത്ഥസാരഥേ ഗോശാലേശ
 പാലയ കൃപാലയ പാലിതാവിലലോക -
 കാലിണ വണങ്ങിടും ഭക്തലോകാന്തിമര
 ഭക്തനാം വിജയന ഗിതോപദേശം ചെയ്തു
 മുക്തിമാർഗ്ഗത്തെപ്പരിചോട കാട്ടിയ നാഥ
 കംസാര നികാലിണപണിയുടടിയനെ

സ്തംസാരാജിയിൽനിന്നു കാകേരേണം വിഭോ
 ഏവമത്ഥിച്ഛ പ്രദക്ഷിണത്തേ വാല്യവട്ടം
 സാവധാനമായ്ചെയ്തു നന്ദിതാം വൃഷഭത്തെ
 വന്ദിച്ചു നന്ദികേശ ശിവ ഭക്താഗ്രഗണ്യ
 തന്നിടവേണമനുവാദമിശ്ശൊ കണ്ടു
 വന്ദിപ്പാനെന്നിരന്നു തൊഴുതു പിന്നെപ്പോയി
 വന്ദ്യനാം ശ്രീഭാഗ്ഗവതനെ വന്ദിച്ചു ഭൂമി-
 നന്ദന മഹാബാഹോ ക്ഷത്രിയാന്തക വിഭോ
 നന്ദിതമുനിഗണവന്ദാരുവൃന്ദേഷു
 പരശുരാമ പരിപാഹിമാം ദയാനിയെ
 ശരണം മമ തവ ചരണപത്മമേവം
 സ്മരിച്ചു തൊഴുതു പോയ് യീരനാം സിംഹോദര-
 ഭൂതനാഥനെയുള്പ്പി ഭക്തിയോടകക്കാമ്പിൽ
 ഭൂതനായക പരിപാഹിമാം സിംഹോദര
 ഭൂതേശപ്രിയദാസ നമസ്തേ കൃപാനിയേ
 സ്മരിച്ചിവണ്ണം തൊഴുതുടനേ വാരാണസി-
 പതിതാം വിശ്വനാഥം വടക്കനോക്കിത്തന്നെ-
 ഭൃശനിച്ചു കാശീവിശ്വനായക സതാമാത-
 ജ്ഞാനദായക ദേവി പരമമാത്മജ്ഞാനം
 പുത്രഭാജാത്മവിഷയാസുവിൽ പതിച്ചുട-
 നെത്രയും വചയുന്നോരെന്നെയുദ്ധരിക്കേണം
 ഏവമത്ഥിച്ഛ ഹരപ്രാസാദകംഭത്തേയും
 ഭാവനായാടുകൂപ്പി ശുഭമേർത്തിച്ചു പിന്നെ
 പാവകകോണിലുള്ള കൽത്തറ തന്നിലേറി
 പ്ലാവനമനുസ്സാദിച്ചിരുന്ന ദിഷണോക്കി

മിത്രാനുതാഡവത്തെ സ്സുപ്തോ ചെച്ചും പര-
 മാനുഭൂതിയായ ശ്രീ ചിദംബരേശനെ
 സ്മരിച്ചു നടന്നു കനകസഭാപതേ
 ഭരിച്ചുകൊൾക തവ ദാസനാമദിയനെ
 ശരണാഗതജനരേണവതരശരഭോ
 ശരണം മമ തവ ചരണവക്രേരമം
 കരുണാവിധേ സംസാരാജ്ഞവത്തികൽനിന്നു
 തരിച്ചിടേണം മഹാ ദുർഗ്ഗതിയാകുമെന്നെ
 ഇത്തരം പ്രാതരിച്ചുടൻ തൊഴുതു ഭക്തിയോടും
 തന്ത്രൈവാനു പിന്നെയുണ്ടായ ഭിക്ഷുനോക്കി
 രാമനാമനാം മഹാദേവനെ ഭക്തിപൂർവ്വ-
 മാമയംവിധാ കൂപ്പിത്തൊഴുതു വിനീതനാൻ
 പങ്കജാമിത്രമിത്ര പാവകനാത്ര പാദ-
 പങ്കജാലാത പരിമളീതാനുകുവിഭോ
 ശ്രീരാഘവാശാധിതപാഹിനാം പാവജാല-
 വാരിരാശിയിൽനിന്നു സാമ്പ്രതം രാമേശ്വര
 ഏവമത്ഥിച്ചു പിന്നെയെത്തക്ക ഗോപുരമദ്ധ്യേ
 ദേവദേവാരാധ്യയാം കോടിലിംഗശാപരിയെ-
 സ്സേവിച്ചു മഹാകാളി ശ്രീഭദ്ര മഹാദുർഗ്ഗ
 താവക ദാസം പാഹി ദുർഗ്ഗതി വിവാരിണി
 രക്ഷമാം ദേവി ഭക്തപാലാ ജാഗരൂകേ
 ശിക്ഷിതദുഷ്ടാസുര കോടിലിംഗാധിപാഥേ
 ഇങ്ങിനെ സ്തുതിച്ചുടൻ തൊക്ക കൽത്താകേരി
 ത്തിങ്ങിനാഭൈശ്വര തെക്കനോക്കി നിന്നനാകലം
 മംഗലപ്രദമുന്തി കൂടൽമണികൂനെന്ന

സംഗമേശാഖ്യാനം ഭരതം കൂപ്പിടേണം
 ഭരതമഹാമതേ രാജവസുമോദാ
 ശരണംപ്രാപിക്കുന്നേൻ രക്ഷ മാം ദയാനിയേ
 നന്നായി സ്മരിച്ചിതുമൂരകത്തമെന്ന
 കന്നിനാതിനെ കൂപ്പിത്തൊഴു ഭക്തിയോടും
 വന്ദാരുബ്ബനാഭീഷ്ടമായി നി മഹേശ്വരി
 സന്ദരി കാഞ്ചീപുരനായികേ ശ്രീകാമാക്ഷി
 കാലിണ വണങ്ങുന്നേൻ കരുണാലയ തായെ
 പാലയ പരധീനം മാമേവമർത്ഥിമുടൻ
 പ്രാസാദകുന്ദത്രയം കൈതൊഴുതിറങ്ങീടു
 വ്യാസമാമുനി തന്നെ സ്മരിച്ച ശിലതന്നിൽ
 വരച്ച ബ്രഹ്മജ്ഞാനമർത്ഥിച്ച ശാസ്താവിനോ-
 ടിരുന്നീടേണം ശത്രുസംഹാരം വിശേഷിച്ചും
 ഭൂതപ്രതാപി ഞായജാതത്തെ വീക്ഷിസ്സദാ
 ഭൂതനായക പാലിക്കേണമിന്നടിയറേ
 ഇങ്ങിനെ സ്മരിച്ചുവെച്ചു വലംവെച്ചുടൻ പിന്നെ
 തിങ്ങിന ഭക്തിയോടും നമസ്കാരമുപേക്ഷ
 അടുത്ത കൽത്തായിലടുത്തു തുണകണ-
 മെടുത്തു മൃതസഞ്ജീവി നിയെന്നുള്ള ബുദ്ധ്യ
 സ്മരിച്ച ഹനുമാനെ ഭരിച്ച ശിരസ്സികൽ
 തിരിച്ചുചെന്നു പിന്നെ ശ്ലാഘ ചക്രങ്ങളേയും
 മിത്രവൃദ്ധിയും ശത്രുനാശവും ചെയ്യണമെ-
 ന്നർത്ഥിച്ച സാവധാനം നടന്നു ജവത്തോടും
 ചിത്രരൂപിയും രംഗ നാഥനൊച്ചെന്നു കൂപ്പി-
 പ്പുതിവാഹന പരിപാഹിമാം ജഗല്ലതെ

രംഗനായകധരാ ലക്ഷ്മീലാളിത പദ -
 തുംഗഭാ നവമദഞ്ജന ദയാനിയെ
 കാവേരീമധ്യസ്ഥിത കാമുകിതവണ്ണ വിഭോ
 കേവലാനന്ദരൂപ നമസ്തേ നമോ നമഃ
 ഇത്തരം സ്തുതിച്ചുടൻ നമിച്ച ശ്രീരംഗേശം
 ചിത്രരൂപിയാം നടേശനേയും നന്ദിയേയും
 ഉത്തമസ്തോത്രങ്ങളാൽ സ്തുതിച്ചു വിനിതനാൽ
 ചിത്തത്തിൽ ഭക്തിയോടു മകത്തു കടന്നുടൻ
 വേട്ടക്കായൊരുവെട്ടു കാട്ടാളവേഷംപൂണ്ട്
 ധൃഷ്ടനാം വേട്ടയ്ക്കാരുമകനെ വന്ദിച്ചു
 ജ്യോതീരൂപനായിടും വടക്കുന്നാഥൻതന്നെ -
 ചേതസി ഭക്തിയോടുന്നമിച്ച സാംഘ്യാംഗമായ്
 ശങ്കര സദാശിവ സർവ്വജ്ഞ പശുപതെ
 പങ്കജനേത്രമുഖദേവവന്ദിതപദ
 സർവ്വമംഗളാപതെ ഭൂതേശ മൃത്യുഞ്ജയ
 ശർവ്വസന്തയവിഭോ പാഹിമാമയ്യമുത്തേ
 ജ്ഞാതേക്കേത്രവാസലോലുപ ഗംഗാധര
 വൃഷവാഹനശംഭോ സമസ്തേശ്വരനാമഃ
 സ്തുതിച്ചീവണ്ണം തൊഴുതംബികാപാദങ്ങളിൽ
 നതിചെല്ലുന്നതരം സർവ്വമംഗളെ ഗൗരീ
 സർവ്വജ്ഞ സർവ്വരൂപേ സർവ്വസാധകേ ദേവി
 ശർപ്പാണി സർപ്പാഭീഷ്ടം ദേഹിമേ മഹേശ്വരി
 പാലയ നീ പാലയവാസലോലുപേ ദേവി
 കാലാരിഭായെ കലികന്ദശവിനാശിനി
 വിദ്വയമൈശ്വര്യവുമായുസ്സും സൽകിത്തിയു -

മദ്യൈവദേഹി പുത്രമിത്രാദി സമസ്തവും
 സ്തുതിച്ചിടവണ്ണം പിന്നെ വിഷ്ണുരാജന്റെ കാക്കൽ
 പതിച്ചു ലംബോദരവിഷ്ണുനാശാ വിഭോ
 അന്തരായങ്ങളെല്ലാം നിക്ഷി നിന്തിരുവടി-
 യന്തരം വിധാ പാലിച്ചിടേണമടിയനെ
 ശങ്കരനായണരൂപിയാം മഹേശ്വര
 സകലിതപ്രമോദം പിന്നെപ്പായി കൂപ്പിടേണം
 ശങ്കരനായണരൂപസുഷോമകൻ ഭക്ത-
 സകടഹര ഭക്തവാഞ്ചരിത ഫലപ്രദ
 കിങ്കരനാകമെന്നെസ്സദ്യോ പാലിക്കേണം
 നിക്ഷേപ പണിയുന്നേൻ മദ്ധ്യനായക വിഭോ
 സ്തുതിച്ചിടവണ്ണം പിന്നെസ്സാദരം രഘുപ-
 തിയെക്കുറിച്ചു നമിച്ചു സാഷ്ടാംഗമായ്
 അഗതിജനാവനലോലുപ ദാശാഥേ
 ഭഗവന്നായണ രാവണാന്തക ഹരേ
 കോദണ്ഡപാണ പരിപാഹി മാം പരമാത്മൻ
 വൈദേഹീപതേ രാമ സർവ്വകല്യാണമുത്തേ
 ഹംസവാഹനമുഖദേവവന്ദിതപദ
 സംസാരദുഃഖാണുവകണ്ഠധാരക വിഭോ
 കിങ്കരനാകമന്റെ സകടമശേഷവും
 പങ്കജവിലോചന തീർത്തു മാം രക്ഷിക്കേണം
 ആയാസമെന്യേ മമ മരണം സാധിക്കേണം
 മായാമാന്ദവ ദൈവ്യമെന്നിയേ ജീവനവും
 ഇളകുമില്ലാതോരു ഭക്തിയും വേദിക്കേണം
 ലളിതാകൃതേ നിങ്കലോപ്പാഴം മുരരിപോ

ഭൂതവ്യങ്ങൾക്കീശനാകിയ ശേഖരോ
 ചേതസി വേണ്ടതെന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ മമ
 നിന്തിരുവടിതന്നെ ചിന്തിച്ചു മമ ഹിതം -
 മന്തരം വിനാ നൽകിക്കൊള്ളുകവേണം
 ജവണ്ണം ശ്രീരാമനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു നമസ്കരി-
 ച്ചുവോളം മുഹൂർത്തം സ്തുതിച്ചു പിന്നെപ്പോയി
 ശങ്കരനാരായണമൃത്തിയെഴുതേണ്ടശബ-
 ശങ്കരിയാതോരുമെന്നയുചിശ്ശോയും
 പിന്നെയും ഗണേശശ്രീമദ്യുഗായകരായു -
 നന്ദനാമാമെത്രാൽ തൊഴുതിടുകവേണം
 മദ്യുനാമനെപ്പിന്നെത്തൊഴുതു ശ്രീരാമനെ
 മേദ്യുനാമം മാന്യോടെ വന്ദിച്ചു മദ്യുനാമം
 കൈകൂപ്പി ഹേമംബനെ വന്ദിച്ചു ചോറിയെ
 കൈതവംവിനാ കൂപ്പി സ്തുതിച്ചു കേതിയോടും
 ഭൂതനായകനായ വടക്കുന്നാമനായും
 ചേതസി കേവലം തൊഴുതമ്മിച്ചു മനോരമം
 പുറത്തു കടന്നു തൽപാദങ്ങളോർത്തു റിജ
 മുറ തെരവാതെ വാണീടുന്നതേ മഹാഭാഗ്യം
 പാമേശ്വര പരിപാരിചാം ജഗല്ലതേ
 സുരനാശാശംഭോ പാവുതീവര വിഭോ
 സർവ്വമംഗളാത്മികേ സർവ്വസിദ്ധിദേ ദേവി
 ശർവാണിഭദ്രജായേ പാവുതീ കേതപ്രിയേ
 പാദപങ്കജങ്ങളിൽ കേതി സംഭവിക്കേണം
 പാദജനായ കൃഷ്ണാമാവാമടിയനും
 ചേതസി മായാമോഹമകലേയകരനെന്നും

ഭൂതേശപ്രിയേ തവ കാരുണ്യമുണ്ടാകേണം
 ശങ്കര ശിവശിവ ശങ്കര ശംഭോ ജയ
 സങ്കടം തീർത്തു മമ മംഗളമാരുളേണം
 ഇങ്ങിനെ ശിവനാമമുച്ചരിപ്പാനാതം
 തിങ്ങിനാ മോദം തത്ത വാണിതു സന്തംഗമു.

അക്ഷരമാലാശുചിക വേർതിന്നു നമാച്ചു.

ശിവനാമാവലി .

അക്ഷരമാല.

അഗ്നാവാപ്തം ഗൌരീം വാഗവാഹാച്ഛിത ഗൌരീം
 അഗ്നാവാപ്തം വാഗവാഹാച്ഛിത ദൃഗഭൂഷിതകര ഗൌരീം
 അസുരക്ഷഹര ഗൌരീം അസുരശശിധര ഗൌരീം
 അസുരക്ഷഹരഅസുരശശിധര ഭൂസുരവരനാത ഗൌരീം
 ഇന്ദ്രമുഖാച്ഛിത ഗൌരീം ചന്ദ്രകലാധര ഗൌരീം
 ഇന്ദ്രമുഖാച്ഛിത ചന്ദ്രകലാധര സാസ്രകൃപാലയ ഗൌരീം
 ഉഗ്രസഭാശിവ ഗൌരീം നിഗ്രഹകാരണ ഗൌരീം
 ഉഗ്രസഭാശിവ നിഗ്രഹകാരണ ദർശനനാശന ഗൌരീം
 ഉചിതഭവിഷ ഗൌരീം ദുരികൃതയമ ഗൌരീം
 ഉചിതത വിഷദുരികൃതയമ ഗൌരീം ഗുരുഗുഹ ഗൌരീം
 ദുഷ്ടക്ഷേത്രഗ ഗൌരീം ദുഷ്ടവരവാഹന ഗൌരീം (ശ
 ദുഷ്ടക്ഷേത്രഗ ദുഷ്ടവരവാഹന ദുഷ്ടമുഖസംസ്കൃതഗൌരീ
 ഏധിതഗുണഗണഗൌരീം ബാധിതരിപുഗണഗൌരീം
 ഏധിതഗുണഗണ ബാധിതരിപുഗണ ബാധിതവരിചി

(ൽ ഗൌരീം

ഐശ്വര്യപ്രദ ഗൗരീശ വിശേഷശാശിവ ഗൗരീശ
 ഐശ്വര്യപ്രദ വിശേഷശാശിവ വിശാഖനൻ ഹര ഗൗ
 കാങ്കാരാത്മക ഗൗരീശ ലങ്കേശാർച്ചിത ഗൗരീശ (ശീശ
 കാങ്കാരാത്മക ലങ്കേശാർച്ചിത പങ്കാവരപദ ഗൗരീശ
 കൗക്ഷികവാഹന ഗൗരീശ ഭിക്ഷുജനപ്രിയ ഗൗരീശ
 കൗക്ഷികവാഹന ഭിക്ഷുജനപ്രിയ ഭിക്ഷാടനപര ഗൗരീശ
 അംഗജനാശന ഗൗരീശ തുംഗജടാഭര ഗൗരീശ
 അംഗജനാശന തുംഗജടാഭര മംഗലമൃതേന്ദ്ര ഗൗരീശ
 അർജ്ജുനസേവിത ഗൗരീശ ദുർജ്ജനാശന ഗൗരീശ
 അർജ്ജുനസേവിത ദുർജ്ജനാശന ഗർജ്ജിതപുരഹര ഗൗ
 (ശീശ

നാഥാധിപതിഭക്തി പ്രേമാകുലിത നന്ദോദയശര

ഭൂമി കൃപാർദ്രപാശ ശ്രീമന്നംഗിതാഭയാപകര.

വിഷ്ണുനാഥാലി.

അർക്കശാല.

ഹരിനാരായണ ഗോവിന്ദ ഹരിഹരപൂജിത ഗോവിന്ദ
 ഹരിനാരായണ ഹരിഹരപൂജിത നരകവിനാശന ഗോവി
 ശ്രീവര മാധവ ഗോവിന്ദ കേവല കേശവ ഗോവിന്ദ (ന
 ശ്രീവര മാധവ കേവല കേശവ പാവനമൃതേന്ദ്ര ഗോവിന്ദ
 ഗരുഡവരാസന ഗോവിന്ദ ഗുരു കരുണാലയ ഗോവിന്ദ
 ഗരുഡവരാസന ഗുരു കരുണാലയ മൃഗമദനാശന ഗോവി
 പശുപതിസന്തത ഗോവിന്ദ ദശമനാഥന ഗോവിന്ദ (ന

പശുപതി സന്നതദശരഥനാദശമുഖനാശനശോവിന
തപനകലോദ്ഭവശോവിന താപവിമോചന ശോവിന
തപനകലോദ്ഭവതാപവിമോചനകൃപണജനാശ്രയ

(ശോവിന

യേചഭജന്തേ ശോവിന തേചാണം തേ ശോവിന
യേചഭജന്തേ തേചാണം തേ മോചനമീയുദ്യോവിന
നരകനിഷ്ഠ ഭന ശോവിന നാരദമിവിഗ്രഹ ശോവിന
നരകനിഷ്ഠ ഭനാരദമിവിഗ്രഹസുഖരസേവിതശോവിന
മന്ത്യാകൃതിധരശോവിന നന്താമരുക ശോവിന
മന്ത്യാകൃതിധരസത്താമരുകമുക്തിപ്രദവരശോവിന
അച്യുതശാശ്വതശോവിന വിശ്വലിനവമശോവിന
അച്യുതശാശ്വതനിശ്വല നിവമ സച്ചിന്തയഭോ ശോ

(വിന

ആദിവിവർജിത ശോവിന ചോദിതപശുക്ല ശോവിന
ആദിവിവർജിത ചോദിതപശുക്ലമോദിത ഗുരുവര

(ശോവിന

ഇനകലഭൂഷണശോവിന ദനകലഭൂഷണ ശോവിന
ഇനകലഭൂഷണ ദനകലഭൂഷണതനുജിതമനുഗശോവിന
ഈശഗദായരശോവിന വീശരമാനഘ ശോവിന
ഈശഗദായര വീശരമാനഘനാശവിവർജിത ശോവിന
ഉണ്ണകരേക്ഷണ ശോവിന കൃഷ്ണമുരന്തക ശോവിന
ഉണ്ണകരേക്ഷണകൃഷ്ണമുരന്തക വൃഷ്ണികലോദ്ഭവ ശോവിന
ഉണ്ണസുലഭവരശോവിന ധൃഷ്ടിസേവിത ശോവിന
ഉണ്ണസുലഭവരധൃഷ്ടിസേവിതകുഞ്ജപടപ്രിയ ശോവിന
പ്രതാപസാമന്തകശോവിന മുതിജനിവാണ ശോവിന

ജ്ഞാനാത്മകമുതിർന്നിയാണ യതിജനസംസ്കൃത
(ശോവിന

ഏതസ്സും ശോവിന ഭൂതേശ്വരം ശോവിന
ഏതസ്സും ഭൂതേശ്വരം പീതാംബരഭോ ശോവിന
ഐശ്വര്യപ്രദശോവിന വിശ്വേശ്വരശോവിന
ഐശ്വര്യപ്രദ വിശ്വേശ്വര വിശ്വാവനവര ശോവിന
കോടാത്മകശോവിന പങ്കാപരപദ ശോവിന
കാകാടാത്മക പങ്കാപരപദ ശങ്കരമുത്ത ശോവിന
കുടാത്മകശോവിന ദോഷമയശോവിന
കുടാത്മകശോവിന ദോഷമയ നാദാത്മകഭോ ശോവിന
അംബുജഭവനശോവിന കംബുഗദാധരശോവിന
അംബുജഭവനകംബുഗദാധര തുംബുതസേവിത ശോവി
അപ്രതിമമുജാശോവിന വിപ്രജനപ്രിയ ശോവിന (ന
അപ്രതിമമുജാവിപ്രജ നപ്രിയസുപ്രഭുത്ത ശോവിന
കമലാവല്ലഭ ശോവിന കമലോത്ഭവനത ശോവിന
കമലാവല്ലഭകമോത്ഭവനതചിമലാനന്ദഗുണ ശോവിന
ഖഗപതി വാഹന ശോവിന നൃഗനൃപമോക്ഷഭ ശോവിന
ഖഗപതിവാഹനനൃഗനൃപമോക്ഷഭഗദധിപാലക
(ശോവിന

ഗജവാരോക്ഷഭ ശോവിന റിജ്ജനകീകര ശോവിന
ഗജവാരോക്ഷഭറിജ്ജനകീകര സുജനാവാരത ശോവിന
ഘനമുചിവിഗ്രഹ ശോവിന കനകനിഭാഞ്ചര ശോവിന
ഘനമുചിവിഗ്രഹ കനകനിഭാഞ്ചര ജനകസുതാവര
(ശോവിന

ചന്ദ്രകശേഖരഗോവിന്ദ മന്ദ്രഗുണാഞ്ജന ഗോവിന്ദ
ചന്ദ്രകശേഖരമന്ദ്രഗുണാഞ്ജനസാന്ദ്രകൃപാലയ ഗോവിന്ദ
മന്ദോവിഗ്രഹ ഗോവിന്ദ നന്ദകഭൃഷണ ഗോവിന്ദ
മന്ദോവിഗ്രഹനാനകഭൃഷണ ജ്ഞാനരകനാഗഗോവിന്ദ
ജലജവിലോചന ഗോവിന്ദ ജലധിസുതാവര ഗോവിന്ദ
ജലജവിലോചനജലധിസുതാവര വലജനമാരണ

(ഗോവിന്ദ

ത്വഷവിഗ്രഹധര ഗോവിന്ദ വിഷധരമദ്ഗ്നഗോവിന്ദ
ത്വഷവിഗ്രഹധര വിഷധരമദ്ഗ്ന വൃഷപരിപാലക

(ഗോവിന്ദ

ജ്ഞാനകഭൃഷര ഗോവിന്ദ ഭീനജനാശ്രയ ഗോവിന്ദ
ജ്ഞാനകഭൃഷരഭീനജനാശ്രയമാനവിവർജിത ഗോവിന്ദ
ടങ്കായുധസമ ഗോവിന്ദ പങ്കേതമമുഖ ഗോവിന്ദ
ടങ്കായുധസമ പങ്കേതമമുഖ സങ്കടനാശന ഗോവിന്ദ
രാദിമന്ത്രഗ ഗോവിന്ദ നോദിതരിപുകല ഗോവിന്ദ (ന
രാദിമന്ത്രഗനോദിത രിപുകല മോദിതമുദാധികല ഗോവി
ന്ദമന്ത്രവപ്രിയ ഗോവിന്ദ സമരജിതാസുരഗോവിന്ദ
ന്ദമന്ത്രവപ്രിയ സമരജിതാസുര ശമധനപൂജിത ഗോവി
ന്ദകാഞ്ചോധിത ഗോവിന്ദ ദിഷ്ണുലിമലഹര ഗോവിന്ദ (ന
ന്ദകാഞ്ചോധിത ദിഷ്ണുലിമലഹര കല്പിതവപുർഗ്ഗ ഗോവിന്ദ
തതപന്തമഗതഗോവിന്ദ സതപഗുണാത്മക ഗോവിന്ദ
തതപന്തമഗത സതപഗുണാത്മക യാതപന്തകഭൃഷഗോ

(വിന്ദ

സ്ഥവിരജനപ്രിയ ഗോവിന്ദ രവികലനന്ദന ഗോവിന്ദ
സ്ഥവിരജനപ്രിയ രവികലനന്ദന മഹിരത്നപ്രിയ

(ഗോവിന്ദ

ദനജകലാന്തക ഗോവിന്ദ മനുവശാധിപ ഗോവിന്ദ
ദനജകലാന്തക മനുവശാധിപ ഫന്നമൽസേവിത

(ശോവിന്ദ

ധാണീനായക ഗോവിന്ദ ധരണീഭരഹര ഗോവിന്ദ
ധാണീനായക ധരണീഭരഹര ധാണീധരധരഗോവിന്ദ
നരനാരായണ ഗോവിന്ദ വരദാനന്ദഗോവിന്ദ
നരനാരായണ വരദാനന്ദ വരകിടിവിഗ്രഹ ഗോവിന്ദ
പങ്കജലോചന ഗോവിന്ദ പങ്കവിനാശന ഗോവിന്ദ
പങ്കജലോചന പങ്കവിനാശന ശങ്കരസേവിത ഗോവിന്ദ
ഫൽഗുന ബാസ്തവ ഗോവിന്ദ വൽഗുരുവാംബുജ ഗോ

(വിന്ദ

ഫൽഗുനബാസ്തവ വൽഗുരുവാംബുജ സൽഗുണമൃതേ
(ശോവിന്ദ

ബലഭദ്രാഞ്ജ ഗോവിന്ദ ബലിമദനാശന ഗോവിന്ദ
ബലഭദ്രാഞ്ജ ബലിമദനാശന കലിമലനാശന ഗോവിന്ദ
ഭദ്രാസോഭാഗോവിന്ദ വിദ്രാവിതപര ഗോവിന്ദ
ഭദ്രാസോഭാ വിദ്രാവിതപര ഭദ്രാത്മപ്രഭ ഗോവിന്ദ
മധുകൈടഭരഗോവിന്ദ വിധൂരവിലോചന ഗോവിന്ദ
മധുകൈടഭര വിധൂരവിലോചന മധുരാനായക ഗോ

(വിന്ദ

യമയേവാരണ ഗോവിന്ദ കമരാകൃതിധര ഗോവിന്ദ
യമയേവാരണ കമരാകൃതിധര കമനീയാത്മക ഗോവിന്ദ
രജനീചാന്തക ഗോവിന്ദ സുജനാഹിതേരത ഗോവിന്ദ
രജനീചാന്തക സുജനാഹിതേരത രജകഗതിപ്രഭ ഗോ

(വിന്ദ

സന്താനഗോപാലം

പാട്ട്

നല്ല വിശേഷങ്ങൾ ചൊൽവാൻ വരിക നി
കല്യാണശീലേ! കിളിക്കിടാവേ!
നന്ദപുരേ വാഴും നാരായണസ്വാമി
എന്നെ വഴിപോലെ കാത്തുകൊൾക
നാരായണസ്വാമി തന്നെല്ലെങ്കിൽ -
ജാരെങ്കിലും സദാ ചൊല്ലിപ്പാടി
കൈവേ നന്നാക്കിച്ച് ഗുഹിച്ചാലും
ഭക്തിയോടെയിതു കേട്ടുകൊൾവിൻ
കണ്ണൻ തളികയിൽ കണ്ണൻതിരുവടി
കണ്ണ മുറുകൊണ്ടു കടാക്ഷിച്ചീടും
കണ്ണൻ കരിമുക്തിവണ്ണൻ മകനന്റെ
കണ്ണാമൃതമാം കഥകൾ ചൊൽവാൻ
പാപങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള താപങ്ങൾ തീരുവാൻ
ഗോപാലലീലകളല്ലോ നല്ല
വൈകിളി ചെല്ലെപ്പറഞ്ഞതുടങ്ങിനാൾ
എങ്കിലോ കേട്ടാലും മാലോകരേ
സന്താനഗോപാലം ചൊല്ലുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
സന്തതിയ്ക്കേറാം പ്രധാനമല്ലോ
സന്തോഷമുണ്ടാകും സമ്പത്തുമുണ്ടാകും
സന്താനഗോപാലം കേട്ടുകൊണ്ടാൽ

നാരായണൻ തന്റെ നാരിമാരുമായി
 ദ്വാരകാതണിയിൽ വസിക്കുകയും
 വീരൻ വിജയനും വന്നാനുകൂലം
 വാരിജനേത്രനെ വന്ദിച്ചാനായ്
 അക്കാലമങ്ങോരു വിപ്രൻ നാലഞ്ചു
 മക്കൾ പിറന്നു മരിച്ചുപോയി
 ദുഃഖം പൊരാഞ്ഞവനാകാലം ദ്വാരകാ
 പക്ഷേ മുകുന്ദനോടേവം ചെന്നാൻ
 ബാലമരണം നീ കേട്ടില്ലേ ഗോപാല
 . നാലഞ്ചു ബാലന്മാർ നാഷ്ടരായി
 നാട്ടിന്നു രാജാവു നിത്യേന്നു കേൾക്കുന്നു
 നാട്ടിലൊന്നും കഴിച്ചിട്ടു
 കേട്ടാൽ നിന്നക്കൊരു കൂട്ടമില്ലതുമേ
 കേട്ടില്ലെന്നല്ലോ നിനക്കു ഭാവം
 എത്ര കൊതിച്ചിട്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി
 എത്ര വഴിവാട്ടു നേൺ ഞാനും
 വേദിയരെക്കൊണ്ടു വേദം ജപിപ്പിച്ചു
 വേദാന്തകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു
 ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജാപാത്രങ്ങൾ തിപ്പിച്ചു
 ക്ഷേത്രം പല പല കേടുപോക്കി
 മലാ നിവേദ്യം വിളക്കും തുടങ്ങിച്ചു
 മാലോകർ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു
 പിന്നെത്തിരുവോണമുട്ടും തുടങ്ങിച്ചു
 എന്നല്ലെടോ ഗണമോമം ചെയ്തു
 സോമവാരവ്രതമിന്നും മുടങ്ങിലാ

നാമൊന്നും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടല്ലിതൊന്നും
 ഉണ്ടായ പുത്രന്മാരെല്ലാം മരിച്ചുപോയ്
 കണ്ടാലുമെന്നുടെ കർമ്മദോഷം
 പണ്ടാക്കുമിവണ്ണമുണ്ടായില്ലാപത്തു
 തണ്ടാർമകളുടെ കാന്ത! കേൾ നീ
 നിന്നുടെ ദൃഷ്ട്യമ്കൊണ്ടിങ്ങനേ വന്നു
 എന്നേ പറയുന്നു കേൾക്കുന്നോരും
 എന്നുടെ ദൃഷ്ട്യമെന്നേ പറയേണ്ട
 മന്നിൽ മറാക്കുമൊത്തമില്ലാ
 എന്നുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ട മുകിൽവണ്ണൻ
 ഒന്നും കല്പത്തില തെല്ലുപോലും
 മല്ലാരിക്കാവമില്ലെന്നറിഞ്ഞാറെ
 ഇല്ലത്തക്കമ്മാറു പോന്നു വിപ്രൻ
 പിന്നെയും ഭാഷ്യ പ്രസവിച്ചു നല്ലൊരു
 നന്ദനനങ്ങായ് മരിച്ചുപോയി
 ഈവണ്ണമെട്ടുസുതന്മാർ മരിച്ചതും
 ഗോവിന്ദനോടേവം വന്നു ചൊല്ലി
 അന്നന്നതിങ്ങനെ കണ്ടാലും കേട്ടാലും
 മൊന്നും കല്പത്തില വാസ്യദേവൻ
 സ്വതാം പുത്രൻ പിറന്നു മരിച്ചപ്പോൾ
 സംഭവം പൂണ്ടിതു ഭൂമിദേവൻ
 ഉണ്ണിതൻ ചത്ത ശവമെടുത്തുടൻ
 കണ്ണന്റെ മുമ്പിൽ കിടത്തിച്ചൊന്നാൻ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു മരിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ഉണ്ണിയെക്കണ്ണ നീ കണ്ടുകൊൾക

പെണ്ണുങ്ങളോടുകൂടി സിദ്ധന
 പൊണ്ണുമാക്കുണ്ടോ വിശേഷജ്ഞാനം
 എണ്ണമില്ലാതോളം ഭാര്യമാരുണ്ടായി
 സ്വണ്ണാദിസമ്പത്തു മേറുമുണ്ടായ്
 സംഖ്യയില്ലാതോളം പുത്രരുണ്ടായി
 പുത്രന്റെ പുത്രനും പൗത്രന്മാരും
 നല്ല സുഖമെന്റെ കൃഷ്ണ നിനക്കിപ്പോ-
 ളില്ലാതെ മരണാൽ ചിന്തയില്ല
 നാട്ടിലിരിയ്ക്കും ജനത്തിന്റെ സങ്കടം
 കേട്ടാലുമില്ലാത്ത ഭാവഭേദം
 കായണ്ണുചില്ലാത്ത കശുല നിന്നുടെ
 സാംസ്രഭംഗികളാക്ഷേപരം
 അമ്മാവനെക്കലചെയ്തു നിനക്കിപ്പോൾ
 സമ്മാനിപ്പാനായിക്കൊണ്ടുപോന്നെൻ
 ദൃഷ്ടിയുറച്ചു മരിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ദൃഷ്ടു നീ ബാലനെക്കണ്ടുകൊൾക
 കൊഞ്ചുവാൻ നിന്നെയെടുത്തോരു പെണ്ണിനെ
 വഞ്ചിച്ചു കൊന്നിലേ ഗോവിന്ദാ നീ
 നിന്നുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ പ്രാണൻ കളുവാനാ-
 ജ്ഞ ധരിയ്ക്കു നീ വാസുദേവ
 വിപ്രന്റെ വാക്കുകളിവണ്ണം കേട്ടപ്പോൾ
 ക്ഷിപ്രം പറഞ്ഞിതു പാത്ഥൻ താനും
 ദുഃഖാശ്വനം മതി പോരും മഹീസുര
 ദുഷ്ടാക്കൾക്കൊണ്ടു ഫലമില്ലേതും
 പത്താംകുമാരനെ പാലിയ്ക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ

പാതാലം വിപ്രാ നീയത്രാദം
 പാതാലൻ വാക്കുകളിലുണ്ണു കേട്ടപ്പോൾ
 പാതം പരിമാസം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ
 അയ്യോ ഇളതപം പാതാതെ നില്ല നീ
 വിജ്ഞാതീതിനു മതിയാകുന്നു
 ഭോഗീന്ദ്രശായിയ്ക്കു സാധിയാക്കാത്തുങ്ങൾ
 ഭോഗ വിനാശഭോഗ സാധിയ്ക്കുന്നു
 ആനന്തലവനു സാധിയാക്കാത്തുങ്ങൾ
 അണ്ണാറക്കണ്ണനു സാധ്യമാമോ
 മിന്നുന്ന സൂര്യൻ വിളങ്ങുന്ന നോത്തു
 മിന്നാമിനുങ്ങിനു ശോഭയുണ്ടോ
 മിണ്ടാതെ നില്പോളാ മൃഗാ നിനക്കില്ലോൾ
 കണ്ടാൽ പൊക്കയില്ലെന്തുചെയ്യാം
 തന്നത്താഴാക്കാതെ മോടിപറയുന്ന
 നിന്നെ ഞാൻ അന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 അന്നോം വില്ലുമെടുത്തു കലച്ചുടൻ
 വിന്നു പറഞ്ഞിതു പാണ്ഡസുനു
 ഇരേഴുപോകത്തു വിമനാരുള്ളവൻ
 ആരാലറിയപ്പെടാത്തു വിപ്രാ
 ദുഷ്ടാധിപാദികളെന്തെ മുടിപ്പോരു
 വെട്ടാംബുരാശി ഞാൻ സവ്യസാചി
 കാട്ടാള നായ്ക്കുന്ന കാലാമിദേവനെ
 കൂട്ടാക്കാതെറൊരു പാണ്ഡവൻ ഞാൻ
 പാതാതെ വിൽകൊണ്ടു വേടനെത്താഡിച്ചു
 മേടിച്ചു പാതാപതാസ്യമെല്ലാം

വാഡവകാനാം ചട്ടുപൊടിച്ചോരു
 സ്മമാക്ഷിടിന പാഡവൻ ഞാൻ
 കണ്ണന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു രണം തന്നിൽ
 കണ്ണാദിവംശം മുടിച്ചവൻ ഞാൻ
 ഒന്നും മനക്കമ്പിൽ വേദിസ്തുവേണ്ട നീ
 നന്ദിച്ചുകൊൾക നീ ഭൂമിദേവ
 പത്നാംകുമാരനെപ്പാലിസ്തുനണ്ടു ഞാൻ
 പാത്താലും വിപ്ര നീയത്രനാളും
 പാലിച്ചില്ലെന്നാകിൽ പാരാതെ വില്ലമാ-
 ള്ളാവകൻ തൻകൽ പതിസ്തുനേൻ ഞാൻ
 ഗർഭം തികഞ്ഞാൽ ഗ്രഹിപ്പിസ്തുവേണം നീ
 അപ്പോൾ വരുന്നുണ്ടു സത്യംതന്നെ
 പാതന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടോരു നേരത്തു
 പാരം പ്രസാദിച്ചു ഭൂമിദേവൻ
 പാരാതെ ഇല്ലത്തു ചെന്നു മഹിസുരൻ
 പതിയോടേവം പറഞ്ഞാനപ്പോൾ
 അയ്യോ റാ കേട്ടാലും ഭായ്ക്കുവഴിപോലെ
 കാഴ്ചങ്ങൾ മേലിൽ ശുഭമൊഴ്ത്തും
 വീരനാമജ്ജ്ഞാൻ വന്നിഹ വില്ലമായ്
 ചാരത്തു വന്നവൻ കാത്തുകൊള്ളും
 ഇന്നിപ്പിറക്കുന്ന പുത്രന്റെ ജീവനെ
 രക്ഷിച്ചുതന്നിടും ഫൽഗുനൻതാൻ
 ഏതും മനക്കമ്പിൽ വേദിസ്തുവേണ്ട നീ
 കൈതവമല്ലിതു സത്യംതന്നെ
 അന്തർജനമതു കേട്ടോരു നേരത്തു

സന്തോഷംപൂണ്ടു സുഖിച്ചിരുന്നാൻ
 പത്താമതും ഗർഭമുണ്ടായി പതിനാലു
 പത്തും തികഞ്ഞിതു മെല്ലെ മെല്ലെ
 അപ്പോൾ മഹീസുരൻ വന്നുപതുക്കവേ
 അപ്പാണ്ടുപുത്രനെക്കൊണ്ടുപോന്നു
 അമ്പുകൾ കൊണ്ടുവന്നീരില്ലമുണ്ടാക്കി
 വമ്പുള്ളപാണുവൻ കാത്തുനിന്നാൻ
 ഈരില്ലം പൂക്കിതു വിപ്രന്റെ ഭാര്യയും
 പേരിനുവേണ്ടുന്ന പെണ്ണുങ്ങളും
 നൊന്തുവിളിക്കുന്ന കേൾപ്പാൻ ചെവിപറുത്തു
 സന്തോഷംപൂണ്ടു ഗൃഹസ്ഥൻ റിന്നാൻ
 വില്ലംകലച്ചൊരു ബാണവും കൈക്കൊണ്ടു
 വില്ലാളി ഫൽഗുനൻ കാത്തുനിന്നാൻ
 ഈരില്ലം തന്നിപ്പൊറുത്തു പെണ്ണുങ്ങൾ
 ഏറ്റം കലമ്പുവാൻ വന്നുകൂടി
 റില്ലെന്നമെന്നു വിവാദിച്ചു റില്ലുമ്പോൾ
 റില്ലാനന്തതൊട്ടും തോഴിമാരേ!
 അയ്യോ മകളേ കിടന്നാൽ കണക്കല്ല
 മെയ്യോട്ടുചേർന്നിറിയെന്നൊരുത്തി
 റോവു വരുമ്പോളെഴുന്നേറ്റു റില്ലെന്നും
 അല്ലെങ്കിൽ റോവുശമിച്ചുപോകും
 കമ്പിട്ടിരിയ്ക്കാതെ കുറ്റം പലതുണ്ടു
 കുട്ടിയ്ക്കുതാലുമുണ്ടായ്ക്കും
 ഈവണ്ണമേരോരൊവാക്കുകൾ കേൾക്കായി
 ഈരില്ലം തന്നിലേ കോലാഹലം

പത്തായ മാസവും പത്തുദിവസവും
 പത്തുവിനാഴിക ചെല്ലുന്നേരം
 നൊന്തുവിളിച്ചു പ്രസവിച്ചു പത്തിയും
 എന്തുകിടാവെന്നു നോക്കുന്നേരം
 പെറ്റുകുമാരനെ പ്രാണനമില്ലാതെ
 ചത്ത ശവംപോലും കാണാനില്ല
 പെണ്ണുങ്ങളൊക്കുവേ വാവിട്ടുലദാവ-
 തിണ്ണുന്നു ചെന്നിതു പാതമൻ താനും
 നേരവും നോക്കിയിട്ടില്ലം ഗൃഹസ്ഥനും
 പാശമുഴന്നങ്ങു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 പെണ്ണുങ്ങൾ വന്നു പറഞ്ഞു പതുക്കുവേ
 ഉണ്ണ ശവംപോലും കാണാനില്ല
 മോഹിച്ചുവീണങ്ങുതണ്ടു മധീസുരൻ
 ആകെത്തൊഴിച്ചു കുഞ്ഞുംകൊണ്ടു
 വേഗോപാതമന്നെറ മുന്തിലണഞ്ഞുടൻ
 വേദനയോടെ കയത്തു ചെന്നാൻ
 വിര ധനഞ്ജയ ശൂര ധനഞ്ജയ
 പാതാതെ വരുന്നിടത് ചടികൊൾക
 വില്ലംകലച്ചൊരു ബാണവും കൈക്കൊണ്ടു
 വില്ലാളിവിരനും നില്ക്കുന്നേരം
 കാലന്റെ കിങ്കരർ വന്നങ്ങുവേഗോ
 ബാലന്റെ ദേഹവുമകൊണ്ടുപോയി
 ഇരുന്നാളുമെന്റെ പുത്രന്റെ വിഗ്രഹം
 മാത്രമെന്നാകിലും കാണാനുണ്ടായ്
 റിന്റെ പരകൃമം കൊണ്ടിന്നു ബാലകൻ

തന്റെ ശവം വാലും കാണാറില്ല
 എന്തെല്ലാമോരോ ജളതപം പറഞ്ഞു നീ
 കന്തികമാക നീ താനെല്ലോ
 ഗംഗാധരനെ പ്രമരിച്ചു വൈഭവം
 എങ്ങുപോയങ്ങുന ചൊല്ലെണോട
 ദുര്യോധനാഭിയെ കൊന്ന പരാക്രമം
 അയ്യോയെന്നങ്ങുന യെങ്ങുപോയി
 തൊണ്ടന്മാരിങ്ങിനെ മേറിപരയുന്നു
 കണ്ടാലുമെന്നുടെ കാമദോഷം
 ഭീരുവാം നിന്നുടെ ഭീഷണം കേട്ടപ്പോൾ
 നേരെന്നു ബോധിച്ചതെന്റെ മോഹം
 നിയ്തിനി വൈകാതെ തിന്മിൽ പതിച്ചാലും
 ചെയ്യുന്നതെല്ലാമബദ്ധം തന്നെ
 അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട നീ വല്ലഭം പൊയ്ക്കാൾക
 വല്ലാതെ ചാവുന്നതെന്തിനിപ്പോൾ
 നിന്റെ ശരീരം ദഹിയ്ക്കുന്ന കാണുവാൻ
 എന്റെ ശിരസ്സിൽ ലിഖിതമുണ്ടോ
 നീളെത്തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു വില്ലുമാൽ
 നീളാൻപാതാളം തന്നിൽചെന്നു
 കാണാഞ്ഞുവേഗേന സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചു
 ചെന്നാനവിടേയും കണ്ടതില്ല
 കാലപുരിയിലും ചെന്നു ധനഞ്ജയൻ
 ബാലനവിടേയും കണ്ടില്ലെന്നായ്
 എങ്ങുമൊരേടത്തും കാണാഞ്ഞുവേഗേന
 ഇങ്ങു ധരണിയിൽ തന്നെ പോന്നു

തിരണ്ഡൈം കൂട്ടിട്ടു തിരുംവിടിപ്പിച്ചു
 തിണ്ണന്നുകത്തിജപലിജ്ജനേരം
 മൂന്നു പ്രദക്ഷിണംവെച്ചു ധനഞ്ജയൻ
 മൃത്തികൾ മുവുമേയം വണങ്ങി
 വില്ലം ശരങ്ങുംകൂടിപ്പിടിച്ചുടൻ
 തെല്ലുംമടിയാതെ തിരയിൽച്ചാടാൻ
 ഭാവിച്ചുറച്ചുടനോടിയണഞ്ഞപ്പോൾ
 ഗോവിന്ദൻ ചെന്നു കരംവിടിച്ചു
 നീല്ലെന്റെ ഫൽഗുനാനിയെന്തു ഭാവിച്ചു
 തിരയിൽ പതിജ്ജനതെന്തിവിപ്പോൾ
 ഞാനല്ലയോ നിന്റെ ബന്ധു ധനഞ്ജയ
 ജ്ഞാപികൾക്കുധാരം ഞാനാകുന്നു
 കുന്തികുമാരക പോകാം വൈകാതെ
 ചിന്തിച്ചുകാൽ വരുത്തിടുനേൻ
 പാദത്തെ നിത്യന്റെ തേരിൽ കരേറുക
 വീര വിജയ വിഷാദിജ്ജേണ
 മൂന്നുലോകത്തെയും മൂന്നടിയാക്കിയ -
 മൂന്നവൻ മാധവൻ കൃഷ്ണനുണ്ണി
 നാരായണദേവനോവമരുൾചെയ്തു
 തേരില്ലുരേറിയിരുന്നരുളീ
 വീരൻവിജയനും കൂടെക്കരേറിനാൻ
 തേരുതെളിജ്ജനദാരുകനും
 നേരേ പടിഞ്ഞാട്ടു നോക്കിത്തിരിച്ചിതു
 നാരായണനും ധനഞ്ജയനും
 ആഴികളേഴും കടന്നു പന്തക്കവേ

നാഴികനേരം കഴിഞ്ഞിടാതെ
 ലോകാലോകമതുമാത്ര കടന്നവൻ
 ലോകാധിപാഥൻ ധനമുയരും
 സൂര്യന്റെ രശ്മികളില്ലാത്തതിൽപ്പരം
 കൂരിരുട്ടല്ലാതെ മരൊന്നില്ല
 കണ്ണുകൾ കാണാഞ്ഞ പാണ്ഡുകുമാരനും
 ദണ്ഡത്തുടങ്ങി മണ്ണിലപ്പോൾ
 തന്റെ സദർശചക്രത്തെ ധ്യാനിച്ചു
 താമസംകൂടാതെ വാസുദേവൻ
 കോടിദിനശതാർ കൂടിയുദിച്ചോരു
 മോടികലൻപ്രകാശത്തോടെ
 ഭാടിയണഞ്ഞിതു ചക്രം സദർശം
 പേടിച്ചമണ്ടിയിരുട്ടശേഷം
 നല്ലവെളിച്ചം തെളിഞ്ഞതാരുണത്തു
 നന്നായ്പ്രസാദിച്ച പാണ്ഡുസുന്ദര
 ഗോവിന്ദ മാധവ കൃഷ്ണ മാനന്തക
 ഗോപിമനോഹര വാസുദേവ
 നാരായണാനന്ദ വിഷ്ണു ജനാർദ്ദന
 നാഥ നമസ്കാരമെന്നിവണ്ണം
 ദാമോദരന്റെ തിരുനാമപൂർവാടി
 സാമോദമിങ്ങിനെ പോകനേരം
 കോടിദിനശതാർ പ്രകാശന
 കാണായി വൈകുണ്ഠമായ ലോകം
 പാലാഴിതൻ തിരമാലാവതത്തിന്റെ
 കോലാഹലങ്ങളും കേൾക്കാറായി

റിമാഴമുളളൊരു ക്ഷീരാഞ്ചിതൻതിരെ
 വേഗത്തിൽ ചെന്നങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 ഈരേഴലകിന്റെ വേരാഴ്ത്തിടുത്തു
 ധാരായണൻതന്റെ ദിപ്പുദേഹം
 ഒരേ വിശേഷിച്ചു കാണാറായ്ക്കുന്നു
 രാമോ വേദാങ്ങൾ വേറെ വേറെ
 പൊന്നും മണികളും മിന്നും കരൾവിറം
 മുനിലാത്താറങ്ങു കാണായ്ക്കുന്നു
 മുത്തും പവിഴവുമൊത്തു വിളങ്ങുന്നു
 പത്തനജാലങ്ങൾക്കുറമില്ല
 പത്താമാറുളള തങ്കങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള
 പുത്തൻ ഗുഹങ്ങൾക്കുറമില്ല
 എഴ നിലയുള്ള മാടങ്ങളിങ്ങിനെ
 എന്താനല്ലൊരു നൂറു കോടി
 ദേവേന്ദ്രൻ തന്നുടെ ഭാഷ്യാർമ്മമായി
 ദേവന്റെ മുഖിലും കാണായ്ക്കുന്നു
 ഉപ്പുശീ മോകാ രംഭാ തിലോത്തമ
 സാരസ്വതാംവണ്ണം പാടിടുന്നു
 ഓടക്കുഴൽവിളിയമ്മാവാട്ടവും
 കേടറ കൂത്തുമുണ്ടങ്ങു ഭാഗേ
 ദാമോദരന്റെ തിരുനാമവും പാടി
 സാമോദമിങ്ങിനെ പോകുന്നേരം
 രാമോ വിശേഷങ്ങളെത്ര മനോഹരം
 ആരോമലാവണ്ണം കാണായ്ക്കുന്നു
 വാലു കർണ്ണളിൽ വാലായുധത്തോടും
 വാവാജനങ്ങളും കാണായ്ക്കുന്നു

വിഷ്ണുസ്വരൂപത്തെ പ്രാവിച്ഛ ഭക്തന്മാർ
 വിഷ്ണുസ്തുതിചെയ്തു നിന്നിടുന്നു
 ഈവണ്ണമോരോന്നു കണ്ടു പതുക്കെവെ
 ദേവന്റെ മന്ദിരം കണ്ടു പിന്നെ
 മാണിക്കരത്തവിളക്കു നിറക്കുവേ
 കാണായി കൃഷ്ണനുമെങ്കൂറാൻ
 സപ്തശനായുള്ള തല്ലേ ശയിയ്ക്കുന്ന
 ചിത്പുരുഷാംബുജം കാണായ്ക്കുന്നു
 വൊന്നും കിരീടവും മിന്നും കരുധിരം
 മിന്നുന്ന ഞാറ്റി മേലേകവുണ്ടും
 ചൊല്ലൊണ്ടു പങ്കജംപോലേ വിളങ്ങുന്ന
 തൂക്കുന്ന രണ്ടും തിരുമുഖവും
 അണ്ണൊരുതൂക്കുളാകലഭംഗിയും
 കണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും കവിർത്തടവും
 ഭംഗികളും തിരുമാവിൽ വാമാല
 കൌസ്തുഭോത്തവും ശ്രീവത്സവും
 ശംഖം ഗദാ ചക്രം പങ്കജാഭന്റെ
 കങ്കണം മോതിരം കാണായ്ക്കുന്നു
 ചിത്രം വിചിത്രം കുറികൾ പലവിധ
 മെത്ര മഹാഹാരമെന്നേ വേണ്ടു
 ശ്രീദേവിയും പിന്നെ ഭൂദേവിയും
 രണ്ടു ഭാഗേ വസിച്ചതു കാണായ്ക്കുന്നു
 പക്ഷിസ്രാവാകം ഗന്ധസനെ കാണായി
 ലക്ഷം മുറികളും ദേവകളും
 തുഞ്ചക നാരദാംബുജലോചനൻ

അംബുജബാണാരിദേവൻതാനും
 മുപ്പത്തുമുക്കോടി ദേവകളോക്കുവേ
 തതകരന്മാരായി വന്ദിയ്ക്കുന്നു
 വിപ്രന്റെ പുത്രന്മാരേയും ഭഗവാന്റെ
 തല്പേ ശയിയ്ക്കുന്ന കാണായ്ക്കുന്നു
 ശ്രീദേവി തന്റെ മുമ്പും കുടിക്കുന്നു
 ഭൂദേവബാലന്മാർ ക്രീഡിയ്ക്കുന്നു
 പത്താം കുമാരനെ മാർപ്പത്തു ചേർത്തടൻ
 പൊൽത്താർമകൾ മുമ്പു നൽകീടുന്നു
 നാലാണ്ടു മയ്യാണ്ടു പുക്കു കുമാരന്മാർ
 ത്രൈലോക്യാഥന്റെ മെത്തതന്മേൽ
 ചെന്നു കരേരുമിറങ്ങും പതുക്കുവേ
 പിന്നെത്തിരുമടി ചെന്നിരിയ്ക്കും
 പന്നഗരാജനവൻ തന്റെ ദേഹത്തിൽ
 ചെന്നു കരേറുന്നു ബാലന്മാരും
 ഘോരമായുള്ള ഫണത്തിൻ മുകുളേരി
 സൈപരമാസ്താഴുന്നു ബാലകന്മാർ
 ശ്രീവാസുദേവനും കന്തിതനയനും
 വൈകുണ്ഠം തന്നിലും ചെന്നിറങ്ങി
 തേമിന്മേൽനിന്നങ്ങിരങ്ങീട്ടിരുവതും
 ചേരുന്ന വണ്ണം സ്തുതിച്ചിടുന്നു
 ലോകേശനാഥനാം നാരായണസ്വാമി
 തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു മെല്ലേ
 വിണ്ണുഭഗവാൻമന്നേരം മെല്ലേവേ
 കണ്ണാജ്ഞാനാനന്ദം തൃക്കണ്ണാർത്ഥം

പുഞ്ചിരിയാകും തളിരും റിലാവുകൾ
 തഞ്ചും കടാക്ഷവും തുകിത്തുകി
 സുന്ദരന്മാരാമവരോടു ഗോവിന്ദൻ
 മനമാംവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു
 കിത്തികളൊക്കുവേ കേട്ടു പരക്കുവേ
 മുത്തികൾ കാണുതിന്നാശയുണ്ടായ്
 എന്നതു കാണും ഭൂമീസുരേന്ദ്രന്റെ
 സന്ദാനാമം ഞാൻ കൊണ്ടുപോന്നു
 എന്നാലിരുവരുമൊന്നിച്ചിവിടേയ്ക്കു
 വന്നിടുമെന്നു നമുക്കു ഭാവം
 ധാത്രിസുരേന്ദ്രന്റെ പത്തു സുതന്മാരു -
 മത്ര വളരുന്നു ജാതാമാദം
 അച്ഛനെണ്ണികൾ വമ്മെ വിളിയ്ക്കുന്നു
 അമ്മയെന്നുംബുദ്ധപുത്രിയേയും
 ഇച്ഛയ്ക്കു ചേരുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നു
 ഇച്ഛയോടേ ഞാൻ വളർത്തിടുന്നു
 എന്നാലിവരെയും കൊണ്ടു പോയാലും
 നന്നായനുഗ്രഹിച്ചിടുമെന്നാൽ
 പ്രാണിവധംകൊണ്ടു വിശുദ്ധർക്കിരുവരും
 മാലിന്യമുള്ളതുമിന്നു തിന്നു
 എന്നതിന്നുണ്ടൊരു കാരണമിക്കാലം
 റിഷഭയെന്നു വരുത്തിടുവാൻ
 ഭൂമിയ്ക്കു സൗഖ്യം വരുത്തിട്ടിരുവരും
 സാമോദമിങ്ങോടു പോന്നുകൊൾവിൻ
 അന്തണശ്രേഷ്ഠനുമെന്തജ്ഞാതിനും

സന്തോഷം നൽകവിൻ വിരന്മാരേ
 ഉണ്ണികളൊക്കവേ പോയാലും വൈകാതെ
 കണ്ണാ കടൽവണ്ണ് പാണ്ഡുസുനോ
 ഏന്നുള്ളതല്ലൊല്ലാമവർ കേട്ടു
 നന്നാൻ പ്രസാദിച്ചു കൈവണങ്ങി
 ഇങ്ങു വരികെന്നു കൈകാട്ടിച്ചൊന്നപ്പോ-
 ഉങ്ങോട്ടു മണ്ടുന്നു ബാലകന്മാർ
 അച്ഛനുണ്ടോ നിങ്ങൾക്കെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ
 അച്ഛനെച്ചെന്നു തൊട്ടുകാട്ടി
 മാതാവിനെപ്പിന്നെ ചോദിച്ചു നോരത്തു
 ലോകമാതാവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി
 ഇങ്ങു വരികെന്നു കൈകാട്ടിച്ചൊന്നു-
 പ്പോളുണ്ണികളാരുമടുക്കുന്നില്ല
 ഇന്ദിര തന്നുടെ ബാലകൻ പിന്നാക്കം
 പിന്നാക്കം നോക്കി മുഖം തിരിച്ചു
 എന്തുവേണ്ടെന്നങ്ങുഴന്നാരിരുവരും
 കന്തീതനായനും കൃഷ്ണൻ താനും
 അന്നേരം വിഷ്ണുഗേവാൻ പതുക്കവേ
 കുന്നു കടാക്ഷിച്ചു പോവാനായി
 അപ്പോൾ കുമാരന്മാരൊക്കെപ്പറപ്പെട്ടു
 കെല്ലോട്ടു കൃഷ്ണന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നാർ
 ഇല്ലവുമച്ഛനുമമ്മയുമെന്നുള്ള
 തെല്ലാമവർക്കുള്ളിലപ്പോൾ തോന്നി
 മായാസമുദ്രത്തിൽ ചാടിച്ചു മാധവൻ
 പോയാലുമെന്നൊരു ദൃഷ്ടികൊണ്ടും

വിന്നാലെ മണ്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതു ചിലർ
 പിഞ്ച നടന്നു ചിലരന്നേരം
 മുട്ടുകൾ കുത്തിയും നീന്തിയിഴഞ്ഞിട്ടും
 പെട്ടെന്നവരൊക്കെ യാത്രയായി
 പാറാതെ ബാലകന്മാരേയുമാനേരം
 തേരിൽ കരേറി മുക്കുന്നപ്പോൾ
 യാത്ര തൊഴുതു നടന്നാരിരുവരും
 ധാത്രിസരേന്ദ്രന്റെ പുത്രരോടും
 പാറാതെ പോന്നിങ്ങു പോവാവരും പുക
 നാരായണനും ധനുഞ്ജയനും
 പാറാതെ വിപ്രന്റെ തിപ്പത്തു ചെന്നടൻ
 വീരനാമജ്ജുനൻ കൃഷ്ണൻ താനും
 വാതുകൾ ചെന്നു വിളിച്ചു തുറപ്പിച്ചു
 വാരിജാദോത്രനാമജ്ജുനനും
 ഉണ്ണമുറക്കുവുമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 കേണവസിജ്ജുന്ന വിപ്രദേവൻ
 ആമെന്നറിവാൻ ചുറ്റത്തു പുറപ്പെട്ടു
 തേരിലാമ്മാറങ്ങു നോക്കുന്നേരം
 എന്തൊരു വിസ്മയമെന്നു വിചാരിച്ചു
 ശാന്തൻമഹീസുരൻ ഓന്നുപോരും
 ഉണ്ണികളെക്കൊണ്ടുപോന്നു മഹീസുരൻ
 ഉദ്യസരേന്ദ്രനു നൽകിച്ചൊന്നാൻ
 പത്തു സുതന്മാരും വന്നു മഹീസുര
 പാലിച്ചുകൊണ്ടാലും മോടത്തോടേ
 എന്നുപറഞ്ഞു കൊടുത്തൊരു ബാലനെ
 ചെന്നു പിടിച്ചു തഴുകി വിപ്രൻ

കണ്ണനീർകൊണ്ടഭിഷേകവുംചെയ്തു താൻ
 കണ്ണനെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു
 പാമ്പൻറെ കാലും പിടിച്ചുളള മാവുത്തു
 ചേർത്തു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു വിപ്രൻ
 അയ്യോ ഞാൻ റിന്നോടബദ്ധം പറഞ്ഞതു
 പൊയല്ല പാമ്പ് സമീപിച്ചിടണം
 സ്വപ്നത്തിൽക്കൂടെ നിരൂപിച്ചു വയർത്ത
 സന്തോഷമെന്നേ പറവാൻള്ളൂ
 നന്നായ്ക്കും തവ നന്ദകമാരക
 നന്നായ്ക്കും തവ പാണ്ഡ്യസുന്ദരോ
 ഏന്നു പറകയും കണ്ണനീർ വാക്കയും
 നന്ദനന്മാരെ പുണരുകയും
 കക്കത്തെടക്കയുംമോരോന്നു വാഴ്ത്തിയും
 കാഞ്ചാൻ മനോഹരമെന്നേ വേണ്ട
 അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുട -
 നന്തികെ മെല്ലവേ ചൊല്ലിനിന്നാൻ
 ഈവണ്ണം പത്തു കമാരകന്മാരെയു -
 മീശപ്രാനന്ദഗ്രഹംകൊണ്ടു കിട്ടി
 പുത്രന്മാർ പത്തുമൊരുമിച്ചു മന്ദിരേ
 ധാത്രിസുരേന്ദ്രൻ സുഖിച്ചു വാണാൻ
 ഇക്കഥ പാട്ടുകൾ പാടി രസിയ്ക്കിലും
 കേട്ടു വസിയ്ക്കുന്നു മാനുഷക്കും
 സന്തതിയുണ്ടാകും സമ്പത്തുമുണ്ടാകും
 ലോകത്തു കിത്തികൾ വലിച്ചീട്ടും.

സന്താനമോപദേശം പാട്ടു നമുക്കും.

പാഞ്ചാലി സ്വയംഭാരം.

പാട്ട്.

ഒന്നാം പാദം.

അത്തിയണിന്മേലും പുത്തിരുന്നാമുഖൻ
അപ്പന്നേരിപ്പടയും ശങ്കരാപുത്തവിധും
പകപവും പായസവും മാമ്പഴം തേക്കനിയും
ഭക്തിയോടൊരുവുമ്പു കൈതൊഴുതേനടിയൻ
ബുദ്ധിതെളിഞ്ഞമുതു ചെയ്യണമസ്തിമുഖൻ
പുരാണമായാകമാ ചൊൽവാണിനിയ്ക്കു തുണ
പങ്കജപൂവിൽമാതേ വാണീസരസ്വതിയെ
പാൽമൊഴി പുകേ താഴേ ഭാരതി നീ തുണയ്ക്കു
ഭക്തജനത്തിന്മഹാഭാത്തവേദാത്മവിത്തേ
പാരം പരാപരത്തിനാധാരമായ ശക്തി
ഉടായ വായു ഞാനോ ഉടുത്തൊരുട്ടകത്തു
ഉടെ മുളച്ചെഴുന്നോധാരമായ ശക്തി
നീറെച്ചുട്ടഗ്നിയുടെ പാരായത്തണ്ടുപോലെ
മാരാതിരുന്നതൊരു ശക്തി ശിവായമെന്നെ
അല്ലലിടത്തേ കഴലാളായ ദ്രൗപതിയെ
അജ്ഞാൻ മാലവച്ച വാഞ്ചൊൽവാൻ തുണയ്ക്കു
പങ്കജപൂവിൽമാതേ ഭാരതീ നീ തുണയ്ക്കു
അല്ലൽക്കൂടാതെ വാണീ പാസുസുന്ദരധനാദി
അമ്പോട പരാപരത്തിൽ വാണീരുത്തൊരു കാലം

അസ്രശാസ്രം പഠിച്ച ശ്രോണരോടനു റാനായ്
 ആസ്തായത് ദക്ഷിണസ്തഞ്ജനൻ പാഞ്ചാലനെ
 ആചാര്യവൈത്തനം കൈകാൽ പിടിച്ചു കെട്ടി
 ആശാനെറ മുഖിൽവെച്ചു ദക്ഷിണ ചെയ്തവാറെ
 ആധിയൊഴിഞ്ഞു ചൊല്ലാലമ്പോടയച്ചമൂലം
 അജ്ഞാൻ താനിനിസ്തു ബന്ധുചാകേണമെന്ന്
 അന്നേ വിളിച്ചു ഭൃഷി രാജ മോമം തുടങ്ങി
 പുണ്യബലിയാൽ വന്നു ധൃഷ്ടദ്യുതൻ പിറന്നു
 പൂമാതുമെന്തപ്പുള്ളി വില്ലം പിറന്നവാറെ
 പൂരാണമായി ഭൃഷി ചൊല്ലിതു രാജനോട്
 പാഠിച്ചു പിൽകലച്ചങ്ങെന്തുമെയ്യുന്നവകെ
 പാൽമൊഴി മാതിനാളെ മാലയിടാവിതെന്നു
 പാഞ്ചാലനാദിമിച്ചു പതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു
 പാരാതെ കർമ്മംചെയ്തു നാലോം നാളിലന്നു
 പാത്ഥിവാസായോടെ കൃഷ്ണയെന്നിട്ടു പേര്
 പൈതൽ മനോഹരിസ്തങ്ങാരായ മാസത്തിങ്കൽ
 പാച്ചോറുമുട്ടിയാരോതിരം കൈവളയും
 പാടകം താലിയുടഞ്ഞാളാഞ്ഞാളിട്ടു
 പൈതൽ മനോഹരീസ്തു മൂന്നിൽ മുടീയിറക്കി
 അഞ്ചു വയസ്സിൽ കാതു കത്തിക്കുടമിട്ട്
 അഞ്ചാതെ പൂഞ്ചായലാളക്ഷരവിദ്യ കെററ
 ചെഞ്ചോലയിങ്കൽ മുല്ലത്തെപ്പോൽ വളരും പെണ്ണ്
 ചേച്ചയോടാട്ടം പാട്ടും പൊന്നരിവീണ വേണു
 ചെമ്മേ പഠിച്ചു കന്നിതന്നെ തുടന്നുവന്നു
 പൊന്നയമായ വേപ്പം ഉണ്മയിൽ വെണ്മപൂണ്ടു

ചെഞ്ചാരി വായുലഭം മഹാസം തുടങ്ങി
 കന്ദർപ്പനെല്ലെല്ലെ തെളിയിക്കൊണ്ടിത്തുടങ്ങി
 വാർകൊണ്ടെഴുന്നാട്ടു വാലോലമാക്കുടങ്ങി
 മഞ്ഞപ്പൊട്ടുവെട്ടു മാധുര്യംതുടങ്ങി
 വാർകൊണ്ടും വിരവിലാരംഭമാക്കുടങ്ങി
 ചോർകാതിലൊക്കെ മാറി ചൊന്നോല പൂണ്ടു
 ചന്തം തഴച്ചാമണിപ്പിച്ചു ചൊന്നോലകളെക്കണ്ടാൽ
 നേരില്ല മാർഗ്ഗം നോക്കേയതുപ്രതിന്ന
 നാരിൽ മണിമണാളൻ നാരിജാങ്ങളേയും
 കാലാന്തരത്തിന്നിവളാളാക്കുന്നതിൽ
 കാലമിനിസ്സിറിയു ഭർത്താവു പോയ്ക്കഴിയും
 കാലാന്തരം മലർമാതും യേപ്പെട്ടു
 അന്തകനുള്ള പിത്തമുള്ളിൽ യേപ്പെട്ടു
 നിറമേ വരണമുള്ള വരണൻ യേപ്പെട്ടു
 നിലകേട്ട വന്നുവന്നെന്നുസാതെ മാതരല്ലാം
 നിട്ടവില്ലിട്ടു വാടി മനതാപമായിത്തയ്ക്കോ
 അണിചായൽ പൂങ്കുഴലി മണിമാർകൾ പൂരടന്ത
 മണിമാളികയ്ക്കു മിതെയിളമാതരോടുകൂടി
 കളിമാറിയാണിനോടൊട്ടിവാതിരുന്ന കന്നി
 മികവാൻ ഭക്തിയോടേ വ്രതവും വിഴച്ചിടാതെ
 തിരുവാതിരയും തിരു ഏകദശിവ്രതങ്ങൾ
 തിരുവോണമഷ്ടമിയും തിരമായ ദേവപൂജാ
 തരണി തുലാക്കളിയും താമര കന്നിവ്രതം
 കെവോലെ ചൊല്ലു കന്നിവ്രതവും വിഴച്ചിടാതെ
 ഓരോ കഥാപുരണകാവ്യങ്ങളും പഠിച്ചു

പുരനാരിമാർ പലരും ഭക്തിമൂർത്തിയായാറെ
 ഉരനാരിമാർക്കു ഗീതം നടന്നു കളിവിനോടും
 വിരിയുന്ന പൂമലർക്കും ചൊഴിയുന്ന കാവു ചുറ്റും
 പരിവർത്തിപ്പെടുന്നതും കയ്യിൽ കോയിലും മയിലും
 മലരുന്ന ചന്ദനവും അകിൽഭവതാരമോരോ
 മണമോടെഴുന്നാമണം ഇളകുന്ന ദണ്ഡലൂടെ
 നളിനം പൊരുത്ത മിഴി നാണിച്ചുകൊണ്ടൊളിച്ചു
 അലർബാണവീരനാട്ടു നിലനിന്ന കോലമയ്യോ
 പടകൊണ്ടെഴുന്ന മന്നൻ പാഞ്ചാലനാജനെനെ
 പടയാളിമാർക്കുളോടങ്ങിയിച്ചു വൈകിടാതെ
 വടിവൊട്ടു കോപ്പിടുകായിന്നു സ്വയംബരത്തെ
 വൈകരുതെന്നു മന്നൻ വൈഭവമായ് മുതിന്നു.

— 2 —

രണ്ടാം പാദം.

അഭിഗ്രഹത്തിലുമൊക്കെ നടത്തി സ്വയംബരമോഷവി
 (ശേഷം
 അതുതരമാകിയ ദൂതരെവിട്ടറിയിച്ചിതു ദിക്കുകളൊക്കെ
 ചെട്ടികൾ പട്ടമപ്പരദേശികൾ ശുഭജനങ്ങളുമെല്ലാം
 തെക്കർ വടക്കുമപ്പരിഷാദികളൊക്കെ വരേണമതി
 (ഒന്നു
 ദിക്കുകളൊക്കെ നടത്തി വിശേഷമതിന്നു നൂപന്ത്രനമ
 (സ്വാൽ
 ദിവിതാക്ഷിയടിച്ചു ചൊല്ലാൻ കൊട്ടി നടത്തിയിതു
 (അതാൽ

നാടീടിയിൽ ചില വീടോട് വീടിക വെട്ടുനിരത്തിയിത
 (ത്താൽ
 നല്ല ജനം ചിലർ ചിലികളോടവർ വേട്ടവർ ജാതിക
 (ളൊക്കെ
 കാട്ട കളഞ്ഞു മരങ്ങൾ പരിച്ചു നിലങ്ങൾ നിരത്തിയിത
 (ത്താൽ
 കല്ലടകൊണ്ടു പടുത്തു ചമച്ച ചിതത്തോടു ദിക്കുകളും
 (ക്കെ
 കോട്ട കിടങ്ങോടു വാടയതിൽപ്പരം വീടു മതിൽപ്പാമെ
 (ല്ലാം
 കൊട്ടിലുമാറ്റം പന്തൽ മണിപ്പൂർ മറു മണിപ്പൂർ വേറെ
 കോട്ടയകത്തു നിരത്തിയ വീടിക വാണിഭോഗ്യമെല്ലാം
 എട്ടു ദിശിജ്ജു നിറത്തിയ തോരണക്കൊടി കൂറകളമ്പാ
 (ൽ
 എത്രതാത്തിൽ വഴിജ്ജു നിരത്താമിട്ടു വിളക്കുകളെല്ലാം
 മറു മണിത്തറപോൽത്തറ കല്ലുകൂത്തമണിത്തറവേറെ
 മച്ചാകെട്ടുമടക്കുകളെട്ടിയടപ്പുകളെത്ര തരത്തിൽ (റേ
 പൊൻമുടി മണവർകൾക്കു നിരത്തരമായ മണിപ്പൂർ വേ
 രത്തമണിത്തരമാളികയും മണിമണ്ഡപമാദികൾ വേറെ
 മാടണിയും മൂല മാതൃമനോഹരമാന്റിപപാടുകൾ വേറെ
 മാമുനിമാർ മറയോർ ജാവാസകരേമമണിപ്പൂർ വേറെ
 ആടിനാചാക്കിയർക്കുത്തുമാങ്ങുകളമ്പലമങ്ങൊരു ഭാഗേ
 ആടിനാ മാതൃമണിമയതട്ടു കളിപ്പതുമങ്ങൊരു ഭാഗേ
 അമ്മാത്തോടു പാടുന്ന വരാംഗനമാറൊരു ഭാഗേ
 ആയുധപാണികളൊത്തു നിരന്നു കളിപ്പതുമങ്ങൊരു ഭാ
 (ഗേ

കാവ്യപുരാണകഥാദികൾകൊണ്ടു കളിപ്പതുമങ്ങൊരു ഭാ
നല്ല വിഷക്കൊടിയഴിക്കു തടച്ചു വിളക്കുകൾ ചുറ്റും (ഗേ
മുത്തൊട്ടു മണമണിപ്പവിഴങ്ങൾ പതിച്ചു നിറയ്ക്കുതോറും
മുമ്പു പിറഞ്ഞു വില്ലൊട്ടമെത്രമിരിപ്പതിനെത്രവിചിത്രം
പൊൻപടി ഉത്തിരവും നിരത്താരണമക്കൊടിക്കുകുളമ്പ
(ലവ്യം

പച്ചൊരു പീഠമതിന്നുടമീരുവിരിച്ചുപുലിത്തുകൽകൊണ്ടു
വാരണചമ്മൊടാരിയർ ചോലയിൽ വച്ചിതു വില്ലൊട്ട
(യന്ത്രം

ഇച്ചപതിച്ചു വിളക്കിതപാട്ടമിതത്തൊട്ടു തോഴിയൊത്തേ
ഇട്ടാവായ്ക്കുരലൊച്ചപെരുക്കിയെടുത്തിതുവെൺകടവാടേ
മറുമണിക്കട പെൺകുത്തുമണിക്കടയോടേ (ടെ
കറവർതുകട കുത്തുമണിക്കട വെൺചാമരിയിത്തരമോ
കൊട്ടിന ഭേരി മിഴാവൊട്ട കൊമ്പൊട്ട ചെണ്ടയിടക്ക
(പെരുമ്പറയും

കൊമ്പൊട്ട ചിന്നമിടക്കുകൾ താളമൊടിട്ടിശിയൊക്കെ
(മുഴക്കി

എപ്പുരുപ്പാദികൾ ദിക്കുകളൊക്കെ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു വ
(തന്നു

തക്കസമാദികൾ സിദ്ധപരായണരൊക്കെ നിറഞ്ഞു വി
(മാനേ

വിപ്രരു മാമു നിമാർപ്പലചൊത്തു തിരക്കിവരുന്തിതു ചുറ്റും
വിശ്വാമിത്ര പരാശര പാണിനി കാശ്യപനാദികളോടേ
ശുക്രനാശ്വത ചന്ദ്രപുലസ്തു ഗ്നാഗസ്തു വസിഷ്ഠനുമായേ
ശുദ്ധവരായനക്ഷത്രവരയണ കാശ്യപനശ്വന്തിദേവകളും
ഗന്ധപുകിനാരകിന്ദുതപാദികൾ തുഞ്ചന നാരദനെന്നെ

ഗണ്യസുഗണ്യമഹാമുനീമാർ പല ശിഷ്യന്മാരായി വരുന്ന
പുത്രപവിത്രമചിത്രസുചിത്രമത്രൈത . അതിൽ വരുന്നേൻ
വിശ്വമാനവർപത്തു ദിശിജലമൊത്തു തിരക്കി വരുന്നേൻ
കൊട്ടിന ദേശീയകമ്പടിയോടു വരുന്നതുശൈത്രതാത്തിൽ
മണ്ടിനവൻ കതിരച്ചമലേരിവരുന്നതു നൂറു സമസ്രം
മണ്ടിന ചാടിനൊരൊട്ടുകൂം കഴുത്തച്ചമലേരിവരുന്നി

(തു നൂറു സമസ്രം

മാനൊടു മാങ്ങാലേരി വരുന്നതു നൂറു സമസ്രം
പാണ്ടിയർ ചീനർ കലിങ്കർ തൂലുകരുമാണ്ടിയർ താരിയർ

(ചോഴിയരും

പണ്ടൊരു നാളും കണ്ടറിയാതവരുണ്ടു വരുന്ന താമര . മേ
വകുടിലിൽ തിരപോലെ തിരക്കി വരുന്നിതുശൈത്ര തരത്തി

(ൽ

പൂട്ടിന തോരാടാടിന വർകൊടികൊട്ടൊടുലേരിക്കളുടെ
പൂട്ടു ദിശിക്കു തിരക്കി വരുന്നതു പത്തിരനൂറു സമസ്രം

കൊട്ടിന ദേശീയകമ്പടിയോടു വരുന്നതു നൂറു സമസ്രം
കൊണ്ടലൊലി കൊലിക്കൊട്ടിന മേഘാഷമൊട്ടിരിയൊ

(ക്കെ മുടക്കി

അണ്ടർപതിത്തലവൻ മുടിഞ്ഞവനായ സുയോഗനാനും
ആടാക്കൊടിയൊന്നരുചെങ്കിതു പമ്പിയർതന്നെ വി

(മിമു

ഉണ്ടു സ്വയംഭവമുള്ളു നാനായിജാലിച്ചൊരുപെണ്ണ നമുക്കു
മുള്ളു തിരച്ചുടാമ്പൊടു കാണണമെന്നു

• മണ്ടിനതോർ കടയോടുകമ്പടിയെന്നവനും നടക്കേണ്ടാൻ
മണ്ണുചർ കണ്ണനമെന്നു നടന്നിതു മാലയിടുന്നതു ഞാനോ
വാർകൊടി പൂണ്ടു നടന്നിതു ശല്യര

മന്നിൽ മിഴിമാനിയെ മലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു
(നടന്നാൻ

വർന്നിറവേറിന ശക്തി മുടന്തനുചേരി നടത്തെ
വാർകഴുമാതിനെ മലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നിന
(ചേച്ച

പൊന്നണിയും മദിവാണുചരി വരുന്നതു രാജസുവിഹർ
പോർമുഖമാതിനെ മലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നിന
ഏറിന തോതിലറിന ലീലുൻ ജാമ്യ നാമ്യ കാമ്യേ(മ്യ
മാവിനിമാതിനെ മലയിടുന്നതു ഞാനിനിയെന്നു നട
(ന്നാൻ

ആറാണർ വേദിയരകിയ പ്രാണമുഖൊടു തേരുതേരി
ആരുമതില്ലിനി വാർകഴുമാതിനെ മലയിടുന്നതു ഞാനേ
പൂണമരകിയ പുണ്യപുരാണശ്വരമാതനേ
ആറൊഴുകമ്പടി ദേവസുയോധ നാദികളൊക്കെ നടന്നേ
നാറിനി നമ്മളിൽവെച്ചു മികച്ചു വരുന്നതു മല വാരി
(പ്പാൻ

മരൊരുവർവ വികിൽപു നാട്ടിയറഞ്ഞുപുറത്തുകളുറവി-
ട്ടഴുകിയ മാതിനെ മലയുമിട്ടു തിവിടുന്നതെന്നേ
വിറൊടു മന്നവരും കടയും തഥാ ഭേദികളൊട്ടുവെക്കി
കൂറുതാതൊരു വേഷമൊടനു സുയോധ നാദികൾ
(ചെന്നേ

വിറൊടുമന്നവർ കംഗ്രാമത്തിനു ഭൂപതിത്തെയിർക്കൊ
(ണ്ടേ

വിവിധ മന്നവരൊന്നതുകൽയിരുത്തി നടന്നുകാലം
മാറിന വേഷമൊടനു ചർമ്മിതു കമ്പളിയോടു കവി
(മ്പടവും

മാറാത്തതായ വടിയും ചെറുകെട്ടുചെരിപ്പുതായേ
ചാത്തതേറിന വീതനവും ചെറുകുണ്ഡികപ്പുസ്കകുമാരേ
ധർമ്മതന്നിപ്പുള്ളൊരു ബ്രാഹ്മണനായിട്ടകൊണ്ടതുകാ
പാമുയന്നതോടുകാവും വയറുതം റെടിയോടെ (ലം
പാട്ടു തിടിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞു തടിച്ചൊരു കമ്പളിടകാണ്ടു
(ഭടന്തേ

മുറക്കോൽവടി കടയാ ചെറുകെട്ടു ചെരിപ്പുതായേ
ശുദ്ധിയിൽ മുവന്നത കിയ ഭീമാനീമ്പിറകു നടകൊണ്ടു
ഏറെയുലഞ്ഞു വലഞ്ഞു ഞൊമ്പുകൾ വീശനാമുക്താമു
ഏറെയുലഞ്ഞു വെളിഞ്ഞു പഴകടയും വടി കയ്യിൽ
തോരയുട്ട കരിമ്പടവും ചെറുകെട്ടു ചെരിപ്പുതായേ
കൂറിനഗീതപദങ്ങളൊടും നടകൊണ്ടിതു അയ്യുന്നാനേ
തോരയുട്ടത്താരു ചീറിയ മുണ്ടുമുട്ടത്തായ കെട്ടുമതായേ
തേപ്പുതിട്ട കരിമ്പടവും വടിയോ നടപുനനകൊണ്ടാൻ
തോലുമെടുത്തൊരു തോലുടുത്തു കരിമ്പടവും വടിവായി
(നന്ദദേവൻ നടകൊണ്ടാൻ

അതൊരുത്തരുടേറിയാതവമൊരുതുമ്പൊട്ടു ചെന്നേ
കണ്ടു പറഞ്ഞിതു ദേവസുധോൻ വന്നൊരു വിപ്രനെ
(നോക്കി

നോരിതു നമ്മുടെ ഭീമനൊളം സാമുള്ളവാനിന്നിവന്നെന്നേ
നോറൊതവൻ കണ്ടുപറഞ്ഞിതു മകളു ചിരിച്ചതുകാലം
വേറൊരു കോണിവിടുന്നവമൊരു ചേദിയരായൊരു
(ഭാഗേ

വോണ്ടുവാളാ വിവരങ്ങളുമുണ്ടു താത്താമൈവരുതായേ
ഏറിയ കഷ്ട വന്നതൊപ്പാൻ പൂച്ചുട്ടമൻ തുയത്തിതു

പൂമന്നാ പാലാലനചെയ്തതിനായേ
 നാമദാതാ പരാചാരാമാദി വേദവ്യാസനായേ
 നാട്ടിനിടയ്ക്കിട തേടി നടപ്പതു ദ്രോവതിയമുനമങ്ങേ
 കാണാനായേ മാറിയാരുമിന്നു പുകന്തകാലമരായണ്ടു

(പറഞ്ഞതു

കൃഷ്ണനന്തണയെവൊടും പാലിലേ കാരണമായിനി
 നിശ്ചിതത്തോടു വല്ല വിളമ്പണമെന്ന
 വേണ്ടവതുണ്ടതിളക്കമെന്ന മാറിയുരത്തതുമനരം
 ചേലതിനെ നിനച്ചവരുമാമിനിയെന്നു മുതുന്നാൻ
 അനിയടക്കുപുകിതു പാണ്ഡവമെന്നറിയെപ്പതു ഭീമൻ
 അർജ്ജുനനും കറിയെപ്പുറത്താക്കുവ തടമ്പാടു ധർമ്മസു

(തൻതാൻ

കൊണ്ടയടുത്തു അടുത്തുകൊടുത്തിതു റീർ വികെല്ലാം
 കോലമൊടു നക്ഷൻ സമദേവനാശ്രമമെന്നിപറയ

(ഭ്രാതാ

കൊണ്ടത്രുട്ടിന ചേണ്ടി ന സാധനമെന്നിനിയെന്നു മു

(തന്നാൻ

കണ്ട സുയായനൻ മേവിന പന്തലിൽ പുകുതു പണ്ഡ

(വാനേ

പുപ്പുകുപ്പരി ശങ്കാ പാൽ പഴ പഞ്ചരസത്താൽ
 മുതിലിപ്പാപ്പഴം തയിർ നെയ്യരുളിയിൽ വരവെല്ലാം
 മുഖിൽ വിളമ്പിയതിൻവിരക കറിയെത്രതാത്തിലതെ

(ല്ലാം

പന്തിയരുത്തി വിളമ്പിയ ഭിമനുമന്തിയ കോരിയ ശു

(കുപ്പം

തർക്കാവതിയിലവെഴുമാറു വിളമ്പിയതാശ്ചർയ്യാൽ

മുമ്പേ നടന്നു വരഞ്ഞു രസിച്ചുകൊടുപ്പതു ധർമ്മസുതൻ
 (താൻ
 വെട്ടുമുടിഞ്ഞു പണ്ഡവർവല്ല വിളമ്പിയിരുന്നിനെ
 (ഭണ്ഡൻ
 അങ്ങിനെയുണ്ടു ചിലക്കാരുപക്കു മതിണിനെയിങ്ങുവരാ
 (ഞാൻ
 ഇസ്രനൊടൊന്നു മുറരിയുരത്തു പാണ്ഡവർ ഗന്ധർവ്വര
 (ശ്വേ
 ഇല്ലായ്തായൊരു അശ്വപുഷ്പരി നടപ്പതു കണ്ടതുപോലും
 അങ്ങൊക്കുകിളിമിഴു പിന്നെയിങ്ങുവരാഞ്ഞു തുറന്നേ
 ഇന്നിതിലുള്ളതലമുതലെന്നിമുടിഞ്ഞു പോകെന്ന് പിന്ന
 (ശ്വേ
 ഇടിനമ്പൻ പന പാതലിൽ റുതുപരിച്ചുവരിട്ടുതോരം
 നിന്നമോളവി നമുതിലുള്ളവരാക്കെ നശിച്ചുവീർ
 കാതാർകാണ്ടു ഭീമനാത്തറകലത്തിലെറിഞ്ഞു
 നിന്നതുമായിതു നാഗസുരംഗി വി ഗന്ധർവ്വകിന്നാരെല്ലാം
 നാന്നതുമായിതു പണ്ഡവനെ നാഴിഞ്ഞു ചയ്യോരില്ലാ
 കന്നാഴിയാതെയിരുന്നു മോഹനമുണ്ടുസുന്ദരധനനാതി
 ഉറക്കുകിഞ്ഞിതു പാണ്ഡവർതന്നെടൊഴുത്തു പങ്കമാരെ.

മു ന്നു പാ ദി

ആശ്ചര്യം വരുമാറങ്ങന്നദാനങ്ങൾ ചെയ്തു
 അശ്വപേയാദിദാനം ചെയ്തു സുഖം വരുത്തി
 അച്ഛൻ വെട്ടുമുടി ഗോവന്ദനാദി നാഥൻ
 അനന്തപാശാശരം വാണിയും വെട്ടുമുതൻ

അമ്പോടവർകൾ ചൊല്ലി: നു മുമ്പുത്തീർപ്പാർ
 അങ്ങാളമിങ്ങകലെത്തിങ്ങാതിടം വരുത്തി
 അമ്പോട്ട കിങ്കാമ്പാർ വില്ലവലിച്ചവല്ലേ
 അല്ലാഴേ വന്നാങ്ങിൽ റിന്നൊരു പാഞ്ചാലനും
 വന്നാറിന മഹാജനങ്ങൾ കേൾക്കുമാറൊന്നതളി
 അയ്യ നാഥാരി ജനിച്ചുണ്ടായ പെണ്ണിതെന്നെ
 അവണ്ണല്ല വന്നുകാണായ കർമ്മദോഷം
 അതിൽ ജനിച്ചുണ്ടായൊന്നൊപ്പുള്ളം ശിലയും
 ആയോർകളെന്തുചെയ്തു വില്ലമറിഞ്ഞുമെന്ത്
 അല്ലാർകഴലിതന്റെ വല്ലഭനാകുമെന്നെ
 ആയതു രാജനരുചെല്ലാരു നേരത്തിങ്കൽ
 ആട്ടമരക്കൊടിച്ചുടും മുടി മന്നൻ താൻ
 അറിയാതെ ചെയ്തു നിങ്ങളായോർകളെന്തുമെന്താൻ
 ആപത്തിനുണ്ടായൊരു എന്തുപുള്ളിച്ചിയുമായാ
 അന്ധരെന്നു വന്നോർ മന്നം വടിഞ്ഞു പലമന്നൻ വന്നു
 (പിന്നെ
 ചുഴലുന്നാരങ്ങിടയിൽ ആരെന്നുചെന്നു ജാസസ്സൻ
 ശിലഎടുത്തെ അവനീലലച്ചുവിണ്ടുചെയ്തു പോയശേഷം
 ആരെന്നുചെന്നു ശമുവരോജൻ ശില എടുത്തു
 അവനീലലച്ചുവിണ്ടു റൊറികേട്ട മന്നുപായി
 ആമെന്നു ദിഗ്ഗാസനൻ ചെന്നു ശില എടുത്തു
 അങ്ങിങ്ങായി റിചൻ നേരം ശിലമിതുതാനടിയിൽ
 അരിശംപെരുത്തു നാണിച്ചൊരു ജാതിപായിക്കഴിഞ്ഞു
 അഗാജനൊട്ട ചൊല്ലി വി ചെന്നു ശില എടുക്ക
 അതുകേട്ടവനും ചെന്നു അറിയാതെ ശില എടുക്കാൻ
 അകമാനമാരുവിടെ ചുഴലുന്നാരങ്ങിടയിൽ

ആശ്ചര്യമായ ദോഷൻ ഗുരുവദൂരം വന്നതി
 ആകെ നൂറുമിന്നാദാടിയിൽ
 അതുതാമാട വില്ലെടുത്തു പൊടിതൂടിച്ചു അക്ഷണകൊ
 വില്ലെടുത്തു പൂട്ടോറുവാൻ അച്ചുതൻ വില്ലെടുത്തി (ണ്ട
 തുക്കൽവാംപുളനി അക്കാസുനാനു വിൽക്കൽക്കായമുള്ള
 (വിടവാളം
 അത്തൽ പിന്നത്തു കണ്ണൊരുപ്രയാസപ്പെട്ട
 അരിശം പെരുത്തു നാണിച്ചൊരു ജാതി പൊക്കുഴിഞ്ഞ
 ആരെന്നു ചെന്നു ശിശുപാലൻ ശില എടുത്തേ
 അവനിലലച്ചുവിണ ചെളിയും പുണ്ടുരുണ്ട
 അക്ഷണമേ വിളിച്ചു ലാക്കുകമാകൊ
 അവരാനുജന ചൊല്ലി നീ ചെന്നു വില്ലെടുക്കാ
 അതുകൂട്ടവനാ ചെന്നു അറിയാതെ വില്ലെടുക്കാൻ
 അതൽപിണഞ്ഞു വിണ മുട്ടം തകർന്നുപോയി
 അതളിച്ചു നാഗസുര കുരുവീരരാജനാലുമേ
 ചേട്ടൊരു വില്ലെടുപ്പാൻ അരുതാഞ്ഞു നിങ്ങൾ പണ്ടു
 ഗുരുക്കുറിഞ്ഞു കൊടാഞ്ഞിട്ടുകൊണ്ടു
 മറെറായത്തക്കതെന്നു വന്നതില്ല
 അരിശം പെരുത്തു ചൊല്ലി അവതരരാജനാപ്പോൾ
 ആരാന്റെ കേചത്തിൽ തൈർ നെയ്യു കവന്നു കണ്ണാ
 അരുപായർ കൂറവാമീ പശുപാലനായ റിന്റെ
 അരുവായ പാണ്ഡവർക്കും വരുവാനൊക്കും എന്നെ
 അമാനാഴികയ്ക്കുമുമ്പിലെത്തിയിൽ ഞാനൊടുങ്ങി
 അവരൊടു ചെന്നു ചൊല്ലിവരുവാൻ ശിലഎടുപ്പാൻ
 അതുകൂട്ട ധർമ്മപുത്രൻ ഇളയൊന്നെ നോക്കിയപ്പോൾ
 അമരേന്ദ്രനാനനും അതുകൂട്ടത്തു ചെന്നു

അവിചേശനം പറഞ്ഞു വിവരവെന്തു ബ്രാഹ്മണനെ
അശാശ്വമർക്കാരത്തക്കത: ഒരു വില്ലെടുപ്പാൻ
അതെന്ന വാക്കിനാലും ആമെന്ന ഭാവത്താലും
അറികായവില്ലവിന്റെ നരകളാലെ ബ്രാഹ്മണനും
അണിമാപ്പിൽ പിന്നിക്കിത്തലവാനും കെട്ടി നന്നായി
അറിയാതെ ചെന്നു ചെൻ മുഴലുന്നാടിയിൽ
അവരാരോജാതി നിന്നു പറയുന്നു മഹാജാങ്ങൾ
ആമെന്ന ബ്രഹ്മന്റെ വിവരവെന്നു മിക്കപേരും
അതുപല്ലു വെണ്ണിലുള്ള കൊതിയെന്നു മിക്കപേരും
അവരാരോജാതി നിന്നു പലജാതി ചൊന്നു: 100
അഴകോട്ടു പാതമുണ്ടു നന്ദാഗരുഭരിതാടം
അകത്തു വണങ്ങി ഗോണൻ ഗുരുപാദവും ചിമയൻ
അവിചേശ നാദിയായി സകലം വണങ്ങി നന്നായി
ആകെ അനുഗ്രഹിച്ചു വിടുന്നാരങ്ങിയിൽ
അതുതാമാട്ടു വില്ലെടുത്തു പൊടിയുടച്ചു
അത്രമേകൊണ്ടു കലച്ചു പൂട്ടുറ്റി വന്നെ
അദ്ധ്യം കലുങ്ങിയപ്പോൾ ഞാണൊലി കേട്ടു 100
ഹരിയോ ഹരായിതെന്നു ഭൂരിയ മഹാജാങ്ങൾ
അറിയാതെ ശിരസ്സിനെ കളിപ്പാൽ ശരണെടുത്തേ
അഴകോട്ടയന്ത്രമെന്തു ശിലയുമുറിച്ചുങ്ങിട്ടു
അശാശ്വമർക്കളാക്കെ അഭിമാനം കേട്ടുവന്നെ
അമരക്കുമ്പെ പരിശിഖകമറിനച്ചു കോവാളവർ
മാലയിട്ടുകൊണ്ടു വഴിമൽ വരുന്നേരം
അമിക അണഞ്ഞു ചുറ്റിപ്പിടിച്ചൊന്നും
പെടികൊട്ടിയെന്നുമ്പൊഴാട്ടു വാതുനോം

വെണ്ണിനെയും അരികേവസിച്ചുകൊണ്ടു പരിചോട

(പോകവേണം)

അവർത്തങ്ങളൊക്കെമറ്റും കൊടിയോറിളയവനും
അരശാളിമാതിനാളുമുടിയായ ബ്രാഹ്മണനെ
അരുളിതു വേദവ്യാസൻ പരിശോട കൃഷ്ണനോടേ
പരിശിൽ മറ്റുത്തമാലമഴകൊടു വന്നതിപ്പോൾ
അതുകൊണ്ടു പാഞ്ചാലനോടറിയിച്ചു ലോകനാഥൻ
അഴകൊടു മാലവല്ലാറിയിച്ചെന്നു താമസമേ
അതുകേട്ടു പാഞ്ചാലനും മറയോടുകൂടെഴുന്നേ
അറിയാതെ ബ്രാഹ്മണനോ പാദേശിപാണൻ
അറിയാതെയോമുണ്ണികളെക്കൂട്ടിത്തീടാമോ
അവസാനമില്ലാമറപൊഴിയുന്ന മന്നവന്റെ
അകതളിർ കളിക്മാറൊന്നരുളി ലോകനാഥൻ
അരനാളവകുരികിലുടയോർകളായതും ഞാൻ
അകതാരിലുള്ളവേദം കളകെന്നു ചൊന്നുചാരം
അലർശായലാളരികേ പരിശോടുന്നരുളി
അണിവാതിലും തുറന്നിട്ടരികേ വിളിച്ചു കൃഷ്ണൻ
അരുളിതു വാ മകളെ പരിതാപമെന്തിനെ
അരുളിടിനൊരുനേരം അറിയിച്ചു ദ്രോപതിയും
അമൃതോടു പാൽപഴവും ഭുജിച്ചിട്ടു അണിയാടമേൽ
തറമേൽ തരമായി തമ്പുരാനെ അരികായ
തോഴിമാരോടലസാതിരുന്നടിയൻ ഇവരോടു കൂറിയതു
വഴിപോവിതന്തരാമൊ അവസാനമില്ലാ മറ-
പൊഴിയുന്നു മാതിനാൾക്കു അകതളിർകളുകൾ-
മാറൊന്നരുളി ലോകനാഥൻ അളുവില്ലായതേയരി-

ചെമ്പ്യാനാക്കുറോടെ അരിതാർചരക്കു
 വാങ്ങുന്നതിനുള്ള മന്ത്രവും ഞാൻ നാരായണന്റെ
 ആശ്വര്യപെതായെഴുന്നപോം അമരാഞ്ചിവിമാർ
 ചുറ്റി ചമയിച്ച മാതിറാളെ അണിമാരവും
 കുറികൾ കളഭാദിയുമണിഞ്ഞെ അലർ
 ബാണകോലമായ കുളർകൊങ്കതന്നിടയിൽ
 മണിമാലന്മുതലി ശിലമോതിരം കഴലും
 തളിമാതിറാൾ കനകതളികയിലിട്ട മാലാ
 തമായ തോഴിമാർകളിരുപാടുവരയ്ക്കു
 വാതകിൽ ചെണ്ടമുരളും കഴൽ കൊമ്പുതാളങ്ങളുമേ
 തഴവെഞ്ചാമരി കൊറുകടതൻ വിഴലിനൂടെ
 തരുണിമണിതിലകമണിയുന്ന നോരമയ്ക്കോ
 ഏറിയുന്ന കോൽവിളക്കും പരിചാലകമ്പടിയും
 എതിരേല്പിനങ്ങു വിങ്ങൾ വരുവിനാമങ്ങിടയിൽ
 അലർ ചായലാൾ വടിവിനവസാനമില്ല ചൊൽവാൻ
 ഇരുൾചായൽ നേരശുദ്ധിനൊട്ടുകൊണ്ടു വാർകഴലും
 പരിശോടു പഞ്ചമിനാൽമതി പൊന്നൊരിശോഭ
 മതിമാറിത്തു പോക്കുനൂതുകൊണ്ടു
 കണ്ണിണയും തിലപുഷ്പമോടു വെല്ലും
 പരിശോടു നാസികയും ചെറുതൊണ്ടിതൻ
 പഴത്തിന്നെത്രകൊണ്ടു ചുണ്ടഴകും
 ചെറുമല്ല മല്ലികയോടെത്രകൊണ്ടു നോർകഴുത്തും
 അരക്കുടിപ്പും മണ്ടും കരകംഗിശോഭ കണ്ടാൽ
 വാർ കൊണ്ടെഴുന്ന മുലവാരിജമൊട്ടുപോലെ
 അരയാലിലത്തളിരിന്നെത്രകൊണ്ടുമാറുമോ

പരയാവതല്ല മഖം അരുളുന്നളജപ്രഭയോ
 ഇവളിന്നി എന്നെയെന്ന മാസ്സാൽ ചെട്ടത്തുമിതാൽ
 കരതാരിൽ വിശ്നവും ചെറുതായി മുറിക്കിടൊന്നെ
 ചെറുതായി നറുക്കിതിന്നു കരടം കളത്തിപ്പോയി
 തിരമെന്ന പൂവെടുത്തു നൂറൊന്നു വായിലിട്ടു
 പരിശൊടുതിന്നുറോം കറിയും ശവത്തു പോയി
 തുരഗങ്ങൾ മേലിരുന്ന പൊടിവൊന്നു വീണുപോയി
 പലർവിന്നാണിടയിൽ തുകിലാട വീണുപോയി
 പരയാവതല്ല രാജപാതീതാവഭാവയോത്താൽ
 അണിചായൽ പൂങ്കുഴലി മണിമാത്രപൂമടന്ന
 അഴകൊടു ബ്രാഹ്മണന്റെ അണിമാറ്റിൽ
 മാലയിട്ടെ അനുവേഗമോടു കൃഷ്ണൻ
 അപ്പഴകൊടു തേരുമേരി പരിശൊടു പോകുന്നോരം
 ഉടയോർ പിതാവുമന്നാൻ പാദേശിയോടുകൂടി
 നൃപസുന്ദരപോയിതന്നെ അടിയാർ കടിയാരെക്കൊ
 മുറയവലാധിയായ അരിയാതെ പാണ്ഡവർകൾ
 വഴിമേൽ വരുന്നോരം എറിവാൾ കവാലമോടും
 കൊടുതായമന്നവർകൾ തിരമായറിഞ്ഞിട്ടെഴുന്ന
 കൊടുക്കോപമോടു പാമ്പൻകൾ ദുഷ്പാണ്ഡമാകിയവ

(യൊന്നു)

ചാട്ടമപ്പോൾ അടവീതു കാൽകരവുതുടയോടുപെട്ടുവീണു
 എടയുടെ ചാടികൊണ്ടു പിടിപെട്ട ഭീമസേനൻ
 പയയൊടു തോറുമണി ദൂരിയോധനാദികളും
 അരിയാതെ പാണ്ഡവന്മാരോളി പൊൻവിശേഷം
 പൊങ്ങി മരിമായമോടുവന്ന പുരിചായലാളെ

വേട്ടപരിശോട പോയവർകൾ ഹരിയോഹമായിതന്നെ
(അഴകൊടു

കംഗ്രേഹം അഴകൊടു ചെന്നുചുക്കെ
അറിയാതെ ശോകമോടു മണിമംഗല്യവും പുകിത്തെ
അണചായലമ്മ കുന്തി ഏതിരോകത്തുകൊണ്ടു്
അമ്മപറഞ്ഞു മക്കളെവരും മാലവെച്ചെ
അന്നവിളിച്ചു പഞ്ചശ്രവതിയെന്നു നാമം
മഴകൊടു ധൃഷ്ടദ്യുതൻ പരിശോടു തേരുമേരി
പരിതാപമച്ചിനുള്ളിലതിനാലെ പോയിവേഗം.

ഇതി പാശ്ചാത്യീസ്വരം

സ മ റ പൂ ങ്.

വെളുത്തുകവി.

അരുമയിൽ ചെളുചമച്ചതും വണ്ടു
ആശാരി വന്നങ്ങുനും മുറിച്ചും
കരുമിച്ച തൂണിവ നാലുമെ നിത്തി
ഒമ്പതു ചാണുള്ള ചൂഴികവെച്ചോൻ
വാരിയും കെട്ടി വളർക്കോലും വീക്കി
വാരിപ്പറമെ പതച്ചാവൽ കോറിൽ
ഇരിവെത്താറായിത്തുറന്നു ചിറകളുണ്ടെൻ
ഇല്ലെപ്പുകും പുറപ്പെട്ടു വില്ലാൻ
കോരി പിറച്ചു പിറവൊന്നു ചില്ലൻ
കൊണ്ടുചൊരിഞ്ഞാൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടും കൂടാ
കൊങ്കര പാഥൻ ഉഴതോരു ഉഴവിൽ
കളിവിൽ വിതച്ചു മുളച്ചോരു വിത്തു
അരികാതെ കാവത്തങ്ങാത്തകോവിൽ
അരിമുപ്പണിക്കു വിളിക്കുന്നൊരെന്നെ
ഇന്ത്യമില്ലാ എന്ററപ്പുവഴിപ്പെൻ
കൊങ്കരവള്ളോഴൊത്തു ചവിറ്റാൻ
മുലക്കിഴങ്ങിനു മൂന്നല്ലെവള്ളി
മുലത്തിലൊക്കെ പടന്നുള്ളവള്ളി
ലത്താക്കിഴങ്ങിനു പാലല്ലെവള്ളി
ലത്താത്തിലൊക്കെ പടന്നുള്ളവള്ളി
മുപ്പത്തുമൂന്നു മാറാട്ടു കാലം

മൃന്ന മരമതിൽ താനോ മുളച്ചു
 ആമരം പൂത്തൊരു പുവുണ്ടു കയ്യിൽ
 പുവോടു ഞാരോടു ചൂടാമ്പൊന്നിനെൻ
 അക്കരെ നിന്നു വിളിപ്പൊന്നി വള്ളോൻ
 അക്കരെപ്പോവാൻ തുണയില്ലൊരിക്ക
 മക്കളുണ്ടെവരെ കൂടെ നടപ്പാൻ
 വന്തെന്നെയൊരു കടത്തുവോന്നില്ല
 പക്ഷം പുറപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതരം
 പുതുവെള്ളം വന്നു പഴയം നിറഞ്ഞു
 ദുഃഖം പെരുതായി ഉറക്കില്ലിനിക്കെ
 ദുഃഖം കെടുത്തെന്നെ കൊണ്ടുപോന്നിനെൻ
 ആരും കടന്നിട്ടുണ്ടപ്പോം ചെന്നാൽ
 ആനന്ദവള്ളോൻ പുരമെല്ലം ചെല്ലാം
 ഞാറുണ്ടുനീൽക്കുന്നു ഞാറെ പറിപ്പാൻ
 ഞാനിപ്പലവരെ കാണുന്നതില്ല
 കൂറുള്ളവരുണ്ടമ്പത്തോരിവർ
 കുവുപ്പലവരുണ്ടെവരതിലും
 പാറകൊണ്ടെന്നെ ഏറിയലുംകോളെ
 പണ്ടെൻപുരക്കൽത്താൻ പോകുന്നാന്നിനെൻ
 ഇത്തിരെ നാളം കടീൽ കാത്തിരുന്നു
 ഈവള്ളോൻകൊണ്ടെൻറ വല്ലി പുകൾവാൻ
 പത്തുവയസ്സിൽ ഞാൻ കല്പനൂർ പൂണ്ടെൻ
 പരിശുദ്ധ തണ്ടെയുമിട്ടുനടന്നു
 പത്തുവിരൽക്കു ഞാൻ മോതിരം പൂണ്ടെൻ
 പാടത്തുചേരിയിൽ കന്നം തെളിച്ചെൻ

മുക്കിയുവന്നു വഴികാട്ടുവാറായി
 മൂലപ്പുറക്കൽത്താൻ പോകുന്നതിനെൻ
 ഈരേഴലോകം പടൈത്തോറി വള്ളാൻ
 അക്കടിൽത്താറെ ഇരിക്കു കിടപ്പാൻ
 ചോരുന്നതിപ്പുറ നേരെ മുകളിൽ
 ചോച്ചയടപ്പാറിനിക്കാരമില്ലെൻ
 പാറാഞ്ഞു താൻമക്കളെവരുമിപ്പോൾ
 വന്നിപ്പുറയൊന്നു കത്തി തരുവാൻ
 നേരായിട്ടെങ്ങും കിടക്കരുതയ്ക്കാ
 റിന്നോടു ഏന്നേയും കൊണ്ടുപോറിനെൻ
 ഉള്ളുകത്തിട്ടൊരു ഞാൻ പരിപ്പാൻ
 ഉൾക്കണ്ടത്താറും നാറാഞ്ഞു ഞാൻനട്ടു
 കള്ളപ്പലവരെ കാവലും വെച്ചു
 കാപ്പാളരുണ്ടു കളുപ്പയോരുണ്ടു
 കൊള്ളിയും മിന്നി ഞാൻ തണ്ണീർ പോകുമ്പോൾ
 കോഴിമര തച്ചിട്ടും കൊട്ടിട്ടും കൊല്ലും
 ഉള്ളതു നീയു പറയിതും കോളെ
 വണ്ടൻപുറക്കൽ ഞാൻ പോകുന്നതിനെൻ
 ഉരരിലേക്കെന്നും തെളിച്ചു മുളച്ചെൻ
 ഉരാഴിയഞ്ചും ഉറപ്പിച്ചു പോന്നെൻ
 മൂരികളഞ്ചുണ്ടു കുത്തുവാൻ നില്ക്കുന്നു
 മുക്കിറയിട്ടവർ കുത്തുവോരെനെ
 കാരിയമുള്ളവർ വാഴുവോർ തമ്മെ
 കാട്ടിൽപ്പോയോടി കളിക്കും ചിലന്താൾ
 നേരിയവള്ളി പിടിച്ചേറ്റി കൊൾവാൻ

ഹാരത്തെ കൊണ്ടായി മുളക്കാൻ പൊററിഞ്ഞൻ
 എട്ടുതൊഴത്തിലേ കന്നം തെളിച്ചെൻ
 എണ്ണാം പൂരക്കുൽ തൊഴത്തിലും ചെന്നേൻ
 കെട്ടുകഴിക്കേണക്കു പുലവർ
 കാണാഞ്ഞു തേടി നടക്കുന്നോരെയും
 വെട്ടാവെളിച്ചത്തു വില്ക്കുന്നവരെ
 വേറെ തെളിച്ചയൊരുവഴികൂടി
 പട്ടാങ്ങച്ചൊൽവാൻ പഴയവള്ളോറാരു
 പണ്ടെൻപുറക്കൽ ഞാൻ പോകുന്ന വിരയൻ
 എന്നമുകുന്നോർത്തെഴെ കാണാഞ്ഞു
 എതു വഴിയെന്നറിയുന്നതില്ല
 ധർവഴിയെപോയി വായിപ്പോരെന്നെ
 പോലിയെക്കാവലൊഴിഞ്ഞു ഞാനുള്ള
 ചോരകണക്കും ചെറുമീനും കള്ളം
 ശേഷം വെളിച്ചെമ്പും വെച്ചു കഴിച്ചേൻ
 ആവദവള്ളോറാർ തന്നോടു ചേരുവാൻ
 ആദിവെരുവഴി ചൊല്ലെന്നോടിഞ്ഞൻ
 ഐമ്പത്തൊരുവാഴി ഞാലുണ്ടു മാടിൽ
 അങ്ങാഴി ഞാലു പൂരക്കുലുമുണ്ടെൻ
 മുമ്പിൽ പിടത്താളു മുന്നാഴി പോരും
 പിന്നെ ഇരുവാഴി കൂടെകിടച്ചെൻ
 പെരുവാഴിപെൽ ആണിച്ചാൽ കൊയ്തേൻ
 നേരെടടി എണ്ണാഴിപോരും
 വമ്പിച്ച വാഴിപെൽ കയ്യിൽ പിടിച്ചാൽ
 മുള്ളോറ കൊണ്ടൊയ്ക്കാടുകാൻ പൊററിഞ്ഞൻ

കനായ കണ്ടത്തിൽ മൂന്നാക്കി മാടി
 മൂന്നിലും ഓരോരോ വിത്തും വിതച്ചപ്പൻ
 കന്നം കുഴിയും തടവും റികത്തുവരൻ
 കൂറുള്ളവരുണ്ടെമ്പത്തോറിവർ
 എന്നാലിരിവരും ഐവരും കൂടി
 എട്ടും തൊഴുത്തിലെ കന്നംതെളിച്ചു
 പട്ടാണുചാൽവാൻ പഴവള്ളാനാരു
 പണ്ടൻ പുറക്കൽ തൊൻ പോകുന്നതിനെൻ
 ഓങ്കാരത്തണ്ടതു ഓങ്കാരമാന
 കെട്ടെഴുത്തെന്നെഴുത്തെന്നു തോന്നി
 ഓങ്കാരവള്ളാത്തി വള്ളാനെ കാണാഞ്ഞു
 ആരാഞ്ഞു തേടി നടക്കുന്നോരെങ്ങും
 ഓങ്കാരവള്ളാവാൻ തന്നോടു ചേരുവാൻ
 ആടി പെരുവഴി ചൊല്ലെന്നൊടിനെൻ
 അവാറിൻറക്കരെ താമരപ്പൊയ്ക്കയിൽ
 ആററും മറുകരെ ചെല്ലരുതാക്കും
 ആറുവേർവീണ്ടു മുഴുത്താരി ആറിൽ
 ആറുവർ കൂട്ടരും വിട്ടാടി ആറിൽ
 ഇത്തിരെ ആഴം പെരുതായൊരാറിൽ
 ഇവണ്ണം ദീപതിക്കുമേറിക്കൊള്ളാം
 അല്ലെ ചാല്ലെച്ചു മറിഞ്ഞവയോ ദീ
 നാൾതോറും നോക്കുകിൽ കാണാനിയാക്കും
 പണ്ടത്തിനോടെ മുതൽകെട്ടി വെപ്പാൻ
 കയ്യാണും കെട്ടുവാൻ റിന്നെന്നുമുണ്ടു
 എല്ലാം തടത്തിൽ എളുമുച്ചനാണ്ടൽ

ഒന്നു പൊളിച്ചുണ്ടു വാരിയുംകൊണ്ടു
 സ്ഥാനം പിഴയാതെ തൂണിട്ടുകൊണ്ടാൽ
 ഏല്പാം കഴക്കോലു നാലുത്തിമുനു
 ഏട്ടുള്ളുവരിയും കെട്ടിയും നിത്തി
 കാലയും തൊണ്ണൂറാറുടൽകെട്ടി
 മേലെ പുതച്ചു മുകുളേറികൊണ്ടാൽ
 കത്ത മുകുളിലൊരോടും കവുത്തി
 മേലെ വെയിൽമഴ മാഞ്ഞു തട്ടക്കും
 വെട്ടു കണ്ടും മുഴുവുണ്ടല്ലാക്കും
 കമ്പതിനൊമ്പതു വാതലുമുണ്ടു
 ഐവാലൊരുമണി വിത്തും വിതച്ചെൻ
 അധാജു ഐവരെ കാവലും വെച്ചെൻ
 അച്ചിടി കണ്ടുൾ രണ്ടുരുകേ
 പിടിക്കറയുണ്ടാംവതിനോകതിലും
 അരിവാളും നീക്കി പിടിയുന്നിക്കൊണ്ടു
 അരുമിച്ചരുമിച്ചു കൊയ്യുന്നപാറം
 അരുമറ തമ്പുരാൻ നോക്കിയിരിക്കും
 ആളെക്കണ്ടാൽ മടികൂടെ മേപ്പട്ടി
 ആദത്തെ പണ്ടു ചതിച്ചൊന്നിപ്പട്ടി
 എളുത്തൽത്തായം പെരിയോറിപ്പട്ടി
 ചെളുമുഴത്തോരു നായുണ്ടവനെ
 ചെളയെ പുകു കലത്തെയെടുത്തു
 ദാഹിച്ചു തണ്ണിനിർ വായിലുംകൊണ്ടു
 ദാഹിയിൽ വന്നുവിളിക്കുന്നോരെന്നെ
 ഏകസ്വരൂപികളെല്ലാരും കൂടെ

എന്നെ തൂറിത്തു വിളിക്കുന്നവരും
 പെയ്യും മഴയെത്തെ വെള്ളവും തേവി
 കേലിയുംകെട്ടി പെരുംചിന്താങ്ങി
 ആദൈരാകാശത്തിൽ കളിവരാമി
 കമ്പതു വെള്ളോന്മാർ വെള്ളത്തിൽ കൊൽവാൻ
 കുറിലും ചൂട്ടും വലയുചായ്ക്കുന്നു
 കേറിപ്പിടിച്ചെടുത്തു നോരും
 ഇപ്പടി നിത്യവും ചൊല്ലിപ്പൂതിപ്പോ-
 ക്കിടപറപ്പാദത്തെ ചെരുമി സ്വാമി
 വെള്ളാശ്വതി പ. രാ. പൂ.

കമ്മിയടി.

കമ്മിയടിപെണ്ണ കമ്മിയടിപെണ്ണ
 കൂടെ ക്വറിന്താറിന്താടും പെണ്ണ
 അപ്പണ്ണ ഇപ്പണ്ണ തുളിപ്പണ്ണ
 അലങ്കാരകമ്മിയിട്ടിട്ടാടുകോടി
 കൂട്ടണൊമ്പതുനൂറുകലം
 കൂട്ടകൾ നീളമുണ്ടൊമ്പതു ചാൺ
 ആറുണ്ടു ആധാരം കൂടെനില്പാൻ
 അഞ്ചു മരംപണി ചെയ്തുകൂട്ടിൽ
 വാരിട്ടിവാതിലിങ്ങൊമ്പതെണ്ണം
 വല്ലിതാവതിലുമുണ്ടറി നീ
 പൂരാണകൂടകത്തുള്ള കാമൽ
 കരുവുള്ളിവിറവിറ 32 വുമയ്ക്കാ

കൊഞ്ചിപ്പണിതൊരു കൂടതിലെ
 അഞ്ചാലോണം കൂടിവ പൊൻവിറവും വളങ്കം
 അഞ്ചിക്കൊരു നിറം പച്ചയും വെള്ളയും
 ആനന്തകൂടാരം ലംഘിച്ചിട്ടും
 കച്ചപണിയകത്തിലിരുന്ന
 താരാളവക്ഷി വിറന്തിടാമേൽ
 കൊഞ്ചി പിടുത്തതിനെ വളത്തിടകിൽ
 കാവിപകം ചുകിന്താടുമയ്യോ
 അയ്യോ കൂടകത്തിൽ ഇരുന്ന
 ആനന്തവക്ഷിനേയും പിടുത്തു്
 അയ്യോകുപ്പിയിൽ പാൽകൊടുത്തു്
 ആനന്തവക്ഷിനേയും വളത്തി
 തുയ്യാക്കുളളൊരു തുണതന്നിൽ
 തൂക്കി തൂക്കിന വെങ്കയർ തൊണിത്ത
 അയ്യോക്കുളളകത്തിൽ ഇരുന്ന അവൾ
 ആടി കമ്മിയിട്ടാടുകൊടി
 ചങ്ങാരപ്പെട്ടി തുറന്തതിലെ
 പത്തട്ടിപ്പു പതക്കുടി
 തണ്ടാരംകൊണ്ടുള്ള കൂടിയിട്ടു താരം
 താവിഞ്ഞൊരു ചിങ്ങയിട്ടു
 തണ്ടാരമെന്തെന്നു തുറന്തിടകിൽ
 കച്ചോടപ്പെട്ടി തുറന്തിടമേ
 കാരായകണ്ടം നീ ആടിവിണ്ടാൽ
 ഉയിരാടിക്കമ്മിയിട്ടാടുകോടി
 കല്ലാരിയെന്നൊരു കാടകമെ

കാരുഷ്യപൂർവ്വം രാജകീയം
 ഇപ്പോൾ പുണ്യരീതിയിൽ
 ഇപ്പോൾ ചിന്നാളർ വരവെടുത്തു
 ഇപ്പോൾ കൈമാറ്റം കാണുന്നതും
 ഉടലാടി കമ്മിയിട്ടാടുമൊടി
 തപ്പാതെ കാടകം ഉടലിനാതരം
 താറാവ് രാജ്യം കാടകം
 കപ്പലും മക്കളെ കാണുന്നതും
 ഉടലാടി കമ്മിയിട്ടാടുമൊടി
 സുഖം സുഖിതം സുഖമെടുത്താൽ
 സുഖമൊക്കെയും മറന്നീടൊ
 ആകെക്കളിഞ്ഞ സുഖമെടുത്താൽ
 അങ്ങവെടുത്തൊന്നും മറ്റും വരാമെ
 കൂടകം വിട്ടു കയ്യിൽപറഞ്ഞാൽ
 കമ്മിയിട്ടാടുമൊക്കെക്കൊടി
 കാടകം വിട്ടു കരമെന്ന കവി
 കാരിയം വിന്നെ വാലം വരമൊ
 വാടുന്ന മാത്രം വരം വരത്തി
 വരം വരത്തിവെക്ക
 ആടിക്കൊടുത്താടുമൊടി

കമ്മിയിട്ടാടുമൊക്കെക്കൊടി

വാർത്താവിതരകവി

വാർത്താവിതര വടിയുടയാവതിനാൽ പോറ്റി
 വാർത്താവിതരയെക്കൊടുത്തു തന്നിൽ

നാരിണികൾ നാൽമുഖൻതാൻ നാരിയാളെ
 നന്നായി റിന്നരുൾ നാവുതന്മേൽ
 കാരണനാം കടൽവണ്ണ കമലകണ്ണാ
 കരുണയിനിക്കുജ്ഞാനം നീക്കുവേണം
 പാരിടത്തിൽ ഗുരിക്കുന്മാർക്കുയേരേ ഞാൻ
 പണ്ഡിതരേ പരമാത്മം തരികിറിക്കെ
 പരമാത്മം തരുന്നതാകിലടിയനിപ്പോൾ
 പരമജ്ഞാനകവികളാലൊന്നെടുത്തുരപ്പിൻ
 അരിപ്പമിപ്പൊഴുജ്ജവണ്ണം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ആയനും മൂലമേതെന്നറിയുന്നില്ലെ
 ഗുരുവരുളാലെങ്കിലും ഞാൻ ഇതാ ചൊല്ലുന്നേൻ
 ഗുണമെന്നും കരുതേണം പലരുമെയ്യോ
 അരുളേണം ദേവകളെ ഋഷിമാരെ
 അറിവില്ലാത്തടിയൊട്ടറിയുമാരെ
 അറിവുടയപഴമുനിമാർ വചാത്താലെ
 അവസ്ഥയിൽ ഞാണൊന്നുണ്ടു കേട്ടിരിപ്പു
 പിറവികളിൽ നരനായി ജനിച്ചുകൊണ്ടാൻ
 മുന്തിലേതും പിന്തിലേതും കാണാമല്ലോ
 ചിരമനായി പിറപ്പാനും യോഗം വന്നു
 ജാനാമററും പോവഴിയും കണ്ടതില്ലേ
 തിരവരുമാറുടനെ പോയി പരലേകേത്തെ
 നിശ്ചയമായി പരമപദം കണ്ടെന്നാവു
 പരമപദം കണ്ടുകൊൾവാൻ വിധിയു മില്ലെ
 പാപമെന്നും കല്പം മുളുളിട്ടുപോയി
 ദുരിതമരം വണ്ടനോകം ചൊയ്ക്കാവല്ലെ

ദൃഷ്ടിയിൽ കിടന്നു മറഞ്ഞുഴൽവതയ്ക്കോ
 തിരക്കടലിൽ മരക്കലം പോയോടുമ്പോലെ
 തിരയുന്നേൻ പലവഴിയും ചൊല്ലുന്നാലെ
 കരവഴിമേലണഞ്ഞുകൊൾവാൻ കരകണ്ടിപ്പെ
 കാണാതോരരിമ്പൊരുളെ കണ്ടെന്താ
 കാണാതോരരിമ്പൊരുളെ കാണാറിപ്പോൾ
 കാമമെന്നും പാശത്താൽ കെട്ടു പെട്ടെൻ
 പ്രാണൻ പൊയ്ക്കൊടുക്കു കാലത്തോറും
 വമ്പരൻറ കിരണമാർ വരവുണ്ടിപ്പോൾ
 കേണകിടന്നുഴലാതെ പോകവേണം
 കേവലമേ പരമപദം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 വീണാർ തണ്ടതിരടയ നടുവേ ചെന്നാൽ
 വിശ്വാസമൻ താനിരിക്കും കോവിലകാണാം
 താനിരിക്കും കോവിലകം പൂക്കുകൊൾവാൻ
 സ്ഥാനമാനപെരുവഴി കണ്ടവർക്കേതരവു
 കായമെന്നും വഴിയേ പൊയ്ക്കൊടുക്കു ചെന്നാൽ
 ആഴമുള്ളൊരഴിവാതിൽ തുറന്നുകാണാം
 ഉന്മാദമേതും വാരാതോതിശനാണ്ട്
 ഉടറിവോക്കുള്ളവണ്ണം കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ആനന്ദം പൊഴിയുന്നൊരാളതപം
 അനുവേ കാണതില്ലമുണ്ടങ്ങുവിലപോകും
 അനുവാകം മുതൽക്കു നിങ്ങളുവിലത്തോളം
 അതിനിടയിൽ കാണണം നോർച്ചുതും
 ഉണീലോളം പോരുമൊരു രൂപംതന്നെ
 രൂപമാദാലരൂപമോദാലെന്നും പിന്നെ

മണമിയലും പുത്രമലരിൽ ഗന്ധംപോലെ
 മണലെങ്ങും കലർത്തേളിവായിരുന്ന്
 ദോഷമുണ്ണം തിരിച്ചറിവാനാക്കിത്താവു
 കമ്പിട്ടന്നേൻ നമശിവായ ശിവായമെന്നും
 നമശിവായം തന്നിലല്ലോ പരമാനന്ദം
 നടുവെ കാണപദേശം നിന്നവാരും
 ഉമപ്രമാണം പഴതുടാകിൽ താവുമില്ലെ
 ഉമവച്ച സ്വപ്നസൂക്ഷ്മത്താലെ കാണാ
 സംശയമില്ലതിനേതും സത്യംതന്നെ
 താല്പര്യം തന്നിലെ കണ്ടുകൊണ്ടാവു
 സമസ്തവും താപതിനാലെ അറിയാമോ താൻ
 സാധനയിൽ മുക്തിപദം കേട്ടുകൊൾവാൻ
 തപസികളും പുരുഷൻ ആതു ചെയ്യാവു
 ആധാരം നീതികളെ വകവെച്ചിട്ട്
 അറിയുകിൽ അവനിവണെന്നില്ലതാനും
 ശോധനചെയ്തുകലരിൽ മലമുത്തയോഗത്തെ
 കണ്ടുകൊൾകിലഴകിതല്ലോ
 വായുവിന്റെ നിലകളോരോ യോഗമല്ലോ
 തായുരേദം കൂറിട്ടവാൻ വിനവുണ്ടൊരും
 ആയവ്യയം കണ്ടവരും കൂറിടാവു
 ആവതില്ല അവരറിവറ്റാരുമുണ്ടൊരും
 കായമെന്നും കരുളുകരുണുണ്ടെക നാഡി
 കണക്കുപ്പറക്കുന്നതിൽ തിരവുമുള്ള
 ആഴമുണ്ടുണ്ടുഴിക്കു കീഴുമേലും
 അകമുണ്ടു വായുവിനും ഭൂമിമുണ്ടു

മൂലമാകനാധാരം തന്നിലല്ലോ മകൾമുടിയും
 വായുബീജം പിറന്നുണ്ടായി
 മേലേടം ചിലകളേഴും കടന്നു ചെന്നാൽ
 മേവിവിന്നു വിലസീടും പരിച കാണാം
 വെലയുണ്ടെന്നിലയിൽ ചെന്നുകൊൾവാൻ
 വേദാന്തം കണ്ടവർക്കു പൊരുൾ കാണാവു
 മൂലനാഥൻ വസിപ്പതൊരു സ്ഥാനമുണ്ടാ...
 മുച്ചതും തൻനടുവെ ഉപദേശങ്ങൾ
 പച്ചവിറം പവിഴവിറം പാൽനിറത്താൽ
 പരമിതൊന്നായി വിന്നതല്ലോ പരമയോഗം
 അച്ചുതക്കം കണ്ടു സേവിച്ചുറച്ചുകൊൾകിൽ
 അതിനുമേലെ ആനന്ദം പെരികെയുണ്ടാം
 വിശ്വയുമായി മൂലനാഥിമുതൽ കണ്ടത്തിൽ
 വിറഞ്ഞുവിലും പരമജ്ഞാനകുതിർവിളക്കു
 പരമജ്ഞാനകുതിർവിളക്കിലെഴുന്ന ദിവം
 പരമാത്മാ തന്നിലെഴും വിറഞ്ഞു നിൽക്കും
 എഴിഞ്ഞു കത്തിട്ടൊഴുകുന്നദീപം
 എഴുന്നുകണ്ടിടൻ മായും തന്നകമേ സുഖം
 കൊടുത്തു പരമീഴീലു ദീപത്തിൻ നാളംപോലെ
 പരിക്ഷിപ്തകാണേണം വിശുദ്ധവം
 അമയിനാലതിട്ടയമ്മഹിമ കണ്ടിട്ടെൻ
 മായും മതിമറന്നു തുടങ്ങിതയ്ക്കാ
 മതിമറന്നു പോവാതെ ജീവാത്മാവെ
 മനോഹരമാം സുഖമുണ്ടതിന്നുദീപം

അതിശയമായുണ്ഡലങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടല്ലോ
 അതിൻപാടുവെ മുളുടം വഴിയുമുണ്ടു്
 ചതിയെന്നു പിന്നപരകൾ മുവ്വരുണ്ടേ
 ചായവിലെ വായുമാറ്റം താനുമുണ്ടേ
 പതവിയതിനുള്ളവണ്ണം ചൊല്ലാമെല്ലോ
 വലരരികെ പരൻ ചോതിനാൽ പെരുപ്പം ചൊല്ലാം
 ചോതിയുടെ പെരുപ്പത്തെ കണ്ടുകൊൾവാൻ
 ചൊല്ലേറ്റം ഗുഹാഗമൻ തനിക്കുയായു
 അതേതന്നാകാതെ ഉറക്കുവേണം
 ഏതാനും കണ്ടുവരുക നിലയിൽ നിൽപ്പു
 വിതിയുണ്ടാവില്ലയിൽ കൺകേ വേണ്ടു
 വിസ്താരം വിതിയുള്ള നിലകൾ കാണാം
 വിസ്താരം വിതിയുള്ള സ്ഥലവുമുണ്ടു കാണാം
 മേൽനിലയാൽ വീതിസ്ഥാനം പുകക്കൊൾവാൻ
 അതിനടുവെ കാടിനിലും വായു തന്നിൽ
 നോക്കി നോക്കി കരയേറി ചെന്നാൽ പിന്നെ
 കാൽനിലയുണ്ടുക്കരയെന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം
 തന്നിലുള്ളം കണ്ടുകൊള്ളാം എന്നുറച്ചെൻ
 മൂലത്താൽ മുമ്പിൽ നമ്മെ കാണാം
 മേൽനിലയാൽ കരയേറി ചെന്നാൽ പിന്നെ
 മേവിനിലും വായുവിന്റെ മികവുകാണാം
 മികവിനോടു വായു വന്നു വിലസിക്കാണാം
 ആകാശം തന്നിലെ ചെന്നിറങ്ങി കാണാം
 ഭാകാരം തന്നിലെ ചെന്നിരിക്കുകാണാം

ആകാത്തതരുനകമെ ധൃതവ കാണാം
 മധുരമാകുന്നവദേശമിവിടെ കാണാം
 വേദാന്തം പൊരുട്ടുറ്റ വടിവു കാണാം
 ഉത്തരംഗുരുവാരാമൻ തന്നെക്കാണ്
 ഈര്യലോകമതും കൂടെക്കാണ്
 തെളിവിനോടത്തൊന്നമറെരശിമകാണ്
 ദേവകളും മുനിമാരും വണങ്ങിക്കാണ്
 ദേവകളും മുനിമാരും വണങ്ങിയില്ലും
 ദേവമയം കണ്ടുകൊൾകീലഴകിതല്ലൊ
 സേവയുള്ള ഭക്തജനം കണ്ടുകൊൾവാൻ തേടുമ്പോൾ
 തന്നകമേ വായുതാനും മൃഗലകം വാരികും
 മൂത്തി മൂന്നും മുപ്പൊഴും മുന്തിതോറും തേജസ്സുണ്ടാം
 ഇവക കണ്ടുമൃകൊൾവോക്കീച്ചവാഴും
 ഈശ്വരൻ താൻ ദന്ന പരമപദം തന്നെ നമുക്കു
 പരമപദം തന്നതൊരു പരമാണ്ഡല്ലൊ
 പാരമെന്നിക്കണ്ടുകൊൾവാൻ ഭയമരേറടം
 കരടിയറം തന്നതൊരു ഗുരുവുണ്ടല്ലൊ
 ഭയമെന്നീ കണ്ടുകൊൾവാൻ ഭയമരേറടം
 ഗുരുവയൊതുടയവരോടണഞ്ഞുകൊൾവാൻ
 ഉടൻ വിട്ടു ഉയർപോകാതുറവി കണ്ടാൻ
 തുറവി വിട്ടു പിറവിമറന്നീടിനൊ ഞാൻ
 സുഖമൊടേ ബ്രഹ്മാണ്ടം കടന്നു ചെന്നാൻ
 നിറംപരവെ പരം ചൊരുതാൻ പാദം ചെന്നാൻ
 നിറവുണ്ടു പാമയോഗം പൂക്കു പുണാൻ

വിരവിപാട്ടു രാമനാഥൻ ചൊന്നമാല
 അതിശയമായി കവികളുണ്ടിങ്ങിരീപത്തൊന്നു
 റിറത്തോടെ ചൊല്ലുവോരും കേൾക്കുന്നോരും
 ഞ്നപ്പുറം പരമവടം പുണ്യർ നമ്മെ.

വരദാസത്തിൽ കവി സമാധാനം

ഭീമൻകഥ.

ഹിഡംബാധവും ബകാധവും.

അംബജവൈരികലത്തിലുള -
വാകിയ പാണ്ഡവരഞ്ചം
അമ്മയുമായൊരു നാളിലും...
കില്ലവും വെട്ടു നടന്നു
അന്നു വിലപാരം പൂക്കു കന്തി
പുത്രമൊരു നടകൊണ്ടു
ചാതുപുഴുക്കും ചെന്നു കന്തി
തീരം കടപ്പതിന്നായി
തോണിപ്പുഴയുടെയോരക്കണ്ടു
വേദനയോടെ പറഞ്ഞു
തോണിപ്പുഴയുടെയോരേ എന്തെ -
യക്കരയ്ക്കുങ്ങിറക്കേണം
തോണി കടക്കേണമെങ്കിൽ തോണി -
കൂലിയെടുപ്പിൻ വൈകാതെ
തോണികൂലിഞ്ഞൊരുപായം കഴി -
വില്ലാ പഴയുടെയോരേ
കൂലിയ്ക്കുപായമില്ലെങ്കിൽ റിന്റെ
ബാലമിലൊന്നു തന്നാലും
അഞ്ചിതം ഞാഞ്ചിൽക്കൂടി കന്തി

ചഞ്ചലം പൂണ്ടങ്ങഴന്നു
 അന്നേരം ഭീമൻ പറഞ്ഞു തന്റെ
 മാതാവിനോടു സദ്രം
 ഞാനുമിവിടെ നിന്നീടാം നിങ്ങൾ
 വേഗം കടന്നങ്ങു പോവിൻ
 എന്നതു കേട്ടൊരു നേരം കന്തി
 നേത്രാംബുമാപ്പിലൊഴുകി
 വമ്പൻപുഴയുടേതൊൻ കയ്യിൽ
 പുത്രനെ മെല്ലെക്കൊടുത്തു
 ധർമ്മസഹോദരനാകും കന്തി
 വന്ദിച്ചു തീരം കടന്നു
 ആടലായ്മാതാവിനപ്പുറം മനം
 ചെന്നിതു വെള്ളിശ്രീയാൽക്കൽ
 ആൽത്തറ കേറിയിരുന്നു തന്റെ
 പുത്രനെയോർത്തു കരഞ്ഞു
 അന്നേരം ധർമ്മൻ ചൊല്ലി മാത്രം -
 ദുഃഖം കെട്ടുപാനപായം
 നാലു നാളുള്ളിലിവിടെയെന്റെ
 സോദരൻ വന്നിട്ടുമമ്മേ!
 ധർമ്മനേവം പറഞ്ഞ ധർമ്മം
 സമ്മതമായി മാതാവും
 വായുതപയനെ നോക്കി വിരൻ
 വമ്പൻ പുഴയടുത്തുനോ
 ഭായ്യശൂശ്രൂഷകൾ നീയും കൈ
 വാട്ടം വരാതെ ചെയ്യണം.

അങ്ങിനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് ഭീമ-
 സേനൻ സമ്മതമായി
 വിദ്യ കളിപ്പതിന്നുള്ള വെള്ളം
 കാച്ചേണമെന്നു പറഞ്ഞു
 ഉററുമായുള്ളൊരു ചെമ്പു ഭീമ-
 സേനൻ പററിൽക്കൊടുത്തു
 ബാലകൻ ചെമ്പങ്ങെടുത്തു മട-
 പ്പുള്ളിമരമതിൽ പൂക്കു
 ചെപ്പുകടം മണ്ടെടുത്തു വെള്ളം
 കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു വിറച്ചു
 അമ്പിയും കത്തിച്ചു വന്നായ് വെള്ളം
 കാഞ്ഞു തിളച്ചുതുടങ്ങി
 പോരിക വേഗം കളിപ്പാൻ വന്ന-
 നാഴിക തൊറുതൊട്ടും
 പോരാൻ മടിയുണ്ടെന്നാകിൽ പ്രാണ-
 നാഥം വിരവിലെടുപ്പൻ
 എന്നു പറഞ്ഞുടൻ ഭീമൻ വേഗം
 കാൽകരം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു
 മെല്ലെയവിടെന്നെടുത്തു തിള-
 വെള്ളത്തിലങ്ങു മറിച്ചു
 കാർക്കുന്തൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു തിള-
 വെള്ളത്തിലിട്ടൊന്നുലച്ചു
 അസ്ഥിയുമൊക്കെ മുറിഞ്ഞു അവൻ
 മൃത്യുവശഗതയായി
 ചത്തെന്നു കണ്ടൊരു ദേശം ഭീമൻ

മറെറാരു ചെമ്പങ്ങെടുത്തു
 ചിത്രത്തിൽ വെച്ചുങ്ങു മൂടി കാടി-
 ചെന്നു കടവിലന്നേരം
 ബാലകുമാരനെക്കണ്ടു വീരൻ
 വമ്പൻപുഴയടുത്തോരം
 അമ്മയ്ക്കു നല്ല സുഖമോ സുതാ
 എന്തിനിങ്ങോട്ടിപ്പോരും പോന്നു?
 അമ്മ കുളിച്ചു സുഖമാൽ നല്ല
 സ്വാദുതമണ്ടു ഭൂമിച്ചു
 സൗഖ്യമായങ്ങിരിക്കുന്നു രാജ
 നാളും പയമില്ലവെന്ന്
 കാടം കടത്തേണമിപ്പോളിനി-
 കാലസ്ത്രം പാരം മകനേ!
 എന്നുരചെയ്തൊരുനേരം ഭീമൻ
 നല്ലൊളവനോടു ചൊല്ലി
 അങ്ങുതന്നെ തോണിനടുവിൽ ഒരു
 വാട്ടം വരാതെയിരിയ്ക്കു
 അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു വേഗം പുഴ
 ഞാൻ വലിച്ചങ്ങിറക്കീടാം
 സന്തോഷമുള്ളിൽക്കരുതി വീരൻ
 വമ്പൻപുഴയടുത്തോരം
 തോണിനടുവിൽക്കരേറി ഭീമൻ
 തോണിത്തുഴയുകെടുത്തു
 കാടംതലയ്ക്കൽക്കരേറി ഭീമൻ
 ഉററുമാറൊന്നു വലിച്ചു

തോണിപടപ്പഴതണിയിൽ ചുട്ട
 നാമാറു കീഴ്പ്പോട്ടു താണു
 തോണിപ്പഴയുടേയോറും മുങ്ങി
 വീണിത്തുടിച്ചു തുടങ്ങി
 കാലും കരവും തളന്നു അവൻ
 കണ്ണു മിഴിച്ചു തുടങ്ങി
 വല്ലാതെ കൊല്ലത്തെന്നു ഭീമ-
 സേനാനുമുള്ളിലുമ്പു
 കാൽകരം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു ഭീമ-
 വക്കരയ്ക്കുങ്ങോട്ടെറിഞ്ഞ
 വായിലെ നാവു പവിച്ചു അവൻ-
 തന്നെയും തള്ളിയങ്ങിട്ടു
 വേഗം കരിച്ചുങ്ങു ചെന്നു മാത്ര-
 പാദാംബുജവും വണങ്ങി
 അഗ്രജപാദം തൊഴുതു തന്റെ
 സോദരന്മാരെപ്പണന്നു
 ദുഃഖവും തീന്നിതു കന്തി തന്റെ
 പുത്രരുമാന്ത് നടക്കൊണ്ടു
 കാടതിൽ ചെന്നങ്ങു പുക കണ്ണു
 കാണാഞ്ഞു ദേവിയ്ക്കുനേരം
 തെരൊന്നുഴറി നടന്നു ചെന്നു
 പുകിതിഡുംബവൃത്തിൽ
 അർക്കമസ്തമിച്ചപ്പോൾ കൊടും
 നാട്ടിലേയ്ക്കുമാറു ദേവി
 പുത്രന്റെ ദുഃഖവുമായി കന്തി-

കാലസ്യമായിതന്നോം
 വെള്ളം കുടിയാതെകണ്ടു കണ്ടി-
 ദേവികാലസ്യമായി
 വായുതായ മകനാ വേഗം
 വെള്ളം കൊണ്ടു തരണം
 മാതാവു ചൊന്നതു കേട്ടു ഭീമൻ
 വേഗം വാത്തിൽക്കടന്നു
 കണ്ടിതിഡുംബവനത്തെ വിട്ടു-
 വിസ്മയമെന്നു കണ്ടാക്കു
 ഗോപുരം നല്ല ദിക്കിലും നല്ല
 വ്യാജമാഴ്ത്തോളം കാണാൻ
 പശ്ചിമഗോപുരദേശേ നല്ല
 പൂജാദികളുണ്ടു തെളിഞ്ഞ
 ബലരോഷത്തോടിറങ്ങി തോയ-
 വാനവും ചെയ്യുന്നവരും
 മട്ടോൽമിഴിയാളിഡുംബി കുളി-
 ച്ചാനന്ദമാൻ റിപ്പൂണോരും
 അംഗനാരോടുകൂടിച്ചില
 സഗോവിനോദം പറഞ്ഞു
 ഗംഗയിൽ സ്നാനവും ചെയ്തും നാ-
 പുംഗവനെക്കണ്ടവളും
 ചന്ദ്രലതയ്ക്കുള്ളിൽ കൂടി ഉണ്ടി-
 ചെന്നിതു ഭീമസമീപേ
 ചാരത്തി പൂണ്ടു പറഞ്ഞു റിപ്പു-
 നാരിമണിയാളിഡുംബി

ഏന്നോടുകൂടെ വരിക പല്ല
 സ്വാഭതമുണ്ടു ദാസിജ്ഞാം
 സൈപരമായങ്ങുറങ്ങിടാം സുഖം
 പല്ലവണ്ണം വരും മേലിൽ
 ദുഷ്ടാക്കു കേട്ടോരു നേരം ഭീമൻ
 കോവിലുവളോടു ചൊല്ലി
 പോടി വിശാചരി ഭൂമി വിന്റെ
 പാട്ടുങ്ങൾ ഞാറിങ്ങിറങ്ങി
 ചൊക്കാപ്പിരിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
 ഇല്ലോൻ കാവചരത്തിലയപ്പൻ
 എന്നതു കേട്ടങ്ങിപ്പുറന്നി മനം
 ചെന്നങ്ങിപ്പുറന്നു സമീപം
 പരം പരിതാപം പൂണ്ടു തന്റെ
 സോദരോടു പറഞ്ഞു
 മാത്താലധനീംണസമാനൻ പല്ല
 രാജകുമാരകവീരൻ
 തോഴിമാരെണിച്ചു ഞാനും കൂടി
 ചൂങ്ങിനെ വില്ക്കുന്നനേരം
 ഏന്നോടടുത്തവൻ വന്നു എന്റെ
 മെന്മേൽ തൊടുവതിന്നായി
 കണ്ടു പേടിച്ചു ഞാനോടി എന്റെ
 കാലും കരവും തളന്നു
 പോയിലവനവിടുന്നു വേഗം
 ചെന്നാവവെ പക്കണ്ടിടാം
 എന്നതു കേട്ടോരു നേരം അവൻ

കോപത്തോടൊന്നുപലരി
 കഷ്ടം മനുഷ്യൻ വന്നെന്റെ ചിറ
 തൊട്ടവനെ വധിത്തേണം
 പെട്ടെന്നു വന്നൊരു കോപം ഇന്നു
 പോക്കുവെന്നെന്നുമെല്ല
 നന്നായ്ച്ചിരിച്ചൊന്നലരി അവർ
 മുഷി ചുരുട്ടി നടന്നു
 ഭീമനെക്കണ്ടങ്ങവരും അതി
 ഭീമമായൊന്നങ്ങലരി
 ദേഹം കരാളംകണക്കെ വീട്ടി
 ദന്തം കടിച്ചു പൊടിച്ചു
 ദുഷ്ടിയുരുട്ടി മിഴിച്ചു കനൽ -
 കൂട്ട ചിതറുമാറേററം
 അട്ടഹാസംചെയ്തലരി ദുഷ്ട -
 പൊട്ടാശ പൊട്ടമാറപ്പോൾ
 ഏററം കയത്തങ്ങുത്തു അവ -
 ന്നൊരമായൊന്നങ്ങടിച്ചു
 ആയടി ഭീമൻ പാടിച്ചു തന്റെ
 ബാഹുക്കൾകൊണ്ടൊന്നടിച്ചു
 ആയടി കൊണ്ടുതോമവ -
 പാലസ്വം പാരമുണ്ടായി
 എന്നതു കണ്ടൊരു ദേവരും ഭീമ -
 സേനാനുമൊന്നു പറഞ്ഞു
 വിന്നോട്ട ഞാനെന്തു ചെയ്തു പിന്നെ -
 യെന്തൊട്ട വന്നിങ്ങെല്ലപ്പാൻ?

നേരം നേരകേടം ഗ്രായം നഴി
 രണ്ടുമറിയേണമിപ്പൊൾ
 ഏന്നേയടിപ്പാൻ നിനക്കു കരു
 യോഗ്യതയില്ലരിയേണം
 എന്നു പറഞ്ഞുടൻ ഭിമസേനൻ
 പിന്നെയുമൊന്നങ്ങിപ്പാൻ
 ആയടികൊണ്ടുസുരൻ ചുഴ -
 ന്നാമ്മാറു ഭൂമിയിൽ വീണാൻ
 അല്ലനോരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ -
 ന്നൊരാളൊന്നങ്ങുചരി
 ചിറാം മുഴുത്തങ്ങിധുംബൻ വായു -
 ന്നങ്ങനെപ്പിടിപെട്ടു
 മുഷ്ടിപ്രയോഗം തുടങ്ങി നവ -
 ദന്തങ്ങൾ പാഞ്ഞു തുടങ്ങി
 കമ്പം കലന്നതു നേരംഗദ -
 കൊണ്ടു പ്രയോഗം തുടങ്ങി
 കാണിക്കിടം തുടരാതെ അവർ
 യുദ്ധം തുടന്നതു നേരം
 ഭിമൻ ദീനതപൂണ്ടു പാദ -
 മാലസ്യമായിതന്നേരം
 വേർപിരിയാതവർ ദൂരെപ്പോയി
 വിചാരിച്ചു നില്ക്കുന്നനേരം
 തോറ്റവെന്നുള്ളിലുറച്ചു മറ്റൊ -
 ദയ്യൻ ഹിഡുംബനെന്നേരം
 വന്നും ചുറ്റിപ്പിരിച്ചു ഇല

ഉരിയവനായടിച്ചു
 ആയടി മാറിത്തടുത്തു തന്റെ -
 യമുനയുള്ളിൽ നിന്നു
 ശ്രീഗഭകുളിലെടുത്തു ഭീമ -
 സോനമൊന്നങ്ങടിച്ചു
 ആയടി കൊണ്ടങ്ങുസരൻ ചഴ -
 നാമോദ്രുചിയിൽ വീണു
 കൊല്ലല്ലേ വായുതായ നിന്ന -
 ശിഷ്ടമാംവണ്ണമിരിയ്ക്കാം
 ഞാൻ ചെയ്തതൊക്കെപ്പൊക്കു ധന -
 ധാത്വങ്ങളൊക്കെ തന്നീടാം
 പ്രോധം മുത്തസുരന്റെ ദേഹം
 ഭൂമിമാൻ പൂച്ചിച്ചുപോം
 ദേവകുടുംബത്തെഴിഞ്ഞു മുനി -
 യാശ്രമങ്ങളും സുഖമാൻ
 വമ്പൻ ഹിഡുംബനൊക്കൊന്നു ജലം
 കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ പോം
 പിന്നാലെ കൂടി ഹിഡുംബനി അപ്പോൾ
 ഭീമൻ പറഞ്ഞുവളോടു
 നിന്മുഖിനൊന്നോടു കൂടിപ്പോരാ -
 ഞാനൊരു കാൽപ്പിടാത്ത
 താണൊന്ന രക്ഷിയ്ക്കുവേണം ഇനി
 താണൊഴിഞ്ഞുവളളിനിന്നു

മാതാവിനു ജലം നൽകി തോയ -
 പാറാവും ചെയ്തവരപ്പോൾ
 ആനന്ദപ്രസാദമുണ്ണി വിന -
 ഞ്ഞെങ്ങു കിട്ടിയിവളെ?
 ഉണ്ടായ വാത്തകളെല്ലാം തന്റെ
 മാതാവിനോടു പറഞ്ഞു
 ദൃഷ്ടമും വി ചെയ്തുകാഴ്ചം ബഹു
 വിസ്മയമെന്നുമറിക
 വൃത്താന്തമിങ്ങിനെ കേട്ടു ധർമ്മ -
 പത്രമൊന്നു ചെപ്പു
 ധാരാപ്രതിസൃത കേൾക്ക ഒരു
 തീരുമാനമേണം നമുക്കു
 എന്നു പറഞ്ഞതുകേട്ടു വിജയ -
 ധർമ്മസഹോദരനാകും
 തെറ്റെന്നുശരി നടന്നു ചെന്നു
 പൂക്കിതു ആശ്വാശ്രമത്തിൽ.
 ഉത്തമതിലൊക്കെ നടന്നു ഭയ -
 മുണ്ടായ്ക്കുസിക്കുന്ന നോരം
 ഉത്തമതിലൊക്കെ നടന്നു കന്തി
 സഞ്ചരിച്ചുനോര നോരം
 ഏകപാദ വിപ്രന്തന്റെ ഇല്ല
 തന്നതണവ്വി കരയുന്നു
 അന്നതണവ്വിദേവം കേട്ടു കന്തി
 ചിന്തിച്ചുവിടക്കുരേരി
 എന്തെന്നു ചോദിച്ചു കന്തിയനു -

വേദനയോടുപറഞ്ഞു
 ഇഗ്രാമത്തിൽ പ്രയോടെ ഞങ്ങൾ
 സൈപരമാസ്താഴുന്നകാലം
 എങ്ങു വന്നോസുരൻ ആക്കം
 ധാരണയില്ല മാതാവേ
 ബ്രാഹ്മണരെക്കൊല്ലിപ്പാൻ ചിര-
 തന്നിലിറങ്ങിയ നേരം
 ഉരിയ്ക്കുന്നവൻ വന്നു ചില
 ഉണ്ണികളേയും ഭരിച്ചു
 ഗോക്കളെയൊക്കെയെ കൊന്നു തിന്നു
 ചുലമാം വിപ്രരെക്കൊന്നു
 അന്തണസ്ത്രീകളെക്കൊന്നു ഞങ്ങൾ -
 കത്തൽ വരുത്തിയസുരൻ
 അഞ്ചു ദിവസമിങ്ങിയൊമ്പൻ
 ചഞ്ചലം കൂടാതെ ചെറുപ്പൻ
 അഞ്ചാമന്മാവായസുരൻ ഞങ്ങൾ
 ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകൾ കേൾക്കു
 ഒന്നാലെ കൊന്നു മുടിച്ച് വിന്നു
 ഉമ്മാൻ നിറക്കൊത്തു കൊറ്റു
 വിപ്രവചാങ്ങൾ കേട്ടു ബകൻ
 തൽപ്രസാദം നിറഞ്ഞുള്ളിൽ
 അപ്പോൾ പറഞ്ഞസുരേശൻ ദിനം
 വിത്യവുമുള്ള കണക്കെ
 ആയിരം നാഴിയരിയും അപ്പ-
 കോടിതു വച്ചു ചമച്ചു

ആ കടത്തിൽ രസാളം ശുഭ -
 മോറമെറിഞ്ഞു പ്രസാദം
 പച്ചയിറച്ചി ഉജിപ്പാണാരു
 മാണം മെറിപ്പും പോത്തും
 കേവലമോടുന്ന ചാട്ടിൽക്കേറി -
 കേടവരാതെ തരണം
 വിശ്വവും കൊണ്ടുത്തരണം വിങ്ങ -
 ജോരൊത്തരോരോ ദിവസം
 കൊണ്ടുവരാൻ വൈകിയെന്നാൽ കൊന്നു
 പാടെയടക്കം മുടിക്കും
 അങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചപ്പോൾ അവ -
 നിന്നലെയാവോളമെല്ലാം
 ഇന്നിവി ഞങ്ങളെ കയ്യാൽ ബക -
 നമ്മാൻ കൊടുക്കണം തായേ
 കോപ്പകളൊക്കവേ കൂട്ടി കൊണ്ടു -
 പോവതിനാരുമേയില്ല
 മാമറയോരും മകനും ഞാനും
 തന്നെയതുള്ള മാതാവേ!
 ഉണ്ണിയെച്ചൊല്ലിയയച്ചാലെന്റെ
 ഉദകൃത്യത്തുമില്ല .
 മാമറയോനെയയച്ചാലെന്റെ
 മംഗല്യസൂത്രം മുടക്കും
 ആരിനി പോകുന്നതമ്മേ! മക -
 നൊന്നെയിനിന്നുളള പുത്രൻ
 വേദന പുണ്ടു ഞ്ഞാവങ്ങിനെ

ഭീനത പുണ്ടുഴലുന്നു
 ഹാ ഹാ വിധി ദൈവമെന്നും കേണം -
 പിന്നെയും വീണ്ടു മുറയം -
 യന്തണസ്സീദുഃഖംകൊണ്ടു കന്തി -
 ദേവിയ്ക്കു സങ്കടം പുണ്ടു
 ഉൾമേവനാരിതന്നോടുമപ്പോ -
 ഭിന്നം വരുമാറു ചൊല്ലി
 കമ്പം കലരാതിരിയ്ക്കു കഴി -
 പുണ്ടാക്കവൻ ഞാനും മറ്റേ
 അഞ്ചുണ്ടു മക്കളെവിനിയ്ക്കു അതി -
 ലൊന്നിനെ ഞാൻ തരുന്നണ്ടു
 സങ്കടം തീർന്നില്ലയെങ്കിൽ അതി -
 നാലിനേയും തരുന്നണ്ടു
 സങ്കടം തീർന്നിരുന്നാലും എന്തും
 വേദിയസ്സീയോടു ചൊല്ലി
 കന്തിവചനങ്ങൾ കേട്ടു മനം
 നന്നായ് കളുത്തു പറഞ്ഞു
 കത്തിയെരിയുന്ന തീയിൽ കളു -
 വെള്ളം ചൊരിയുന്നപോലെ
 ഉള്ളകമൊക്കെത്തണുത്തു എന്റെ
 തള്ളയെന്നും ചൊല്ലിനിന്നു
 കൊല്ലവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ജനം
 തന്നെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നപോലെ
 വെള്ളത്തിൽ വീണു മരിയ്ക്കുന്നോരെ
 തന്നെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നപോലെ

പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന ജനം
 മാതാവിനു തുല്യമമ്മേ
 ഉള്ളിലെ വേദാകൊണ്ടു പൊറ്റു-
 പ്പണ്ടായി ഭേദം മകനെ
 നല്ലതു മേലിൽ വരേണം നിങ്ങൾ-
 കല്ലാതെയില്ല പറവാൻ
 നാരായണനെന്ന് ചൊല്ലി നാരി-
 ചേദവുമുള്ളിലടക്കി
 വിപ്രരെ രക്ഷിപ്പതിന്നു തന്റെ
 പുത്രനെക്കണ്ടു പറഞ്ഞു-
 വീരൻ ബലന്തന്നുപദം വിപ്ര-
 രോടുള്ളഹൃദയത്തിലെല്ലാം
 ധർമ്മജാതിയായുള്ള സുത-
 ന്നാരോടു ചൊല്ലി മാതാവും
 അഗ്രജനാകുന്ന പുത്രനാപ്പോ-
 ഉഗ്രയനുവാദം നൽകി
 മുക്തി വരുത്തേണമെന്നു തന്റെ
 ഭീമനെക്കണ്ടു പറഞ്ഞു
 മാതാവു ചൊന്നതു കേട്ടു
 ഭീമാനാരെന്നും ചൊല്ലി നടന്നു
 വേദാ കൂടാതെ ചെന്നു
 ഭീമൻ വേദിയരോടു പറഞ്ഞു
 കന്യാം പുണ്യസമൻ നിങ്ങൾ-
 ഭൂമാൻ ശ്രമിച്ചതെപ്പേരും
 നിന്നുടൻ പരിചരിക്കി

ഞാനാണു കൊണ്ടു ചെയ്ന്നീടാം.
 എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ഭീമൻ
 ചൊല്ലിയതെല്ലാം കൊടുത്തു
 ചെപ്പുകടം രണ്ടെടുത്തു ചെമ്പിൽ
 നൂറു കടം വെള്ളം കോരി
 ആയിരം നാഴിയരിയും അഴ -
 കോടെ കഴുകിക്കൊടുത്തു
 ആനന്ദമുള്ളിലുറച്ചു ഭീമൻ
 നന്നായൊടു തുടങ്ങി
 അഞ്ചു കരിയ്ക്കുള്ള വട്ടം ക്ഷിപ്രം
 കൊണ്ടു ചമച്ചുടൻ ഭീമൻ
 ചുരുമുളകു പൊടിപ്പിൻ ചെറു
 ജീരകം നന്നായരപ്പിൻ
 ഈരളളി ഏലം നൂറുനൊ കൂട്ടി
 വേഗത്തിലങ്ങു പകർത്ത
 കൂട്ടിയിളക്കി മരിച്ചു പുക -
 തട്ടാതെ മെല്ലെന്നിറക്കി
 തൊട്ടികൾ വട്ടി നിറത്തി അതി -
 ലൊക്കെ വിറച്ചു തുടങ്ങി
 മൈക്കണ്ണിമാരെ വരുവിൻ വിങ്ങ -
 ലിക്കരിയ്ക്കുപ്പൊന്നു വോക്കിൻ
 ഉപ്പിലുയെങ്കിൽ കൊതിയൻ ബക -
 നൊക്കുകയില്ലെന്നറികാ
 അഞ്ചുകരിയും ചമച്ചു ഭീമ -
 നഞ്ചാതെയുള്ളിലുറച്ചു

നൂറുകടത്തിൽ സൊളം നിറ -
 ച്ചാമ്മാറു വാകെട്ടി വെച്ചു
 മാനം മറിയവും പോത്തും പിന്നെ
 പാമാതെ കൊണ്ടു കെട്ടി
 പോത്തുകൾ രണ്ടും വരുത്തി പൂട്ടി -
 ച്ചാട്ടിൽ കരേറിയതുടങ്ങി
 വട്ടികൾ തൊട്ടി നിറത്തി ഒരു
 വാട്ടം വരാതെ കരേററി
 നൂറു കടത്തിൽ സൊളങ്ങളും
 വാട്ടം വരാതെ കരേററി
 അരംഭോജസംഭവമെല്ലാമൊരു
 കൺപോലെ കരയേററി
 ആടിയിട്ടു തുടങ്ങി ഭീമൻ
 കൂട്ടുകൂടാതെയെന്നേരും
 സമയം കഴിഞ്ഞു ഓററിയും കേട്ടു
 വരുവിലയെന്നങ്ങുമ്പൂ
 കാട്ടിൽക്കരേറിയെന്നേരും ബകൻ
 തെട്ടമാറൊന്നുങ്ങലറി
 അട്ടമാസം കേട്ടനേരം ബകനും
 തെട്ടമാറൊന്നുങ്ങലറി
 പാരിച്ച കോപം മുഴുത്തു ബകൻ
 ദൂരത്തു വാങ്ങിയിരുന്നു
 ഇന്നു ഞാൻ ഗ്രാമം മുടിച്ച് വിപ്ര -
 വംശത്തെയാക്കു മുടിപ്പൻ
 ചീററം കലൻ കൊതിയൻ കോപം

വലിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന നേരം
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു സമീപേ ഭീമൻ
 കോപ്പുകൾ കാട്ടിത്തുടങ്ങി
 ഹേമിട്ടൊന്നും പറയാതെ റിന്ന
 ഹോരത്തു ഭീമൻ പറഞ്ഞു
 ആരാനും തന്നൊരു ചോറു അഴ -
 കോടിയു കൊണ്ടിങ്ങവന്നു
 അഞ്ചാതെയുണ്ടുകൊണ്ടാലും ഒരു
 ചഞ്ചലം വേണ്ട മനസ്സിൽ
 ഹേമില്ല വിപ്രരോടിന്നു നിന്റെ
 ഉഷ്ണതയെന്നറിയേണം
 ബ്രാഹ്മണൻ തന്നൊരു ചോറു മതി -
 യാവോളമുണ്ടുകൊണ്ടാലും
 ആരാന്റെ ചോററിവിങ്ങാശാ കൊതി -
 യുണ്ടാകരുതെന്നറികാ
 ആണിനു ചേരുന്നതല്ലാ നിന്റെ
 ഉണന്നു ഭീമൻ പറഞ്ഞു
 കാണുന്നു ചൊല്ലിയിരുന്നു കരി -
 യിട്ടങ്ങു കൂട്ടിക്കഴിച്ചു
 ഓരോരോ പിണ്ഡമുരുട്ടിയവ -
 ഞാനും തുടരാതെ വെച്ചു
 പാമാതെ ഭീമൻ ബകന്റെ മുമ്പിൽ
 ചെന്നിരുന്നാനന്ദമോടെ
 ഓരോരോ പിണ്ഡമെടുത്തു പിന്നെ

ഉണിന്നു കോപ്പിട്ട ഭീമൻ
 ഓരോന്നെ ചൊല്ലി വിഴങ്ങും പിണ്ഡം
 നെഞ്ചിലിരുന്നൊരു ദണ്ഡം
 വേണം നിന്നക്കെങ്കിൽ വാടാ ബാഹു -
 കൊണ്ടുടൻ നീട്ടിവലിച്ചു
 പിന്നെയും പിണ്ഡമെടുത്തു ഭീമൻ
 കാട്ടി വലിച്ചു വിഴങ്ങും
 കണ്ടു സമീയാഞ്ഞയരക്കൻ കട -
 കണ്ണും കുടക്കെച്ചുവത്തി
 പല്ലും കുടിച്ചവൻ ചൊല്ലിയവൻ
 മെല്ലെന്നു നിന്നു ചെയ്തു
 ധിക്കാരമെല്ലാം നിന്നക്കങ്ങൊരു
 സൽക്കാരമെന്നറിയേണം
 ഇന്നു ഞാനുണന്നുകൊണ്ടു ഒരു
 വേദം നിന്നക്കുള്ളിൽ വേണ്ടാ
 വിശ്വവെന്നുകൊന്നു ഭൂമിപ്പാൽ പിന്നെ
 നിന്നുള്ളിലാകുമിതെല്ലാം
 ഏന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ബകൻ
 കുന്നിൻ ശകലങ്ങൾകൊണ്ടു
 വേദവിടാതെയരക്കൻ മെല്ലെ
 ഏറ്റു തുടങ്ങിയനേരം
 ഏറ്റുകളൊക്കെത്തടുത്തു ഭീമൻ
 ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു
 വേദ വിടാതെയരക്കൻ വൃക്കും
 ചെന്നിലാ ഉൾപിറിച്ചു

വിന്നതപുണ്ടസുരൻറെ ചോറു-
 മുണ്ടതു കൊണ്ടിന്നു തല്ലി
 ആയടി മാറിത്തടുത്തു ഭീമ-
 നപ്പുറൊയ്ക്കിൽ റിനച്ചു
 ശ്രീഗദ കയ്യിലെടുത്തു ഭീമൻ
 വേഗമോടൊന്നങ്ങടിച്ചു
 പിന്നെപ്പിടിച്ചവർ തമ്മിൽ
 യുദ്ധം വട്ടമിട്ടങ്ങു പൊതതും
 വട്ടത്തിൽ കെട്ടി തടിയും വടി
 തട്ടിപ്പറിച്ചതു ഭീമൻ
 വടിവൊത്തൊരു ഭീമനന്നേരം ഇടി
 വെട്ടിയപോലൊന്നടിച്ചാൻ
 ഇടിപോലൊങ്ങുസുരഗളം
 വെട്ടി മുറിഞ്ഞങ്ങു വീണു
 വാരിധിപോലെ പരന്നു ചോര
 നാലുവഴിയുമൊഴുകി
 ആയടികൊണ്ടങ്ങുസുരൻ മല
 പോലെ മറിഞ്ഞങ്ങു വീണു
 അപ്പോഴവനെയെടുത്തു മരം
 കൂട്ടിവെച്ചങ്ങു മുറുക്കി
 ചേച്ചുയേറുന്ന മരത്തെക്കൊണ്ടു
 ചേത്തങ്ങു ചാരി നിറുത്തി
 അപ്രകാരം പിടിച്ചൊക്കെ കെട്ടി
 വായുസുതനും നടന്നു
 ആയുഗ്രാമത്തിലും ചെന്നു ഭീമൻ

മാതാവിനോടു വണങ്ങി
 അഗ്രജൻ തന്നെ തൊഴുതു തന്റെ
 സോദനാരെപ്പണൻ--
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കളിക്കുന്നോർ
 മംഗലം വർദ്ധിച്ചുടം
 പുത്രനും സമ്പത്തും വന്നുടം
 മിത്രത്തോടൊന്നിച്ചു വാഴാം

ശ്രീമദ്ഭഗവതം

ഇതി ഭിമൻകഥ ന്നൊട്ടം.

—o—o—o—

കൂരിടാറപ്പാട്ട്.

പങ്കജമകുടാതികവുളള കിളിപ്പൊണ്ണ!
പങ്കജനാഭപ്രിയേ! പങ്കജേണേ! ബാലേ!
വെൺകലമേ! കവിഞ്ഞെങ്കൽ വണിഞ്ഞു നീ
പങ്കനാശനായ സൽക്കഥ ചൊല്ലിടേണം
പൈകിളിമകളതു കേട്ടടൻ പ്രസംഭിച്ചു
സുകടം കളവാറായ് സൂതിച്ചാൻ വന്ദനാരെ
വൻകരിവദാനം വാണിയും കമാരൻ -
മെൻമുതനാഥനാകും ശങ്കരൻ വിരിഞ്ചനം
സുകടം തിന്തു തുണച്ചിടേണം മമ, വാദ -
പങ്കജത്തിങ്കൽ വീണു സന്തതം വണങ്ങുന്നേൻ
ചിത്തപങ്കജേ മമ നിത്യവും വാഴും പുരു -
ഷോത്തമൻ ദേവൻ ശ്രീഗോവർധനാഥൻതന്റെ
ചിത്തകാരുണ്യബലംകൊണ്ടു ഞാനൊരു കഥ -
യെത്രയും ചുരുക്കമായ് ചൊല്ലുവൻ കേൾപ്പിനെങ്കിൽ -
പശ്ചിമപാദവാമതിരവാസികളായി
വിശ്രുതനാരാം രണ്ടു കൂരിയാനകൾ മൂന്നും
ചേവലും പടയുമാസ്സുളിച്ചു മരിച്ചവർ
സാഗരതിരത്തിങ്കൽ സുഖമൊഴ്യാഴം കാലം
സന്തതിയുണ്ടാകാഞ്ഞു സുകടപ്പെട്ടു വാരം
സന്തതശീശപങ്കജനച്ചു മൊസ്സൊടും
മട്ടുനാൻ ചൊല്ലുംകാലം വക്കിണിത്താനം രണ്ടു

മുട്ടയുമിട്ടാളതു രേിച്ചു വാണാരവർ
 അന്നൊരുദിനം പുറംസ്ഥങ്ങൾ മണലിൽനി-
 ന്നണ്ണവം തന്നിൽനിന്നു തിരവന്നടിക്കയാൽ
 വെള്ളത്തിലുരുണ്ടുപോയെന്നതു കണ്ടുപോ-
 മുളളത്തിൽ പരിതാപം പൂണ്ടുടനാവർകളും
 ദുഃഖമുമുൾക്കൊണ്ടവരന്യോന്യം വിരൂപിച്ചു
 ഇക്കുറുതിക്കു പുനരൊന്നുണ്ടു വേണ്ടതിപ്പോൾ
 റീക്കേണം വരണൻറയുള്ളിലുള്ളമങ്കാരം
 പോക്കേണമവനുടെ മുറിപ്പൊരുഷമെല്ലാം
 ചേക്കേണം മേയമവൻതന്നുള്ളിലതിനിപ്പോൾ
 തുക്കേണം സമനിലമാക്കേണം സമുദ്രവും
 ഇത്തരം വിനാശവരണ്ണിയിൽ കുളിച്ചുടൻ
 സതപരം മണൽതന്നിലുരുണ്ടു പിരണ്ടിട്ടു
 ഇത്തിരി മണൽപ്പൊടി ചിരകിൽപ്പറവുനേരം
 സതപരം കടൽതന്നിൽ കുടഞ്ഞു കളകയും
 പിന്നെയും പറന്നുപോയുണലിലുരുൾകയും
 പിന്നെയും കുടകയും പിന്നെയുമുരുൾകയും
 തിങ്ങിനാ ദുഃഖത്തോടും വൊങ്ങിനാ വൈരത്തോടും-
 മിങ്ങിനൊ പലദിനമങ്ങിനൊ കഴിഞ്ഞിതു
 അക്കാലമൊരുദിനമസ്സുരദിപലരുമാ-
 യക്കുടൽജീതെ ശീശ്രം പറന്നുപോകുന്നേരം
 കണ്ടിതങ്ങവരവർ രണ്ടുപേരേയുമൊരു
 കുറ്റംതട്ടുടിയൊരു ഭാവവും കലഹവും
 ഏന്തിതിർമൂലമെന്നു ചെന്നു നാമറിതേണം
 സിദ്ധുനായകനാട്ടു സമരം തുടങ്ങുവാൻ

സമുദ്രാജാതികൂടിച്ച മൂലമിപ്പോൾ
 ഭവിച്ച പരിതാപമിവെണ്ണിരിക്കിലും
 മരിപ്പാൻ മടിക്കൂടാതിരിക്കും കൂരിയാറ-
 കലത്തിൽ ജനിച്ചവരില്ല സംശയമേതും
 എങ്കിൽ നാദിതുംകണ്ടു പോകയില്ലൊരുനാളും
 സങ്കടമവർണ്ണ വന്നിടകിലതിനേയും
 തിന്മുപോകേണമല്ലെന്നാകിപ്പി ജനത്തിന്റെ
 കീർത്തിക്കുമൊരുമക്കും താഴ്വന്നിടം നൂറും
 നാനയക്കേടുവന്നിട്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ
 പ്രാണനാശമെന്നതുത്തമമാകുന്നതും
 വീര്യവികൃമശക്തിശൈത്യവും ജഗത്തിങ്കൽ
 കൂരിയാറകൾക്കെന്നു പോകതും പുകയുന്നു
 ആരെയുമെന്തൊരു സങ്കടസമയത്തു
 പാരാതെ കാണുന്നേമൊഴിക്കയെന്നുള്ളതും
 എന്നതിൽ വിശേഷിച്ചു നമ്മുടെയന്യോദിക-
 ഭിന്നവാരതുകൊണ്ടു പോക നാം വൈകീടാതെ
 എന്നുമവരും പോയണ്ണവതീർത്തിങ്കൽ
 ചെന്നുടൻ കൂരികളോടെല്ലാമേ ചോരിച്ചപ്പോൾ
 പറഞ്ഞാർ മടിക്കൂടാതിറങ്ങിയെല്ലാവരും
 തുടങ്ങിടക രണം മടങ്ങുന്നില്ല പക്ഷേ
 അടങ്ങും ജീവാപ്പോളൊടുങ്ങും കിളികുലം
 അണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു നൽകേണം വരണൻ താൻ
 അണ്ണവം തുത്തീടണമല്ലാജ്ജീവനതന്നെ
 ഇത്താം പറഞ്ഞവരെത്തൊരുമിച്ച ചെന്ന-
 ണ്ണെറിനായകനോടു യുദ്ധവും തുടങ്ങിനാൻ

കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങൾ മറുജ്ജ പക്ഷികളും
 കൂട്ടമിട്ടുകാലമൊക്കെയു പുറപ്പെട്ടാർ
 ഉമന്മാർ കാനനം കാടകളുറവെള്ളൻ
 കേമനായ കുത്തിച്ചുടന്നു പരത്തുകൾ
 കഴുകു കാരണങ്ങൾ കട്ടോടഞ്ചാത്തനായ -
 മഴകേറുന്ന തത്തക്കൂട്ടങ്ങൾ പൊകിണകൾ
 ചതുവാകങ്ങൾ മുളംതത്തകൾ കുയിലുകൾ
 വിക്രമിമാരായുള്ളോരമകനാൽ പിന്നെ
 കടൽക്കരകൾ കളക്കോഴികളിമണകൾ
 മിടക്കുന്നതായുള്ളോരമയ്യപ്പക്ഷികളും
 അമ്പലപ്രാവോടരിപ്രാവുകൾ മലങ്കിളി
 കമ്പമില്ലാതെ മൂളും നത്തുകൾ കരികിളി
 ശാകടവികടയും മണലാ മഞ്ഞക്കിളി
 പ്രകട കാടക്കൊരി താമരക്കോഴികളും
 വാരണമെടുക്കുന്ന ജാതസ്യപ്പക്ഷികളും
 ഖോരവിക്രമമുള്ള വക്ത്രസ്യാഖ്യനാൽ
 എന്നിവരാദിയായ പക്ഷികൾ നാനാദിശി
 വിനാടൻ തിങ്ങിനിന്നൊക്കവെന്നാകമിച്ചാർ
 അക്കാലം സബ്രാമണ്യസ്വാമിവാഹനമായ
 പക്ഷിപുംഗവൻ മയിൽ കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങൾ
 ചെന്നടൻ വേലായുധസ്വാമിയോടണങ്ങിപ്പോ -
 ന്നവതിരത്തിങ്കൽ പോകേണമടിയനും
 അതി നായനാഗ്രാമിപ്പിടക്കെന്നതു കേട്ടി -
 ടുവിപ്രവൃത്താത്മാവറിഞ്ഞിട്ടമെന്താൻ
 പോയവനെങ്കിൽ ഞാനും താതൊരുണങ്ങിച്ചു

പാശാതെ പുറപ്പെട്ടുകേതുമേ വൈകീടാതെ
 ഇത്തരമുചെയ്തു ദൃത്യശാസനാദ
 വർത്തമാനങ്ങളുണർത്തിച്ചപ്പോൾ ഭഗവാനും
 എങ്കിലോ പുറപ്പെട്ടുകേതുമേ വൈകീടാതെ
 ശങ്കരാനുഭവരം പാപ്തന്ത്രോടും കൂടി
 കാളന്തൻ കഴുത്തറി മുഷികവരന്തേലെ
 മേളമാജ്ഞമേറിനാൻ ശ്രീഗണപതിയപ്പോൾ
 മയിലിൻപുറമേറി താരകവൈരിതാനും
 ചുഴലും നിറഞ്ഞിതു ഭൂതസംഘവുമെല്ലാം
 ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമി ഭഗവാൻവരോടും
 മനമെന്നിയെ ചെന്നു സാഗരതീരം പുക്കാൻ
 കേട്ടിതു വിശേഷങ്ങളുക്കാലമരയന്നം
 ശ്രേഷ്ഠനും പരിഷ്കരണിച്ചു പുറപ്പെട്ട
 ബ്രഹ്മദേവനെ വന്ദിച്ചുണർത്തി പൂത്താന്തരം
 അംബുധിയോടു യുദ്ധം തുടന്നതശേഷവും
 അർക്കം കേട്ട ചതുർമുഖനും പുറപ്പെട്ടാൻ
 മുഖ്യനാമരയന്നമേറിനാനുഭവരം
 അറിഞ്ഞു മഹേന്ദ്രനമനേരമവസ്ഥകൾ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ദേവസംഘാതത്തോടും
 പോവാൻ അപ്പൊഴുത്തേറിനാനൊരാവതം
 ദേവനായകനോടുകൂടവേ വിരിഞ്ചനും
 വിചിത്രമായിടുന്നോരവസ്ഥ കാണാനായി
 സമുദ്രതീരസ്ഥലം പ്രാപിച്ചാരതുകാലം
 ഇരേഴപതിന്നാലു ലോകത്തിലമൻീടും
 നാനാജാതികൾ പക്ഷിപുറങ്ങളശേഷവും

ഭവനേശ്വരനായ ഭഗവാൻ നാരായണൻ
 സ്വപ്നായകൻ ഫണപ്പള്ളിമെത്തമേലേറി
 സുപ്രമോദനാ വിജയാദിപങ്കജം രണ്ടും
 പക്ഷിനായകൻതന്റെ പക്ഷങ്ങൾ രണ്ടിന്നേലും
 തൽക്കണ്ണം ചേർത്തു പരമാനന്ദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
 ചെന്നു വന്ദിച്ചാരു ശ്രീനാരദൻ തന്നെക്കണ്ടു
 മന്ദഹാസവുംചെയ്തു മധുവാനുരൂപം
 താപസകലമണ നാരദമഹാമുനേ
 ശോഭനകാമല്ല ലോകവാത്സല്യമെല്ലാം
 ഏതൊരു കേട്ടു ചൊന്നാനന്തരം മുനിവ്രഹ്മം
 മന്നിലേ വിശേഷങ്ങൾ ചൊൽവാനായ്ക്കുന്നതരം
 ചിത്രമെത്രയുമൊരു വാത്സല്യമിതുകാലം
 മെത്രയും കൊത്തുമലമോർത്തു കാണുന്നതരം
 ഹിമവാൻ മുതലായ സേതുബന്ധനത്തോളം
 ഇടയിലകപ്പെട്ട പക്ഷികളുശേഷവും
 ബലവൈരണ ചെന്നു പശ്ചിമാംബുധിതീരേ
 യുദ്ധസന്നദ്ധനായൊരുത്തിനാരിതു കാലം
 വാരിധിതീരസ്ഥലവാസികളായി രണ്ടു
 കൂരിയാറകളുടെ മുട്ടകളൊരുദിനം
 ആഴമിച്ചാഴിനാഥൻ കൊണ്ടുപോകയാലാശു
 തുഷ്കവൻ സമുദ്രമെന്നൊച്ചാവർകളും
 ആടലുണ്ടാകയില്ല വാരിധിക്കുതുകൊണ്ടു
 കൂട്ടമോ പക്ഷിജനം ഭോഷനെത്രയുമോർത്താൽ
 ജയിച്ച ശ്രീമാലവൻ പണ്ടു സാഗരവരം
 ചമച്ച മദ്ധ്യജലം തടുത്തു ചിറകെട്ടി

പേടിക്കൂടാതെ മുന്നോഴിനായകന്മേലേ
 ചാടിനാൻ ഹനുമാനും ആയോജനവഴി
 സൂര്യവംശജനായ രാജൻ സമാനനാത് -
 വിരൂപതപസ്സന്മാരിനാരുള്ള ധർമ്മിയിൽ
 അക്രമപോലുമറിയാതെ ജന്തുക്കളിവ -
 റിക്കാലം തുടങ്ങിയതെത്രയുമതിശയം
 അല്പസാരന്മാരിവമെത്രയുമശക്തന്മാർ
 ദുർബ്ബലശ്രേഷ്ഠന്മാരിപ്പക്ഷികളറിഞ്ഞാലും
 വീര്യഭാവത്തോടവർ നായകൻ ഗരുഡനും
 ഭീരുവല്ലയോ തവ പാദസന്നിധിയിങ്കൽ
 വന്നടങ്ങാളിച്ഛ പാർക്കുന്നിതു വിരൂപിച്ചാൽ
 നന്നെന്തും ഭഗവാനേ കുറമില്ലതു പാഞ്ഞാൽ
 ഭീരുക്കളായുള്ളവർ കലഹം കേൾക്കുന്നേര -
 മാരുള്ള രക്ഷിപ്പാനെന്നുപോഷിച്ചിറങ്ങിട്ട -
 ഞാശ്രയിച്ചവർകളെ രക്ഷിക്കുവേണം ഭവാൻ
 ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ ഭിതരാഭിവാൻ തന്നെ
 പൂച്ചയെക്കണ്ടോമെലിവോലെയായിവനിപ്പോൾ
 ചേർച്ചയില്ലിവൻ മുഖം നോക്കുകിലിളപ്പോം
 ചാവായെയിരിപ്പാനുള്ളാഗ്രഹം വിരൂപിച്ചാ -
 ലാകാതെയായിലിവൻ പോകാതെയിരുന്നതും
 ഇത്തരം പലവിധം നാരദമഹാമുനി -
 യെത്രയുമധിഷ്ഠിപ്പിച്ചതൾ ചെയ്തതു കേട്ടു
 സ്വതപരം നാഥൻതന്റെ തൃക്കുഴൽ നിലത്തുചേ -
 ൾക്കുകൾ ചുവപ്പിച്ചു പക്ഷബലമിട്ടിട്ടതി
 ബ്രഹ്മനായനിടെനിന്നുത്ഥാനംചെയ്തു മന്ദി

സത്തമനോട് ചൊന്നാനുത്തരം ഗരുഡനും
 പോരുമിത്തരം മറ്റോ ചൊന്നതു നന്നുപരം
 ചേരുകയില്ല മമ ചെവികൾക്കിവയൊന്നും
 കേൾക്കയില്ലധിഷ്ഠിപ്പവവാക്കു ഞാനൊരിക്കലും
 ആഗ്രഹം വോന്നുള്ളിലുള്ളതുമാറിത്തു ഞാൻ
 തീർച്ചയാതുമിനിവരണമേന്തെയും
 പോക്കുവൻ കൂടികൾക്കു സങ്കടമറിഞ്ഞാലും
 ഇരഭേദപതിന്നാലുലോകത്തിരുടയതാം
 കാണനോകൻ മമ സ്വാമിയെന്നറിഞ്ഞാലും
 തർതിതവടിരുടെ കാരുണ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ
 സിന്ധുരാജനെജയിച്ചൊഴിഞ്ഞിട്ടിനിശ്ശേഷം
 ഇത്തരം ചാഞ്ഞഖിലമുപാൻ പാദങ്ങളിൽ
 സതപരം സമസ്തമിച്ഛിവണ്ണമുരച്ചു
 വരണാലയത്തിങ്കൽ പോകേണമടിയൻ
 കരുണാവിധേ വിടതരികെന്നതുകേട്ടി-
 ട്ടുള്ളിച്ചെഴുതാമൻ പോരുവനെങ്കിൽ ഞാനും
 ഗരുഡൻ കഴുത്തേറി സാഗരതീരം പുകാൻ
 വിഷ്ണുശംകരവിരിഞ്ചാടികളൊരുമിച്ചു
 വിസ്മയം കാണുവാനാഗു നിന്നരുളുന്നോരും
 വീരനാം ഗരുഡനും വിണ്ടൻ വണങ്ങിനാൻ
 പാരാതെ സാമന്തയണസ്വാമിതൻ പാദങ്ങളിൽ
 പങ്കുശരാന്തകൻ തൻപദം പണിഞ്ഞുടൻ
 പങ്കുസാദികൾ തമ്മെയും വണങ്ങിനാൻ
 അവിനോടനുഗ്രഹം വാങ്ങിനാണല്ലാരോടും
 വമ്പരിൽ മുമ്പൻ വിനതാമജൻ പങ്കിശ്ശ്രേഷ്ഠൻ

പാരിടംനടുത്തുമാറൊച്ചകൊള്ളിച്ചു ശീലും
 മേടാമലയോളംകൂടവെ വിറച്ചിതു
 അണ്ണവംതന്നെ നോക്കിച്ചൊല്ലിനാൻ ഗതധനം
 അണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നു നൽകുന്നതല്ലയാറ്റിൽ
 ഇന്നുമേൽ സമുദ്രമില്ലെന്നു ഞാൻ വരുത്തുവൻ
 നിണ്ണയം നാമായണ സപാമിതൻപാദത്താണു്
 ഇത്തരംപറഞ്ഞതിനുത്തരം കേളായ്ക്കയാൽ
 ബലരോഷേണ താരക്കുൻ പറന്നുമേൽകാഗേ പോയ്
 കിഴക്കെ സമുദ്രത്തിന്നടുത്തുനിന്നു ചിറ -
 കയത്തിപ്പുറത്തിയൊന്നിളക്കിലോകത്രയം
 വീശി നാൻ ചിറകുകൊണ്ടെന്നേരം കലഗിരി -
 യാകവെ പരിഞ്ഞുടൻ പാന്നു പശ്ചിമാശ്വേന
 ധിധിധീംധിധിനൊന്നു ചെന്നുടൻ മേല്ക്കുമേലെ
 പവ്വതവരന്മാർ വീണീടുന്നു ചിത്രം ചിത്രം
 ശങ്കര ശിവ ശിവ ഞാസ്യവാം മുകുന്ദനാ -
 ച്ചിന്തിച്ചു ഗതധനം സാദരം യുദ്ധത്തിനാൻ
 പക്ഷങ്ങളെടുത്തുടനീളക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ
 തൽക്ഷണം കലുങ്ങിപ്പോയൊന്നു വിരക്കുന്നു
 വളർന്ന മഹാമല കിളിൻ വെരോടെയ -
 ബുടൻ പരിഞ്ഞുടനായാൻ വായുമാഗ്നി
 തിരിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുടൻ പറന്നു സമുദ്രത്തിൽ
 മറഞ്ഞു ശൈലേന്ദ്രരാൽ വിറഞ്ഞു അതാകരം
 വളർന്നുപൊടിയുള്ളമമൻ ഭൂമണ്ഡലം കിളിൻ
 മേൽകാഗത്തോടുമമ്മീടുന്നനോരം
 കലങ്ങീടുന്നു സിന്ധു കലങ്ങീടുന്നു ലോകം

നട്ടങ്ങീടുന്നു ജനം മുടങ്ങി ലോകോത്സവം
 മുഴങ്ങിസാധുവാദം പുഴങ്ങി ലോകമെല്ലാം
 കഴങ്ങി ജലധിയിലമന്നു ജന്തുക്കളും
 മടങ്ങുന്നില്ലയെന്നു തൂനിഞ്ഞു പക്ഷികളും
 തുടങ്ങി കൂട്ടമിട്ടിട്ടങ്ങിനെ മഹാജനം
 പൊന്തവാൻ വാറായെന്നു ഗതധൻ വിളിക്കയും
 വരണൻ പരിതാപം പൂണ്ടുടൻ വിറയ്ക്കയും
 കമ്പങ്ങൾ പെരക്കയും ഡംഭകൾ കുറയ്ക്കയും
 ഇമ്പങ്ങൾ ശമിക്കയും വമ്പുകൾ ക്ഷയിക്കയും
 ഭിതനാസ്തിറയ്ക്കയുമാവതു വിറയ്ക്കയും
 ആധികൾ മുഴക്കയും വേദനാപെരക്കയും
 ശുഭാം ഗതധനായാസംപെരക്കയും
 ഭീരുക്കളായുള്ളവർ ദുരപ്പായൊളിക്കയും
 വിസ്മയത്തോടു സൂര്യശ്ശികൾ കുറക്കയും
 വിസ്മയപ്പെട്ടുകാണിവർങ്ങൾ വൃത്തിക്കയും
 വികൃതം ഗതധനാ മേല്ക്കുമേൽ വഴിക്കയും
 നിഷ്പൂജനായ നാഥം വിശ്വലോ ധ്യാനിക്കയും
 സംഖ്യയില്ലാതെ പക്ഷി സംഘങ്ങൾ മരിക്കയും
 ശുക്ലകൃതിപൂണ്ടു കലാരത്തിനായടക്കയും
 ആർക്കും തിമർക്കുമൊഗ്രഹം വിറയ്ക്കയും
 തോല്പയില്ലെന്നു കണ്ടു മോഷ്ടവാർ തിമർക്കയും
 ശിശുമാറ്റാക്കയും ഗാത്രങ്ങൾ വിറയ്ക്കയും
 തിക്ഷണമാന്ത്രികവാദവാക്കുകൾ പാകയും
 തൽക്ഷണം മണലെടുത്തണ്ണിയിൽ വിറയ്ക്കയും
 സംഖ്യവികൃതങ്ങളെക്കണ്ടുടൻ കളുക്കയും

മകരാനികരങ്ങൾ കമാസമൃദംങ്ങൾ
 അതുലാകൃതികളാം മുതലപ്പുന്ദങ്ങളും
 ഘോരമാം തിമിംഗിലം വാരണാവലികളും
 വാരധിതനിൽ വാഴും ജന്തുക്കൾ പലതിദം
 പേടിച്ചുവിറയ്ക്കുമോടിയങ്ങൊളിക്കയും
 ചാടിയും പിടകയും വീഴ്ന്നയും മരിക്കയും
 ശൂരനാം ഗരുഡൻ തന്നാനംചുവത്തിയും
 വാരിധികിഴേൽ മരിച്ചുകവേ കലക്കിയും
 വാരിജാസനാദികളാനാം കലക്കിയും
 നാരദൻ കൌതുഹലം പൂണ്ടു വിസ്മയിക്കയും
 കഴിഞ്ഞു പതിനഞ്ചു ദിനങ്ങളൊരുപോലെ
 നടുങ്ങിവരുണനും മടങ്ങി ബുദ്ധിമുട്ടി
 പക്ഷവാതങ്ങൾകൊണ്ടു പക്ഷാന്തമൊരുപോലെ
 പക്ഷിനായകൻ ഗിരിവരിഷം ചെയ്തനേരം
 സാഗരമിതുകാലം തുരുമെന്നുറച്ചുടൻ
 വേഗേനവരുണനും സംഭ്രമിച്ചുഴരോടെ
 മുത്തുകൾ രത്നങ്ങളുമാറമില്ലാത പല
 വസ്തുക്കൾ ദിവ്യങ്ങളായുള്ളതും ബഹുവിധം
 കാഴ്ചയാഴ്ന്നു കമലേക്ഷണൻ പാദങ്ങളി-
 ലീശ്വര പാലിച്ചുകൊള്ളേണമേ ദയാനിയേ
 പിഴച്ചുതഖിലവും പൊറുത്തുകൊൾക പോറ്റി
 സഹിച്ചുകൂടാ യെന്നൊഴിച്ചു രക്ഷിക്കുമാം
 നടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സമുദരിതുകാലം
 മുടിച്ചുകളവാനായുറച്ചു ഗരുഡനും
 ശങ്കയില്ലിതുകാലം തുൻപോമംഭോനിധി
 നിൻകരുണയാ പരിപാലിച്ചേനിത്രനാളും

കിം ഫലമിതുകാലമെൻബലംകൊണ്ടു നാഥ
 നിൻബലമെല്ലാമവൻതൻ ബലമല്ല ഞാനും
 ഗരുഡഭയം കളഞ്ഞുവിലമടിയനെ
 പരിപാലിക്കേണമേ കരുണാകര ദേവ
 ശരണം ജഗന്നാഥ കരുണാലയ തവ
 ചരണപങ്കജമരുഗളം നമോസ്തുതേ
 ശരണാഗതപ്രിയ കരുണാസീധേയെന്നു
 ശരണം പ്രാപിച്ചോരു വരണൻ തന്നെക്കണ്ടു
 കരുതപേതസ്സോടും അപിതഭാവത്തോടും
 മധുകൈടഭൈവരി ഭഗവാനതർച്ചൈ
 ദേശവുമവസ്ഥയും കാലവും ബലാബലം
 ദോഷവും വിശേഷവും കാൽപ്പുമകാൽപ്പവും
 സത്യവുമസത്യവും ന്യായവുമന്യായവും
 കൃത്യവുമകൃത്യവുമശുഭമുഷ്ടങ്ങളും
 എന്നിവ ഗുണദോഷമൊന്നുമോരാത്തമൂലം
 ഇന്നിതു വന്നീടുവാൻ കാരണം നിന്നെ നീ
 നിന്നെ ജലപതേ നിനക്കേ വൈനാതേയൻ
 തനിഞ്ഞും ബലമാവെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ ഭവാൻ
 വാഗശാസനൻ തവ ബന്ധുവോ വിരോധിയോ
 സാഗരധീവ വിരൂപിക്ക നീ വഴിപോലെ
 തന്നെത്താനറിയാത്താൽ പിന്നെത്താനറിഞ്ഞീടും
 ഇന്നിപ്പോളറിഞ്ഞു നീയെന്നപ്പോളുമുഖമോ-
 യെങ്കിലും നിനക്കിന്നു സങ്കടം തീരുവാനാൽ
 ശങ്കയെന്നിയേ ചെന്നു കാക്കു നീ ഗരുഡനെ
 കാരാതെ ചെയ്തമൂലം പാരാതെയകാൽമാ-

ജ്ഞാനത്തിലിപ്പാനായ്ക്കൊന്നി ഗർവ്വനെ
 സാഗരധീവൻ പോക വൈകാതെ ശിരസ്സും
 സാദരം കൊടുക്കേണമെന്നുള്ളിനി ബുദ്ധൻ
 ഇങ്ങിനെ നാഥൻ തന്റെ മംഗലമൊഴി കേട്ടു
 തിങ്ങിന ഭക്തിയോടും തൊഴുതു വരുന്നതും
 കണ്ഠിതഭാവത്തോടും ചെന്നടൻ വേഗത്തോടെ
 കണ്ടിതു ഗർവ്വനാം പക്ഷിപുംഗവൻ തന്നെ
 വിക്രമംബുധേ പുരുഷോത്തമപ്രിയ സഖേ
 പക്ഷിനായക പ്രസാദിക്കു നീ ഗുണംബുധ
 അല്പകാൽക്കൂടും വിനമിച്ചുകാരണ വൈരം
 മുറുപ്പുവിൽ തുടന്നു നീ വിക്രമം കാട്ടുന്നതി-
 നപ്പുറം തടുപ്പതിന്നാരുമില്ലല്ലോ സഖേ
 തപസ്വലസമന്മാരായിത്രിലോകത്തിലെങ്ങും
 അടക്കിടുക കോപം മുടക്കിടുക യുദ്ധം
 നാടക്കും പാരമുണ്ടു ജഗദാസികൾക്കെല്ലാം
 വിനയം ബോധിയ്ക്കുന്ന വഴിയേ നടപ്പതി-
 ന്നിളപ്പമില്ല മമ സുഹൃത്തല്ലയോ ഞാനും
 സാഗരധീവൻ തന്റെ വാചകം കേട്ടനോം
 ശ്രീഗർവ്വധാമ്യൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠനുമായൊരാൾ
 എന്നെന്നെ ചിന്തിച്ചു നിയന്ത്രണയൊരാണു ഞാനും
 സന്തതിനാശം ചെയ്തൊന്നുമു ശ്രമിച്ചതും
 ജന്തുക്കളിവരെന്ന നിന്ദകൊണ്ടല്ലൊയെന്നാൽ
 ജന്തുവായുള്ള ഞാനുമെന്തിനു വന്നതിപ്പാൾ
 നിൻ തൊഴിലിവയൊന്നുമെന്നോടു ഫലിയ്ക്കയി-
 ല്ലസ്വകാരങ്ങളൊഴിച്ചുടങ്ങിയിരിപ്പു നീ

ദമമേടക്കി നീ വസിതു നല്ല തവ
 ധിക്കാരം തുടങ്ങുകിലിക്കാലം നമലം വര
 ഇത്തരം ഗന്ധന്റെ ക്രമിച്ച മൊഴി കേട്ട
 സ്വപരം വരണനും ഭീതനായിരമുടൻ
 പിന്നെയുമുചെയ്തു പന്നഗാശാസാദ
 വിന്നതയോടുകൂടിത്തന്നകമഴിഞ്ഞുടൻ
 അരിയപ്പോകാത്തയാൽപിന്നേത്താരവലങ്ങൾ
 അരിവുള്ളോരു വോദിഞ്ഞു പൊറുക്കേണം
 ഗന്ധനാതു കേട്ട മനസി നിറുപിച്ചു
 കരണാഭാവം പടിച്ചിവണ്ണമുചെയ്തു
 ഏകിലോ വോൻ ചെന്നു കൂരികൾതമ്മെക്കണ്ടു
 സങ്കടം തീർത്തുവരികേതുമേ വൈകീടാതെ
 അണ്ഡങ്ങൾ കൊടുത്തവർ തമ്മെയുമാശ്വസിപ്പി-
 ച്ചിങ്ങു നീ വരുവോളമൊന്നുമേയിളക്കാതെ
 പാക്കന്നേവിവിടെ നീ വരുവാൻ വൈകിയാൽ ഞാൻ
 തുട്തവൻ പാശാവാമില്ല സംശയമേതും
 ശ്രീമഹാവിഷ്ണു ജഗൽകാരണനേകൻ മമ
 സ്വാമിയെന്നുള്ളതുളളിലെപ്പൊഴും നിന്നു നീ
 പാശാതെയതു കേട്ടു നടന്നു വരണനും
 വാരിധിതന്നിൽ പൂക്കു മുട്ടകളെടുത്തുടൻ
 കൂരികളുടെ മുമ്പിൽക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കെച്ചു മന്ദം
 വാരിധിവരവരേടും ചെയ്യിടിവാൻ
 ഞാനാപഹരിച്ചോരു മുട്ടകളെടുത്താലും
 മാനസം തെളിഞ്ഞുടൻ നിരസം കളഞ്ഞാലും
 കളകു വരിവോ തെളിക മനോഹരം

കളിയായത്രെയിതു കലഹിച്ചില്ല ഞാനും
 പോരികവേണം നിങ്ങൾ ഗതധൻ തന്നെക്കാണാൻ
 തുരുമിനാലയാട്ടിൽ വാരിരാശിയും നൂറും
 ഇത്തരം പറഞ്ഞവർ തമ്മെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 സതപരം ചെന്നു വിനതാത്മജൻ തന്നെക്കണ്ടു
 വന്ദിച്ചറിന്ന പക്ഷിസംഘത്തെക്കണ്ടു പരം
 മന്ദമാസവും ചെയ്തു ഗതധനരചെയ്താൻ
 വന്ന സുകടമെല്ലാം തീർന്നിതോ നിങ്ങൾക്കിപ്പോ-
 ളെന്നു കേട്ടവർകളുമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പിന്നാർ
 സന്തതിനാശത്തിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു വേിച്ചൊരു
 സന്താപമേന്മയും തീർന്നിതു മരമതേ
 വിന്തിരുവടിയുടെ കാരുണ്യമല്ലാതെക-
 ണ്ടെന്നൊരു ബലമുള്ളതിക്കുണ്ടു ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
 ഏകിലോ നിങ്ങൾക്കൊരു സുകടം വരുണോ-
 മെങ്കൽവന്നറിയില്ല തീർത്തുകൊള്ളുവൊല്ലാം
 ജഗല്ലാമെന്നായ മുകുന്ദൻ പശുപതിക്കുണൻ
 നമുക്കു ബന്ധുവെന്നു വിവർച്ചകൊൾവിൻ നിങ്ങൾ
 വേദമേന്മമേ വേണ്ടു പോയാലുമെന്നു പറ-
 ഞ്ഞാധിയും തീർത്തു തൊഴുതവരും നടക്കൊണ്ടാർ
 ചിരിച്ചു വരുണന്റെ കരഞ്ഞപ്പിടിച്ചൻ
 സിരിച്ച ഗതധനമീവണ്ണമുചെയ്താൻ
 അണ്ണവേദം മരമൊന്നറിഞ്ഞിരിക്കണം
 എന്നുടെ ജ്ഞാതൃപ്രകൃതികളറിഞ്ഞാലും
 നിൻമുഖമിവക്കൊരു സുകടമുണ്ടാകാതെ
 നന്നായി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക മേലിൽ ഭവൻ

എവിടേ വീയാനെന്നും വിവരം ഞാനാരെന്നും
 വിവരം ജലേശ്വര കഴിഞ്ഞു പൂത്താനങ്ങൾ
 ഇത്തരം പറഞ്ഞുവരാഞ്ഞാകുമിട്ടു കൂടി
 സത്വരം കയ്യും പിടിച്ചുണ്ണിയായകൊണ്ട് -
 പത്രിസത്തമൻ ചെന്നു ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു നാഥൻ
 തുടർച്ച കൂപ്പി സ്തുതിച്ചിടിനാനതുനേരം
 ഇന്ദിരാവരനേയും ചന്ദ്രശേഖരനേയും
 വന്ദനം ചെയ്യാനാവിനുമന്ദിരനേയും
 ഇന്ദ്രാദിഗണത്തെയും താപസജനത്തെയും
 വന്ദിച്ചു വരണൻ പോയ്ക്കുനിടംപുക്കീടിനാൻ
 പക്ഷിജാതികളുഖിലേശ്വരാദികളേയും
 പക്ഷിനായകനേയും വണങ്ങി സ്തുതിച്ചുടൻ
 ബലമോദത്തോടൊന്നുവെച്ചും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
 സത്വരം പറന്നുപോയ്ക്കൊത്തൊരൊല്ലാവരും
 നാമദാദിയായ മാമുനിവരനാരു -
 മാമുനരാദിയായ കാണികൾ മറ്റുള്ളൊരും
 വന്ദിച്ചു ദേവന്മാരോടൊത്തെയും വഴങ്ങിച്ചു
 ചെന്നുടൻ നിജനിജമന്ദിരം പുക്കീടിനാൻ
 ഇന്ദ്രാദിവേദകളോടൊന്നിച്ചു വിരിഞ്ചനം
 വന്ദിച്ചുത്തരയന്നം കഴുത്തിൽ കരയേറി
 സത്വരം സത്യലോകം തന്നിൽ വാണതുള്ളിനാൻ
 മൃത്യുശാസൻ വിജയപ്രഭു ഭൂതങ്ങളും
 ഒന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു കുന്നിൽമാറിയിരുമാ -
 യ്ക്കനുടെ കാളകഴുത്തേറിയങ്ങഴുപെള്ളി
 സത്വരം ശ്രീവൈകുണ്ഠപുരവാണതുള്ളിനാൻ

ലോകേശനായ നാഥൻ ശ്രീഭഗവതിയോടും
 അമ്പാദേവിയോടും ഹണിവർഷേ പിന്നെ
 യോഗനിദ്രയും പൂണ്ടു വസിച്ചു യമാസുഖം
 ദരിതഹരപ്രിയചരിതം ഹരപ്രിയം
 പരിതാപകം കൂരിചരിതാമൃതമിദം -
 മുരച്ചെഴുതിടുന്നോർ സകലസുഖങ്ങളും
 സാധിച്ചുതന്നു ചൊല്ലിപ്പറഞ്ഞാമിവിടന്നു
 ശുകസുന്ദരിതാനും പാനപോയാളന്നു.

കുറിഞ്ഞൊഴുത്തു നാലാം.

ഐവർനാടകം

കളിപ്പാട്ട്

രാമായണം കഥ.

വെണ്മതിൽപയണിത്തോൻ
വേദങ്ങൾ വേർതിരിഞ്ഞാൻ
അർബുദമുപ്പു നായോൻ
ഹരവെന്ന് നാമം പൂണ്ടാൻ
പുമാതിൻ കണവനായോൻ
പിരിയുട മുടിയണിഞ്ഞാൻ
പാപ്പതികണവനായോൻ
പരാചരനാത്മാവായോൻ
കടഞ്ഞ പാൽ വിഷം കുടിച്ചോൻ
കാളിയെ ഹെറ നാഥൻ
അമുഖപാപ്പു നായോൻ
കുറവുകളെല്ലാം തീർത്തു
പറവാൻ വരം തരണം
അരിപ്പുള്ളാർ പിഴകൾ കണ്ടാൽ
അഖിലവും തീർത്തിടണം
മഹാമായാലക്ഷ്മി സീതാ
വസന്തത്തിൽ വസിക്കുകാലം
ദുഷ്ടനാം രാവണൻ താൻ
കവടന്നാൽ കട്ടുകൊണ്ടു
ലങ്കയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു

ദുഃഖിയ്ക്കു കാരണത്താൽ
 ആഴിയെ കുടപ്പതിന്നു
 ആളില്ലെന്നുറച്ചു രാമൻ
 ഹനുമാനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു
 അടയാളം കൊടുത്തു കയ്യിൽ
 നോക്കിയെന്നുളിച്ചൊരു
 ഹെലിവോട്ട് വിണ്ണുമുത്തി
 വഴിവിഴയായയച്ചിതങ്ങ
 വരങ്ങളും കൊടുത്തു നന്നാൻ
 വാനരപ്പടകളെല്ലാം
 വാരിധിതീരം പൂക്കു.

വാരിധി കണ്ടോരു വാനരവംശങ്ങൾ
 വാലുകളങ്ങയത്തിടുകയും
 വാരം ജയംപൂണ്ടു വാരിധി നോക്കയും
 പർവ്വതം നോക്കി കുമിഴ്ന്നുകയും
 ആഴിയിലാനന്ദവൽതിര കാണുമ്പോൾ
 അട്ടമസിദ്ധാടിപ്പോകുകയും
 കൂട്ടമെ നോക്കയും കൊഞ്ഞനം ചെണ്ണയും
 കണ്ടോം മാനി ചൊരിയുകയും
 കള്ളക്കരങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ ചാടിയും
 തള്ളിത്തരിയൽ മറിയുകയും
 വെള്ളത്തിൽ തുളിക്കുളിച്ചാൽ കഴിവരാ
 എന്നതു കണ്ടറിവേണം
 കാട്ടിലിരുന്നു കളിക്കുന്നതുപോലെ
 കാട്ടുവാറൊ വിങ്ങു പോന്നു
 ഇത്തരം ജാംബവാൻ ചൊന്നതിനാത്തരം

മിത്തംമംഗലൻ ചൊന്നാൻ.

അംഗദൻ ചൊന്ന വാക്കു
അങ്ങോട്ടു ചാടാമെന്നും
ഇക്കരെ ഏതുതുവാറോ
ഏകുതല്ല ഏന്നൊക്കൊണ്ടു
മുപ്പതു യോജനം ഞാൻ
ചാടാമെന്നു വിലാസം
കേസരി ഏഴുപത്തനും
പള്ളനായ തൊണ്ണൂറെന്നും
വഴിമൊഴി പറഞ്ഞല്ലോതും
മന്ദഭാവവും പൂണ്ടു
വന്ദിച്ചു വിനൈല്ലാതും.

നിന്നതു കണ്ടു ജാബ്ബവാൻ ചൊല്ലി
വമ്പരിൽ മുമ്പൻ വാനരന്മാർക്കു
വമ്പലുകളിൽ നിന്നു മരിച്ചു
വമ്പുകളെന്തിവിടെ പരിപൂ
വന്നുവന്നു വാമെല്ലാരുമിരുന്നാൽ
വാരായണന്റെ വേലകൾ ചെയ്യാൻ
ആരുമില്ലെന്നറിവില്ലാതും
വന്ദിച്ചിടുക മാതൃതിയെപ്പോൽ
വന്ദിച്ചെല്ലാതും ദുഃഖം കലൺ
പ്രടിഞ്ഞൊഴിച്ചു ചിന്ത തുടങ്ങി
ജാബ്ബതാനു കണ്ടു റഹ്മാൻ
ചിന്തയാ രാമപാദം വിവർച്ച
രാമപാദം നിന്നുമുനിലും ഹാരമാനപ്പോൾ

വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്ന ജാംബവാറും
 എന്തു വോനിളകൊണ്ടിരുന്നുകൊൾവാൻ
 ചൊന്നവാക്കു ചിന്തയിലെ മറന്നായോ നീ
 ചൊല്ലേറിയ വോൻ നിൻകയ്യിൽ തന്നെയോളം
 അടയാളമകതാരിൽ മറന്നായോ നീ
 ആരെയും ഞാൻ നീയൊഴിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല
 ആഴിചാടിയമിഖരന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
 അകതാരിൽ നിന്നു നിനക്കുണ്ടെന്നാകിൽ
 ഹമിഹം ശ്രീമന്മാൻ താനെന്നു തന്നെ
 ആദികാലേ ഞാൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടു
 ആവകയും നിരൂപിച്ചാൽ നീയെ പോതു.

നിശ്ചയം ഞാൻ പോരമെന്നുറച്ചിട്ടല്ലേ
 ചൊന്നതു നീക്കി മറ്റൊന്നു കണ്ടാലയോഗ്യവും
 ഭവിതുമേ കാകുവേണം
 സൂര്യരാജൻ ചൊന്നവാക്കു നിന്നോടു
 തൽക്കണ്ണം നീ പോവാറുള്ള
 യാത്രയും തുടങ്ങട്ടോ
 പക്ഷംവേണ്ടു നോവതിന്നു
 വേഗേനാതി നിശ്ചയം.

നിശ്ചയിച്ചിട്ടുചുതരും ചൊന്ന വാക്കു
 നീക്കമൊരു തെല്ലമില്ലെന്നുറച്ചു കൊൾക
 പോക നോരും കളയാതെ വൈകീടേണ്ട
 വൈകിയാലോ പരമ നാഭാരി:ഭൂമതാനം
 പരജാക്ഷി സീതതന്റെ കാഴ്ചത്തിന്നു
 അപ്പമുണ്ടു പരിവർത്തനം കണ്ടു നോടൻ

അയച്ചു വഴി നിനച്ചാലും സമീപിച്ചുടാ
 നിനവിലെപ്പോഴുമധികമുണ്ടു സങ്കടങ്ങൾ
 കഴിക്കില്ല നിനക്കേതും മാതൃതിയെ പോകയെന്നു
 പോവതിനവനുമാറ്റമുതൽ തൊഴുതിടിനാൻ
 നിങ്ങളൊക്കെ നല്ലവണ്ണം നിന്നു സ്തുതിച്ചിട്ടവിൻ
 അല്ലലകുന്നുള്ളകം തെളിഞ്ഞുകൊൾകവേണമേ
 രാമ രാവവ മുക്കുവ രാമരാമ പാഹി രാമ
 ലോകാദാമ സീതാകാന്ത രാവണാന്തക ജയ
 ആദിനാഥ ആഴിപ്പണ്ണ നീ തുണയടിയനു
 എന്നു ചിന്തയിൽ നിനച്ചൊച്ചിതന്നു മാതൃതി
 മാതൃതി ഞാൻ വാങ്ങതിലെന്നു നിനച്ചു നി വേദിത്തേണ
 പവ്വതസ്ഥനീശപരനെ വഴിപോലെ മനസ്സിലുണി
 എന്നതിനാൽ കവി ചൊല്ലി നിന്നുകൊണ്ടു
 എന്നപ്പോൾ വായുപുത്രൻ ചിന്തയിൽ നിനച്ചുകൊണ്ടു
 കൊണ്ടുതവണ്ണന്റെ ലീലകൾകൊണ്ടു
 അഞ്ജനാസുതൻ ശ്രീഹനുമാരാം
 വാരിധിതന്റെ തീരത്തു ചെന്നു
 വാനരദേഹം വണ്ണം തുടങ്ങി
 കണ്ണവും മാർച്ചും കാൽ കുമ്പളൊം
 ഉന്നതമായി തടിച്ചതു കണ്ടു
 വിഷ്ണുനാഥന്റെ മായങ്ങൾകൊണ്ടു
 വിസ്മയം പലതും കണ്ടുറിവാൻ.
 കണ്ടുകൊൾവിൻ വാനരനെ നിങ്ങളെല്ലാം
 കടുപ്പമായ വാരിധി ഞാൻ ചാടുന്നുണ്ടു
 വലംഗം വലകയ്യാനായത്തിദാദാകി

താതനായ വായുവിനെ മനസ്സിലുണി
കടലിടിയിൻ മുഴക്കമെന്ന ശബ്ദപോലെ
അലരിയുടൻ ഫന്ദമാനം ഗമിച്ചിതങ്ങഞ്ചരന്തേ

അഞ്ചരമാശ്ശ ഉയർന്നുപോകുമ്പോൾ
ഫന്ദമാന്റെ വാചഞ്ചസാ കണ്ടിട്ടു
സുരസയും ചെന്നു തടുത്തു ചൊല്ലിനാൻ
വിശപ്പും ദാഹവും പൊറുക്കാ മാതരി
കടക്ക വായതിൽ മടിക്കേണ്ട
കടക്ക വായതും തുറക്കാം ഞാനിപ്പോൾ
ശുദ്ധപോലെ വായും തുറന്നവളുപ്പോൾ
മലപോലെ റിന്നു മാതരിയപ്പോൾ
അതിലിമട്ടി വാ തുറന്നവളുപ്പോൾ
പവനാനന്ദനാതികൃശനായി
കടകപോലുടലെടുത്തു മാതരി
കവിളിണകളരിയാതെകണ്ടുമാ...
റിമിഷത്തിൽ ചാടി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ
ജംബേ മാതാവേ ശുദ്ധേ ഭുജംഗേ
ഇതി സ്തുതിച്ചു പിൻ വിടയും ചൊല്ലിനാൻ
നിഴൽ പിടിച്ചുടനശിച്ചീടുന്നോരു
റീചസിംഹികയെ വധിച്ചു മാതരി
അണഞ്ഞസുരന്റെ പുരോഭാഗേ ചെന്നു

പുരോഭാഗേ ചെന്നിരുന്നു പുതുമാകൾ പലതും കണ്ടു
ഏഴണ്ടു നിലവിതാനം ഏഴുപതു കിടങ്ങുമുണ്ട്
മൂന്നുണ്ടു ശിഖരക്കോട്ട മുന്തുമടവിധാനം
പുറംകോട്ട പുതുമെല്ലാൽവാൻ അനന്തനംപണിയുണ്ട്

അതിന്മീതെ കാണാപ്പന്ന കടപുകൾ പഴകൾ തോട്ട്
 ഭാഷകൾ ചാടിപ്പൊന്നാൽ പാലൂടൽ കാണാം പിന്നെ
 പാലൂടൽ ചാടിപ്പൊന്നാൽ ഇരുട്ടാഴി കാണാം പിന്നെ
 ഇരുട്ടാഴി ചാടിപ്പൊന്നാൽ പാലാഴിമദ്ധ്യെ ചെല്ലാം
 പാലാഴിമദ്ധ്യെ ചെന്നാൽ രാവണൻ കോട്ട കാണം
 രാവണൻകോട്ടമീതെ ആകാശം തട്ടായ്തോന്നും
 പഞ്ചമി അഞ്ചുമില്ല അന്താദിത്യനാമദിപ്തില്ല
 ഉള്ളുകും കടന്നുകൊൾവാൻ ഉപായങ്ങൾ കാണുന്നില്ല
 ഉടയവന്റെ കടാക്ഷത്താലെ ഭൂമി നാൽ ദ്വാരം കണ്ടു
 കൃശാംഗധാരിയായി കടന്നവൻ ചെല്ലുന്നേരം
 കട്ടപ്പത്തിൽ വന്നോരു സ്ത്രീ അസുരനാരി പക്ഷി-
 മൃഗാദി ജന്തുക്കൾക്കും കടന്നുകൂടാതൊരു ലങ്കയിൽ
 റിയേകനായി വരുവാനെത്തുമ്പോൾ
 ഏനോട്ട പരമാത്മം പറകയെന്നു
 ചൊല്ലിയവർ വലകയ്യൊന്നുയർത്തിക്കൊണ്ടു
 കടുത്തുടൻ ചൊന്ന വാക്കു കേട്ടു ചിൻകഥിച്ചിതേവം

എന്തെന്നു വന്തെന്നു ചൊല്ലുന്ന പെണ്ണെന്നു
 എന്തൊരു കാവൽ റീ കാക്കുന്നെന്നു
 കാവൽവെച്ചാരെന്നു കാക്കുന്നതെന്തെന്നു
 ചൊല്ലുന്ന റീയെന്നു പെണ്ണെന്നു റീ
 പെണ്ണങ്ങൾ കാക്കുന്ന കാവലിലാരെന്നു
 പെൺകുലകോട്ടയും ചൊല്ലുന്ന റീ
 കോട്ടപ്പറം കാവൽ കല്ലിച്ചതാരെന്നു
 കൊല്ലം തികഞ്ഞതും ചൊല്ലുന്ന റീ
 കൊണ്ടാടി റീന്റെ മല പുണർന്നാരെന്നു

കൊണ്ടുള്ള തേക്കാവെ ചൊല്ലണേ നി
 എന്തൊ വാനാശ്രേണു കപിവര
 ലങ്കയിൽ വന്നതു ചൊല്ലെടാ നീ
 എന്നുട നായകി സീതയക്കട്ടൊരു
 കാണത്താവെ ഞാൻ പോന്നു
 കപ്പത്തിനൊപ്പം വായുന്നതാരെന്നു
 തങ്ങളിലൊരോന്നടിച്ചു
 വമ്പനം മാരുതി ലങ്കാശ്രീയുമായി
 തങ്ങളിലുള്ളൊരു യുദ്ധം
 കോപിച്ചു മാരുതിയൊന്നടിച്ചാനതു -
 കൊണ്ടുവരും മോഹിച്ചു വീണു
 വീണു തെളിഞ്ഞു ലങ്കാശ്രീ ഭഗവതി
 മാരുതിയോടുകൂടി ചെല്ലു

മാരുതേ ഞാനറിഞ്ഞവാറെ കേൾക്കു നീയും
 മഹാലക്ഷ്മി വൈകുണ്ഠം രക്ഷിക്കുമ്പോൾ
 നിനയാതെ വിവിഞ്ചനോടൊന്നരളിച്ചെല്ലു
 അറിയാതെയകപ്പെട്ട രാക്ഷസി ഞാൻ
 അറിവുണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നു എന്നേക്കായിൽ
 ഞാനിപ്പോൾ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപിപ്പാനാ -
 യവകാശമിന്നു നൂറും വന്നതിപ്പോൾ
 ലങ്കയിൽനിന്നു മഹാലക്ഷ്മി മാറിനിന്നു
 ലങ്കേശൻ രാവണനും വിറച്ചു ദേഹം
 ഒരു സ്ഥലവും ഒഴിയാതെ നടന്നുനാക്കി
 കാണാഞ്ഞു മുഖിച്ചു ക്ലേശത്താലെ
 താമസനയും സൂതിച്ചുതുടങ്ങി
 ക്ലേശിതപിതാവേ പോരറി

ക്ലേശിതവിതാവെ നി ശരണം
 ഗംഗയോടണിവുറൊരു നാഥ
 ലോകമൊക്കെയും ജീവനെ പോറ്റി
 ലോകനാഥന്റെ സിതയെത്തടി
 ആഴിയെഴും ഞാൻ ചാടി വന്നതും
 കാണാൻ യോഗമിഹിയില്ലെല്ല സപാമി
 രാമ രാമ ഹരേ പരമേശ്വര
 കാമവൈരി ശരണം നമസ്തു
 എന്നുചൊല്ലി വണങ്ങി സ്തുതിച്ചു
 അപ്പോൾ വായുവും വന്നു വഴികാട്ടി
 ചെന്നു സീതയെക്കണ്ടു ഹനുമാൻ
 ശിംശപാവുക്കുളമേ വസിയ്ക്കും
 നിജരാംഗിയെക്കണ്ടു കൈകൂപ്പി
 കണ്ടവനും പൂക്കുമറിയിരിയ്ക്കുന്നേരം
 കാളമേഘവടിവൊത്ത രാവണൻതാൻ
 വരവുതാനും കണ്ടുടനെ മാരുതിയും
 ഉടനടനെ വാളുമടിച്ചലംകരിച്ചു
 ചെണ്ടകഴൽ ചേർത്തു തുടിയും വീണ
 തപ്പതാളമാലവട്ടംവിശിക്കാണ്ടു
 ഉൾശിമാരുലകിൽ വന്ന
 ദേവസ്വീകൾ രാവണന്റെ ഭൃത്യരായിരവുണന്നത
 ഈവക കണ്ടുനാനും ഭീതിപൂണ്ടു
 അകലെ നിന്നിട്ടുസുരൻതാനുചെയ്തപ്പോൾ
 ഞങ്ങളെസുരനുമുചെയ്തിടിനാ -
 നടുത്തണി മലപുണയവാൻ

കൊതിയുണ്ടു ബാലേ നിന്നവെത്തു
 നിന്റെ ചാതാരിലൊന്നുറിയേണം
 പതിന്നാലു ലോകം ധരിത്തരാമനും
 നിനക്കു സാമ്യമാണുരുകിലു
 കലഭേദമൊന്നും കരുതവണ്ടു നീ -
 പരമ തമ്പുരാണൊരുപോലെ
 അറിവില്ലേ ബാലേ വിശ്വിലെന്നുടെ
 അണിമുഖം നോക്കി പറയേണം
 പറയാം ഞാൻ ബാലേ കേൾക്കു നീ -
 യിനിയുതിപ്പോൾ പാമാർത്ഥമറിഞ്ഞു
 രാമനൊ നിനക്കുവേണ്ടു
 നാരിസേവചെയ്തയില്ല രാമദേവൻ
 അഴകുസുഖം രാമനെന്നോളമില്ല
 ഈ രാസുരൻ രാവണന്റെ വാക്കുകേട്ടു
 കോപമോടു സിതത്താനും ചൊന്നവാക്കു
 ചൊല്ലി സീത പുല്ലിനോടുന്നല്ലലോടും
 മെല്ലവേ ചൊന്നതിപ്പോൾ
 നിന്റെ കാലഭോഷവുമടുത്തുട!
 കള്ളനായ നിന്റെ മായം കണ്ടറിഞ്ഞു ഞാനെട!
 ലക്ഷ്മണനറിയാതെന്നെ കട്ടുകൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ
 പക്ഷിയോടടുത്തപ്പോൾ ഞാൻകണ്ടു നിന്റെ വിരിയം
 നില്ലു നില്ലു രാവണ ഞാൻ നിൻകലത്തിൽ കൂട്ടവാൻ
 ഏറെയൊരുനോരമിനി വൈകുവേണ്ടു രാവണ
 രാമദേവൻ ലങ്കയിലെഴുന്നരുളും നോരത്തു
 അരക്ഷണം കെറങ്ങാക്കയുമെക്കെയും

സുമാക്കും ബാണംകൊണ്ടു രാമായു വിശ്വയം

വിശ്വയം വിൻവംശത്തെയാടക്കുവാനും
വിന്നെക്കൊന്നു ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനും
അച്ചുതനായി പിറന്നു രാമൻ
വിന്നുടെ കാലനായി.

പാകശാസനവൈരിയാം ദ്രഷ്ടൻ
പങ്കജാക്ഷിയിൻ വാക്കിനെ കേട്ടു
കണ്ണിരുപതിൽ തീയെറിയുന്നു
ഉടൽഗിരി പോലെ നിന്നിരുന്നു
ദ്രഷ്ടൻ കോപിച്ചു വാളുമെടുത്തു
ചന്ദ്രമഖീം വധിപ്പതിന്നായി
ചന്ദ്രമാസമെടുത്തിട്ടുക്കുന്നു വാളുമായവൻ
പാഞ്ഞടുക്കുമ്പോൾ വാമലോചന
മണ്ഡാദിരി ചെന്നു വാളും
അന്താവിൻകയ്യും പിടിച്ചു
മരൊരു തുണയില്ലിതിലാകും
ഉറോരാജമിവരംകില്ല നാഥ

നാഥനൊടിവണ്ണമെല്ലാം
നാരിയാളു പാഞ്ഞടുക്കെയനും -
സരിപ്പിച്ചു വാല്യതുനാളകത്തുഞാൻ
വശമാക്കിത്തന്നതാണു
കോപകരൻ രാവണനും കോപത്തോടെ
പോയവനും പുരിപുക്കുഞ്ഞിന്നശേഷം
രാവണൻതന്റെ പുരിപുക്കുനേരം
ഉറച്ചിതു ചിത്തം ഹനുമാനാനേരം

പറഞ്ഞിതു രാമവൃത്താന്തമെല്ലാം
 മഹാഗുണവാനാം ദശരഥൻ പണ്ടെ
 തനയരായ് നാലു പുത്രന്മാരായി
 നാഥനായതും രാമദേവൻതാൻ
 മരാരീതന്റെ വില്ലുമുറിച്ചു
 മാലയിട്ടതും ഭഗവാൻ താനൊല്ലൊ
 മുടക്കി കൈകേയിയഭിഷേകമന്നു
 വനത്തിന്നു കാട്ടുതമ്പിയുംകൂടി
 അടുത്തസുരയൊഴൊഴുവതിനായി
 അടുത്തസുരയൊഴൊഴുവതിയ വാറും
 വനത്തിൽ വെച്ചല്ലോ ദേവിതെക്കുണ്ടു
 കാണാഞ്ഞു ദൂതൻനാലു ദിക്കിലും
 ഏകൈകലക്ഷമയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അയച്ചോരു വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു സീതാ
 ആരുമാരുമീവണ്ണം വരുനോരില്ല
 കോപകരൻ രാവണന്റെ മായംകൊണ്ടോ
 ഏന്നടറെ ക്ഷീണമുള്ളിൽ കരുതിക്കൊണ്ടു
 കമ്പിട്ടിരുന്നതു കണ്ടു വായുപുത്രൻ സ്തൂതിതുടങ്ങി.
 വായുപുത്രൻ സ്തൂതിച്ചു തുടങ്ങി
 വൈഭവമി ദേവി ലോകമാതാവേ
 വായുവിന്റെ മകനാണടിയൻ
 ശങ്കിക്കുവേണ്ടയെന്നെ നീ തെല്ലും
 ശങ്കമൊന്നേ സത്യം മാതാവേ
 മാതാവെന്നുള്ളസത്യം വൈഭവമി
 കേട്ടുനോം പാരാതെ മുഖത്തുനോക്കി

യജ്ഞാനന്ദനാർത്താൻ അടയാളമെടുത്തുകൊണ്ടു
 കൈവണങ്ങി തൊഴുതുകൊണ്ടു -
 അടയാളം കൊടുത്തു കയ്യിൽ
 അടയാളം വാങ്ങി അണിമിഴിയാളം
 എടുത്തവർ മുലമാറിൽ വെണ്ണുനു
 ഹരിഹര എന്റെ ഭഗവാനോ കാന്ത
 അറുതി ഞാറിനു രാവണൻകയ്യാൽ
 മരണമേതും അറിവില്ലെ കാന്ത
 സിന്ധുദേവം കണ്ടുടൊ ധന്യമാൻചൊല്ലി
 ശാന്തിയുണ്ടാം ജനവിധി വേദിയുണ്ടു
 രാവണന്റെ കോട്ടയെല്ലാം തകർന്നുവാനും
 ധർമ്മധാരിയ്ക്കുവാനും വരുത്തുവാനും
 രാജവർത്താൻ തമ്പിയോടും പടകളോടും
 വാരിധിയിൽ ചിറ കെട്ടി കടന്നുവന്ന
 അരാക്കനായ രാവണനെ വധിയ്ക്കുവാനും
 രാജസമര കലംമുടിച്ച് ദേവിതന്നെ
 വിണ്ടുകൊണ്ടുങ്ങയോളം വോക്താവാനും
 അധികമൊരു പണിയില്ല രാജവർ
 ജനകദേവ നീയെന്നു കൊണ്ടും ജയപ്പെടേണ്ട
 കൈവണങ്ങി തൊഴുതുകൊണ്ടു അടയാളവാക്കും പ
 (റഞ്ഞുകൊണ്ടു

അടയാളവാക്കും പറഞ്ഞു മാന്തി
 വിടവാങ്ങിക്കൊണ്ടു തൊഴുതവൻ
 വരട്ടേ മാതാവെയവസ്ഥ രാമനോ -
 ടറിയിപ്പാൻ കാലമടുത്തിതു

ഇരിയ്ക്കു മാതാവേ ഇവിനി -
 യേറിയലൊരു മാസമുയിർത്തിയിരിയ്ക്കുണ്ടു
 രാജവരനോടൊന്നുമിട്ടു ബാങ്ങു
 എഴുപതു വെള്ളം പടവാം അക്കാര
 കലം മുടിച്ച് ദേവിയെ തയോളയിൽ
 കൊണ്ടിരുത്തുവാൻ ഗോദാനി -
 നൊരു പണിയില്ല കവിപ്രഭുക്കൾ
 ബാങ്ങുക്കൾ ഭയപ്പെട്ടു ഇളക്കു ദേവിയെ മാ -
 ക്കാമ്പിലൊരു ചെന്നുക്കൊണ്ടാലും ധരിക്കേണ്ട
 കളുത്ത പാലാഴി ശരിയെ അമൺ
 തിരുപ്പാടത്തൊരു ധരിക്കു നീ
 പവനനന്ദൻ പാഞ്ഞു വാക്കുകൾ
 പരമാത്മനെ ധരിച്ചു
 മനോഹര വിളിച്ചു നിക നിർത്തിയ -
 അരുളി സീതയോടൊന്നു
 ഇതു ചെന്നെന്നുടെ കണവനോടു നി
 പരക മാരുതി കളിവിനാ
 അതു ശ്രമം താണൊരു മാരുതി
 പുറപ്പെട്ടവനായ്തു വിത്തുപോൾ
 പുറപ്പെട്ടവൻ തുടങ്ങുന്നോരും ചൊല്ലി സീത
 വിശപ്പടക്കിപ്പോകവേണം വായുപുത്ര
 കളിച്ചു നീ പോയ് മാമനൻ
 ഉപവനത്തിൽ ചെളിപ്പെടാതെ
 ക്ഷുത്തക്കി പോകവേണം
 എന്നുതളെ കേട്ടുപോം വായുപുത്രൻ

ചെന്നു പൂക്കാൻ രാവണന്റെ ഉപവനത്തിൽ
നന്നായി കദളിപ്പഴം നിയ്ക്കും തിന്ന
തൃപ്തി വന്നു മദത്തോടെ കത്ത് ചാടി
ചാടിനവൻ രാവണന്റെ ഉപവനങ്ങൾ
തടസ്സം പൊടിയുളിർത്തു ചാടി വിന്ന
കാപ്പവരും കണ്ടുപൊങ്ങിപ്പൊൻ ചെന്നു
ചെന്നടക്കം രാജസുരത്തൊഴുകുന്നു
തച്ചുകൊന്നിൽ ചാവതെരുളേളാർ
അന്നു ചെന്നു രാജാക്കന്മാർ
വൃത്താന്തമെല്ലാം ബോധിപ്പിക്കുന്നു
കേൾക്കു സാമീപം വേദവേദങ്ങൾ
ഉപദേശം വാഗ്ദാനം വന്നു
അടുത്തോട് നാൾ പട്ടു നാമ്പു
തേറ്റും തോട്ടവും തച്ചു തകർത്തു
കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു കൊന്നു
പൊലിയാടവൻ പാഞ്ഞു വന്നു
അടുത്തോട് നാൾ പട്ടു നാമ്പു

അടുത്തോട് നാൾ പട്ടു നാമ്പു
വന്നു മാന്യം സാമീപം വേദവേദങ്ങൾ
തെറ്റുന്നു വിടകൊണ്ടു അടുത്തേല്ലാം
ജ്ഞാതം അങ്ങനെയും വിചാരിച്ചാൽ
വിചാരിച്ചിന്നിന്നോട് ശത്രുക്കൾ
എന്നു വാക്കു കേട്ടു നാൾ പട്ടു നാമ്പു
ശത്രുക്കൾ ചെന്നു ചാടി
പൊലിയാടവൻ പാഞ്ഞു വന്നു

ഇപ്പോഴൊന്നെന്റെ ഇളയപുത്രൻ പോക്ക് പോട്ടെ
 അഷ്ടകമാരനെ വിളിച്ചുടനെ രാവണൻതാൻ
 നമ്മുടെ ഉപവാസ കരു കണ്ടു വന്നു
 പലവകയും നാശങ്ങൾ വരുത്തിപ്പോലും
 കാവൽക്കാരർ പലരേയും തല്ലുകൊന്നു
 ശേഷമുള്ളോർ പേടിയാടിങ്ങോടിപ്പോന്നു
 നി ചെന്നവനെ വധിച്ചിപ്പോന്നു വരികവേണം.

അഷ്ടകനും നടന്നവനും അപ്പോഴുടെ വാക്കിനാൽ
 മാതൃസാമ്രാജ്യം ചെന്നുവന്നു രാവണസുതൻ
 വിജയോദ്യോഗമാടവന്റെ നേരെ ചെന്നെത്തുത്തപ്പോൾ
 നേരെ ചെന്നെത്തുത്തു ബാണസായകം തൊട്ടത്തപ്പോൾ
 മാതൃസാമ്രാജ്യം തുരത്തയോടൊന്നടിച്ചുനഷ്ടം
 നേടിച്ചെന്നു യമലോകം ചെന്നിരുന്നവൻ
 മണ്ണിൽ വീണ ദേഹമതു കണ്ടു ദൂതർ മണ്ടിനാർ
 മണ്ടിച്ചെന്നു രാവണനോടടുത്തുനമിക്കുന്നതിനാർ
 കേട്ടുകൊൾക രാവണ! കവിവരന്റെ വിക്രമം
 നിന്നുടെ തനയനാളു ചെന്നെത്തുത്തനോരത്തു
 നേടിച്ചെന്നുനഷ്ടം മരിച്ചു നിന്റെ നന്ദനൻ.

മരിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ കേട്ടുനരം
 കരുത്തായ രാവണനും കോപാത്താടെ
 ഇരിയ്ക്കയില്ല ഉഴിഞ്ഞിറങ്ങണം.
 ഞാൻ ഇരിയ്ക്കയിലും മരിയ്ക്കുവാല്ല എന്നൊച്ച
 കോപിച്ചു തലകൾ പറ്റും കലുക്കിക്കൊണ്ടു
 നന്ദനങ്ങൾ ഇരുപതിലും ചിതറിയനി
 കാശം പത്തു ചന്ദ്രമാസമിട്ടുകിടക്കൊണ്ടു

ഉടൻതന്നെ തെരുതെരു കന്നോത്തുചൊല്ലി
 ഉതും കാരാരില്ല എന്റെ ലങ്കതന്നിൽ
 ഉന്നമന വാങ്ങും ഞാൻ വാങ്ങിട്ടുണ്ടു്
 പരമേശൻ ചന്ദ്രമാസം തന്ന പിന്നെ
 ഉതും കാരാദം പാമ്പുകുചന്ദ്രൻ
 ഇന്ദ്രാദിദേവകളും യദാജാവും
 ഇന്ദ്രാദി റിഖരമെന്നെ യേപ്പെട്ടുസ്ഥാൻ
 ഭയം കൂടാതൊരു കരച്ചു റന്നിട്ടെന്റെ
 ഉപവാങ്ങൻ സർവ്വനാശം വരുത്തുവാനും
 എന്നുടെ പരിബന്ധിപ്പടകളേയും
 കെൽപ്പടയ പുത്രനേയും റിഗ്രഹിച്ചു
 ശക്തിമാനെന്നുചിരിയ്ക്കും വാനരന്റെ
 ഉടൽ തലകൾ ചന്ദ്രമാസംവാളിനാലെ.

ചന്ദ്രമാസത്തിനാൽ റിഗ്രഹിച്ചീടുവാൻ
 താതൻ പുറപ്പെടുന്നതോരം ഇന്ദ്രജിത്താമജൻ ചെന്നു
 തട്ടത്തു പറഞ്ഞിതു താതനാടപ്പാൻ
 താതരിപ്പോൾ കപിവീരനോടല്ലുവാൻ പോകരുതെന്നു
 വിലക്കി 2 കടനെ വധിച്ചീടുവാൻ നമ്മുടെ
 ചന്ദ്രമാസമെടുക്കണോ കാണി വൈകാതവനെ -
 കലചെയ്തതിൻ ബാണമുണ്ടെന്നുടെ കയ്യിൽ
 കാണി വൈകാതവനെക്കല ചെയ്തു ഞാൻ
 താതന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നു ഇത്തമിന്ദ്രജിത്തു ചൊ
 താതചിത്തതാപം കളുവാനായി. (ന്നാൻ

ചിത്തതാപം കളയെന്റെ താതനിയ്യം
 എന്നുടെ ഇന്ദ്രജിത്തും പറഞ്ഞതോരം

ഉന്നതനാം രാവണനും ചൊന്നാനപ്പോൾ
 ഇന്ദ്രജിത്ത! നിന്നടയ നോദനാമക്ഷകമാരൻ
 ഉപവനങ്ങൾ നശിച്ച ചേതി കേട്ടനേരം
 ചെന്നവനും മാരുതിയോടൊന്നരം
 കനടിച്ചാനതുടനരം കമാരൻ താനും
 ചെന്ന പുക്കൻ യമലാകമെന്നു കേട്ടു
 എന്നതുകൊണ്ടെന്നുടെ ദുഃഖം തീപ്പാൻ
 ചെന്നവനെ വിഗ്രഹിച്ചു വരിക നീ ഇന്ദ്രജിത്തേ!
 എന്നടനെ രാവണൻതാൻ കിന്നമാൽ കയ

(ഇതു ചൊന്നാൻ.

ചൊന്ന വാക്കു കേട്ടവാങ്ങിന്ദ്രജിത്തും
 മെല്ലെവരുന്നടയ വില്ലാബാണം ചൊന്നടുത്താറാദാൽ
 വന്ന കപിപിററോടു ചെന്നെത്തുതു ചൊല്ലിയാൻ
 വീറായ വാനാ! നീ ആരുചൊല്ലാൽ വന്നോടാ!
 സൂര്യനും യേപ്പെട്ടന്ന ലങ്കാരാജ്യത്തിൽ നീ
 ആരേയും യേപ്പെടാതെ വി കടന്നതെങ്ങിനെ?
 പോരുമോ നീയെന്നോടൊപ്പം യുദ്ധംചെയ്തു നീല്ലുവാൻ
 പോരിനെന്നോടിന്ദ്രസൂര്യചന്ദ്രന്മാരും പോരുമോ
 എന്നിവിജ്ഞനെന്നെ നീ ജയിപ്പതിനു പോരുമോ?

പോരുമോ വാനാ! വി ഏറുന്നൊടൊപ്പം
 പോർചെയ്തു ജയിപ്പതിനു വിനയങ്ങളിൽ
 വൈകാതെയെന്റെ ശരം തട്ടത്തുകൊൾക
 അല്ലാത്തുലുള്ളവണ്ണം ധ്വംസിപ്പിതും
 ആരു നിന്നെ പാഞ്ഞയച്ചതെന്നു ചൊല്ല
 ആരുടെ ദൂതനെന്നും വിവരംചൊൽക

ചൊല്ലാതെ ഇരുന്നാകിൽ നിന്നെ ഞാനും
വല്ലാതൊരസ്രമെന്തു കൊല്ലുന്നുണ്ടു്.

കൊല്ലമെന്ന മൊഴി കേട്ടപ്പോൾ
മാരുതി കോപാത്താടൊന്നു പറഞ്ഞു
കൊല്ലുവാൻ വന്നൊരു വിരഗി കേളെടാ!
ഞാൻ വന്നമൂലം നി കേൾക്ക
അക്കലാധിപരാമന്റെ ഭാഗ്യയെ
മുഷ്ടനാം നിന്നുടെ താതൻ
കട്ടതുമ്പത്താലുത്തായനോ -
ടൊന്നിച്ചെഴുവതു വെള്ളം വിരമായ
പടനായകർ ഞങ്ങളും
അതാണു ദേവിയെക്കാണ്മാൻ
ദിക്കിലൊക്കെ നടന്നോറ വലത്തുടൻ
മുഖിജ്ഞാൻ ചിലരങ്ങു തുക്കുന്നോ -
ബലംകൊണ്ടു ഞാനിക്കുമൊഴി -
കടന്നു വരുമ്പോൾ
ലങ്കാശ്രീയായ ഭഗവതിതന്നാടു
സങ്കടം ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
മരുയാളെന്റെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ
ലങ്കയിലുണ്ടെന്നു ചൊല്ലി
അമ്പോടവിടന്നു ചാടിക്കടന്നു ഞാൻ
പങ്കജക്കണ്ഠിയെക്കണ്ടു പോരുന്ന നോത്തു
ദാമം പെരുത്തപ്പോൾ വാഴക്കുറികണ്ടു ഞാനും
കണ്ടു ഞാനും സ്വപ്നമാത്രം ഭൂജിജ്ഞാനം
കണ്ടുവന്നു നിന്നടയ കാവൽക്കാരമു്

കുറിനുമായിട്ടെന്നോടു യുദ്ധംചെയ്തു
 ഏതുത്തവമെത്തച്ചുകൊന്നൊടുകി ഞാനും
 എന്നതിനാൽ നീയിപ്പോൾ പോഷ്വനു
 മന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളാകും നിന്ദിപ്പേണ്ട
 നിന്നടയ താതനായ രാവണൻതാൻ
 രഘുവരന്റെ വത്തിതന്നെക്കൂട്ടുലം
 അറക്കുരുടെ കലമെല്ലാം മുടിഞ്ഞുപോകും
 ശമമുഖനാം രാവണന്റെ തലയും പോകും
 വിരനായ നിന്റെ വില്ലും ശമവും പോകും
 ശരം കയ്യിലിരിയ്ക്കു നിന്റെ തലയുപോകും
 അല്ലെങ്കിലൊന്നുവേണം ഇന്ദ്രജിത്തേ!
 താതനായ രാവണനും നിനക്കും നിന്റെ
 പുത്രമിത്രകളത്രാദി പ്രജകൾക്കെല്ലാം
 മരണമുതെയിരിപ്പതിന്നു മോഹമെങ്കിൽ
 തെറിക്കുനവെ സിത്തതന്നെക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു
 അവിധ ചൊല്ലി കൈവണങ്ങി സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു
 അറിയാതെ വീഴച്ചുപോയെന്നയേം ചൊന്നാൽ
 പിഴച്ചതൊക്കെ പൊറുത്തുകൊള്ളും രാമദേവൻ
 മടിക്കുമേണ്ട താതനൊളെന്നരിയ്ക്കു നി
 എന്നുടനെ മാരുതിയും ചൊന്ന വാക്ക്
 മാരുതി ചൊന്നതു കേട്ടുടൻ കോപിച്ചു
 വിരനാം ഇന്ദ്രജിത്തപ്പോൾ
 അരുമാടാ കശുല രാമനെ കൈവണ
 ങ്ങിടവാൻ ചൊല്ലിയതാൽ
 വാനര നിന്നുടെ മോമലോമങ്ങളിൽ

ചോര ഞാൻ കാട്ടുവനിപ്പോൾ
 ഏന്ത പരഞ്ഞുടൻ വാറാമേനിമേൽ
 ബാണം പൊഴിച്ചുതുടങ്ങി
 ബാണങ്ങൾകൊണ്ടുടൽ വായുതന്മയന്റെ
 മോമങ്ങൾ നന്നാലാജ്ഞീരി
 കാണിപോലും ഭയം ചാരുതിക്കില്ലാഞ്ഞു
 കോപിച്ചു രാവണിയപ്പോൾ
 വാറാമീര നീ കാണുകയെന്നുടെ
 ബാണപ്രയോഗബലങ്ങൾ
 ഏന്ത പരഞ്ഞുവൻ മോഹാസ്രമെഴുടൻ
 ചാരുതി മോഹിച്ചു വീണു

വീണോരം രാക്ഷസരക്ഷെട്ടത്തുകടി
 അടുത്തുകുടിപ്പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
 അരക്കനായ രാവണന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു
 കാഴ്ചവെച്ചു കൈവണങ്ങിത്തൊഴുതുണത്തി
 കേൾക്കുകയെന്റെ താതാ നീ ശരണം സ്വാമി
 മാനമുള്ള ലങ്ക തന്നിൽ ഇവൻ വന്നിട്ടു
 മാറിയാതെ വിക്രമങ്ങൾ പലതും ചെയ്തു
 മാറിയാതെ കടന്നുവന്ന കവിവരന്റെ
 പ്രാണനാശം വരുത്തിയിവൻ ദേവമെല്ലാം
 കഴുകാകൻ വക്ഷികൾക്കുണ്ടിരയാക്കണം.

ഈ കൊടുക്കയിവന്റെദേവം കഴുകാകൻ നാജ്യാർക്കു
 ഇടി മിന്നുന്നൊരു പരമാങ്ങൾ അടുതി ചൊടിയാകി

(നാൻ

ഇവ പലതും കേട്ടോരം കോപം പൂണ്ടു രാവണൻ

മന്ത്രികളിൽ മുഖനാം പ്രമസ്സുവെ വിളിച്ചുടൻ
 എന്തിനിവിടേയ്ക്കുവൻ വരുവതിനു കാരണം
 ആരു ചൊല്ലിവിട്ട ഭൂതനെന്നു ചോദിച്ചീടു നീ
 രാവണന്റെ വാക്കിനാൽ പ്രമസ്സനും നടന്നിതു
 വാനരന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു ചോദിച്ചീടിനാൻ
 മക്കടാ നീ എന്തിനിവിടേയ്ക്കു വന്ന കാരണം
 ഭഗവതും നിനക്കു വന്നു കല്പെടുത്തുന്നതിന്നു മുൻ
 ആരു ചൊല്ലിവിട്ട ഭൂതനെന്നു വേഗം ചൊല്ലെടാ
 കോവമോടു മാരുതി പ്രമസ്സുവോടു ചൊല്ലിനാൻ
 പോട പോ ജളപ്രഭോ ഞാൻ രാമഭൂതനാണെടാ
 വായുവിന്നു ജാതനായ വിനാശം ഞാനെടാ
 അർക്കപുത്രൻ സുഗ്രീവന്റെ ഭൃത്യനാണു ഞാനെടാ
 സീതയെ തിരഞ്ഞുവന്ന രാമഭൂതനാണു ഞാൻ

രാമഭൂതനെന്നമൊഴി കേട്ടുനോരും

രാവണനും ശിരസ്സിലൂക്കി കുന്നുചൊല്ലി

രാമനെന്നങ്ങുള്ളനാമം ചൊല്ലുവാനും

കാനനത്തിൽ കാവരിച്ചു തിന്നീടുന്ന

സുഗ്രീവനെന്നമൊഴി ചൊല്ലുവാനും

മൂലമെന്നെന്നിവനോടു ചോദിച്ചീടു

ആയുധംകൊണ്ടുമിങ്ങു വെട്ടി നശിക്കിക്കൊണ്ടു

വാരി വാരി ഭൂതയെങ്ങു കളകവേണം

കൊല്ലാതെയിവനെ വിട്ടയച്ചുകൂടാ

എന്നതുകേട്ടധികാരിപ്രവരന്മാരും

കുപിതരാജ്യലചെയ്യാനാടുത്തൊന്നും.

കുലചെയ്തീടുവാൻ തന്നേരത്തു

തടുത്തു ചൊല്ലിനാൻ വിഭീഷണൻ

അരുതരുതരുതരുതു ഭൂതരെ
 കല ചെന്തിട്ടവാൻ വിധിയില്ല
 കലചെന്തിട്ടവാൻ വിധിയില്ല
 നമുക്കിളപ്പം ഭൂതരെ കലചെന്തിട്ടാൽ
 ഇവനെ നാമിന്നു കലചെന്തിൽ കാത്തും
 രാമകലാധിപനരിയുമോ
 കലചെന്തിട്ടവാൻ വിധിയില്ലാ നമു-
 ക്കിളപ്പം ഭൂതരെ കലചെന്തിട്ടാൽ
 ഇവനെ നാമിന്നു വധിച്ചെന്നാകില-
 റിയുമെങ്ങിനെ രാമവരൻ
 ചിതമല്ലഗ്രഹാ ഇതിനപായം ഞാൻ
 പറയുന്നുണ്ടതു ധർമ്മനീ
 കവികലങ്ങിലിവൻ ചൊന്നാലവർ
 കലത്തിൽ കൂട്ടാതെയിരിക്കുവാൻ
 അടയാളം കൊടുത്തയസ്സിലിങ്ങൊരു
 പരികീർത്തിയുണ്ടെന്നരിക നീ
 ഇവന്റെ വാൽകെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞു തീവെച്ചു
 കരിച്ചു വിട്ടെന്നാലതുചിതം

അതുതന്നെ ചിതമെങ്കിലപ്രകാരം ചെന്തവേണം
 വിഭീഷണാ നി കൂടെച്ചെന്നു
 എന്നുടനെ രാവണന്റെ വാക്കിനാലെ
 വിഭീഷണനും ഇന്ദ്രജിത്തും പടകളോടും
 ചെന്നുനിന്നാർ വായുവുത്രൻ കിടക്കും ദിക്കിൽ
 മന്ത്രികളെ വിളിച്ചുചൊല്ലി ഇന്ദ്രജിത്തു
 മന്ത്രികളേ നിങ്ങളെല്ലാം ഞവേണം

ഇവനടയ വാൽപൊതിഞ്ഞു തീവെപ്പാനായ്
 അഞ്ഞൂറു കടം വിറച്ചു നെയ്യുംവേണം
 ആയിരത്തത്തൂറു കടം എണ്ണ വേണം
 അതിരിട്ടി വെളിച്ചെണ്ണ വരുത്തിടേണം
 അതിരവേണ്ടും വസ്യവും വരുത്തിടേണം
 അംനിചിഷ്ടംകൊണ്ടിതൊക്കെ വരുത്തിടേണം
 എന്നതുകേട്ടധികാരിപ്രവരന്മാരും
 കല്പനയാൽ വേണ്ടതൊക്കെ കൊണ്ടുവന്ന്
 ഇസ്രജിത്തിൻ കാക്കൽവെച്ചു നമസ്സരിച്ചു
 ഇത്രാടി മഹാമോക്ഷം കണ്ടശേഷം
 സത്യവാദി വായുപുത്രൻ വൻപട കണ്ടനേരം

വമ്പടയൊടുക്കൂടെവന്നതു കണ്ടുണർന്നിതു മാരുതി
 വമ്പേറുന്നൊരു വാനരൻ കവികുഞ്ജരൻ ഭൂജവിക്രമൻ
 അമ്പിഴോട സ്തുതിച്ചവനു മോഹതാപമകലുവാൻ
 ഇണ്ടൽ റീ മമ തിടുക കാളകണ്ഠരോ നമോനമഃ
 മായത്താൽ മലർമങ്കയോടൊളിച്ചേന്നവരോ നമോനമഃ
 മോഹിനിയുടെ മോഹനാ ശിവശങ്കരായ നമോനമഃ
 വാഹനം മയിൽകൊണ്ടോരോ പരമേശ്വരായ നമോനമഃ
 ആഴിതന്നിലനന്തന്മേൽ ശയിക്കുന്നവരോ നമോനമഃ
 മോഹസായകമേറു ഞാനിവിടെ കിടന്നുഴലുന്നമോ
 വേർപെടുത്തുകവേണമെന്നുടെ പാശബന്ധനമൊക്കെയും.

പാശബന്ധം ഭവിച്ചിരിക്കും ഹന്തമാൻതന്റെ
 സ്തുതികേട്ടു രാഘവന്റെ തിരുവുള്ളത്താൽ
 പാശബന്ധം വേർപെട്ടു എഴുന്നേറ്റവനും
 താതായ വായുവിനെ വിനമിച്ചുവൊ

രാവണന്റെ കല്പമവശിതന്നുപരം
കോപിച്ച രാവണനടുത്തു ചൊന്നാൻ
എന്നുടെ സമനായിട്ടിരുന്നീടുന്ന
ഉന്നത്താദീത്യലകിലാരുമില്ല
വിദ്യപായിട്ടിവിടെ വന്ന കരികരങ്ങേ
വിന്നുടെ ജീവനെ ഞാൻ യമന്റെ പുരിയിലാക്കും.

യമന്റെ പുരിയിലാ പോകവാ -
പടുത്തു കാലവും ദിവസവും
അതുകൂട്ടണുനാസുതനും ചവഗമോ -
ടസുരവിരനോടമചയ്യൂ
ഉത്തരാവണ കരുത്തുവിന്നെ -
യോമണവോളം ഭയമിരിക്കില്ല
കരുത്തൻ നീയും നിൻശരിക്കാരായിര -
ഞ്ഞാരുതോളം വന്നെതുകിലും
എനിക്കതുകൊണ്ടു ഭയമില്ലയെന്റെ
ചെറുവിരലു നീ ശരിപോരാ
സമസ്തമെന്നോടു ശരിയാരുള്ളാരു -
ണ്ടെഴുപതുവെള്ളമയോദ്ധ്യയിൽ
അയോദ്ധ്യാ രാജനും പടയും വന്നടൻ
നിന്നെ നിന്നിട്ടങ്ങുതൂക്കുമ്പോൾ
അറക്കു നിന്നുടെ ഉത്തരകോട്ടയും
തകത്തിടും നിന്റെ ശിരസ്സുപോം
കുന്താതാടിമേൽ മുളച്ചുചീശയും
കവികലമെണ്ണിപ്പരിച്ചിടും
കവികലങ്ങോടുകൊള്ളും നിന്റെ

കവിളിരുപതും തകരവേ

രഘുവരനോടങ്ങമർചെയ്തുതിന്ന

മതിയാമോ പൊണ്ണത്തടിയാ നീ

ഇവയെല്ലാം നിനക്കു കപ്പെടും മുന്നെ

കൊടുക്കു ദേവിയെ മടിക്കാതെ

മറച്ചു നിന്നു നീ കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ രാമൻ

മടിക്കും നിന്നെ നിൻകലത്തോടെ.

കലത്തോടേ മുടിഞ്ഞുപോകുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ

കൊടുത്തുകൊൾക രാവണ നീ സീതതന്നെ

എന്നിങ്ങിനെ മാരുതിയും പറഞ്ഞുവാക്കു

കേട്ടടനെ രാവണനും കോപത്തോടെ

മന്ത്രികളെ വിളിച്ചുചൊല്ലി അതിജലം താൻ

മന്ത്രികളേ നിങ്ങളുമിന്നൊന്നുവേണം

കുന്നുകിൽ ഇവനെ നിങ്ങൾ വധിക്കുവേണം

അല്ലാത്തിൽ വാൽപൊതിഞ്ഞു തീ വെക്കേണം

അല്ലാത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ വധിയ്ക്കുമിപ്പോൾ

എന്ന വാക്കു കേട്ടനേരം മന്ത്രിമാരും

വാനരന്റെ വാലുചുറ്റി കളിപ്പോര

എണ്ണ നെയ്യും കോരിയുടനൊഴിച്ചു കൊണ്ടു

അഗ്നിയെ കളുത്തിയുടൻ മാറിനിന്നു

വലിച്ചുനാഗിയപ്പോൾ വാനരൻതന്റെ വാൽമേൽ.

തന്റെ വാൽമേലഗ്നി കണ്ടു കോപംപൂണ്ടു മാരുതി.

തന്റെ ഭാവമൊന്നടൻ പകൺ നിന്നുമാരുതി

രാമദേവൻ കാരുണ്യം കരുതിനിന്നു മാരുതി

ജാനകിയെ കട്ടുതിന്നാൽ കോപത്തോടെ മാരുതി

രാവണൻമുഖത്തു വാൽകൊണ്ടൊന്നുതല്ലി മാരുതി
 ഉന്നതമാം ഗോപുരം വിവർമ്മപ്പെട്ടു നോക്കിയാൻ
 ഒന്നയൻനോക്കിയവൻ ലങ്കയെത്തിട്ടതം
 വാല്യയത്തിച്ചാടിയവൻ ഗോപുരങ്ങൾ തീവെച്ചു
 ആക്കമോടരക്ഷണാലരക്കരയും ചട്ടിതു
 ഉരക്കടയ രാവണവിരുന്തരുളും മന്ദിരം
 അഞ്ചിലൊന്നോളമുയന്ന രാവണന്റെ ഗോപുരം
 അഞ്ചിലൊന്നാക്കിച്ചമച്ചാറഞ്ചിലൊന്നിനാത്മജൻ
 യോജനയെഴുനൂറ്റും ഇരുപത്തെട്ടു ഗോപുരം
 മൂന്നുമുക്കാൽ നാഴികകൊണ്ടൊക്കയും ദേഹിച്ചിതു.

ദേഹിച്ചുപോയി ഗോപുരങ്ങൾ ഇരുപത്തെട്ടും
 വിണ്ണുകേതവിഭീഷണസൗധമെന്നേ
 ഉള്ളതെല്ലാം തീവ്രമയോ ഭൂതമായി
 കത്തിയെരിഞ്ഞുപിരിയലം കണ്ടുപോരും
 കരുത്തറായ മാരുതിക്കൊരിളക്കം തോന്നി
 ഏരിയുന്നോരഗിയുടെ തീക്ഷ്ണംകൊണ്ടു
 ഏരിഞ്ഞുപോയോ സിതയെന്നോമാടലുണ്ടാൻ
 അരിശംകൊണ്ടൊക്കയും ഞാൻ ചുട്ടുപോയേൻ
 അരിശംകൊണ്ടാചാരം മറന്നിതോ ഞാൻ
 രാജവരന്റെ രാജ്യയാകും സീതാദേവി
 ദേഹിച്ചുപോയോ ജനകജയെൻ തമ്പുരാട്ടി
 കാറുകണ്ണൻതമ്പുരായ ശരണപോരറി
 ഉറച്ചിവിട വടകൊൾവാൻ വരാതരേണം
 നിന്ദുമെന്നു വന്നുപോയോ തമ്പുരാനേ
 എന്നൊരപ്പൽ മാരുതിക്കുള്ളിലുണ്ടായി.

ഉള്ളിലല്ലാത്തു മന്ദമാൻ
 ഉൾത്തളിർ വാടിയമ്പോട്ട ചാടി
 ചാടിവീണരയാലിൻ മുകളിൽ
 വാടിനമുഖഗാത്രസമിതം
 ആടലോടൻ കേണതൂടങ്ങി
 രാവേവന്റെ തിരുവുള്ളത്താലെ
 പാമാതെ വന്നു വാരിധിതീരേ
 ചാടിപ്പോന്നു ഞാൻ ആഴികളേഴും
 തേടിവന്നു ഞാൻ ജാനകിതന്നെ
 പെട്ടിപ്പോവാൻ വിധിയില്ലേ സ്വാമി
 രാമ രാമ ഹരേ പരമേശ്വര
 കാമവൈരി ശരണം നമസ്തു
 അഗ്നിദേവ ചതിച്ചോ നീയെന്നെ.

ചതിച്ചോ നീ വഹ്നിദേവ തന്മുരാണെ
 കരുത്തായ രാവണന്റെ മനോഹരമാം
 ഗോപുരങ്ങളെപ്പേരും ചുട്ടേൻ ഞാൻ
 ചുട്ടുകൊണ്ടിപ്പോക്കുടാക്കുമില്ല
 പട്ടണസ്ഥകാശി തിരുവോസികൾക്കും
 പട്ടിണിയായുള്ളവർക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കും
 ചന്ദ്രാക്ഷൻ ത്രിമൂർത്തികൾക്കും
 റിപ്പവായുള്ള ദിവ്യന്റെ
 പട്ടണം ഞാൻ ചുട്ടമൂലം
 ഇപ്പോക്കുടാക്കുവാൻ മൂലമില്ല
 ഇപ്പോക്കുടാക്കുമെന്റെ രാവേവന്റെ
 ഇപ്പോക്കുടാക്കു പരമേശ്വര വരുത്തിടൊല്ല

രാമ രാമ ശിവ ശിവ സീതേ ദേവി
 പരവശനാൽ ചമഞ്ഞടിയ നിവിടെ
 നിന്നു പരവശത്തൊടീശ്വരൻ
 ഞാൻ സ്മൃതി ചെയ്യുന്നേൻ
 കാൽമെന്തെന്നിതുവരെയറിഞ്ഞില്ലെന്നും
 നോരറിഞ്ഞു വിടകൊൾവാൻ തുണയ്ക്കു സ്വാമി
 ഇത്ഥമോരോന്നുകൾക്കരിൽ ചിന്തിച്ചിട്ടു
 ചിത്തതാപം പൂണ്ടുടനെ മാരുതിയും
 ദുഃഖത്തോടരയാലിന്മേലിരിക്കുന്നേരം
 ഉത്തമരാം വൈദികന്മാർ വാവു കണ്ടു.
 വരവുകണ്ടു ശ്രീമനുമാനും
 അലസാതാലിന്മേലിളകാതിരുന്നു
 കുറഞ്ഞൊരുനേരം ചെയ്വിയും തുറന്നു
 വിപ്രന്മാർ ചൊന്ന വാക്കിനെക്കേട്ടു
 ഹര ഹര കഷ്ടം കൌതുകമെന്നു
 ഏറിയുണു പല ദിക്കിലും തിരു
 ജനകജാതനിക്കുരാമിപ്പെന്നു
 ഭഗവാന്റെറയൊരു തിരുവുള്ളമെന്നും
 ഭൂവാദേവന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടു
 അപജയം ദേവിക്കില്ലെന്നുമു
 ധൈര്യം മാരുതിയുപൊഴുതുണ്ടായി
 അഴൽ തീർന്നുടനെ അമ്പോട്ട വേഗം
 അറിലനന്ദനൻ തെളിവൊട്ട ചാടി
 കടൽക്കടന്നുവറിക്കരെ വന്നു
 രാമവരൻ തന്റെ തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു

തൊഴുതുന്നത്തിനാൻ സീതാവൃത്താന്തം
 ഹര ഹര എന്റെ രാജവരസ്വാമി (വാക്കം
 അടിയൻ പോർചെന്നു ദേവിയെക്കണ്ടു അടയാള
 അംഗുലീയവും വിടവഴങ്ങി ഞാൻ തൃക്കുയിൽനാലി.

തൃക്കുയിലംഗുലീയം കൊടുത്തനോരം
 അക്ഷണം താൻ തൃപ്തിയോടെ വാങ്ങി ദേവി
 വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മാപ്പിലണമുകൊണ്ടു
 അഴകടയ ദേവിതാൻ ദുഃഖിജ്ഞ
 അഴകടയ ഭർത്താവേ രാമദേവാ
 അറിയാതെ ദുഷ്ടനൊന്നെ കട്ടതിനാൽ
 മറുകരയിൽ പെട്ടു വലഞ്ഞീടുന്നു
 എന്നടയ ഭർത്താവാം രാമദേവാ
 റിന്നടയ രൂപഗുണവും പുഞ്ചിമിയും
 കണ്ടുകൊൾവാൻ കഴിവിനിക്കെന്നുണ്ടാകും
 എന്നു ചൊല്ലി ദേവിയരോ ദുഃഖത്തോടെ
 തിരുമുടിക്കഴകൊത്ത ചൂഡാരതം
 വിരവൊടങ്ങടിയന്റെ കയ്യിൽ നാലി
 തൽക്ഷണമടിയനതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
 പക്ഷമോടെ യാത്രചെയ്തനാരംഭിച്ചു
 അപ്പോഴിതൊന്നരുൾചെയ്തു പങ്കുജാക്കി
 ക്ഷുല്പിവാസയടങ്ങുവാൻ നീ വായുപുത്ര
 അറിയാതുപവനത്തിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു
 അഭീഷ്ടംപോൽ കായ്ക്കുന്നിനി പരിമുതിന്നു
 അംബുധി കടന്നു ചെന്നു ഭർത്താവോടു
 വൃത്താന്തമന്ദനാകം നീ ബോധിപ്പിപ്പി

എന്നതു കേട്ടടിയനും രാവണന്റെ
 ഉപവനത്തിൽ ജവാ കടന്നു ചെന്നു
 കാഴ്ചനികൾ ചോദത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ
 കണ്ടുവന്നു രാവണന്റെ ഭൂതപ്പുറം
 എത്തിയെന്നോടെ തൃത്തവരെത്തച്ചുകൊന്നു
 മെച്ചമെഴും രാവണനും കേട്ടുനോരും
 പുത്രനാമക്കുകുമാരൻ തന്നെ വിട്ടു
 ഫന്ത ഞാനവയോയും അറുതിയാക്കി

അറുതിവന്നുപോയക്കുകുമാരൻ
 അരവിമിഷംകൊണ്ടറിയിച്ച ഭൂതർ
 രാത്രിജ്വരപതി രാവണനോടു
 അതീവകോപമുല്പസിച്ചപ്പോൾ
 കുരുഫലം കേട്ടു രാവണി വന്നു
 കലശലോടെ പറഞ്ഞാവസ്ഥ
 അതുകേട്ടുനോരമിന്തിരജിത്തം
 പടയോടുകൂടി വന്നടിയന്റെ
 ഉയിർ പിരിപ്പാറായ് ബാണം പൊഴിച്ചു
 അതിനാൽ മോഹിച്ചു വീണോടിയൻ
 വീണൊരു പോത്തു വന്നിതു ഭൂതർ
 ബന്ധിച്ചവരെനെ രാവണനൂണിൽ
 കൊണ്ടുചെന്നറിയിച്ചാവസ്ഥകൾ.

അവസ്ഥയെല്ലാം രാവണനോടറിയിച്ചപ്പോൾ
 അരക്കുറായ രാവണന്റെ റിയോഗത്താലെ
 അരക്കുണ്ണകൊണ്ടടിയന്റെ വാലു ചുറ്റിപ്പൊ-
 തിങ്ങി തീയും മേൽഗോടാടെ കൊടുത്തിയപ്പോൾ

വേഗമോടെ ചാടി ഞാനും ലങ്കയെല്ലാം തുടർത്തി
 പൊടിപ്പൂമാക്കിച്ചമച്ചനേരം ആകാശം
 എരിഞ്ഞു കത്തിടുന്നൊരഗ്നികളുണ്ടായിട്ടു...
 ഞാനും ഭയപ്പെട്ടേൻ രാമസ്വാമി
 അഴകടയ ദേവിയെങ്ങാൻ വെണ്ണപോയോ
 എന്നൊരപ്പം ഭിതിയുണ്ടായടിയത്തിന്നു
 മുഖംപൂണ്ടുരയാലിന്മേൽ ഇരിയ്ക്കുന്നേരം
 ആൽക്കീഴെക്കൂടി പോയിട്ടുന ഭൂസുരന്മാർ
 അഗ്നിയേം സീതയുണ്ടായില്ലെന്നു ചൊല്ലി
 എന്നതു കേട്ടടിയനും തെളിഞ്ഞുമോദാൽ
 അംബുജാക്ഷൻ തിരുനാൾം ചാസ്സിലുന്നി
 തൃക്കടാക്ഷംകൊണ്ടു ചാടിക്കടന്നുവന്നു
 തൃപ്പാദാന്തേ വീണടിയൻ കൈതൊഴുന്നേൻ.

കൈതൊഴുതു വണങ്ങി സ്തുതിച്ചു
 രാമരാമഹരേ ലോകാഥാ
 കാമപ്രഭമുക്തമുരാഹേ
 ആഴിയിലുറങ്ങുന്നേൽ ശയിയ്ക്കും
 ആഴിവണ്ണശരണം നമസ്സേ
 ഏഴു രണ്ടുലകാധിപ ചോരറി
 ഉഴിവാമയ്യടയപുരാഹേ
 പാപവാശകശരണം നമസ്സേ
 ഇത്ഥമങ്ങു സ്തുതിച്ചൊരു നേരം
 ചിത്തമോദത്തോടെ അരുൾചെയ്തു
 ചിത്തുന്നമ്പൊട്ടു വാരിധി ചാടി

ഉഷ്ണയോന്റെ ലങ്കയും ചുട്ട
 കാക്കൽ വന്നു നമിച്ചു റിനക്ക
 പോക്കില്ലാത്ത വരം തന്നുണ്ടു
 ഉഷ്ണലും നിന്റെ വാക്കിലും
 നേടിവാക്കില്ലാതെയിരിയ്ക്കു നീയെന്നും
 നന്നിച്ചു വരം നൽകിയ നേരം
 ഒന്നിച്ചെല്ലാതും ദുഃഖം കലൺ
 കൂടിയിരുന്നവർ ചിന്തിച്ചിതപ്പോൾ.
 ചിന്തിച്ചു റിപ്ലവേണ്ടാ കവികലങ്ങൾ
 ചിന്തയെല്ലാം ലങ്കയിൽ പോയെന്നിട്ടാകാം
 ചിന്തകാരുപ്രതിബദ്ധമേതുവല്ലോ
 ലങ്കേശൻ രാവണനെ റിഗ്രഹിച്ചു
 പങ്കജാക്ഷി സീതതന്നെ വീണ്ടുകൊണ്ടു
 അയോദ്ധ്യയിൽ സുഖമേ വന്നിരിയ്ക്കുമ്പോൾ
 ആയ്ക്കാളൊക്കളീ ചിരികളെന്നറിവിൻ
 എന്നരുൾചെയ്തു ക്ഷണമേ രാമദേവൻ
 സുഗ്രീവൻതന്നെ വിളിച്ചുരുളിച്ചെയ്തു
 സുഗ്രീവാ കവികലത്തോടൊരുമിച്ചാതു
 ഉഗ്രവീരൻ രാവണന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
 പാവസുതൻ മുതലായിട്ടുള്ളവർകൾ
 കവികലത്തോടൊത്തു വട റിരക്കവേണം
 എന്നതിനെ കേട്ടനേരം സൂര്യപുത്രൻ
 വന്ദിച്ചു കവികലത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി
 ഒന്നിച്ചു രഘുവരനും തമ്പിയോടും

ഉന്നതനാം രാവണന്റെ പുരിയിൽ പോവാൻ
പുഷ്പിയോടങ്ങിപ്പോയ വാനരന്മാർ
ചട്ടമോടങ്ങൊത്തുകൂടി രാഘവൻ തിരുമന്മാരെ.

തിരുമന്മാർനിന്നു തൊഴുതവരെല്ലാം
ചിറകെട്ടി കടലക്കരച്ചെന്നുജാഗ്രതനാ
അറുതിവരുത്തി ജനകജാതനെ വീണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങ
വരുവാനാജ്ഞാണ്ടു നടക്കൊണ്ടാമല്ലോ
നടക്കൊണ്ടവരുദിയിതീരേ ചെന്നു.

അണ്ണിതീരേ ചെന്നുകൊണ്ടു വരുണനെ സേവചെയ്തു
സേവിച്ചിട്ടനുകൂലം താൻ ലവവും കാണാത്തമൂലം
അതിക്രോധിയായി രാമൻ അരമങ്ങരുളിച്ചെയ്തു
പെരുകിനാ വാരിധി ഞാൻ ഉരുക്കവേ അസ്രമെയ്തു
രഥടിതിയിൽ നശിപ്പിച്ചുകുളയുമെന്നുചെ രാമൻ
കോപമോടെടുത്തു ബാണം കാനമായഗനിയസ്രം
കുടൽനോരെ തൊടുത്തപ്പോൾ വരുണനും ഭീതിപൂണ്ടു
രാഘവൻ തിരുമന്മാരെ തൊഴുതുപ്രാപിച്ചതേം

തൊഴുതുണർത്തിനാൻ വരുണാനേരം
ഹരഹര ഏനെ രക്ഷിപ്പേണം സ്വാമി
അറിയാതെ വന്ന പിഴയല്ലോ നാഥ
അനുകൂലമായി ജലനിധിദേവാ
ഇളകയില്ലീ ദിശിയെങ്ങും ശംഭരം
ഇളകയില്ലിനി ജലമൊരിക്കലും
ഇതി പലതരം പരഞ്ഞൊരു നേരം
ഭഗവാനും പ്രീതി വളരെയുണ്ടായി
അനുകൂലഭാവം വരുണൻ പോയപ്പോൾ

അരുചെന്ത രാമൻ രവിസുതനൊടു
 പടയാളിമാരങ്ങൊരുമിച്ചുകൂടി
 കടലുടെ ചിറ ചമഞ്ഞുണമിപ്പോൾ
 കടലുടെ ചിറകെട്ടി കടന്നുപോവാൻ
 കരുണാമയരാമവചോ നിശ്ശമ
 സുഗ്രീവൻ സോയോടങ്ങൊരുമിച്ചാശു
 ഉഗ്രവീരൻ രാവണന്റെ പുരിയ്ക്കു ഹാര
 വാരിധിയിൽ ചിറകെട്ടി കടന്നുപോയി
 രജനീചരവിരന്റെ പുരിയിൽ ചെന്നു
 പടവിളിച്ചെന്തറിന്നു കവികലപ്പടകളെല്ലാം
 കവികലപ്പടവിളി കേട്ടുനേരം
 തെരുതെരുമെന്നങ്ങു കോട്ടയിൽ നോക്കി
 പെരിയ വൻപട കണ്ടൊരു ഹാരം
 തിരികെ ചെന്നടൻ രാവണനോടു
 പടവിശേഷങ്ങളറിയിച്ചശേഷം
 പറഞ്ഞു രാവണൻ ഭൂതരോടപ്പോൾ
 രഥടിതി പോകവിൻ രണഭൂമിതന്നിൽ
 അരികുലങ്ങളെ വധം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ.

വധംചെയ്യാൻ രാവണന്റെ റിയോഗത്താലെ :
 അതികായൻ മകരാക്ഷൻ പ്രഹസ്തവീരൻ
 മഹാദരാദിമുഖ്യരായ പടവീരന്മാർ പടകളോടും
 വന്നെത്തിത്ത നേരത്തിങ്കൽ ഉടനെയമോ കലചെയ്തു
 മുടിച്ചുപിന്നെ കമ്പനൻ താൻ നികുന്ദനാദികുന്ദകണ്ഠൻ
 മുന്പരായ രാക്ഷസരെക്കൊന്നു രാമൻ
 വീരനായൊരിഗ്രജിത്തെ വധിച്ചു തമ്പി

കൂരവീരൻ രാവണനെ വധിച്ച രാമൻ
 പുഷ്പരാക്ഷൻതന്നെ വധം കഴിച്ച ശേഷം
 പുഷ്പരാക്ഷൻ ആലസ്യത്തോടുകൂടി
 തൃക്കുയിലിരിയ്ക്കുന്ന പള്ളിവില്ല മെല്ലവേ താൻ
 നിലത്തുനിന്നിറങ്ങാത്ത ആലസ്യമൊഴിപ്പാൻ
 നിന്നരുളീടുമ്പോൾ ദേവഗണം പുഷ്പവൃഷ്ടിചെയ്തിടുന്നു
 ദേവേന്ദ്രൻ സുഖിച്ചിരുന്നു ചിരിച്ചിടുന്നു
 ആയിരം കണ്ണൊന്നായി മിഴിച്ചിടുന്നു
 അപ്പനാർ ഉദിച്ച ശോഭിയ്ക്കുന്നു
 വിപ്രജനമൊക്കെ നിന്നു നൃത്തിച്ചിടുന്നു
 രക്ഷോഭാൽ മാരൊക്കെ വിലാപിയ്ക്കുന്നു

കരയുന്നു ചിലർ തൊഴിയ്ക്കുന്നു മാറ്റി-
 ലടിച്ച് ചിലർ പലതരം
 അതിഭംഗം മണ്ഡാദിയില്ലാതെ
 തൊഴിച്ചുലച്ചു വീണരുളുന്നു
 തൊഴിച്ചുലച്ചു വീണരുളും മാറ്റിടും
 പുണൻ ഭത്താവെ തഴുകിയും
 ചതിച്ചോ എന്നുടെ കണവാ റിയെന്നെ
 തൃജിച്ചുപോകുവാൻ വിധിവന്നോ
 കളിത്തമെത്തമേൽ ശയിച്ചാലും സുഖം
 നിറക്കു പോരാതെൻ കണവരെ
 മരിച്ച നീ വെറുറിലത്തല്ലേ
 കിടന്നുറങ്ങുന്നു ഏന്റെ കണവരെ
 പനിനീരും മോദാൽ കളഭം കസ്തൂരി
 അണിഞ്ഞു മാറ്റിടും പുണരുവാൻ

തിരുമാറ്റിൽ ശരം പൊഴിഞ്ഞല്ലേ
കിടന്നൊങ്ങു ഏന്റെ കണവരെ
പുരമൊരിങ്ങുനളുന്ന ഗിരിയെടുത്തു
തൃക്കുമിരുപതും ശാശ്വതോടുൻ മുറിഞ്ഞി-
ട്ടോരോരോ ദിക്കുകളിൽ ചെന്നുകിടക്കുന്നു
വിളങ്ങും പൊൻമുടികിമിടവും നിന്റെ
തലകൾ പത്തും വേർപിരിഞ്ഞിരോ.

പിരിഞ്ഞുപോയോ തോവേ തലകൾ പത്തും
തലകൾ പത്തും പത്തുദിക്കിലായ് ചമഞ്ഞു
തൃക്കുമിരുപതും പൊന്തെരിച്ച ഭൂമി
നാരി കാകൻ കങ്കവക്കിക്കിരയാശ്ശോയൊ
കൊന്നാഴ്ചമിതിൻവണ്ണം വരുമെന്നയോ
പെരിയോരോ തമ്പുരാറോ നിറച്ചില്ലാതും
ധരണിദേവി സീതിയെ നി ഹരിയ്ക്കയാലെ
മരിപ്പതിന്നു ഹേതുവായോ ജീവനാഥ
അറിഞ്ഞു തമ്പി പറഞ്ഞതൊന്നും കേളാഞ്ഞിട്ടും
അറിഞ്ഞു അവസ്ഥ ചൊല്ലുവോരെ ചോദിച്ചിട്ടും
അകപ്പെട്ടോമഞ്ചലമല്ലോ തമ്പുരാറോ
കരുത്തമോടും ദോഷം ഞാൻ ചൊയ്ക്കുമല്ലേ
അരക്കർമുലം ദോഷമൊരിയ്ക്കുകപ്പെട്ടല്ലോ
ജനകവൃന്ദി സീതതന്റെ ദാസം കണ്ടു
മെല്ലെ ചെന്നു ഞാനും ധവാനികടം പ്രാപിച്ചിട്ടു
വണങ്ങിനിന്നിട്ടെന്നല്ലാം പറഞ്ഞാനയോ
ജനകജയാം സീതതന്നെ കൊടകയെന്നും
അതുവധുസംഗമം താനുചിതമല്ലെന്നും

ചൊന്നതിന്നൊ ഗണ്യമാക്കിടാത്തു മൂലം
 വന്നദോഷമൊഴിപ്പതിന്നു കഴിവില്ലല്ലോ
 മനോരമ കഴിവില്ലിനിന്നു നോക്കമില്ലേ
 ത്ത്താവും പിമിഞ്ഞു ഏന്റെ പുത്രനും വെടിഞ്ഞു
 ഉറോരായത്തൊക്കെയുമിനിന്നു രാമദേവൻ
 ത്ത്താവോടും പുത്രനോടും സ്വർഗ്ഗലോകം വാഴ്വാൻ
 തൃക്കരണ വേണമെന്റെ ലക്ഷ്മീകാന്ത നാഥാ
 നിന്തിരുവുള്ളത്താലെന്റെ ത്ത്താവോടുകൂടി
 ചിന്തചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ നിൻകരണ വേണം
 രാവണന്റെ ഭാര്യതന്റെ ദുഃഖമൊക്കെ കേട്ടു
 സാദരം വിഭീഷണനോടൊന്നുതളിച്ചെഴുതു.

അരുൾചെയ്തു വിഭീഷണനെ വിളിച്ചു രാമൻ
 വിഭീഷണാ ഹീ ചെന്നവർക്കുള്ളഴൽ പോക്കേണം
 നെക്കൊണ്ടും ഭയപ്പെടേണ്ട എന്നു ചൊൽക
 നെന്നിനും ഞാൻ വേദിപ്പിക്കയില്ല സത്യം
 ഇറിയുള്ള നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷിച്ചിടാം
 അങ്ങു ഹീ പോൻ രാവണന്റെ ഭാര്യയോട്
 ഭംഗമില്ല എന്നുചൊല്ലി ദുഃഖം പോക്കി
 മംഗലമായുള്ള ശീലം വരുത്തിക്കൊണ്ടു
 വന്നുകൊൾക എന്നതളേ കേട്ടുപോരും
 ചെന്നുനിന്നാഗ്രജന്റെ ഭാര്യയോട്
 നൈരാശിനാത്തുള്ളവണ്ണം ചൊല്ലുവാനായി
 അരികെ ചെന്നു നിന്നടവെ വിഭീഷണൻ താൻ
 കരളലിഞ്ഞു വണങ്ങിനിന്നു ചൊന്നാദാവം
 വേദിഭാവമശേഷം ഹീ കളക വേണം

കരകവേണ മകയാളെ പങ്കാണേ
കരികിലിങ്ങ വാകയില്ല മരിച്ചോരാരും
ജാപിതന്റെ ജരജാതന്മാരായുള്ള
ജാങ്ങുരാരും മരിക്കാതെയിരിയ്ക്കുമോ ചൊൽ
കരകിലൊരു ഫലവുമില്ല നിമ്ബലാംഗി.

കരകവേണ റീ മതിമുഖിയാളേ

കുതാതെ വന്നോരവജയമല്ലേ
രാജവരൻതന്റെ തിരുവൃത്താന്തങ്ങൾ
അറിഞ്ഞതെക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ റാമേ
കളവെന്നുള്ളതും ചതി പുലയാട്ടം
കളിസംഗം പോരും വളരെ വേണ്ടെന്നും
കുടപ്പംചെയ്തതൊട്ടെല്ലതൊ റ്റാച്ചാൽ
കടൽ കടന്നു പോയ്ക്കുകരെ ചെന്നു
അറിയാതെ കണ്ട രാജവരൻതന്റെ
കളത്രമായോളെ കളവാലെ ബ്രേയ്ക്കൻ
മറിമായത്താലെ രഥമതിലേറി
വിരവിൽ കൊണ്ടുവന്നിവിടവെച്ചിട്ട്
വടയ്ക്കുള്ള കോപ്പത്തുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
മിടക്കും വീച്ചുതപം കരുത്തെന്നും ചൊല്ലി
ഇരിക്കുവാൻ വിധിയൊരുത്തക്കുമ്പോൾ
കരുത്തക്കും വിധിയുണ്ടോ റ്റാച്ചകണ്ടാൽ
കൊത്തുകണ്ടാൽ ഇതിൽപരം കുടപ്പമുണ്ടോ
കുടപ്പമെല്ലാം മുൻചെയ്ത കാരണത്താൽ
ഇടച്ചയായി ഇന്ദ്രാദിവേകൾക്കു
ഇന്ദ്രാദി ദേവഗണം വിധാതാരും

അറിയിച്ചാരവസ്ഥയെല്ലാം താപമോടെ
 എന്നതിനാൽ ബ്രഹ്മവും ദേവവൃന്ദം
 അംബുധിതൻ തീരെ ചെന്നു സ്തുതിക്കയാലെ
 അംബുജാക്ഷൻ മന്ത്രിനാസ്തിനന്ന ഭൂവിൽ
 ബാല്യകാലേ മുനിവിന്ദെവ പോയനേരം
 അലറിവന്ന താടകയെ വധിച്ചു രാമൻ
 മുടക്കിയൊരു യാഗകർമ്മം നിവൃത്തിയാക്കി
 മുടക്കിയോരെ ഒട്ടക്കി യാഗം കഴിച്ചശേഷം
 ശാപമേറു കല്ലായോരമല്ല തീന്റെ
 ശാപവും തീർത്തുടൻ പോയി മിഥില പുഷ്പ.

മിഥില പുഷ്പരോ ധനുസ്സുടൻ മുറിച്ചുകീൽ
 വേട്ടിതു ജനകരേ ഉടനെ പോരുമ്പോൾ
 പാശുരാമൻ വന്നെതിർത്തവനേയും ജയിച്ചുവിൻ
 അയോദ്ധ്യയിൽ ചെന്നു സുബത്തോടെ
 വാണങ്ങിമിസ്സും കാലത്തു ദശരഥൻ
 മകനഭിഷേകം കഴിപ്പാറാരംഭി-
 ച്ചുവാനിപാലനായിരുത്തുവാൻ
 മകനഭിഷേകം കഴിക്കരുതെന്നു
 ജനാനി കൈകേയി മുടക്കിനാൾ
 അതു തരമെന്നങ്ങു ചാലവൻ
 വനവാസത്തിനായി പോയിതു
 അടവിയിൽ അവാനിപാലൻ ഇരിക്കും കാലം
 ഭഗിനിയാകും ശുഭ്ലണയോ ചെന്നാളപ്പോൾ
 കാന്തനാവാൻ രാമനെ വരിച്ചുപോരും
 എന്നടുമു സമോദമനാം ലക്ഷ്മണൻതാൻ

നിന്നെയിപ്പോൾ വേൾക്കുമൊന്നു ചൊൽക
 എന്നടൊ രാമദേവൻ അരുളിവിട്ടു
 എന്നചാക്കു കേട്ടടൊ ശുശ്രൂഷയാ
 ചെന്നതമ്പി അന്നാടങ്ങുണത്തിയപ്പോൾ
 ചെന്നേയവൾ മുലയും മൂക്കുറിഞ്ഞു തമ്പി
 എന്നതിനാൽ കോപിച്ച ശുശ്രൂഷയാ
 അതികൂപാൽ ചരമിച്ചുണരൂപിശിവോടായ്
 ചതിയലൈ ചെന്നുണത്തി പൂത്താനങ്ങൾ
 കേട്ടോരും അവരല്ലാക്കും പടകളോടും
 വന്നെന്തുത പോരമവരെ മുടിച്ചു രാമൻ
 പിന്നെ വന്നുണ്ടഗ്രജന്റെ കാല്ക്കൽ വീണാൾ
 നിന്നുണത്തി പൂത്താനങ്ങൾ മോഷ്ടായിട്ടു
 അതിനാലെ കോപിച്ചാൻ അഗ്രജൻതാൻ
 മായത്താൽ മാർച്ചൻതന്നെ വിട്ടു
 മരിമാനാജ്ഞാളിച്ചവനും സീതമുമ്പിൽ

സീതമുമ്പിൽ ചെന്നുടൻ കളിച്ചു മരിമാനും
 രാമൻ പിടിച്ചാൻ രാമദേവൻ പോയ സമയത്തു
 മായത്താലെ തേർ കമോറി സീതാദേവിതന്നെ
 കൊണ്ടു വന്നു ലങ്കതന്നിൽ വെച്ചിരുന്നുശേഷം
 രാമദേവൻ തമ്പിയോടും സീതയെത്തിരഞ്ഞു
 കാണോ നാടനു ചെന്നു സുഗ്രീവനെക്കണ്ടു
 സച്ചിമുടൻചെന്തു രാമൻ ബാലിയെ വധിച്ചു
 ദൂതനായി മാരുതി കടൽ കടന്നു വന്നു
 സീതദേവിതന്നെക്കണ്ടു ഗോപുരങ്ങൾ ചുട്ടു
 വമ്പടകൾ നാലിലൊന്നിന്നതരം വരുത്തി

പുത്രരിലിളയവരെ തമ്യകൊന്നു പോയി
 വൻപുടയ മാമനോടു ചെന്നുണർത്തിയപ്പോൾ
 ചെന്നുണർത്തി വായുപുത്രൻ പൂത്താഞ്ഞങ്ങൾ കേട്ടുനോരും
 മാമവനാം തമ്പിയോടും സുഗ്രീവൻ മുതലായ
 വടകളോടും വാരിധിയിൽ ചിറകെട്ടി കടന്നുവന്നു
 നമ്മുടയ വംശമൊക്കെ കടക്കി രാമൻ
 വിന്നടയ കണവനോടു പറഞ്ഞെൻ ഞാനും
 ഒന്നിനൊന്നായി രാമദേവൻ പൂത്താഞ്ഞങ്ങൾ
 പറഞ്ഞപ്പോൾ വിനഞ്ഞു കോപം ചുവന്നു കണ്ണും
 കോപത്താൽ ചന്ദ്രമാസം ഇളക്കിക്കൊണ്ടു
 യോഗത്തിൽ വിഗ്രഹിപ്പാറാടുത്തനോരും
 വേടിയോടങ്ങു കാടി കാടി പോന്നു ഞാനും
 വേടിച്ചോടി ഞാൻ വേടമാൻകണ്ണി
 വേടിക്കൊണ്ടോരെ വേടിക്കുവേണ്ട
 വേടിയാഞ്ഞാൽ വരുമിതിൻവണ്ണം
 പാടെയൊക്കെ മുടിഞ്ഞതും കണ്ടോ
 കൂടെയുള്ള സഖികളും ഞാനും
 വേടിപ്പാൻ പല വാക്കു പറഞ്ഞു
 വേടിയില്ലാത്തകാരണമല്ലേ
 കാടിയെത്തുമോ വേടിയുണ്ടെങ്കിൽ
 ഉടനീയാതെ ചെയ്തുതുളുലം
 ആടലായി ചമഞ്ഞതു കേൾ റീ
 നോടുവാറിനി ആവതല്ലാക്കും
 വടിവോടഖിലം റീ ഷമിക്ക
 ഷമിക്കുവേണം വേടമാൻമിഴിയാളെ റീ

വിധിയാലെ വരുന്നതാക്കും കഴിച്ചുകൂടാ
 പിറന്നാലൊ മരിക്കാത്തോരാതമില്ല
 കരഞ്ഞാലും ഫലമില്ലങ്ങളുക നീ
 മരിച്ചുപോയാൽ ക്ഷമിക്കയല്ലാതെത്തു ചെമ്പു
 കയ്യുകയെ ദുഃഖമെല്ലാമകറുക നീ
 ദുഃഖമൊട്ടുകിയെഴുന്നേറ്റിരിക്ക ബാലേ
 സൗഖ്യമാജ്ഞമതിനാണൊട്ടമില്ല ഭേദം
 ലങ്കാനായകപ്രിയേ നീ സങ്കടം കളക
 മകമാർമണിയെ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു കേൾക്ക
 സങ്കടമകറിയെഴുന്നേറ്റിരിക്ക ബാലേ
 ചന്നതൊക്കെ വന്നുപോയി ഇനി നാമിതിന്റെ
 വന്ദനപിതൃക്രിയകൾ വന്മയോടെ ചെയ്തു
 ഇങ്ങിനെ വിഭീഷണൻ പറഞ്ഞ വാക്കു കേട്ടു
 തിങ്ങി വിങ്ങി മെല്ലെയെഴുന്നേറ്റിരുന്നാളപ്പോൾ
 വന്മയോടെ സൽക്രിയകൾ ചെയ്തു തിന്നാജ്ഞാണ്ടു

വന്മയോടെ പിതൃകർമ്മം ചെയ്തയെന്നു
 അംബുജാക്ഷൻ അരുളിച്ചെയ്തയച്ചിതെന്നും
 കേട്ടെഴുന്നേറ്റിരുന്നാടൊ മണ്ഡാദിനും
 അടുത്തോരങ്ങിരുവരും പോയി കുളിച്ചു വന്നു
 ഉടൊ പോയി രാമദേവൻ തൃപ്പാദാന്തേ
 വിനീതരായി കൈവണങ്ങി തൊഴുതുന്നിന്നു
 നിന്നതങ്ങു കണ്ടനേരം രാമചന്ദ്രൻ വൈകാതെ
 വിഭീഷണനെ ലങ്കതന്നിൽ രാജാവായിട്ടഭിഷേകം
 (ചെയ്തു മോദൽ
 അഭിഷേകം ചെയ്തശേഷം അരുളിച്ചെയ്തു രാമദേവൻ.

അരുൾചെയ്താനിതു രാമദേവൻ രാജാചാര്യൻതന്നോടു
 അഴകോടു നീ ലങ്കതന്നിൽ വാഴുക വിഭീഷണ
 അടങ്ങി വാഴ്വ ലങ്കതന്നിൽ അന്ധർമൊന്നും കൂടാതെ
 പിടിച്ചു നിന്റെ അഗ്രജൻതാൻ പരിച്ചെടുത്ത ദ്രവ്യങ്ങൾ
 മടിക്കാതെ നീ അന്ധാവർക്കൊടുത്തു ബോധംവരുത്തുക
 അശുഭമായതിനി നീയൊന്നും ചെയ്യാതെകണ്ടിരിക്കണം
 ഉചിതമായ കർമ്മവും കഴിച്ചു നിന്റെ പരിയതിൽ.

ഉചിതമായിട്ടുള്ള കർമ്മം കഴിച്ചുകൊണ്ടു്
 എല്ലാരായും പ്രേമത്തോടെ രക്ഷിക്കേണം
 വല്ലായ്മതന്നിലൊന്നും തുടങ്ങിയാതെ
 തള്ളലാകുമഹംകാരമൊരിക്കൽപോലും
 ഏതൊരുമൊരുത്തരാടും ചെയ്തീടല്ലേ
 നിനച്ചിടാതെ വന്നൊരനന്തമല്ലോ
 കളിച്ചു മോദാൽ നാത്രകർമ്മം കഴിച്ചുകൊണ്ടു്
 കളിച്ചു ചിരിച്ചു നന്ദിച്ചിരിക്ക നന്നായ്
 വല്ലതും ഉപദ്രവങ്ങൾ തുടങ്ങിയെന്നാൽ
 വില്ലാബ് എന്നടയ തമ്പിയാണു
 വില്ലിനാൽ ഞാൻ കൊന്നീടുവെല്ലാരേയും.

കൊല്ലവൻ ഞാൻ നമ്പിനാലെ വില്ലാബ് നീ കേൾക്ക
 ഇല്ല സംശയമതിനെന്തുള്ളിലോകവേണം
 ഇത്തരമരുൾചെയ്തതു താപമോടെ കേട്ടു
 ഭക്തനാം വിഭീഷണൻ തൊഴുതുണർത്തി മോദാൽ
 ഉത്തമജനപ്രിയ ജഗദമ്പരവരേ മമ
 ചിത്തതാരിലാരുനോധമെല്ലൊഴും ചമത്തുക
 അച്ചുത അന്ധന്തല്ല ചിത്തസൗഖ്യം വാണെഴും

വിശ്വപാലക സകലശത്രുനാശക ഹരേ
 എത്രയും പെരുത്ത ദൃഷ്ടി നിഗ്രഹം കഴിക്കുവാൻ
 ശക്തിയോടുകൂടിൽ ജാതാധാര രാഘവ ജയ
 എത്രയും പെരുത്ത ശാപമഗ്രജൻ വരുത്തിയാൻ
 നിഗ്രഹിച്ചതെത്രയെന്നൊരറവുമില്ല രാഘവാ
 അണ്ണനങ്ങു ചെയ്തവന്ന ദൃഷ്ടിതങ്ങളൊക്കെയും
 എണ്ണിയാലിതൊന്നരണ്ടല്ലെണ്ണമില്ല രാഘവാ

എണ്ണമില്ലാ അണ്ണൻ ചെയ്തതി പാവങ്ങൾ
 എണ്ണകിലോ വിണ്ണവകം പെരിയ ദണ്ഡം
 ഇന്നതൊക്കെ തീർപ്പിന്നായടിയനോ-

ടെന്നടയ തമ്പുരാണായരുളിച്ചെയ്താൻ
 എങ്ങിനെയിന്നടിയവിള തീർത്തിടേണ്ട
 ദണ്ഡമൊന്നു വരുത്തല്ലേ രാമസ്വാമി
 അക്ഷമയിരിക്കട്ടെ ഭഗവാൻതന്റെ
 പണിയാകും സിതാദേവി ഈ സ്ഥലത്തിൽ
 ശോകവിഫലലാപിത്തസമേതയായി
 ഭർത്താവെച്ചിന്തിച്ചങ്ങിരുന്നിടുന്നു

ഭർത്താവെ ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു ദേവി
 ഉറക്കവുമുണമൊഴിച്ചു വാഴുന്നു
 കലിയമായ തൻ ഗാത്രവും വാടി
 കണവൊ വേർപിരിഞ്ഞാധിയോടയ്യോ
 മഹൽഭീത്യാ ലങ്കാപുരിയിൽ വാഴുന്നു
 ജനകപുത്രിയെക്കൊണ്ടിങ്ങു വരുവാൻ
 അരുൾചെയ്തിടേണം കവികുലത്തോടും
 ചിരവിൽ തമ്പിയോടൊരുമിച്ചു ചെന്നു

വിനീതകേതന്റെ വചനത്തെക്കൂട്ട
 തെളിവോടുകൂടി രഘുകലനാഥൻ
 അനുജനെ വിളിച്ചുരുൾചെയ്താനപ്പോൾ
 അരുൾചെയ്തു രാജദേവൻ തമ്പിയോടു
 രവിസുതനാം സുഗ്രീവൻ മുതലായുള്ള
 കവികുലവീരരായ പടകളോടും
 ദിനഭാവം ഭവിച്ചിരിക്കും സീതതന്നെ
 അതിവേഗമിവിടേയ്ക്കു വരുത്തിടേണം
 വരുത്തിടുകയെന്നരുൾകേട്ടു രവി-
 സുതനും ലക്ഷ്മണൻതാനുമായ്
 കവികുലമെഴുവതു വെള്ളം
 പട ഇരുപുറമകമ്പടിയോ മട-
 തരുണിമണി ജാറാകി ദേവിയിരു-
 ന്നതളും ശാലയിൽ പുകിത്തുടൻ
 പരിചോടു ജനകജയെക്കണ്ടി-
 മലരിണ തൊഴുതിതു തമ്പി
 പരിതാപത്തോടു മരുവും ദേവിയോ-
 ടുരചെയ്താനുടൻ ലക്ഷ്മണൻ
 കരുണാകരനാം രഘുവതിയുടെ
 അരുളാലടിയൻ വിടകൊണ്ടൻ
 ജനകപുത്രി നീ രഘുവരാനതികം
 പ്രാപിസ്തേണമെന്നറിയിച്ച്
 ഇരുപുറമകമ്പടിയോടും നിന്നൊ
 വിരവിൽക്കൊണ്ടു ചെല്ലുവാൻ
 രഘുവരനെന്തെ അയച്ചിതെന്നുടൻ

അറിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടിടക നീ
അതുകേട്ടു സീതാ പുറപ്പെട്ടു ധവ-
നികടം പ്രാപിച്ചു തൊഴുതിതു

ഉപ്പാദം കൂപ്പി നിന്നാൾ സീതാദേവി
തിരുവുടൽ കണ്ടതിമോദാൽ പുൽകവാനാൽ
തിരമോടൻ സീത ചെന്നങ്ങുത്തനേരം
തിണ്ണമിടം അരുൾചെയ്തു രാമദേവൻ
അരുതരുതെന്നുടൽ തൊടാതെ ഭൂമി നില്ക്കു
ഭരിതകരൻ രാവണനോടൊത്തുകൂടി
വാനത്തിൽ നിന്നെന്നെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞൊളല്ലേ
പിരിഞ്ഞവണ്ണമിരുന്നുകൊൾകെന്നരുളിച്ചെയ്തു
അതു കേട്ടു ജാഗ്രിയും ദുഃഖത്തോടെ
നേത്രജലം വാർത്തു നിന്നാൾ മൈഥിലീ സാ
തിരുമുമ്പിൽ നിന്നിട്ടരുൾ ചെയ്തു ദേവി
വരിക നീ 22 അരികെ ലക്ഷ്മണാ
പിരിഞ്ഞു ഞാൻ പോന്നൊരപരാധത്തിന്റെ
തെളിവു വരുവതിന്നൊന്നു ചെയ്തു നീ
പെരിയൊരാനിയിൽ മുഴുകിടകിൽ ഞാൻ
വരിബോധമാക്കും വരുമല്ലോ ഭവനം.

പരിബോധം ജാങ്ങൾക്കും ഭർത്താവിന്നും
വരുത്തുവാനായൊന്നു വേണം സമോദരാ നീ
വിമവോടു നീ അഗ്നികണ്ഡം കൂട്ടിടേണം
അഗ്നിതന്നിൽ മുഴുകിയെന്റെ സത്യം കാട്ടി
വിശ്വാസം ജാങ്ങൾക്കും ഭർത്താവിന്നും
വരുത്തി വേഗം അയോദ്ധ്യയ്ക്കു പോകവേണം

എന്നു വാക്കു കേട്ടടനൊ സോദരൻതാൻ

അഗ്നികണ്ഡം രാസമയോ കൂട്ടീടുന്നു

അഗ്നിയങ്ങു പെരുകിവന്ന നേരത്തിങ്കൽ

പെരുകിയങ്ങു നിന്നെറിയുന്നഗ്നിയിൽ

ചൊരിയുന്നെണ്ണയും നറുനെയ്യും

എരിഞ്ഞഅഗ്നിയങ്ങു ജ്വലിച്ചപ്പോൾ സീതാ

കണവരോടു ചെന്നുണർത്തിച്ചു അരിയണോ

എന്റെ കണവരെ എന്റെ പരമാത്മമെല്ലാം

മറിയണോ അവിശ്വാസംതിരുമാസ്സിൽതോന്നിയ -

തത്വവും പോക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു

അരികു ഭത്താവേ അരിയാതെ വന്നോ -

മണ്ഡലമൊക്കെ ഞാൻ പറയുന്നേൻ

അരിയാതെ മുയ്യൻ മറിയായത്തേരിൽ

വളുറാലെകൊണ്ടു ഗമിക്കുമ്പോൾ

അരിഞ്ഞു പക്ഷിയാം ജടായുവീരൻ വ -

ന്നെതിർത്തുടൻ യുദ്ധം തുടന്നു നാൾ

അടുത്ത യുദ്ധത്തിലസുരന്റെ പുറവടി

എന്തെല്ലാം തൊട്ടിതോ മാ -

താരിലിനിയ്ക്കിടമൊരു ശങ്കാ

കഴികയില്ലെന്നുമറിയേണം

ഇതി ചൊല്ലി സീത എരിയുമഗ്നിയെ

പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു തൊഴുതിതു

കിഞ്ചിൽ ഭയം വിനാ വഹ്നിയിൽ ചാടിനാൾ

പഞ്ചകന്യാവരം ജനകജാ

ദിശ്ശുവനൻ ആടിയായ ദേവകുളം

നിശ്ചലമതികളാകും മഞ്ഞുനാടും
 രാമൻതാൻ നിന്നതും പ്രദേശത്തിങ്കൽ
 പ്രേമമോടവർ സ്തുതിച്ചു വില്ക്കുന്നേരം
 ആശ്രയാശൻ മൈഥിലിയെ കാഴ്ചയായി
 ആശയോടെ കൊണ്ടുവന്നു വണങ്ങിയിന്നാൻ
 ആശ്ചര്യമാധുനികന്മാർക്കുണ്ടായ്തന്നു
 വന്നിയെ പ്രതിപൂജിച്ചു ചാമദേവൻ
 സീതയെ പരിഗ്രഹിച്ചു മോദത്തോടെ
 തല്പരം തമ്പിയോടൊന്നതളി സീതാ
 അരുൾചെയ്തു സീതാ അനുജനോടപ്പോൾ
 അറികെ വന്നാലുമിഹ ദീ ധൈകാതെ
 അതുകേട്ടു തമ്പി തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു തൊഴുതു വിന്ന
 (പ്രോൾ)

അകലെ നിൽക്കെങ്ങെന്നുരച്ചു വൈദേഹി
 രാമദേവമഹാധൈര്യം വരുത്തുവാൻ
 അനലാലിങ്ങു മുഴുകിവന്നേൻ ഞാൻ
 അനലന്നിസ്സാമായിതോ ഞാനെന്നു
 അറിവാൻവന്നെന്റെ തിരുമേനി നോക്കൂ
 തിരുമേനി അടുത്തു ചെന്നു നോക്കി
 തമ്പി കാർ കൂന്തലഴിഞ്ഞുലഞ്ഞു മുഷിഞ്ഞിട്ടില്ല
 കുമ്പിയ വിറമതിന്നു ഭംഗമില്ലാ കാതിലകൾക്കു
 പ്രഭയമുണ്ടായില്ല ദേഹമേററം ഭംഗിയോടെ ശോ
 (ഭിജ്ഞ)

കവചമററംഗമെല്ലാം പൊന്തയമാൻ
 പൊന്തയതിരുമേനിയിൻ ഭംഗികളു മോദൽ

കന്മഷമില്ലെന്നൊച്ച രാമലക്ഷ്മണന്മാർ
 തിരുമനം തെളിഞ്ഞു രാമൻ ഒന്നതളിച്ചെഴു
 അരികേ നിൽക്കും ഭക്തനാം വിഭീഷണനോടപ്പോൾ
 ഇന്നിവെകാതെ പോകണമയോദ്ധ്യ പുരികിപ്പോൾ
 ശ്രുതൈതദ്രജാനിചരണാകിയ വിഭീഷണൻ
 തിരുമുമ്പാകെ പുഷ്പകവിമാനവും വരുത്തിനാൻ
 പരിചോടവർ പുഷ്പകം കരയേറി യെഴുന്നള്ളി

എഴുന്നള്ളി പുഷ്പകമം വിമാനത്തനിൽ
 എഴുന്നള്ളത്തയോദ്ധ്യ പുരികുടത്ത നേരം
 എഴുന്നള്ളുന്ന അവസ്ഥ കേട്ട ഭക്തനപ്പോൾ
 എതിരേല്ലാൻ അധികാരിപ്പടകൾ വിട്ടു
 അയോദ്ധ്യപുരികെഴുന്നള്ളി
 തൃക്കണ്ണാതു ലക്ഷ്മണനും നമസ്കരിച്ചാൻ ഭക്തൻ കാ

(അത്)

ശത്രുക്കൾ നമസ്കരിച്ചാൻ രാമപാദ
 രാമപാദേ സഹോദരരെല്ലാം
 മോദന ചെന്നു തൊഴുതു കൈകൂപ്പി
 തൊഴുതു സീതയെ അനുജന്മാർ
 ചെന്നു തൊഴുതു തമ്പിയും ജനാനിമാർ കാല്പുൽ
 ഗുരുവായ്പും വസിഷ്ഠാദികളേയും
 കരുണയാലെ പൊയ്ക്കൊഴുതവരെല്ലാം
 അയോദ്ധ്യപുരികുരചനായിട്ടു
 അഭിഷേകം രാമനെ വിധിപോലെ ചെയ്തു
 തരുണീസീതയോടൊരുമിച്ചു മോദാൽ
 പരമധാനിയിൽ സുഖമായിരുന്നു

സുഖമായി ഇരുന്നതും നേരത്തിൽ
 സുഖികളായ കവികളത്തോടുകൂടിച്ചെയ്ത
 വാനനരമം നിങ്ങളെന്നും സുഖിച്ചിരിപ്പിൽ
 ധനുമാനെ മരിയ്ക്കാതെയിരിയ്ക്കു നീയും
 സുഗ്രീവ മോദമോടെ നീയും പോയി
 കിഷ്കിന്ധവ്രതയാജ്ഞാണുകൊൾക
 വിജീഷണനെ വിളിച്ചുടനെയതുകൂടിച്ചെയ്ത
 സുഖമായി ലങ്കതന്നിൽ വസിയ്ക്കു നീയും
 ഇത്യാദിവരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുകൊണ്ടു
 സത്പരം അവരെയെല്ലാം അയച്ചു രാമൻ
 പ്രജകൾക്കു മോദകരമാകുംവണ്ണം
 രാജാവായി രക്ഷിച്ചു ലോകമെല്ലാം

സമുപോകസുപാലകനായി
 ജീവനാഥനായ്യാണരുളുന്നു
 ലോകക്കൊക്കെയും രക്ഷ വരുിച്ചു
 ലോകജീതിയശേഷവും തീൻ
 ഭൂമിദേവിയ്ക്കു ഭാരം കുറഞ്ഞു
 ഭൂതങ്ങൾക്കും വളൻ പ്രസാദം
 ദേവകൾക്കുള്ളൊരാപത്തും തീൻ
 ദേവേന്ദ്രനുള്ളിൽ ജീതിയും നിശി
 അക്ഷപ്രസ്തൻ തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങി
 ആമയം തീരുമെന്നോത്തു ജനങ്ങൾ
 രാമരാമേതി നാമം ജപിച്ചു
 ദാമിത്യത്തിന്നു മെത്രയായി
 പാരിൽ സന്തോഷമെങ്ങും നിറഞ്ഞു

രാമരാജ്യഭരണസമയേ
 രാജ്യത്തല്ലലില്ലാതായ് ചമഞ്ഞു
 ഭൂമിപാലകാ ലോകൈകനാഥാ
 രാമരാമ മുകുന്ദാ തൊഴുന്നേൻ

ശ്ലോകം: ൧൦൦൦. ൧൦൦൦.

—

ശ്ലോകം: ൧൦൦൦. ൧൦൦൦.

നളൻകഥ

കിളിപ്പാട്ട്

നല്ല ഗീതയും പാടി ചെല്ലവ വരും തത്തേ!
ചൊല്ലു നീ വിശേഷങ്ങളല്ലാത്തപോയകുലവാൻ
വെല്ലും പാലും നല്ല പഞ്ചസാരയും തേനും
നല്ല പൊൻതളികയിൽ ചേർത്തിട്ടു തമ്പരൻ ഞാൻ
എന്നതുകേട്ടു കിളിപ്പെരുമയുമെല്ലാം
നന്നല്ലോ നളൻകഥാ ചൊൽവതും കേൾക്കുന്നതും
നല്ലതാം നളൻ തന്റെ നല്ല സല്ലഭ കേട്ടാ
ലല്ലലാകവ നീനി കല്യാണം വന്നപ്പോൾ
ശോഭനം കലിദാസമാകവ നീനിടവാൻ
വീരനാം നളൻ കഥാസാമെന്നറിഞ്ഞാലും
ആയതുകൊണ്ടു നിന്ദയേശ്വരൻ തന്റെ കഥാ
മായമെന്നിതേ പറഞ്ഞാണു ഞാൻ പറഞ്ഞിടാം
അമ്പിടാടെന്നാൽ ശുകമതമേ പറകേടോ!
വമ്പനാമുള്ള നളനവന്റെ കഥാമൃതം
എന്നതു കേട്ടു കിളിപ്പെരുമയുമെല്ലാം
മനോഹരവും പൂണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
പന്നഗാഭരണവും പന്നഗശയനവും
മൊന്നായിട്ടുകോട കലാസന്താനം
പന്നഗാഭരണൻതൻ സുതനും വാണിമാതും
നന്നായിട്ടെന്റെ നാരിൽ തുണയ്ക്കു വെറുക്കുന്നേൻ

ദൃശ്യസ്സാമാന്യമെന്നുള്ള വേദം നാലും
യോഗസാംഖ്യാദിതായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളാറും
അദ്വൈതചക്രോദേ പാശാലം പ്രദേവനം
ശാസ്ത്രീകന്മാരായുള്ള പാശാലം തുണയ്ക്കണം
അഗതിയായുള്ള ഞാൻ ചമയ്ക്കും പാട്ടിവിന്നു
വിഴവന്നിടുന്നാകിൽ ചൊല്ലുകയറിവുള്ളോർ.

എങ്കിലോ കേൾപ്പിൻ പാശാലിയ നവരൻ
സങ്കടംതീർത്തു നാലും രക്ഷിച്ചുപ്രകാരങ്ങൾ
തിരുവംശജൻ വീരസേനജൻ പാശാലം രാജ്യം
സങ്കടഹീനം രക്ഷിച്ചിരുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
സങ്കടമൊരേടത്തുമില്ലല്ലോ ചോരന്മാരാൽ
വൻകരിസിംഹവ്യാമുഖിവാറാലില്ല ദീനം
കള്ളക്കോൽ കള്ളനാഴിയില്ല ചന്തകളില്ല -
മുള്ളിലാധികം വ്യാധിയാക്കുമേയില്ല ചൊൽവാൻ
വെള്ളിപൊൻകറകാടിയില്ലാതില്ലൊരേടത്തു -
മുള്ളിൽ വൈരാഗ്യമില്ല തങ്ങളിലൊത്തക്കടം
നാരിമാർ പരമ്പരയുന്മാരോടില്ല കളി
പൂരയുന്മാരും പരസ്പരീകളിൽ പോകയില്ല
നേരത്തു വെറുമല്ലോ ഗോക്കളം നാരിമാരും
പാശാലം തളിർത്തു പൂത്തിടമേ പൂക്കുങ്ങളും
ബാലന്മാർ മരിയ്ക്കുമറില്ലവിടൊരേടത്തും
കാലത്തു വിളങ്ങീടും കൃഷിയുമവൻ രാജ്യ
മത്സരം രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളിലല്ലാതില്ല
ഭത്സനാദികൾ രാജ്യവാസികൾക്കാക്കുമില്ല
പീഡയുമവൻ രാജ്യയില്ലല്ലോ നിന്ദവിച്ചാൽ

വിധവയെന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടല്ലാവർക്കും
 മുട്ടമാറില്ല മനോഹരനാലാർക്കുമെന്നാൽ
 മുട്ടമേ ശമ്പും പരിച്ഛിദമ്പോൾ പദമുച്ചിതം
 കത്തുമാറുണ്ടു തടുത്തിടാനുള്ളതല്ല
 പാതാടവാനും ചെങ്കുളം തടുപ്പാനായും ചിലർ
 ഉലച്ചിൽ രാജ്യത്തിങ്കലില്ലെന്നുതന്നും ചൊല്ലാം
 ഉലഞ്ഞീടുമാറുണ്ടു കാരറിനാൽ മാങ്ങയും
 വിരഞ്ഞീട്ടോടുകുന്നതില്ലല്ലോ നിരൂപിച്ചാൽ
 വിരട്ടുചിതം നാരിമാർ തലമുടി കണ്ടാൽ
 വീഡകൊണ്ടുവൻ രാജ്യം കരച്ചിലില്ല ചൊൽവാൻ
 വേഴാമ്പൽ കരയുമെ വരിനും കരയുമ്പോൾ
 രാജ്യവും പരിപാലിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ നളൻ
 പുണ്യനാമവൻ രാജ്യം സ്വൈരമാജ്ഞാഴം കാലം
 രൂപയെഴുവനവിദ്യാസൽഗുണശീലംകൊണ്ടും
 സാരമാമൈശ്വര്യം സൽഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 യോഗ്യത നളനോളം മറ്റൊരാളില്ല ചൊൽവാൻ
 യോഗ്യനായ ജനമാനന്ദം പൂണ്ടു പാരം
 മാമസന്നിഭനായ വീരസേനജൻതന്റെ
 രൂപലാവണ്യവിദ്യയാദി സൽഗുണം കേട്ടു
 മന്നിടും തന്നിലുള്ള കന്യാമന്ദിരങ്ങളെല്ലാം
 കന്യസായകാത്തി പൂണ്ടുറവും പ്രേമമന്ദിരം
 സാരസങ്കല്പനൻ നളൻ വചനാജ്ഞാപനം
 ജ്ഞാനമാഗ്രഹം പൂണ്ടു മരുവിടുന്ന കാലം—
 കണ്ഡിതപുരിയികലുണ്ടൊരു നരവരൻ
 പണ്ഡിതാവൻ നാമം ഭിമരാജാവെന്നല്ലോ

പുണ്യരീകാക്ഷിയൊരു നന്ദനിയവനുണ്ടു
 കണ്ടാലോ മനോഹരിയെന്നതേ പറയാവൂ
 കാമിനീമണിമാരിൽ മതമാമവളുടെ
 നാമമോ ദമയന്തിയെന്നല്ലോ ചൊല്ലിടുന്നു
 കോമളാംഗിയാമവൾ തന്റെ വൃത്താന്തം കേട്ടു
 കോമളാംഗനാം നളൻ മാമമാൽ വിടിവെട്ടു
 സുന്ദരനായ നളൻ തന്റെ വൃത്താന്തം കേട്ടു
 സുന്ദരിയായ ദമയന്തിയുമതുപോലെ
 കന്ദുപ്തശരവശരായിരുവതും
 മന്ദസന്തോഷത്തോടേ മന്ദിമേ വാഴുംകാലം
 വമ്പനാം നളനൊരു ദിവസം തേരിലേറി
 ജമ്പമോടവൻ തന്റെ പൂങ്കാവിൽ കളിത്തുമ്പോൾ
 വമ്പഴമൊരു നല്ല താമരത്തടാകത്തിൽ
 ലിമ്പമായ്ക്കുണ്ടു നളനന്നങ്ങൾ കളിപ്പതു
 വമ്പനാം നളനുടനീറ്റത്തിച്ചെല്ലുന്നേരം
 സംഭ്രമത്തോടുന്നങ്ങളൊക്കെയും പറന്നുപോയ്
 കണ്ണിതം പൂണ്ടു നുവൻ വില്ലുന്ന നേരത്തിങ്കൽ
 കണ്ടിതോരരയന്നമവിടെയിരിപ്പതു
 കണ്ടു നേരത്തു മോദാലടുത്തു ചെന്നു നുവൻ
 കണ്ണതകൈവിട്ടുടൻ പറഞ്ഞാനന്നത്തോടെ
 നിന്നെന്തെൻ കൗതളിർ കൊണ്ടെടുത്തണപ്പാനായ്
 റിന്നാണു മോഹമെറിഞ്ഞുണ്ടു നിൻഭംഗി കണ്ടു
 അന്നങ്ങൾ മരൊക്കുവേ വേടിമു ചെന്നുപോ-
 യിന്നു നീ പോകാഞ്ഞതിൽ കൊതുകുമുണ്ടുപാരം
 ഇത്തരം പറഞ്ഞുടനടുത്തു ചെന്നു നളൻ

സതപതനംതന്നെപ്പിടിച്ചുഞെട്ടത്തീതു
 മന്നാം ഭംഗികളിട്ടപ്പോഴേയയച്ചുവോ -
 യുഗമെന്നിയേ തന്റെ രാജധാനിയും പുക്കാൻ
 അന്നും പിന്നെ മാനാത്തിൽ വിരൂപിച്ചു
 മന്നവനെക്കൊല്ലാതെപ്പോഴേയയച്ചല്ലോ
 ആയതിന്നൊരു കൃത്യത്തെയാക്കുവാനിഹ
 മായമെന്നിയേ പ്രതിപ്രിയ ഞാൻ ചെയ്തിടണം
 എന്നതു ചിന്തിച്ചുനാം പറഞ്ഞുടൻ ചെന്നു
 മന്നവനരികിൽ പുക്കിരുന്നോരാനന്തരം
 മന്നനമന്നത്തെക്കണ്ടുന്നതാ നന്ദത്തോടെ
 പിന്നെയുമെടുത്തുടൻ കൈത്തലത്തിങ്കലാക്കി
 എന്നതുപോലമയന്നുമുരചെയ്തു
 മന്നവ! കേൾക്കുവേണം ബ്രാഹ്മാവിൻ വാഹനം ഞാൻ -
 ഞാനെ നി പിടിച്ചിട്ട കൊല്ലാത്തതുമലമിഹ
 നിന്നോടിന്നൊരു കാര്യം ചൊൽവാൻ വന്നിരിക്കാലും
 കണ്ഡിനപുരിയിങ്കലുണ്ടൊരു നാമവരം -
 നാണ്ടവനൊരുമകൾ സുന്ദരിമണിയല്ലോ
 നാമമോ ദമയന്തിയെന്നല്ലോ ചൊല്ലിടുന്നു
 കാമിനിജ്ഞതിരില്ല മറ്റൊരു നാമിമാരും
 അവളെ നിന്റെ ഭാഗ്യയാക്കണം വൈകീടാതെ -
 യവരക്കു കാന്തനാവാൻ നീയല്ലാതില്ല പാരിൽ
 അംഗനാമണിമൊലിത്താമവളുടെ
 ഭംഗികളുചെയ്തൊന്നെന്നാലേ പണിയത്രേ
 വണ്ടാർ പൂജഴലഴിച്ചിട്ടാലെന്തൊരു ചിത്രം
 തണ്ടാർമാറിനി തന്റെ കാൽപുറവടിത്തൊട്ടം

ബാലനാം ചന്ദ്രൻ തോൽക്കും ഹൊറിതനീതേയൊരു
 ബാലമാകിയ തൊടുകുറിയെന്നൊരു ചിത്രം
 മല്ലബാണന്റെ വില്ലോടെക്കൂട്ടാം വഴുതാതെ
 മല്ലവച്ചൊപ്പം പടതല്ലുന്ന പൂരികവും
 മണൽതന്റെ വില്ലിൽ ചരടോടെതിർപ്പും
 കാതിണതന്നിലണിഞ്ഞീടുന്ന പൊന്നോലയും
 ഇളയമാമ്പടതനിഴി തോറീടുന്നോരു
 ഇളകും നയനങ്ങളെത്ര മോഹനം കണ്ടാൽ
 കമളക്കുസുമം വന്നടിമപ്പെട്ടമൊരു
 കമനീയമായുള്ള വാസികാമനോഹരം
 കണ്ണാടിയ്ക്കിണ്ടൽവരും കുറിപ്പതൻ ഭംഗികണ്ടാൽ
 നിണ്ണയമവർക്കൊത്ത നാരിമാരില്ല മന!
 മുരിക്കിൻ കസുമത്തോടെതൃക്കുമധരത്തെ
 മരിയ്ക്കും പുരുഷന്മാർ കാങ്കിൽ മാറമാൽ പൂണ്ടു
 മുത്തുകുളികടഞ്ഞെടുത്ത കണക്കുപോൽ
 ഒന്തപങ്ക്തിയുമെന്തു പൊല്ലു നീരൂപിച്ചാൽ
 ശംഖിനും ശങ്കുതോന്നും ഗുളത്തിലണിഞ്ഞൊരു
 മംഗലമേറും നല്ല മാലകൾ ബാഹുതരം
 ചെന്തളിരൊളിച്ചീട്ടമോമനക്കരം കണ്ടാൽ
 രത്തങ്ങൾ പതിച്ചുള്ള മോതിരം വിരൽത്തോറും
 പൊന്മണിക്കുംപോലെ മേവുന്ന കുളർമുഖം
 മൊട്ടിനെന്തൊന്നു തൂല്യം ചൊല്ലു നീരൂപിച്ചാൽ
 പകുതമൊട്ടിലൊരു വണ്ടിതന്നതുപോലെ
 കൊങ്കതന്നിടകുളിലണിഞ്ഞ മാലകളും
 ആലിലയോടൊരുതീടുന്നോരുദാഹം

നീററിലെ മുഴിഞ്ഞോലും ചൊല്ലാൻ തൻ ഭംഗികളാൽ
 ചേലൊഴും മയിൽപ്പിരിയെന്നൊടു മയിച്ചീടും
 ചോലൊത്തരോമാവലിയെത്രയും മഹാമരം
 നല്ലൊരു തുടിയിടപോലുള്ളൊരായതിൽ
 നേരിയ ചുടവകൊണ്ടുകിടന്നെരിഞ്ഞവൻ
 അരയിലണിഞ്ഞതിന്മീതെ ചൊന്നൊത്തൊന്നും
 പാമാതിട്ടതിന്നുടെ ഭംഗിയെന്തെന്നോ ചൊൽവു
 കടിച്ചിത്തണ്ടാടെട്ടുചൊവുതും തുടകളും
 മതിമോഹനമായ ചെപ്പൊത്ത മുട്ടകളും
 കൈതപ്പു തോരകണങ്കാലിന്റെ പുറവടി
 കാന്തിയേറീടും നല്ല കാൽച്ചിലമ്പണിഞ്ഞതിൽ
 തുവപ്പുവോടു തുച്ചുമായ കാൽനഖം ചിത്രം
 മിവമെത്രയുമവൻ കണ്ണുകൾക്കെന്നേ വേണ്ട
 അന്നല്ലെങ്കൊടികൾതൻ നടയെക്കൊല്ലുന്ന
 താപംഗിതന്റെ നടഭംഗിയെന്തെന്നോ ചൊൽവു
 അത്രയല്ലവൻ ഭംഗിയെന്നാലേ ചൊൽവതിന്നി-
 ണ്ണെത്രയും പണിതത്രേ മനോവശിയാലേ!
 പതിനെ നാനായി വയസ്സവൻ കടിക്കാരും
 മതിപേർമുഖി തന്നെക്കണ്ടാലെന്നൊരു ചിത്രം
 അക്കുംവിദ്യയവൻ ശിക്ഷയാജ്ജിഗ്വല്ലോ
 ശിക്ഷയാമ്പല്ലും നല്ല ശാസ്ത്രികൾതന്നിൽനിന്നു
 പമ്പരം സ്വരം താളം ചിത്തം പന്താട്ടങ്ങളും
 മിവമാജ്ഞാൻ വീണാവരണം താളം മേളം
 കമ്പനാമയേ നൃത്തഗീതം പാടികളും
 മഞ്ചോടു വരിച്ചവൻ സൈപാമാജ്ജിജ്ഞാ

വീണയിലിളകയിൽ നാദവും മയങ്ങുന്നു
 വാണികേട്ടീടുനേരം താണടിവണങ്ങണം
 കണ്ണിണക്കോണുകൊണ്ടിട്ടൊന്നവർ കടാക്കിയിൽ
 നിണ്ണയം പുരുഷന്മാരടിമപ്പണി ചെയ്യും
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടുനേരം
 തിങ്ങിനാമോദത്തോടെ മന്നവൻ ചോദിച്ചിതു
 കേട്ടോ നീയവർ തന്റെ വൃത്താന്തമതു പിന്നെ
 കണ്ടിട്ടോ ചൊല്ലുന്നതെന്നമേ! യെന്നോടീടം
 എന്നതുകേട്ടുനാമെന്നവുമുരചെയ്തു
 മന്നവർ മന്നിനിഷധേശ്വര മഹാമതേ!
 വണ്ടാർ പൂങ്കുഴലിതൻസമീപമോടുംകൂടി -
 കണ്ടെൻ ഞാനാരു ദിനം പൂങ്കാവിൽ കളിപ്പതു
 സുന്ദരാംഗികളാകുമപ്പരസ്രീകളേക്കാൾ
 സുന്ദരീമണിയവർ നിണ്ണയമറിഞ്ഞാലും
 ചിത്രമെത്രയുമവർത്തനുടെ രൂപമുണ -
 മത്രയല്ലിനിയും നീ കേട്ടാലും നൃപോത്തമ!
 കണ്ടാൽ നല്ലംഗനാമാരുണ്ടാകയില്ലാനുടേ
 കണ്ടാൽ നന്നെങ്കിൽ ശീലമൊട്ടുമേ നന്നായ്ക്കരാ
 ശീലം നന്നെങ്കിൽ വിദ്യയുണ്ടാകയില്ലാ പിന്നെ -
 കോലത്തിന്നൊരു രംഗമുണ്ടാമെന്നറിഞ്ഞാലും
 വിദ്യയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്ദയുണ്ടാകുമെല്ലാമെയും
 വിദ്യയും ശീലം ഗുണം സൗന്ദര്യമിവനാലും
 പെണ്ണാങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നതെത്രയോ ചുരുക്കമോ
 നിണ്ണയം മേയന്നിയല്ലാതില്ലിപ്പോളാകും
 ആറുണ്ടുഗുണംവേണ്ടു നാദിമാക്കറിഞ്ഞാലു

മാറ്റം ചൊല്ലുവാനകിൽ കേട്ടാലും നാശധീവ!
 കണ്ടാലോ നാരിമാരിൽ മരുമായിരിക്കണമെന്നു
 മുണ്ടായിടേണം കുമ്പളമിദവിധമല്ലാലെ
 മന്ത്രിമാരോടു തുല്യം സംസാരമുൾക്കൊണ്ടുവേണം
 ദാസിയെപ്പോലെ വേണം പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നേരം
 മാതാവിനോളം സ്നേഹം വേണം തൻ ഭർത്താവിനെ
 ശയനം വേഗമെന്നപോലെ സമീപിക്കണം
 ഇങ്ങിനെ ഗുണമാറുമുണ്ടാകണം ഗണമാർ
 മംഗലസ്ത്രീകളിൽ വെച്ചുത്തമയാതോരല്ലോ
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണമൊന്നുമേ കുറയാതെ -
 യംഗനാമണി മേയുന്നതില്ലുണ്ടറിഞ്ഞാലും
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ മംഗലപ്രശംസ കേ -
 ടിംഗിതമെന്നും നൃപൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചിതു
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണമെല്ലിലുണ്ടെന്നുള്ള -
 തെങ്ങിനെയറിഞ്ഞു നീ രാജാമന്ദിരം സേവ! സേവ!
 എന്നുടൻ നൃപൻതന്റെ ചോദ്യത്തെക്കേട്ടുനോരും
 മന്ദമെന്നിയെ പറഞ്ഞുടിവാൻ മരാജനും
 അറിയാമറിഞ്ഞുവെക്കുന്നേ കാണുന്നേരം -
 മറിയപ്പോകാത്തവരെങ്ങിനെയറിയുന്നു?
 ഉത്സാഹം ചെയ്തീടുന്ന ദൂതന്മാരങ്ങൊക്കുന്നാൽ
 സംശയമില്ല കാര്യം സാധിച്ചാമറിഞ്ഞാലും
 ഉത്സാഹംകൊണ്ടുപോയങ്ങെല്ലെക്കൊണ്ടും നിന്റെ
 മാതൃയാർ ചമപ്പൻ ഞാനവളെ വൈകിടാതെ
 ഇത്തരമെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടുനോരും
 പൃഥ്വിശൻ ലജ്ജ വിട്ടു പറഞ്ഞാനെന്നത്തോടും

ഏകിലോയെന്റെ ദൂതനായ്ച്ചെന്നു പറഞ്ഞാലും
 മങ്കമാർമണിതന്നോടെന്റെ വൃത്താന്തം നീയും
 അന്നമേ! നിന്നാണു ഞാനവർത്തൻ ഭംഗികളെ -
 യെന്നുള്ളിൽ കേട്ടപ്പോഴേ മാറാത്തി പെരുകുന്നു
 കേട്ടു ഞാൻ മുന്പേ പലരും പറഞ്ഞവർ ഗുണം
 കേട്ടിരിയ്ക്കുന്നിതവളെന്നുടെ വിശേഷവും
 ദൂതന്മാരൊരാറാണമിതിനു വേല ചെയ്തും -
 ലേതുമേ ഫലിയ്ക്കയില്ലെന്നമേ! നിന്നൊപ്പാലെ
 എന്നതു കേട്ടന്നുമങ്ങിനെതന്നെയെന്നു
 മന്നാനാടനുമെയും കൈക്കൊണ്ടു പറന്നുപോയ്
 മന്നവർമണി നളന്തന്നുടെ മാനസവും -
 മന്നത്തോടൊരുമിച്ചു ഗമിച്ചെന്നുതേ വേണ്ട
 കാമകനായുള്ളോരു നളനമതു കാലം
 കാമബാണാത്തി പാരം മുഴുത്തു ചമഞ്ഞിതു
 സന്തതം മനക്കാമ്പിൽ പന്തൊക്കും മുലയാളെ -
 ച്ചിത്തിച്ചു നമേന്ദ്രനും വലഞ്ഞു ദിനംപ്രതി
 കാമബാണാത്തിമുലം ദേഹവും മെലിഞ്ഞിതു
 യാമിനിതന്നിൽ നിദ്രയില്ലാതായ്ക്കലഞ്ഞിതു
 ധ്യാനവും ജപം കർമ്മമെന്നിവ ചെയ്യുമ്പോഴും
 മാനസേ ദമയന്തിയെന്നല്ലാതില്ല ചിന്ത
 അവർത്തൻ കളർമുലമൊട്ടു ഞാനെന്നച്ചുവു
 അവധിയില്ലാത്തൊളമാഴ്ത്തും ചെയ്യാവു ഞാൻ
 പുഞ്ചിരിപ്പതുമായും ചാഞ്ചാടിനടയതും
 നെഞ്ചകം തെളിവോളം കണ്ടു ഞാനിന്നുനാവു
 ഇരിട്ടോടെതിരിട്ടമവർത്തൻ തലമുടി

വിൽകൊണ്ടുകിത് ഞാൻ വിരവിൽ വിട്ടത്താവു
 ചെന്നൊണ്ടിസമധരത്തെ ഞാൻ നകന്നാവു
 ചന്തമായവളോടുകൂടി ഞാൻ മരിച്ചാവു
 ഇങ്ങിനെ നളൻ ഭൈരിതന്നെയും സ്മരിച്ചുകൊ-
 ണ്ടംഗജതാപത്തോടെ വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ
 അന്നവും പറന്നങ്ങ കണ്ഡിനാപുരം പുക്ക
 ചെന്നടനിന്നു നല്ലമ്മറപ്പുകാവതിൽ
 മല്ല പിടുകും നല്ല ചേമന്തി കുറുമ്പി
 മല്ലലോചനമാക്കുങ്ങിയുമാം മല്ലികയും
 സൗരഭ്യമേറും നല്ല കനകനാരിയതും
 പാരാതെ പാടലവും ചന്ദനം കുറിഞ്ഞിയും
 ചെന്നൊണ്ടി ചെമ്പകവും തേന്മാവുമിലഞ്ഞിയും
 മെന്തൊരു മനോഹരം പൂക്കാവിലകം പൂക്കാൽ
 ഷർപ്പശ്ശുകപിക കേകികൾ നാദങ്ങളാൽ
 ശിപ്പമാനദകരമാകിയേരോരാമത്തിൽ
 ചൊല്ലൊങ്ങും നളദൂതൻ ഭൈരിയെപ്പൊതുപാത്ത-
 ഷർപ്പവില്യാനന്ദം പൂണ്ടുകൊണ്ടിമിശ്ശമ്പാൾ
 ഉല്ലാഷിമാരായ തോഴിമാരോടുകൂടി-
 യല്ലമാഷിണി ദമയന്തിയുമതുനേരം
 പൂക്കാവിലകം പൂക്കു കളിക്കുന്നതു കണ്ടു
 ഗങ്ക കൈവിട്ടങ്ങുടങ്ങിരുന്നാനന്താനം
 കണ്ടിതങ്ങരയന്നംതന്നെ മാനിനിയപ്പോൾ
 കണ്ടു കൊതുകും പൂണ്ടു തോഴിമാരോടു ചൊന്നാൾ
 ഇത്ര നന്നായിട്ടായന്നത്തെക്കണ്ടിട്ടങ്ങോ
 ഇത്രിലോകത്തുമില്ലായിത്ര നല്ലരയന്നം

എനിക്ക് കളിപ്പതിനീയായന്നും കൊള്ളാം
 നിനച്ചു നിന്നീടാതെ പിടിച്ചുതന്നിടുവാൻ
 ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൂടാൻ തോഴിമാരോടുംകൂടി-
 യംഗാദമണിതാനും പിടിപ്പുനടുത്തിരു
 ചേടിമാർ പിടിപ്പതിന്നടുത്തു ചെല്ലുന്നേരം
 പേടിയും ഭാവിച്ചുന്നമോടിയങ്ങകന്നിടും
 ഭീമജാ പിടിപ്പതിന്നടുത്തു ചെല്ലുന്നേരം
 പ്രേമമോടായന്നമടുത്തു കളിച്ചിടും
 അതൊഴിൽ കണ്ടു നോം തോഴിമാർ വിരവോടെ
 ചിത്തവിസ്മയം പൂണ്ടങ്ങകന്നു മാറിനിന്നു
 കന്നൽനേർമിഴിയാളാം മൈമിയുമതുനേര-
 മന്നത്തെപ്പിടിപ്പുനായടുത്തു താനേതന്നെ
 അന്നവും ദമയന്തിതന്നുടെ മുഖിലപ്പോ-
 മുന്നതാനന്ദം പൂണ്ടു കളിച്ചുതുടങ്ങിനാൾ
 ചാടിയങ്ങിരുന്നീടുമോടിയങ്ങകന്നിടും
 മാടൊത്ത കളർമുലത്തെയുലോടടുത്തിടും
 ബന്ധുരാംഗിയാം ദമയന്തിയും മതിമറ-
 ന്നന്തികേയന്നത്തിനെപ്പിടിപ്പാൻ നടന്നിതു
 ദാന്തസോദരിതന്റെ ശാന്തഭാവത്തെക്കണ്ടു
 സ്വാന്തവിസ്മയത്തോടേ നിന്നിതു തോഴിമാരും
 അന്നും പോയൊരു മുല്ലവല്ലിമേലിരുന്നപ്പോ-
 ഉന്നേരമവൾ കൂടിചെന്നരികത്തു പുകാരം
 എന്നതുനേരമന്നം മന്ദമാസവും പൂണ്ടു
 സുന്ദരഗാത്രിയോടു മന്ദമായുരചെയ്തു
 പൈതൃതനും മൊഴിയാളേ! പറഞ്ഞാക്കും മുലയാളേ!

എന്തു വിൻ മഹാമഹമെന്നു നീ പറഞ്ഞാലും
 എന്നതു കേട്ട ദമയന്തിയുമൊചെപ്പു
 ഉന്നതാനന്ദമരയന്നത്തോടുപോരും
 നിന്നുടെ രൂപഗുണം കാണുകമുലമിപ്പോൾ
 നന്നല്ലോ കളിപ്പാണെന്നുള്ളിലൊരു മോഹം
 ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നു വന്നിപ്പോൾ പോകുന്നതു-
 മേതൊരു ദിക്കിലെന്നു നേര ചൊല്ലുകവേണം
 നളനൊന്നൊരു നരവരന്റെ രാജ്യത്തിങ്കൽ
 മേളുമായിരുന്നു ഞാനവനുമായി ബാലേ!
 അന്നുമേ റീയോ പല ദിക്കിലും നടന്നല്ലോ
 മനവന്മാരിൽ നല്ല സന്ദർശമെവിടുള്ളു
 അമ്മയുവാണിയോടങ്ങുന്നചുമതുനേരം
 വെണ്മയിലുരചെയ്തൂടങ്ങി പതുക്കേവ
 സാഗരമേഴും ഭൂവി മൂന്നിലും നടന്നു ഞാൻ
 മംഗലവാണി! കണ്ടുൻ മണവർ പലമേയും
 എന്നതിൽ നളനോളം സൗന്ദര്യമുണ്ടായിട്ടു
 കല്പമേ! കണ്ടില്ല ഞാൻ മാനസരൊരുത്തരെ
 ആണിൽ മാണിക്യമായ നളന രൂപ്യയായി-
 ദേവലോചനമാരിൽ റിന്നെയും കണ്ടു പാരിൽ
 പലരും പറഞ്ഞു വിൻ വാഴ്ത്തകൾ കേട്ടു നളൻ
 വലിയ കാംക്ഷ റിന്നിൽ മുഴങ്ങങ്ങിരിക്കുന്നു
 കാംക്ഷയുണ്ടെന്നാൽ വിധിയെങ്ങിനെയറിവെന്നു
 പെണ്മണിതന്നോടപ്പോളുന്നും പറഞ്ഞിതു
 ബ്രഹ്മാ കല്പിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിരിയ്ക്കുന്നു ബാലേ!
 നളനാം നരവരൻ നിനക്കു കാന്തനെന്നു

നളിനമിഴിയാളേ! സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും
 നാരിമാരായാൽ ഭർത്താവെത്രയും നന്നായ്ക്കേണം
 വീരന്മാരായ പുരുഷന്മാർക്കുമതുപോലെ
 നീ മാലയിടുന്നാകിൽ നളിനത്തെന്നെ വേണം
 വാമലോചനേ! നന്നായുമ്മകൊൾക ചിത്തേ
 മുരിക്കുകൊണ്ടു മാല ചമസ്സുമാരില്ലല്ലോ
 വരിസ്സുമാരില്ലല്ലോ കേകികൾ കാകികളെ
 വാഴമേൽ കൊടിയിട്ടമാറുണ്ടോ മധുവാണി
 കേഴുകൾ കോഴി കളെ വരിച്ചീട്ടമാറുണ്ടോ?
 ഇരുമ്പുതകിടിന്മേൽ മത്തങ്ങൾ പതിസ്സുമോ
 കരിമ്പു സ്വപ്നം കെട്ടി യഷ്ടിയയ്ക്കിടിക്കുമോ
 അന്നപ്പോട്ടയോടൊക്ക കാകനെയണസ്സുമോ
 തനപംഗീമണി! നീയും ചിന്തിച്ചുകാൺക ചിത്തേ
 കേശമില്ലാത്ത ജനം പുഷ്പങ്ങളുണിയുമോ
 നാസികയില്ലാത്തവർ പ്രാണങ്ങളുവിയുമോ
 ഒന്നിന്നൊന്നനുരൂപം ചേർച്ചയാകുന്നപോലെ
 സുന്ദരിമാർക്കു നല്ല സുന്ദരർതന്നെവേണം
 അത്രയുമല്ല നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുകിൽ ബാലേ!
 ചിത്രമായൊരു കാന്തിയതിനു വേറെയുണ്ടു
 ഇന്ദ്രനിന്ദ്രാണീദേവിതന്നോടു ചേർന്നപോലെ
 ചന്ദ്രമാ വിഭാവരിതന്നോടു ചേർന്നപോലെ
 അംഗജൻ മതിദേവിതന്നോടു ചേർന്നപോലെ
 ഗംഗാവല്ലഭൻ ഗൌരിതന്നോടു ചേർന്നപോലെ
 മംഗലഗുണഗണതേജസ്സു കലനൊരു
 നിങ്ങൾതങ്ങളിൽ ചേർന്നു വരുന്നതുവെന്നും

അക്ഷരവിദ്യയുപൻതന്നോളം മതിപോന്നി-
 ടിക്കിതിതന്നിലില്ലാ നിശ്ചയമൊക്കത്തരം
 അസ്രശസ്ത്രാഭിപ്രയോഗങ്ങൾക്കുമേൽപോലെ
 ഇന്ദ്രിയലോകത്തിലില്ലാ നളൻ തുല്യനാരം
 സംഗീതസാമിത്വസാമുദ്രികാഭികളിലു-
 മങ്ങവൻതന്നെ ജയിച്ചിട്ടവാനാരം പോര
 വമ്പരം സ്വരം താളം ചിത്തുപന്താട്ടങ്ങളിൽ
 വമ്പിന്നു നൈഷധനെന്നേവടം സിദ്ധമല്ലോ
 ഒന്നുകൊണ്ടുതന്നെ നളൻതന്നോടു തുല്യനാരായ്
 മന്നിടത്തന്നിലില്ലാ മനവർപ്പൊളാരം
 ഏറ്റുഭിക്കിലും നളൻതന്നുടെ പ്രഭാവങ്ങൾ
 പുഷ്പമാർ പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും
 അംഗജോപമനായനും തുംഗനാരം നാഥധീവൻ
 ഭംഗിയിൽ വന്നായി വരുവാൻ കാമിച്ചേറ്റരം
 നളനെന്നുള്ള നാമം ജപിച്ചു കണ്ണമട-
 ചുളിവേണകൾ രാഗം പുണ്ടേറ്റം സൂരിക്കുന്നു
 പണ്ഡിതനെന്നുമതിസുന്ദരനെന്നും പിന്നെ
 നിണ്ണയം തനിഞ്ഞൊത്ത പുഷ്പന്മാരില്ലെന്നും
 ശക്തിയുക്തികൾക്കെതിരായുള്ള തന്നോടെന്നും -
 മെത്രയും വേദവത്തോടേ നാടിക്കും പുഷ്പന്മാർ
 വിരസേനജൻതന്റെ നാമത്തെക്കേൾക്കുന്നരം
 വിരസ്യമെല്ലാം പോയി നാണം പുണ്ടോളിക്കുന്നു
 ഇങ്ങിനെയെന്നത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടനേരം
 തിങ്ങിന രാഗത്തോടെ മേയ്നിയും ചൊന്നാൾ
 വിരസേനജൻതന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കേതൊറ്റം

പാരമാഗ്രഹം വളർന്നിട്ടു മനതാരിൽ
 മുന്നമേതന്നെ നളക്കോണിനായകൻതന്നെ -
 യെന്നുടെ മനതാരിൽ വരാത്തുവിട്ടു ഞാൻ
 ചെന്നതാമ്പനു തുല്യനായ വല്ലഭനെൻ -
 യന്തരംഗത്തിൽ വസിച്ചിട്ടു സദാഭാരം
 മന്നവന്തിയെന്നോടുണ്ടുരാഗമെങ്കിൽ
 വന്നുകൂടീടും മമ ജന്മസാഫല്യമെടോ!

എന്നുടെ വൃത്താന്തങ്ങളെല്ലാമേ വഴിപോലെ
 മന്നവൻതന്നോടു ചെന്നറിയിക്കേണം ഭവൻ
 നിഷ്ഠയേഗമൻതന്റെ ഭാജ്യയാകുന്നു ഞാനും
 തോഷമോടെന്നാൽ ഭവൻ ഗമിച്ചിടുക വേഗം
 ഇത്തരം ദമയന്തിതന്നുടെ വാക്കു കേട്ടു
 സ്വതഃ തെളിഞ്ഞെന്നു മന്ദമാസവും തുകി
 നളനാം നരവരൻതന്നുടെ രൂപമൊരു
 നളിനപത്രംതന്നിലെഴുതി വിരവോടെ
 നളിനമുഖി ദമയന്തിക്കു കൊടുത്തുടൻ
 തെളിവിൽ യാത്ര ചൊല്ലിപ്പറന്നുപോന്നു വേഗം
 മന്ദമെന്നിയേ നളൻതന്നുടെ മുഖിൽ ചെന്നു
 മന്ദമാസവും പൂണ്ടു പരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 വീരസേന! ഭവൻ ധീരനായ്ഭവിച്ചാലും
 കാൽസാഫല്യം വന്നു നിനക്കു മഹിപതേ!
 നിന്നെയല്ലാതേയവർ മാലവെണ്ണുകയില്ലെ-
 നെന്നോടു പരമാത്മം പരഞ്ഞെന്നറിഞ്ഞാലും
 താമസിയാതെതന്നെയുണ്ടാകും സ്വയംവരം

താമരക്കുഞ്ഞനെ ലഭിക്കും വിനയമോ!
 മറ്റുള്ള ഭൂവാലയമൊക്കെയുമുപേക്ഷിച്ച്
 തെറ്റാതെ വേർതിരിയുന്ന വരികൾ കല്യാണാഗ്നി
 കിഞ്ചിത്തമിച്ച് നീ പൊതുതന്നെതന്നെ
 ചഞ്ചലം കൂടാതെ വാണീടുക മഹാമതേ!
 എങ്കിലോ ഭൂവാലകൾക്കുമേൽ! വേർതിരി
 ഗർഭം കൈവിട്ടു പോവാൻ നമ്മുടെ നാൽകീടേണം
 ഇങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാതെ കേട്ടോരും
 മംഗലാകാശം നളൻ ചൊല്ലി നാൻ മോദത്തൊടെ
 അന്നുമേ സ്വയംവരാംവരാംവരാം കാണാം
 നാൻ നീ കൂടിക്കിടന്നുവെട്ടെ വന്നീടേണം
 അങ്ങിനെതന്നെയെന്നു പറഞ്ഞു മഹാമതേ
 തിങ്ങിന മോദത്തൊടു യാത്രയും ചൊല്ലിപ്പോയാൻ
 ഇത്തരം പറഞ്ഞോളു വൈകിളിപ്പെരുത്താൻ
 സതപതം പാലും നുകന്നിരുന്നാൻ തെളിവാടേ.

നളൻകഥ കിളിപ്പാട്ടു നാലാം.

ബൃഹസ്പതിവാക്യം.

ചന്ദ്രം ചിന്തവേ മന്ദം മന്ദമാതമേദു
ചിന്താഗതം പാടിട്ടന്തരേ പാടുന്ന
വന്തേനം മൊഴിയാളെ സുന്ദരി കിളിപ്പൊന്ന
വൈതലേ ചാരുശിലേ വന്നിരിയരികത്തു
വൈദാഹമടക്കവാൻ പാൽപഴം തന്നുണ്ടു
പയ്യവെ ഭുജിക്ക നിൻവയറു നിറയോളം
ഇന്ദ്രനോടാചാതുൻ ചൊന്നപദേശങ്ങളിപ്പോ -
ളിത്തിരി ചുരുക്കി നീ പറഞ്ഞീടുകവേണം
എന്നതു കേട്ടാനരം വൈകിളിപ്പെരുത്ത് താനും
എല്ലാതും കേട്ടുകൊൾവിൻ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിടാം
ആനനമാനപോലെയുള്ള വിശ്വേശ്വരനാനും
അംബജമകളായ വാണിമാതാവുംകൂടെ
അല്ലൽ തീർപ്പിന്നു ഞാനാവാളും വന്നിടുന്നേൻ
ആനന്ദത്തോടു കേട്ടുകൊൾവിനിന്നെല്ലാവരും—
അമരാപതിവീരൻ തന്നുടെ ഗുരുവരൻ
അമരേന്ദ്രനെക്കാണാനാസ്ഥയാ പുറപ്പെട്ട
പുസ്തകം ദണ്ഡും തൻഗന്ധസ്രവുമെടുത്തുടൻ
പെരികെസ്സന്തോഷത്താൽ നടകൊണ്ടിതു മുനി
കണ്ടു മകമാർ നാൽപരാചാതുൻ വരുന്നതു
കനകമണിക്കട്ടിലാവണിയെടുത്തിട്ടു
നാൽപേരുമൊരുമിച്ചു മന്ത്രിച്ചു നില്ക്കുന്നേരം

നാശഭയമുണ്ടായതു പറഞ്ഞിടണമിപ്പോൾ

അറിവുകാരനാൽ ഭവിദ്യോപവസ്ഥകൾ

അറിവുജ്ഞാനപ്രസംഗം (കുറം) എന്നതാണിത്.

പരവരൻ നാണമാകാപറഞ്ഞുകേൾക്കിയാവു

ഭാഷണം ലോകത്തിൽപലർ കേട്ടിട്ടും മുമ്പിൽ

മേനകാ ഉച്ഛ്വസിയുടെ സ്മരണം കീഴ്വെട്ടുന്നത്

മാനസതാപത്തോടും മന്ത്രിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

வணிதூ கிழங்குகள் கீழ்க்

പാണികളാലായിരം ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന്

അന്നുവെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്

എടുത്ത വിശദീകരണകൃത്യതയും

ഏറിഞ്ഞ കെട്ടിടത്തിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നപ്പോൾ അഞ്ചുനീക്കത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை

மேலும் கவிஞரின் உத்திவம் அறிந்தோ

എന്നതുകൊണ്ടും കേന്ദ്രം ഉണങ്ങി.

പുസ്തകധരണൈ പുന്നപുരമൊ ചൊറ്റ

ഒത്താവിനുള്ളതായത് സിന്താറ്റാറ്റകൊണ്ടു

അപരമായിട്ട് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അതിന്റെ പ്രത്യാശ.

അംബുജപത്രസതതികളിലാ കേടുകൊറ്റ

അമ്പലം ൧൧ പാൽ കിട്ടി ൧൧ വെള്ളം വന്നു

ആദരവോടെ ചിലപ്പോൾ വിളിക്കാറുണ്ട്.

നോർവ്വേർ തീരത്ത് തിരക്കിടക്കി വന്നു

നമ്മുടെ പ്രതിരോധ ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാനും സാമ്പത്തിക സ്ഥിരത ഉറപ്പുവരുത്താനും സർക്കാർ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ചമ്പക്കുളം മല കർഷക മണ്ഡലം

உயரகமலம் புது கனக அரங்கம்
சென்னை 1958

തന്നെത്തന്നറിയാതെ ചെഴ്ത്താൻ നിമിത്തമായ്
നാരിമാർ കേട്ടെന്നാകിൽ ഞങ്ങളെ മറച്ചിട്ടും
നാണിമകേട്ടുകെട്ടിട്ടിരിപ്പാൻ കാലം വന്നു
ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പവനിങ്ങനെ തുടങ്ങിയാൽ
ഞങ്ങൾക്കു വഴിയെന്തെന്നുള്ളിച്ചെയ്തിടേണം
നാണിച്ച മണിയറതന്നിൽ പുക്കൊളിച്ചുടൻ
നാണിക്കേടവന്നു വല്ലമനിമിക്കുന്നു
തുമയിൽ കേട്ടനേരം പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടുമനി
താപങ്ങളടക്കവിൻ മകമാർകളെ നിങ്ങൾ
വിധിയാൽ വിധിവഴി തടുപ്പൊരാതമില്ലാ
വിധിയാൽ വരുന്നേരം ചേദിച്ചാൽ ഫലമില്ലാ
വന്നതിനല്ല ചേദം വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണം
ബാലപ്പെണ്ണൊടിമൊരെ ഇനിയും കേട്ടുകൊൾവിൻ
കററമറവരാതമില്ലല്ലോ കരേടത്തും
കററവും പലതരം പലക്കണ്ടറിഞ്ഞാലും
മാരോ കാലത്തോരോരോ അവസ്ഥാ വന്നുകൂടും
മാത്തു ചിന്തിച്ചാലെത്തു ഫലമെന്നു ചെഴ്ത്താൻ
ഞാൻ ചെന്നു കാണട്ടെന്നു മാമുനീമണിയറ
സ്ത്രായമോടകംപൂക്കു നില്ക്കുന്ന നോത്തികൽ
പൂമെത്തതന്മെന്നെഴുതിററു പൂജിച്ചു മനി-
തന്നെ പൂജിച്ചുവൊടങ്ങിരുത്തി മഹേന്ദ്രനും
എന്നപ്പോൾ മഹാമുനി അരുളിച്ചെയ്തിടുന്നു
എന്നുണ്ണീ മമ അരികത്തു വന്നിരുന്നാലും
എത്രം നീ ചേദിക്കേണ്ട സന്തപ്തം സന്താപവും
എങ്കിലോ സുഖം ദുഃഖം സമമെന്നറിഞ്ഞാലും

എന്നതുകൊണ്ടു മിപ്പോളിതിയാ വേണിലൊക്കെ
 എന്തെല്ലാ നിന്റെ ശീലമൊട്ടുമാകാത്തതായി
 അറിവില്ലാത്തപോലെ തുടങ്ങുന്നതു കഷ്ടം
 അറിവിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കുന്നറിഞ്ഞാലും
 മന്മഥശരമിങ്ങു വശമായിരിക്കല്ലെ
 അറിവുള്ളോർ പറയും വചനം തടക്കല്ലെ
 അഭിമാനത്തെക്കളഞ്ഞയ്ക്കത്തേ മോഹിയ്ക്കല്ലെ
 ഉത്തമന്മാരോടങ്ങു കയ്പാൻ തുടങ്ങല്ലെ
 ഉചിതം കാണുന്നേരം പഴതേ പൊന്നിടല്ലെ
 ഉൾപ്പുവിൽ കലുഷവും വെച്ചുകൊണ്ടിണങ്ങല്ലെ
 ഉദ്ധതരായുള്ളോരെ റിയതം സേവിക്കല്ലെ
 മദ്ധ്യമന്മാരെ നിത്യം പൂജിച്ചു പറയണം
 മാന്യമല്ലാത്തവയ്ക്കു ചെയ്യല്ലെ കോടത്തും
 തന്നുടെ ബലമറിയാതെ മത്സരിക്കല്ലെ
 തന്നാൽ സാധിച്ചിടാത്തതൊന്നുമേ പറയല്ലെ
 വാക്കികലോരുവിധം മാന്യ്യിലൊരുവിധം
 വയ്ക്കല്ലെ തന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോടു വൈരം
 ഇരന്നു സ്വസ്തമിട്ടങ്ങോവെ തെളിയല്ലെ
 ഏകനായതിട്ടുമെ പോകല്ലെ കോടത്തും
 ചോദിച്ചാൽ തരുണോടതെപ്പോഴും ചോദിക്കല്ലെ
 ചൊറുത്തവർകളെ ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങല്ലെ
 ചോരന്മാരോടുകൂടി ചോരത ചെയ്തിടല്ലെ
 ചേതസിതന്നിലുന്മുഖനാരിയെ ചിന്തിക്കല്ലെ
 ആക്കാനും കൊടുപ്പതു അരുതെന്നു മുടക്കല്ലെ
 ആരാന്റെ മുതൽക്കേറെ അമൃതമുണ്ടാകല്ലെ

വിശ്വവത്സലനാഥൻ പാട്ടിട്ടുള്ള
 ബാലനാരോടു പ്രായം ചെന്നവർകളിക്കൊല്ലാ
 അധമനാഥെ സ്ഥിതിച്ചിട്ടില്ല കിടപ്പും
 അമ്പിനാൽ വരുന്നതു വമ്പിനാൽ വരുന്നതു
 അന്നന്ന മുടങ്ങിയാൽ പിന്നെയും തുടങ്ങിട്ടു
 ആചാരം നെറിയുകൾ ചെച്ചിട്ടില്ല കിടപ്പും
 മാതാവു വെള്ളം കുടിച്ചതു പോയിട്ടില്ല
 മകനാരോടുകൂടെ അടുത്തു ചെല്ലിട്ടില്ല
 മൈക്കുണ്ണിമരുമുറുമകന്റെടുത്തു
 കശുലന്താക്കുളംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയകാടുകൾ
 കാഞ്ചനാഭരണങ്ങളെപ്പോഴുമണിയല്ല
 തന്നെ സ്നേഹിച്ചിടാതെ താൻ പ്രിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല
 സ്ഥായിയില്ലാത്തതെക്കിടത്തുപോഴും പോയിട്ടില്ല
 മരുത്തരോടും കണക്കല്ലാത്ത പിണങ്ങിട്ടില്ല
 സ്നേഹിച്ചു തൽക്കരം വേണ്ടുന്ന നിറയ്ക്കിട്ടില്ല
 കൈക്കൂലി മേടിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാത്തപോൾ പായല്ല
 കച്ചിടും മധുരങ്ങളുണ്ടുണ്ടിടുന്നാൽ
 പലതും വിരൂപിച്ചു തുടങ്ങിയൊരു കാഴ്ച
 പണം മോഹിച്ചുകൊണ്ടു ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങിട്ടില്ല
 കാണുമ്പോൾ സിംഹിനി വാഴുകൾ പറയുന്നിടം
 കഷ്ടകാലത്തിലവനൊത്തുമെന്നോത്തിട്ടില്ല
 അമ്മംമാവിച്ചാൽ ദുഃഖമുണ്ടാവാതെ
 ആഗ്രഹമേറിവന്നാലൊത്തു പോകിട്ടില്ല
 മറഞ്ഞുവന്നുകൊണ്ടു തോളിക്കല്ലൊരു തിരു
 മത്സരിക്കേണമെങ്കിൽ നോക്കാവെന്നുതന്നെ

അരിവു പറയേണം അരിവുള്ളവരോട്
 അസകാരത്തിന്നു പോർബന്ധവായ് പിന്നീടല്ലെ
 ദമിതമുണ്ടാംവഴി കരുതാതകരുതിൽ
 ദിച്ചിപ്പു പറയല്ലെ കേളാതെയൊരുത്തരെ
 സൂക്ഷ്മത്തെയറിയാതെ സാക്ഷിപോർവിന്നീടല്ലെ
 സൂക്ഷ്മാഭിജ്ഞാൻ വിദഗ്ദ്ധൻ തുടങ്ങല്ലെ
 തുണയല്ലാത്തവായ് കാണുമ്പോൾ പറയേണം
 കാണാത്ത വസ്തുക്കളെ കണ്ടെന്നു പറയല്ലെ
 അരിശം പെരുതായാലായുസ്സിന്നാകയല്ലെ
 കരിക്കെ മരിക്കുമെന്നോക്കേണം മനതാരിൽ
 ഒന്നിന്നും പാപകർമ്മം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണം
 അഞ്ചുകൊണ്ടറിയേണം രണ്ടിന്റെ ഗുണഭോജനം
 അരിവുള്ളവരോട് ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങേണം
 വിശന്നു വരുമ്പോൾവിരന്നു കൊടുക്കേണം
 ഏതന്നു കൊൾകയാവു കവൻ മോഷ്ടിക്കല്ലെ
 അർക്കം ഭൂഷണാകാ ദ്രവ്യം കൈക്കൽ കേട്ടാൽ
 അതിമൃഗന്മാർമാകാ ഇളന്മാരെടുമാകാ
 കരളക്കാരോട്ചിരം കരച്ചീടേണം മുറു
 കളിച്ചീടേണം ദിവസത്തിലൊന്നോരോ
 ഭജിച്ചീടേണം മുകുടാഭിഷാപാർത്ഥിത്യം
 ഭക്തിയുണ്ടായിടേണമന്ത്രദീപങ്ങൾ കണ്ടാൽ
 ഗുണത്തിന്നടുത്തതെ ഏവക്കും ചെയ്തിടാ
 വിശ്വസിച്ചവർകളെ ചതിപ്പാൻ തുടങ്ങല്ലെ
 വരുന്നു യോഗ്യത്തിന്നു കരുത്തു പറയല്ലെ
 വിരോധം ഭാവിക്കല്ലെ വിദ്വാന്മാർ തന്നെക്കണ്ടാൽ

ശിരം ഉന്നത്തോരോടാഗ്രഹം പറയല്ലെ
 ചിന്തിച്ചിടേണമറിവുള്ളവരോട് കാര്യം
 ചിന്തയുണ്ടായിടല്ലെ ആരാന്റെ ഭാഗ്യതന്നെ
 തന്നെപ്രിയപ്പെടാത്താൽ താൻപ്രിയപ്പെട്ടിടല്ലെ
 തന്നെപ്പോലെത്തോരോടേ ബന്ധുത്വം കൂടിപ്പു
 തന്നെക്കാൾ ജാതിയിൽ നന്ദാഭാഗ്യ ചേർന്നിടല്ലെ
 തന്നോട് ചോദിയാതെ താനേറെ പറയല്ലെ
 തന്നുടെ വിലയ്ക്കാനാം താൻപേരി കറയ്ക്കല്ലെ
 പഞ്ചമഭൂതി അഞ്ചും കിഞ്ചനവരദേശം
 പഞ്ചസാദികളഞ്ചും വെടിഞ്ഞു വഴിപാലെ
 ഏഴുണ്ടാത്താവിൽ ദോഷം ഏഴും വെച്ചവരെ കേൾക്ക
 നിഗളം ചരസവും മോഹമുള്ളിടവും
 നല്ലതല്ലൊത്തതും കൊതി പൈശുര്യം മടി
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷമൊന്നരില്ലാത്തവർ
 ഈശ്വരവിചാരസമുദയമൊക്കെമറിഞ്ഞാലും
 ഇന്നുവരുന്നവരോടരിശും പറയല്ലെ
 ഇരിപ്പിന്നടുത്തവണ്ണം പറഞ്ഞയാക്കണം
 നാൽപേരുമൊരുമിച്ചു നിദ്രയ്ക്കു കിടക്കുമ്പോൾ
 ഏകനായെന്നെ നിദ്രാവെടിഞ്ഞെങ്ങിരിക്കല്ലെ
 ജളന്മാരോട് കൂടി ജളതപം തുടങ്ങുവെ
 ജയം കണ്ടുമറുവാം കരുതാതകതാരിൽ
 അജയം കൂടേയുണ്ടെന്നാഞ്ഞെടെന്നമുള്ളിൽ
 അമ്പാട് തരുന്നതു വേണ്ടെന്നു വിലയല്ലെ
 മദനതാപം ദൈവഭക്തിയാൽ നിക്ഷിടേണം
 സത്യങ്ങൾകൊണ്ടു ധർമ്മം ചെയ്തില മലമുള്ള

സാക്ഷിയാത്മോഭിജ്ഞാൻ ക്ഷേത്രം ചിഹ്നം
 ബന്ധുവായവരവരങ്ങളാകയും ചാണം
 സത്യത്തിന്നസത്യങ്ങൾ ചെയ്തതെ ഇരിക്കേണം
 സന്താപം പൂണ്ടു വന്ന ജനത്തെ മുറിക്കല്ലെ
 ബ്രഹ്മതാപതിയുടെ വാക്യങ്ങൾ കേട്ടനേരം
 ഇത്തിരിതാപം പൂണ്ടുണ്ടെന്നു ചോദ്യം ചെയ്താൻ
 നല്ലതു കേട്ടനേരം സന്താപം കുറഞ്ഞുള്ളിൽ
 നീക്കമെന്നിരുന്നതിന്നും കേൾക്കണം മൊചാർത്തം
 എന്നതു കേട്ടനേരം മാമുവിടുന്നതാണെന്നും
 എങ്കിലോ കേട്ടുകാൾക്കു എന്നുടനമുൾ ചെയ്തു
 എൻമുതകടാക്കുത്താലി വിയും പറഞ്ഞീടാം
 എങ്കിലോ കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചീടുക ദൈവവതേ
 ഉത്തരത്തിങ്കൽ മസമുള്ളവരാട്ട വേണം
 ഉത്തരം പറവതിനെന്നതു ധരിച്ചാലും
 സിദ്ധാന്തം കൊല്ലം ന്യായം വൃത്താന്തം കൊല്ലം കോപം
 ചിത്തത്തിലുറപ്പോരോടത്തരം പറയേണം
 കേതരോടമുള്ളിൽ കരുതിടല്ല നിന്ദാ
 കേടക്കത്തോളം ധർമ്മം കൊട്ടക്ക സത്യത്താലേ
 ദൈവത്തേക്കൊല്ലം ദിവ്യം നാണത്തൊക്കൊല്ലം കർമ്മം
 ധർമ്മത്തൊക്കൊല്ലം ക്രോധം മിത്രത്തൊക്കൊല്ലം ദോഷം
 ശക്തിയൊക്കൊല്ലം മോഴി മാത്രത്തെ കൊല്ലം ശാന്തം
 വിദ്യയൊക്കൊല്ലം ദിവ്യം മൂലമില്ലാത്ത
 വൈഷം തുടങ്ങിക്കല്ലെ ഉള്ളിൽ
 മൃഗമനുഷ്യം ബോധമെത്താൻ നിന്ദിക്കല്ലെ

തന്നെ കാണുവാൻ പാലമെല്ലാമാടം വേണം
 തന്നെത്താരിടത്തു പറയാവു കരുത്തൊ
 പ്രിയമെങ്കിലും പാപപ്രിയമെന്നാകിലും
 പറഞ്ഞിടേണം കണക്കല്ലാതെ കാണുന്നേരം
 പരസ്പരപായവും പരമാർത്ഥതയും
 പരിചോദനപ്രയത്നങ്ങളായിട്ടല്ലാമിടലും
 കരുത്തൻറെ കളവും ചതി കൊതി കലയും കോപങ്ങളും
 കൊണ്ടാട്ടം മാനുഷികങ്ങളെല്ലെ
 വിഴിച്ചാൽ തെറ്റും നല്ലമൊഴിക്കു ക്ഷമനല്ല
 പരിക്കുന്നതിൽ നല്ലതക്ഷരമറിഞ്ഞാലും
 കൊതിക്കു പതനമല്ല കൊടുപ്പാൻ ദാനം നല്ല
 കൊടുപ്പാറിറങ്ങേണ്ട കുറയ്ക്കാതൊരുത്തന്റെ
 മാധുര്യത്തെ പറവാൻ പലമെന്നാൽ
 മാധുര്യമില്ല തന്റെ ബന്ധുവെന്നറിഞ്ഞാലും
 ധനത്തെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ മിത്രങ്ങളുണ്ടായ്ക്കും
 ധനം പൊൽ ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ മിത്രമില്ലാതെ വരും
 കലഹിച്ചൊരുവൻ വന്നെത്താൽ കോപിക്കല്ലെ
 കടക്കുന്നവനാത്താൽ കോപിച്ചു പറയല്ലെ
 കാഴ്ചങ്ങൾ വാക്കിൽനിന്നു ഗുണമുണ്ടതു ചൊല്ലാം
 അർക്കം ചൊല്ലുന്നേരം വിരക്തിയുണ്ടാകേണം
 മാധുര്യങ്ങൾവേണം രണ്ടാമതറിഞ്ഞാലും
 മാനസേ മൂന്നാമതു പതമുണ്ടായിടണം
 നാലാമതഴകേറും സ്വാമുണ്ടായിടേണം
 നാലാമതഴകേറും വിശദമുണ്ടാകേണം

ആദ്യം വെച്ചേറെ അറിവുള്ളൊരാളിൽനിന്നും
 കെട്ടിടം കിന്നം ദോഷമായതാണു ചൊല്ലാം
 കാമരോധവും ലോഭമോഹമുടനീളം
 മദവും പാസ്യവും ഉഷ്ണവും മദം മാനസേ
 ഉപേക്ഷിക്കിൽ സൗഖ്യത്തെ ലഭിച്ചിടം
 എങ്കിലോ ഗുണമതു ചൊല്ലവൻ കേട്ടുകൊൾക
 എളിമസലം നല്ല രണ്ടാമതായ ധർമ്മം
 ഉത്തമം മൂന്നാമതുമടക്കം
 ക്ഷമാവതം കരുണിതനുമായ നൃപം
 ഉത്സാഹമിവയേഴും വേണമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ഉദ്യോഗമുള്ള ജനമരിയമിവയെല്ലാം
 ആത്മാവെ ദാമിപ്പിക്കും പാപത്തെയുപേക്ഷിക്കും
 ഉചിതപ്പെട്ട ചെറും ജനത്തെയുപേക്ഷിക്കും
 അനന്തം വരുത്തുന്ന മിത്രത്തെയുപേക്ഷിക്കാം
 ലുബ്ധരോട് പേക്കുണ്ടാകാതെയുപേക്ഷിക്ക
 ലഭിച്ചിടത്തവസ്തു കാലത്തെയുപേക്ഷിക്ക
 പക്ഷിജാതികളിൽ ക്രമം ചണ്ഡാലനത്രെ
 മൃഗത്തിൽ ചണ്ഡാലനും ഗർഭമറിഞ്ഞാലും
 മൃഗബ്രാഹ്മണന്മാരിൽ കോപി ചണ്ഡാലനത്രെ
 നിന്ദയേറുന്ന ജനം സർവ്വചണ്ഡാലനത്രെ
 നിന്ദയുണ്ടായിട്ടല്ല പാപികളോടൊത്തനെ
 വിചാരിക്കുവകാരം ചെമ്പിടിലതിൻ ഫലം
 നാഗത്തെ വളർത്തിയാൽ വിഷം നൽകിടുംപോലെ
 കയ്ക്കുന്ന ഫലംഗുള സംയുതമായെന്നാലും
 കയ്ക്കുന്നെടുമധികയില്ലെന്നതറിഞ്ഞാലും

പക്ഷിക്കാകാശംബലം മന്ത്രത്തിനാഴംബലം
 ഭൂപതിതന്നാൽബലം ദുർബ്ബലകുറിഞ്ഞാലും
 ബാലകുബാജം ബലം വർഷിന്നു സത്യം ബലം
 ശക്തിക്കു ന്യായംബലം വൃദ്ധനു വേദംബലം
 ഗോരൂപംകു കായം ബലം
 വേണ്ടവരോടു മചിതത്തിനു ക്ഷമംബലം
 സ്വർഷം ന്യായം ബലമെന്നു ചാരിഞ്ഞാലും
 സർവ്വമുപേക്ഷിച്ചു മിത്രത്തെ രക്ഷിക്കണം
 ക്രോധത്തെയുപേക്ഷിച്ചു മവരെ രക്ഷിക്കണം
 ക്രമത്തെയുപേക്ഷിച്ചു ന്യായത്തെയുരക്കണം
 കോപിച്ചിട്ടൊത്തത്തരംതെറ്റുപ്പൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
 കാലദേശാവസ്ഥകൾ സൂക്ഷിച്ചിടണമുള്ളിൽ
 ശക്തിയും ധനങ്ങളും മിത്രമുണ്ടൊക്കുന്നാൽ
 ശിക്ഷായാമവിവേകമുണ്ടാകാതിരിക്കണം
 ഏതായും വിനീതനായിടിലേ വർദ്ധിച്ചിട്ടു
 എന്നുള്ളിൽക്കരുതണമല്ലാശ്ശിലെന്നുണ്ടല്ലോ
 ശക്തിയെ കൊല്ലും പ്രാധി ധനത്തെക്കൊല്ലും കോപം
 ശാന്തരാം മിത്രമാരുഗില്ലാതെ വരുമല്ലോ
 വീര്യവും നൽകും ഗോരൂപംതന്നെക്കൊടുത്തെന്നാൽ
 പാപെക്കുടുത്തെന്നാൽ വിചാരം നൽകിടും സുപ്തങ്ങളും
 ഉത്തമനാക്കു കുറഞ്ഞൊന്നു നൽകിയാൽ മതി-
 യുണ്ടാകുമെവണ്ണം തന്നാലെന്നറിഞ്ഞാലും
 അധമനാക്കു വളരെക്കൊടുത്തെന്നാകിലും
 ചെറുലൊരു ഗുണമില്ലതൊക്കയും വൃഥാ
 വാക്കുമുട്ടിയാൽ വിനയഗ്രഹം പാഞ്ഞാലും

കൊടുത്തെന്നാകിൽ പിന്നെ പക്ഷേ പരമാനം
 എന്നിവരെല്ലാം ദൈവത്തോടുകൂടി പാപം ചെയ്തു
 എങ്കിലും ദൈവത്തോടുകൂടി പാപം ചെയ്തവർ
 ഇതിനും ദൈവത്തോടുകൂടി പാപം ചെയ്തവർ
 ഇവർക്കും പാപം ചെയ്തവർ ചിരിച്ചതും
 കാണാതെ കേൾക്കുകയായിരിപ്പാനാഗ്രഹങ്ങൾ
 ഇതിനെയെട്ടു പ്രകാരമെന്നതരികെ
 ഏഴ് കാര്യത്തോടും പൊരുതായി ഇറങ്ങി
 മാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു ദൈവത്തിനറിയാം
 മറ്റൊരുതരമെന്നു മറ്റൊരുതരമെന്നിടം
 പൂർണ്ണപത്രത്തിലേയെന്നുള്ളിടം
 ഗിരികൾ മറ്റൊരുതരമെന്നു സിംഹമെന്നുള്ളിടം
 നല്ലതുവെന്നോരല്ലാററിതലം കാണാം
 കയ്യകൾത്തിൽ ഗുണമുണ്ടാകില്ലാററിതലം
 പരമാനമെന്നി ഗേവൻ ചത്തുപതി
 പരിചോടിയെന്നതു നടന്ന കാലമൊക്കെ
 മുമ്പിനാൽ ഗുണമെങ്കിൽ പിന്നെ ദൈവമുണ്ടാം
 മുമ്പിനാൽ വിചാരിച്ചു കാണേണമിവാണ്ടും
 വെണ്മനെയുപേക്ഷിച്ചു സ്വസ്ഥതയെ മോഹിക്കല്ലെ
 വാക്കുകൾക്കും പാഞ്ഞിടല്ലെങ്കയാരുത്തരും
 അമലന്മാരെ കണ്ടാൽ മസ്കം വണങ്ങീടും
 മറ്റൊരുവിട്ടു കണ്ടാൽ സമർത്ഥൻ വണങ്ങീടും
 അന്നത്തെക്കണ്ടെന്നോരമെന്നും വണങ്ങീടും
 ന്യായമുള്ളവർ തമ്മിൽ പിന്നെ വണങ്ങീടും
 നല്ല സമ്മാനത്തോട് സംസ്കാരം വണങ്ങീടും

ദൃഷ്ടനക്കാരണനേരം ദൃഷ്ട വണങ്ങീടും
 ധർമ്മിയെക്കാരണനാമതിമീ വണങ്ങീടും
 സത്യാസിയായാലുടൻ സമസ്തം വണങ്ങീടും
 നാവിന്റെ ഗുണംകൊണ്ടു സർവ്വവും ലഭിച്ചീടും
 നാരിമാർ ഗുണഗ്രന്ഥം ഭൂഷണമറിഞ്ഞാലും
 അതിമികൾക്കു ഗുണമെളിയുകയും തന്നെ
 അരക്കൊണ്ട് ഗുണമെന്റനയർക്കും കൊണ്ടും
 വൃദ്ധന്മാർക്കു കനകധർമ്മങ്ങൾതന്നെ വിതക്കും
 റെല്ലെടുത്തു ഭൂഷണമറിഞ്ഞാലും
 സമാപനവും ചുരുമതതെത്രയും ക്രോധം
 സൂക്ഷിച്ചാലിവനാലും നാശത്തെ വരുത്തിടും
 സമ്മതമെളിമയും ജാതിയും ജ്ഞാതിയും
 ധർമ്മത്തെ ഇവനാലും രക്ഷിപ്പൊരിഞ്ഞാലും
 ഇത്തരം ബഹുവിധം ബുദ്ധസ്സതിവാക്യങ്ങളെ
 വിസ്മരിച്ചുചെയ്താൻ കാലമൊ പോരയല്ലോ
 ദേവവയനമോക്കും പ്രകാശിപ്പാനും പാരം
 ദേവാചാര്യനമെന്തും ചെയ്തിടിനാൻ ശൂന്യംശൂന്യം.

ബുദ്ധസ്സതിവാക്യം നമോദയം.

National Library
 Calcutta.